

Holy Bible

Aionian Edition®

Hrvatski Biblija
Croatian Bible
New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

Hrvatski Biblija

Croatian Bible

New Testament

Language: Croatian

Croatia, Balkans

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Public Domain

Ivan Šarić Sarajevo, 1941-1942

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Predgovor

Hrvatski at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Hrvatski at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Sadržaj

NOVI ZAVJET

Matej	1
Marko	22
Luka	35
Ivan	58
Djela apostolska	76
Rimljanima	98
1 Korinčanima	107
2 Korinčanima	116
Galačanima	122
Efežanima	125
Filipljanima	128
Kološanima	131
1 Solunjanima	133
2 Solunjanima	135
1 Timoteju	137
2 Timoteju	140
Titu	142
Filemonu	143
Jevrejima	144
Jakovljeva	151
1 Petrova	154
2 Petrova	157
1 Ivanova	159
2 Ivanova	162
3 Ivanova	163
Judina	164
Otkrivenje	165

DODATAK

Vodič za Čitatelje

Glosari

Karte

Sudbina

Ilustracije, Doré

NOVI ZAVJET

H. PISAN.

A Isus je govorio: "Oče, oprosti im, ne znaju što čine!"

I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke.

Luka 23:34

Matej

1 Rodoslovje Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova. **2** Abrahamu se rodi Izak. Izaku se rodi Jakov. Jakovu se rodi Juda i njegova braća. **3** Judi Tamara rodi Peresa i Zeraha. Peresu se rodi Hesron. Hesronu se rodi Ram. **4** Ramu se rodi Aminadab. Aminadabu se rodi Nahšon. Nahšonu se rodi Salma. **5** Salmi Rahaba rodi Boaza. Boazu Ruta rodi Obeda. Obedu se rodi Jišaj. **6** Jišaju se rodi David kralj. Davidu bivša žena Urijina rodi Salomona. **7** Salomonu se rodi Roboam. Roboamu se rodi Abija. Abiji se rodi Asa. **8** Asi se rodi Jozafat. Jozafatu se rodi Joram. Joramu se rodi Ahazja. **9** Ahazji se rodi Jotam. Jotamu se rodi Ahaz. Ahazu se rodi Ezekija. **10** Ezekiji se rodi Manaše. Manašeu se rodi Amon. Amonu se rodi Jošija. **11** Jošiji se rodi Jehonija i njegova braća u vrijeme progonstva u Babilon. **12** Poslije progonstva u Babilon Jehoniji se rodi Šealtiel. Šealtielu se rodi Zerubabel. **13** Zerubabelu se rodi Abiud. Abiudu se rodi Elijakim. Elijakimu se rodi Azor. **14** Azoru se rodi Sadok. Sadoku se rodi Akim. Akimu se rodi Elijud. **15** Elijudu se rodi Eleazar. Eleazaru se rodi Matan. Matanu se rodi Jakov. **16** Jakovu se rodi Josip, muž Marije, od koje se rodio Isus koji se zove Krist. **17** U svemu dakle: od Abrahama do Davida četrnaest naraštaja; od Davida do progonstva u Babilon četrnaest naraštaja; poslije progonstva u Babilon do Krista četrnaest naraštaja. **18** A rođenje Isusa Krista zbilo se ovako. Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego se sastadoše, nađe se trudna po Duhu Svetom. **19** A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrgnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti. **20** Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: "Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. **21** Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih." **22** Sve se to dogodilo da se ispuni što Gospodin reče po proroku: **23** Evo, Djevica će začeti i rođiti sina i nadjenut će mu se ime Emanuel - što znači: S nama Bog! **24** Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu. **25** I ne upozna je dok ne rodi sina. I nadjenu mu ime Isus.

2 Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane Heroda kralja, gle, mudraci se s Istoka pojaviše u Jeruzalemu **2** raspitujući se: "Gdje je taj novorođeni kralj židovski? Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dodosmo pokloniti." **3** Kada to doču kralj Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime. **4** Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi. **5** Oni mu odgovoriše: "U Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok: **6** A ti, Betlehem, zemljo Judina! Nipošto nisi najmanji među kneževstvima. Judinim jer iz tebe će izići vladalač koji će pasti narod moj - Izraela! **7** Tada Herod potajno dozva mudrace i razazna od njih vrijeme kad se pojavit će zvijezda. **8** Zatim ih posla u Betlehem: "Podite, reče, i pomno se raspitajte za zvijezda kojoj vidješe izlazak idaše pred njima sve dijete. Kad ga nađete, javite mi da i ja podem te mu se poklonim." **9** Oni saslušavši kralja, pođoše. I gle, dok ne stiže i zaustavi se povrh mjesta gdje bijaše radošću veoma velikom. **11** Uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu. **12** Upućeni zatim u svoju zemlju. **13** A pošto oni otidoše, gle, anđeo se Gospodnji u snu javi Josipu: "Ustani, reče, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne reknem jer će Herod tražiti dijete da ga pogubi. **14** On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te krene u Egipat. **15** I osta ondje do Herodova skončanja - da se ispuni što Gospodin reče po proruku: Iz Egipta dozvah Sina svoga. **16** Vidjevši da su ga mudraci izigrali, Herod se silno rasrdi i posla poubijati sve dječake u Betlehemu i po svoj okolici, od dvije godine naniže - prema vremenu što ga razazna od mudraca. **17** Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: **18** U Rami se glas čuje, kuknjava i plač gorak: Rahela oplakuje sinove svoje i neće da se utješi jer više ih nema. **19** Nakon Herodova skončanja, gle, anđeo se Gospodnji javi u snu Josipu u Egiptu: **20** "Ustani, reče, uzmi dijete i njegovu majku te podi u zemlju izraelsku jer su umrli oni koji su djetetu o glavi radili." **21** On ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju izraelsku. **22** Ali saznavši da Arhelaj vlada Judejom namjesto svoga oca Heroda, bojao se poći onamo

pa, upućen u snu, ode u kraj galilejski. **23** Dođe i za tebe i na rukama će te nositi da se gdje nogom nastani se u gradu zvanu Nazaret - da se ispunii što ne spotakneš o kamen." **7** Isus mu kaza: "Pisano je rečeno po prorocima: Zvat će se Nazarećanin.

3 U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući u Judejskoj pustinji: **2** "Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!" **3** Ovo je uistinu onaj o kom proreč Izaija prorok: Glas viće u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze! **4** Ivan je imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko bokova; hranom mu bijahu skakavci i divlji med. **5** Grnuo k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sva okolica jordanska. **6** Primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispunijedajući svoje grijeha. **7** Kad ugleda mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, reče im: "Leglo gujinje! Tko li vas je samo upozorio da bježite od skore srdžbe? **8** Donosite dakle plod dostojan obraćenja. **9** I ne usudite se govoriti u себi: 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam, Bog iz ovoga kamenja može podići djecu Abrahamovu. **10** Već je sjekira položena na korijen stablima. Svako dakle stablo koje ne donosi dobrog roda, sijeće se i u oganj baca." **11** "Ja vas, istina, krstim vodom na obraćenje, ali onaj koji za mnom dolazi jači je od mene. Ja nisam dostojan obuće mu nositi. On će vas krstit Duhom Svetim i ognjem. **12** U ruci mu vijača, pročistit će svoje gumno i skupiti žito u svoju žitnicu, a pljevu spaliti ognjem neugasivim." **13** Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti. **14** Ivan ga odvraćaše: "Ti mene treba da krstiš, a ti da k meni dolaziš?" **15** Ali mu Isus odgovori: "Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!" Tada mu popusti. **16** Odmah nakon krštenja izade Isus iz vode. I gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj. **17** I eto glasa s neba: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!"

4 Duh tada odvede Isusa u pustinju da ga davao iskuša. **2** I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje. **3** Tada mu pristupi napasnik i reče: "Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom." **4** A on odgovori: "Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta." **5** Davao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga na vrh Hrama **6** i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovjetiti

ne spotakneš o kamen." **7** Isus mu kaza: "Pisano je također: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojeg!" **8** Davao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu **9** pa mu reče: "Sve ču ti to dati ako mi se ničice pokloniš." **10** Tada mu reče Isus: "Odlazi, Sotono! Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!" **11** Tada ga pusti davao. I gle, anđeli pristupili i služili mu. **12** A čuvši da je Ivan predan, povuče se u Galileju. **13** Ostavi Nazaret te ode i nastani se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu **14** da se ispunii što je rečeno po proroku Izajiji: **15** Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, Put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska - **16** narod što je sjedio u tmini svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrти obitavahu svjetlost jarka osvanu. **17** Otada je Isus počeo propovijedati: "Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!" **18** Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. **19** I kaže im: "Hajdete za mnom, učiniti će vas ribarima ljudi!" **20** Oni brzo ostave mreže i podu za njim. **21** Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozvau i njih. **22** Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim. **23** I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući Evandelje o Kraljevstvu i ljećeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu. **24** I glas se o njemu pronese svom Sirijom. I donosili su mu sve koji bolovahu od najrazličitijih bolesti i patnja - opsjednute, mjesecare, uzete - i on ih ozdravljaše. **25** Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje, Dekapola, Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

5 Ugledavši mnoštvo, uziđe na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. **2** On progovori i stane ih naučavati: **3** "Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko! **4** Blago ožalošćenima: oni će se utješiti! **5** Blago krotkim: oni će baštiniti zemlju! **6** Blago gladnim i žednim pravednosti: oni će se nasititi! **7** Blago milosrdnim: oni će zadobiti milosrđe! **8** Blago čistima srcem: oni će Boga gledati! **9** Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati! **10** Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!" **11** "Blago vama kad vas - zbog

mene - pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! 12 preljub i tko se god otpuštenom oženi, čini preljub." Radujte se i kličite: velika je plača vaša na nebesima! 13 "Čuli ste još da je rečeno starima: Ne zaklinji se Ta progonili su tako proroke prije vas!" 14 "Vi ste sol krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve. 15 A zemlje. Ali ako sol obljetutavi, čime će se ona osoliti? ja vam kažem: Ne kunite se nikako! Ni nebom jer Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po je prijestolje Božje. 16 Ni zemljom jer je podnože njoj gaze." 17 "Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se njegovim nogama. Ni Jeruzalemom jer grad je Kralja sakriti grad što leži na gori. 18 Niti se užije svjetiljka velikoga! 19 Ni svojom se glavom ne zaklinji jer ni da se stavi pod posudu, nego na svjećnjak da svijetli jedne vlasi ne možeš učiniti bijelom ili crnom. 20 Vaša svima u kući. 21 Tako neka svijetli vaša svjetlost pred riječ neka bude: 'Da, da, - ne, ne!' Što je više od toga, ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega od Zloga je." 22 "Čuli ste da je rečeno: Oko za oko, koji je na nebesima." 23 "Ne mislite da sam došao Zub za Zub! 24 A ja vam kažem: Ne opirite se Zlomu! ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego Naprotiv, pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni ispuniti. 25 Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i mu i drugi. 26 Onomu tko bi se htio s tobom parničiti zemlja, ne, ni jedno slovce, ni jedan potežić iz Zakona da bi se domogao tvoje donje haljine prepusti i gornju. neće proći, dok se sve ne zbude. 27 Tko dakle 28 Ako te tko prisili jednu milju, podi s njim dvije. 29 ukine jednu od tih, pa i najmanjih zapovijedi i tako Tko od tebe što zaište, podaj mu! I ne okreni se od nauči ljudi, najmanji će biti u kraljevstvu nebeskom. onoga koji hoće da mu pozajmiš." 30 "Čuli ste da je A tko ih bude vršio i druge učio, taj će biti velik rečeno: Ljubi svoga bližnjega, a mrzi neprijatelja. 31 u kraljevstvu nebeskom." 32 "Uistinu kažem vam: A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one ne bude li pravednost vaša veća od pravednosti koji vas progone 32 da budete sinovi svoga oca koji pismoznanaca i farizeja, ne, nećete ući u kraljevstvo je na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi nebesko." 33 "Čuli ste da je rečeno starima: Ne ubij! Tko ubije, bit će podvrgnut sudu. 34 A ja vam kažem: Svaki koji se srdi na brata svoga, bit će podvrgnut sudu. A tko bratu rekne 'Glupane!', bit će podvrgnut Vijeću. A tko reče: 'Luđačel!', bit će podvrgnut ognju paklenomu." (Geenna g1067) 35 "Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, 36 ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar." 37 "Nagodi se brzo s protivnikom dok si još s njim na putu, da te protivnik ne preda sucu, a sudac tamničaru, pa da te ne bace u tamnicu. 38 Zaita, kažem ti, nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjeg novčića." 39 "Čuli ste da je rečeno: Ne čini preljuba! 40 A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu. 41 Ako te desno oko sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao. (Geenna g1067) 42 Ako te desnica tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo ode u pakao." (Geenna g1067) 43 "Rečeno je također: Tko otpusti svoju ženu, neka joj dade otpusnicu. 44 A ja vam kažem: Tko god otpusti svoju ženu - osim zbog bludništva - navodi je na

6 "Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima da vas oni vide. Inače, nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima. 2 Kada dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to u sinagogama i na ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. 3 Ti naprotiv, kada daješ milostinju - neka ti ne zna ljevica što čini desnica, 4 da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratić će ti!" 5 "Tako i kad molite, ne budite kao licemjeri. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokazu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. 6 Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratić će ti." 7 "Kad molite, ne blebećite kao pogani. Misle da će s mnoštvima rijeći biti uslišani. 8 Ne nalikujte na njih. Ta zna vaš Otac što vam treba i prije negoli ga zaištete. 9 Vi, dakle, ovako molite: 'Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime

tvoje! 10 Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji! 11 Kruh naš svagdanji daj nam danas! 12 I opusti nam duge naše kako i mi otpustimo dužnicima svojim! 13 I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zloga!" 14 "Doista, ako iščekujem da se možeš reći bratu svomu: 'De da ti izvadim trun iz oka', vi otpustite ljudima njihove prijestupke, otpustit će a eto brvna u oku tvom? 5 Licemjere, izvadi najprije i vama Otac vaš nebeski. 15 Ako li vi ne otpustite brvno iz oka svoga pa češ onda dobro vidjeti izvaditi ljudima, ni Otac vaš neće otpustiti vaših prijestupaka." trun iz oka bratova!" 6 "Ne dajte svetinje psima! Niti 16 "I kad postite, ne budite smrknuti kao licemjeri. svoga biserja bacajte pred svinje da ga ne pogaze Izobličuju lica da pokažu ljudima kako poste. Zaista, nogama pa se okrenu i rastrgaju vas." 7 "Ištite i dat kažem vam, primili su svoju plaću. 17 Ti naprotiv, kad će vam se! Tražite i nači čete! Kucajte i otvorit će postiš, pomaži glavu i umij lice 18 da ne zapaze ljudi vam se! 8 Doista, tko god ište, prima; i kto traži, kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se. 9 Ta ima li tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti." 19 "Ne zgrčite koga među vama da bi svojemu sinu, ako ga zaište sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagrizaju i kruha, kamen dao? 10 Ili ako ribu zaište, zar će mu gdje ga kradljivci potkapaju i kradu. 20 Zgrčite sebi zmiju dati? 11 Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagrizaju i darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac vaš, gdje kradljivci ne potkapaju niti kradu. 21 Doista, gdje koji je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga ti je blago, ondje će ti biti i srce." 22 "Oko je tijelu zaištu!" 12 "Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, svjetiljka. Ako ti je dakle oko bistro, sve će tijelo tvoje činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci." 13 biti svijetlo. 23 Ako ti je pak oko nevaljalo, sve će "Uđite na uska vrata! Jer široka su vrata i prostran tijelo tvoje biti tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u put koji vodi u propast i mnogo ih je koji njime idu. 14 tebi - tamna, kolika će istom tama biti?" 24 "Nitko ne O kako su uska vrata i tjesan put koji vodi u Život može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a i malo ih je koji ga nalaze!" 15 "Čuvajte se lažnih drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prianjati, a drugoga proroka koji dolaze k vama u ovčjem odijelu, a iznutra prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu." 25 su vuci grabežljivi. 16 Po njihovim čete ih plodovima "Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljkama što čete jesti, što čete pititi; ni za tijelo svoje: u što smokve? 17 Tako svako dobro stablo rađa dobrim čete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od plodovima, a nevaljalo stablo rađa plodovima zlim. odijela?" 26 "Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski nevaljalo stablo dobrih plodova. 19 Svako stablo koje Otac. Zar niste vi vredniji od njih? 27 A tko od vas ne rađa dobrim plodom siječe se i u oganj baca. 20 zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? Dakle: po plodovima čete ih njihovim prepoznati." 21 28 I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske "Neće u kraljevstvo nebesko uči svaki koji mi gorovi: ljljane, kako rastu! Ne muče se niti predu. 29 A kažem 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju vam: ni Salomon se u svojoj slavi ne zaodjenu Oca mojega, koji je na nebesima. 22 Mnogi će me u kao jedan od njih. 30 Pa ako travu poljsku, koja danas onaj dan pitati: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u još više vas, malovjerni?' 31 "Nemojte dakle zabrinuto tvoje ime mnoga čudesna činili?" 23 Tada ču im kazati: goroviti: 'Što čemo jesti?' ili: 'Što čemo pititi?' ili: 'U što 'Nikad vas nisam poznavao! Nosite se od mene, vi čemo se obući?' 32 Ta sve to pogani ištu. Zna Otac bezakonici!" 24 "Stoga, tko god sluša ove moje riječi vaš nebeski da vam je sve to potrebno. 33 Tražite i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve kuću na stijeni. 25 Zaplušti kiša, navale bujice, duhnu će vam se ostalo dodati. 34 Ne budite dakle zabrinuti vjetrovi i sruče se na tu kuću, ali ona ne pada. Jer - za sutra. Sutra će se samo brinuti za se. Dosta je utemeljena je na stijeni." 26 "Naprotiv, tko god sluša svakom danu zla njegova."

7 "Ne sudite da ne budete suđeni! 2 Jer sudom kojim sudite bit će suđeni. I mjerom kojom mjerite nam danas! 3 Što gledaš trun u oku brata svome ne opažaš? 4 Ili kako možeš reći bratu svomu: 'De da ti izvadim trun iz oka', vi otpustite ljudima njihove prijestupke, otpustit će a eto brvna u oku tvom? 5 Licemjere, izvadi najprije i vama Otac vaš neće otpustiti vaših prijestupaka." trun iz oka bratova!" 6 "Ne dajte svetinje psima! Niti

sagradi kuću na pijesku. **27** Zaplijušti kiša, navale tako da lađu prekrivahu valovi. A on je spavao. **25** bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se Oni pristupiše i probudiše ga govoreći: "Gospodine, sruši. I bijaše to ruševina velika." **28** Kad Isus završi spasi, pogibosmo!" **26** Kaže im: "Što ste plašljivi, ove svoje besjede, mnoštvo osta zaneseno njegovim malovjerni?" Tada ustade i zaprijeti vjetrovima i moru naukom. **29** Ta učio ih kao onaj koji ima vlast, a ne teasta velika utiha. **27** A ljudi su u čudu pitali: "Tko kao njihovi pismoznanci.

8 Kad je Isus sišao s gore, pohrli za njim silan svijet.

2 I gle, pristupi neki gubavac, pokloni mu se do zemlje i reče: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti." **3** Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: "Hoću, očisti se!" I odmah se očisti od gube. **4** Kaže mu Isus: "Pazi, nikomu ne kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi dar što ga propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo." **5** Kad uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik pa ga zamoli: **6** "Gospodine, sluga mi leži kod kuće uzet, u strašnim mukama." **7** Kaže mu: "Ja ću doći izlijеčiti ga." **8** Odgovori satnik: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i izlječen će biti sluga moj. **9** Ta i ja, premda

sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa reknem jednomu: 'Idi!' - i ode, drugomu: 'Dodil!' - i dođe, a sluzi svomu: 'Učini to' - i učini." **10** Čuvši to, zadivi se Isus i reče onima koji su išli za njim: "Zaista,

kažem vam, ni u koga u Izraelu ne nađoh tolike vjere. **11** A kažem vam: Mnogi će s istoka i zapada

doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom, **12** a sinovi će kraljevstva biti izbačeni van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut

zubi." **13** I reče Isus satniku: "Idi, neka ti bude kako si ozdravi sluga u taj čas. **14** Ušavši u kuću

Petrovu, Isus ugleda njegovu punicu koja ležaše u ognjici. **15** Datače joj se ruke i pusti je ognjica. Ona

ustade i posluživaše mu. **16** A uvečer mu doniješe mnoge opsjednute. On izagna duhove riječju i sve bolesnike ozdravi - **17** da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku: On slabosti naše uze i boli ponese. **18** Kad Isus vidje mnoštvo oko sebe, zapovjedi da se

Kaže mu Isus: "Lisice imaju jazbine i ptice nebeske

teasta velika utiha. **27** A ljudi su u čudu pitali: "Tko je taj da mu se i vjetrovi i more pokoravaju?" **28** I kada dođe prijeko, u gadarski kraj, eto mu u susret dvaju opsjednutih: izlazili su iz grobnica, silno goropadni, te nitko nije mogao proći onim putem. **29** I gle, povikaše: "Što ti imaš s nama, Sine Božji? Došao si ovamo prije vremena mučiti nas?" **30** A podalje od njih paslo je veliko krdo svinja. **31** Zlodusi ga zaklinjahu: "Ako nas istjeriš, pošalji nas u ovo krdo svinja." **32** On im reče: "Idite!" Oni iziđoše i uđoše u svinje. I gle, sve krdo jurnu niz obronak u more i podavi se u vodama. **33** A svinjari pobjegoše, odoše u grad te razglasile sve, napose o opsjednutima. **34** I gle, sav grad izide u susret Isusu. Kad ga ugledaše, zamole ga da ode iz njihova kraja.

9 I ušavši u lađu, preplovi i dođe u svoj grad. **2**

Kad gle, doniješe mu uzetoga koji je ležao na nosiljci. Vidjevši njihovu vjeru, reče Isus uzetomu:

"Hrabro, sinko, otpuštaju ti se grijesi!" **3** A gle, neki od pismoznanaca rekoše u sebi: "Ovaj huli!" **4** Prozrevši njihove misli, Isus reče: "Žašto snijete zlo u srcima?

doći i lakše reći: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći: 'Ustani i hodi?' **6** Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati griehe!" Tada reče uzetomu:

"Ustani, uzmi nosiljku i podi kući!" **7** I on usta te ode kući. **8** Kad mnoštvo to vidje, zaprepasti se i

poda slavu Bogu koji takvu vlast dade ljudima. **9** Odlazeći odande, ugleda Isus čovjeka zvanog Matej gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: "Podi za mnom!"

On usta i pode za njim. **10** Dok je Isus bio u kući za stolom, gle, mnogi carinci i grešnici dodoše za stol s njime i njegovim učenicima. **11** Vidjevši to, farizeji stanu govoriti: "Žašto vaš učitelj jede s carinicima prijeđe prijeko. **12** A on, čuvši to, reče: "Ne treba reče: 'Učitelju, za tobom ću kamo god ti pošao.' **20** zdravima liječnika, nego bolesnima. **13** Hajdete i

Izraelski farizeji postimo, a učenici tvoji ne poste?" **15** Nato im

kaže: "Hajde za mnom i pusti neka mrtvi pokapaju

Ilsus reče: "Mogu li svatoviti tugovati dok je s njima

svoje mrtve." **23** Kad uđe u lađu, podoše za njim zaručnik? Doći će već dani kad će im se ugrabiti njegovi učenici. **24** I gle, žestok vihor nasto na moru zaručnik, i tada će postit!" **16** "A nitko ne stavlja

krpe od sirova sukna na staro odijelo, jer zakrpa carinik; Jakov Alfejev i Tadej; 4 Šimun Kananaj i Juda vuče s odijela pa nastane još veća rupa." 17 "I ne Iskariotski, koji ga izda. 5 Tu dvanaestoricu posla Isus ulijeva se novo vino u stare mještine. Inače se mještine uputivši ih: "K poganima ne idite i ni u koji samarijski proderu, vino prolje, a mještine propadnu. Nego, novo grad ne ulazite! 6 Pođite radije k izgubljenim ovcama se vino ulijeva u nove mještine pa se oboje sačuva." doma Izraelova! 7 Putom propovijedajte: 'Približilo 18 Dok im on to govoraše, gle, pristupi neki glavar, se kraljevstvo nebesko!' 8 Bolesne liječite, mrtve pokloni mu se do zemlje i reče: "Kći mi, evo, umrije, uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno ali dodri, stavi ruku na nju, i oživjet će." 19 Isus usta primiste, besplatno dajte! 9 Ne stječite zlata, ni srebra, te s učenicima pode za njim. 20 I gle, neka žena ni mijedi sebi u pojase, 10 ni putne torbe, ni dviju koja bolovaše dvanaest godina od krvarenja pride haljina, ni obuće, ni štapa. Ta vrijedan je radnik hrane odostraga i dotaknu se skuta njegove haljine. 21 svoje." 11 "U koji god grad ili selo uđete, razvidite Mislišta je: "Dotaknem li se samo njegove haljine, spasit tko je u njemu dostojan: ondje ostanite sve dok ne ču se." 22 A Isus se okrenu i vidjevi je reče: "Hrabro, uđete. 12 Ulazeći u kuću, zaželite joj mir. 13 Bude li kćeri, vjera te tvoja spasila." I žena bi spašena od toga kuća dostojava, neka mir vaš siđe na nju. Ne bude li časa. 23 I uđe Isus u kuću glavarovu. Ugleda svirače dostojava, neka se mir vaš k vama vrati. 14 Gdje vas i bučno mnoštvo pa 24 reče: "Odstupite! Djevojka nije ne prime i ne poslušaju riječi vaših, izidite iz kuće umrla, nego spava." Oni mu se podsmjehivahu. 25 ili grada toga i prašinu otresite sa svojih nogu. 15 A kad je svijet bio izbačen, uđe on, primi djevojku Zaista, kažem vam, lakše će biti zemljii sodomskoj i za ruku i ona bi uskrišena. 26 I razglasiti se to po gomorskoj na Dan sudnji negoli gradu tomu." 16 "Evo, svem onom kraju. 27 Kad je Isus odlazio odande, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle poduž za njim dva slijepca vičući: "Smiluj nam se, Sine mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi! 17 Čuvajte Davidov!" 28 A kad uđe u kuću, pristupe mu slijepci. se ljudi, jer će vas predavati vijećima i po svojim će Isus im kaže: "Vjerujete li da mogu to učiniti?" Kažu vas sinagogama bičevati. 18 Pred upravitelje i kraljeve mu: "Da, Gospodine!" 29 Tada se dotače njihovih vodit će vas poradi mene, za svjedočanstvo njima i očiju govoreći: "Neka vam bude po vašoj vjeri." 30 I poganimi. 19 Kad vas predadu, ne budite zabrinuti otvorite im se oči. A Isus im poprijeti: "Pazite da nitko kako ili što ćete govoriti. Dat će vam se u onaj čas što ne dozna!" 31 Ali oni, izišavši, razniješe glas o njemu ćete govoriti. 20 Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca po svem onom kraju. 32 Tek što oni izidoše, gle, vašega govoriti u vama!" 21 "Brat će brata predavati doniše mu njemaka opsjednutna. 33 Pošto izagna na smrt i otac dijete. Djeca će ustajati na roditelje i đavla, progovori njemak. Mnoštvo se čudom čudilo i ubijati ih. 22 Svi će vas zamrziti zbog imena moga. govorilo: "Nikada se takvo što ne vidje u Izraelu!" 34 Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen." 23 "Kad A farizej govorahu: "Po poglavici đavolskome izgoni vas stanu progoniti u jednom gradu, bježite u drugi. đavle." 35 I obilazio je Isus sve gradove i sela učeći Zaista, kažem vam, nećete obići gradova izraelskih po njihovim sinagogama, propovijedajući Evandelje o prije nego što dođe Sin Čovječji." 24 "Nije učenik Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć. 36 nad učiteljem niti sluga nad gospodarom svojim. 25 Vidjevi mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu Dosta je da učenik bude kao njegov učitelj i sluga izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. 37 Tada kao njegov gospodar. Ako su domaćina Beelzebulom reče svojim učenicima: "Žetve je mnogo, a radnika nazvali, koliko će više njegove ukućane?" 26 "Ne bojte malo. 38 Molite dakle gospodara žetve da pošalje ih se dakle. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati. 27 Što vam govorim u tami, recite na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte na krovovima." 28 "Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu." (Geenna g1067) 29 "Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega. 30 A

10 Dozva dvanaestoricu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć. 2 A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov; i Jakov, sin Zebedejev, i Ivan brat njegov; 3 Filip i Bartolomej; Toma i Matej

vama su i vlasti na glavi sve izbrojene. 31 Ne bojte se dakle! Vredniji ste nego mnogo vrabaca.” 32 “Tko god se, dakle, prizna mojim pred ljudima, priznat će se i ovaj naraštaj? Nalik je djeci što sjede na trgovima ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. 33 A pa jedni drugima dovikuju: 17 “Zasvirasmo vam i ne tko se odreće mene pred ljudima, odreći će se i ja zaigraste, zakukasmo i ne zaplakaste.” 18 “Doista, njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima.” 34 dođe Ivan. Nije jeo ni pio, a govori se: ‘Đavla ima.’ 19 “Ne mislite da sam došao mir donijeti na zemlju. Ne, Dode Sin Čovječji koji jede i piće, a govori se: ‘Gle, nisam došao donijeti mir, nego mač.’ 35 Ta došao izjelice i vinopije, prijatelja carinika i grešnika! Ali sam rastaviti čovjeka od oca njegova i kćer od majke opravda se Mudrost djelima svojim.” 20 Tada stane njezine i snahu od svekrve njezine; 36 i neprijatelji prekoravati gradove u kojima se dogodilo najviše će čovjeku biti ukućani njegovi. 37 “Tko ljubi oca ili njegovih čudesa, a oni se ne obratište: 21 “Jao tebi, majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. Sidonu zbila čudesna koja su se dogodila u vama, 38 Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, odavna bi se već oni u kostrijeti i pepelu bili obratili. nije mene dostojan. 39 Tko nade život svoj, izgubit 22 Ali kažem vam: Tiru i Sidonu bit će na Dan sudnji će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će lakše negoli vama.” 23 “I ti, Kafarnaume! Zar ćeš se mene, prima onoga koji je mene poslao. 41 Tko prima proraka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku. 42 Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.”

11 Pošto Isus završi upućivati dvanaestoricu učenika, ode odande naučavati i propovijedati po njihovim gradovima. 2 A kad Ivan u tamnici doču za djela Kristova, posla svoje učenike 3 da ga upitaju: “Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?” 4 Isus im odgovori: “Podite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli: 5 Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje Evanđelje. 6 I blago onom tko se ne sablazni o mene.” 7 Kad oni odoše, poče Isus govoriti mnoštvo o Ivanu: “Što ste izišli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljujla? 8 Ili što ste izišli vidjeti? Čovjeka u mekušasto odjevena? Eno, oni što se mekušasto nose po kraljevskim su dvorima. 9 Ili što ste izišli? Vidjeti proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka. 10 On je onaj o kome je pisano: Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put pred tobom. 11 Zaista, kažem vam, između rođenih od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja. A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega! 12 A od dana Ivana Krstitelja do sada kraljevstvo nebesko silom se probija i siloviti ga grabe. 13 Uistinu, svi proroci i Zakon prorokovahu do Ivana.

14 Zapravo ako hoćete: on je Ilija koji ima doći.” 15 16 “A komu da prispopobim ovaj naraštaj? Nalik je djeci što sjede na trgovima ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. 17 “Zasvirasmo vam i ne tko se odreće mene pred ljudima, zaigraste, zakukasmo i ne zaplakaste.” 18 “Doista, njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima.” 19 “Ne mislite da sam došao mir donijeti na zemlju. Ne, Dode Sin Čovječji koji jede i piće, a govori se: ‘Gle, nisam došao donijeti mir, nego mač.’ 20 Tada stane Sidonu zbila čudesna koja su se dogodila u vama, 21 “Jao tebi, majku više nego mene, nije mene dostojan. Sidonu zbila čudesna koja su se dogodila u vama, 22 Ali kažem vam: Tiru i Sidonu bit će na Dan sudnji lakše negoli vama.” 23 “I ti, Kafarnaume! Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u Podzemlje ćeš se strovaliti! Doista, da su se u Sodomi zbila čudesna koja su se dogodila u tebi, ostala bi ona do danas. (Hadēs g86) 24 Ali kažem vam: Zemlji će sodomskoj biti na Dan sudnji lakše nego tebi.” 25 U ono vrijeme reče Isus: “Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. 26 Da, Oče, tako se tebi svidjelo. 27 Sve je meni predao Otac moj i nitko ne pozna Sina doli Otac niti tko pozna Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti.” 28 “Dodite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja će vas odmoriti. 29 Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. 30 Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako.”

12 U ono vrijeme prolazio je Isus subotom kroz usjeve. Učenici su njegovi ogladnjeli te počeli trgati klasje i jesti. 2 Vidjevši to, farizeji mu rekoše: “Gle, učenici tvoji čine što nije dopušteno činiti subotom.” 3 On im reče: “Niste li čitali što učini David kad ogladnje on i njegovi pratnici? 4 Kako uđe u Dom Božji te pojedoše prinesene kruhove, a to ne bijaše slobodno jesti ni njemu ni njegovim pratnicima, nego samo svećenicima? 5 Ili zar niste čitali u Zakonu da subotom svećenici u Hramu krše subotu, a bez krivnje su? 6 A velim vam: veće od Hrama jest ovdje! 7 I kad biste razumjeli što ono znači: Milosrde mi je milo, a ne žrtva, ne biste osudili ove nekrive. 8 Ta Sin Čovječji gospodar je subote!” 9 Otisavši odande, dođe u njihovu sinagogu, 10 kad gle čovjeka s usahom

rukom. A oni upitaše Isusa da bi ga mogli optužiti: "Je čovjek iz riznice zle vadi zlo. 36 A kažem vam: za li dopušteno subotom lječiti?" 11 On im reče: "Tko to svaku bezrazložnu riječ koju ljudi reknu dat će račun od vas jedinu ovcu koju ima ne bi subotom prihvatio i na Dan sudnji. 37 Doista, tvoje će te riječi opravdati i izvadio kad bi mu upala u jamu? 12 A koliko je čovjek tvoje će te riječi osuditi." 38 Jednom zapodjenjuše s vredniji od ovce! Tako, slobodno je subotom činiti njime razgovor neki pismoznanci i farizeji: "Učitelju, dobro!" 13 Tada reče čovjeku: "Ispruži ruku!" On je htjeli bismo od tebe vidjeti znak." 39 A on im odgovori: ispruži, i - ruka mu zdrava kao i druga! 14 A farizeji "Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali mu se iziđoše i održaše vijećanje protiv njega, kako da ga znak neće dati doli znak Jone proraka. 40 Doista, pogube. 15 Kad Isus to dozna, ukloni se odande. Za kao što Jona bijaše u utrobi kitovoj tri dana i tri noći, njim je išlo mnoštvo. On ih sve ozdravi 16 i poprijeti tako će i Sin Čovječji biti u srcu zemlje tri dana i tri im da ga ne prokazuju - 17 da se ispuni što je rečeno noći. 41 Ninivljani će ustati na Sudu zajedno s ovim po Izajiji proroku: 18 Evo Sluge mojega, koga sebi naraštajem i osuditi ga jer se oni na propovijed Joninu izabrah: mog ljubimca, miljenika duše moje! Stavit ću obratiše, a evo, ovdje je i više od Jone! 42 Kraljica Duha svoga na njega: naviještać će pravo narodima; će Juga ustati na Sudu zajedno s ovim naraštajem i 19 preti se neće, neće bučiti, glas mu se neće čuti po osuditi ga jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost trgovima; 20 trske stučene prelomiti neće, stijena Salomonovu, a evo, ovdje je i više od Salomona!" 43 što tek tinja neće ugasiti - sve dok do pobjede ne "A kad nečisti duh izide iz čovjeka, luta bezvodnim izvede pravo. 21 Ime njegovo nuda je narodima! 22 mjestima tražeći spokoja, ali ne nalazi! 44 Tada rekne: Tada mu donesoše opsjednutu, slijepa i njema. I 'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh.' I došavši, nađe je ozdravi ga te njemak progovori i progleda. 23 I sve praznu, pometenu i uređenu. 45 Tada ode i uzme sa ono mnoštvo zapanjeno govoraše: "Da ovo nije Sin sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i Davidov?" 24 A farizeji čuvši to rekoše: "Ne može nastane se ondje. Na kraju bude s onim čovjekom ovaj izgoniti đavle osim po Beelzebulu, poglavici gore nego na početku. Tako će biti i s ovim opakim đavolskom." 25 A on, znajući njihove misli, reče im: naraštajem." 46 Dok on još govoraše mnoštvu, eto "Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i majke i braće njegove. Stajahu vani tražeći da s njime svaki grad ili kuća u sebi razdijeljena neće opstati. govore. 47 Reče mu netko: "Evo majke tvoje i braće 26 Ako Sotona Sotonu izgoni, u sebi je razdijeljen. tvoje, vani stoje i traže da s tobom govore." 48 Tomu Kako će dakle opstati kraljevstvo njegovo? 27 I ako koji mu to javi on odgovori: "Tko je majka moja, tko li ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih sinovi braća moja?" 49 I pruži ruku prema učenicima: "Evo, vaši izgone? Zato će vam oni biti suci. 28 Ali ako reče, majke moje i braće moje! 50 Doista, tko god vrši ja po Duhu Božjem izgonim đavle, zbilja je došlo k volju Oca mojega, koji je na nebesima, taj mi je brat i vama kraljevstvo Božje." 29 "Ili kako bi tko mogao sestra i majka."

ući u kuću jakoga i oplijeniti mu pokućstvo ako prije ne sveže jakoga? Tada će mu kuću oplijeniti." 30 "Tko nije sa mnom, protiv mene je, i tko ne sabire sa mnom, rasipa." 31 "Zato kažem vam: svaki će se griješi i bogohulstvo oprostiti ljudima, ali rekne li tko bogohulstvo protiv Duha, neće se oprostiti. 32 I rekne li tko riječ protiv Sina Čovječjega, oprostit će mu se. Ali tko rekne protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom svijetu ni u budućem." (ajon g165) 33 "Ili uzmite: dobro stablo i plod mu je dobar. Ili uzmite: trulo stablo i plod mu je truo. Ta po plodu se stablo poznaće. 34 Leglo gujinje! Kako možete govoriti dobro kad ste opaci. Ta iz obilja srca usta ugovore! 35 Dobar čovjek iz riznice dobre vadi dobro, a zao

13 Onoga dana Isus izide iz kuće i sjede uz more. 2 I nagrnu k njemu silan svijet te je morao ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajaše na obali. 3 I zborio im je mnogo u prispolobama: "Gle, izide sijač sijati. 4 I dok je sijao, nešto zrnja pade uz put, dodoše ptice i pozobaše ga. 5 Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. 6 A kad sunce ograni, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se. 7 Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga. 8 Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stostruk, drugo šezdesetostruk, treće tridesetostruk." 9 "Tko ima uši, neka čuje!" 10

I pristupe učenici pa ga zapitaju: "Zašto im zboriš sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća. u prispodobama?" 11 On im odgovori: "Zato što je Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde vama dano znati otajstva kraljevstva nebeskoga, a mu se po granama." 33 I drugu im kaza prispodobu: njima nije dano. 12 Doista, onomu tko ima dat će se i "Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i obilovat će, a onomu tko nema oduzet će se i ono što zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne." 34 ima. 13 U prispodobama im zborim zato što gledajući Sve je to Isus mnoštvo zborio u prispodobama. I ništa ne vide i slušajući ne čuju i ne razumiju." 14 "Tako im nije zborio bez prispodoba - 35 da se ispuni što je se ispunja na njima proročtvо Izaijino koje govori: rečeno po proroku: Otvorit će u prispodobama usta Slušat će, slušati - i nećete razumjeti; gledat će, svoja, iznijet će što je sakriveno od postanka svijeta. gledati - i nećete vidjeti! 15 Jer usalilo se srce naroda 36 Tada otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu ovoga: uši začepiše, oči zatvorise da očima ne vide, učenici govoreći: "Razjasni nam prispodobu o kukolju ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne obrate na njivi." 37 On odgovori: "Sijač dobrog sjemena jest pa ih izlječim. 16 A blago vašim očima što vide, i Sin Čovječji. 38 Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su ušima što slušaju. 17 Zaista, kažem vam, mnogi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga. 39 Neprijatelj koji ga proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali posjeda jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli." 18 "Vi, anđeli. (aiōn g165) 40 Kao što se kukolj sabire i ognjem dakle, poslušajte prispodobu o sijaču. 19 Svakomu sažiže, tako će biti na svršetku svijeta. (aiōn g165) 41 koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a ne razumije, dolazi Zli Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pokupe iz te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put njegova kraljevstva sve zavodnike i bezakonike 42 zasijan. 20 A zasijani na tlo kamenito - to je onaj koji i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrugut čuje Riječ i odmah je s radošću prima, 21 ali nema zubi. 43 Tada će pravednici zasijati poput sunca u u sebi korijena, nego je nestalan: kad zbog Riječi kraljevstvu Oca svojega." "Tko ima uši, neka čuje!" 44 nastane nevolja ili progonstvo, odmah se pokoleba. "Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno 22 Zasijani u trnje - to je onaj koji sluša Riječ, ali na njivi: čovjek ga pronađe, sakrije, sav radostan briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ, ode, proda sve što ima i kupi tu njivu." 45 "Nadalje, te ona ostane bez ploda. (aiōn g165) 23 Zasijani na kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za dobру zemlju - to je onaj koji Riječ sluša i razumije, lijepim biserjem: 46 pronade jedan dragocjeni biser, pa onda, dakako, urodi i daje: jedan stostruko, jedan ode, rasproda sve što ima i kupi ga." 47 "Nadalje, šezdesetostruko, a jedan tridesetostruko." 24 Drugu kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more im prispodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao zahvati svakovrsne ribe. 48 Kad se napuni, izvuku kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. 25 je na obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše Dok su njegovi ljudi spavalj, dode njegov neprijatelj, izbace. 49 Tako će biti na svršetku svijeta. Izćiće posije posred žita kukolj i ode. 26 Kad usjev uzraste i anđeli, odijeliti zle od pravednih (aiōn g165) 50 i baciti isklasa, tada se pokaza i kukolj. 27 Sluge pristupe ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrugut zubi." 51 domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro "Jeste li sve ovo razumjeli?" Odgovore mu: "Jesmo." sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?' 52 A on će im: "Stoga svaki pismoznanac upućen 28 On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato u kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga koji iz svoje riznice iznosi novo i staro.' 53 Kad Isus pokupimo?' 29 A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući završi sve ove prispodobe, ode odande. 54 I dode kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. 30 Pustite u svoj zavičaj. Naučavaše ih u njihovoj sinagogi te nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći će zapanjeni govorahu: "Odakle ovomu ta mudrost i te žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u čudesne sile? 55 Nije li ovo drvodjeljin sin? Nije li mu snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.'" 31 majka Marija, a braća Jakov, i Josip, i Šimun, i Juda? I drugu im prispodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko 56 I sestre mu nisu li sve među nama? Odakle mu kao kad čovjek uze goruščino zrno i posija ga na sve to?" 57 I sablažnjavahu se o njega. A Isus im svojoj njivi. 32 Ono je doduše najmanje od svega reče: "Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i u

svom domu." 58 I ne učini ondje mnogo čudesa zbog on mu reče: "Dodil!" I Petar siđe s lađe te, hodeći po njihove nevjere.

14 U ono vrijeme doču Herod tetrarh za Isusa 2 pa reče svojim slugama: "To je Ivan Krstitelj! On uskrsnu od mrtvih i zato čudesne sile djeluju u njemu." 3 Herod doista bijaše uhitio Ivana te ga svezana bacio u tamnicu zbog Herodijade, žene brata svoga Filipa. 4 Jer Ivan mu govoraše: "Ne smiješ je imati!" 5 Htjede ga ubiti, ali se bojao naroda jer su ga smatrali prorokom. 6 Na Herodov rođendan zaplesa kćи Herodijadina pred svima i svidje se Herodu. 7 Zato

se zakle dati joj što god zaište. 8 A ona nagovorena od matere: "Daj mi, reče, ovdje na pladnju glavu Ivana Krstitelja." 9 Ražalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika zapovjedi da se dade. 10 Posla odrubiti glavu Ivanu u tamnici. 11 I doniješe glavu njegovu Božju radi svoje predaje?

3 On im odgovori: "A zašto vi prestupate zapovijed i majku! I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka 12 A učenici njegovi dođu, uzmu njegovo tijelo i se kazni! 5 A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: pokopaju ga pa odu i jave Isusu. 13 Kad je Isus to Pomoć koja te od mene ide neka bude sveti dar, 6

čuo, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u ne treba da poštuje oca svoga ni majku svoju.' Tako osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz dokinute riječ Božju radi svoje predaje. 7 Licemjeri, gradova. 14 Kad on izide, vidje silan svijet, sažali mu dobro prorokova o vama Izaja: 8 Narod me ovaj

se nad njim te izlječi njegove bolesnike. 15 Uvečer usnama časti, a srce mu je daleko od mene. 9 Uzalud mu pristupe učenici pa mu reknu: "Pust je ovo kraj me štuju naučavajući nauke - uredbe ljudske." 10 i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po Tada dozove mnoštvo i reče: "Slušajte i razumijte! selima kupiti hrane." 16 A Isus im reče: "Ne treba 11 Ne onečišćuje čovjeka što ulazi u usta, nego da idu, dajte im vi jesti." 17 Oni mu kažu: "Nemamo što iz usta izlazi - to čovjeka onečišćuje."

12 Tada ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe." 18 A on pristupe k njemu učenici i kažu mu: "Znaš li da suće im: "Donesite mi ih ovamo." 19 I zapovjedi da se farizeji sablaznili kad su čuli tu riječ?" 13 On mnoštvo posjeda po travi. On uze pet kruhova i dvije im odgovori: "Svaki nasad koji ne posadi Otac moj ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i nebeski iskorjenit će se. 14 Pustite ih! Slijepi su, vođe dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvo. 20 I jeli slijepaca! A ako slijepac slijepca vodi, obojica će u su svi i nasiliti se. Od preteklih ulomaka nakupiše jamu pasti." 15 Petar prihvati i reče mu: "Protumači

dvanaest punih košara. 21 A blagovalo je oko pet nam tu prispodobu!" 16 A on reče: "I vi još uvijek ne tisuća muškaraca, osim žena i djece. 22 I odmah razumijete? 17 Ne shvaćate li: sve što ulazi na usta, prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko ide u trbu te se izbacuje u zahod. 18 Naprotiv, što dok on otpusti mnoštvo. 23 A pošto otpusti mnoštvo, iz usta izlazi, iz srca izvire i to onečišćuje čovjeka. uziđe na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše 19 Ta iz srca izviru opake namisli, ubojstva, preljubi, onđe sam. 24 Lađa se već mnogo stadija bila ostisla bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke. 20 od kraja, šibana valovima. Bijanje protivan vjetar. 25 To onečišćuje čovjeka; a jesti neopranih ruku ne

O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po onečišćuje čovjeka." 21 Isus zatim ode odande i moru. 26 A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, povuče se u krajeve tirske i sidonske. 22 I gle: žena prestrašeni rekoše: "Utvara!" I od straha kriknuše. neka, Kanaanka iz onih krajeva, iziđe vičući: "Smiluj 27 Isus im odmah progovori: "Hrabro samo! Ja sam! mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško Ne bojte se!" 28 Petar prihvati i reče: "Gospodine, opsjednut!" 23 Ali on joj ne uzvrati ni riječi. Pristupe ako si ti, zapovjedi mi da dodem k tebi po vodi!" 29 A mu na to učenici te ga moljahu: "Uđovolji joj jer viče

on mu reče: "Dodi!" I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pode k Isusu. 30 Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: "Gospodine, spasi me!" 31 Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: "Malovjerni, zašto si posumnjao?" 32 Kad udioše u lađu, utihnu vjetar. 33 A on na lađi poklone mu se ničice govoreći: "Uistinu, ti si Sin Božji!" 34 Pošto preploviše, dođu na kraj, u Genezaret. 35 I ljudi ga onoga kraja prepoznaju pa razglase po svoj onoj okolici. I donošahu mu sve bolesnike 36 te ga moljahu da se samo dotaknu skuta njegove haljine. I koji bi se dotakli, ozdravili bi.

15 Tada pristupe Isusu farizeji i pismoznaci iz Jeruzalema govoreći: 2 "Zašto tvoji učenici prestupaju predaju starih? Ne umivaju ruku prije jela!"

3 On im odgovori: "A zašto vi prestupate zapovijed i majku! I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka

12 A učenici njegovi dođu, uzmu njegovo tijelo i se kazni! 5 A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: pokopaju ga pa odu i jave Isusu. 13 Kad je Isus to Pomoć koja te od mene ide neka bude sveti dar, 6

čuo, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u ne treba da poštuje oca svoga ni majku svoju.' Tako osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz dokinute riječ Božju radi svoje predaje. 7 Licemjeri, gradova. 14 Kad on izide, vidje silan svijet, sažali mu dobro prorokova o vama Izaja: 8 Narod me ovaj

se nad njim te izlječi njegove bolesnike. 15 Uvečer usnama časti, a srce mu je daleko od mene. 9 Uzalud mu pristupe učenici pa mu reknu: "Pust je ovo kraj me štuju naučavajući nauke - uredbe ljudske." 10 i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po Tada dozove mnoštvo i reče: "Slušajte i razumijte! selima kupiti hrane." 16 A Isus im reče: "Ne treba 11 Ne onečišćuje čovjeka što ulazi u usta, nego da idu, dajte im vi jesti." 17 Oni mu kažu: "Nemamo što iz usta izlazi - to čovjeka onečišćuje."

12 Tada ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe." 18 A on pristupe k njemu učenici i kažu mu: "Znaš li da suće im: "Donesite mi ih ovamo." 19 I zapovjedi da se farizeji sablaznili kad su čuli tu riječ?" 13 On mnoštvo posjeda po travi. On uze pet kruhova i dvije im odgovori: "Svaki nasad koji ne posadi Otac moj ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i nebeski iskorjenit će se. 14 Pustite ih! Slijepi su, vođe dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvo. 20 I jeli slijepaca! A ako slijepac slijepca vodi, obojica će u su svi i nasiliti se. Od preteklih ulomaka nakupiše jamu pasti." 15 Petar prihvati i reče mu: "Protumači

dvanaest punih košara. 21 A blagovalo je oko pet nam tu prispodobu!" 16 A on reče: "I vi još uvijek ne tisuća muškaraca, osim žena i djece. 22 I odmah razumijete? 17 Ne shvaćate li: sve što ulazi na usta, prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko ide u trbu te se izbacuje u zahod. 18 Naprotiv, što dok on otpusti mnoštvo. 23 A pošto otpusti mnoštvo, iz usta izlazi, iz srca izvire i to onečišćuje čovjeka. uziđe na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše 19 Ta iz srca izviru opake namisli, ubojstva, preljubi, onđe sam. 24 Lađa se već mnogo stadija bila ostisla bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke. 20 od kraja, šibana valovima. Bijanje protivan vjetar. 25 To onečišćuje čovjeka; a jesti neopranih ruku ne

za nama.” 24 On odgovori: “Poslan sam samo k Tada razumješ kako im ne reče da se čuvaju kvasca izgubljenim ovcama doma Izraelova.” 25 Ali ona pride, krušnoga, nego nauka farizejskog i saducejskoga. pokloni mu se ničice i kaže: “Gospodine, pomozi 13 Kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove, upita mi!” 26 On odgovori: “Ne priliči uzeti kruh djeci i učenike: ‘Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?’” 14 Oni baciti ga psićima.” 27 A ona će: “Da, Gospodine! rekoše: “Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilij; treći Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih opet da je Jeremija ili koji od proroka.” 15 Kaže im: “A gospodara!” 28 Tada joj Isus reče: “O ženo! Velika vi, što vi kažete, tko sam ja?” 16 Šimun Petar prihvati je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš.” I ozdravi i reče: “Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga.” 17 joj kći toga časa. 29 Otišavši odande, dođe Isus do Nato Isus reče njemu: “Blago tebi, Šimune, sine Jonin, Galilejskog mora, uziđe na goru i sjede ondje. 30 jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na Tada nagrnu k njemu silan svijet s hromima, kljastima, nebesima. 18 A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i slijepima, nijemima i mnogima drugima. Polože mu ih na toj stijeni sagradit će Crkvu svoju i vrata paklena do nogu, a on ih izljeći. 31 Gledajući kako su nijemi neće je nadvladati. (Hadès g86) 19 Tebi će dati ključeve progovorili, kljasti ozdravili, hromi prohodali, slijepi kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlj, progledali, divilo se mnoštvo i slavilo Boga Izraelova. bit će svezano na nebesima; a što god odriješi 32 A Isus dozva svoje učenike pa im reče: “Žao mi na zemlj, bit će odriješeno na nebesima.” 20 Tada je naroda jer su već tri dana uza me, a nemaju što zaprijeti učenicima neka nikomu ne reknu da je on jesti. Opraviti ih gladne neću da ne klonu putem.” 33 Krist. 21 Otada poče Isus upućivati učenike kako treba Kažu mu učenici: “Odakle nam u pustinji toliko kruha da pode u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, da nahranimo toliko mnoštvo?” 34 A Isus im reče: glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen “Koliko kruhova imate?” Oni će: “Sedam, i malo riba.” i treći dan da uskrsne. 22 Petar ga uze na stranu i 35 Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlj, 36 poče odvraćati: “Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se uze sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi i davaše tebi ne smije dogoditi!” 23 Isus se okrene i reče Petru: učenicima, a učenici mnoštvu. 37 I jeli su i nasiliti “Nosi se od mene, sotono! Sablazan si mi jer ti nije se. A od preteklih ulomaka nakupiše sedam punih na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!” 24 Tada košara. 38 A blagovalo je četiri tisuće muškaraca, Isus reče svojim učenicima: “Hoće li tko za mnom, osim žena i djece. 39 Tada otpusti mnoštvo, uđe u neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i lađu i ode u kraj magadanski.

16 Pristupe k njemu farizeji i saduceji. Iskušavajući ga, zatraže da im pokaže kakav znak s neba.

2 On im odgovori: “Uvečer gorovite: ‘Bit će vedro, nebo se žari.’ 3 A ujutro: ‘Danas će nevrijeme, nebo se tamno zacrvenjelo.’ Lice neba znadete rasuditi, a znakove vremena ne znate. 4 Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jonin.” Tada ih ostavi i ode. 5 Učenici dodoše prijeko, a zaboraviše ponijeti kruhu. 6 A Isus im reče:

“Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog!”

7 Oni zamišljeni među sobom gorovahu: “Kruha ne ponijesmo.” 8 Zamijetio to Isus pa reče: “Što ste goru visoku, u osamu, 2 i preobraziti se pred njima. zamišljeni, malovjerni, da kruha nemate? 9 Zar još ne I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše shvaćate, ne sjećate li se onih pet kruhova na pet bijele kao svjetlost. 3 I gle: ukazaše im se Mojsije tisuća i koliko košara nakupiste? 10 I onih sedam i Iliju te razgovarahu s njime. 4 A Petar prihvati i kruhova na četiri tisuće i koliko košara nakupiste? 11 reče Isusu: “Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Kako onda ne shvaćate da vam to ne rekoh o kruhu? Ako hoćeš, načiniti će ovdje tri sjenice, tebi jednu, Nego, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog.” 12 Mojsiju jednu i Iliju jednu.” 5 Dok je on još gororio, gle,

Nato Isus reče njemu: “Blago tebi, Šimune, sine Jonin, Galilejskog mora, uziđe na goru i sjede ondje. 30 jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na Tada nagrnu k njemu silan svijet s hromima, kljastima, nebesima. 18 A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i slijepima, nijemima i mnogima drugima. Polože mu ih na toj stijeni sagradit će Crkvu svoju i vrata paklena do nogu, a on ih izljeći. 31 Gledajući kako su nijemi neće je nadvladati. (Hadès g86) 19 Tebi će dati ključeve progovorili, kljasti ozdravili, hromi prohodali, slijepi kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlj, progledali, divilo se mnoštvo i slavilo Boga Izraelova. bit će svezano na nebesima; a što god odriješi 32 A Isus dozva svoje učenike pa im reče: “Žao mi na zemlj, bit će odriješeno na nebesima.” 20 Tada je naroda jer su već tri dana uza me, a nemaju što zaprijeti učenicima neka nikomu ne reknu da je on jesti. Opraviti ih gladne neću da ne klonu putem.” 33 Krist. 21 Otada poče Isus upućivati učenike kako treba Kažu mu učenici: “Odakle nam u pustinji toliko kruha da pode u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, da nahranimo toliko mnoštvo?” 34 A Isus im reče: glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen “Koliko kruhova imate?” Oni će: “Sedam, i malo riba.” i treći dan da uskrsne. 22 Petar ga uze na stranu i 35 Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlj, 36 poče odvraćati: “Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se uze sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi i davaše tebi ne smije dogoditi!” 23 Isus se okrene i reče Petru: učenicima, a učenici mnoštvu. 37 I jeli su i nasiliti “Nosi se od mene, sotono! Sablazan si mi jer ti nije se. A od preteklih ulomaka nakupiše sedam punih na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!” 24 Tada košara. 38 A blagovalo je četiri tisuće muškaraca, Isus reče svojim učenicima: “Hoće li tko za mnom, osim žena i djece. 39 Tada otpusti mnoštvo, uđe u neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i lađu i ode u kraj magadanski.

17 Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra,

Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na

ponijesmo.” 8 Zamijetio to Isus pa reče: “Što ste goru visoku, u osamu, 2 i preobraziti se pred njima.

zamišljeni, malovjerni, da kruha nemate? 9 Zar još ne I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše shvaćate, ne sjećate li se onih pet kruhova na pet bijele kao svjetlost. 3 I gle: ukazaše im se Mojsije tisuća i koliko košara nakupiste? 10 I onih sedam i Iliju te razgovarahu s njime. 4 A Petar prihvati i kruhova na četiri tisuće i koliko košara nakupiste? 11 reče Isusu: “Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Kako onda ne shvaćate da vam to ne rekoh o kruhu? Ako hoćeš, načiniti će ovdje tri sjenice, tebi jednu, Nego, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog.” 12 Mojsiju jednu i Iliju jednu.” 5 Dok je on još gororio, gle,

svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. 4 Tko "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u Slušajte ga!" 6 Čuvši glas, učenici padaše licem na kraljevstvu nebeskom. 5 I tko primi jedno ovakvo zemlju i silno se prestrašiće. 7 Pristupi k njima Isus, dijete u moje ime, mene prima." 6 "Onomu, naprotiv, dotakne ih i reče: "Ustanite, ne bojte se!" 8 Podigoše tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama. 9 Dok su u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinški silazili s gore, zapovjedi im Isus: "Nikomu ne kazujte kamen pa da potone u dubinu morsku." 7 "Jao svijetu viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne." 10 od sablazni! Neizbjegivo dolaze sablazni, ali jao Upitaše ga učenici: "Što dakle pismoznanci govore čovjeku po kom dolazi sablazan. 8 Pa ako te ruka ili da prije treba da dode Iliju?" 11 On im odgovori: "Iliju noga sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Bolje ti će doduše doći i sve obnoviti. 12 No velim vam: Iliju je ući u život kljastu ili hromu, nego s obje ruke ili s je već došao, ali ga ne upoznaše, već učiniše s njim obje noge biti bačen u organj vječni. (aionios g166) 9 što im se prohtjelo. Tako je i Sinu Čovječjemu trpjeli I ako te oko sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe. Bolje ti je jednooku u život ući, nego s oba oka biti Ivanu Krstitelju. 14 Kada dodoše k mnoštву, pristupi mu čovjek, padne pred njim na koljena 15 i reče: ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem "Gospodine, smiluj se sinu mojemu jer je mjesecar vam, anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca i zlo mu je. Često doista pada u organj i često u mojega, koji je na nebesima." 12 "Što vam se čini? vodu. 16 Dovedoh ga tvojim učenicima i ne mogoše Ako neki čovjek imadne sto ovaca i jedna od njih ga izliječiti." 17 A Isus odgovori: "O rode nevjerni i zaluta, neće li on ostaviti onih devedeset i devet u opak! Dokle mi je biti s vama! Dokle li vas podnosi! gorama i poći u potragu za zalutalom? 13 Posreći li Dovedite mi ga ovamo!" 18 I zaprijeti Isus zloduhu mu se te je nađe, zaista, kažem vam, raduje se zbog te on izide iz njega. I ozdravi dječak toga časa. 19 nje više nego zbog onih devedeset i devet koje nisu Tada učenici pristupiše nasamo k Isusu i rekoše: zalutale. 14 Tako ni Otac vaš, koji je na nebesima, "Zašto ga mi ne mogosmo izagnati?" 20 Kaže im: neće da propadne ni jedan od ovih malenih." 15 "Zbog vaše malovjernosti. Zaista, kažem vam, ako "Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. 16 Ako imadnete vjere koliko je zrno goruščino te reknete te posluša, stekao si brata. Ne posluša li te, uzmi ovoj gori: 'Premjesti se odavde onamo!', premjestit će sa sobom još jednoga ili dvojicu, neka na iskazu se i ništa vam neće biti nemoguće." 22 A kad su se dvojice ili trojice svjedoka počiva svaka tvrdnja. 17 skupili u Galileji, reče im Isus: "Sin Čovječji ima biti Ako ni njih ne posluša, reci Crkvi. Ako pak ni Crkve predan ljudima u ruke 23 i ubit će ga, ali on će treći ne posluša, neka ti bude kao pogarin i carinik." 18 dan uskrsnuti." I ožalostio se silno. 24 Kad stigoše u "Zaista, kažem vam, što god svežete na zemlji, bit Kafarnaum, pristupe Petru oni što ubiru dvodrahme će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, pa mu rekoše: "Učitelj vaš ne plaća dvodrahme?" 25 bit će odriješeno na nebu." 19 "Nadalje, kažem vam, "Plaća", odgovori. A kad on uđe u kuću, pretekne ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što ga Isus: "Što ti se čini, Šimune? Kraljevi zemaljski mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima. od koga ubiru carinu ili porez? Od svojih sinova ili 20 Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, od tudi?" 26 Kad on odgovori: "Od tudi!", reče mu tu sam i ja među njima." 21 Tada pristupi k njemu Isus: "Sinovi su, dakle, oslobođeni. 27 Ali da ih ne Petar i reče: "Gospodine, koliko puta da oprostim sablaznimo, pođi k moru, baci udicu i prvu ribu koja bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam nađe uzmi, otvorи joj usta i nači ćeš stater. Uzmi ga puta?" 22 Kaže mu Isus: "Ne kažem ti do sedam pa im ga podaj za me i za se."

18 U onaj čas pristupe učenici Isusu pa ga zapitaju:

"Tko je, dakle, najveći u kraljevstvu nebeskom?"
2 On dozove dijete, postavi ga posred njih 3 i reče:
"Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete

je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama. 24 Kad započe obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata. 25 Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi

gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug. 26 Nato sluga padne ničice pred nj govoreći: 'Strpljenja imaj sa mnom, i sve ču ga i dug mu oprosti.' 28 "A kad taj isti sluga izade, nađe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći: 'Vrati mi reče: "Što me pitaš o dobrome? Jedan je samo zaštitnik: 'Strpljenja imaj sa mnom i vrati mi tvoje duga.' 31 "Kad njegovi drugovi vidješe to, zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vrati mi tvoje duga.' 30 20 Kaže mu mladić: "Sve sam to čuvaо. Što mi još Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok nedostaje?" 21 Reče mu Isus: "Hoćeš li biti savršen, mu ne vradi duga." 32 Tada ga gospodar dozva i reče mu: 'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio I gospodar ga, rasrđen, pred mučiteljima dok mu ne vradi svega duga. 33 Nije li trebalo da se i ti smiluješ što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to blago na nebu. A onda dodri i idi za mnom." 22 Na tu dojavuše gospodaru. 32 Tada ga gospodar dozva i riječ ode mladić žalostan jer imaše velik imetak. 23 A reče mu: "Lakše je devi kroz uši iglene nego bogataš u kraljevstvo nebesko. 24 Ponovno vam svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?" 34 velim: Lakše je devi kroz uši iglene nego bogataš u kraljevstvo Božje." 25 Čuvši to, učenici se silno ne vratili svega duga. 35 Tako će i Otcu moj nebeski snebivahu govoreći: "Tko se onda može spasiti?" 26 učiniti s vama ako svatko od srca ne oprosti svomu A Isus upre u njih pogled pa im reče: "Ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće." 27 Tada Petar prihvati pa upita: "Evo, mi sve ostavismo i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?" 28 Reče im Isus: "Zaista, kažem vam, vi koji podoste za mnom, o prepričaju, kad Sin Čovječji sjedne na prijestolje svoje slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena Izraelovih. 29 I tko god ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja poradi imena mojega, stotruško će primiti i život vječni baštini." (ātonios g166) 30 "A mnogi prvi bit će posljednji, i posljednji prvi."

19 Kad Isus završi ove besjede, ode iz Galileje i

dođe u judejski kraj s onu stranu Jordana. 2 Za njim je išao silan svijet. Ondje ih izljeći. 3 Pristupe mu tada farizeji pa, da ga iskušaju, kažu: "Je li dopušteno otpustiti ženu s kojega god razloga?" 4 On odgovori: "Zar niste čitali: Stvoritelj od početka muško i žensko stvorili ih 5 i reče: Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; i dvoje njih bit će jedno tijelo." 6 Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što, dakle, Bog združi, čovjek neka ne rastavlja." 7

Kažu mu: "Zašto onda Mojsije zapovjedi dati otpusno pismo i - otpustiti?" 8 Odgovori im: "Zbog tvrdoće srca vašega dopusti vam Mojsije otpustiti žene, ali od početka ne bijaše tako. 9 A ja vam kažem: Tko otpusti svoju ženu - osim zbog bludništva - pa se ozeni drugom, čini preljub." 10 Kažu mu učenici: "Ako je tako između muža i žene, bolje je ne ženiti se." 11 A on im 5 I oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te reče: "Ne shvaćaju toga svi, nego samo oni kojima je dano. 12 Doista, ima za ženidbu nesposobnih koji se takvi iz utrobe materine rodiše. Ima nesposobnih kojima je ljudi onesposobiše. A ima nesposobnih koji sami im: 'Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo, dat ću vam.'

20 "Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izade najmiti radnike u svoj vinograd. 2 Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd. 3 Izađe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni 4 pa i njima reče: 'Idite i drugi gdje stoje i reče im: 'Zašto ovdje stojite vazdan se? 7 Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče im: 'Idite i vi u vinograd.' 8 "Uvečer kaže gospodar vinograda svojemu upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.' 9 dječicu da na njih stavi ruke i pomoli se. A učenici Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. 10 im branili. 14 Nato će im Isus: "Pustite dječicu i ne Pa kada dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i priječite im k meni jer takvih je kraljevstvo nebesko!" oni prime po denar. 11 A kad primiše, počeše mrmljati

protiv domaćina: 12 'Ovi posljednji jednu su uru radili i rekne, recite: 'Gospodinu trebaju', i odmah će ih izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu pustiti.' 13 To se dogodi da se ispunii što je rečeno dana i žegu.'" 13 "Nato on odgovori jednomu od njih: po proroku: 5 Recite kćeri Sionskoj: Evo kralj ti 'Priatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom tvoj dolazi, krotak, jašću na magarcu, na magaretu, po denar? 14 Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovomu mlatetu magaričinu. 6 Učenici odu i učine kako im posljednjemu dati kao i tebi. 15 Nije li mi slobodno naredi Isus. 7 Dovedu magaricu i magare te stave na činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko twoje zlo što njih haljine i Isus uzjaha na njih. 8 Silan svijet prostrije sam ja dobar?" 16 "Tako će posljednji biti prvi, a prvi svoje haljine po putu, a drugi rezahu grane sa stabala posljednji." 17 Dok je Isus uzlazio u Jeruzalem, uze i sterahu ih po putu. 9 Mnoštvo pak pred njim i za njim dvanaestoricu nasamo te im putem reče: 18 "Evo, klicaše: "Hosana Sinu Davidovu! Blagoslovjen Onaj uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana u visinama!" glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će 10 Kad uđe u Jeruzalem, uskomešao se sav grad i ga na smrt 19 i predati poganim da ga izrugaju, govorio: "Tko je ovaj?" 11 A mnoštvo odgovaraše: izbičuju i razapnu, ali on će treći dan uskrnsuti." 20 "To je Prorok, Isus iz Nazareta galilejskoga." 12 Tada mu pristupi mati sinova Zebedejevih zajedno sa Isus uđe u Hram i izagna sve koji su prodavali i sinovima, pade ničice da od njega nešto zaište. 21 A kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove i on će joj: "Što želiš?" Kaže mu: "Reci da ova moja prodavačima golubova klupe. 13 Kaže im: "Pisamo je: dva sina u tvome kraljevstvu sjednu uza te, jedan tebi Dom će se moj zvati Dom molitve, a vi od njega činite zdesna, drugi slijeva." 22 Isus odgovori: "Ne znate što pećinu razbojničku." 14 U Hramu mu priđoše slijepi ištete. Možete li pititi času koju ču ja piti?" Kažu mu: i hromi i on ih ozdravi. 15 A kad glavari svećenički "Možemo!" 23 A on im reče: "Čašu čete moju doduše i pismoznanci vidješe čudesa koja učini i djecu što piti, ali sjesti meni zdesna ili slijeva - to nisam ja viču Hramom: "Hosana Sinu Davidovu!", gnjevni 16 vlastan dati, to je onih kojima je pripravio moj Otac." mu rekoše: "Čuješ li što ovi govore?" Kaže im Isus: 24 Kada su to čula ostala desetorica, razgnijeve se na "Da! A niste li čitali: Iz usta djece i dojenčadi sebi si dva brata. 25 Zato ih Isus dozova i reče: "Znate da pripravio hvalu?" 17 On ih ostavi, pode iz grada u vladari gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. 26 Neće tako biti među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vama bude poslužitelj. 27 I tko god hoće da među vama bude prvi, neka vam bude sluga." 28 "Tako i su izlazili iz Jerihona, pode za njim silan svijet. 30 činiti će ne samo ovo sa smokvom, nego - reknete I gle, dva slijepca sjedaju kraj puta. Čuvši da Isus li i ovoj gori: 'Digni se i baci u more!', bit će tako. prolazi, povikaše: "Gospodine, smiluj nam se, Sine 22 I sve što zaištete u molitvi vjerujući, primiće." Davidov!" 31 Mnoštvo ih ušutkivalo, ali oni još jače 23 I uđe u Hram. Dok je naučavao, pristupiše mu viknuše: "Gospodine, smiluj nam se, Sine Davidov!" glavari svećenički i starješine narodne te ga upitaše: 32 Isus se zaustavi, dozove ih i reče: "Što hoćete da "Kojom vlašću to činiš? Tko ti dade tu vlast?" 24 Isus vam učinim?" 33 Kažu mu: "Gospodine, da nam se im odgovori: "I ja ću vas jedno upitati. Ako mi na otvore oči." 34 Isus se ganut dotače njihovim očiju i to odgovorite, ja ću vama kazati kojom vlašću ovo oni odmah progledaše. I podoše za njim.

21 Kad se približiše Jeruzalemu te dodoše u Betfagu, na Maslinskoj gori, posla Isus dvojicu učenika 2 govoreći: "Pođite u selo pred vama i odmah ćete naći privezanu magaricu i uz nju magare. Odriješite ih i dovedite k meni. 3 Ako vam tko što

činim. 25 Krst Ivanov odakle li bijaše? Od Neba ili od ljudi?" A oni umovahu među sobom: "Reknemo li 'Od Neba', odvratit će nam: 'Zašto mu, dakle, ne povjerovaste?' 26 A reknemo li 'Od ljudi', strah nas je mnoštva. Ta svi Ivana smatraju prorokom." 27 Zato odgovore Isusu: "Ne znamo." I on njima reče: "Ni ja

vama neću kazati kojom vlašću ovo činim." 28 "A što poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!" 5 "Ali vam se čini? Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvomu oni ne mareći odoše - jedan na svoju njivu, drugi za i reče: 'Sinko, hajde danas na posao u vinograd!' 29 svojom trgovinom. 6 Ostali uhvate njegove sluge, On odgovori: 'Neću!' No poslije se predomisli i ode. 30 zlostave ih i ubiju. 7 Nato se kralj razgnjevi, posla Priđe i drugomu pa mu reče isto tako. A on odgovori: svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali." 8 'Evo me, gospodaru!' i ne ode. 31 Koji od te dvojice "Tada kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena izvrši volju očevu?' Kažu: "Onaj prvi." Nato će im Isus: ali uzvanici ne bijahu dostojni. 9 Podite stoga na "Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!" 10 u kraljevstvo Božje! 32 Doista, Ivan dođe k vama "Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše - putom pravednosti i vi mu ne povjerovaste, a carinici i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju. mu i bludnice povjerovaše. Vi pak, makar to vidjeste, 11 Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka ni kasnije se ne predomislite da mu povjerujete." 33 koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. 12 Kaže "Drugu prispodobu čujte! Bijaše neki domaćin koji mu: 'Priatelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu ruha?' A on zanijemi. 13 Tada kralj reče poslužiteljima: tjesak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i 'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, otputova. 34 Kad se približilo vrijeme plodova, posla gdje će biti plač i škrugut zubi.' 14 Doista, mnogo svoje sluge vinogradarima da uzmu njegov urod. 35 je zvanih, malo izabranih." 15 Tada farizeji odoše A vinogradari pograbe njegove sluge pa jednoga i odrižaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. 16 istukoše, drugog ubiše, a trećega kamenovaše. 36 I Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga opet posla druge sluge, više njih nego prije, ali oni i upitaju: "Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu s njima postupiše jednako." 37 "Naposljetu posla Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran. 17 k njima sina svoga misleći: 'Poštovat će mog sina.' Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati 38 Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše među porez caru ili nije?" 18 Znajući njihovu opakost, reče sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat Isus: "Zašto me iskušavate, licemjeri? 19 Pokažite mi čemo baštinu njegovu!' 39 I pograbe ga, izbace iz porezni novac!" Pružše mu denar. 20 On ih upita: vinograda i ubiju." 40 "Kada dakle dođe gospodar "Čija je ovo slika i natpis?" 21 Odgovore: "Carev." vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?" 41 Kaže im: "Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje." Kažu mu: "Opake će nemilo pogubiti, a vinograd 22 Čuvši to, zadive se pa ga ostave i odu. 23 Toga iznajmiti drugim vinogradarima što će mu davati urod dana pristupiše k njemu saduceji, koji vele da nema u svoje vrijeme." 42 Kaže im Isus: "Zar nikada niste uskrsnuća, i upitaše ga: 24 "Učitelju, Mojsije reče: čitali u Pismima: Kamen što ga odbaciše graditelj Umre li tko bez djece, neka se njegov brat oženi postade kamen zaglavni. Gospodnje je to djelo - njegovom ženom te podigne porod bratu svomu. 25 kakvo čudo u očima našim! 43 Zato će se - kažem Bijaše tako u nas sedmero braće. Prvi se oženi i vam - oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se umrije bez poroda ostavivši ženu svom bratu. 26 Tako narodu koji donosi njegove plodove! (44 I tko padne i drugi i treći, sve do sedmoga. 27 A nakon svih umrije na taj kamen, smrskat će se, a na koga on padne, i žena. 28 Kojemu će dakle od te sedmorice biti žena satr će ga.)" 45 Kad su glavari svećenički i farizeji o uskrsnuću? Jer sva su je sedmorica imala." 29 čuli te njegove prispodobe, razumjeli su da govori o Odgovori im Isus: "U zabludi ste jer ne razumijete njima. 46 I tražili su da ga uhvate, ali se pobojajaše Pisama ni sile Božje. 30 Ta u uskrsnuću niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli na nebu. 31 A što se tiče uskrsnuća mrtvih, zar niste čitali što vam reče Bog: 32 Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev? Nije on Bog mrtvih, nego živih!" 33 Čuvši to, mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom. 34 A kad su farizeji čuli kako ušutka saduceje, okupiše se, 35 a jedan od njih, zakonoznanac, da ga iskuša, upita:

22 Isus im ponovno prozbori u prispodobama:

2 "Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. 3 Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. 4 Opet posla druge sluge govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici

36 "Učitelju, koja ja zapovijed najveća u Zakonu?" je na njemu. 21 I tko se zakune Hramom, kune se 37 A on mu reče: "Ljubi Gospodina Boga svojega njime i Onim koji u njemu prebiva. 22 I tko se zakune svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim nebom, kune se prijestoljem Božnjem i Onim koji na umom svojim. 38 To je najveća i prva zapovijed. 39 njemu sjedi." 23 "Jao vama, pismoznaci i farizeji! Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe Licemjeri! Namirujete desetinu od metvice i kopra i samoga. 40 O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon kima, a propuštate najvažnije u Zakonu: pravednost, i Proroci." 41 Kad se farizeji skupiše, upita ih Isus: milosrđe, vjernost. Ovo je trebalo činiti, a ono ne 42 "Što mislite o Kristu? Čiji je on sin?" Kažu mu: propuštati. 24 Slijepe vođe! Cijedite komarca, a gutate "Davidov." 43 A on će njima: "Kako ga onda David u devu!" 25 "Jao vama, pismoznaci i farizeji! Licemjeri! Duhu naziva Gospodinom, kad veli: 44 Reče Gospod Čistite času i zdjelu izvana, a iznutra su pune grabeža Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna dok ne položim i pohlepe. 26 Farizeju slijepi! Očisti najprije nutrinu neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim?' 45 Ako čaše da joj i vanjskina bude čista." 27 Jao vama ga dakle David naziva Gospodinom, kako mu je sin?" pismoznaci i farizeji! Licemjeri! Nalik ste na obijeljene 46 I nitko mu nije mogao odgovoriti ni rijeći, niti se od grobove. Izvana izgledaju lijepi, a iznutra su puni toga dana tko usudio upitati ga bilo što. mrtvačkih kostiju i svakojake nečistoće. 28 Tako i vi

23 Tada Isus prozbori mnoštvu i svojim učenicima:

2 "Na Mojsijevu stolicu zasjedoše pismoznaci i farizeji. 3 Činite dakle i obdržavajte sve što vam kažu, ali se nemojte ravnati po njihovim djelima jer govore, a ne čine. 4 Vežu i ljudima na pleća tovare teška bremena, a sami ni da bi ih prstom makli. 5 Sva svoja djela čine zato da ih ljudi vide. Doista, proširuju zapise svoje i produljuju rese. 6 Vole pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama, 7 pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu 'Rabbi'. 8 Vi pak ne dajte se zvati 'Rabbi', jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća. 9 Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš - onaj na nebesima. 10 I ne dajte da vas vođama zovu, jer jedan je vaš vođa - Krist. 11 Najveći među vama neka vam bude poslužitelj. 12 Tko se god uzvisuje, bit će ponizen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen." 13 "Jao vama, pismoznaci i farizeji! Licemjeri! Zaključavate kraljevstvo nebesko pred ljudima; sami ne ulazite, a ne date ući ni onima koji bi htjeli." 15 "Jao vama, pismoznaci i farizeji! Licemjeri! Obilazite morem i kopnom da pridobijete jednog sljedbenika. A kad ga pridobijete, promećete ga u sina paklenoga dvaput goreg od sebe." (Geenna g1067) 16 "Jao vama! Slijepe vođe! Govorite: 'Zakune li se tko Hramom, nije ništa. Ali ako se zakune hramskim zlatom, veže ga zakletva.'

17 Budale i slijepci! Ta što je veće: zlato ili Hram što posvećuje zlato? 18 Nadalje: 'Zakune li se tko žrtvenikom, nije ništa. Ali ako se zakune darom što je na njemu, veže ga zakletva.' 19 Slijepci! Ta što je veće: dar ili žrtvenik što dar posvećuje? 20 Tko se dakle zakune žrtvenikom, kune se njime i svime što

kima, a propuštate najvažnije u Zakonu: pravednost, i pohlepe. 26 Farizeju slijepi! Očisti najprije nutrinu neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim?' 45 Ako čaše da joj i vanjskina bude čista." 27 Jao vama ga dakle David naziva Gospodinom, kako mu je sin?" pismoznaci i farizeji! Licemjeri! Nalik ste na obijeljene 46 I nitko mu nije mogao odgovoriti ni rijeći, niti se od grobove. Izvana izgledaju lijepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svakojake nečistoće. 28 Tako i vi izvana ljudima izgledate pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja." 29 "Jao vama, pismoznaci i farizeji! Licemjeri! Gradite grobnice prorocima i kitite spomenike pravednicima 30 te gorovite: 'Da smo mi živjeli u dane otaca svojih, ne bismo bili njihovi sudionici u proljevanju krvi proročke.' 31 Tako sami protiv sebe svjedočite da ste sinovi ubojica proraka. 32 Dopunite samo mjeru otaca svojih!" 33 "Zmije! Leglo gujinje! Kako ćete uteći osudi paklenoj? (Geenna g1067) 34 Zato evo ja šaljem vama proroke i mudrace i pismoznance. Jedne ćete od njih ubiti i raspeti, druge bičevati po svojim sinagogama i progoniti od grada do grada 35 da tako na vas dođe sva pravedna krv, prolivena na zemlji od krvi Abela pravednoga pa do krvi Zaharije, sina Barahijina, kojega ubiste između Hrama i žrtvenika. 36 Zaista, kažem vam, sve će to doći na ovaj naraštaj!" 37 "Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao što kvočka okuplja piliće pod krila, i ne htjedoste. 38 Evo, napuštena vam kuća. 39 Doista, kažem vam, odsada me nećete vidjeti dok ne reknete: Blagoslovjen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!"

24 Isus izide iz Hrama. Putom mu pristupiše učenici pokazujući mu hramsko zdanje.

2 A on im reče: "Ne vidite li sve ovo? Zaista, kažem vam, ne, neće se ovdje ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen." 3 Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio, pristupiše k njemu učenici nasamo govoreći: "Reci nam kada će to biti i koji će biti znak tvojega Dolaska i svršetka svijeta?" (aiōn g165) 4 Isus im odgovori: "Pazite da

vas tko ne zavede! 5 Mnogi će doista doći u moje se naučite prispopobi! Kad joj grana već omekša i ime i goroviti: 'Ja sam Krist!' I mnoge će zavesti." lišće potjera, znate: blizu je ljeto. 33 Tako i vi kad sve 6 "A čut ćete za ratove i za glasove o ratovima. to ugledate, znajte: blizu je, na vratima!" 34 "Zaista, Pazite, ne uznenirujte se. Doista treba da se to kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se dogodi, ali to još nije svršetak. 7 Narod će ustati sve to ne zbude. 35 Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; bit će moje ne, neće uminuti." 36 "A o onom danu i času gladi i potresa po raznim mjestima. 8 Ali sve je to nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, ni Sin, nego samo samo početak trudova." 9 "Tada će vas predavati Otac. 37 Kao u dane Noine, tako će biti i Dolazak Sina na muke i ubijati vas. I svi će vas narodi zamrziti Čovječjega. 38 Kao što su u dane one - prije potopa - zbog imena moga. 10 Mnogi će se tada sablazniti, jeli i pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u izdavat će jedni druge i mrziti se među sobom. 11 korablj 39 i ništa nisu ni slutili dok ne dođe potop i Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge zavesti. 12 sve odnije - tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega. Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih. 40 Dvojica će tada biti u polju: jedan će se uzeti, 13 Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen." 14 drugi ostaviti. 41 Dvije će mljeti u mlinu: jedna će se "I propovijedat će se ovo evanđelje Kraljevstva po uzeti, druga ostaviti." 42 "Bdjite dakle jer ne znate svem svijetu za svjedočanstvo svim narodima. Tada u koji dan Gospodin vaš dolazi. 43 A ovo znajte: će doći svršetak." 15 "Kada dakle vidite da grozota kad bi domaćin znao o kojoj straži kradljivac dolazi, pustoši, po proroštvu Daniela proroka, stoluje na bdio bi i ne bi dopustio potkopati kuće. 44 Zato i vi svetome mjestu - tko čita, neka razumije: 16 koji se budite pripravni jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji tada zateknu u Judeji, neka bježe u gore; 17 tko bude dolazi." 45 "Tko li je onaj vjerni i razumni sluha što na krovu, neka ne silazi uzeti što iz kuće; 18 i tko ga gospodar postavi nad svojim ukućanima da im bude u polju, neka se ne okreće natrag da uzme izda hranu u pravo vrijeme? 46 Blago onome sluzi haljinul" 19 "A jao trudnicama i dojiljama u one dane!" kojega gospodar kada dođe nađe da tako radi! 47 20 "I molite da bijeg vaš ne bude zimi ili subotom 21 Zaista, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem jer tada će biti velika tjeskoba kakve ne bijaše od svojim." 48 "No rekne li taj zli sluha u srcu: 'Okasnit početka svijeta sve do sada, a neće je ni biti.' 22 'I će gospodar moj' 49 pa stane tuči sudrugove, jesti i kad se ne bi skratili dani oni, nitko se ne bi spasio. piti s pijanicama, 50 doći će gospodar toga sluge u No poradi izabranih skratit će se dani oni." 23 "Ako dan u koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti; 51 vam tada tko rekne: 'Gle, evo Krista!' ili: 'Eno ga!' - rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među licemjerima. ne povjerujte! 24 Ustat će, doista, lažni kristi i lažni Ondje će biti placi i škrugut zubi."

proroci i iznijeti znamenja velika i čudesa da, bude li moguće, zavedu i izabrane." 25 "Eto, prorekao sam vam." 26 "Reknu li vam dakle: 'Evo, u pustinji je!', ne izlazite; 'Evo ga u ložnicama!', ne vjerujte. 27 Jer kao što munja izlazi od istoka i bljesne do zapada, tako će biti i s dolaskom Sina Čovječjega." 28 "Gdje bude strvine, ondje će se skupljati orlovi." 29 "A odmah nakon nevolje onih dana sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetleti i zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati." 30 "I tada će se pojavit znak Sina Čovječjega na nebnu. I tada će proplakati sva plemena zemlje. I ugledat će Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći i slavom. 31 I razaslat će anđele svoje s trubljom velikom i sabrat će mu izabranike s četiri vjetra, s jednoga kraja neba do drugoga." 32 "A od smokve

25 "Tada će kraljevstvo nebesko biti kao kad deset djevica uzeše svoje svjetiljke i izidoše u susret zaručniku. 2 Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih. 3 Lude uzeše svjetiljke, ali ne uzeše sa sobom ulja. 4 Mudre pak zajedno sa svjetilkama uzeše u posudama ulja." 5 "Budući da je zaručnik okasnio, sve one zadrijemaše i pozaspase. 6 O ponoći nastala vika: 'Evo zaručnika! Izdišite mu u susret!' 7 Tada ustadoše sve one djevice i urediše svoje svjetiljke. 8 Lude tada rekoše mudrima: 'Dajte nam od svoga ulja, gase nam se svjetiljke!' 9 Mudre im odgovore: 'Nipošto! Ne bi dotecklo nama i vama. Podite radije k prodavačima i kupite!' 10 "Dok one odoše kupiti, dođe zaručnik: koje bijahu pripravne, uđoše s njim na svadbu i zatvore se vrata. 11 Poslijе dođu i ostale djevice pa stanu dozivati: 'Gospodine! Gospodine! Otvori nam!' 12 A on im

odgovori: 'Zaista kažem vam, ne poznam vas!' **13** pravednici odgovoriti: 'Gospodine, kada te to vidjesmo Bдjite dakle jer ne znate dana ni časa!' **14** 'Doista, gladna i nahranišmo te; ili žedna i napoijismo te?' **38** kao kad ono čovjek, polazeći na put, dozva sluge i Kada te vidjesmo kao stranca i primismo; ili gola i dade im svoj imetak. **15** Jednomu dade pet talenata, zaognrusmo te? **39** Kada te vidjesmo bolesna ili u drugomu dva, a trećemu jedan - svakomu po njegovoj tamnici i dodosmo k tebi?' **40** A kralj će im odgovoriti: sposobnosti. **16** I otputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet. **17** Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. **18** Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove sakri novac gospodarov." **19** "Nakon dugo vremena moje najmanje braće, meni učiniste!" **41** "Zatim će dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. **20** Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i doneše očednjeh i ne dadoste mi piti; **42** Jer ogladnjeh i ne dadoste mi jesti; Reče mu gospodar: 'Gospodaru! Pet si mi talenata tamnici i ne pohodiste me!' **43** stranac bijah i ne predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!' **21** odgovoriti: 'Gospodine, a kada te to vidjesmo gladna, malome si bio vjeran, nad mnogim ču te postaviti! U ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici, i ne poslužismo te?' **45** Tada će im on odgovoriti: Uđi u radost gospodara svoga!" **22** "Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: 'Gospodaru! Dva si mi talenta ovih najmanjih, ni meni ne učiniste.'" **46** "I otici će ovi predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!" **23** Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobrí i vjerni! U malome gubavca, **g166)** i ne poslužimo te?" **47** Tada će im on odgovoriti: si bio vjeran, nad mnogim ču te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga." **24** "A pristupi i onaj koji je primio i Sin Čovječji predaje se da se razapne." **3** Uto se jedan talenat te reče: 'Gospodaru! Znadoh te: čovjek sabraše glavari svećenički i starješine narodne u si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. **25** Pbojah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u dvoru velikoga svećenika imenom Kajfe **4** i zaključiše zemlju. Evo ti tvoje!' **26** A gospodar mu reče: 'Slugo Isusa na prijevaru uhvatiti i ubiti. **5** Jer se govorilo: zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim "Nikako ne o Blagdanu da ne nastane pobuna u gdje nisam vijao! **27** Trebalо je dakle da uložiš moj narodu." **6** Kad je Isus bio u Betaniji, u kući Šimuna novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje Gubavca, **7** pristupi mu neka žena s alabastrenom beskorisnoga slugu izbacite van u tamu. Ondje će posudicom skupocjene pomasti i polije ga po glavi, biti plač i škrgut zubi." **31** "Kad Sin Čovječji dođe u dok je on bio za stolom. **8** Vidjevši to, učenici slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje negodovahu: "Čemu ta rasipnost? **9** Moglo se to slave svoje. **32** I sabrat će se pred njim svi narodi, skupo prodati i dati siromasima." **10** Zapazio to Isus a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir pa im reče: "Što dodijavate ženi? Dobro djelo učini razlučuje ovce od jaraca. **33** Postavit će ovce sebi prema meni. **11** Ta siromaha svagda imate uza se, a zdesna, a jarce slijeva." **34** "Tada će kralj reći onima mene nemate svagda. **12** Izlila je tu pomast na moje sebi zdesna: 'Dođite, blagoslovjeni Oca mojega! tijelo - za ukop mi to učini. **13** Zaista, kažem vam, Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od gdje se god bude propovijedalo ovo evanđelje, po postanka svijeta! **35** Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; svem svijetu, navješčivat će se i ovo što ona učini - ožednjeh i napoijiste me; stranac bijah i primiste me; njoj na spomen." **14** Tada jedan od dvanaestorice, **36** gol i zaognuste me; oboljeh i pohodiste me; u zvan Juda Iškariotski, pođe glavarima svećeničkim **15** tamnici bijah i dodoste k meni." **37** "Tada će mu i reče: "Što čete mi dati i ja ču vam ga predati." A oni mu odmjeriše trideset srebrnjaka. **16** Otada je tražio priliku da ga preda. **17** Prvoga dana Beskvasnih kruhova pristupiše učenici Isusu i upitaše: "Gdje hoćeš da ti pripravimo te blaguješ pashu?" **18** On

reče: "Idite u grad tomu i tomu i recite mu: 'Učitelj sklapale. 44 Opet ih ostavi, pođe i pomoli se po treći veli: Vrijeme je moje blizu, kod tebe slavim pashu put ponavljajući iste riječi. 45 Tada dođe učenicima sa svojim učenicima." 19 I učine učenici kako im i reče im: "Samo spavajte i počivajte! Evo, približio naredi Isus i priprave pashu. 20 Uvečer bijaše Isus za se čas! Sin Čovječji predaje se u ruke grešničke! 46 stolom s dvanaestoricom. 21 I dok su blagovali, reče: Ustanite, hajdemo! Evo, približio se moj izdajica." "Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati." 22 47 Dok je on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od Silno ožalošćeni, stanu mu jedan za drugim govoriti: dvanaestorice, i s njime silna svjetina s mačevima i "Da nisam ja, Gospodine?" 23 On odgovori: "Onaj koji toljagama poslana od glavara svećeničkih i starješina umoči sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati. 24 Sin narodnih. 48 A izdajica im dao znak: "Koga poljubim, Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao taj je, njega uhvatite!" 49 I odmah pristupi Isusu i reče: čovjeku onomu koji predaje Sina Čovječjega. Tomu "Zdravo, Učitelju!" I poljubi ga. 50 A Isus mu reče: bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije." 25 A Juda, "Prijatelju, zašto ti ovdje!" Tada pristupe, podignu izdajnik, prihvati i reče: "Da nisam ja, učitelju?" Reče ruke na Isusa i uhvate ga. 51 I gle, jedan od onih mu: "Ti kaza." 26 I dok su blagovali, uze Isus kruh, koji bijahu s Isusom maši se rukom, trgnu mač, udari izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i slugu velikoga svećenika i odsjeće mu uho. 52 Kaže reče: "Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!" 27 I uze mu tada Isus: "Vrati mač na njegovo mjesto jer svi čašu, zahvali i dade im govoreći: "Pijte iz nje svi! koji se mača lačaju od mača i ginu. 53 Ili zar misliš 28 Ovo je krv moja, krv Saveza koja se za mnoge da ja ne mogu zamoliti Oca svojega i eto umah uza proljeva na otpuštenje grijeha. 29 A kažem vam: me više od dvanaest legija anđela? 54 No kako bi ne, neću od sada piti od ovog roda trsova do onoga se onda ispunila Pisma da tako mora biti?" 55 U taj dana kad ću ga - novoga - s vama piti u kraljevstvu čas reče Isus svjetini: "Kao na razbojnika izidoste s Oca svojega." 30 Otpjevavši hvalospjeve, zaputise se mačevima i toljagama da me uhvatite? Danomice prema Maslinskoj gori. 31 Tada im reče Isus: "Svi sjedah u Hramu naučavajući i ne uhvatiste me." 56 Ćete se vi još ove noći sablazniti o mene. Ta pisano A sve se to dogodilo da se ispune Pisma proročka. je: Udarit će pastira i stado će se razbjeći. 32 Ali Tada ga svi učenici ostave i pobegnu. 57 Nato kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju." 33 Nato uhvatiše Isusa i odvedoše ga velikomu svećeniku će mu Petar: "Ako se i svi sablazne o tebi, ja se Kajfi, kod kojega se sabraše pismoznaci i starješine. nikada neću!" 34 Reče mu Isus: "Zaista, kažem ti, još 58 A Petar je išao za njim izdaleka do dvora velikog ove noći, prije negoli se pijetao oglasi, triput će me svećenika; i ušavši unutra, sjedne sa stražarima da zatajiti!" 35 Kaže mu Petar: "Bude li trebalo i umrijeti s vidi svršetak. 59 A glavari svećenički i cijelo Vijeće tobom, ne, neću te zatajiti." Tako rekoše i svi učenici. tražili su kakvo lažno svjedočanstvo protiv Isusa 36 Tada dođe Isus s njima u predio zvan Getsemani i da bi ga mogli pogubiti. 60 Ali ne nađoše premda kaže učenicima: "Sjednite ovdje dok ja odem onamo pristupiše mnogi lažni svjedoci. Napokon pristupe pomoliti se." 37 I povede sa sobom Petra i oba sina dvojica 61 i reku: "Ovaj reče: 'Mogu razvaliti Hram Zebedejeva. Spopade ga žalost i tjeskoba. 38 Tada Božji i za tri ga dana sagraditi.' 62 Usta nato veliki im reče: "Duša mi je nasmrt žalosna. Ostanite ovdje i svećenik i reče mu: "Zar ništa ne odgovaraš? Što bdijte sa mnom!" 39 I ode malo dalje, pade ničice to ovi protiv tebe svjedoče?" 63 Isus je šutio. Reče moleći: "Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide mu veliki svećenik: "Zaklinjem te Bogom živim: Kaži ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti." 40 nam jesli li ti Krist, Sin Božji?" 64 Reče mu Isus: "Ti I dode učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru: kaza! Štoviše, kažem vam: Odsada ćete gledati Sina "Tako, zar niste mogli jedan sat probdjeti sa mnom? Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima 41 Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je, nebeskim." 65 Nato veliki svećenik razdrije haljine istina, voljan, no tijelo je slabo." 42 Opet, po drugi govoreći: "Pohulio je! Što nam još trebaju svjedoci! put, ode i pomoli se: "Oče moj! Ako nije moguće Evo, sada ste čuli hulu!" 66 Što vam se čini?" Oni da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja!" odgovoriše: "Smrt zaslužuje!" 67 Tada su mu pljuvali 43 I ponovno dođe i nađe ih pozaspale, oči im se u lice i udarali ga, a drugi ga pljuskali 68 govoreći:

"Proreci nam, Kriste, tko te udario?" 69 A Petar je zaište Barabu, a Isus da se pogubi. 21 Upita ih dakle sjedio vani u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja upravitelj: "Kojega od ove dvojice hoćete da vam govoreći: "I ti bijaše s Isusom Galilejcem." 70 On pustim?" A oni rekoše: "Barabu!" 22 Kaže im Pilat: pred svima zanijeka: "Ne znam što govorиш." 71 Kad iziđe u predvorje, spazi ga druga i kaže nazočnima: Oni će: "Neka se razapne." 23 A on upita: "A što je "Ovaj bijaše s Isusom Nazarečaninom." 72 On opet zla učinio?" Vikahu još jače: "Neka se razapne!" 24 zanijeka sa zakletvom: "Ne znam toga čovjeka." 73 Kad Pilat vidje da ništa ne koristi, nego da biva sve Malo zatim nazočni pristupiše Petru i rekoše: "Doista, veći metež, uzme vodu i opere ruke pred svjetinom i ti si od njih! Ta govor te tvoj izdaje!" 74 On se tada stane zaklinjati i preklinjati: "Ne znam toga čovjeka." I govoreći: "Nevin sam od krvi ove! Vi se pazite!" 25 Sav narod nato odvrati: "Krv njegova na nas i na djecu odmah se oglasi pijetao. 75 I spomenu se Petar riječi našu!" 26 Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana, koju mu Isus reče: "Prije nego se pijetao oglasi, triput preda da se razapne. 27 Onda vojnici upraviteljevi uvedoše Isusa u dvor upraviteljev i skupiše oko njega cijelu četu. 28 Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim plăstem. 29 Spletose zatim vjenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga: "Zdravo, kralju židovskil!" 30 Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i udarahu ga njome po glavi. 31 Pošto ga izrugaše, svukoše mu plašt, obukoše mu njegove haljine pa ga odvedoše da ga razapnu. 32 Izlazeći nađu nekoga čovjeka Cirenca, imenom Šimuna, i prisile ga da mu ponese križ. 33 I dodoše na mjesto zvano Golgota, to jest Lubanjsko mjesto, 34 dadoše mu piti vino sa žuči pomiješano. I kad okusi, ne htjede piti. 35 A pošto ga razapeše, razdijeliše medu se haljine njegove bacivši kocku. 36 I sjedeći ondje, čuvahu ga. 37 I staviše mu ponad glave krivicu napisanu: "Ovo je Isus, kralj židovski." 38 Tada razapeše s njime dva razbojnika, jednoga zdesna, drugoga slijeva. 39 A prolaznici su ga pogrdjivali mašući glavama: 40 "Ti koji razvaljuješ Hram i za tri ga dana sagradiš, spasi sam sebe! Ako si Sin Božji, sidri s križa!" 41 Slično i glavari svećenički s pismoznancima i starješinama, rugajući se, gorovahu: 42 "Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada sidri s križa pa ćemo povjerovati u nj! 43 Uzdao se u Boga! Neka ga sad izbavi ako mu omilje! Ta gororio je: 'Sin sam Božji!' 44 Tako ga vrijedahu i s njim raspeti razbojnici. 45 Od šestе ure nastala tama po svoj zemlji - do ure devete. 46 O devetoj uri povika Isus iza glasa: "Eli, Eli, lema sabahanti?" To će reći: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" 47 A neki od nazočnih, čuvši to, gorovahu: "Ovaj zove Iliju." 48 I odmah pritča jedan od njih, uze spužvu, natopi je octom, nataknje je na trsku i pruži mu piti. 49 A ostali rekoše: "Pusti da vidimo

27 A kad objutri, svi su glavari svećenički i starješine narodne održali vijećanje protiv Isusa da ga pogube. 2 I svezana ga odveli i predali upravitelju Pilatu. 3 Kada Juda, njegov izdajica, vidje da je Isus osuđen, pokaja se i vrati trideset srebrnjaka glavarima svećeničkim i starješinama 4 govoreći: "Sagriješih predavši krv nedužnu!" Odgovoriše: "Što se to nas tiče? To je tvoja stvar!" 5 I bacivši srebrnjake u Hram, ode te se objesi. 6 Glavari svećenički uzeše srebrnjake i rekoše: 7 "Nije dopušteno staviti ih u hramsku riznicu jer su kvarina." Posavjetuju se i kupe za njih lončarovu njivu za ukop stranaca. 8 Stoga se ona njiva zove "Krvava njiva" sve do danas. 9 Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: Uzeše trideset srebrnjaka - cijenu Neprocjenjivoga kojega procijeniše sinovi Izraelovi - 10 i dadoše ih za njivu lončarovu kako mi naredi Gospodin. 11 Dovedoše dakle Isusa pred upravitelja. Upita ga upravitelj: "Ti li si kralj židovski?" On odgovori: "Ti kažeš." 12 I dok su ga glavari svećenički i starješine narodne optuživale, ništa nije odgovarao. 13 Tada mu reče Pilat: "Ne čuješ li što sve protiv tebe svjedoče?" 14 I ne odgovori mu ni na jednu riječ te se upravitelj silno čudio. 15 A o Blagdanu upravitelj je običavao svjetini pustiti jednoga uznika, koga bi već htjeli. 16 Tada upravo bijaše u njih poznati uznik zvani Baraba. 17 Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: "Koga hoćete da vam pustim: Barabu ili Isusa koji se zove Krist?" 18 Znao je doista da ga predadoše iz zavisti. 19 Dok je sjedio na sudačkoj stolici, poruči nu njegova žena: "Mani se ti onoga pravednika jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega." 20 Međutim, glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu da

hoće li doći Ilija da ga spasi.” 50 A Isus opet povika mu noge i ničice mu se poklone. 10 Tada im Isus iz glasa i ispusti duh. 51 I gle, zavjesa se hramska reče: “Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da podu u razdrije odozgor dodelje, nadvoje; zemlja se potrese, Galileju! Ondje će me vidjeti!” 11 Dok su one odlazile, pećine se raspukoše, 52 grobovi otvoriše i tjelesa gle, neki od straže dodoše u grad i javiše glavarima mnogih svetih preminulih uskrsnuše 53 te izidoše iz svećeničkim sve što se dogodilo. 12 Oni se sabraše grobova nakon njegova uskrsnuća, uđoše u sveti sa starješinama na vijećanje, uzeše mnogo novaca grad i pokazaše se mnogima. 54 A satnik i oni koji i dadoše vojnicima 13 govoreći: “Recite: ‘Noću dok su s njime čuvali Isusa vidješe potres i što se zbiva, smo mi spavalici, dodoše njegovi učenici i ukrađoše silno se prestrašiše i rekoše: ‘Uistinu, Sin Božji bijaše ga.’” 14 Ako to dočuje upravitelj, mi ćemo ga uvjeriti ovaj.” 55 A bijahu ondje i izdaleka promatrahu mnoge i sve učiniti da vi budete bez brige.” 15 Oni uzeše žene što su iz Galileje išle za Isusom poslužujući mu; novac i učiniše kako bijahu poučeni. I razglasilo se to 56 među njima Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva među Židovima - sve do danas. 16 Jedanaestorica i Josipova majka, i majka sinova Zebedejevih. 57 podoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus. Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom 17 Kad ga ugledaše, podoše ničice pred nj. A neki Josip, koji i sam bijaše učenik Isusov. 58 On pristupi posumnjaše. 18 Isus im pristupi i prozbori: “Dana mi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi je sva vlast na nebu i na zemlji! 19 Podignite dakle i da mu se dadne. 59 Josip uze tijelo, povi ga u čisto učinite mojim učenicima sve narode krsteći ih u ime platno 60 i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao Oca i Sina i Duha Svetoga 20 i učeći ih čuvati sve što u stijeni. Dokotrlja velik kamen na grobna vrata i otide. sam vam zapovjedio!” “I evo, ja sam s vama u sve 61 A bijahu ondje Marija Magdalena i druga Marija: dane - do svršetka svijeta.” (aiōn g165)

sjedile su nasuprot grobu. 62 Sutradan, to jest dan nakon Priprave, sabraše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata 63 te mu rekoše: “Gospodaru, sjetimo se da onaj varalica još za života kaza: ‘Nakon tri dana uskrsnut ću.’” 64 Zapovjedi dakle da se grob osigura sve do trećega dana da ne bi možda došli njegovi učenici, ukrali ga pa rekli narodu: ‘Uskrsnuo je od mrtvih!’ I bit će posljednja prijevara gora od prve.” 65 Reče im Pilat: “Imate stražu! Idite i osigurajte kako znate!” 66 Nato oni odu i osiguraju grob: zapečate kamen i postave stražu.

28 Po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođe Marija Magdalena i druga Marija pogledati grob. 2 I gle, nastade žestok potres jer anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, otkotrlja kamen i sjede na nj. 3 Lice mu bijaše kao munja, a odjeća bijela kao snijeg. 4 Od straha pred njim zadrhtaše stražari i obamriješe. 5 A anđeo progovori ženama: “Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspotoga tražite! 6 Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao 7 pa podite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Evo, rekoh vam.” 8 One otidoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću otrčaše javiti njegovim učenicima. 9 Kad eto im Isusa u susret! Reče im: “Zdravo!” One polete k njemu, obujme

Marko

1 Početak Evandjelja Isusa Krista Sina Božjega.

Pisano je u Izajiji proroku: Evo šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da ti pripravi put. 3 Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!

4 Tako se pojavi Ivan: krstio je u pustinji i propovijedao krst obraćenja na otpuštenje grijeha. 5 Grnula k

njemu sva judejska zemlja i svi Jeruzalemci: primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispunjavajući svoje grijeha. 6 Ivan bijaše odjeven u devinu dlaku, s

kožnatim pojasom oko bokova; hranio se skakavcima i divljim medom. 7 I propovijedao je: "Nakon mene dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i

a on će vas krstit Duhom Svetim." 9 Onih dana dove Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od Ivana. 10 I odmah, čim izade iz vode, ugleda

otvorena nebesa i Duha poput goluba gdje silazi na nj, 11 a glas se zaori s nebesa: Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!

12 I odmah ga Duh nagna u pustinju. 13 I bijaše u pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a andeli mu služahu. 14 A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju. Propovijedao je evanđelje Božje:

"Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!" 16 I prolazeći uz Galilejsko more, ugleda Šimuna i Andriju, brata Šimunova, gdje ribare na moru; bijahu ribari. 17 I reče im Isus: "Hajdete za

mnom i učiniti ču vas ribarima ljudi!" 18 Oni odmah ostaviše mreže i podoše za njim. 19 Pošavši malo naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegova brata Ivana: u lađi su krpali mreže. 20 Odmah pozva i njih. Oni ostave oca Zebedeja u lađi s nadničarima i otiđu za njim. 21 I stignu u Kafarnaum. Odmah u

subotu uđe on u sinagogu i poče naučavati. 22 Bijahu zaneseni njegovim naukom. Ta učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci. 23 A u njihovo se

sinagogi upravo zatekao čovjek opsjetnut nečistim duhom. On povika: 24 "Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam tko si: Svetac Božji!" 25 Isus mu zaprijeti: "Umukni i izidi iz njega!" 26 Nato nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i izide iz njega. 27 Svi se zaprestaše te

se zapitkivaju: "Što li je ovo? Nova li i snažna nauka! Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju

mu se." 28 I pročulo se odmah o njemu posvuda, po

svoj okolici galilejskoj. 29 I odmah pošto izidoše iz

sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu. 30 A punica Šimunova ležala u ognjici. I

odmah mu kažu za nju. 31 On pristupi, prihvati je

za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im.

32 Uvečer, kad sunce zađe, donošahu pred nj sve

bolesne i opsjetnute. 33 I sav je grad nagruuo k

vratima. 34 I on ozdravi bolesnike - a bijahu mnogi i

razne im bolesti - i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti

zlodusima govoriti jer su ga znali. 35 Rano ujutro, još za mraka, ustane, izide i povuće se na samotno

mjesto i ondje se moljaše. 36 Potražiše ga Šimun i njegovi drugovi. 37 Kad ga nađoše, rekoše mu: "Svi

odriješiti mu remenje na obući. 8 Ja vas krstim vodom, te traže." 38 Kaže im: "Hajdemo drugamo, u obližnja

mjesta, da i ondje propovijedam! Ta zato sam došao."

39 I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim

sinagogama i zloduhe izgonio. 40 I dođe k njemu neki

gubavac, klekne i zamoli: "Ako hoćeš, možeš me

očistiti!" 41 Isus ganut pruži ruku, dotače ga se pa

će mu: "Hoću, budи čist!" 42 I odmah nesti s njega

gube i očisti se. 43 Isus se otrese na nj i odmah ga

otpravi 44 riječima: "Pazi, nikomu ništa ne kazuj, nego

idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje

štropisa Mojsije, njima za svjedočanstvo." 45 Ali

čim izide, stane on uvelike propovijedati i razglašavati

događaj tako da Isus više nije mogao javno uči u

grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima.

I dolazahu k njemu odasvud.

2 I pošto nakon nekoliko dana opet uđe u Kafarnaum,

pročulo se da je u kući. 2 I skupiše se mnogi te više

nije bilo mesta ni pred vratima. On im navješćivaše

Riječ. 3 I dođu noseći k njemu uzetoga. Nosila ga

četvorica. 4 Budući da ga zbog mnoštva nisu mogli

unijeti k njemu, otkriju krov nad mjestom gdje bijaše

Isus. Načinivši otvor, spuste postelju na kojoj je uzeti

ležao. 5 Vidjevši njihovu vjeru, kaže Isus uzetome:

"Sinko! Otpuštaju ti se grijesi." 6 Sjedjeli su ondje neki

pismoznaci koji počeše mudrovati u sebi: 7 "Što

to ovaj govori? Huli! Ta tko može grijehu otpuštati

doli Bog jedini?" 8 Isus duhom odmah proniknu da

tako mudruju u sebi, pa će im: "Što to mudrujete u

sebi? 9 Ta što je lakše? Reći uzetomu: 'Otpuštaju

ti se grijesi' ili reći: 'Ustanji, uzmi svoju postelju i

hodi?' 10 Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na

zemlji otpuštati grijehu!" I reče uzetomu: 11 "Tebi

zapovijedam, ustani, uzmi postelju i podi kući!" **12** pogledom pa reče tom čovjeku: "Ispruži ruku!" On I on usta, uze odmah postelju i izide na očigled ispruži - i ruka mu zdrava! **6** Farizeji izidu i dadnu se svima. Svi su zaneseni slavili Boga govoreći: "Takvo odmah s herodovcima na vijećanje protiv njega kako što nikad još ne vidjesmo!" **13** Isus ponovno izide da ga pogube. **7** Isus se s učenicima povuče k moru. k moru. Sve je ono mnoštvo grnulo k njemu i on ih Za njim je išao silan svijet iz Galileje. I iz Judeje, **8** iz poučavaše. **14** Prolazeći ugleda Levija Alfejeva gdje Jeruzalema, iz Idumeje, iz Transjordanije i iz okolice sjedi u carinarnici. I kaže mu: "Podi za mnom!" On Tira i Sidona - silno je mnoštvo čulo što čini i nagrнуlo usta i pođe za njim. **15** Kada zatim Isus bijaše za k njemu. **9** Stoga reče učenicima neka mu se zbog stolom u njegovoj kući, nađoše se za stolom s njime i mnoštva pripravi lađica da ga ne bi zgnjeli. **10** Je njegovim učenicima i mnogi carinici i grešnici. Bilo ih mnoge je ozdravio pa su se svi koji bijahu pogodeni je uistinu mnogo. A slijedili su ga **16** i pismoznanci kakvim zlom bacali na nj da bi ga se dotakli. **11** A farizejske sljedbe pa vidjevši da jede s grešnicima i nečisti duhovi, čim bi ga spazili, padali bi pred njim i carinicima rekoše njegovim učenicima: "Zašto jede s vikali: "Ti si Sin Božji!" **12** A on im se oštro prijetio da carinicima i grešnicima?" **17** Čuvši to, Isus im reče: ga ne prokazuju. **13** Uzide na goru i pozove koje sam "Ne treba zdravima lječnika, nego bolesnima! Ne htjede. I dođoše k njemu. **14** I ustanovi dvanaestoricu dodođ zvati pravednike, nego grešnike." **18** Ivanovi da budu s njime i da ih šalje propovijedati **15** s vlašću su učenici i farizeji postili. I dođu neki i kažu mu: da izgone davle. **16** Ustanovi dakle dvanaestoricu: "Zašto učenici Ivanovi i učenici farizejski poste, a tvoji Šimuna, kojemu nadjenu ime Petar, **17** i Jakova učenici ne poste?" **19** Nato im Isus reče: "Mogu li Zebedejeva i Ivana, brata Jakovljeva, kojima nadjenu svatovi postiti dok je zaručnik s njima? Dokle god imate Boanerges, to jest Sinovi groma, **18** i Andriju i imaju zaručnika sa sobom, ne mogu postiti. **20** Doći Filipa i Bartolomeja i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva će već dani kad će im se ugrabitи zaručnik i tada će i Tadeja i Šimuna Kananajca. **19** i Judu Iskariotskoga, postiti u onaj dan!" **21** "Nitko ne prišiva krpe od sirova koji ga izda. **20** I dođe Isus u kuću. Opet se skupi sukna na staro odijelo. Inače nova zakrpa vuče sa toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. **21** Čuvši to, starog odijela pa nastane još veća rupa." **22** "I nitko dodoće njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: "Izvan ne ulijeva novo vino u stare mještine. Inače će vino sebe je!" **22** I pismoznanci što siđoše iz Jeruzalema poderati mještine pa propade i vino i mještine. Nego govorahu: "Beelzebula ima, po poglavici đavolskom - novo vino u nove mještine!" **23** Jedne je subote izgoni davle." **23** A on ih dozva pa im u prispodobama prolazio kroz usjeve. Njegovi učenici počeše putem govorase: "Kako može Sotona Sotonu izgoniti? **24** trgati klasje. A farizeji mu rekoše: **24** "Gle! Zašto čine Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono ne može što subotom nije dopušteno?" **25** Isus im odgovori: opstati. **25** Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne "Zar nikad niste čitali što učini David kad ogladnje može opstati. **26** Ako je dakle Sotona sam na sebe te se nađe u potrebi on i njegovi pratioci? **26** Kako ustao i razdijelio se, ne može opstati, nego mu je kraj. za velikog svećenika Ebjatara uđe u Dom Božji i **27** Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga uči i opljeniti pojede prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će osim svećenika; a on dade i svojim pratiocima?" **27** I mu kuću opljeniti!" **28** Doista, kažem vam, sve će govorase im: "Subota je stvorena radi čovjeka, a ne se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god bili grijesi i hule kojima pohule. **29** No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema oproštenja dovjeka; krivac je grijeha vječnoga." (aiōn g165, aiōnios g166) **30** Jer govorahu: "Duha nečistoga ima." **31** I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k njemu pošalju neka ga pozovu. **32** Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu mu: "Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!" **33** On im odgovori: "Tko je majka moja i braća moja?" **34** I okruži pogledom po onima što su sjedjeli oko njega

3 Uđe ponovno u sinagogu. Bio je ondje čovjek usahle ruke. **2** A oni vrebahu hoće li ga Isus u subotu izlijeviti, da ga optuže. **3** On kaže čovjeku usahle ruke: "Stani na sredinu!" **4** A njima će: "Je li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti зло, život spasiti ili pogubiti?" No oni su šutjeli. **5** A on, ražalošćen okorjelošću srca njihova, srdito ih ošinu subotu!"

u krugu i kaže: "Evo majke moje, evo braće moje! kad čovjek baci sjeme u zemlju. 27 Spavao on ili bdio, 35 Tko god vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i noću i danju sjeme klija i raste - sam ne zna kako; 28 majka."

4 I poče opet poučavati uz more. I zgrnu se k njemu silan svijet te on uđe u lađu i sjede na moru, a sve ono mnoštvo bijaše uz more, na kopnu. 2 Poučavao ih je u prispodobama mnogočemu. Govorio im u pouci:

3 "Poslušajte! Gle, izide sijač sijati. 4 I dok je sijao, poneko zrno pade uz put, dodoše ptice i pozobaše ga.

5 Neko opet pade na kamenito tlo gdje nemaše dosta zemlje. Odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. 6

Ali kad ogranu sunce, izgorje; i jer nemaše korijenja, osuši se. 7 Neko opet pade u trnje i trnje užraste i

uguši ga te ploda ne donese. 8 Neko napokon pade u dobru zemlju i dade plod, razraste se i razmnoži, te

donese: jedno tridesetostruko, jedno šezdesetostruko, jedno stostruko." 9 I doda: "Tko ima uši da čuje, neka čuje!" 10 Kad bijaše nasamo, oni oko njega zajedno s dvanaestoricom pitahu ga o prispodobama.

11 I govoraše im: "Vama je dano otajstvo kraljevstva Božjega, a onima vani sve biva u prispodobama: 12

da gledaju, gledaju - i ne vide, slušaju, slušaju - i ne razumiju, da se ne obrate pa da im se otpusti." 13

I kaže im: "Zar ne znate tu prispodobu? Kako ćete onda razumjeti prispodobe uopće?" 14 Sijač sije Riječ.

15 Oni uz put, gdje je Riječ posijana, jesu oni kojima, netom čuju, odmah dolazi Sotona i odnosi Riječ u njih posijanu. 16 Zasijani na tlo kamenito jesu oni koji kad čuju Riječ, odmah je s radošću prime, 17

ali nemaju u sebi korijena, nego su nestalni: kad nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se

sablazne. 18 A drugi su oni u trnje zasijani. To su oni koji poslušaju Riječ, 19 ali nadošle brige vremenite,

zavodljivost bogatstva i ostale požude uguše Riječ te

te ona ostane bez ploda. (aiōn g165) 20 A zasijani na dobru zemlju jesu oni koji čuju i prime Riječ te

urode: tridesetostruko, šezdesetostruko, stostruko.

21 I govoraše im: "Unosi li se svjetiljka da se pod posudu stavi ili pod postelju? Zar ne da se stavi na

svijećnjak? 22 Ta ništa nije zastrto, osim zato da se

očituje; i ništa skriveno, osim zato da dođe na vidjelo!

23 Ima li tko uši da čuje, neka čuje." 24 I govoraše im:

"Pazite što slušate. Mjerom kojom mjerite mjerit će

vam se. I nadodat će vam se. 25 Doista, onomu tko

ima dat će se, a onomu tko nema oduzet će se i ono

kad čovjek baci sjeme u zemlju. 27 Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste - sam ne zna kako; 28 zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. 29 A čim plod dopusti, brže se on lača srpa jer eto žetve."

30 I govoraše: "Kako da prispodobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prispodobi iznesemo? 31 Kao kad se goruščino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, 32 jednoć posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske." 33 Mnogim takvim prispodobama navješčivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. 34 Bez prispodobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao. 35 Uvečer istoga dana kaže im: "Prijedimo prijekol!" 36 Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako već bijaše u lađi. A pratili su ga i druge lađe. 37 Najednom nastala ještoka oluja, na lađu navale valovi te su je već gotovo napunili. 38 A on na krmi spavaše na uzglavku. Probude ga i kažu mu: "Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?" 39 On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: "Utihni! Umukni!" I smiri se vjetar i nasta velika utiba. 40 Tada im reče: "Što ste bojažljivi? Kako nemate vjere?" 41 Oni se silno prestrašiše pa se zapitkivahu: "Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?"

5 Stigoše na onu stranu mora, u kraj gerazenski.

2 Čim izide iz lađe, odmah mu iz grobniča pohiti u susret neki čovjek s nečistim duhom. 3 Obitavalište je

imao u grobničama. I nitko ga više nije mogao svezati ni lancima 4 jer je već često bio i okovima i lancima

svezan, ali je raskinuo okove i iskidaо lance i nitko

ga nije mogao ukrotiti. 5 Po cijele bi noći i dane u grobničama i po brdima vikao i bio se kamenjem. 6

Kad izdaleka opazi Isusa, dotriči i pokloni mu se, 7 a onda u sav glas povika: "Što ti imaš sa mnom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!" 8 Jer Isus mu bijaše rekao: "Izidi, duše nečisti, iz

ovoga čovjekal!" 9 Isus ga nato upita: "Kako ti je ime?" Kaže mu: "Legija mi je ime! Ima nas mnogo!" 10 I

uporno zaklinjaše Isusa da ih ne istjera iz onoga kraja.

11 A ondje je pod brdom paslo veliko krdo svinja. 12

Zaklinjahu ga dakle: "Pošalji nas u ove svinje da u njih uđemo!" 13 I on im dopusti. Tada iziđoše nečisti

ima dat će se, a onomu tko nema oduzet će se i ono duhovi i uđoše u svinje. I krdo od oko dvije tisuće

što ima." 26 I govoraše im: "Kraljevstvo je Božje kao jurnu niz obronak u more i podavi se u moru. 14

Svinjari pobjegoše i razglasile gradom i selima. A ruku govoreći: "Talita, kum!" što znači: "Djevojko! ljudi podoče vidjeti što se dogodilo. 15 Dođu Isusu. Zapovijedam ti, ustani!" 42 I djevojka odmah usta Ugledaju opsjednutoga: sjedio je obučen i zdrave i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren pameti - on koji ih je imao legiju. I prestrašće se. 16 A ostađe zapanjeni, u čudu veliku. 43 On im dobro očevici im razlagahu kako je to bilo s opsjednutim i poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci ono o svinjama. 17 Tada ga stanu moliti da ode iz dadnu jesti.

njihova kraja. 18 Kad je ulazio u lađu, onaj što bijaše opsjednut molio ga da bude uza nj. 19 No on mu ne dopusti, nego mu reče: "Podi kući s svojima pa im javi što ti je učinio Gospodin, kako ti se smilovao." 20 On ode i poče razglašavati po Dekapolu što mu učini Isus. I svi su se divili. 21 Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. 22 Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge 23 pa ga usrdno moljaše: "Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!" 24 I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga. 25 A neka je žena dvanaest godina bolovala od krvarenja, 26 mnogo pretrpjela od pustih ljećnika, razdala sve svoje i ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore. 27 Čuvši za Isusa, pride mu među mnoštvom odostraga i dotaknu se njegove haljine. 28 Mislila je: "Dotaknem li se samo njegovih haljina, bit će spašena." 29 I odmah prestane njezino krvarenje te osjeti u tijelu da je ozdravila od zla. 30 Isus odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i reče: "Tko se to dotaknu mojih haljina?" 31 A učenici mu rekoše: "Ta vidiš kako te mnoštvod odasvud pritiše i još pitaš: 'Tko me se to dotaknu?'" 32 A on zaokruži pogledom da vidi onu koja to učini. 33 Žena, sva u strahu i trepetu, svjesna onoga što joj se dogodilo, pristupi i baci se pred njom pa mu kaza sve po istini. 34 On joj reče: "Kćeri, vjera te tvoja spasila! Podi u miru i budi zdrava od svojega zla!" 35 Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom. "Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?" 36 Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: "Ne boj se! Samo vjeruj!" 37 I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. 38 I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. 39 Uđe i kaže im: "Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava." 40 A oni mu se podsmjehivaju. No on ih sve izbacuje, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratice pa uđe onamo gdje bijaše dijete. 41 Primi dijete za

6 I otisavši odande, dođe u svoj zavičaj. A doprati ga učenici. 2 I kada dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi govorahu: "Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se to silna djela događaju po njegovim rukama?" 3 Nije li ovo drvdjelja, sin Marijin, i brat Jakovljev, i Josipov, i Judin, i Šimunov? I nisu li mu sestre ovdje među nama?" I sablažnjavahu se o njega. 4 A Isus im govorase: "Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu." 5 I ne moguće ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko nemoćnika stavivši ruke na njih. 6 I čudio se njihovoj nevjeri. Obilazio je selima uokolo i naučavao. 7 Dozva dvanaestoricu te ih poče slati dva po dva dajući im vlast nad nečistim dusima. 8 I zapovjedi im da na put ne nose ništa osim štapa: ni kruha, ni torbe, ni novaca o pojasu, 9 nego da nose samo sandale i da ne oblače dviju haljina. 10 I govorase im: "Kad uđete gdje u kuću, u njoj ostanite dok ne odete odande. 11 Ako vas gdje ne prime te vas ne poslušaju, izidite odande i otrese prah ispod svojih nogu njima za svjedočanstvo." 12 Otisavši, propovijedali su obraćenje, 13 izgonili mnoge zloduhe i mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su ozdravljali. 14 Dočuo to i kralj Herod jer se razglasilo Isusovo ime te se govorilo: "Ivan Krstitelj uskrsnuo od mrtvih i zato čudesne sile djeluju u njemu." 15 A drugi govorahu: "Ilija je!" Treći opet: "Prorok, kao jedan od proraka." 16 Herod pak na to govorase: "Uskrsnu Ivan kojemu ja odrubih glavu." 17 Herod doista bijaše dao uhititi Ivana i svezati ga u tamnici zbog Herodijade, žene brata svoga Filipa, kojom se bio oženio. 18 Budući da je Ivan govorio Herodu: "Ne smiješ imati žene brata svojega!", 19 Herodijada ga mrzila i htjela ga ubiti, ali nije mogla 20 jer se Herod bojao Ivana; znao je da je on čovjek pravedan i svet pa ga je štitio. I kad god bi ga slušao, uvelike bi se zbrunio, a rado ga je slušao. 21 I dođe zgodan dan i kad Herod o svom rođendanu priredi gozbu svojim velikašima, časnicima i prvacima galilejskim. 22 Uđe kći Herodijadina i zaplesa. Svidje

se Herodu i sustolnicima. Kralj reče djevojci: "Zaišti Jer svi su ga vidjeli i prestrašili se. A on im odmah od mene što god hoćeš i dat ču ti!" 23 I zakle joj se: progovori: "Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!" 51 "Što god zaišeš od mene, dat ču ti, pa bilo to i pol I uzide k njima u lađu, a vjetar utihnu. I veoma se, mojega kraljevstva." 24 Ona izide pa će svojoj materi: prekomjerno, snebivahu; 52 još ne shvatise ono o "Što da zaištem?" A ona će: "Glavu Ivana Krstitelja!" kruhovima, nego im srce bijaše stvrdnuto. 53 Pošto 25 I odmah žurno uđe kralju te zaiše: "Hoću da mi doploviše na kraj, dođu u Genezaret i pristanu. 54 odmah dadeš na pladnju glavu Ivana Krstitelja!" 26 Kad izidu iz lađe, ljudi ga odmah prepoznaju 55 pa Ožalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika na oblete sav onaj kraj. I počnu donositi na nosilima htjede je odbiti. 27 Kralj odmah posla krvnika i naredi bolesnike onamo gdje bi čuli da se on nalazi. 56 I da doneše glavu Ivanu. On ode, odrubi mu glavu u kamo bi god ulazio - u sela, u gradove, u zaseoke tamnici, 28 doneše je na pladnju i dade je djevojci, a - po trgovima bi stavljali bolesnike i molili ga da se djevojka materi. 29 Kad za to dočuše Ivanovi učenici, dotaknu makar skuta njegove haljine. I koji bi ga se dođu, uzmu njegovo tijelo i polože ga u grob. 30 Uto god dotakli, ozdravljali bi.

se apostoli skupe oko Isusa i izvijestite ga o svemu što su činili i naučavali. 31 I reče im: "Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo." Jer mnogo je svijeta dolazilo i odlazilo pa nisu imali kada ni jesti. 32 Otploviše dakle lađom na samotno mjesto, u osamu. 33 No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih gradova strčaše onamo i pretekoše ih. 34 Kad izide, vidje silan svijet i sažali mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati u mnogočemu. 35 A u kasni već sat pristupe mu učenici pa mu reknu: "Pust je ovo kraj i već je kasno. 36 Otpusti ih da odu po okolnim zaseocima i selima i kupe sebi što za jelo." 37 No on im odgovori: "Podajte im vi jesti." Kažu mu: "Da podemo i kupimo za dvjesta denara kruha pa da im damo jesti?" 38 A on će im: "Koliko kruhova imate? Idite i vidite!" Pošto izvidješe, kažu: "Pet, i dvije ribe." 39 I zapovjedi im da sve, u skupinama, posjedaju po zelenoj travi. 40 I pružiše se po sto i po pedeset na svaku lijehu. 41 On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi kruhove i davaše učenicima da posluže ljudi. Tako i dvije ribe razdijeli svima. 42 I jeli su svi i nasitili se. 43 I od ulomaka nakupiše dvanaest punih košara, a i od riba. 44 A jelo je pet tisuća muškaraca. 45 On odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko, prema Betsaidi, dok on otpusti mnoštvo. 46 I pošto se rasta s ljudima, otiđe u goru da se pomoli. 47 Uvečer pak lađa bijaše posred mora, a on sam na kraju. 48 Vidjevši kako se muče veslajući, jer im bijaše protivan vjetar, oko četvrte noćne straže dođe k njima hodeći po moru. I htjede ih mimoći. 49 A oni, vidjevši kako hodi po moru, pomisliše da je utvara pa kriknuše. 50

7 Skupe se oko njega farizeji i neki od pismoznanaca koji dodoše iz Jeruzalema. 2 I opaze da neki njegovi učenici jedu kruh nečistih, to jest neopranih ruku. 3 A farizeji i svi Židovi ne jedu ako prije temeljito ne operu ruke; drže se predaje starih. 4 Niti s trga što jedu ako prije ne operu. Mnogo toga još ima što zbog predaje drže: pranje čaša, vrčeva i lonaca. 5 Zato farizeji i pismoznaci upitaju Isusa: "Žašto tvoji učenici ne postupaju po predaji starih, nego nečistih ruku blaguju?" 6 A on im reče: "Dobro prorokova Izajia o vama, licemjeri, kad napisa: Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene. 7 Uzalud me štuju naučavajući nauke - uredbe ljudske." 8 Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje ljudske." 9 Još im govoraše: "Ljepo! Dokidate Božju zapovijed da biste sačuvали svoju predaju. 10 Mojsije doista reče: Poštuj oca svoga i majku svoju. I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka se kazni. 11 A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od mene ide neka bude 'korban', to jest sveti dar', 12 takvome više ne dopuštate ništa učiniti za oca ili majku. 13 Tako dokidate riječ Božju svojom predajom, koju sami sebi predadoste. I još štošta tomu slično činite." 14 Tada ponovno dozove mnoštvo i stane govoriti: "Poslušajte me svi i razumijte! 15 Ništa što izvana ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi - to ga onečišćuje. 16 Tko ima uši da čuje, neka čuje!" 17 I kad od mnoštva uđe u kuću, upitaše ga učenici za prispopodbu. 18 I reče im: "Tako? Ni vi ne razumijete? Ne shvaćate li da čovjeka ne može onečistiti što u nj ulazi 19 jer mu ne ulazi u srce, nego u utrobu te izlazi u zahod?" Tako on očisti sva jela. 20 Još dometnu: "Što iz čovjeka izlazi, te onečišćuje čovjeka.

21 Ta iznutra, iz srca čovječjega, izlaze zle namisli, zatraže od njega znak s neba. 12 On uzdahnu iz sve bludništva, krađe, ubojstva, 22 preljubi, lakoštva, duše i reče: "Zašto ovaj naraštaj traži znak? Zaista, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, kažem vam, ovome se naraštaju neće dati znak." 13 uznositost, bezumlje. 23 Sva ta zla iznutra izlaze i Tada ih ostavi, ponovno uđe u lađu pa otide prijeko. 14 onečišćuju čovjeka." 24 Odande otide u kraj tirske. I A zaboraviše ponjeti kruha; imali su samo jedan kruh uđe u neku kuću. Htio je da nitko ne sazna, ali se sa sobom na lađi. 15 Nato ih Isus opomenu: "Pazite, nije mogao sakriti, 25 nego odmah doču žena koje čuvajte se kvasca farizejskog i kvasca Herodova!" kćerkica imaše duha nečistoga. Ona dođe i pade mu 16 Oni, zamišljeni, među sobom govorahu: "Kruha pred noge. 26 A žena bijaše Grkinja, Sirofeničanka nemamo." 17 Zamijetio to Isus pa im reče: "Zašto ste rodom. I moljaše ga da joj iz kćeri istjera zloduh. 27 zamišljeni što kruha nemate? Zar još ne shvaćate i A on joj govoraše: "Pusti da se prije nasite djeca! Ne ne razumijete? Zar vam je srce stvrdnuto? 18 Oči priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima." 28 A ona će imate, a ne vidite; uši imate, a ne čujete? Zar se ne mu: "Da, Gospodine! Ali i psići ispod stola jedu od sjećate? 19 Kad sam ono razlomio pet kruhova na mrvica dječjih." 29 Reče joj: "Zbog te riječi idi, izišao je pet tisuća, koliko punih košara ulomaka odnijeste?" iz twoje kćeri zloduh." 30 I ode kući te nađe dijete gdje Kažu mu: "Dvanaest." 20 "A kada razlomih sedam na leži na postelji, a zloduh je bio izišao. 31 Zatim se četiri tisuće, koliko punih košara ulomaka odnijeste?" ponovno vrati iz krajeva tirske pa preko Sidona dođe Odgovore: "Sedam." 21 A on će njima: "I još ne Galilejskom moru, u krajeve dekapske. 32 Donesu razumijete?" 22 Dođu u Betsaidu, doveđu mu slijepca mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole da stavi na pa ga zamole da ga se dotakne. 23 On uhvati slijepca nj ruku. 33 On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne za ruku, izvede ga iz sela, pljunu mu u oči, stavi na svoje prste u njegove uši, zatim pljune i dotakne se nj ruke i zapita ga: "Vidiš li što?" 24 Slijepac upilji njegova jezika. 34 Upravi pogled u nebo, uzdahne i pogled i reče: "Opažam ljudi; vidim nešto kao drveće kaže mu: "Effatal!" - to će reći: "Otvari se!" 35 I odmah ... hodaju." 25 Tada mu Isus opet stavi ruke na oči mu se otvorise uši i razdriješi spona jezika te stade i slijepac progleda i ozdravi te je mogao sve jasno govoriti razgovijetno. 36 A Isus im zabrani da nikome na daleko vidjeti. 26 Tada ga posla kući i reče mu: ne kazuju. No što im je on više branio, oni su to više "Ne ulazi u selo." 27 I krenu Isus i njegovi učenici u razglasavali 37 i preko svake mjere zadivljeni govorili: sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: "Što "Dobro je sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govore ljudi, tko sam ja?" 28 Oni mu rekoše: "Da si govoriti!"

8 Onih se dana opet skupio silan svijet. Budući da nisu imali što jesti, dozva Isus učenike pa im reče: 2 "Žao mi je naroda jer su već tri dana uza me i nemaju što jesti. 3 Ako ih otpatrivaš gladne njihovim kućama, klonut će putom. A neki su od njih došli iz daleka." 4 Učenici mu odgovore: "Otkuda bi ih tko ovdje u pustinji mogao nahraniti kruhom?" 5 On ih zapita: "Koliko kruhova imate?" Oni odgovore: "Sedam." 6 Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po zemlji. I uze sedam kruhova, zahvali, razlomi i davaše svojim učenicima da posluže. I poslužiše mnoštvu. 7 A imali su i malo ribica. Blagoslovi i njih te reče da i to posluže. 8 I jel su i nasitili se. A od preteklih ulomaka odniješće sedam košara. 9 Bilo ih je oko četiri tisuće. Tada ih otpusti, 10 a sam sa svojim učenicima odmah uđe u lađu i ode u kraj dalmanutski. 11 Tada istupiše farizeji i počeše raspravljati s njime. Iskušavajući ga,

život svoj? 38 Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi u ovom prelubničkom i grešničkom naraštaju - njega će se stidjeti i Sin Čovječji kada dođe u slavi Oca svoga zajedno sa svetim anđelima."

9 Još im govoraše: "Zaista, kažem vam, neki od ovđe nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide da je kraljevstvo Božje došlo u sili." 2 Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku, u osamu, same, i preobrazi se pred njima. 3 I haljine mu postadoše sjajne, bijele veoma - nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbjeliti. 4 I ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. 5 A Petar prihvati i reče Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovđe biti! Načinimo tri sjenice: tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliju jednu." 6 Doista nije znao što da kaže jer bijahu prestrašeni. 7 I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!" 8 I odjednom, obazrevši se uokolo, nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama. 9 Dok su silazili s gore, naloži im da nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih ne ustane. 10 Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to njegovo "od mrtvih ustati" 11 pa ga upitaju: "Zašto pismoznanci govore da prije treba da dođe Ilija?" 12 A on im reče: "Ilija će, doduše, prije doći i sve obnoviti. Pa kako ipak piše o Sinu Čovječjem da će mnogo pretrprijeti i biti prezren? 13 Ali, velim vam: Ilija je već došao i oni učiniše s njim što im se prohtjelo, kao što piše o njemu." 14 Kada dodoše k učenicima, ugledaše oko njih silan svijet i pismoznance kako raspravljaju s njima. 15 Čim ga sve ono mnoštvo ugleda, iznenadeno brže pohrli pozdraviti ga. 16 A on ih upita: "Što to raspravljaste s njima?" 17 Odvrati netko iz mnoštva: "Učitelju, dovedoh k tebi svoga sina koji ima nijemoga duha. 18 Gdje ga god zgrabi, obara ga, a on pjeni, škripi zubima i koči se. Rekoh tvojim učenicima da ga izagnaju, ali ne moguše." 19 On im odvrati: "O rode nevjerni! Dokle mi je biti s vama? Dokle li vas podnosit? Dovedite ga k meni!" 20 I dovedoše ga k njemu. Čim zloduh ugleda Isusa, potrese dječakom i on se, oboren na zemlju, stane valjati i pjeniti. 21 Isus upita njegova oca: "Koliko je vremena kako mu se to događa?" On reče: "Od djetinjstva! 22 A često ga znade baciti i u vatru i u vodu da ga upropasti.

Nego, ako što možeš, pomozi nam, imaj samilosti s nama!" 23 Nato mu Isus reče: "Što? Ako možeš? Sve moguće onomu koji vjeruje!" 24 Dječakov otac brže povika: "Vjerujem! Pomozi mojoj nevjeri!" 25 Vidjevši da svijet odasvud grne, Isus zaprijeti nečistomu duhu: "Nijemi i gluhi duše, ja ti zapovijedam, izdiš iz njega i da nisi više u nj ušao!" 26 Zloduh nato zaviče, žestoko strese dječaka te izdiše, a on osta kao mrtav te su mnogi govorili da je umro. 27 No Isus ga dohvati za ruku, podiže ga i on ustade. 28 Kad Isus uđe u kuću, upitaše ga učenici nasamo: "Kako to da ga mi ne mogosmo izagnati?" 29 Odgovori im: "Ovaj se rod ničim drugim ne može izagnati osim molitvom i postom." 30 Otišavši odande, prolazahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. 31 Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: "Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati." 32 No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati. 33 I dodoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: "Što ste putem raspravljali?" 34 A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. 35 On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: "Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!" 36 I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagri ga i reče im: 37 "Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla." 38 Reče mu Ivan: "Učitelju, vidjesmo jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s nama." 39 A Isus reče: "Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi. 40 Tko nije protiv nas, za nas je." 41 "Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća." 42 "Onomu naprotiv tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more." 43 "Pa ako te ruka sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi. (Geenna g1067) 45 I ako te nogu sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je hromu ući u život, nego s obje noge bit bačen u pakao. (Geenna g1067) 47 I ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao, (Geenna g1067) 48 gdje crv njihov ne gine niti se oganj gasi. 49 Uistinu, ognjem će svaki od

njih biti posoljen. **50** Dobra je sol. Ali ako sol postane neslana, čime će te nju začiniti? Imajte sol u sebi, a mir među sobom!"

10 Krenuvši odande, dođe u judejski kraj i na onu stranu Jordana. I opet mnoštvo nagrnu k njemu, a on ih po svojem običaju ponovno poučavaše. **2** A pristupe farizeji pa, da ga iskušaju, upitaše: "Je li mužu dopušteno otpustiti ženu?" **3** On im odgovori: "Što vam zapovjedi Mojsije?" **4** Oni rekoše: "Mojsije je dopustio napisati otpusno pismo i - otpustiti." **5** A Isus će im: "Zbog okorjelosti srca vašega napisa vam on tu zapovijed. **6** Od početka stvorenja muško i žensko stvori ih. **7** Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; **8** i dvoje njih bit će jedno tijelo. Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. **9** Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!" **10** U kući su ga učenici ponovno o tome ispitivali. **11** I reče im: "Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema prvoj preljub. **12** I ako žena napusti svoga muža pa se uda za drugoga, čini preljub." **13** Donosili mu dječicu da ih se dotakne, a učenici im branili. **14** Opazivši to, Isus se ozlovoljil i reče im: "Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje! **15** Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući." **16** Nato ih zagrli pa ih blagoslovilaše polažeći na njih ruke. **17** I dok je izlazio na put, dotriči netko, klekne pred njim i ga upita: "Učitelju dobrí, što mi je činili da baštinim život vječni?" (**aionios g166**) **18** Isus mu reče: "Što me zoveš dobrím? Nitko nije dobar doli Bog jedini! **19** Zapovjedi znadeš: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne otm! Poštuj oca svoga i majku!" **20** On mu odgovori: "Učitelju, sve sam to čuvaod svoje mladosti." **21** Isus ga nato pogleda, zavoli ga i rekne mu: "Jedno ti nedostaje! Idi i što imaš, prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom." **22** On se na tu riječ smrkne i ode žalostan jer imaše velik imetak. **23** Isus zaokruži pogledom pa će svojim učenicima: "Kako li će teško imućnici u kraljevstvo Božje!" **24** Učenici ostadoše zapanjeni tim njegovim riječima. Zato im Isus ponovi: "Djeco, kako je teško u kraljevstvo Božje! **25** Lakše je devi kroz ušice iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje." **26** Oni se još većma snebivahu te će jedan drugome: "Pa tko se onda može spasiti?" **27** Isus upre u njih pogled i reče: "Ljudima je nemoguće,

ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!" **28** Petar mu poče govoriti: "Evo, mi sve ostavismo i podosmo za tobom." **29** Reče Isus: "Zaista, kažem vam, nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili polja poradi mene i poradi evanđelja, **30** a da ne bi sada, u ovom vremenu, s progontvima primio stostruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i polja - i u budućem vijeku život vječni. (**aion g165, aionios g166**) **31** A mnogi prvi bit će posljednji i posljednji prvi."

32 Putovali su tako uzlazeći u Jeruzalem. Isus je išao pred njima te bijahu zaprepašteni, a oni koji su išli za njima, prestrašeni. Tada Isus opet uze dvanaestoricu i poče im kazivati što će ga zadesiti: **33** "Evo, uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga na smrt, predati poganim, **34** izrugati i popljuvati. Izbičevat će ga, ubit će ga, ali on će nakon tri dana ustati."

35 I pristupe mu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći mu: "Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što te zaištemo." **36** A on će im: "Što hoćete da vam učinim?" **37** Oni mu rekoše: "Daj nam da ti u slavi tvojoj sjednemo jedan zdesna, a drugi slijeva." **38** A Isus im reče: "Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ja pijem, ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?"

39 Oni mu rekoše: "Možemo." A Isus će im: "Čašu koju ja pijem pit ćete i krstom kojim se ja krstim bit ćete kršteni, **40** ali sjesti meni zdesna ili slijeva nisam ja vlastan dati - to je onih kojima je pripravljeno." **41** Kad su to čula ostala desetorica, počeše se gnjevitи na Jakova i Ivana. **42** Zato ih Isus dozva i reče im: "Znate da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. **43** Nije tako među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj! **44** I tko hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga. **45** Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge."

46 Dođu tako u Jerihon. Kad je Isus s učenicima i sa silnim mnoštvom izlazio iz Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak Bartimej, sin Timejev. **47** Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati: "Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!" **48** Mnogi ga ušutkivahu, ali on još jače vikaše: "Sine Davidov, smiluj mi se!" **49** Isus se zaustavi i reče: "Pozovite ga!" I pozovu slijepca sokoleći ga: "Ustan! Zove te!" **50** On baci sa sebe ogrtač, skoči i dođe Isusu. **51** Isus ga upita:

"Što hoćeš da ti učinim?" Slijepac mu reče: "Učitelju i bit će vam! 25 No kad ustanete na molitvu, otpustite moj, da progledam." 52 Isus će mu: "Idi, vjera te tvoja ako što imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji spasila!" I on odmah progleda i uputi se za njim.

11 Kad se približe Jeruzalem, Betfagi i Betaniji, do Maslinske gore, pošalje dva učenika. 2 i kaže im: "Hajdete u selo pred vama. Čim u nj uđete, naći ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješte ga i vodite. 3 Ako vam tko reče: 'Što to radite?' recite: 'Gospodinu treba', i odmah će ga ipak ovamo pustiti." 4 Otidoše i nađoše magare privezano uz vrata vani na cesti i odriješe ga. 5 A neki od nazočnih upitaše: "Što radite? Što driješte magare?" 6 Oni im odvrate kako im reče Isus. I pustiše ih. 7 I dovedu magare Isusu, prebace preko njega svoje haljine i on zajaha na nj. 8 Mnogi prostriješe svoje haljine po putu, a drugi narezaše zelenih grana po poljima. 9 I oni pred njim i oni za njim klicahu: "Hosana! Blagoslovjen Onaj koji dolazi u ime Gospodnjeg! 10 Blagoslovjeno kraljevstvo oca našega Davida koji dolazi! Hosana u visinama!" 11 I uđe u Jeruzalem, u Hram. I sve uokolo razgleda, pa kako već bijaše kasno, pođe s dvanaestoricom u Betaniju.

12 Sutradan su izlazili iz Betanije, a on ogladnje. 13 Ugleda izdaleka lisanu smokvu i priđe ne bi li na njoj što našao. Ali došavši bliže, ne nađe ništa osim lišća jer ne bijaše vrijeme smokvama. 14 Tada reče smokvi: "Nitko nikada više ne jeo s tebe!" Čuli su to njegovi učenici. (atōn g165) 15 Stignu tako u Jeruzalem. On uđe u Hram i stane izgoniti one koji su prodavali i kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove i smokve: "Nitko nikada više ne jeo s tebe!" Čuli su to njegovi učenici. (atōn g165) 15 Stignu tako u Jeruzalem. On uđe u Hram i stane izgoniti one koji su prodavali i kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove i

bit će vam! 25 No kad ustanete na molitvu, otpustite me na nebesima, otpusti vaše prijestupke." 27 I dođu opet u Jeruzalem. Dok je obilazio Hramom, dođu k njemu glavari svećenički, pismoznaci i starješine. 28 I govorahu mu: "Kojom vlašću to činiš? Ili tko ti dade tu vlast da to činiš?" 29 A Isus im reče: "Jedno ću vas upitati. Odgovorite mi, pa ću vam kazati kojom vlašću ovo činim. 30 Krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi? Odgovorite mi!" 31 A oni umovahu među sobom: "Reknemo li 'od Neba', odvratit će 'Zašto mu dakle ne povjerovaste?' 32 Nego, da rekнемo 'od ljudi'!" - Bojahu se mnoštva. Ta svi Ivana smatruhu doista prorokom. 33 I odgovore Isusu: "Ne znamo." A Isus će im: "Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim."

12 I uze im zboriti u prispodobama: Čovjek vinograd posadi, ogradom ogradi, iskopa tjesak i kulu podiže pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. 2 I u svoje vrijeme posla vinogradarima slugu da od njih uzme dio uroda vinogradarskoga. 3 A oni ga pogradiše, istukoše i otpošlaše praznih ruku. 4 I opet posla k njima drugog slugu: i njemu razbiše glavi i izružiše ga. 5 Trećega također posla: njega ubiše. Tako i mnoge druge: jedne istukoše, druge pobiješe." 6 "Još jednoga imaše, sina ljubljenoga. Njega naposljetku posla k njima misleći: 'Poštovat će sina moga.' 7 Ali ti vinogradari među sobom rekoše: 'Ovo je bašnik! Hajde da ga ubijemo i baština će biti naša.'

I uograbe ga, ubiju i izbace iz vinograda." 9 "Što prodavačima golubova klupe. 10 Niste li čitali li pisano: Dom će se moj zvati Dom molitve za sve narode? A vi od njega načinili pećinu razbojničku!" 18 Kamen zaglavni. 11 Gospodnje je to djelo - kakvo Kada su za to dočuli glavari svećenički i pismoznaci, tražili su kako da ga pogube. Uistinu, bojahu ga se jer je sav narod bio očaran njegovim naukom. 19 A kad se uvečerilo, izlazili su iz grada. 20 Kad su ujutro prolazili mimo one smokve, opaze da je usahla do riječi. 14 Oni dodu i kažu mu: "Učitelju, znamo da si korijena. 21 Petar se prisjeti pa će Isusu: "Učitelju, istinit i ne mariš tko je tko jer nisi pristran, nego po pogledaj! Smokva koju si prokleo usahnu." 22 Isus im istini učiš putu Božjem. Je li dopušteno dati porez odvratiti: "Imajte vjeru Božju. 23 Zaista, kažem vam, caru ili nije? Da damo ili da ne damo?" 15 A on im rekne li tko ovojgori: "Digni se i baci u more!" i u srcu reče prozirući njihovo licemjerje: "Što me iskušavate? svome ne posumnja, nego vjeruje da će se dogoditi Donesite mi denar da vidim!" 16 Oni doniješe. I reče to što kaže - doista, bit će mu! 24 Stoga vam kažem: im: "Čija je ovo slika i natpis?" A oni će mu: "Carev." Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte da ste postigli 17 A Isus im reče: "Caru podajte carevo, a Bogu

Božje!" I divili su mu se. **18** Dođu k njemu saduceji, sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. **42** koji vele da nema uskrsnuća, i upitaju ga: **19** "Učitelju, Dode i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to Mojsije nam napisa: Umre li čiji brat i ostavi ženu, jest jedan kvadrant. **43** Tada dozove svoje učenike i a ne ostavi djeteta, neka njegov brat uzme tu ženu reče im: "Doista, kažem vam, ova je sirota udovica te podigne porod bratu svomu. **20** Sedmero braće ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. **44** Svi bijaše. Prvi uze ženu i umrije ne ostavivši poroda. **21** su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je I drugi je uze te umrije ne ostavivši poroda. I treći od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj jednak tako. **22** I sedmorica ne ostaviše poroda. žitak."

Najposlje i žena umrije. **23** Komu će biti žena o uskrsnuću, kad uskrsnu? Jer sedmorica su je imala za ženu." **24** Reče im Isus: "Niste li u zabludi zbog toga što ne razumijete Pisama ni sile Božje? **25** Ta kad od mrtvih ustaju, niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli na nebesima. **26** A što se tiče mrtvih, da ustaju, niste li čitali u knjizi Mojsijevoj ono o grmu, kako Mojsiju reče Bog: Ja sam Bog Abrahamov i Bog Izakov i Bog Jakovljev? **27** Nije on Bog mrtvih, nego živih. Uvelike se varate." **28** Tada pristupi jedan od pismoznanaca koji je slušao njihovu raspravu. Vidjevši da im je dobro odgovorio, upita ga: "Koja je zapovijed prva od sviju?" **29** Isus odgovori: "Prva je: Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini. **30** Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje!" **31** "Druga je: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od tih." **32** Nato će mu pismoznanac: "Dobro, učitelju! Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim njega. **33** Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga - više je nego sve paljenice i žrtve." **34** Kad Isus vidje kako je pametno odgovorio, reče mu: "Nisi daleko od kraljevstva Božjega!" I nitko se više nije usuđivao pitati ga. **35** A naučavajući u Hramu, uze Isus govoriti: "Kako pismoznanci kažu da je Krist sin Davidov? **36** A sam David reče u Duhu Svetome: Reče Gospod Gospodinu mojemu: 'Sjedni mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!' **37** Sam ga David zove Gospodinom. Kako mu je onda sin?" Silan ga je svijet s užitkom slušao. **38** A on im u pouci svojoj govoraše: "Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, **39** prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; **40** proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stiči će ih to oštira osuda!" **41** Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako narod baca

13 Kad je izlazio iz Hrama, rekne mu jedan od njegova učenika: "Učitelju, gledaj! Kakva li kamenja, kakvih li zdanja!" **2** Isus mu odvrati: "Vidi li ta veličanstvena zdanja? Ne, neće se ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen." **3** Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio sučelice Hramu, upitaju ga nasamo Petar, Jakov, Ivan i Andrija: **4** "Reci nam kada će to biti i na koji se znak sve to ima svršiti?" **5** Tada im Isus poče govoriti: "Pazite da vas tko ne zavede. **6** Mnogi će doći u moje ime i govoriti: Ja sam! I mnoge će zavesti. **7** Kada pak čujete za ratove i za glasove o ratovima, ne uznemirujte se. Treba da se to dogodi, ali to još nije svršetak." **8** "Narod će ustati protiv naroda, kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa po raznim mjestima, bit će gladi. To je početak trudova." **9** "Vi pak pazite sami na sebe. Predavat će vas vijećima i tući vas u sinagogama, pred upraviteljima i kraljevima stajat će zbez mene, njima za svjedočanstvo. **10** A treba da se najprije svim narodima propovjeda evanđelje." **11** "Kad vas budu vodili na izručenje, ne brinite se unaprijed što ćete govoriti, nego govorite što vam bude dano u onaj čas. Ta niste vi koji govorite, nego Duh Sveti. **12** Predavat će na smrt brat brata i otac sina. Djeca će ustajati na roditelje i ubijati ih. **13** Svi će vas zamrziti zbez imena moga. Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen." **14** "I kad vidite da grozota pustoši stoljeće gdje joj nije mjesto - tko čita, neka razumije - koji se tada zateknu u Judeji, neka bježe u gore! **15** Tko bude na krovu, neka ne silazi i ne ulazi u kuću da iz nje što uzme. **16** I tko bude u polju, neka se ne okreće natrag da uzme ogrtić!" **17** "Jao trudnicama i dojiljama u one dane! **18** A molite da to ne bude zimi **19** jer će onih dana biti tjeskoba kakve ne bi od početka stvorena, koje stvori Bog, sve do sada, a neće je ni biti. **20** I kad Gospodin ne bi skratio dane one, nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih, koje on sebi izabra, skratio je on te dane." **21** Ako vam tada tko rekne: 'Evo Krista ovde!

Eno onđje!" - ne vjerujte. 22 Ustat će doista lažni kristi obradovali su se i obećali mu dati novca. I tražio i lažni proroci i tvorit će znamenja i čudesa da, bude je zgodu da ga preda. 12 Prvoga dana Beskvasnih li moguće, zavedu izabrane. 23 Vi dakle budite na kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici oprezu! Evo, prorekao sam vam sve!" 24 Nego, u one Isusa: "Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i dane, nakon one nevolje, sunce će pomrčati i mjesec pripravimo?" 13 On pošalje dvojicu učenika i rekne neće više svijetljeti 25 a zvijezde će s neba padati im: "Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi i sile će se nebeske poljuljati. 26 Tada će ugledati krčag vode. Podite za njim 14 pa gdje on uđe, recite Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom domaćinu: 'Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem moći i slavom. 27 I razaslat će anđele i sabrati svoje bih blagovao pashu sa svojim učenicima?' 15 I on će izabranike s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostro i neba." 28 A od smokve se naučite prispodobi! Kad joj spremljeno. Ondje nam pripravite." 16 Učenici odu, grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto je blizu. dodu u grad i nadu kako im on reče te priprave pashu. 29 Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je, 17 A uvečer dođe on s dvanaestoricom. 18 I dok na vratima! 30 Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti bijahu za stolom te blagovahu, reče Isus: "Zaista, naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. 31 Nebo će i kažem vam, jedan će me od vas izdati - koji sa mnom zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti." 32 "A blaguje." 19 Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli na drugim: "Da nisam ja?" 20 A on im reče: "Jedan od nebu, ni Sin, nego samo Otac." 33 "Pazite! Bdijte jer dvanaestorice koji umače sa mnom u zdjelicu. 21 Sin ne znate kada je čas. 34 Kao kad ono čovjek neki Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao polazeći na put ostavi svoju kuću, upravu povjeri čovjeku onomu koji ga predaje. Tomu bi čovjeku bolje slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovjedi bilo da se ni rodio nije!" 22 I dok su blagovali, on uze da bdije. 35 Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: domaćin vratiti - da li uvečer ili o ponoći, da li za prvih "Uzmite, ovo je tijelo moje." 23 I uze čašu, zahvali i pijetlova ili ujutro - 36 da vas ne bi našao pozaspale dade im. I svi su iz nje pili. 24 A on im reče: "Ovo je ako iznenada dođe." 37 "Što vama kažem, svima krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge proljava. kažem: Bdijte!"

14 Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni kruhovi.

Glavarji svećenički i pismoznaci tražili su kako da ga na prijevaru uhvate i ubiju. 2 Jer se govorilo: "Nikako ne na Blagdan da ne nastane pobuna naroda." 3 I kad je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bio za stolom, dođe neka žena s alabastrenom posudicom prave skupocjene nardove pomasti. Razbi posudicu i poli ga po glavi. 4 A neki negodovahu te će jedan drugomu: "Čemu to rasipanje pomasti? 5 Mogla se pomast prodati za više od tristo denara i dati siromasima." I otreresa se na nju. 6 A Isus reče: "Pustite je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na meni. 7 Ta siromaha svagda imate uza se i kad god hoćete možete im dobro činiti, a mene nemate svagda. 8 Učinila je što je mogla: unaprijed mi pomaza tijelo za ukop. 9 Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen." 10 A Juda Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarima svećeničkim da im ga preda. 11 Kad su oni to čuli,

roda trsova do onoga dana kad će ga - novoga - pitи u kraljevstvu Božjem." 26 Otpjevavši hvalospjeve, zaputio se prema Maslinskoj gori. 27 I reče im Isus: "Svi ćete se sablazniti. Ta pisano je: Udarit ću pastira i ovce će se razbjeći. 28 Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju." 29 Nato će mu Petar: "Ako se i svi sablazne, ja neću!" 30 A Isus mu reče: "Zaista, kažem ti, baš ti, danas, ove noći, prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti." 31 Ali on je upornije uvjeravao: "Bude li trebalo i umrijeti s tobom - ne, neću te zatajiti." A tako su svi govorili. 32 I dođu u predio imenom Getsemani. I kaže Isus svojim učenicima: "Sjednite ovdje dok se ne pomolim." 33 I povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga užas i tjeskoba 34 pa im reče: "Duša mi je nasmrт žalosna! Ostanite ovdje i bdijte!" 35 Ode malo dalje i rušeći se na zemlju molio je da ga, ako je moguće, mimoide ovaj čas. 36 Govoraše: "Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!" 37 I dođe, nađe ih

pozaspale pa reče Petru: "Šimune, spavaš? Jedan sat stanu pljuvati po njemu, zastirati mu lice i udarati ga nisi mogao probdjeti? **38** Bдijte i molite da ne padnete u napast. Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo." **39** dok je Petar bio dolje u dvoru, doveđe jedna sluškinja Opet ode i pomoli se istim riječima. **40** Ponovno doveđe velikoga svećenika; **47** ugledavši Petra gdje se grije, i nađe ih pozaspale. Oči im se sklapale i nisu znali upre u nj pogled i reče: "I ti bijaše s Nazarećaninom, što da mu odgovore. **41** Doveđe i treći put i reče im: Isusom." **48** On zanijeka: "Niti znam niti razumijem "Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Doveđe čas! Evo, što govorиш." I izide van u predvorje, a pijetao se predaje se Sin Čovječji u ruke grešničke! **42** Ustanite, oglasi. **49** Sluškinja ga ugleda i poče opet govoriti hajdemo! Evo, izdajica se moj približio!" **43** Uto, dok je on još govorio, stиže Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime svjetina s mačevima i toljagama, poslana od A izdajica im njegov dade znak: "Koga poljubim, taj A i preklinjati: "Ne znam čovjeka o kom govorite!" **72** I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu je! Uhvatite ga i oprezno odvedite!" **45** I kako doveđe, se Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: "Prije odmah pristupi k njemu i reče: "Učitelju!" I poljubi ga. nego se pijetao dvaput oglasi, triput će me zatajiti." I **46** Oni podignu na nj ruke i uhvate ga. **47** A jedan od briznu u plač.

nazočnih trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsjeće mu uho. **48** Isus im prozbori: "Kao na razbojnika izidoste s mačevima i toljagama da me uhvatite. **49** Danomice bijah vam u Hramu, naučavah i ne uhvatiste me. No neka se ispune Pisma!" **50** I svi ga ostave i pobegnu. **51** A jedan je mladić išao za njim, ogrnut samo plahtom. I njega htjedоše uhvatiti, **52** no on ostavi plahtu i gol pobježe. **53** Zatim odvedoše Isusa velikom svećeniku. I skupe se svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci. **54** Petar je izdaleka išao za njim do u dvor velikog svećenika. Tu je sjedio sa stražarima i grijao se uz vatru. **55** A glavari svećenički i cijelo Vijeće, da bi mogli pogubiti Isusa, tražili su protiv njega kakvo svjedočanstvo, ali nikako da ga nađu. **56** Mnogi su doduše lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne slagahu. **57** Ustali su neki i lažno svjedočili protiv njega: **58** "Mi smo ga čuli govoriti: 'Ja ћu razvaliti ovaj rukotvoreni Hram i za tri dana sagraditi drugi, nerukotvoreni!'" **59** Ali ni u tom im svjedočanstvo ne bijaše složno. **60** Usta nato veliki svećenik na sredinu i upita Isusa: "Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi svjedoče protiv tebe? **61** A on je šutio i ništa mu nije odgovarao. Veliki ga svećenik ponovo upita: "Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?" **62** A Isus mu reče: "Ja jesam! I gledat ћete Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi s oblacima nebeskim." **63** Nato veliki svećenik razdrije haljine i reče: "Što nam još trebaju svjedoci? **64** Čuli ste hulu. Što vam se čini?" Oni svi presudiše da zaslužuje smrt. **65** I neki

15 Odmah izjutra glavari svećenički zajedno sa starješinama i pismoznancima - cijelo Vijeće - upriličili su vijećanje pa Isusa svezali, odveli i predali Pilatu. **2** I upita ga Pilat: "Ti li si kralj židovski?" On mu odgovori: "Ti kažeš." **3** I glavari ga svećenički teško optuživahu. **4** Pilat ga opet upita: "Ništa ne odgovaraš? Gle, koliko te optužuju." **5** A Isus ništa više ne odgovori te se Pilat čudio. **6** O Blagdanu bi im pustio uznika koga bi zaiskal. **7** A zajedno s pobunjenicima koji u pobuni počiniše umorstvo bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba. **8** I uzide svjetina te poče od Pilata iskati ono što im običavaše činiti. **9** A on im odgovori: "Hoćete li da vam pustum kralja židovskoga?" **10** Znao je doista da ga glavari svećenički bijahu predali iz zavisti. **11** Ali glavari svećenički podjare svjetinu da traži neka im radije pusti Barabu. **12** Pilat ih opet upita: "Što dakle da učinim s ovim kojega zovete kraljem židovskim?" **13** A oni opet povikaše: "Raspni ga!" **14** Reče im Pilat: "Ta što je zla učinio?" Povikaše još jače: "Raspni ga!" **15** Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da se razapne. **16** Vojnici ga odvedu u unutarnjost dvora, to jest u pretorij, pa sazovu cijelu četu **17** i zaogrnu ga grimizom; spletu trnov vijenac i stave mu na glavu **18** te ga stanu pozdravljavati: "Zdravo, kralju židovskii!" **19** I udarahu ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se prigibajući koljena. **20** A pošto ga izrugaše, svukoše mu grimiz i obukoše mu njegove haljine. I izvedu ga da ga razapnu. **21** I prisile nekog prolaznika koji je

dolazio s polja, Šimuna Cirenca, oca Aleksandrova i među sobom: "Tko će nam otkotrljati kamen s vrata Rufova, da mu ponese križ. 22 I dovuku ga na mjesto grobnih?" 4 Pogledaju, a ono kamen otkotrljan. Bijaše Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto. 23 I nuđahu doista veoma velik. 5 I ušavši u grob, ugledaju mu piti namirisana vina, ali on ne uze. 24 Kad ga mladića zaognuta bijelom haljinom gdje sjedi zdesna. razapeše, razdijele među se haljine njegove bacivši I preplaše se. 6 A on će im: "Ne plašite se! Isusa za njih kocku - što će tko uzeti. 25 A bijaše treća tražite, Nazarećanina, Raspetoga? Uskrsnu! Nije ura kad ga razapeše. 26 Bijaše napisan i natpis o ovđe! Evo mjesa kamo ga položiše. 7 Nego idite, njegovoj krivici: "Kralj židovski." 27 A zajedno s njime recite njegovim učenicima i Petru: Ide pred vama u razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu zdesna, Galileju! Ondje ćete ga vidjeti, kamo vam reče!" 8 drugoga slijeva. 29 Prolaznici su ga pogrdivali mašući One iziđu i stanu bježati od groba: spopade ih strah glavama: "Ej, ti, koji razvaljuješ Hram i sagradiš ga za i trepet. I nikomu ništa ne rekoše jer se bojahu. 9 tri dana, 30 spasi sam sebe, siđi s križa!" 31 Slično (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include i glavari svećenički s pismoznancima rugajući se Mark 16:9-20.) Uskrsnuvši dakle rano prvog dana u govorahu jedni drugima: "Druge je spasio, sebe ne tjednu, ukaza se najprije Mariji Magdaleni iz koje može spasiti! 32 Krist, kralj Izraelov! Neka sad siđe s bijaše istjerao sedam zloduha. 10 Ona ode i dojaví križa da vidimo i povjerujemo!" Vrijedahu ga i oni koji njegovima, tužnima i zaplakanima. 11 Kad su oni čuli bijahu s njim raspeti. 33 A o šestoj uri tama nastala je živ i da ga je ona vidjela, ne povjerovaše. 12 po svoj zemlji - sve do ure devete. 34 O devetojuri Nakon toga ukazao se u drugome oblicju dvojici od povika Isus iza glasa: "Eloi, Eloi lama sabahanti?" To njih na putu dok su išli u selo. 13 I oni odu i dojave znači: "Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?" 35 drugima. Ni njima ne povjerovaše. 14 Napokon se Neki od nazočnih čuvši to govorahu: "Gle, Iliju zove." ukaza jedanaestorici dok bijahu za stolom. Prekori 36 A jedan otrča, natopi spužvu octom, natakne na njihovu nevjeru i okorjelost srca što ne povjerovaše trsku i pruži mu piti govoreći: "Pustite da vidimo hoće onima koji ga vidješe uskrsla od mrtvih. 15 I reče li doći Ilija da ga skine." 37 A Isus zavapi jakim glasom im: "Podite po svem svijetu, propovijedajte evandelje i izdahnu. 38 I zavjesa se hramska razdrije nadvoje, svemu stvorenju. 16 Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit odozgor dodata. 39 A kad satnik koji stajaše njemu će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se. 17 A ovi nasuprot vidje da tako izdahnu, reče: "Zaista, ovaj će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje čovjek bijaše Sin Božji!" 40 Izdaleka promatrahu i izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, 18 zmije neke žene: među njima Marija Magdalena i Marija, uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, neće im nauditi; majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma - 41 te su na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro." 19 I ga pratili kad bijaše u Galileji i posluživale mu - i Gospodin Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i mnoge druge koje uzidoše s njim u Jeruzalem. 42 A sjede zdesna Bogu. 20 Oni pak odoše i propovijedahu uvečer, budući da je bila Priprava, to jest predvečerje posvuda, a Gospodin surađivaše i utvrđivaše Riječ subote, 43 dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, popratnim znakovima.

koji također isčekivaše kraljevstvo Božje: odvazi se, uđe k Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. 44 Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li odavna umro. 45 Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo. 46 Josip kupi platno, skine tijelo i zavije ga u platno te položi u grob, koji bijaše izduben iz stijene. I dokotrlja kamen na grobna vrata. 47 A Marija Magdalena i Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

16 Kad prođe subota, Marija Magdalena i Marija Jakovljeva i Saloma kupiše miomirisa da odu pomazati Isusa. 21 prvoga dana u tjednu, veoma rano, o izlasku sunčevu, dođu na grob. 3 I razgovarahu

Luka

1 Kad već mnogi poduzeš sastaviti izvješće o događajima koji se ispunije među nama - 2 kako nam to predadoše oni koji od početka bijahu očevici i sluge Riječi - 3 pošto sam sve, od početka, pomno ispitao, naumih i ja tebi, vrli Teofile, sve po redu napisati 4 da se tako osvjedočiš o pouzdanosti svega u čemu si poučen. 5 U dane Heroda, kralja judejskoga, bijaše neki svećenik imenom Zaharija iz razreda Abijina. Žena mu bijaše od kćeri Aronovih, a ime joj Elizabeta. 6 Oboje bijahu pravedni pred Bogom: živjeli su besprijeckorno po svim zapovijedima i odredbama Gospodnjim. 7 No nisu imali djeteta jer Elizabeta bijaše nerotkinja, a oboje već poodmakle dobi. 8 Dok je Zaharija jednom po redu svoga razreda obavljao svećeničku službu pred Bogom, 9 ždrijebom ga zapade po bogoslužnom običaju da uđe u Svetište Gospodnje i prinese kad. 10 Za vrijeme kađenice sve je ono mnoštvo naroda vani molilo. 11 A njemu se ukaza anđeo Gospodnji. Stajao je s desne strane kadionoga žrtvenika. 12 Ugledavši ga, Zaharija se prepade i strah ga spopade. 13 No anđeo mu reče: "Ne boj se, Zaharija! Uslišana ti je molitva: žena će ti Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan. 14 Bit će ti radost i veselje i rođenje će njegovo mnoge obradovati. 15 Bit će doista velik pred Gospodinom. Ni vina ni drugoga opojnog pića neće piti. Duha Svetoga bit će pun već od majčine utrobe. 16 Mnoge će sinove Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu njihovu. 17 Ići će pred njim u duhu i sili Ilijinoj da obrati srce otaca k sinovima i nepokorne k razumnosti pravednih te spremi Gospodinu narod pripravan." 18 Nato Zaharija reče anđelu: "Po čemu ću ja to razaznati. Ta star sam i žena mi poodmakle dobi." 19 Anđeo mu odgovori: "Ja sam Gabriel koji stojim pred Bogom. Poslan sam da govorim s tobom i da ti donesem ovu radosnu poruku. 20 I evo, budući da nisi povjerovaš mojim riječima, koje će se ispuniti u svoje vrijeme, zanijemjet ćeš i nećeš moći govoriti do dana dok se to ne zbude." 21 Narod je isčekivao Zahariju i čudio se što se toliko zadržao u Svetištu. 22 Kad je napokon izšao, nije im mogao ništa reći pa zaključiše da je u Svetištu imao viđenje. Nastojao im se doduše izraziti znakovima, ali ostao nijem. 23 Kad se navršiše dani njegove službe, otide kući. 24 Nakon tih dana zatrudnje Elizabeta, njegova

žena. Krila se pet mjeseci govoreći: 25 "Evo, to mi je učinio Gospodin u dane kad mu se svidje skinuti s mene sramotu među ljudima." 26 U šestome mjesecu posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret 27 k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. 28 Anđeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!" 29 Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. 30 No anđeo joj reče: "Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. 31 Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. 32 On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, 33 i kraljevati će nad domom Jakovlevim uvjeke i njegovu kraljevstvu neće biti kraja." (aiōn g165) 34 Nato će Marija anđelu: "Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?" 35 Anđeo joj odgovori: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. 36 A evo twoj rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj zače sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. 37 Ta Bogu ništa nije nemoguće!" 38 Nato Marija reče: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po twojim riječi!" I anđeo otiđe od nje. 39 Tih dana usta Marija i pohiti u Gorje, u grad Judin. 40 Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu. 41 Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga 42 i povika iz svega glasa: "Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe twoje! 43 Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? 44 Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. 45 Blažena ti što povjerovaš da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!" 46 Tada Marija reče: "Veliča duša moja Gospodina, 47 klikče duh moj u Bogu, mome Spasitelju, 48 što pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će me, evo, svi naraštaji zvati blaženom. 49 Jer velika mi djela učini Svesilni, sveto je ime njegovo! 50 Od koljena do koljena dobrota je njegova nad onima što se njega boje. 51 Iskaza snagu mišice svoje, rasprši oholice umišljene. 52 Silne zbací s prijestolja, a užvisi neznatne. 53 Gladne napuni dobrima, a bogate otpusti prazne. 54 Prihvati Izraela, slugu svoga, kako obećala ocima našim: 55 spomenuti se dobrote svoje prema Abrahamu i potomstvu njegovu dobijeka." (aiōn g165)

56 Marija osta s Elizabetom oko tri mjeseca, a onda se vratiti kući. 57 Elizabeti se međutim navršilo vrijeme da roditi. I porodi sina. 58 Kad su njezini susjedi i rođaci čuli da joj Gospodin obilno iskaza dobrotu, radovahu čeli da joj Gospodin obilno iskaza dobrotu, radovahu pastiri: pod vedrim su nebom čuvali noćnu stražu kod se s njome. 59 Osmoga se dana okupe da obrežu svojih stada. 9 Andreo im Gospodnji pristupi i slava ih dječaka. Htjedoše ga prozvati imenom njegova oca - Gospodnja obasja! Silno se prestrašiše. 10 No anđeo Zaharija, 60 no mati se njegova usprotivi: "Nipošto, im reče: "Ne bojte se! Evo javljam vam blagovijest, nego zvat će se Ivan!" 61 Rekoše joj na to: "Ta nikoga veliku radost za sav narod! 11 Danas vam se u gradu nema od tvoje rodbine koji bi se tako zvao." 62 Tada Davidovu radio Spasitelj - Krist, Gospodin. 12 I evo znakovima upitaju oca kojim ga imenom želi prozvati. vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži 63 On zaiska pločicu i napisa "Ivan mu je ime!" Svi se u jaslama." 13 I odjednom se anđelu pridruži silna začude, 64 a njemu se umah otvoriše usta i jezik te nebeska vojska hvaleći Boga i govoreći: 14 "Slava na progovori blagoslivljujući Boga. 65 Strah obuze sve visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njihove susjede, a po svem su se Gorju judejskom njegovim!" 15 Čim anđeli otidoše od njih na nebo, razglašavali svi ti događaji. 66 I koji su god čuli, pastiri stanu poticati jedni druge: "Hajdemo dakle do razmišljaju o tome pitajući se: "Što li će biti od ovoga Betlehema. Pogledajmo što se to dogodilo, događaj djeteta?" Uistinu, ruka Gospodnja bijaše s njime. 67 A koji nam obznani Gospodin." 16 I pohite te pronađu Zaharija, otac njegov, napuni se Duha Svetoga i stade Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama. 17 prorokovati: 68 "Blagoslovjen Bog Izraelov, Pošto sve pogledaše, ispravljeniše što im bijaše što pohodi i otkupi narod svoj! 69 Podiže nam snagu rečeno o tom djetetu. 18 A svi koji su to čuli divili se spasenja u domu Davida, sluge svojega, 70 kao što tome što su im pripovijedali pastiri. 19 Marija u sebi obeća na usta svetih proroka svojih odvijeka: (aion g165) 71 spasiti nas od neprijatelja naših i od ruke sviju pohranjuvaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu. 20 Pastiri se zatim vratije slaveći i hvaleći Boga koji nas mrze; 72 iskazati dobrotu ocima našim i sjetiti za sve što su čuli i vidjeli kako im je bilo rečeno. se svetog Saveza svojega, 73 zakletve kojom se 21 Kad se navršilo osam dana da bude obrezan, zakle Abrahamu, ocu našemu: da će nam dati 74 te nadjenuše mu ime Isus, kako ga je bio prozvao anđeo mu, izbavljeni iz ruku neprijatelja, služimo bez straha prije njegova začeća. 22 Kad se zatim po Mojsijevu 75 u svetosti i pravednosti pred njim u sve dane svoje. Zakonu navršije dani njihova čišćenja, poniješe ga u 76 A ti, dijete, prorok češ se Svevišnjega zvati jer Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu - 23 kao što piše češ ići pred Gospodinom da mu pripraviš putove, u Zakonu Gospodnjem: Svako muško prvorodenče 77 da pružiš spoznaju spasenja narodu njegovu po neka se posveti Gospodinu! - 24 i da prinesu žrtvu otpuštenju grijeha njihovih, 78 darom premilosrdnog kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili srca Boga našega po kojem će nas pohoditi Mlado dva golubića. 25 Živio tada u Jeruzalemu čovjek po sunce s visine 79 da obasja one što sjede u tmini i imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan i bogobojazan, sjeni smrtnoj, da upravi noge naše na put mira." 80 iščekivaše Utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na Dječak je međutim rastao i duhom jačao. Boravio je njemu. 26 Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti u pustinji sve do dana svoga javnog nastupa pred dok ne vidi Pomazanika Gospodnjega. 27 Ponukan Izraelom.

2 U one dane izade naredba cara Augusta da se provede popis svega svijeta. 2 Bijaše to prvi popis izvršen za Kvirinijeva upravljanja Sirijom. 3 Svi su išli na popis, svaki u svoj grad. 4 Tako i Josip, budući da je bio iz doma i loze Davidove, uziđe iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju - u grad Davidov, koji se zove Betlehem - 5 da se podvrgne popisu zajedno sa svojom zaručnicom Marijom koja bijaše trudna. 6 I dok

majci njegovoj: "Ovaj je evo postavljen na propast i neka se izglade! 6 I svako će tijelo vidjeti spasenje uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan - 35 Božje. 7 Govoraše dakle mnoštvu koje je dolazilo a i tebi će samoj mač probosti dušu - da se razotkriju da se krsti: "Leglo gujinje! Tko vas samo upozori da namisli mnogih srdaca!" 36 A bijaše neka proročica bježite od skore srdžbe? 8 Donosite dakle plodove Ana, kćи Puelova, iz plemena Ašerova, žena veoma dostoje obraćenja. I nemojte početi u sebi govoriti: odmakla u godinama. Nakon djevojaštva živjela je s 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam: Bog iz ovog mužem sedam godina, 37 a sama kao udovica do kamenja može podići djecu Abrahamovu. 9 Već je osamdeset i četvrte. Nije napuštal Hrama, nego je sjekira položena na korijen stablima: svako dakle postovima i molitvama danju i noću služila Bogu. 38 stablo koje ne donosi dobra roda siječe se i u oganj Upravo u taj čas nadode. Hvalila je Boga i svima koji bacaju." 10 Pitalo ga mnoštvu: "Što nam je dakle činiti?" iščekivavu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o 11 On im odgovaraše: "Tko ima dvije haljine, neka djetetu. 39 Kad obaviše sve po Zakonu Gospodnjem, podijeli s onim koji nema. U koga ima hrane, neka vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. 40 A dijete je učini isto tako." 12 Dodoše krstiti se i carinici pa ga raslo, jačalo i napunjalo se mudrosti i milost je Božja pitahu: "Učitelju, što nam je činiti?" 13 Reče im: "Ne bila na njemu. 41 Njegovi su roditelji svake godine o utjerujte više nego što vam je određeno." 14 Pitahu blagdanu Pashe išli u Jeruzalem. 42 Kad mu bijaše ga i vojnici: "A nama, što je nama činiti?" I reče im: dvanaest godina, uzidoše po običaju blagdanskom. "Nikome ne činite nasilja, nikoga krivo ne prijavljujte i 43 Kad su minuli ti dani, vraćahu se oni, a dječak Isus budite zadovoljni svojom plaćom." 15 Narod bijaše osta u Jeruzalemu, a da nisu znali njegovi roditelji. 44 u iščekivanju i svi se u srcu pitahu o Ivanu nije li Uvjereni da je među suputnicima, odoše dan hoda, a on možda Krist. 16 Zato im Ivan svima reče: "Ja onda ga stanu tražiti među rodbinom i znancima. 45 I vas, istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja kad ga ne nađu, vrate se u Jeruzalem tražeći ga. 46 nisam dostojan odrješiti mu remenje na obući. On Nakon tri dana nadose ga u Hramu gdje sjedi posred ţe vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. 17 U ruci mu učitelja, sluša ih i pita. 47 Svi koji ga slušahu bijahu vijača da pročisti gumno svoje i sabere žito u žitnicu zaneseni razumnošću i odgovorima njegovim. 48 Kad svoju, a pljevu će spaliti ognjem neugasivim." 18 I ga ugledaše, zapanjio se, a majka mu njegova reče: mnogim je drugim pobudama Ivan narodu navješčivao "Sinko, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i ja evangelje. 19 A Heroda je tetraha Ivan prekorio žalosni smo te tražili." 49 A on im reče: "Zašto ste me zbog Herodijade, žene njegova brata i zbog svih tražili? Niste li znali da mi je biti u onome što je Oca njegovih zlodjela. 20 Svemu tome nadoda Herod još i mojega?" 50 Oni ne razumeše riječi koju im reče. 51 I ovo: zatvorili Ivana u tamnicu. 21 Kad se krstio sav siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u nebo, 22 siđe na nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori: "Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!" 23 Kad je Isus nastupio, bilo mu je oko trideset godina. Bijaje - kako se smatralo - sin Josipov, Elijev, 24 Matatov, Levijev, Malkijev, Janajev, Josipov. 25 Matatijin, Amosov, Naumov, Heslijev, Nagajev, 26 Mahatov, Matatijin, Šimijev, Josehov, Jodin, 27 Johananov, Resin, Zerubabelov, Šealtielov, Nerijev, 28 Malkijev, Adijev, Kosamov, Elmadamov, Erov, 29 Jošuin, Eliezerov, Jorimov, Matatov, Levijev, 30 Šimunov, Judin, Josipov, Jonamov, Elijakimov, 31 Melejin, Menin, Matatin, Natanov, Davidov, 32 Jišajev, Obedov, Boazov, Salin, Nahšonov, 33 Aminadabov, Adminov, Arnijev, Hesronov, Peresov, Judin, 34 Jakovljev,

3 Petnaeste godine vladanja cara Tiberija, dok je upravitelj Judeje bio Poncije Pilat, tetrahan Galileje Herod, a njegov brat Filip tetrahan Itureje i zemlje trahonitske, i Lizanije tetrahan Abilene, 2 za velikog svećenika Ane i Kajfe, dođe riječ Božja Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji. 3 On obide svu okolicu jordansku propovijedajući obraćeničko krštenje na otpuštenje grijeha 4 kao što je pisano u Knjizi besjeda Izajije proroka: Glas viće u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze! 5 Svaka dolina neka se ispuni, svaka gora i brežuljak neka se slegne! Što je krivudavo, neka se izravna, a hrapavi putovi

Izakov, Abrahamov, Terahov, Nahorov, **35** Serugov, Uistinu, kažem vam, mnogo bijaše udovica u Izraelu Reuv, Pelegov, Eberov, Šelahov, **36** Kenanov, u dane Iljine kad se na tri godine i šest mjeseci Arpakšadov, Šemov, Noin, Lamekov, **37** Metušalahov, zatvorilo nebo pa zavladala velika glad po svoj zemlji. Henokov, Jeredov, Mahalalelov, Kenanov, **38** Enošev, **26** I ni k jednoj od njih nije bio poslan Ilijia doli k Šetov, Adamov, Božji.

4 Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i

Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom, **2** gdje ga je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše, ogladnje. **3** A đavao mu reče: "Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postane kruhom." **4** Isus mu odgovori: "Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu." **5** I povede ga đavao na visoko, pokaza mu odjednom sva kraljevstva zemlje **6** i reče mu: "Tebi ču dati svu ovu vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je. **7** Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje." **8** Isus mu odgovori: "Pisano je: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služi!" **9** Povede ga u Jeruzalem i postavi na vrh Hrama i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje! **10** Ta pisamo je: Andelima će svojim zapovjediti za tebe da te čuvaju. **11** I: Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen." **12** Odgovori mu Isus: "Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!" **13** Pošto iscrpi sve kušnje, đavao se udalji od njega do druge prilike. **14** A Isus se u snazi Duha vrati u Galileju te glas o njemu puče po svoj okolici. **15** I slavljen od sviju, naučavaše po njihovim sinagogama. **16** I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom običaju na dan subotni u sinagogu te ustane čitati. **17** Pruže mu Knjigu proroka Izajie. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano: **18** Duh Gospodnj na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglašiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, **19** proglašiti godinu milosti Gospodnje. **20** Tada savi knjigu, vratи je poslužitelju i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u njega. **21** On im progovori: "Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još odzvanja u ušima." **22** I svi su mu povlađivali i divili se milini riječi koje su tekle iz njegovih usta. Govorahu: "Nije li ovo sin Josipov?" **23** A on im reče: "Zacijelo čete mi reći Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. onu prispodobu: Lječniče, izlječi sam sebe! Što smo Sjedne te iz lade poučavaše mnoštvo. **24** Kada dovrši čuli da se dogodilo u Kafarnaumu, učini i ovdje, u pouku, reče Šimunu: "Izvezi na pučinu i bacite mreže svom zavičaju." **24** I nastavi: "Zaista, kažem vam, za lov." **25** Odgovori Šimun: "Učitelju, svu smo se noć nijedan prorok nije dobro došao u svom zavičaju. **25** trudili i ništa ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit će

ženi udovici u Sarfati sidonskoj. **27** I mnogo bijaše

gubavaca u Izraelu za proroka Elizeja. I nijedan se od njih ne očisti doli Naaman Sirac." **28** Čuvši to, svi se u sinagogi napune gnjevom, **29** ustanu, izbace ga iz grada i odvedu na rub brijege na kojem je sagrađen njihov grad da ga strmoglave. **30** No on prođe između njih i ode. **31** I siđe u Kafarnaum, grad galilejski. I poučavaše ih subotom **32** te bijahu zaneseni njegovim naukom jer silna bijaše riječ njegova. **33** A zatekao se u sinagogi čovjek s duhom nečistoga đavla. On povika u sav glas: **34** "Hej, što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništi! Znam ja tko si ti: Svetac Božji." **35** Isus mu zaprijeti: "Umukni i izdi iz njega!" Nato đavao čovjeka obori u sredinu te izdiže iz njega ne naudiv mu ništa. **36** I nasta opće zaprepaštenje te se među sobom razgovarahu: "Kakve li riječi! S vlašću i snagom zapovijeda nečistim dusima te izlaze!" **37** I glas se o njemu širio po svim okolnim mjestima. **38** Ustavši iz sinagoge, uđe u kuću Šimunovu. A Šimunovu je punicu mučila velika ognjica. I zamole ga za nju. **39** On se nadvi nad nju, zaprijeti ognjici i ona je pusti. I odmah ustade i posluživaše im. **40** O zalazu sunca svi koji su imali bolesnike od raznih bolesti dovedoše ih k njemu. A on bi na svakoga od njih stavljao ruke i ozdravljao ih. **41** A iz mnogih su izlazili i zlodusi vičući: "Ti si Sin Božji!" On im se prijetio i nije im dao govoriti jer su znali da je on Krist. **42** Kad osvanu dan, izdiće i pode na samotno mjesto. I mnoštvo ga tražilo. Dođoše k njemu i zadržavahu ga da ne ode od njih. **43** A on im reče: "I drugim gradovima treba da navješćujem evanđelje o kraljevstvu Božjem. Jer za to sam poslan." **44** I naučavaše po sinagogama judejskim.

5 Dok se jednom oko njega gurao narod da čuje riječ

Božju, stajaše on pokraj Genezaretskog jezera. **2** Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari bili izašli iz njih i ispirali mreže. **3** Uđe u jednu od tih lađa; bila je

Šimunova pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja.

Sjedne te iz lade poučavaše mnoštvo. **4** Kada dovrši čuli da se dogodilo u Kafarnaumu, učini i ovdje, u pouku, reče Šimunu: "Izvezi na pučinu i bacite mreže svom zavičaju." **5** Odgovori Šimun: "Učitelju, svu smo se noć

mreže.” 6 Učiniše tako te uhvatiše veoma mnogo riba; njihovi negodovahu i govorahu njegovim učenicima: mreže im se gotovo razdirale. 7 Mahnuše drugovima “Zašto s carinicima i grešnicima jedete i pijete?” 31 na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dodoše i Isus im odgovori: “Ne treba zdravima liječnika, nego napuniše obje lađe, umalo im ne potonuše. 8 Vidjevi bolesnima. 32 Nisam došao zvati pravedne, nego to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći: “Idi grešnike na obraćenje.” 33 A oni mu rekoše: “Učenici od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!” 9 Zbog Ivanovi, a tako i farizejski, počesto poste i obavlaju lovine riba što ih uloviše bijaše se zapanjio on i svi molitve, tvoji pak jedu i piju.” 34 Reče im Isus: “Ne koji bijahu s njime, 10 a tako i Jakov i Ivan, Zebedejevi možete svatove prisiliti da poste dok je zaručnik s sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: “Ne boj njima. 35 Doći će već dani: kad im se ugrabi zaručnik, se! Odsada ćeš loviti ljudi!” 11 Oni izvukoše lađe na tada će postiti, u one dane!” 36 A kazivao im je i kopno, ostaviše sve i podoše za njim. 12 I dok bijaše prispodobu: “Nitko neće otparati krpe s novog odijela u jednom gradu, gledavši da je stavi na staro odijelo. Inače će i novo rasparati, Isusa, padne ničice i zamoli ga: “Gospodine, ako a starom neće pristajati krpas novoga.” 37 “I nitko ne hoćeš, možeš me očistiti.” 13 Isus pruži ruku i dotakne ulijeva novo vino u stare mještine. Inače će novo vino ga se govoreći: “Hoću, očisti se!” I odmah nesta gube proderati mještine pa će se i ono proliti i mještine će s njega. 14 I zapovjedi mu: “Nikome ni riječi, nego propasti. 38 Nego, novo vino neka se ulijeva u nove otidi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje mještine!” 39 “I nitko pijuć staro, ne zaželi novoga. Ta kako propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo.” 15 veli se: “Valja staro!”

Glas se o njemu sve više širio i silan svijet grnuo k njemu da ga sluša i da ozdravi od svojih bolesti. 16 A on se sklanjao na samotna mjesto da moli. 17 I jednog je dana on naučavao. A sjedahu ondje farizeji i učitelji Zakona koji bijahu došli iz svih galilejskih i judejskih sela i Jeruzalema. A sila ga je Gospodnja nukala da liječi. 18 I gledali, ljudi doniješe na nosiljci čovjeka koji bijaše uzet. Tražili su da ga unesu i stave preda nj. 19 Budući da zbog mnoštva nisu našli kuda bi ga unijeli, popnu se na krov te ga između crepova s nosiljkom spuste u sredinu pred Isusa. 20 Vidjevi njihovu vjeru reče on: “Čovječe, otpušteni su ti grijesi!” 21 Pismoznanci i farizeji počeše mudrovati: “Tko je ovaj što huli? Tko može grijehe otpuštati Bog jedini?” 22 Proniknuvši njihovo mudrovanje, upita ih Isus: “Što mudrujete u sebi? 23 Što je lakše? Reći: ‘Otpušteni su ti grijesi’ ili reći: ‘Ustan i hod’? 24 Ali da znate: Vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštaći grijehel!” I reče uzetomu: “Tebi zapovijedam: ustan, uzmi nosiljku i idi kući!” 25 I on odmah usta pred njima, uze na čemu ležaše i ode kući slaveći Boga. 26 A sve obuze zanos te su slavili Boga i puni straha govorili: “Danas vidjesmo nešto neviđeno!” 27 Nakon toga izide i ugleda carinika imenom Levija gdje sjedi u carinarnici. I reče mu: “Podi za mnom!” 28 On sve ostavi, usta i pode za njim. 29 I Levi mu u svojoj kući priredi veliku gozbu. A s njime bijaše za stolom veliko mnoštvo carinika i drugih. 30 Farizeji i pismoznanci

6 Jedne je subote prolazio kroz usjeve. Učenici su njegovi trgali klasje, trli ga rukama i jeli. 2 A neki farizeji rekoše: “Zašto činite što subotom nije dopušteno?” 3 Odgovori im Isus: “Zar niste čitali što učini David kad ogladnje on i njegovi pratnici? 4 Kako uđe u Dom Božji, uze, pojede i svojim pratiocima dade prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko, nego samo svećenici?” 5 I govoraše im: “Sin Čovječji gospodar je subote!” 6 Druge subote uđe u sinagogu i stane naučavati. Bio je ondje čovjek kome desnica bijaše usahla. 7 Pismoznanci i farizeji vrebahu na nj da li subotom liječi kako bi našli u čemu da ga optuže. 8 A on je znao njihove namjere pa reče čovjeku s usahлом rukom: “Ustan i stani na sredinu!” On usta i stade. 9 A Isus im reče: “Pitam ja vas: je li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti zlo? Život spasiti ili upropastiti?” 10 Sve ih ošinu pogledom pa reče čovjeku: “Ispruži ruku!” On učini tako - i ruka mu zdrava. 11 A oni se, izbezumljeni, počnu dogovaratati što da poduzmu protiv Isusa. 12 Onih dana izide na goru da se pomoli. I provede noć moleći se Bogu. 13 Kad se razdanilo, dozva k sebi učenike te između njih izabra dvanaestoricu, koje prozva apostolima: 14 Šimuna, koga prozva Petrom, i Andriju, brata njegova, i Jakova, i Ivana, i Filipa, i Bartolomeja, 15 i Mateja, i Tomu, i Jakova Alfejeva, i Šimuna zvanoga Revnitelj, 16 i Judu Jakovljeva,

i Judu Iškariotskoga, koji posta izdajica. 17 Isus obojica u jamu upasti? 40 Nije učenik nad učiteljem. sida s njima i zaustavi se na ravnu. I silno mnoštvo Pa i tko je posve doučen, bit će samo kao njegov njegovih učenika i silno mnoštvo naroda iz cijele učitelj." 41 "Što gledaš trun u oku brata svojega, a Judeje i Jeruzalema, iz primorja tirkog i sidonskog 18 brvna u oku svome ne opažaš? 42 Kako možeš kazati nagruše da ga slušaju i da ozdrave od svojih bolesti. bratu svomu: 'Brate, de da izvadim trun koji ti je u i ozdravljali su oni koje su mučili nečisti dusi. 19 Sve oku', a sam u svom oku brvna ne vidiš? Licemjere! je to mnoštvo tražilo da ga se dotakne jer je snaga Izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro izlazila iz njega i sve ozdravljala. 20 On podigne oči vidjeti izvaditi trun što je u oku bratovu." 43 "Nema prema učenicima i gorovaše: "Blago vama, siromasi: dobra stabla koje bi rađalo nevaljalim plodom niti vaše je kraljevstvo Božje! 21 Blago vama koji sada stabla nevaljala koje bi rađalo dobrim plodom. 44 gladujete: vi čete se nasititi! Blago vama koji sada Ta svako se stablo po svom plodu poznaje. S trnja plaćete: vi čete se smijati! 22 Blago vama kad vas se ne beru smokve niti se s gloga grožđe trga." 45 zamrže ljudi i kad vas izopće i pogrde te izbace "Dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi ime vaše kao zločinačko zbog Sina Čovječjega! 23 dobro, a zao iz zla iznosi zlo. Ta iz obilja srca usta mu Radujete se u dan onaj i poskakujte: evo, plaća vaša govore." 46 "Što me zovete 'Gospodine, Gospodine!', velika je na nebu. Ta jednako su činili prorocima a ne činite što zapovijedam? 47 Tko god dolazi k ocici njihovi!" 24 "Ali jao vama, bogataši: imate svoju meni te sluša moje riječi i vrši ih, pokazat će vam utjehu! 25 Jao vama koji ste sada siti: gladovat ćete! kome je sličan: 48 sličan je čovjeku koji gradi kuću pa Jao vama koji se sada smijete:jadikovat ćete i plakati! iskopa u dubinu i postavi temelj na kamen. A kad 26 Jao vama kad vas svi budu hvalili! Ta tako su bude poplava, nahrupi bujica na tu kuću, ali je ne činili lažnim prorocima ocici njihovi." 27 "Nego, velim može uzdrmati jer je dobro sagrađena. 49 A koji čuje vama koji slušate: Ljubite svoje neprijatelje, dobro i ne izvrši, sličan je čovjeku koji sagraditi kuću na tlu činite svojim mrziteljima, 28 blagoslivljajte one koji bez temelja; nahrupi na nju bujica i umah se sruši te vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljujaju." 29 bude od te kuće razvalina velika."

"Onomu tko te udari po jednom obrazu pruži i drugi, i onomu tko ti otima gornju haljinu ne krati ni donje. 30 Svakomu tko od tebe ište daji, a od onoga tko tvoje otima ne potražuj." 31 "I kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima." 32 "Ako ljubite one koji vas ljube, kakvo li vam uzdarje? Ta i grešnici ljube ljubitelje svoje. 33 Jednako tako, ako dobro činite svojim dobročiniteljima, kakvo li vam uzdarje? I grešnici to isto čine. 34 Ako pozajmljujete samo onima od kojih se nadate dobiti, kakvo li vam uzdarje? I grešnici grešnicima pozajmljuju da im se jednako vrti." 35 "Nego, ljubite neprijatelje svoje. Činite dobro i pozajmljujte ne nadajući se odlati ničemu. I bit će vam plaća velika, i bit će sinovi Svevišnjega jer je on dobrostiv i prema nezahvalnicima i prema opakima." 36 "Budite milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan." 37 "Ne sudite i nećete biti suđeni. Ne osuđujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostiti će vam se. 38 Dajte i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena, preobilna dat će se u krilo vaše jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvrat mjeriti." 39 A kaza im i prispopobu: "Može li slijepac slijepca voditi? Neće li

7 Pošto dovrši sve te svoje besjede narodu, uđe u Kafarnaum. 2 Nekomu satniku bijaše bolestan sluga, samo što ne izdahnu, a bijaše mu veoma drag. 3 Kad je satnik čuo za Isusa, posla k njemu starješine židovske moleći ga da dođe i ozdravi mu slugu. 4 Kad oni dodoše Isusu, usrdno ga moljahu: "Dostojan je da mu to učiniš 5 jer voli naš narod, i sinagogu nam je sagradio." 6 Isus se uputi s njima. I kad bijaše već kući nadomak, posla satnik prijatelje s porukom: "Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da uđeš pod krov moj. 7 Zato se i ne smatrah dostojnjim doći k tebi. Nego - reci riječ da ozdravi sluga moj. 8 Ta i ja, premda sam vlasti podređen, imam pod sobom vojnike pa reknem jednomu: 'Idi' - i ode, drugomu: 'Dodi' - i dođe, a sluzi svomu: 'Učini to' - i učini." 9 Čuvši to, zadivi mu se Isus pa se okrenu mnoštvu koje je išlo za njim i reče: "Kažem vam, ni u Izraelu na nađoh tolike vjere." 10 Kad se oni koji su bili poslani vratise kući, nađoše slugu zdrava. 11 Nakon toga uputi se Isus u grad zvani Nain. Pratili ga njegovi učenici i silan svijet. 12 Kad se približi gradskim vratima, upravo su iznosili mrtvaca, sina jedinca

u majke, majke udovice. Pratilo ju mnogo naroda iz grada. **13** Kad je Gospodin ugleda, sažali mu se nad njom i reče joj: "Ne plači!" **14** Pristupi zatim, dotače se nosila; nosioci stadoše, a on reče: "Mladiću, kažem ti, zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom ustani!" **15** I mrtvac se podiže i progovori, a on ga dade njegovoj majci. **16** Sve obuze strah te slavljuhaju i posla ih Gospodinu da ga pitaju: "Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?" **20** Došavši k drugi pedeset. **21** Upravo u taj čas Isus je ozdravio više otpustio." Reče mu Isus: "Pravo si prosudio." **44** I mnoge od bolesti, muka i zlih duhova i mnoge je okrenut ženi reče Šimunu: "Vidiš li ovu ženu? Uđo ti slijepo podario vidom. **22** Tada im odgovori: "Podite i u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona mi suzama javite Ivanu što ste vidjeli i čuli: Slijepi progledaju, noge oblila i kosom ih svojom otrla. **45** Poljupca hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge siromasima se navješće evanđelje. **23** I blago onom cijelivati. **46** Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi tko se ne sablazni o mene." **24** Kad Ivanovi glasnici pomašu noge pomaza. **47** Stoga, kažem ti, oprošteni odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: "Što ste su joj grijesi mnogi jer ljubljase mnogo. Komu se izašli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljujla? **25** malo oprashta, malo ljubi." **48** A ženi reče: "Oprošteni ili što ste izašli vidjeti: Čovjeka u mukuštaste haljine su ti grijesi." **49** Sustolnici počeli nato među sobom odjevena? Eno, oni u sjajnoj odjeći i raskošu po govoriti: "Tko je ovaj da i grijeha oprashta?" **50** A on kraljevskim su dvorima. **26** Ili što ste izašli vidjeti? reče ženi: "Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!"

Proroka? Uistinu, kažem vam, i više nego proroka! **27** On je onaj o kome je pisano: Evo, šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put pred tobom. **28** Kažem vam: među rođenima od žene nitko nije veći od Ivana. A ipak, i najmanji u kraljevstvu Božjem veći je od njega." **29** Sav narod koji ga je slušao, pa i carinici, uvidješe pravednost Božju: pokrštije se Ivanovim krstom. **30** Naprotiv, farizeji i zakonoznaci ometoše što je Bog s njima naumio jer ne htjedoše da ih Ivan krsti. **31** "S kime dakle da prispopobim ljudi ovog naraštaja? Komu su nalik? **32** Nalik su djeci što sjede na trgu pa jedni drugima po poslovici dovikuju: 'Zasvirasmo vam i ne zaigraste! Zakukasmo i ne zaplakaste!' **33** Doista, došao je Ivan Krstitelj. Nije kruha jeo ni vina pio, a velite: 'Đavla ima!' **34** Došao je Sin Čovječji koji jede i piye, a govorite: 'Evo izjelice i vinopije, prijatelja carinika i grešnika!' **35** Ali opravda se Mudrost pred svom djecom svojom." **36** Neki farizej pozva Isusa da bi blagovao s njime. On uđe u kuću farizejevu i pride stolu. **37** Kad eto neke žene koja

bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu **38** i stade odostrag kod njegovih nogu. Sva koja ga se dotiče: da je grešnica." **40** A Isus, da mu svoj Judeji i po svoj okolici. **18** Sve to dojavio Ivanu odgovori, reče: "Šimune, imam ti nešto reći." A on njegovi učenici. On dozva dvojicu svojih učenika **19** če: "Učitelju, reci!" A on: **41** "Neki vjerovnik imao dva i posla ih Gospodinu da ga pitaju: "Jesi li ti Onaj dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, koji ima doći ili drugoga da čekamo?" **20** Došavši k drugi pedeset. **42** Budući da nisu imali odakle vratiti, njemu, rekoše ti ljudi: "Ivan Krstitelj posla nas k tebi otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?" da pitamo: 'Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga **43** Šimun odgovori: "Predmijevam, onaj kojemu je da čekamo?" **21** Upravo u taj čas Isus je ozdravio više otpustio." Reče mu Isus: "Pravo si prosudio." **44** I mnoge od bolesti, muka i zlih duhova i mnoge je okrenut ženi reče Šimunu: "Vidiš li ovu ženu? Uđo ti slijepo podario vidom. **22** Tada im odgovori: "Podite i u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona mi suzama javite Ivanu što ste vidjeli i čuli: Slijepi progledaju, noge oblila i kosom ih svojom otrla. **45** Poljupca hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge siromasima se navješće evanđelje. **23** I blago onom cijelivati. **46** Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi tko se ne sablazni o mene." **24** Kad Ivanovi glasnici pomašu noge pomaza. **47** Stoga, kažem ti, oprošteni odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: "Što ste su joj grijesi mnogi jer ljubljase mnogo. Komu se izašli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljujla? **25** malo oprashta, malo ljubi." **48** A ženi reče: "Oprošteni ili što ste izašli vidjeti: Čovjeka u mukuštaste haljine su ti grijesi." **49** Sustolnici počeli nato među sobom odjevena? Eno, oni u sjajnoj odjeći i raskošu po govoriti: "Tko je ovaj da i grijeha oprashta?" **50** A on kraljevskim su dvorima. **26** Ili što ste izašli vidjeti? reče ženi: "Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!"

8 Zatim zareda obilaziti gradom i selom propovijedajući i navješćujući evanđelje o kraljevstvu Božjem. Bila su s njim dvanaestorica i neke žene koje bijahu izlječene od zlih duhova i bolesti: Marija zvana Magdalena, iz koje bijaše izagnao sedam đavola; **3** zatim Ivana, žena Herodova upravitelja Huze; Suzana i mnoge druge. One su im posluživale od svojih dobara. **4** Kad se skupio silan svijet te iz svakoga grada nagruše k njemu, prozbori u prispodobi: **5** "Izide sijač sijati sjeme. Dok je sijao, jedno pade uz put, bi pograženo i ptice ga nebeske pozobaše. **6** Drugo pade na kamen i, tek što je izniklo, osuši se jer ne imaše vlage. **7** Drugo opet pade među trnje i trnje ga preraste i uguši. **8** Drugo napokon pade u dobro zemlju, nikne i urodi stostrukim plodom." Rekavši to, povika: "Tko ima uši da čuje, neka čuje!" **9** Upitaše ga učenici kakva bi to bila prispodoba. **10** A on im reče: "Vama je dano znati otajstva kraljevstva Božjega, a ostalima u prispodobama - da gledajući ne vide i slušajući ne

razumiju.” 11 “A ovo je prisopoda: Sjeme je Riječ krdo svinja. Zaklinjahu ga dakle da im dopusti uči Božja. 12 Oni uz put slušatelji su. Zatim dolazi davao u njih. I on im dopusti. 33 Tada zlodusi izidoše iz i odnosi Riječ iz srca njihova da ne bi povjerovali i čovjeka i uđoše u svinje. Krdo jurnu niz obronak spasili se. 13 A na kamenu - to su oni koji kad čuju, u jezero i podavi se. 34 Vidjevši što se dogodilo, s radošću prime Riječ, ali korijena nemaju: ti neko svinjari pobjegoše i razglasile gradom i selima. 35 A vrijeme vjeruju, a u vrijeme kušnje otpadnu. 14 A što ljudi izidoše vidjeti što se dogodilo. Dodoše Isusu i pade u trnje - to su oni koji poslušaju, ali poneseni nađoše čovjeka iz kojega bijahu izašli zlodusi gdje brigama, bogatstvom i nasladama života, uguše se i do nogu Isusovih sjedi, obučen i zdrave pameti. I ne dorode roda. 15 Ono pak u dobroj zemlji - to su oni prestraše se. 36 A očevici im ispriopijedište kako je koji u plemenitu i dobru srcu slušaju Riječ, zadrže je i opsjednuti ozdravio. 37 I zamoli ga sve ono mnoštvo donose rod u ustajnosti.” 16 “Nitko ne užije svjetiljke iz okolice gergezenske da ode od njih jer ih strah da je pokrije posudom ili stavi pod postelju, nego je velik spopade. On uđe u lađu i vrati se. 38 A moljaše stavila na svjećnjak da oni koji ulaze vide svjetlost. 17 ga čovjek iz koga izidoše zlodusi da može ostati s Ta ništa nije tajno što se neće očitovati; ništa skriveno njim, ali ga on otpusti govoreći: 39 “Vrati se kući i što se neće saznati i na vidjelo doći.” 18 “Pazite dakle pripovijedaj što ti učini Bog.” On ode razglašujući po kako slušate. Doista, onomu tko ima dat će se, a svem gradu što mu učini Isus. 40 Na povratku Isusa onomu tko nema oduzet će se i ono što misli da dočeka mnoštvo jer su ga svi željno iščekivali. 41 I ima.” 19 A majka i braća njegova htjedoše k njemu, gle, dođe čovjek, ime mu Jair, koji bijaše predstojnik ali ne mogoše do njega zbog mnoštva. 20 Javiše mu: sinagoge. Baci se Isusu pred noge i stane ga moliti da “Majka tvoja i braća tvoja stoje vani i žele te vidjeti.” dođe u njegovu kuću. 42 Imaše kćer jedinicu, otrprilike 21 A on im odgovori: “Majka moja, braća moja - ovi su od dvanaest godina bolovala od krvarenja, onu stranu jezera.” I otisnuše se. 23 Dok su plovili, on sve svoje imanje potrošila na liječnike i nitko je nije zaspao. I spusti se oluja na jezero. Voda stane nadirati mogao izlijeciti, 44 priđe odostrag i dotaknu se skuta te bijahu u pogibli. 24 Oni pristupiše i probudiše njegove haljine i umah joj se zaustavi krvarenje. 45 I ga govoreći: “Učitelju, učitelju, propadosmo!” On se reče Isus: “Tko me se to dotaknu?” Svi se branili, probudi, zaprijeti vjetru i valovljtu; i oni se smire te a Petar će: “Učitelju, mnoštvo te gura i pritišće.” 46 nasto utiha. 25 A on će im: “Gdje vam je vjera?” A A Isus: “Netko me se dotaknuo. Osjetio sam kako oni se prestrašeni u čudu zapitkivahu: “Tko li je ovaj snaga izlazi iz mene.” 47 A žena, vidjevši da se ne da i vjetrovima zapovijeda i vodi, i pokoravaju mu može kriti, sva u strahu pristupi i baci se pred nj te se?” 26 Doploviše u gergezenski kraj koji je nasuprot pred svim narodom ispriopijedi zašto ga se dotakla i Galileji. 27 Čim izide na kopno, eto mu iz grada u kako je umah ozdravila. 48 A on joj reče: “Kćeri, vjera susret nekog čovjeka koji imaše zloduhe. Već dugo te twoja spasila. Idi u miru!” 49 Dok je on još govorio, vremena nije se uopće odijevao niti stanovao u kući, eto jednog od nadstojnikovih s porukom: “Umrla ti kći, nego po grobnicama. 28 Kad opazi Isusa, zastenja, ne muči više Učitelja.” 50 Čuo to Isus pa mu reče: pade ničice preda nj i u sav glas povika: “Što ti imaš “Ne boj se! Samo vjeruj i ona će se spasiti!” 51 Uđe sa mnom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Molim u kuću, ali nikomu ne dopusti da s njim uđe osim te, ne muči me!” 29 Jer bijaše zapovjedio nečistom Petra, Ivana, Jakova i djetetova oca i majke. 52 A duhu da izide iz toga čovjeka. Da, dugo ga je već svi plakahu i žalovahu za njom. A on im reče: “Ne vremena držao u vlasti i makar su ga lancima vezali i plačite! Nije umrla, nego spava!” 53 No oni mu se u verigama čuvali, on bi raskidao spone i zloduh bi ga podsmjehivahu znajući da je umrla. 54 On je uhvati odagnao u pustinju. 30 Isus ga nato upita: “Kako ti je za ruku i povika: “Dijete, ustani!” 55 I povrati joj se ime?” On reče: “Legija”, jer u nj uđoše mnogi zlodusi. duh i umah ustade, a on naredi da joj dadu jesti. 31 I zaklinjahu ga da im ne naredi vratiti se u Bezdan. 56 Njezini se roditelji začudiše, a on zapovjedi da (Abyssos g12) 32 A ondje u gori paslo je poveliko nikome ne reknu što se dogodilo.

9 Sazva dvanaestoricu i dade im moć i vlast nad če ga; a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će svim zlodusima i da liječe bolesti. **2** I posla ih ga spasiti. **25** Ta što koristi čovjeku ako sav svijet propovijedati kraljevstvo Božje i liječiti bolesnike. **3** I zadobije, a sebe samoga izgubi ili sebi naudi?" **26** reče im: "Ništa ne uzimajte na put: ni štapa, ni torbe, "Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi, toga će se i ni kruha, ni srebra! I da niste imali više od dvije haljine! Sin Čovječji stidjeti kada dođe u slavi svojoj i Očevoj **4** U koju god kuću uđete, onđe ostanite pa odande i svetih anđela." **27** "A kažem vam uistinu: neki od dalje podiće. **5** Gdje vas ne prime, izđite iz toga grada nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide kraljevstva i stresite prašinu s nogu za svjedočanstvo protiv njih." Božjega." **28** Jedno osam dana nakon tih beseda **6** Oni krenuše: obilazili su po selima, navješćivali povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te užide evanđelje i liječili posvuda. **7** Dočuo Herod tetrarh na goru da se pomoli. **29** I dok se molio, izgled mu sve što se događa te se nađe u nedoumici jer su neki se lica izmijeni, a odjeća sjajem zablistala. **30** I gled, govorili: "Ivan uskrsnu od mrtvih"; **8** drugi: "Pojavio se dva čovjeka razgovaraju s njime. Bijahu to Mojsije Ilija"; treći opet: "Ustao je neki od drevnih proroka." **9** i Ilija. **31** Ukažali se u slavi i razgovarali s njime A Herod reče: "Ivanu ja odrubih glavu. Tko je onda o njegovu Izlasku, što se doskora imao ispuniti u ovaj o kom toliko čujem?" I tražio je priliku da ga vidi. Jeruzalemu. **32** No Petra i njegove drugove bijaše **10** Apostoli se vrati i isprijevade što su učinili. Isus ih svladao san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu povede sa sobom i povuće se nasamo u grad zvani slavu i dva čovjeka koji stajahu uza nj. **33** I dok su oni Betsaida. **11** Saznalo to mnoštvo po pođe za njim. odlazili od njega, reče Petar Isusu: "Učitelju, dobro On ih primi te im govorase o kraljevstvu Božjem i nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, ozdravljaše sve koji su trebali ozdravljenja. **12** Dan jednu Mojsiju, jednu Iliju." Nije znao što govor. **34** bijaše na izmaku. Pristupe dakle dvanaestoricu pa Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih. mu reknu: "Otpusti svijet, neka podu po okolnim Ušavši u oblak, oni se prestrašiše. **35** A glas se začu selima i zaseocima da se sklone i nađu jela jer smo iz oblaka: "Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!" ovdje u pustu kraju." **13** A on im reče: "Podajte im vi **36** I upravo kad se začu glas, osta Isus sam. Oni su jesti!" Oni rekoše: "Nemamo više od pet kruhova i šutjeli i nikomu onih dana nisu kazivali što su vidjeli. dvije ribe, osim da odemo kupiti hrane za sav ovaj **37** A kad su sutradan sišli s gore, pohiti mu u susret narod." **14** A bijaše oko pet tisuća muškaraca. Nato silan svijet. **38** I gled, čovjek neki iz mnoštva povika: će on svojim učenicima: "Posjedajte ih po skupinama, "Učitelju, molim te pogledaj mi sina: jedinac mi je, **39** otprilike po pedeset." **15** I učine tako: sve ih posjedaju. a gled, duh ga spopada te on odmah udari u kriku; trza **16** A on uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na njime i on se pjeni te jedva da od njega odstupi dok nebo, blagoslovi ih i razlomi pa davaše učenicima ga nije posve satro. **40** Molio sam tvoje učenike da ga da posluže mnoštvo. **17** Jeli su i svi se nasitili. I od izagnaju, ali ne moguše." **41** Isus odvrati: "O rode preteklih ulomaka nakupilo se dvanaest košara. **18** nevjerni i opaki, dokle mi je biti s vama i podnositi Dok je jednom u osami molio, bijahu s njim samo vas? Dovedi ovamo svoga sina!" **42** I dok je prilazio, njegovi učenici. On ih upita: "Što govoris svijet, tko obori ga zloduh i potrese. A Isus zaprijeti nečistom sam ja?" **19** Oni odgovorise: "Da si Ivan Krstitelj, duhu te izlijeći dječaka i predi ga njegovu ocu. **43** Svi drugi: da si Ilija, treći opet: da neki od drevnih proroka se zapanjiše zbog veličanstva Božjega. Dok su se usta." **20** A on im reče: "A vi, što vi kažete, tko sam svii divili svemu što je činio, reče on učenicima: **44** ja?" Petar prihvati i reče: "Krist - Pomazanik Božji!" "Uzmite k srcu ove riječi: Sin Čovječji doista ima biti **21** A on im zaprijeti da toga nikomu ne kazuju. **22** predan ljudima u ruke." **45** Ali oni nerazumješe te Reče: "Treba da Sin Čovječji mnogo pretri, da ga besjede, bijaše im skrivena te ne shvatise, a bojahu starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, se upitati ga o tome. **46** U njima se porodi misao tko da bude ubijen i treći dan da uskrstne." **23** A govorase bi od njih bio najveći. **47** Znajući tu misao njihova svima: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne srca, uzme Isus dijete, postavi ga uza se **48** i reče im: samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka "Tko god primi ovo dijete u moje ime, mene prima. ide za mnom. **24** Tko hoće život svoj spasiti, izgubit A tko mene prima, prima onoga koji me je poslao.

Doista, tko je najmanji među vama svima, taj je velik!" Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i Sidonu zbila
49 Prihvati Ivan i reče: "Učitelju, vidjesmo jednoga koji čudesa koja su se dogodila u vama, odavna bi već,
u twoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili, jer ne sjedeći u kostrjeti i pepelu, činili pokoru. 14 Ali Tiru
ide za nama." 50 Reče mu Isus: "Ne branite! Ta tko i Sidonu bit će na Sudu lakše negoli vama. 15 I
nije protiv vas, za vas je!" 51 Kad su se navršili dani i Kafarnaume! Zar će se do neba uzvisiti? Do u
da bude uznesen, krenu Isus sa svom odlučnošću Podzemlje će se strovaliti. (Hadēs g86) 16 Tko vas
prema Jeruzalemu. 52 I posla glasnike pred sobom. sluša, mene sluša; tko vas prezire, mene prezire. A
Oni odoše i uđoše u neko samarijansko selo da mu tko mene prezire, prezire onoga koji mene posla." 17
priprave mjesto. 53 No ondje ga ne primiše jer je Vratise se zatim sedamdesetdvojica radosni govoreći:
bio na putu u Jeruzalem. 54 Kada to vidješe učenici "Gospodine, i zlodusi nam se pokoravaju na twoje
Jakov i Ivan, rekoše: "Gospodine, hoćeš li da kažemo ime!" 18 A on im reče: "Promatrah Sotonu kako
neka oganj siđe s neba i uništi ih?" 55 No on se poput munje s neba pade. 19 Evo, dao sam vam
okrenu i prekori ih. 56 I odoše u drugo selo. 57 Dok su vlast da gazite po zmijama i štipavcima i po svoj
išli putom, reče mu netko: "Za tobom ču kamo god ti sili neprijateljevoj i ništa vam neće naškoditi. 20 Ali
pošao." 58 Reče mu Isus: "Lisice imaju jazbine, ptice ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego
nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu radujte se što su vam imena zapisana na nebesima."
naslonio." 59 Drugomu nekom reče: "Podi za mnom!" 21 U taj isti čas uskliknu Isus u Duhu Svetom: "Slavim
A on će mu: "Dopusti mi da prije odem i pokopam te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio
oca." 60 Reče mu: "Pusti neka mrtvi pokapaju svoje od mudrih i umnih, a objavio malenima. Da, Oče!
mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje." 61 I neki Tako se tebi svidjelo. 22 Sve mi preda Otac moj i
drugi reče: "Za tobom ču, Gospodine, ali dopusti mi nitko ne zna tko je Sin - doli Otac; niti tko je Otac -
da se prije oprostim sa svojim ukućanima." 62 Reče doli Sin i onaj kome Sin hoće da objavi." 23 Tada
mu Isus: "Nitko tko stavi ruku na plug pa se obazire se okrene učenicima pa im nasamo reče: "Blago
natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje."

10 Nakon toga odredi Gospodin drugih sedamdesetdvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći. 2 Govorio im je: "Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju. 3 Idite! Evo, šaljem vas kao janjce među vukove. 4 Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe, ni obuće. I nikoga putem ne pozdravljajte. 5 U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' 6 Bude li tko ondje prijatelj mira, počinut će na njemu mir vaš. Ako li ne, vratit će se na vas. 7 U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih nađe. Ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću." 8 "Kad u koji grad uđete pa vas prime, jedite što vam se ponudi 9 i liječite bolesnike koji su u njemu. I kazujte im: 'Približilo vam se kraljevstvo Božje!' 10 A kad u neki grad uđete pa vas ne prime, izidite na njegove ulice i recite: 11 'I prašinu vašega grada, koja nam se nogu uhvatila, stresamo vam sa sebe! Ipak znajte ovo: Približilo se kraljevstvo Božje!' 12 Kažem vam: Sodomcima će u onaj dan biti lakše negoli tomu gradu." 13 "Jao tebi, Korozaine!

potrošiš, isplatit će ti kad se budem vraćao.” **36** “Što razdijeljen, kako će opstati kraljevstvo njegovo? Jer vi ti se čini, koji je od ove trojice bio bližnji onomu koji je kaže da ja po Beelzebulu izgonim đavle. **19** Ako upao među razbojnike?” **37** On odgovori: “Onaj koji dakle ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih vaši mu iskaza milosrđe.” Nato mu reče Isus: “Iди pa i ti sinovi izgone? Zato će vam oni biti suci. **20** Ali ako ja čini tako!” **38** Dok su oni tako putovali, uđe on u jedno prstom Božjim izgonim đavle, zbilja je došlo k vama selo. Žena neka, imenom Marta, primi ga u kuću. kraljevstvo Božje.” **21** “Dokle god jaki i naoružani **39** Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede čuva svoj stan, u miru je sav njegov posjed. **22** Ali do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. **40** A ako dođe jači od njega, svlada ga i otme mu sve Marta bijaše sva zauzeta posluživanjem pa pristupi i njegovo oružje u koje se uzdao, a plijen razdijeli.” **23** reče: “Gospodine, zar ne mariš što me sestra samu “Tko nije sa mnom, protiv mene je. I tko sa mnom ne ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomognе.” sabire, rasipa.” **24** “Kad nečisti duh izide iz čovjeka, **41** Odgovori joj Gospodin: “Marta, Marta! Brineš se i luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja. Kad ga ne nađe, rekne: ‘Vratit će se u kuću odakle iziđoh.’ **25** Došavši, nađe je pometenu i uredenu. **26** Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude onomu čovjeku gore nego na početku.” **27** Dok je on to govorio, povika neka žena iz mnoštva: “Blažena utroba koja te nosila i prsi koje si sisao!” **28** On odgovori: “Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!” **29** Kad je nagrnulo mnoštvo, poče im Isus govoriti: “Naraštaj ovaj naraštaj je opak. Znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jonin. **30** Doista, kao što je Jona bio znak Ninivljanim, tako će biti i Sin Čovječji ovomu naraštaju.” **31** “Kraljica će Juga ustati na Sudu s ljudima ovog naraštaja i osuditi ih jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu, a evo ovdje i više od Salomona! **32** Ninivljani će ustati na Sudu s ovim naraštajem i osuditi ga jer se obratiše na propovijed Joninu, a evo ovdje i više od Jone!” **33** “Nitko ne užije svjetiljku da je stavi u zakutak ili pod posudu, nego na svjećnjak da oni koji ulaze vide svjetlost. **34** Oko je svjetiljka tvomu tijelu. Kad ti je oko bistro, sve ti je tijelo svjetlo. A kad je ono nevaljalo, i tijelo ti je tamno. **35** Pazi dakle da svjetlost koja je u tebi ne bude tamna. **36** Ako ti dakle sve tijelo bude svjetlo, bez djelića tame, bit će posve svjetlo, kao kad te svjetiljka svojim sjajem rasvjetljuje.” **37** Dok je on govorio, pozva ga neki farizej k sebi na objed. On uđe i pride k stolu. **38** Vidjevši to, farizej se začudi što se Isus prije objeda ne oprla. **39** A Gospodin mu reče: “Da, vi farizeji čistite vanjštinu čaše u zdjele, a nutrina vam je puna grabeža i pakosti. **40** Bezumnici! Nije li onaj koji načini vanjštinu načinio i nutrinu. **41** Nego, dajte za milostinju ono iznutra i gle - sve vam je čisto.” **42** “Ali jao vama, farizeji! Namirujete

11 Jednom je Isus na nekome mjestu molio. Čim presta, reče mu jedan od učenika: “Gospodine, nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje učenike.” **2** On im reče: “Kad molite, govorite: 'Oče! Sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje! **3** Kruh naš svagdanji daji nam svaki dan! **4** I otpusti nam grijeha naše: ta i mi otpuštamo svakom dužniku svojem! I ne uvedi nas u napast!'” **5** I reče im: “Tko to od vas ima ovakva prijatelja? Pođe k njemu o ponoći i rekne mu: 'Prijatelju, posudi mi tri kruha. **6** Prijatelj mi se s puta svratio te nemam što staviti preda nj!'” **7** A onaj mu iznutra odgovori: ‘Ne dosađuj mi! Vrata su već zatvorena, a dječica sa mnom u postelji. Ne mogu ustati da ti dadnem...’ **8** Kažem vam: ako i ne ustane da mu dadne zato što mu je prijatelj, ustati će i dati mu što god treba zbog njegove bezočnosti.” **9** “I ja vama kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! **10** Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se.” **11** “A koji je to otac među vama: kad ga sin zašte ribu, zar će mu mjesto ribe zmiju dati? **12** Ili kad zašte jaje, zar će mu dati štipavca? **13** Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom Svetim one koji ga zaštu!” **14** I istjerivaše đavla koji bijaše nijem. Kad izide đavao, progovori njemak. I mnoštvo se divilo. **15** A neki od njih rekoše: “Po Beelzebulu, poglavici đavolskom, izgoni đavle!” **16** A drugi su iskušavajući ga, tražili od njega kakav znak s neba. **17** Ali on, znajući njihove misli, reče im: “Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i kuća će na kuću pasti. **18** Ako je dakle Sotona u sebi

desetinu od metvice i rutvice i svake vrste povrća, sinagoge i poglavarstva i vlasti, ne budite zabrinuti a ne marite za pravednost i ljubav Božju. Ovo je kako ćete se ili čime braniti, što li reći! **12** Ta Duh trebalo činiti, a ono ne zanemariti." **13** "Jao vama Sveti poučit će vas u taj čas što valja reći." **13** Tada farizeji! Volite prvo sjedalo u sinagogama i pozdrave mu netko iz mnoštva reče: "Učitelju, reci mome bratu na trgovima. **14** Jao vama! Vi ste kao nezamjetljivi da podijeli sa mnom baštinu." **14** Nato mu on reče: grobovi po kojima ljudi ne znajući hode." **15** Nato "Čovječe, tko me postavio sucem ili djeliocem nad će neki zakonoznanac: "Učitelju, tako govoreći i nas vama?" **15** I dometnu im: "Klonite se i čuvajte svake vrijedaš." **16** A on reče: "Jao i vama, zakonoznaci! pohlepe: koliko god netko obilovao, život mu nije Tovarite na ljudе terete nepodnosive, a sami ni da ih u onom što posjeduje." **16** Kaza im i prispodobu: se jednim prstom dotaknete." **17** "Jao vama! Podižete "Nekomu bogatu čovjeku obilno urodi zemlja. **17** pa u spomenike prorocima, a vaši ih oci ubiše. **18** Zato ste sebi razmišljaše: 'Što da učinim? Nemam gdje skupiti svjedoci i sumišljenici djela svojih otaca: oni ih ubiše, svoju ljetinu.' **18** I reče: 'Evo što ću učiniti! Srušit ću a vi spomenike podižete! **19** Zbog toga i kaza Mudrost svoje žitnice i podignuti veće pa ću onđe zgrnuti Božja: 'Poslat ću k njima proroke i apostole. Neke sve žito i dobra svoja. **19** Tada ću reći duši svojoj: će poubijati i prognati - **20** da se od ovog naraštaja dušo, evo imaš u zalihu mnogo dobara za godine zatraži krv svih proroka prolivena od postanka svijeta, mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!' **20** Ali Bog mu reče: **21** od krvi Abelove do krvi Zaharije, koji je pogubljen 'Bezumniče! Već noćas duša će se tvoja zaiskati od između žrtvenika i svetišta.' Da, kažem vam, tražit će tebe! A što si pripravio, čije će biti?" **21** Tako biva s se od ovoga naraštaja!" **22** "Jao vama, zakonoznaci! onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu." Uzeste ključ znanja: sami ne udoste, a spriječiste **22** Zatim reče svojim učenicima: "Zato vam kažem: ne one koji htjedoše uči." **23** Kad Isus izade odande, budite zabrinuti za život: što ćete jesti; ni za tijelo: stadoše pismoznanci i farizeji žestoko na nj navaljivati u što ćete se obući. **23** Ta život je vredniji od jela i i postavljeni mu mnoga pitanja **24** vrebajući na nj, ne tijelo od odijela. **24** Promotrite gavrane! Ne siju niti bi li štogod ulovili iz njegovih usta.

12 Kad se uto skupilo mnoštvo, tisuće i tisuće, te su jedni druge gazili, poče Isus govoriti najprije svojim učenicima: "Čuvajte se kvasca farizejskoga, to jest licemjerja. **2** Ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće saznati. **3** Naprotiv, sve što u tami rekoste, na svjetlu će se čuti; i što ste po skrovištima u uho šaptali, propovijedat će se po krovovima." **4** "A kažem vama, prijateljima svojim: ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a nakon toga nemaju više što učiniti. **5** Pokazat ću vam koga vam se bojati: onoga se bojte koji pošto ubije, ima moć baciti u pakao. Da, velim vam, njega se bojte! (Geenna g1067) **6** Ne prodaje li se pet vrapčića za dva novčića? Pa ipak ni jednoga od njih Bog ne zaboravlja. **7** A vama su i vlasti na glavi sve izbrojene. Ne bojte se! Vredniji ste nego mnogo vrabaca!" **8** "A kažem vam: tko se god prizna mojim pred ljudima, i Sin Čovječji priznat će se njegovim pred andelima Božjim. **9** A tko mene zaniječe pred ljudima, bit će zanijekan pred andelima Božjim." **10** "I tko god rekne riječ na Sina Čovječjega, oprostit će mu se. Ali tko pohuli protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti." **11** "Nadalje, kad vas budu dovodili pred

žanju, nemaju spremišta ni žitnice, pa ipak ih Bog hrani. Koliko li ste vi vredniji od ptica! **25** A tko od vas zabrinutošću može svojemu stasu dodati lakan? **26** Ako dakle ni ono najmanje ne možete, što ste onda za ostalo zabrinuti? **27** Promotrite ljiljane, kako niti predu niti tkaju, a kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. **28** Pa ako travu koja je danas u polju, a sutra se u peć baca Bog tako odijeva, koliko li će više vas, malovjerni!" **29** "Zato i vi: ne tražite što ćete jesti, što pititi. Ne uznemirujte se! **30** Ta sve to traže pogani ovoga svijeta. Otac vaš zna da vam je sve to potrebno. **31** Nego, tražite kraljevstvo njegovo, a to će vam se nadodati!" **32** "Ne boj se, stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam Kraljevstvo." **33** "Prodajte što god imate i dajte za milostinju! Načinite sebi kese koje ne stare, blago nepropadljivo na nebesima, kamo se kradljivac ne približava i gdje moljac ne rastače. **34** Doista, gdje vam je blago, onđe će vam i srce biti." **35** "Neka vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene, **36** a vi slični ljudima što čekaju gospodara kad se vraća sa svadbe da mu odmah otvore čim stigne i pokuca. **37** Blago onim slugama koje gospodar, kada dođe, nađe

budne! Zaista, kažem vam, pripasat će se, posaditi ih "Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu za stol pa će pristupiti i posluživati ih. 38 Pa dođe li o grešniji od drugih Galilejaca? 3 Nipošto, kažem vam, drugoj ili o trećoj straži i nađe ih tako, blago njima!" nego ako se ne obratite, svi čete slično propasti! 4 Ili 39 "A ovo znajte: kad bi domaćin znao u koji čas onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu kradljivac dolazi, ne bi dao prokopati kuće. 40 I vi i ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici od budite pripravni jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji svih Jeruzalemaca? 5 Nipošto, kažem vam, nego dolazi." 41 Nato će Petar: "Gospodine, govoriš li ako se ne obratite, svi čete tako propasti." 6 Nato tu prispopodobu samo za nas ili i za sve?" 42 Reče im pripovjedi ovu prispopodobu: "Imao netko smokvu Gospodin: "Tko li je onaj vjerni i razumnii upravitelj što zasadenu u svom vinogradu. Dođe tražeći ploda na če ga gospodar postaviti nad svojom poslugom da im njoj i ne nađe 7 pa reče vinogradaru: 'Evo, već tri u pravo vrijeme daje obrok? 43 Blago onome sluzi godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne kojega gospodar kada dođe, nađe da tako radi. 44 nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?' 8 A Uistinu, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je još ove godine svojim.' 45 "No rekne li taj sluga u srcu: 'Okasniti će dok je ne okopam i ne pognojam. 9 Možda će ubuduće gospodar moj' pa stane tući sluge i sluškinje, jesti, piti ipak urodit. Ako li ne, posjeći ćeš je.' 10 Jedne je i opijati se, 46 doći će gospodar toga sluge u dan u subote naučavao u nekoj sinagogi. 11 Kad eto žene koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti; rasjeći koja je osamnaest godina imala duha bolesti. Bila je če ga i dodijeliti mu udes među nevjernicima." 47 Zgrbiljena i nikako se nije mogla uspraviti. 12 Kad je "I onaj sluga što je znao volju gospodara svoga, a Isus opazi, dozva je i reče joj: "Ženo, oslobođena nije bio spremjan ili nije učinio po volji njegovoj, dobiti si svoje bolesti!" 13 I položi na nju ruke, a ona se će mnogo udaraca. 48 A onaj koji nije znao, ali je umah uspravi i poče slaviti Boga. 14 Nadstojnik učinio što zasluzuje udarce, dobiti će malo udaraca. sinagoge - ozlovoljen što je Isus u subotu izlijecio - Kome je god mnogo dano, od njega će se mnogo govoraše mnoštvu: "Šest je dana u koje treba raditi! iskati. Kome je mnogo povjerenio, više će se od njega U te dakle dane dolazite i liječite se, a ne u dan iskati." 49 "Oganj dodoh baciti na zemlju pa što hoću subotni!" 15 Odgovori mu Gospodin: "Licemjeri! Ne ako je već planuo! 50 Ali krstom mi se krstiti i kakve drijesi li svaki od vas u subotu svoga vola ili magarca li muke za me dok se to ne izvrši!" 51 "Mislite li da od jasala da ga vodi na vodu? 16 Nije li dakle i ovu sam došao mir dati na zemlji? Nipošto, kažem vam, kćer Abrahamovu, koju Sotona sveza evo osamnaest nego razdjeljenje. 52 Ta bit će odsada petorica u je već godina, trebalo odriješiti od tih spona u dan jednoj kući razdjeljena: razdijelit će se trojica protiv subotni?" 17 Na te njegove riječi postidješe se svi dvojice i dvojica protiv trojice - 53 otac protiv sina i protivnici njegovi, a sav se narod radovaše zbog sin protiv oca, mati protiv kćeri i kći protiv matere, svega čime se on proslavio. 18 Govoraše dakle: svekra protiv snahe i snaha protiv svekrve." 54 Zatim "Čemu je slično kraljevstvo Božje? Čemu da ga je govorio mnoštvu: "Kad opazite da se oblak diže na prispopodobim? 19 Ono je kao kad čovjek uze goruščino zapadu, odmah kažete: 'Kiša će!' I bude tako. 55 Kad zrno i baci ga u svoj vrt. Uzraste i razvi se u stablo te zapuše južnjak, kažete: 'Bit će vrućine!' I bude. 56 mu se ptice nebeske gnijezde po granama." 20 I opet Licemjeri! Lice zemlje i neba umijete rasuditi, kako im reče: "Čemu da prispopodobim kraljevstvo Božje? onda ovo vrijeme ne rasuđujete?" 57 "Zašto sami od 21 Ono je kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u sebe ne sudite što je pravo? 58 Kad s protivnikom tri mijere brašna dok sve ne uskisne." 22 Putujući ideš glavaru, na putu sve uloži da ga se osloboди pa tako u Jeruzalem, prolazio je i naučavao gradovima te ne odvuje k sucu. Sudac će te predati izvršitelju, a i selima. 23 Reče mu tada netko: "Gospodine, je li izvršitelj baciti u tamnicu. 59 Kažem ti: nećeš izići malo onih koji se spasavaju?" A on im reče: 24 "Borite se da uđete na uska vrata jer mnogi će, velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći." 25 "Kada gospodar kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati na vrata: 'Gospodine, otvori nam!', on će vam

13 Upravo u taj čas dodoše neki te mu javiše
što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava. 2 Isus im odgovori:

odgovoriti: 'Ne znam vas odakle ste!' **26** Tada će te gozbu, pozovi siromahe, sakate, hrome, slijepe. **14** početi govoriti: 'Pa mi smo s tobom jeli i pili, po našim Blago tebi jer oni ti nemaju čime uzvratiti. Uzvratit si trgovima naučavao!' **27** A on će vam reći: 'Kažem će ti se doista o uskrsnuću pravednih.' **15** Kad je vam: ne znam odakle ste. Odstupite od mene, svi to čuo jedan od sustolnika, reče mu: "Blago onome zlotvorii!" **28** "Ondje će biti plač i škrugut zubi kad koji bude blagovao u kraljevstvu Božjem!" **16** A on ugledate Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke u mu reče: "Čovjek neki priredi veliku večeru i pozva kraljevstvu Božjem, a sebe vani, izbačene. **29** I doći mnoge. **17** I posla slugu u vrijeme večere da rekne će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti za stol u uzvanicima: 'Dodite! Već je pripravljeno!' **18** A oni se kraljevstvu Božjem. **30** Evo, ima posljednjih koji će odreda počeli ispričavati. Prvi mu reče: 'Njivu sam biti prvi, ima i prvih koji će biti posljednji.' **31** U taj kupio i valja mi poći pogledati je. Molim te, ispričaj čas pristupe neki farizeji i reknu mu: "Otiđi, otputuj me." **19** Drugi reče: 'Kupio sam pet jarmova volova pa odavde jer te Herod hoće ubiti.' **32** A on će njima: idem okušati ih. Molim te, ispričaj me.' **20** Treći reče: "Idite i kažite toj lisici: 'Evo, izgonim đavle i liječim 'Oženio sam se i zato ne mogu doći.'" **21** "Sluga se danas i sutra, a treći dan dovršujem. **33** Ali danas, vrti i javi to domaćinu. Tada domaćin, gnjevan, reče sutra i prekosutra moram nastaviti put jer ne priliči da sluzi: 'Iziđi brzo na trgove gradske i ulice pa dovedi prorok pogine izvan Jeruzalema.'" **34** "Jeruzaleme, ovamo prosjake, sakate, slijepe i hrome." **22** I sluga Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što reče: 'Gospodaru, učinjeno je što si naredio i još ima su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh skupiti djecu mesta.' **23** Reče gospodar sluzi: 'Iziđi na putove i tvoju kao kvočka piliće pod krila i ne htjedost!' **35** među ograde i prisili neka uđu da mi se napuni kuća.' Evo, napuštena vam kuća. A kažem vam, nećete me **24** A kažem vam: nijedan od onih pozvanih neće vidjeti dok ne dođe čas te reknete: 'Blagoslovjen okusiti moje večere.' **25** S njim je zajedno putovalo Onaj koji dolazi u ime Gospodnjeg!" silno mnoštvo. On se okreće i reče im: **26** "Dode li tko k meni, a ne mrzi svog oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti moj učenik! **27** I tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik!" **28** "Tko od vas, nakan graditi kulu, neće prije sjesti i proračunati troškove ima li čime dovršiti: **29** da ga ne bi - pošto već postavi temelj, a ne mogne dovršiti - počeli ismješivati svi koji to vide: **30** 'Ovaj čovjek poče graditi, a ne može dovršiti!' **31** Ili koji kralj kad polazi da se zarati s drugim kraljem, neće prije sjesti i promisliti da li s deset tisuća može presresti onoga koji na nj dolazi s dvadeset tisuća? **32** Ako ne može, dok je onaj još daleko, poslat će poslanstvo da zaište mir." **33** "Tako dakle nijedan od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik." **34** "Dobra je sol. Ali ako i sol oblijutavi, čime će se ona začiniti? **35** Nije prikladna ni za zemlju ni za gnojiste. Van se baca. Tko ima uši da čuje, neka čuje!"

14 Jedne subote dođe on u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. A oni ga vrebahu. **2** Kad evo: pred njim neki čovjek koji je imao vodenu bolest. **3** Nato Isus upita zakonoznance i farizeje: "Je li dopušteno subotom liječiti ili nije?" **4** A oni mukom ponikoše. On ga dotaknu, izlijeci i otpusti. **5** A njima reče: "Ako komu od vas sin ili vol padne u bunar, neće li ga brže bolje izvući i u dan subotni?" **6** I ne mogoše mu na to odgovoriti. **7** Promatruјući kako uzvanici biraju prva mesta, kaza im prispodobu: **8** "Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda bio pozvan koji časniji od tebe, **9** te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega i ne rekne ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postiđen, morati zauzeti posljednje mjesto. **10** Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne: 'Prijatelju, pomakni se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim sustolnicima, **11** jer - svaki koji se uzvisuje, bit će ponizen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen." **12** A i onome koji ga pozva, kaza: "Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj svojih prijatelja, ni braće, ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda i oni vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne tebe pozvali i tako ti uzvratili. **13** Nego kad priređuješ

okupljaju se oko njega svi carinici i grešnici da ga slušaju. **2** Stoga farizeji i pismoznanci mrmljuhaju: "Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima." **3** Nato im Isus kaza ovu prispodobu: **4** "Tko to od ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pode za

izgubljenom dok je ne nađe? 5 A kad je nađe, stavi je na ramena sav radostan 6 pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgubljenu.' 7 Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja." 8 "Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe? 9 A kad je nađe, pozove prijateljice i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila.' 10 Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika." 11 I nastavi: "Čovjek neki imao dva sina. 12 Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im imanje. 13 Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku zemlju i ondje potratи svoja dobra živeći razvratno." 14 "Kad sve potroši, nastoji ljuta glad u onoj zemlji te on počne oskudjevitati. 15 Ode i pribi se kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje. 16 Želio se nasiti rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao." 17 "Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek, a ja ovdje umirem od gladi!' 18 Ustat će, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče, sagriješih protiv Neba i pred tobom! 19 Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'" 20 "Usta i podje svom ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade mu oko vrata i izlubi ga. 21 A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' 22 A otac reče slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten na ruku i obuću na noge! 23 Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se pogostimo i proveselimo 24 jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen bijaše i nade se!' I stadoše se veseliti." 25 "A stariji mu sin bijaše u polju. Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru 26 pa dozva jednoga slугa da se raspita što je to. 27 A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' 28 A on se rasrdi i ne htjede ući. Otac tada izide i stane ga nagovarati. 29 A on će ocu: 'Evo toliko ti godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta nisi dao da se s prijateljima proveselim. 30 A kada dođe ovaj sin

tvoj koji s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' 31 Nato će mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je. 32 No trebalo se veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe se!"

16 Govoraše i svojim učenicima: "Bijaše neki bogat čovjek koji je imao upravitelja. 2 Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje. On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svom upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!' 3 Nato upravitelj reče u sebi: 'Što da učinim kad mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam snage. Prosim? Stidim se. 4 Znam što će da me prime u svoje kuće kad budem maknut s uprave.' 5 I pozva dužnike svoga gospodara, jednog po jednog. Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru mojemu?' On reče: 'Sto bata ulja.' 6 A on će mu: 'Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo, napiši pedeset.' 7 Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto kora pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset.' 8 "I pohvali gospodar nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojima od sinova svjetlosti." (aiōn g165) 9 "I ja vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga nestane da vas prime u vječne šatore." (aiōnios g166) 10 "Tko je vjeran u najmanjem, i u najvećem je vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je nepošten. 11 Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će vam istinsko povjeriti? 12 I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše dati?" 13 "Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prianjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu." 14 Sve su to slušali farizeji, srebroljupci, i rugali mu se. 15 On im reče: "Vi se pravite pravedni pred ljudima, ali zna Bog srca vaša. Jer što je ljudima uzvišeno, odvratnost je pred Bogom." 16 "Zakon i Proroci do Ivana su, a otada se navješće kraljevstvo Božje i svatko se u nj silom probija. 17 Lakše će nebo i zemlja proći, negoli propasti i jedan potezić Zakona." 18 "Tko god otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini preljub. I tko se god oženi otpuštenom, čini preljub." 19 "Bijaše neki bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio. 20 A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u črevima pred njegovim

vratima 21 i priželjkivao nasiliti se onim što je padalo Isus ugleda, reče im: "Idite, pokažite se svećenicima!" s bogataševa stola. Čak su i psi dolazili i lizali mu I dok su išli, očistili se. 15 Jedan od njih vidjevši čireve." 22 "Kad umrije siromah, odnesoše ga anđeli u da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. 16 krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan. Baci se ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A 23 Tada u teškim mukama u paklu, podiže svoje oči to bijaše neki Samarijanac. 17 Nato Isus primijeti: te izdaleka ugleda Abrahama i u krilu mu Lazara "Zar se ne očistiliš desetorica? 18 A gdje su ona (Hadēs g86) 24 pa zavapi: 'Oče Abrahame, smiluj mi devetorica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i se i pošalji Lazara da umoči vršak svoga prsta u podao slavu Bogu, osim ovoga tudića?" 19 A njemu vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim u ovom reče: "Ustan! Idi! Tvoja te vjera spasila!" 20 Upitaju plamenu.' 25 Reče nato Abraham: 'Sink! Sjeti se ga farizeji: "Kad će doći kraljevstvo Božje?" Odgovori da si za života primio dobra svoja, a tako i Lazar im: "Kraljevstvo Božje ne dolazi primjetljivo. 21 Niti će zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš. 26 K tome se moći kazati: 'Evo ga ovdje!' ili: 'Evo ga ondje!' Ta između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i evo - kraljevstvo je Božje među vama!" 22 Zatim reče htjeli prijeći odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k učenicima: "Doći će dani kad ćete zaželjeti vidjeti i nama prijelaza nema." 27 "Nato će bogataš: 'Molim te jedan dan Sina Čovječjega, ali ga nećete vidjeti. 23 onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. 28 Imam Govorit će vam: 'Evo ga ondje, evo ovdje!' Ne odlazite petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu i ne pomamite se! 24 Jer kao što munja sijevne na u ovo mjesto muka.' 29 Kaže Abraham: 'Imaju Mojsija jednom kraju obzorja i odbljesne na drugom, tako i Proroke! Njih neka poslušaju!' 30 A on će: 'O ne, oče će biti i sa Sinom Čovječjim u Dan njegov. 25 No Abrahamu! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit prije treba da on mnogo pretrpi i da ga ovaj naraštaj će se.' 31 Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Proroka, odbaci.' 26 "I kao što bijaše u dane Noine, tako će neće povjerovati sve da i od mrtvih tko ustane." biti i u dane Sina Čovječjega: 27 jeli su, pili, ženili

17 I reče svojim učenicima: "Nije moguće da ne dođu sablazni, no jao onome po kom dolaze; 2 je li s mlinskim kamenom o vratu strovaljen u more, korisnije mu je, nego da sablazni jednoga od ovih malenih. 3 Čuvajte se!" "Pogriješi li tvoj brat, prekor ga; ako se obrati, oprosti mu. 4 Pa ako se sedam puta na dan ogriješi o tebe i sedam se puta obrati tebi govoreći: Žao mi je!", oprosti mu." 5 Apostoli zamole Gospodina: "Umnoži nam vjeru!" 6 Gospodin im odvrati: "Da imate vjere koliko je zrno goruščino, rekli biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I on bi vas poslušao." 7 "Tko će to od vas reći sluzi svomu, oraču ili pastiru, koji se vrati s polja: 'Dodi brzo i sjedni za stol?' 8 Neće li mu naprotiv reći: 'Pripravi što ču večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem; potom ćeš ti jesti i pitи?" 9 Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio što mu je naređeno? 10 Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite: 'Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!' 11 Dok je tako putovao u Jeruzalem, prolazio je između Samarije i Galileje. 12 Kad je ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko 13 i zavape: "Isuse, Učitelju, smiluj nam se!" 14 Kad ih

se i udavalj u dan kad Noa ide u Korabju. I deuce
potop i sve uništi. 28 Slično kao što bijaše u dane
Lotove: jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili.
29 A onog dana kad Lot izide iz Sodome, zapljušti
s neba oganj i sumpor i sve uništi. 30 Tako će isto
biti u dan kad se Sin Čovječji objavi.” 31 “U onaj
dan tko bude na krovu, a stvari mu u kući, neka ne
siđe da ih uzme. 32 I tko bude u polju, neka se ne
okreće natrag. Sjetite se žene Lotove! 33 Tko god
bude nastojao život svoj sačuvati, izgubit će ga; a tko
ga izgubi, živa će ga sačuvati.” 34 “Kažem vam, one
će noći biti dvojica u jednoj postelji: jedan će se uzeti,
drugi ostaviti. 35 Dvije će mljeti zajedno: jedna će se
uzeti, druga ostaviti.” 37 Upitaše ga na to: “Gdje to,
Gospodine?” A on im reče: “Gdje bude trupla, ondje
će se okupljati i orlovi.”

18 Kaza im i prispodobu kako valja svagda moliti i nikada ne sustati: 2 "U nekom gradu bio sudac. Boga se nije bojao, za ljude nije mario. 3 U tom gradu bijaše i neka udovica. Dolazila k njemu i molila: 'Obrani me od mog tužitelja!' 4 No on ne htjede zadugo. Napokon reče u sebi: 'Iako se Boga ne bojim nit za ljude marim, ipak, 5 jer mi udovica ova dodijava, obranit će je da vječno ne dolazi mučiti me.'"

6 Nato reče Gospodin: "Čujte što govor nepravedni sudac! 7 Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu? 8 Kažem vam, ustati će žurno na njihovu obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere na zemlji?" 9 Nekima pak koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge potcenjivahu, reče zatim ovu prispopobu: 10 "Dva čovjeka uziđoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. 11 Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili - kao ovaj carinik.' 12 Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem." 13 A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebū, nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože milostiv budi meni grešniku!' 14 Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen." 15 A donosili mu i dojenčad da ih se dotakne. Vidješi to, učenici im branili. 16 A Isus ih dozva i reče: "Pustite dječicu neka dolaze k meni i ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje." 17 "Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući." 18 I upita ga neki uglednik: "Učitelju dobrí, što mi je činiti da baštini život vječni?" (aiōnios g166) 19 Reče mu Isus: "Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar, doli Bog jedini. 20 Zapovijedi znaš: Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Poštuj oca svoga i majku!" 21 A onaj će: "Sve sam to čuvao od mladosti." 22 Čuvši to, Isus mu reče: "Još ti jedno preostaje: sve što imaš prodaj i razdaj siromasima pa ćeš imati blago na nebū. A onda dodí i idi za mnom." 23 Kad je on to čuo, ražalosti se jer bijaše silno bogat. 24 Vidješi ga, reče Isus: "Kako li je teško imućnicima u kraljevstvo Božje! 25 Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje." 26 Koji su to čuli, rekoše: "Pa tko se onda može spasiti?" 27 A on će: "Što je nemoguće ljudima, moguće je Bogu." 28 Nato reče Petar: "Evo, mi ostavismo svoje i podosmo za tobom." 29 Isus će im: "Zaista, kažem vam, nema ga tko bi ostavio kuću, ili ženu, ili braću, ili roditelje, ili djecu poradi kraljevstva Božjega, 30 a da ne bi primio mnogostruko već u ovom vremenu, i u budućem vijeku život vječni." (aiōn g165, aiōnios g166) 31 I uvezvi sa sobom dvanaestoricu, reče im: "Evo uzlazimo u Jeruzalem i na Sinu Čovječjem ispunit će se sve što su napisali proroci: 32 doista, bit će predan poganim, izrugan, zlostavljan i poplijovan; 33 i pošto ga izbičuju, ubit će ga, ali on će treći dan ustati." 34 No oni ništa od toga ne razumješe. Te im riječi bijahu skrivene i ne shvačaju što bijaše rečeno. 35 A kad se približavao Jerihonu, neki slijepac sjedio kraj puta i prosio. 36 Čuvši gdje mnoštvo prolazi, raspitivao se što je to. 37 Rekoše mu: "Isus Nazarećanin prolazi." 38 Tada povika: "Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!" 39 Oni ga sprijeda uštkivali, ali on je još jače vikao: "Sine Davidov, smiluj mi se!" 40 Isus se zaustavi i zapovijedi da ga dovedu k njemu. Kad se on približi, upita ga: 41 "Što hoćeš da ti učinim?" A on će: "Gospodine, da progledam." 42 Isus će mu: "Progledaj! Vjera te tvoja spasiš." 43 I umah progleda i uputi se za njim slaveći Boga. I sav narod koji to vidje dade hvalu Bogu.

19 I uđe u Jerihon. Dok je njime prolazio, 2 eto čovjeka imenom Zakej. Bijaše on nadcarinik, i to bogat. 3 Želio je vidjeti tko je to Isus, ali ne mogao se od mnoštva jer je bio niska stasa. 4 Potrča naprijed, pope se na smokvu da ga vidi jer je onuda imao proći. 5 Kad Isus dođe na to mjesto, pogleda gore i reče mu: "Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u tvojoj kući." 6 On žurno siđe i primi ga sav radostan. 7 A svi koji to vidješe stadoše mrmljati: "Čovjeku se grešniku svratio!" 8 A Zakej usta i reče Gospodinu: "Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko." 9 Reče mu na to Isus: "Danas je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov! 10 Ta Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!" 11 Kako su oni to slušali, dometnu on prispopobu - zato što bijaše nadomak Jeruzalemu i oni mislili da će se umah pojavit kraljevstvo Božje. 12 Reče dakle: "Neki je ugledan čovjek imao otpotovati u daleku zemlju da primi svoje kraljevstvo pa da se vrati. 13 Dozva svojih deset slugu, dade im deset mna i reče: 'Trgujte dok ne dođem.' 14 A njegovi ga građani mrzili te poslaše za njim poslanstvo s porukom: 'Nećemo da se ovaj zakralji nad nama.' 15 "Kad je on primio kraljevstvo i vratio se, naredi da mu dozovu one sluge kojima je predao novac da sazna što su zaradili." 16 "Pristupi prvi i reče: 'Gospodaru, tvoja mna donije deset mna.' 17 Reče mu: 'Valjaš, slugo добри! U najmanjem si bio vjeran, vladaj nad deset gradova!' 18 Dođe i drugi govoreći: 'Mna je tvoja, gospodaru,

donijela pet mna.' **19** I tomu reče: 'I ti budi nad pet razbojničku!' **47** I danomice naučavaše u Hramu. A gradova!' **20** 'Treći, opet dode govorči: 'Gospodaru, glavari su svećenički i pismoznaci tražili kako da ga evo ti tvoje mne. Držao sam je pohranjenu u rupcu. pogube, a tako i prvaci narodni, **48** ali nikako naći što **21** Bojao sam te se jer si čovjek strog: uzimaš što da učine jer je sav narod visio o njegovo riječi. nisi pohranio, žanješ što nisi posijao.' **22** 'Kaže mu: 'Iz tvojih te usta sudim, zli slugo! Znao si da sam čovjek strog, da uzimam što nisam pohranio i žanjem što nisam posijao?' **23** Zašto onda nisi uložio moj novac u novčarnicu? Ja bih ga po povratku podigao s dobitkom.' **24** Nato reče nazočnima: 'Uzmite od njega mnu i dajte onomu koji ih ima deset.' **25** Rekoše mu: 'Gospodaru, ta već ima deset mna!' **26** Kažem vam: svakomu koji ima još će se dati, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. **27** A moje neprijatelje - one koji me ne htjedeš za kralja - dovedite ovamo i smaknite ih pred mojim očima!' **28** Rekavši to, nastavi put uzlazeći u Jeruzalem. **29** Kad se približi Betfagi i Betaniji, uz goru koja se zove Maslinska, posla dvojicu učenika **30** govorči: 'Hajdete u selo pred vama. Čim udete u nj, naći ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i dovedite. **31** Upita li vas tko: "Zašto drijesite?", ovako recite: 'Gospodinu treba.' **32** Oni koji bijahu poslani otidoše i nađoše kako im bijaše rekao. **33** I dok su drijesili magare, rekoše im gospodari: 'Što drijesite magare?' **34** Oni odgovore: "Gospodinu treba." **35** I dovedoše ga Isusu i staviše svoje haljine na magare te posjednuše Isusa. **36** I kuda bi on prolazio, prostirali bi po putu svoje haljine. **37** A kad se već bio približio obronku Maslinske gore, sve ono mnoštvo učenika, puno radosti, poče iza glasa hvaliti Boga za sva silna djela što ih vidješe: **38** "Blagoslovjen Kralj, Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Na nebu mir! Slava na visinama!" **39** Nato mu neki farizeji iz mnoštva rekoše: "Učitelju, prekorci svoje učenike." **40** On odgovori: "Kažem vam, ako ovi ušute, kamenje će vikati!" **41** Kad se približi i ugleda grad, zaplaka nad njim **42** govorči: "O kad bi i ti u ovaj dan spoznao što je za tvoj mir! **43** Ali sada je sakriveno tvojim očima. Doći će dani na tebe kad će te neprijatelji tvoji opkoliti opkopom, okružit će te i pritisnesni odasvud. **44** Smrskat će o zemlju tebe i djecu tvoju u tebi. I neće ostaviti u tebi ni kamena na kamenu zbog toga što nisi upoznao časa svoga pohodenja." **45** Ušavši u Hram, stane izgoniti prodavače. **46** Kaže im: "Pisano je: Dom moj bit će Dom molitve, a vi od njega načiniste pećinu

20 Jednog dana dok je naučavao narod u Hramu i navještao evanđelje, ispriče se glavari svećenički i pismoznaci sa starješinama **2** pa mu dobace: "Reci nam kojom vlašću to činiš ili tko ti dade tu vlast?" **3** On odgovori: "Upitat ću i ja vas. Recite mi: **4** krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi?" **5** A oni smišljaju među sobom: "Reknemo li 'od Neba', odvratit će 'Zašto mu ne povjerovate?' **6** A reknemo li 'od ljudi', sav će nas narod kamenovati. Ta uvjeren je da je Ivan prorok." **7** I odgovore da ne znaju odakle. **8** I Isus reče njima: "Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim." **9** Zatim uze narodu kazivati ovu prispopobu: "Čovjek posadi vinograd, iznajmi ga vinogradarima i otputova na dulje vrijeme." **10** Kada dođe doba, posla slugu vinogradarima da mu dadnu od uroda vinogradskoga. No vinogradari ga istukoše i otpošlaše praznih ruku. **11** Nato on posla drugoga slugu. Ali oni i toga istukoše, izružiše i otpošlaše praznih ruku. **12** Posla i trećega. A oni i njega izraniše i izbacise." **13** "Nato reče gospodar vinograda: 'Što da učinim? Poslat ću im sina svoga ljubljenoga. Njega će valjda poštovati.' **14** Ali kada ga vinogradari ugledaju, stanu među sobom umovati: 'Ovo je baštinik. Ubijmo ga da baština bude naša.' **15** Izbacise ga iz vinograda i ubiše." "Što će dakle učiniti s njima gospodar vinograda? **16** Doći će i pogubiti te vinogradare i dati vinograd drugima." Koji ga slušahu rekoše: "Bože sačuvaj!" **17** A on ih ošinu pogledom i reče: "A što ono piše: Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni? **18** Tko god padne na taj kamen, smrskat će se, a na koga on padne, satrt će ga." **19** Pismoznaci i glavari svećenički gledahu da istog časa stave ruke na nj, ali se pobojaje naroda. Dobro razumješe da o njima kaza tu prispopobu. **20** Vrebajući na nj, poslaše uhode koji su se pravili pravednicima da ga uhvate u riječi pa da ga predaju oblasti i vlasti upraviteljevoj. **21** Upitaše ga dakle: "Učitelju, znamo da pravo zboriš i naučavaš te nisi pristran, nego po istini učiš putu Božjem. **22** Je li nam dopušteno dati porez caru ili nije?" **23** Proničući njihovu lukavost, reče im: **24** "Pokažite mi denar."

“Čiju ima sliku i natpis?” 25 A oni će: “Carevu.” On znak to ima dogoditi? 8 A on reče: “Pazite, ne dajte im reče: “Stoga dajte caru carevo, a Bogu Božje.” se zavesti. Mnogi će doista doći u moje ime i goroviti: 26 I ne mogoše ga uhvatiti u riječi pred narodom, 'Ja sam' i: 'Vrijeme se približilo! Ne idite za njima. nego umuknuše zadivljeni njegovim odgovorom. 27 9 A kad čujete za ratove i pobune, ne prestrašite Pristupe mu neki od saduceja, koji niječu uskrsnuće. se. Doista treba da se to prije dogodi, ali to još nije Upitaše ga: 28 “Učitelju! Mojsije nam napisao: Umre odmah svršetak.” 10 Tada im kaza: “Narod će ustati li bez djece čiji brat koji imaše ženu, neka njegov protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. 11 I brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu. 29 bit će velikih potresa i po raznim mjestima gladi i Bijaše tako sedmoro braće. Prvi se oženi i umrije bez poštasti; bit će strahota i velikih znakova s neba.” djece. 30 Drugi uze njegovu ženu, 31 onda treći; i tako 12 “No prije svega toga podignut će na vas ruke i redom sva sedmorica pomriješe ne ostavivši djece. progoniti vas, predavati vas u sinagoge i tamnice. 32 Naposljetku umrije i žena. 33 Kojemu će dakle Vući će vas pred kraljeve i upravitelje zbog imena od njih ta žena pripasti o uskrsnuću? Jer sedmorica mojega. 13 Zadesit će vas to radi svjedočenja.” 14 su je imala za ženu.” 34 Reče im Isus: “Djeca se “Stoga uzmite k srcu: nemojte unaprijed smišljati ovog svijeta žene i udaju. (aiōn g165) 35 No oni koji se obranu! 15 Ta ja ću vam dati usta i mudrost kojoj nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih se neće moći suprotstaviti niti oduprijeti nijedan vaš niti se žene niti udaju. (aiōn g165) 36 Zaista, ni umrijeti protivnik. 16 A predavat će vas čak i vaši roditelji i više ne mogu: andelima su jednaki i sinovi su Božji jer braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas i ubiti.” 17 su sinovi uskrsnuća.” 37 “A da mrtvi ustaju, naznači “Svi će vas zamrziti zbog imena mojega. 18 Ali ni i Mojsije kad u odlomku o grmu Gospodina zove vlas vam s glave neće propasti. 19 Svojom cete se Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom postojanošću spasiti.” 20 “Kad ugledate da vojska Jakovlevim. 38 A nije on Bog mrtvih, nego živih. Ta svi opkoljuje Jeruzalem, tada znajte: približilo se njegovo njemu žive!” 39 Neki pismoznanci primijete: “Učitelju! opustošenje. 21 Koji se tada zateknut u Judeji, neka Dobro si rekao!” 40 I nisu se više usuđivali upitati ga bježe u gore; a koji u Gradu, neka ga napuste; koji bilo što. 41 A on im reče: “Kako kažu da je Krist sin pak po poljima, neka se u nj ne vraćaju 22 jer to su Davidov? 42 Ta sam David veli u Knjizi psalama: Reče dani odmazde, da se ispunji sve što je pisano.” 23 Gospod Gospodinu pojemu: ‘Sjedi mi zdesna 43 dok “Jao trudnicama i dojiljama u one dane jer bit će jad ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama velik na zemlji i gnjev nad ovim narodom. 24 Padat tvojim!” 44 David ga dakle naziva Gospodinom. Kako će od oštice mača, odvodit će ih kao roblje po svim mu je onda sin?” 45 I pred svim narodom reče svojim narodima. I Jeruzalem će gaziti pogani sve dok se ne učenicima: 46 “Čuvajte se pismoznanaca, koji rado navrše vremena pogana.” 25 “I bit će znaci na suncu, hodaju u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, mjesecu i zvijezdama, a na zemlji bezizlazna tjeskoba prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama, naroda zbog huke mora i valovlja. 26 Izdisat će ljudi 47 proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštira osuda.”

21 Pogleda i vidje kako bogataši bacaju u riznicu svoje darove. 2 A ugleda i neku ubogu udovicu kako baca onamo dva novčića. 3 I reče: “Uistinu, kažem vam: ova je sirota udovica ubacila više od svijetu. 4 Svi su oni zapravo među darove ubacili od svog suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sav žitak što ga imaše.” 5 I dok su neki razgovarali o Hramu, kako ga resi divno kamenje i zavjetni darovi, reče: 6 “Doći će dani u kojima se od ovoga što motrite neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.” 7 Upitaše ga: “Učitelju, a kada će to biti? I na koji se

te vas iznenada ne zatekne onaj Dan 35 jer će kao bude kao najmladi; i predstojnik kao poslužitelj. 27 zamka nadoći na sve žitelje po svoj zemlji.” 36 “Stoga Ta tko je veći? Koji je za stolom ili koji poslužuje? budni budite i u svako doba molite da uzmognete Zar ne onaj koji je za stolom? A ja sam posred vas umaći svemu tomu što se ima zbiti i stati pred Sina kao onaj koji poslužuje.” 28 “Da, vi ste sa mnom Čovječjega.” 37 Danju je učio u Hramu, a noću bi ustrajali u mojim kušnjama. 29 Ja vam stoga u baštinu izlazio i noćio na gori zvanoj Maslinska. 38 A sav bi predajem kraljevstvo što ga je meni predao moj Otac: narod rano hrlio k njemu u Hram da ga sluša.

22 Bližio se Blagdan beskvasnih kruhova zvan

Pasha. 2 Glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da Isusa smaknu jer se bojahu naroda. 3 A Sotona uđe u Judu zvanog Iškariotski koji bijaše iz broja dvanaestorice. 4 On ode i ugovori s glavarima svećeničkim i zapovjednicima kako da im ga preda. 5 Oni se povesele i ugovore da će mu dati novca. 6 On pristade. Otada je tražio priliku da im ga preda mimo naroda. 7 Kada dođe Dan beskvasnih kruhova, u koji je trebalo žrtvovati pashu, 8 posla Isus Petra i Ivana i reče: “Hajdete, pripravite nam da blagujemo pashu.” 9 Rekoše mu: “Gdje hoćeš da pripravimo?” 10 On im reče: “Evo, čim uđete u grad, namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Podite za njim u kuću u koju uniđe 11 i recite domaćinu te kuće: ‘Učitelj veli: Gdje je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?’ 12 I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište prostro: ondje pripravite.” 13 Oni odu, nađu kako im je rekao i priprave pashu. 14 Kada dođe čas, sjede Isus za stol i apostoli s njim. 15 I reče im: “Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke. 16 Jer kažem vam, neću je više blagovati dok se ona ne završi u kraljevstvu Božjem.” 17 I uze čašu, zahvali i reče: “Uzmite je i razdijelite među sobom. 18 Jer kažem vam, ne, neću više piti od roda trsova dok kraljevstvo Božje ne dođe.” 19 I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreci: “Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen.” 20 Tako i čašu, pošto večeraše, govoreci: “Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas prolijeva.” 21 “A evo, ruka mog izdajice sa mnom je na stolu. 22 Sin Čovječji, istina, ide kako je određeno, ali jao čovjeku onomu koji ga predaje.” 23 I oni se počeše ispitivati tko bi od njih mogao takvo što učiniti. 24 Uto nasto među njima prepirkala tko bi od njih bio najveći. 25 A on im reče: “Kraljevi gospodaju svojim narodima i vlastodršci nazivaju sebe dobrovorima. 26 Vi nemojte tako! Naprotiv, najveći među vama neka

30 da jedete i pijete za mojim stolom u kraljevstvu mojem i sjedite na prijestoljima sudeći dvanaest plemena Izraelovih.” 31 “Simune, Šimune, evo Sotona zaiska da vas prorešeta kao pšenici. 32 Ali ja sam molio za tebe da ne malakše tvoja vjera. Pa kad k sebi dođeš, učvrsti svoju braću.” 33 Petar mu reče: “Gospodine, s tobom sam spreman i u tamnicu i u smrt.” 34 A Isus će mu: “Kažem ti, Petre, neće se danas oglasiti pijetao dok triput ne zatajiš da me poznaš.” 35 I reče: “Kad sam vas poslao bez kese i bez torbe i bez sandala, je li vam što nedostajalo?” Oni odgovore: “Ništa.” 36 Nato će im: “No sada tko ima kesu, neka je uzme! Isto tako i torbu! A koji nema, neka proda svoju haljinu i neka kupi sebi mač 37 jer kažem vam, ono što je napisano treba se ispuniti na meni: Među zlikovce bi ubrojen. Ustinu, sve što se odnosi na mene ispunja se.” 38 Oni mu rekoše: “Gospodine, evo ovdje dva mača!” Reče im: “Dosta je!” 39 Tada izide te se po običaju zaputi na Maslinsku goru. Za njim pođoše i njegovi učenici. 40 Kada dođe onamo, reče im: “Molite da ne padnete u napast!” 41 I otrgnu se od njih koliko bi se kamenom dobacilo, pade na koljena pa se molio: 42 “Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!” 43 A ukaza mu se anđeo s neba koji ga ohrabri. A kad je bio u smrtnoj muci, usrdnije se molio. 44 I bijaše znoj njegov kao kapljef krv koje su padale na zemlju. 45 Usta od molitve, dođe učenicima i nađe ih snene od žalosti 46 pa im reče: “Što spavate? Ustanite! Molite da ne padnete u napast!” 47 Dok je on još govorio, eto svjetine, a pred njom jedan od dvanaestorice, zvani Juda. On se približi Isusu da ga poljubi. 48 Isus mu reče: “Juda, poljupcem Sina Čovječjeg predaješ?” 49 A oni oko njega, vidjevši što se zbiva, rekoše: “Gospodine, da udarimo mačem?” 50 I jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsječe mu desno uho. 51 Isus odgovori: “Pustite! Dosta!” Onda se dotače uha i zacilijeli ga. 52 Nato Isus reče onima koji se digoše na nj, glavarima svećeničkim, zapovjednicima hramskim i

starješinama: "Kao na razbojnika izidoste s mačevima pitanja, ali mu Isus uopće nije odgovarao. **10** A stajahu i toljagama! **53** Danomice bijah s vama u Hramu i ne onđe i glavari svećenički i pismoznanci optužujući ga digoste ruke na me. No ovo je vaš čas i vlast Tmina." žestoko. **11** Herod ga zajedno sa svojom vojskom **54** Uhvatiše ga dakle, odvedoše i uvedoše u dom prezre i ismija: obuče ga u bijelu haljinu i posla natrag velikoga svećenika. Petar je išao za njim izdaleka. **55** Pilatu. **12** Onoga se dana Herod i Pilat sprijateljiše, A posred dvorišta naložiše vatru i posjedaše uokolo. jer prije bijahu neprijatelji. **13** A Pilat dade sazvati Među njih sjedne Petar. **56** Ugleda ga neka sluškinja glavare svećeničke, vijećnike i narod **14** te im reče: gdje sjedi kraj vatre, oštro ga pogleda i reče: "I ovaj "Doveli ste mi ovoga čovjeka kao da buni narod. Ja bijaše s njim!" **57** A on zanjekja: "Ne znam ga, ženo!" ga evo ispitah pred vama pa ne nađoh na njemu ni **58** Malo zatim opazi ga netko drugi i reče: "I ti si od jedne krivice za koju ga optužujete. **15** A ni Herod njih!" A Petar reče: "Čovječe, nisam!" **59** I nakon jer ga posla natrag nama. Evo, on nije počinio ništa otprilike jedne ure drugi neki navaljivaše: "Doista, i čime bi zasludio smrt. **16** Kaznit ću ga dakle i pustiti." ovaj bijaše s njim! Ta Galilejac je!" **60** A Petar će: **18** I povikaše svi uglaš: "Smakni ovoga, a pusti nam "Čovječe, ne znam što govorиш!" I umah, dok je on još Barabu!" **19** A taj bijaše bačen u tamnicu zbog neke govorio, oglasi se pijetao. **61** Gospodin se obazre pobune u gradu i ubojstva. **20** Pilat im stoga ponovno i upre pogled u Petra, a Petar se spomenu riječi progovori hoteći osloboditi Isusa. **21** Ali oni vikahu: Gospodinove, kako mu ono reče: "Prije nego se "Raspni, raspni ga!" **22** On im treći put reče: "Ta što je danas pijetao oglasi, zatajit ćeš me tri puta." **62** I on zla učinio? Ne nađoh na njemu smrtnе krivice. izide te gorko zaplaka. **63** A ljudi koji su Isusa čuvali Kaznit ću ga dakle i pustiti." **23** Ali oni navaljivahu iz udarajući ga poigravali se njime **64** i zastirući mu lice, glasa ištući da se razapne. I vika im bivala sve jača. zapitkivali ga: "Proreci tko te udario!" **65** I mnogim 24 Pilat presudi da im bude što ištu. **25** Pusti onoga se drugim pogrdama nabacivali na nj. **66** A kad se koji zbog pobune i ubojstva bijaše bačen u tamnicu, razdanilo, sabra se starjeinstvo narodno, glavari koga su iskali, a Isusa preda njima na volju. **26** Kad svećenički i pismoznanci te ga dovedoše pred svoje ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je Vijeće **67** i rekoše: "Ako si ti Krist, reci nam!" A on dolazio s polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom. će im: "Ako vam reknem, nećete vjerovati; **68** ako 27 Za njim je išlo silno mnoštvo svijeta, napose žena, vas zapitam, nećete odgovoriti. **69** No od sada će koje su plakale i naricale za njim. **28** Isus se okrenu Sin Čovječji sjedjeti zdesna Sile Božje." **70** Nato svi prema njima pa im reče: "Kćeri Jeruzalemske, ne rekoše: "Ti si, dakle, Sin Božji!" On im reče: "Vi velite! plačite neda mnom, nego plačite nad sobom i nad Ja jesam!" **71** Nato će oni: "Što nam još svjedočanstvo djecom svojom. **29** Jer evo idu dani kad će se govoriti: treba? Ta sami smo čuli iz njegovih usta!" 'Blago nerotkinjama, utrobama koje ne rodiše i sisama koje ne dojiše.' **30** Tad će početi govoriti gorama: 'Padnite na nas!' i bregovima: 'Pokrijte nas!' **31** Jer ako se tako postupa sa zelenim stablom, što li će biti sa suhim?" **32** A vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih s njime pogube. **33** I kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, onđe razapeše njega i te zločince, jednoga zdesna, drugoga slijeva. **34** A Isus je govorio: "Oče, oprosti im, ne znaju što čine!" I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke. **35** Stajao je onđe narod i promatrao. A podrugivali se i glavari govoreći: "Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!" **36** Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom **37** govoreći: "Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe!" **38** A bijaše i natpis ponad njega: "Ovo je kralj židovski." **39** Jeden ga je od obješenih

23 I ustade sva ona svjetina. Odvedoše ga Pilatu **2** i stadoše ga optuživati: "Ovoga nađosmo kako zavodi naš narod i brani davati caru porez te za sebe tvrdi da je Krist, kralj." **3** Pilat ga upita: "Ti li si kralj židovski?" On mu odgovori: "Ti kažeš!" **4** Tada Pilat reče glavarima svećeničkim i svjetini: "Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku!" **5** No oni navaljivahu: "Buni narod naučavajući po svoj Judeji, počevši od Galileje pa dovde!" **6** Čuvši to, Pilat propita da li je taj čovjek Galilejac. **7** Saznavši da je iz oblasti Herodove, posla ga Herodu, koji i sam bijaše onih dana u Jeruzalemu. **8** A kad Herod ugleda Isusa, veoma se obradova jer ga je već odavna želo vidjeti zbog onoga što je o njemu slušao te se nadao od njega vidjeti koje čudo. **9** Postavljao mu je mnoga

zločinaca pogrdišao: "Nisi li ti Krist? Spasi sebe i od njih toga istog dana putovala u selo koje se zove nas!" 40 A drugi ovoga prekoravaše: "Zar se ne bojiš Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. 14 Boga ni ti, koji si pod istom osudom? 41 Ali mi po Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. pravdi jer primamo što smo djelima zasluzili, a on 15 I dok su tako razgovarali i raspravljeni, približi im - on ništa opako ne učini." 42 Onda reče: "Isuse, se Isus i pođe s njima. 16 Ali prepoznati ga - bijaše sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje." 43 A on uskraćeno njihovim očima. 17 On ih upita: "Što to će mu: "Zaista ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u putem pretresate među sobom?" Oni se snuždeni raju!" 44 Bijaše već oko šeste ure kad nastala tama zaustave 18 te mu jedan od njih, imenom Kleofa, po svoj zemlji - sve do ure devete, 45 jer sunce odgovori: "Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te pomriča, a hramska se zavjesa razdrije po sredini. 46 ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?" 19 A I povika Isus iz glasa: "Oče, u ruke tvoje predajem on će: "Što to?" Odgovore mu: "Pa ono s Isusom duh svoj!" To rekavši, izdahnu. 47 Kad satnik vidje Nazarećaninom, koji bijaše prorok - silan na djelu što se zbiva, stane slaviti Boga: "Zbilja, čovjek ovaj i na riječi pred Bogom i svim narodom: 20 kako su bijaše pravednik!" 48 I kad je sav svijet koji se zgrnuo ga glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude na taj prizor vidio što se zbiva, vraćao se bijuci se osuđen na smrt te ga razapeli. 21 A mi se nadasmo u prsa. 49 Stajahu podalje i gledahu to svi znanci da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega njegovi i žene koje su za njim isle iz Galileje. 50 I toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. 22 A dođe čovjek imenom Josip, vijećnik, čovjek čestit i zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje pravedan; 51 on ne privoli njihovoj odluci i postupku. bijahu na grobu, 23 ali nisu našle njegova tijela pa Bijaše iz Arimateje, grada judejskoga i iščekivaše dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su kraljevstvo Božje. 52 Taj dakle pristupi Pilatu i zaiska rekli da je on živ. 24 Odoše nato i neki naši na grob i tijelo Isusovo. 53 Zatim ga skinu, povi u platno i položi nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe." 25 u grob isklesan u koji još ne bijaše nitko položen. 54 A on će im: "O bezumni i srca spora da vjerujete Bijaše dan Priprave; subota je svitala. 55 A pratite to što god su proroci navijestili! 26 Nije li trebalo da žene koje su s Isusom došle iz Galileje: motrile grob i Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?" 27 Počevši kako je položeno tijelo njegovo. 56 Zatim se vrate i tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u priprave miomirise i pomasti. U subotu mirovahu po svim Pismima ima o njemu. 28 Uto se približe selu propisu.

24 Prvoga dana u tjednu, veoma rano, dođoše one na grob s miomirisima što ih pripraviše. 2 Kamen nađoše otkotrljan od groba. 3 Uđoše, ali ne nađoše tijela Gospodina Isusa. 4 I dok su stajale zburnjene nad tim, gle, dva čovjeka u blistavoj odjeći stadoše do njih. 5 Zastrašene obore lica k zemlji, a oni će im: "Što tražite Živoga među mrtvima? 6 Nije ovdje, nego uskrsnu! Sjetite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji: 7 'Treba da Sin Čovječji bude predan u ruke grešnika, i raspet, i treći dan da ustane.'" 8 I sjetiše se one riječi njegovih, 9 vratiše se s groba te javiše sve to jedanaestoricu i svima drugima. 10 A bile su to: Marija Magdalena, Ivana i Marija Jakovljeva. I ostale zajedno s njima govorahu to apostolima, 11 ali njima se te riječi pričiniše kao tlapnja, te im ne vjerovahu. 12 A Petar usta i potrča na grob. Sagnuvši se, opazi samo povoje. I vratu se kući čudeći se tome što se zabilo. 13 I gle, dvojica su kamo su išli, a on kao da htjede dalje. 29 No oni navaljivahu: "Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!" I uniće da ostane s njima. 30 Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. 31 Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. 32 Tada rekoše jedan drugome: "Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivaо Pisma?" 33 U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaestoricu i one koji bijahu s njima. 34 Oni im rekoše: "Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!" 35 Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenu kruhu. 36 Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih i reče im: "Mir vama!" 37 Oni, zburnjeni i prestrašeni, pomisliše da vide duha. 38 Reče im Isus: "Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju srce? 39 Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam."

40 Rekavši to, pokaza im ruke i noge. **41** I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom čudili, on im reče: "Imate li ovdje što za jelo?" **42** Oni mu pruže komad pečene ribe. **43** On uzme i pred njima pojede. **44** Nato im reče: "To je ono što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano." **45** Tada im otvori pamet da razumiju Pisma **46** te im reče: "Ovako je pisano: 'Krist će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, **47** i u njegovo će se ime propovijedati obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.' **48** Vi ste tomu svjedoci. **49** I evo, ja šaljem na vas Obećanje Oca svojega. Ostanite zato u gradu dok se ne obučete u Silu odozgor." **50** Zatim ih izvede do Betanije, podiže ruke pa ih blagoslovi. **51** I dok ih blagoslivljaše, rasta se od njih i uznesen bi na nebo. **52** Oni mu se ničice poklone pa se s velikom radosti vrate u Jeruzalem **53** te sve vrijeme u Hramu blagoslivljaju Boga.

Ivan

1 U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. **2** Ona bijaše u početku u Boga. **3** Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu što postade **4** u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo; **5** i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze. **6** Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. **7** On dođe kao svjedok da posvjeđeni za Svjetlo da svi vjeruju po njemu. **8** Ne bijaše on Svjetlo, nego - da posvjeđeni za Svjetlo. **9** Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet; **10** bijaše na svijetu i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna. **11** K svojima dođe i njegovi ga ne primiše. **12** A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, **13** koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego - od Boga. **14** I Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine. **15** Ivan svjedoči za njega. Viče: "To je onaj o kojem rekoh: koji za mnom dolazi, pred mnom je jer bijaše prije mene!" **16** Doista, od punine njegove svi mi rekoh: koji za mnom dolazi, pred mnom je jer bijaše prije mene!" **17** Uistinu, Zakon Kristu. **18** Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac - Bog - koji je u krilu Očeva, on ga obznanji. **19** A evo svjedočanstva Ivana. Kad su Židovi iz Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: "Tko si ti?", **20** on prizna; ne zanijeka, nego prizna: "Ja nisam Krist." **21** Upitaše ga nato: "Što dakle? Jesi li Ilija?" **22** Tada mu rekoh: "Pa tko si da dadnemo odgovor onima koji su nas poslali? Što kažeš sam o sebi?" **23** On odgovori: "Ja sam glas koji viče u pustinji: Poravnite put Gospodnj! - kako reče prorok Izajia." **24** A neki izaslanici bijahu farizeji. **25** Oni prihvatiše riječ i upitaše ga: "Zašto onda krstiš kad nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok?" **26** Ivan im odgovori: "Ja krstim vodom. Među vama stoji koga vi ne poznate - onaj koji za mnom dolazi, komu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obuci." **28** To se dogodilo u Betaniji s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio. **29** Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: "Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta!" **30** To je onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom jer bijaše prije mene!" **31** "Ja ga nisam poznavao, ali baš zato dodoh i krstim vodom da se on očituje Izraelu." **32** I posvjedoči Ivan: "Promatrao sam Duh gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu. **33** Njega ja nisam poznavao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi: 'Na koga vidiš da Duh silazi i svjetlo; ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.' **34** I ja sam to vidi i svjedočim: on je Sin Božji." **35** Sutradan opet stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika. **36** Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: "Evo Jaganjca Božjega!" **37** Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa podoše za Isusom. **38** Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: "Što tražite?" Oni mu rekoh: "Rabbi" - što znači: "Učitelju - gdje stanuješ?" **39** Reče im: "Dodite i vidjet ćete." Podoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprikljike deseta ura. **40** Jedan od one dvojice, koji su čuvši Ivana pošli za Isusom, bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. **41** On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: "Našli smo Mesiju!" - što znači "Krist - Pomazanik". **42** Dovede ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: "Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefal!" - što znači "Petar - Stijena". **43** Sutradan naumi Isus poći u Galileju. Nađe Filipa i reče mu: "Podi za mnom!" **44** Filip je bio iz Betsaide, iz grada Kristu. **45** Filip nađe Natanaela i javi mu: Andrijina i Petrova. **46** Filip nađe Natanaela i javi mu: "Našli smo onoga o kome je pisao Mojsije u Zakonu i svjedočanstvu Ivana. Kad su Židovi iz Jeruzalema Proroci: Isusa, sina Josipova, iz Nazareta." **47** Kad Isus ugleda poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: "Tko si Kaže mu Filip: "Dodi i vidi." **48** Kaže mu Filip: "Dodi i vidi." **49** Kad Isus ugleda Krist." **21** Upitaše ga nato: "Što dakle? Jesi li Ilija?" gdje Natanael dolazi k njemu, reče za njega: "Evo Odgovori: "Nisam." "Jesi li Prorok?" Odgovori: "Ne." **50** Odgovori mu Natanael: "Odakle me poznajes?" Odgovori mu Natanael: "Odakle me poznajes?" Odgovori mu Isus: "Vidjeh te prije negoli te Filip pozva, dok si bio pod smokvom." **51** Nato će mu Natanael: "Učitelju, ti istinotog Izraelca u kojem nema prijevare!" **48** Kaže mu Natanael: "Odakle me poznajes?" Odgovori mu Natanael: "Odakle me poznajes?" Odgovori mu Isus: "Vidjeh te pod smokvom", vjeruješ. **52** Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: "Vina nemaju." **4** Kaže joj Isus: "Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!" **5** Nato će njegova mati poslužiteljima: "Što god vam

2 Trećeg dana bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova majka. **2** Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. **3** Kad ponesta vina, Isusu će njegova majka: "Vina nemaju." **4** Kaže joj Isus: "Ženo, što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!" **5** Nato će njegova mati poslužiteljima: "Što god vam

rekne, učinite!" 6 A bijaše onđe Židovima za čišćenje Odgovori Isus: "Zaista, zaista, kažem ti: ako se tko ne šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. 7 rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje. Kaže Isus poslužiteljima: "Napunite posude vodom!" 6 Što je od tijela rođeno, tijelo je; i što je od Duha i napune ih do vrha. 8 Tada im reče: "Zagrabite rođeno, duh je. 7 Ne čudi se što ti rekoh: 'Treba da sada i nosite ravnatelju stola.' Oni odnesu. 9 Kad se rodite nanovo, odozgor." 8 Vjetar puše gdje hoće; okusi vodu što posta vinom, a nije znao odakle je - čuješ mu šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide. znale su sluge koje zagrabiše vodu - ravnatelj stola Tako je sa svakim koji je rođen od Duha." 9 Upita ga pozove zaručnika 10 i kaže mu: "Svaki čovjek stavlja Nikodem: "Kako se to može zbiti?" 10 Odgovor mu na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Isus: "Ti si učitelj u Izraelu pa to da ne razumiješ? Ti si čuvao dobro vino sve do sada." 11 Tako, u 11 Zaista, zaista, kažem ti: govorimo što znamo, Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svjedočimo za ono što vidjesmo, ali svjedočanstva svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici. našega ne primate. 12 Ako vam rekoh zemaljsko 12 Nakon toga siđe sa svojom majkom, s braćom i pa ne vjerujete, kako ćete vjerovati kad vam budem sa svojim učenicima u Kafarnaum. Ondje ostadoše govorio nebesko? 13 Nitko nije uzašao na nebo doli nekoliko dana. 13 Blizu bijaše židovska Pasha. Stoga onaj koji siđe s neba, Sin Čovječji. 14 I kao što je Isus užide u Jeruzalem. 14 U Hramu nađe prodavače Mojsije podigao zmiju u pustinji tako ima biti podignut volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede. 15 I Sin Čovječji 15 da svaki koji vjeruje u njemu ima načini bić od užeta te ih sve istjera iz Hrama zajedno život vječni. (aiōnios g166) 16 Uistinu, Bog je tako ljubio s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan isprevrta, 16 a prodavačima golubova reče: "Nosite koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život to odavde i ne činite od kuće Oca mojega kuću vječni. (aiōnios g166) 17 Ta Bog nije poslao Sina na trgovačku." 17 Prisjetiše se njegovi učenici da je svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spasi po pisano: Izjeda me revnost za Dom tvoj. 18 Nato se njemu. 18 Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko umiješaju Židovi i upitaju ga: "Koje nam znamenje ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao uime možeš pokazati da to smiješ činiti?" 19 Odgovori im jedinorođenoga Sina Božjega. 19 A ovo je taj sud: Isus: "Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići." Svetlost je došla na svijet, ali ljudi su više ljubili tamu 20 Rekoše mu nato Židovi: "Četrdeset i šest godina nego svjetlost jer djela im bijahu zla. 20 Uistinu, tko gradio se ovaj Hram, a ti da ćeš ga u tri dana podići?" god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da 21 No on je govorio o hramu svoga tijela. 22 Pošto se ne razotkriju djela njegova; 21 a tko čini istinu, uskrnsu od mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici da je dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela to htio reći te povjerovaše Pismu i besjadi koju Isus njegova u Bogu učinjena." 22 Poslije toga ode Isus sa reče. 23 Dok je boravio u Jeruzalemu o blagdanu svojim učenicima u Judejsku zemlju. Tu je boravio Pashe, mnogi povjerovaše u njegovo ime promatrajući s njima i krstio. 23 A krstio je i Ivan, u Enonu blizu znamenja koja je činio. 24 No sam se Isus njima nije Salima, jer onđe bijaše mnogo vode. Ljudi su dolazili povjeravao jer ih je sve dobro poznavao 25 i nije i krstili se. 24 Jer Ivan još nije bio bačen u tamnicu. trebalo da mu tko daje svjedočanstvo o čovjeku: ta 25 Između Ivanovih učenika i nekog Židova nastade sam je dobro znao što je u čovjeku.

3 Bijaše među farizejima čovjek imenom Nikodem, ugledan Židov. 2 On dođe Isusu obnoći i reče mu: "Rabbi, znamo da si od Boga došao kao učitelj jer nitko ne može činiti znamenja kakva ti činiš ako Bog nije s njime." 3 Odgovori mu Isus: "Zaista, zaista, kažem ti: tko se ne rodi nanovo, odozgor, ne može vidjeti kraljevstva Božjeg!" 4 Kaže mu Nikodem: "Kako se čovjek može rodit kada je star? Zar može po drugi put ući u utrobu majke svoje i rodit se?" 5

umanjujem. **31** Tko odozgor dolazi, on je iznad sviju; "Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete klanjati tko je sa zemlje, zemaljski je i zemaljski govor. Tko Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. **22** Vi se klanjate dolazi s neba, on je iznad sviju: **32** što je vidio i čuo onome što ne poznate, a mi se klanjam onome što - za to svjedoči, a svjedočanstva njegova nitko ne poznamo jer spasenje dolazi od Židova. **23** Ali dolazi prima. **33** Tko primi njegovo svjedočanstvo, potvrđuje čas - sada je! - kad će se istinski klanjatelji klanjati da je Bog istinit. **34** Uistinu, onaj koga Bog posla Ocu u duhu i istini jer takve upravo klanjatelje traži Bože riječi govorи jer Bog Duha ne daje na mjeru. **35** Otac. **24** Bog je duh i koji se njemu klanjaju, u duhu i Otac ljubi Sina i sve je predao u ruku njegovu. **36** Tko vjeruje u Sina, ima vječni život; a tko neće da vjeruje u Sina, neće vidjeti života; gnjev Božji ostaje na njemu." (aiōnios g166)

4 Kad Gospodin dozna da su farizeji dočuli kako on, Isus, okuplja i krsti više učenika nego Ivan - **2** iako zapravo nije krstio sam Isus, nego njegovi učenici - **3** ode iz Judeje i ponovno se vrati u Galileju.

4 Morao je proći kroz Samariju. **5** Dođe dakle u samarijski grad koji se zove Sihar, blizu imanja što ga Jakov dade svojemu sinu Josipu. **6** Ondje bijaše zdenac Jakovljev. Isus je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šesta ura. **7** Dođe neka žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: "Daj mi piti!" **8** Njegovi učenici bijahu otisli u grad kupiti hrane. **9** Kaže mu na to Samarijanka: "Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?" Jer Židovi se ne druže sa Samarijancima. **10** Isus joj odgovori: "Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive." **11** Odvrati mu žena: "Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatilo, a zdenac je dubok. Otkuda ti dakle voda živa? **12** Zar si ti možda veći od oca našeg Jakova koji nam dade ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi i stada njegova?" **13** Odgovori joj Isus: "Tko god piće ove vode, opet će ožednjeti. **14** A tko bude pio vode koju će mu ja dati, ne, neće ožednjeti nikada: voda koju će mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji u život vječni." (aiōn g165, aiōnios g166) **15** Kaže mu žena: "Gospodine, daj mi te vode da ne žedam i da ne moram dolaziti ovamo zahvaćati."

16 Nato joj on reče: "Idi i zovi svoga muža pa se vrati ovamo." **17** Odgovori mu žena: "Nemam muža." Kaže joj Isus: "Dobro si rekla: 'Nemam muža!' **18** Pet si doista muževa imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla." **19** Kaže mu žena: "Gospodine, vidim da si prorok. **20** Naši su se očevi klanjali na ovome brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati." **21** A Isus joj reče:

učenici pa se začude što razgovara sa ženom. Nitko ga ipak ne zapita: "Što tražiš?" ili: "Što razgovaraš s njom?" **28** Žena ostavi svoj krčag pa ode u grad i reče ljudima: **29** "Dodite da vidite čovjeka koji mi je kazao sve što sam počinila. Da to nije Krist?" **30** Oni izidu iz grada te se upute k njemu. **31** Učenici ga doltle nudili: "Učitelju, jedi!" **32** A on im reče: "Hraniti mi se valja jelom koje vi ne poznajete." **33** Učenici se nato zapitivaju: "Da mu nije tko donio jesti?" **34** Kaže im Isus: "Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo. **35** Ne govorite li vi: 'Još četiri mjeseca i evo žetve?' Gle, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte polja: već se bjelasaju za žetuvenu. **36** Žetelac već prima plaću, sabire plod za vječni život da se sijač i žetelac zajedno raduju. (aiōnios g166) **37** Tu se obistinjuje izreka: 'Jedan sije, drugi žanje.' **38** Ja vas poslah žeti ono oko čega se niste trudili; drugi su se trudili, a vi ste ušli u trud njihov." **39** Mnogi Samarijanci iz onoga grada povjerovaše u njega zbog riječi žene koja je svjedočila: "Kazao mi je sve što sam počinila." **40** Kad su dakle Samarijanci došli k njemu, moljahu ga da ostane u njih. I ostade ondje dva dana. **41** Tada ih je još mnogo više povjerovalo zbog njegove riječi **42** pa govorahu ženi: "Sada više ne vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli i znamo: ovo je uistinu Spasitelj svijeta." **43** Nakon dva dana ode odande u Galileju. **44** Sam je Isus doduše izjavio da prorok nema časti u svom zavičaju. **45** Kad je dakle stigao u Galileju, Galilejci ga lijepo primiše jer bijahu vidjeli što je sve učinio u Jeruzalemu za blagdana. Jer su i oni bili uzišli na blagdan. **46** Dođe dakle ponovno u Kanu Galilejsku, gdje bijaše pretvorio vodu u vino. Ondje bijaše neki kraljevski službenik koji je imao bolesna sina u Kafarnaumu. **47** Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju,

ode k njemu pa ga moljaše da siđe i ozdravi mu sina izjednačujući sebe s Bogom. **19** Isus nato odvrati: jer već samo što nije umro. **48** Nato mu Isus reče: "Zaista, zaista, kažem vam: Sin ne može sam od "Ako ne vidite znamenja i čudes, ne vjerujete!" **49** sebe činiti ništa, doli što vidi da čini Otac; što on Kaže mu kraljevski službenik: "Gospodine, siđi dok čini, to jednako i Sin čini. **20** Jer Otac Ljubi Sina i mi ne umre dijete." **50** Kaže mu Isus: "Idi, sin tvoj pokazuje mu sve što sam čini. Pokazat će mu i veća živi!" Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus i ode. djela od ovih te čete se čudom čuditi. **21** Uistinu, **51** Dok je on još silazio, pohite mu u susret sluge kao što Otac uskrisuje mrtve i oživljava tako i Sin s viješću da mu sin živi. **52** Upita ih dakle za uru oživljava koje hoće. **22** Otac doista ne sudi nikomu: kad mu je krenulo nabolje. Rekoše mu: "Jučer oko sav je sud predao Sinu **23** da svi časte Sina kao što sedme ure pustila ga ognjica." **53** Tada razabra otac časte Oca. Tko ne časti Sina, ne časti ni Oca koji ga da je to bilo upravo onog časa kad mu Isus reče: "Sin posla." **24** "Zaista, zaista, kažem vam: tko sluša moju tvor živi." I povjerova on i sav dom njegov. **54** Bijaše riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima život vječni to drugo znamenje što ga učini Isus po povratku iz i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u život. Judeje u Galileju.

5 Nakon toga bijaše židovski blagdan pa Isus uzide u Jeruzalem. **2** U Jeruzalemu se kod Ovcjih vrata nalazi kupalište koje se hebrejski zove Bethzatha, a ima pet trijemova. **3** U njima je ležalo mnoštvo bolesnika - slijepih, hromih, uzetih: čekali su da izbjije voda. **4** Andeo bi Gospodnji, naime, silazio od vremena do vremena u ribnjak i pokrenuo vodu: tko bi prvi ušao pošto je voda izbila, ozdravio bi makar bolovao od bilo kakve bolesti. **5** Bijaše ondje neki čovjek koji je trpio od svoje bolesti trideset i osam godina. **6** Kad ga Isus opazi gdje leži i kada dozna da je već dugo u tome stanju, kaže mu: "Želiš li ozdraviti?" **7** Odgovori mu bolesnik: "Gospodine, nikoga nemam tko bi me uronio u kupalište kad se voda uzbiba. Dok ja stignem, drugi već prije mene siđe." **8** Kaže mu Isus: "Ustani, uzmi svoju postelju i hodi!" **9** Čovjek odmah ozdravi, uzme svoju postelju i prohoda. Toga dana bijaše subota. **10** Židovi su stoga govorili ozdravljenomu: "Subota je! Ne smiješ nositi postelju svoju!" **11** On im odvrati: "Onaj koji me ozdravi reče mi: 'Uzmi svoju postelju i hodi!'" **12** Upitaše ga dakle: "Tko je taj čovjek koji ti je rekao: 'Uzmi i hodi?'" **13** No ozdravljenik nije znao tko je taj jer je Isus nestao u mnoštvu što se ondje nalazilo. **14** Nakon toga nađe ga Isus u Hramu i reče mu: "Eto, ozdravio si! Više ne grijesi da te što gore ne snađe!" **15** Čovjek ode i javi Židovima da je Isus onaj koji ga je ozdravio. **16** Zbog toga su Židovi počeli Isusa napadati što to radi subotom. **17** Isus im odgovori: "Otac moj sve do sada radi pa i ja radim." **18** Zbog toga su Židovi još više gledali da ga ubiju jer je ne samo kršio subotu nego i Boga nazivao Ocem svojim

(aiōnios g166) **25** Zaista, zaista, kažem vam: dolazi čas - sada je! - kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega i koji čuju, živjet će. **26** Doista, kao što Otac ima život u sebi tako je i Sinu dao da ima život u sebi; **27** i ovlasti ga da sudi jer je Sin Čovječji. **28** Ne čudite se tome jer dolazi čas kad će svi koji su u grobovima, čuti njegov glas. **29** I izići će: koji su dobro činili - na uskrnsnuće života, a koji su radili zlo - na uskrnsnuće osude. **30** Ja sam od sebe ne mogu učiniti ništa: kako čujem, sudim, i sud je moj pravedan jer ne tražim svoje volje, nego volju onoga koji me posla." **31** "Ako ja svjedočim sam za sebe, svjedočanstvo moje nije istinito. **32** Drugi svjedoči za mene i znam: istinito je svjedočanstvo kojim on svjedoči za mene. **33** Vi ste poslali k Ivanu i on je posvjedočio za istinu. **34** Ja ne primam svjedočanstva od čovjeka, već govorim to da se vi spasite. **35** On bijaše svjetiljka što gori i svijetli, a vi se htjedoste samo za čas naslađivati njegovom svjetlosti. **36** Ali ja imam svjedočanstvo veće od Ivanova: djela koja mi je dao izvršiti Otac, upravo ta djela koja činim, svjedoče za mene - da me poslao Otac. **37** Pa i Otac koji me posla sam je svjedočio za mene. Niti ste glasa njegova ikada čuli niti ste lica njegova ikada vidjeli, **38** a ni riječ njegova ne prebiva u vama jer ne vjerujete onomu kojega on posla. **39** Vi istražujete Pisma jer mislite po njima imati život vječni. I ona svjedoče za mene, (aiōnios g166) **40** a vi ipak nećete da dođete k meni da život imate. **41** Slave od ljudi ne tražim, **42** ali vas dobro upoznaj: ljubavi Božje nemate u sebi. **43** Ja sam došao u ime Oca svoga i vi me ne primate. Dode li tko drugi u svoje ime, njega čete primiti. **44** Ta kako biste vi vjerovali kad tražite slavu jedni od drugih,

a slave od Boga jedinoga ne tražite! **45** Ne mislite Gospodin izrekao zahvalnicu. **24** Kada dakle mnoštvo da ču vas ja tužiti Ocu. Vaš je tužitelj Mojsije u koga vidje da onđe nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u se uzdare. **46** Uistinu, kad biste vjerovali Mojsiju, i lađice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa. **25** Kad ga meni biste vjerovali: ta o meni je on pisao. **47** Ali nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: "Učitelju, kad ako njegovim pismima ne vjerujete, kako da mojim si ovamo došao?" **26** Isus im odgovori: "Zaista, zaista, riječima vjerujete?"

6 Nakon toga ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora. **2** Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na bolesnicima. **3** A Isus užide na goru i onđe sjedaše sa svojim učenicima. **4** Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan. **5** Isus podigne oči i ugleda kako silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: "Gdje da kupimo kruha da ovi blagaju?" **6** To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. **7** Odgovori mu Filip: "Za dvjesti denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo dobije." **8** Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra: **9** "Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je to za tolike?" **10** Reče Isus: "Neka ljudi posjedaju!" A bilo je mnogo trave na tome mjestu. Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. **11** Isus uze kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i od ribica - koliko su god htjeli. **12** A kad se nađiše, reče svojim učenicima: "Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!" **13** Skupili su dakle i napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše onima koji su blagovali. **14** Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini, rekoše: "Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!" **15** Kad Isus spozna da kane doći, pograbiti ga i zakraljiti, povuće se ponovno u goru, posve sam. **16** Kad nastá večer, siđoše njegovi učenici k moru, **17** uđoše u lađicu i krenuše na onu stranu mora, u Kafarnaum. Već se i smrklo, a Isusa još nikako k njima. **18** More se uzbukalo od silnog vjetra što je zapuhao. **19** Pošto su dakle isplovili oko dvadeset i pet do trideset stadija, ugledaju Isusa gdje ide po moru i približava se lađici. Prestraše se, **20** a on će njima: "Ja sam! Ne bojte se!" **21** Htjedoše ga uzeti u lađicu, kadli se lađica odmah nađe na obali kamo su se zaputili. **22** Sutradan mnoštvo, koje оста s onu stranu mora, zapazi da onđe bijaše samo jedna lađica i da Isus nije bio ušao zajedno sa svojim učenicima u lađicu, nego da oni odoše sami. **23** Iz Tiberijade pak stigoše druge lađice blizu onog mjesta gdje jedoše kruh pošto je

Gospodin izrekao zahvalnicu. **24** Kada dakle mnoštvo da onđe nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u lađice i odu u Kafarnaum tražeći Isusa. **25** Kad ga nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: "Učitelju, kad si ovamo došao?" **26** Isus im odgovori: "Zaista, zaista, kažem vam: tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od onih kruhova i nasitili se. **27** Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji jer njega Otac - Bog - opečati." (aiōnios g166) **28** Rekoše mu dakle: "Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?" **29** Odgovori im Isus: "Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao." **30** Rekoše mu onda: "Kakvo ti znamenje činiš da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo?" **31** Očevi naši blagovaše manu u pustinji, kao što je pisano: Nahrani ih kruhom nebeskim." **32** Reče im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski; **33** jer kruh je Božji Onaj koji silazi s neba i daje život svijetu." **34** Rekoše mu nato: "Gospodine, daj nam uvijek toga kruha." **35** Reče im Isus: "Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni, neće ogladnjeti; tko vjeruje u mene, neće ožednjeti nikada. **36** No rekoh vam: vidjeli ste me, a opet ne vjerujete. **37** Svi koje mi daje Otac doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti; **38** jer siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. **39** A ovo je volja onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego da ih uskrisim u posljednji dan. **40** Da, to je volja Oca mojega da tko god vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji dan." (aiōnios g166) **41** Židovi nato mrmljahu protiv njega što je rekao: "Ja sam kruh koji je sišao s neba." **42** Govorahu: "Nije li to Isus, sin Josipov? Ne poznajemo li mu oca i majku? Kako sada govorи: 'Sišao sam s neba?'" **43** Isus im odvrati: "Ne mrmljajte među sobom! **44** Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji me posla; i ja ču ga uskrisiti u posljednji dan. **45** Pisano je u Prorocima: Svi će biti učenici Božji. Tko god čuje od Oca i pouči se, dolazi k meni. **46** Ne da bi tko video Oca, doli onaj koji je kod Boga; on je video Oca. **47** Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje, ima život vječni. (aiōnios g166) **48** Ja sam kruh života. **49** Očevi vaši jedoše u pustinji manu i pomriješe. **50** Ovo je kruh koji silazi s neba:

da tko od njega jede, ne umre. **51** Ja sam kruh živi u njega. **6** Reče im nato Isus: "Moje vrijeme još nije koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, došlo, a za vas je vrijeme svagda pogodno. **7** Vas živjet će uvijeke. Kruh koji ču ja dati tijelo je moje - svijet ne može mrziti, ali mene mrzi jer ja svjedočim za život svijeta." (aiōn g165) **52** Židovi se nato među protiv njega: da su mu djela opaka. **8** Vi samo užidite sobom prepirahu: "Kako nam ovaj može dati tijelo na blagdan. Ja još ne uzlazim na ovaj blagdan jer svoje za jelo?" **53** Reče im stoga Isus: "Zaista, zaista, moje se vrijeme još nije ispunilo." **9** To im reče i kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ostade u Galileji. **10** Ali pošto njegova braća užidoše ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi! **54** Tko na blagdan, užide i on, ne javno, nego potajno. **11** A blaguje tijelo moje i piye krv moju, ima život vječni; Židovi su ga tražili o blagdanu pitajući: "Gdje je onaj?" i ja ču ga uskrisiti u posljednji dan. (aiōnios g166) **55** **12** I među mnoštvom o njemu se mnogo šaptalo. Tijelo je moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. Jedni govorahu: "Dobar je!" Drugi pak: "Ne, nego **56** Tko jede moje tijelo i piye moju krv, u meni ostaje i zavodi narod." **13** Ipak nitko nije otvoreno govorio o ja u njemu. **57** Kao što je mene poslao živi Otac i njemu zbog straha od Židova. **14** Usred blagdana ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet užide Isus u Hram i stade naučavati. **15** Židovi se u će po meni. **58** Ovo je kruh koji je s neba sišao, čudu pitahu: "Kako ovaj znade Pisma, a nije učio?" **16** ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko jede Nato im Isus odvrati: "Moj nauk nije moj, nego onoga ovaj kruh, živjet će uvijeke." (aiōn g165) **59** To reče koji me posla. **17** Ako tko hoće vršiti volju njegovu, Isus naučavajući u sinagogi u Kafarnaumu. **60** Mnogi prepoznat će da li je taj nauk od Boga ili ja sam od od njegovih učenika čuvši to rekoše: "Tvrda je to sebe govorim. **18** Tko sam od sebe govor, svoju besedu! Tko je može slušati?" **61** A Isus znajući sam slavu traži, a tko traži slavu onoga koji ga posla, taj od sebe da njegovi učenici zbog toga mrmljuju, reče je istinit i nema u njemu nepravednosti. **19** Nije li im: "Zar vas to sablažnjava? **62** A što ako vidite Sina vam Mojsije dao Zakon? Pa ipak nitko od vas ne vrši Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio?" **63** Zakona." "Zašto tražite da me ubijete?" **20** Odgovori "Duh je onaj koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi mnoštvo: "Zloduha imaš! Tko traži da te ubije?" **21** koje sam vam govorio duh su i život su." **64** "A ipak, Uzvrati im Isus: "Jedno djelo učinih i svi se čudite. ima ih među vama koji ne vjeruju." Jer znao je Isus **22** Mojsije vam dade obrezanje - ne, ono i nije od od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj Mojsija, nego od otaca - i vi u subotu obrezujete koji će ga izdati. **65** I doda: "Zato sam vam i rekao čovjeka. **23** Ako čovjek može primiti obrezanje u da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od subotu da se ne prekrši Mojsijev zakon, zašto se Oca." **66** Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli ljudite na mene što sam svega čovjeka ozdravio u s njime. **67** Reče stoga Isus dvanaestorici: "Da možda subotu? **24** Ne sudite po vanjštini, nego sudite sudom i vi ne kanite otići?" **68** Odgovori mu Šimun Petar: pravednim!" **25** Rekoše tada neki Jeruzalemc: "Nije "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života li to onaj koga traže da ga ubiju?" **26** A evo, posve vječnoga! (aiōnios g166) **69** I mi vjerujemo i znamo: otvoreno govor i ništa mu ne kažu. Da nisu možda ti si Svetac Božji." **70** Odgovori im Isus: "Nisam li i glavari doista upoznali da je on Krist? **27** Ali za ja vas dvanaestoricu izabrazao? A ipak, jedan je od njega znamo odakle je, a kad Krist dođe, nitko neće vas davao." **71** Govoraše to o Judi, sinu Šimuna znati odakle je!" **28** Nato Isus, koji je učio u Hramu, Iškariotskoga, jednom od dvanaestorice, jer on ga je povika: "Da! Poznajete me i znate odakle sam! A ipak imao izdati.

7 Nakon toga Isus je obilazio po Galileji; nije htio u Judeju jer su Židovi tražili da ga ubiju. **2** Bijaše blizu židovski Blagdan sjenica. **3** Rekoše mu stoga njegova braća: "Otiđi odavle i podi u Judeju da i tvoji učenici vide djela što činiš. **4** Ta tko želi biti javno poznat, ne čini ništa u tajnosti. Ako već činiš sve to, očituj se svijetu." **5** Jer ni braća njegova nisu vjerovala

Stoga glavari svećenički i farizeji poslaše stražare nju baci kamen." 8 I ponovno se sagnuvši, nastavi da ga uhvate. 33 Tada Isus reče: "Još sam malo pisati po zemlji. 9 A kad oni to čuše, stadoše odlaziti vremena s vama i odlazim onomu koji me posla. 34 jedan za drugim, počevši od starijih. Osta Isus sam - i Tražit ćete me i nećete me naći; gdje sam ja, vi ne žena koja stajaše u sredini. 10 Isus se uspravi i reče možete doći." 35 Rekoše nato Židovi među sobom: joj: "Ženo, gdje su oni? Zar te nitko ne osudi?" 11 "Kamo to ovaj kani da ga mi nećemo naći? Da ne Ona reče: "Nitko, Gospodine." Reče joj Isus: "Ni ja te kani poći raseljenima među Grcima i naučavati Grke? ne osuđujem. Iди i odsada više nemoj grijesiti." 12 36 Što li znači besjeda koju reče: 'Tražit ćete me i Isus im zatim ponovno progovori: "Ja sam svjetlost nećete me naći; gdje sam ja, vi ne možete doći?" 37 svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tamni, nego će U posljednji, veliki dan blagdana Isus stade i povika: imati svjetlost života." 13 Farizeji mu nato rekoše: "Ako je tko žedan, neka dođe k meni! Neka pije 38 "Ti svjedočiš sam za sebe: svjedočanstvo tvoje nije koji vjeruje u mene! Kao što reče Pismo: 'Rijeke će istinito!' 14 Odgovori im Isus: "Ako ja i svjedočim žive vode poteći iz njegove utrobe!" 39 To reče o sam za sebe, svjedočanstvo je moje istinito jer znam Duhu kojega su imali primiti oni što vjeruju u njega. odakle dođoh i kamo idem. A vi ne znate ni odakle Tada doista ne bijaše još došao Duh jer Isus nije bio dolazim ni kamo idem. 15 Vi sudite po tijelu; ja ne proslavljen. 40 Kad su neki iz naroda čuli te riječi, sudim nikoga; 16 no ako i sudim, sud je moj istinit jer govorahu: "Ovo je uistinu Prorok." 41 Drugi govorahu: nisam sam, nego - ja i onaj koji me posla, Otac. 17 Ta "Ovo je Krist." A bilo ih je i koji su pitali: "Pa zar Krist i u vašem zakonu piše da je svjedočanstvo dvojice dolazi iz Galileje? 42 Ne kaže li Pismo da Krist dolazi istinito. 18 Ja svjedočim za sebe, a svjedoči za mene iz potomstva Davidova, i to iz Betlehema, mjesta i onaj koji me posla, Otac." 19 Nato ga upitaju: "Gdje gdje bijaše David?" 43 Tako je u narodu nastala je tvoj Otac?" Odgovori Isus: "Niti mene poznajete niti podvojenost zbog njega. 44 Neki ga čak htjedоše Oca mojega. Kad biste poznavali mene, i Oca biste uhvatiti, ali nitko ne stavi na nj ruke. 45 Dodoše moga poznivali." 20 Te riječi rekao je Isus u riznici dok dakle stražari glavarima svećeničkim i farizejima, a je naučavao u Hramu. I nitko ga ne uhvati jer još ne ovi im rekoše: "Zašto ga ne dovedoste?" 46 Stražari bijaše došao njegov čas. 21 Reče im ponovno Isus: odgovore: "Nikada nitko nije ovako govorio." 47 Nato "Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i u svojem ćete grijehu će im farizeji: "Zar ste se i vi dali zavesti? 48 Je li itko umrijeti. Kamo ja odlazim, vi ne možete doći." 22 od glavara ili farizeja povjerovao u njega? 49 Ali ta Židovi se nato stanu pitati: "Da se možda ne kani ubiti svjetina koja ne pozna Zakona - to je prokleti!" 50 kad govor: 'Kamo ja odlazim, vi ne možete doći?' 23 Kaže im Nikodem - onaj koji ono prije dođe k Isusu, a A Isus nastavi: "Vi ste odozdol, ja sam odozgor. Vi bijaše jedan od njih: 51 "Zar naš Zakon sudi čovjeku ste od ovoga svijeta, a ja nisam od ovoga svijeta. 24 ako ga prije ne sasluša i ne dozna što čini?" 52 Stoga vam i rekoh: 'Umrijet ćete u grijesima svojim.' Odgovoriše mu: "Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš Uistinu, ako ne povjerujete da Ja jesam, umrijet ćete vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok." 53 I otidoše u grijesima svojim." 25 Nato mu oni rekoše: "A tko si ti?" Odvrati Isus: 26 "Ta što da vam s početka opet zborim? Mnogo toga imam o vama zboriti i suditi; no onaj koji me posla istinit je, i što sam čuo od njega, to ja zborim svijetu." 27 Ne shvatiše da im govor o Ocu. 28 Isus im nato reče: "Kad uzdignite Sina Čovječjega, tada ćete upoznati da Ja jesam i da sam od sebe ne činim ništa, nego da onako zborim kako me naučio Otac. 29 Onaj koji me posla sa mnom je i ne ostavi me sama jer ja uvijek činim što je njemu milo." 30 Na te njegove riječi mnogi povjerovaše u njega. 31 Tada Isus progovori Židovima koji mu povjerovaše: "Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji ste učenici;

8 A Isus se uputi na Maslinsku goru. 2 U zoru eto ga opet u Hramu. Sav je narod hrlio k njemu. On sjede i stade poučavati. 3 Uto mu pismoznanci i farizeji dovedu neku ženu zatečenu u preljubu. Postave je u sredinu 4 i kažu mu: "Učitelju! Ova je žena zatečena u samom preljubu. 5 U Zakonu nam je Mojsije naredio takve kamenovati. Što ti na to kažeš?" 6 To govorahu samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti. Isus se sagne pa stane prstom pisati po tlu. 7 A kako su oni dalje navaljivali, on se uspravi i reče im: "Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na

32 upoznat ćete istinu i istina će vas oslobođiti.” 33 vidjeti moj Dan. I vidje i obradova se.” 57 Rekoše mu Odgovore mu: “Potomstvo smo Abrahamovo i nikome nato Židovi: “Ni pedeset ti još godina nije, a video si nikada nismo robovali. Kako to ti govoriš: ‘Postat zaista, zaista, kažem vam: prije negoli Abraham posta, Ja jesam!’” 59 Nato pogradiše kamenje da bace na nj. No Isus se sakri te izide iz Hrama.

g165) 36 Ako vas dakle Sin oslobođi, zbilja ćete biti slobodni. 37 Znam: potomstvo ste Abrahamovo, a ipak tražite da me ubijete jer moja riječ nema mesta u vama. 38 Ja govorim što vidjeh kod Oca, a vi činite što čuste od svog oca.” 39 Odgovoriše mu: “Naš je otac Abraham”. Kaže im Isus: “Da ste djeca Abrahama, djela biste Abrahama činili. 40 A eto, tražite da ubijete mene, mene koji sam vam govorio istinu što sam je od Boga čuo. Takvo što Abraham nije učinio! 41 Vi činite djela oca svojega.” Rekoše mu: “Mi se nismo rodili iz preljuba, jedan nam je Otac - Bog.” 42 Reče im Isus: “Kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste mene jer sam ja od Boga izišao i došao; nisam sam od sebe došao, nego on me posla. 43 Zašto moje besjede ne razumijete? Zato što niste kadri slušati moju riječ. 44 Vama je otac davao i hoće vam se vršiti prohtjeve oca svoga. On bijaše čovjekoubojica od početka i ne stajaše u istini jer nema istine u njemu: kad govorи laž, od svojega govorи jer je lažac i otac laži. 45 A meni, jer istinu govorim, meni ne vjerujete. 46 Tko će mi od vas dokazati grijeh? Ako istinu govorim, zašto mi ne vjerujete? 47 Tko je od Boga, riječi Božje sluša; vi zato ne slušate jer niste od Boga.” 48 Odgovoriše mu Židovi: “Ne kažemo li pravo da si ti Samarijanac i da imaš zloduhu?” 49 Odgovori Isus: “Ja nemam zloduha, nego častim svoga Oca, a vi me obeščaćujete; 50 No ja ne tražim svoje slave; ima tko traži i sudi. 51 Zaista, zaista, kažem vam: ako tko očuva moju riječ, neće vidjeti smrti dovjeka.” (aiōn g165) 52 Rekoše mu Židovi: “Sada vidimo da imaš zloduhu. Abraham umrije, tako i proroci, a ti kažeš: ‘Ako tko čuva moju riječ, neće okusiti smrti dovjeka.’” (aiōn g165) 53 Zar si ti veći od oca našegra Abrahama, koji je umro? Pa i proroci pomriješe. Kime se to praviš?” 54 Odgovori Isus: “Ako ja sam sebe slavim, slava moja nije ništa. Ima koji me slavi - Otac moj, a vi velite da je on vaš Bog, 55 no ne pozajmorate ga, a ja ga znam. Ako vam reknem da ga ne znam, bit će lažac jednak vama. No znam ga i riječ njegovu čuvam. 56 Abraham, otac vaš, usklikta što će

9 Prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. 2 Zapitaše ga njegovi učenici: “Učitelju, tko li sagrijesi, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?” 3 Odgovori Isus: “Niti sagrijesi on niti njegovi roditelji, nego je to zato da se na njemu očituju djela Božja.” 4 “Dok je dan, treba da radimo djela onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi. 5 Dok sam na svijetu, svjetlost sam svijeta.” 6 To rekavši, pljune na zemlju i od pljuvačke načini kal pa mu kalom premaza oči. 7 I reče mu: “Idi, operi se u kupalištu Siloamu!” - što znači “Poslanik.” Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući. 8 Susjedi i oni koji su ga prije vidali kao prosjaka govorili su: “Nije li to onaj koji je sjedio i prosio?” 9 Jedni su govorili: “On je.” Drugi opet: “Nije, nego mu je sličan.” On je sam tvrdio: “Da, ja sam!” 10 Nato ga upitaše: “Kako su ti se otvorile oči?” 11 On odgovori: “Čovjek koji se zove Isus načini kal, premaza mi oči i reče mi: ‘Idi u Siloam i operi se.’ Odoh dakle, oprah se i progledah.” 12 Rekoše mu: “Gdje je on?” Odgovori: “Ne znam.” 13 Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima. 14 A toga dana kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. 15 Farizeji ga počeše iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: “Stavio mi kal na oči i ja se oprah - i evo vidim.” 16 Nato neki između farizeja rekoše: “Nije taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu.” Drugi su pak govorili: “A kako bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?” I nastade među njima podvojenost. 17 Zatim ponovno upitaju slijepca: “A što ti kažeš o njemu? Otvorio ti je oči!” On odgovori: “Prorok je!” 18 Židovi ipak ne vjerovahu da on bijaše slijep i da je progledao dok ne dozvaše roditelje toga koji je progledao 19 i upitaše ih: “Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep rodio? Kako sada vidi?” 20 Njegovi roditelji odvrate: “Znamo da je ovo naš sin i da se slijep rodio. 21 A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko mu je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o sebi govoriti!” 22 Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali Židova. Židovi se doista već bijahu dogovorili da se iz sinagoge ima izopćiti svaki

koji njega prizna Kristom. 23 Zbog toga rekoše njegovi roditelji: "Punoljetan je, njega pitajte!" 24 Pozvaše stoga po drugi put čovjeka koji bijaše slijep i rekoše: "Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek nje pastir i nije vlasnik ovaca - kad vidi vuka gdje grešnik!" 25 Nato im on odgovori: "Je li grešnik, ja ne dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni: znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada vidim." 26 13 najamnik je i nije mu do ovaca. 14 Ja sam pastir Rekoše mu opet: "Što ti učini? Kako ti otvori oči?" 27 Dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, 15 kao Odgovori im: "Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj opet hoćete čuti? Da ne kanite i vi postati njegovim polažem za ovce. 16 Imam i drugih ovaca, koje nisu učenicima?" 28 Nato ga oni izgrdiše i rekoše: "Ti iz ovog ovčnjaka. I njih treba da dovedem i glas će si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsijevi. 29 Mi moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir. 17 Zbog znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet znamo ni odakle je." 30 Odgovori im čovjek: "Pa to i uzmem. 18 Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam jest čudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam otvorio oči. 31 Znamo da Bog grešnike ne uslišava; opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca svoga." 19 nego je li tko bogobojazan i vrši li njegovu volju, toga Među Židovima ponovno nastala podvojenost zbog tih uslišava. 32 Odvijeka se nije čulo da bi tko otvorio riječi. 20 Mnogi su od njih govorili: "Zloduha ima pa oči slijepcu od rođenja. (aiōn g165) 33 Kad ovaj ne bi mahnila! Što ga slušate?" 21 Drugi su govorili: "Nisu bio od Boga, ne bi mogao činiti ništa". 34 Odgovore to riječi opsjednuti. Zar zloduh može slijepima oči mu: "Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?" i otvoriti? 22 Svetkovao se tada u Jeruzalemu Blagdan izbacise ga. 35 Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga posvećenja. Bila je zima. 23 Isus je obilazio Hramom nađe i reče mu: "Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?" 36 po trijemu Salomonovu. 24 Okružili ga Židovi i govorili On odgovori: "A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u mu: "Dokle ćeš nam dušu držati u neizvjesnosti? Ako njega?" 37 Reče mu Isus: "Vidio si ga! To je onaj koji si ti Krist, reci nam otvoreno!" 25 Isus im odgovori: govori s tobom!" 38 A on reče: "Vjerujem, Gospodine!" "Rekoh vam pa ne vjerujete. Djela što ih ja činim u I baci se ničice preda nj. 39 Tada Isus reče: "Radi ime Oca svoga - ona svjedoče za mene. 26 Ali vi suda dođoh na ovaj svijet: da progledaju koji ne vide, ne vjerujete jer niste od mojih ovaca. 27 Ovce moje a koji vide, da oslijepi!" 40 Čuli to neki od farizeja koji su bili s njime pa ga upitaju: "Zar smo i mi slijepi?" 41 Isus im odgovori: "Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeħ vaš ostaje."

10 "Zaista, zaista, kažem vam: tko god u ovčnjak ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskače, kradljivac je i razbojnik. 2 A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca. 3 Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi. 4 A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. 5 Za tuđincem, dakako, ne idu, već bježe od njega jer tuđinčeva glasa ne poznaju." 6 Isus im kaza tu poredbu, ali oni ne razumješe što im htjede time kazati. 7 Stoga im Isus ponovno reče: "Zaista, zaista, kažem vam: ja sam vrata ovcama. 8 Svi koji dodoše prije mene, kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušaše. 9 Ja sam vrata. Kroza me tko uđe, spasit će se: i ulazit će i izlaziti i pašu nalaziti. 10 Kradljivac dolazi samo

da ukrade, zakolje i pogubi. Ja dođoh da život imaju, u izobilju da ga imaju." 11 "Ja sam pastir dobri. Pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, 15 kao Odgovori im: "Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj opet hoćete čuti? Da ne kanite i vi postati njegovim polažem za ovce. 16 Imam i drugih ovaca, koje nisu učenicima?" 28 Nato ga oni izgrdiše i rekoše: "Ti iz ovog ovčnjaka. I njih treba da dovedem i glas će si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsijevi. 29 Mi moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir. 17 Zbog znamo da je Mojsiju govorio Bog, a za ovoga ne toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet znamo ni odakle je." 30 Odgovori im čovjek: "Pa to i uzmem. 18 Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam jest čudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je od sebe polažem. Vlast imam položiti ga, vlast imam otvorio oči. 31 Znamo da Bog grešnike ne uslišava; opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od Oca svoga." 19 nego je li tko bogobojazan i vrši li njegovu volju, toga Među Židovima ponovno nastala podvojenost zbog tih uslišava. 32 Odvijeka se nije čulo da bi tko otvorio riječi. 20 Mnogi su od njih govorili: "Zloduha ima pa oči slijepcu od rođenja. (aiōn g165) 33 Kad ovaj ne bi mahnila! Što ga slušate?" 21 Drugi su govorili: "Nisu bio od Boga, ne bi mogao činiti ništa". 34 Odgovore to riječi opsjednuti. Zar zloduh može slijepima oči mu: "Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?" i otvoriti? 22 Svetkovao se tada u Jeruzalemu Blagdan izbacise ga. 35 Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga posvećenja. Bila je zima. 23 Isus je obilazio Hramom nađe i reče mu: "Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?" 36 po trijemu Salomonovu. 24 Okružili ga Židovi i govorili On odgovori: "A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u mu: "Dokle ćeš nam dušu držati u neizvjesnosti? Ako njega?" 37 Reče mu Isus: "Vidio si ga! To je onaj koji si ti Krist, reci nam otvoreno!" 25 Isus im odgovori: govori s tobom!" 38 A on reče: "Vjerujem, Gospodine!" "Rekoh vam pa ne vjerujete. Djela što ih ja činim u I baci se ničice preda nj. 39 Tada Isus reče: "Radi ime Oca svoga - ona svjedoče za mene. 26 Ali vi suda dođoh na ovaj svijet: da progledaju koji ne vide, ne vjerujete jer niste od mojih ovaca. 27 Ovce moje a koji vide, da oslijepi!" 40 Čuli to neki od farizeja koji su bili s njime pa ga upitaju: "Zar smo i mi slijepi?" 41 Isus im odgovori: "Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeħ vaš ostaje."

Ja im dajem život vječni te neće propasti nikada i nitko ih neće ugrabitи iz moje ruke. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Otac moj, koji mi ih dade, veći je od svih i nitko ih ne može ugrabitи iz ruke Očeve. 30 Ja i Otac jedno smo." 31 Židovi ponovno pograbiše kamenje da ga kamenuju. 32 Isus im odgovori: "Mnoga vam dobra djela Očeva pokazah. Za koje me od tih djela kamenujete?" 33 Odgovoriše mu Židovi: "Zbog dobra te djela ne kamenujemo, nego zbog hule: što ti - čovjek - sebe Bogom praviš." 34 Odgovori im Isus: "Nije li pisano u vašem Zakonu: Ja rekoh: bogovi ste! 35 Ako bogovima nazva one kojima je riječ Božja upravljena - a Pismo se ne može dokinuti - 36 kako onda vi onome kog Otac posveti i posla na svijet možete reći: 'Huliš!' - zbog toga što rekoh: 'Sin sam Božji!' 37 Ako ne činim djela Oca svoga, nemojte mi vjerovati. 38 Ali ako činim, sve ako meni i ne vjerujete, djelima vjerujte pa uvidite i upoznajte da je Otac u

meni i ja u Ocu." 39 Nato ga ponovno nastojahu vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na uhvatiti, ali im on izmaknu iz ruku. 40 I ode ponovno svijet!" 28 Rekavši to ode, zovnu svoju sestru Mariju i na onu stranu Jordana - na mjesto gdje je prije Ivan reče joj krišom: "Učitelj je ovdje i zove te." 29 A ona, krstio. I osta ondje. 41 A mnogi dodoše k njemu i čim doču, brzo ustane i pođe k njemu. 30 Isus još ne rekoše mu: "Ivan doduše ne učini nijednog znamenja, bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje ali se sve obistinilo što je rekao o ovome." 42 Mnogi ga je Marta susrela. 31 Kad Židovi, koji su s Marijom ondje povjerovaše u njega.

11 Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela

Marije i sestre joj Marte. 2 Marija bijaše ono pomazala Gospodina pomašću i otrla mu noge svojom kosom. Njezin dakle brat Lazar bijaše bolestan. 3 Sestre stoga poručiše Isusu: "Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je." 4 Čuvši to, Isus reče: "Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji." 5 A Isus ljubljaše Martu i njezinu sestru i Lazara. 6 Ipak, kad je čuo za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio. 7 Istom nakon toga reče učenicima: "Podimo opet u Judeju!" 8 Kažu mu učenici: "Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?" 9 Odgovori Isus: "Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta. 10 Hodи li tko noću, spotiče se jer nema svjetlosti u njemu." 11 To reče, a onda im dometnu: "Lazar, prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga." 12 Rekoše mu nato učenici: "Gospodine, ako spava, ozdravit će." 13 No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomislile da govori o spavanju, o snu. 14 Tada im Isus reče posve otvoreno: "Lazar je umro. 15 Ja se radujem što ne bijah ondje, i to poradi vas - da uvjerujete. Nego podimo k njemu!" 16 Nato Toma zvani Blizanac reče suučenicima: "Hajdemo i mi da umremo s njime!" 17 Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. 18 Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike petnaest stadija. 19 A mnogo Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju zbog brata njihova. 20 Kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je Marija ostala u kući. 21 Marta reče Isusu: "Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. 22 Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti." 23 Kaza joj Isus: "Uskrsnut će brat tvoj!" 24 A Marta mu odgovori: "Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan." 25 Reče joj Isus: "Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. 26 I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?" (aiōn g165) 27 Odgovori mu: "Da, Gospodine! Ja

bili u kući i tješili je, vidješe kako je brzo ustala i izišla, podoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati. 32 A kad Marija dode onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama govoreći: "Gospodine, da si bio ovjde, brat moj ne bi umro." 33 Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu i uzbuđen 34 upita: "Kamo ste ga položili?" Odgovoriše mu: "Gospodine, dodri i pogledaj!" 35 I zaplaka Isus. 36 Nato su Židovi govorili: "Gle, kako ga je ljubio!" 37 A neki između njih rekoše: "Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?" 38 Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. 39 Isus zapovjedi: "Odvalite kamen!" Kaže mu pokojnikova sestra Marta: "Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan." 40 Kaže joj Isus: "Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?" 41 Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: "Oče, hvala ti što si me uslišao. 42 Ja sam znao da me svagda uslišavaš, no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao." 43 Rekavši to povika iza glasa: "Lazare, izlazi!" 44 I mrtvac izide, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: "Odriješite ga i pustite neka ide!" 45 Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učni, povjerovaše u nj. 46 A neki od njih odu farizejima i pripovjede im što Isus učini. 47 Stoga glavarji svećenički i farizeji sazvase Vjeće. Govorili su: "Što da radimo? Ovaj čovjek čini mnoga znamenja. 48 Ako ga pustimo tako, svi će povjerovati u nj pa će doći Rimljani i oduzeti nam ovo mjesto i narod!" 49 A jedan od njih - Kajfa, veliki svećenik one godine - reče im: "Vi ništa ne zname. 50 I ne mislite kako je za vas bolje da jedan čovjek umre za narod, nego da sav narod propadne!" 51 To ne reče sam od sebe, nego kao veliki svećenik one godine prorokova da Isus ima umrijeti za narod; 52 ali ne samo za narod nego i zato da raspršene sinove Božje skupi u jedno. 53 Toga dana dakle odluče da ga ubiju. 54 Zbog toga se Isus više nije javno kretao među Židovima, nego je

odatle otisao u kraj blizu pustinje, u grad koji se zove vidjeti Isusa." 22 Filip ode i kaže to Andriji pa Andrija i Efrajim. Tu se zadržavao s učenicima. 55 Bijaše blizu Filip odu i kažu Isusu. 23 Isus im odgovori: "Došao židovska Pasha i mnogi iz toga kraja užidoše prije je čas da se proslavi Sin Čovječji. 24 Zaista, zaista, Pashe u Jeruzalem da se očiste. 56 Iskušahu dakle kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne Isusa te se stoeći u Hramu zapitivahu: "Što vam se umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod. čini? Zar on ne kani doći na Blagdan?" 57 A glavari 25 Tko ljubi svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj svećenički i farizeji izdadoše naredbu: ako tko sazna život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni. gdje je, neka dojavi da ga uhvate. (aiōnios g166) 26 Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom. I gdje sam ja, onđe će biti i moj služitelj. Ako mi tko hoće služiti, počastit će ga moj Otac." 27

"Duša mi je sada potresena i što da kažem? Oče, izbavi me iz ovoga časa? No, zato dodoh u ovaj čas! 28 Oče, proslavi ime svoje!" Uto dođe glas s neba: "Proslavio sam i opet ču proslaviti!" 29 Mnoštvo koje je onđe stajalo i slušalo govoraše: "Zagrmjelo je!" Drugi govorahu: "Andeo mu je zborio." 30 Isus na to reče: "Ovaj glas nije bio poradi mene, nego poradi vas." 31 "Sada je sud ovomu svijetu, sada će knez ovoga svijeta biti izbačen. 32 A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ču privući k sebi." 33 To reče da označi kakvom će smrću umrijeti. 34 Nato mu mnoštvo odgovori: "Mi smo iz Zakona čuli da Krist ostaje zauvjek. Kako onda ti govorиш da Sin Čovječji treba da bude uzdignut? Tko je taj Sin Čovječji?" (aiōn g165) 35 Isus im nato reče: "Još je malo vremena svjetlost među vama. Hodite dok imate svjetlost da vas ne obuzme tama. Tko hodi u tami, ne zna kamo ide. 36 Dok imate svjetlost, vjerujte u svjetlost da budete sinovi svjetlosti!" To Isus doreče, a onda odi u sakri se od njih. 37 lako je Isus pred njima učinio toliku znamenja, oni ne povjerovaše u njega, 38 da se ispuni riječ koju kaza prorok Izajia: Gospodine! Tko povjerova našoj poruci? Kome li se otkri ruka Gospodnjia? 39 Stoga i ne mogahu vjerovati, jer Izajia dalje kaže: 40 Zasljepi im oči, stvrdnu srca; da očima ne vide, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih ozdravim. 41 Reče to Izajia jer je video slavu njegovu te o njemu zborio. 42 Ipak, mnogi su i od glavara vjerovali u njega, ali zbog farizeja nisu to priznavali: da ne budu izopćeni iz sinagoge. 43 Jer više im je bilo do slave ljudske, nego do slave Božje. 44 A Isus povika: "Tko u mene vjeruje, ne vjeruje u mene, nego u onoga koji me posla; 45 i tko vidi mene, vidi onoga koji me posla. 46 Ja - Svetlost - dođoh na svijet da nijedan koji u mene vjeruje u tami ne ostane. 47 I sluša li tko moje riječi, a ne čuva ih, ja ga ne sudim.

Ja nisam došao suditi svijetu, nego svijet spasiti. sobom u nedoumici o kome to govori. 23 A jedan 48 Tko mene odbacuje i riječi mojih ne prima, ima od njegovih učenika - onaj kojega je Isus ljubio - svoga suca: riječ koju sam zborio - ona će mu suditi bijaše za stolom Isusu do krila. 24 Šimun Petar dade u posljednji dan. 49 Jer nisam ja zborio sam od sebe, mu znak i reče: "Pitaj tko je taj o kome govori." 25 nego onaj koji me posla - Otac - on mi dade zapovijed Ovaj se privine Isusu uz prsa i upita: "Gospodine, tko što da kažem, što da zborim. 50 I znam: zapovijed te taj?" 26 Isus odgovori: "Onaj je kome ja dadnem njegova jest život vječni. Što ja dakle zborim, tako umočen zalogaj." 27 Tada umoči zalogaj, uze ga i zborim kako mi je rekao Otac." (aiōnios g166)

13 Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov čas da prijede s ovoga svijeta Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do kraja ih je ljubio. 2 I za večerom je đavao već bio ubacio u srce Judi Šimuna Iškariotskoga da ga izda. 3 A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga izšao te da k Bogu ide pa 4 usta od večere, odloži haljine, uze ubrus i opasa se. 5 Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan. 6 Dode tako do Šimuna Petra. A on će mu: "Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?" 7 Odgovori mu Isus: "Što ja činim, ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije." 8 Reče mu Petar: "Nećeš mi prati nogu nikada!" Isus mu odvrati: "Ako te ne operem, nećeš imati dijela sa mnom." (aiōn g165) 9 Nato će mu Šimun Petar: "Gospodine, onda ne samo noge, nego i ruke i glavu!" 10 Kaže mu Isus: "Tko je okupan, ne treba drugo da opere nego noge - i sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svili!" 11 Jer znao je tko će ga izdati. Stoga je i rekao: "Niste svi čisti." 12 Kad im dakle opra noge, uze svoje haljine, opet sjede i reče im: "Razumijete li što sam vam učinio? 13 Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo velite jer to i jesam! 14 Ako dakle ja - Gospodin i Učitelj - vama oprah noge, treba da i vi jedni drugima perete noge. 15 Primjer sam vam dao da i vi činite kao što ja vama učinih." 16 Zaista, zaista, kažem vam: nije sluga veći od gospodara niti poslanik od onoga koji ga posla. 17 'Idem pripraviti vam mjesto?' 3 Kad odem i pripravim Ako to znate, blago vama budete li tako i činili!" 18 vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i "Ne govorim o svima vama! Ja znam koje izabrah! Ali - neka se ispuni Pismo: Koji blaguje kruh moj, petu na me podiže." 19 "Već vam sada kažem, prije negoli se dogodi, da kad se dogodi vjerujete da Ja jesam. 20 Zaista, zaista, kažem vam: Tko primi onoga kojega ja Isus posvjedoči: "Zaista, zaista, kažem vam: jedan

bijaše za stolom Isusu do krila. 24 Šimun Petar dade bijaše za stolom Isusu do krila. 24 Šimun Petar dade Ovaj se privine Isusu uz prsa i upita: "Gospodine, tko je taj?" 26 Isus odgovori: "Onaj je kome ja dadnem umočen zalogaj." 27 Tada umoči zalogaj, uze ga i dade Judi Šimuna Iškariotskoga. Nakon zalogaja uđe u nj Sotona. Nato mu Isus reče: "Što činiš, učini brzo!" 28 Nijedan od sustolnika nije razumio zašto mu je to rekao. 29 Budući da je Juda imao kesu, neki su mislili da mu je Isus rekao: "Kupi što nam treba za blagdan!" - ili neka poda nešto siromasima. 30 On dakle uzme zalogaj i odmah izide. A bijaše noć. 31 Pošto Juda izide, reče Isus: "Sada je proslavljen Sin Čovječji i Bog se proslavio u njemu! 32 Ako se Bog proslavio u njemu, i njega će Bog proslaviti u sebi, i uskoro će ga proslaviti! 33 Dječice, još sam malo s vama. Tražit ćete me, ali kao što rekoh Židovima, kažem sada i vama: kamo ja odlazim, vi ne možete doći. 34 Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. 35 Po ovom će svi znati da ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge." 36 Kaže mu Šimun Petar: "Gospodine, kamo to odlaziš?" Isus mu odgovori: "Kamo ja odlazim, ti zasad ne možeš poći za mnom. No poći ćeš poslije." 37 Nato će mu Petar: "Gospodine, a zašto sada ne bih mogao poći za tobom? Život ću svoj položiti za tebeli!" 38 Odgovori Isus: "Život ćeš svoj položiti za mene? Zaista, zaista, kažem ti: Pijetao neće zapjevati dok me triput ne zatajiš."

14 "Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte! 2 U domu Oca mojega imala mnogo stanova. Da nema, zar bih vam rekao: od gospodara niti poslanik od onoga koji ga posla. 17 'Idem pripraviti vam mjesto?' 3 Kad odem i pripravim vam mjesto, ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. 4 A kamo ja odlazim, znate put." 5 Reče mu Toma: "Gospodine, ne znamo kamo odlaziš. Kako onda možemo put znati?" 6 Odgovori mu Isus: "Ja sam Put i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni. 7 Da ste upoznali mene, i Oca biste mogli upoznati. Od sada ga i poznajete i vidjeli ste ga." 8 Kaže mu Filip: "Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je!" 9 Nato će mu Isus: "Filipe, toliko će me od vas izdati!" 22 Učenici se zgledahu među

sam vremena s vama i još me ne poznaš?" "Tko donese. 3 Vi ste već očišćeni po riječi koju sam vam je vidio mene, vidio je i Oca. Kako ti onda kažeš: zborio. 4 Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza 'Pokaži nam Oca'? 10 Ne vjeruješ li da sam ja u Ocu i ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. 5 Ja sam govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja. trs, vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi 11 Vjerujte mi: ja sam u Ocu i Otac u meni. Ako ne mnogo roda. Uistinu, bez mene ne možete učiniti inače, zbog samih djela vjerujte. 12 Zaista, zaista, ništa. 6 Ako tko ne ostane u meni, izbace ga kao kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u oganj te činim; da veća će od njih činiti jer ja odlazim Ocu. 13 I gore. 7 Ako ostanete u meni i riječi moje ako ostanu što god zaištete u moje ime, učinit će, da se proslavi u vama, što god hoćete, ištite i bit će vam. 8 Ovim se Otac u Sinu. 14 Ako me što zaištete u moje ime, proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da učinit će. 15 "Ako me ljubite, zapovijedi čete moje budete moji učenici. 9 Kao što je Otac ljubio mene čuvati. 16 I ja ču moliti Oca i on će vam dati drugoga tako sam i ja ljubio vas; ostanite u mojoj ljubavi. 10 Branitelja da bude s vama zauvijek: (aiōn g165) 17 Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat čete u mojoj Duha Istine, kojega svijet ne može primiti jer ga ne ljubavi; kao što sam i ja čuva zapovijedi Oca svoga vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete jer kod vas ostaje i te ostajem u ljubavi njegovoj. 11 To sam vam govorio u vama je. 18 Neću vas ostaviti kao siročad; doći će k da moja radost bude u vama i da vaša radost bude vama. 19 Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi potpuna. 12 Ovo je moja zapovijed: Ljubite jedni druge čete me vidjeti jer ja živim i vi čete živjeti. 20 U onaj kao što sam ja vas ljubio! 13 Veće ljubavi nitko nema čete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i vi u meni i od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje. 14 ja u vama. 21 Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj Vi ste prijatelji moji ako činite što vam zapovijedam. me ljubi; a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i 15 Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što ja ču ljubiti njega i njemu se očitovati." 22 Kaže mu radi njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer Juda, ne Iškariotski: "Gospodine, kako to da ćeš se vam priopćiti sve što sam čuo od Oca svoga. 16 Ne očitovati nama, a ne svijetu?" 23 Odgovorili mu Isus: izabrali ste vi mene, nego ja izabrao vas "Ako me tko ljubi, čuvat će moju riječ pa će i Otac da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam moj ljubiti njega i k njemu čemo doći i kod njega se Otac dadne što ga god zaištete u moje ime. 17 Ovo nastaniti. 24 Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva. A vam zapovijedam: da ljubite jedni druge." 18 "Ako vas riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla. svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas. 25 To sam vam govorio dok sam boravio s vama. 26 19 Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no Branitelj - Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao izime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet svijeta, zbog toga vas svijet mrzi. 20 Sjećajte se riječi sve što vam ja rekoh. 27 Mir vam ostavljam, mir vam koju vam rekoh: 'Nije sluga veći od svoga gospodara.' svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne kao što svijet daje. Ako su mene progonili, i vas će progoniti; ako su Neka se ne uznamiruje vaše srce i neka se ne straši. moju riječ čuvali, da vašu će čuvati. 21 A sve će to 28 Čuli ste, rekoh vam: 'Odlazim i vraćam se k vama.' poduzimati protiv vas poradi imena moga jer ne znaju Kad biste me ljubili, radovali biste se što idem Ocu jer onoga koji mene posla. 22 Da nisam došao i da im Otac je veći od mene. 29 Kazao sam vam to sada, nisam govorio, ne bi imali grijeha; no sada nemaju prije negoli se dogodi, da vjerujete kad se dogodi. izgovora za svoj grijeh. 23 Tko mene mrzi, mrzi i 30 Neću više s vama mnogo govoriti jer dolazi knez Oca mojega. 24 Da nisam učinio među njima djela svijeta. Protiv mene ne može on ništa. 31 Ali neka kojih nitko drugi ne čini, ne bi imali grijeha; a sada svijet upozna da ja ljubim Oca i da tako činim kako mi vidješ pa ipak zamrziše i mene i Oca mojega. 25 No je zapovjedio Otac. Ustanite, podimo odavde!" neka se ispuni riječ napisana u njihovu Zakonu: Mrze me nizašto. 26 A kada dođe Branitelj koga će vam poslati od Oca - Duh Istine koji od Oca izlazi - on će

15 "Ja sam istinski trs, a Otac moj - vinogradar.
2 Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on
siječe, a svaku koja rod donosi čisti da više roda

svjedočiti za mene. 27 I vi ćete svjedočiti jer ste od poredbama. Dolazi čas kad vam više neću govoriti u početka sa mnom.

16 To sam vam govorio da se ne sablaznite. 2

Izopćavat će vas iz sinagoga. Štoviše, dolazi čas kad će svaki koji vas ubije misliti da služi Bogu. 3 A to će ciniti jer ne upoznaše ni Oca ni mene. 4 Govorio sam vam ovo da se, kada dođe vrijeme, sjetite da sam vam rekao." "S početka vam ne rekoh ovo jer bijah s vama. 5 A sada odlazim k onome koji me posla i nitko me od vas ne pita: 'Kamo ideš?' 6 Naprotiv, žalošću se ispunilo vaše srce što vam ovo kazah. 7 No kažem vam istinu: bolje je za vas da ja odem: jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama. 8 A kad on dođe, pokazat će svijetu što je grijeh, što li pravednost, a što osuda: 9 grijeh je što ne vjeruju u mene; 10 pravednost - što odlazim k Ocu i više me ne vidite; 11 a osuda - što je knez ovoga svijeta osuden. 12 Još vam mnogo imam kazati, ali sada ne možete nositi. 13 No kada dođe on - Duh Istine - upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti što čuje i navješčivat će vam ono što dolazi. 14 On će mene proslavljati jer će od mojega uzimati i navješčivati vama. 15 Sve što ima Otac, moje je. Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i - navješčivat će vama." 16 "Malo, i više me nećete vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti." 17 Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao na Nato se neki od učenika zapitkivahu: "Što je to što nam kaže: 'Malo, i nećete me vidjeti, i opet malo, pa ćete me vidjeti' i 'Odlazim Ocu'?" 18 Govorahu dakle: "Što je to što kaže 'Malo'? Ne znamo što govor." 19 primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izšao te Isus spozna da su ga htjeli pitati pa im reče: "Pitate povjerovaše da si me ti poslao. 9 Ja za njih molim; se medju sobom o tome što kazah: 'Malo, i nećete me ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti'?" 20 Zaista, su tvoji. 10 I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se zaista, kažem vam: vi ćete plakati i jaukati, a svijet proslavih u njima. 11 Ja više nisam u svijetu, no oni će se veseliti. Vi ćete se žalostiti, ali žalost će se spominje više muke od radosti što se čovjek rodio na svijet. 22 Tako dakle i vi: sad ste u žalosti, no ja ću vas opet vidjeti; i srce će vam se radovati i radosti.

poredbama, nego ću vam otvoreno navješčivati Oca.

26 U onaj dan iskat ćete u moje ime i ne velim vam da ću ja moliti Oca za vas. 27 Ta sam vas Otac ljubi jer vi ste mene ljubili i vjerovali da sam ja od Boga izišao. 28 Izšao sam od Oca i došao na svijet. Opet ostavljam svijet i odlazim Ocu." 29 Kažu mu učenici: "Evo, sad otvoreno zboriš i nikakvom se poredbom ne služiš. 30 Sada znamo da sve znaš i ne treba da te tko pita. Stoga vjerujemo da si izšao od Boga." 31 Odgovori im Isus: "Sada vjerujete? 32 Evo dolazi čas i već je došao: raspršit ćete se svaki na svoju stranu i mene ostaviti sama. No ja nisam sam jer Otac je sa mnom. 33 To vam rekoh da u meni mir imate. U svijetu imate muku, ali hrabri budite - ja sam pobijedio svijet!"

17 To Isus doreče, a onda podiže oči k nebu i

progovori: "Oče, došao je čas: proslavi Sina svoga da Sin proslavi tebe 2 i da vlašću koju si mu dao nad svakim tijelom dade život vječni svima koje si mu dao. (aiōnios g166) 3 A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao - Isusa Krista. (aiōnios g166) 4 Ja tebe proslavih na zemlji dovršiviš djelo koje si mi dao izvršiti. 5 A sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe onom slavom koju imadoh kod tebe prije negoli je svijeta bilo. 6 nećete vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti." 17 Objavio sam ime tvoje ljudima koje si mi dao na Nato se neki od učenika zapitkivahu: "Što je to što nam kaže: 'Malo, i nećete me vidjeti, i opet malo, pa ćete me vidjeti' i 'Odlazim Ocu'?" 18 Govorahu dakle: "Što je to što kaže 'Malo'? Ne znamo što govor." 19 primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izšao te Isus spozna da su ga htjeli pitati pa im reče: "Pitate povjerovaše da si me ti poslao. 9 Ja za njih molim; se medju sobom o tome što kazah: 'Malo, i nećete me ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao jer vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti'?" 20 Zaista, su tvoji. 10 I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i ja se zaista, kažem vam: vi ćete plakati i jaukati, a svijet proslavih u njima. 11 Ja više nisam u svijetu, no oni će se veseliti. Vi ćete se žalostiti, ali žalost će se spominje više muke od radosti što se čovjek rodio na svijet. 22 Tako dakle i vi: sad ste u žalosti, no ja ću vas opet vidjeti; i srce će vam se radovati i radosti.

12 Dok sam ja bio s njima, ja sam ih čuvao u tvom imenu, njih koje si mi dao; i štitio ih, te nijedan od njih ne propade osim sina propasti, da se Pismo ispuni. 13 A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu da imaju vaše nitko vam oteti neće. 23 U onaj me dan nećete puninu moje radosti u sebi. 14 Ja sam im predao ništa više pitati. Zaista, zaista, kažem vam: što god tvoju riječ, a svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta kao što zaištete u Oca, dat će vam u moje ime. 24 Dosad ni ja nisam od svijeta. 15 Ne molim te da ih uzmeš niste iskali ništa u moje ime. Ištite i primi ćete da sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. 16 Oni nisu radost vaša bude potpuna!" 25 "To sam vam govorio u od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. 17 Posveti

ih u istini: tvoja je riječ istina. **18** Kao što ti mene pa s Isusom uđe u dvorište velikoga svećenika. **19** posla u svijet tako i ja poslalih njih u svijet. **19** I za njih Petar osta vani kod vrata. Tada taj drugi učenik, posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u znanac velikoga svećenika, izide i reče vratarici istini. **20** Ne molim samo za ove nego i za one koji te uvede Petru. **17** Nato će sluškinja, vratarica, će na njihovu riječ vjerovati u mene: **21** da svi budu Petru: "Da nisi i ti od učenika toga čovjeka?" On jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u odvratiti: "Nisam!" **18** A stajahu ondje sluge i stržari, nama budu da svijet uzvjeruje da si me ti poslao. **22** I raspirivahu žeravicu jer bijaše studeno i grijahu se. S slavu koju si ti dao meni ja dадох njima: da budu njima je stajao i Petar i grijao se. **19** Veliki svećenik jedno kao što smo mi jedno - **23** ja u njima i ti u meni, zapita Isusa o njegovim učenicima i o njegovu nauku. da tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si **20** Odgovori mu Isus: "Ja sam javno govorio svijetu. me ti poslao i ljubio njih kao što si mene ljubio. **24** Uvijek sam naučavao u sinagogi i u Hramu gdje se Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam ja, skupljaju svi Židovi. Ništa nisam u tajnosti govorio. **21** da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su slušali što sam im koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta. govorio. Oni eto znaju što sam govorio." **22** Na te **25** Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah; njegove riječi jedan od nazočnih slugu pljusne Isusa a i ovi upoznaše da si me ti poslao. **26** I njima sam govoreći: "Tako li odgovaraš velikom svećeniku?" očitovao tvoje ime, i još ču očitovati, da ljubav kojom **23** Odgovori mu Isus: "Ako sam krivo rekao, dokaži si ti mene ljubio bude u njima - i ja u njima."

18 To rekavši, zaputi se Isus sa svojim učenicima na drugu stranu potoka Cedrona. Onde bijaše vrt u koji uđe Isus i njegov učenici. **2** A poznavаш to mjesto i Juda, njegov izdajica, jer se Isus tu često sastajao sa svojim učenicima. **3** Juda onda uze četu i od svećeničkih glavar i farizeja sluge te dođe onamo sa zubljama, svjetiljkama i oružjem. **4** Znajući sve što će s njim biti, istupi Isus naprijed te ih upita: "Koga tražite?" **5** Odgovore mu: "Isusa Nazarećanina." Reče im Isus: "Ja sam!" A stajaše s njima i Juda, njegov izdajica. **6** Kad im dakle reče: "Ja sam!" - oni ustuknuše i popadaše na zemlju. **7** Ponovno ih tada upita: "Koga tražite?" Oni odgovore: "Isusa Nazarećanina." **8** Isus odvrati: "Rekoh vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, pustite ove da odu" - **9** da se ispuni riječ koju reče: "Ne izgubih ni jednoga od onih koje si mi dao." **10** A Šimun Petar isuče mač koji je imao uza se pa udari slugu velikoga svećenika i odsjeće mu desno uho. Sluga se zvao Malho. **11** Nato Isus reče Petru: "Djeni mač u korce! Čašu koju mi dade Otac zar da ne pijem?" **12** Tada četa, zapovjednik i židovski sluge uhvatila Isusa te ga svezaše. **13** Odvedoše ga najprije Ani jer on bijaše nast Kajfe, velikoga svećenika one godine. **14** Kajfa pak ono svjetova Židove: "Bolje da jedan čovjek umre za narod." **15** Za Isusom su išli Šimun Petar i drugi učenik. Taj učenik bijaše poznat s velikim svećenikom

zašto mene pitaš? Pitaj one koji su slušali što sam im govorio. Oni eto znaju što sam govorio." **22** Na te **25** Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ja te upoznah; njegove riječi jedan od nazočnih slugu pljusne Isusa a i ovi upoznaše da si me ti poslao. **26** I njima sam govoreći: "Tako li odgovaraš velikom svećeniku?" **23** Odgovori mu Isus: "Ako sam krivo rekao, dokaži da je krivo! Ako li pravo, zašto me udaraš?" **24** Ana ga zatim posla svezana Kajfi, velikom svećeniku. **25** Šimun Petar stajao je ondje i grijao se. Rekoše mu: "Da nisi i ti od njegovih učenika?" On zanijeka: "Nisam!" **26** Nato će jedan od sluge velikog svećenika, rođak onoga komu je Petar bio odsjekao uho: "Nisam li te ja vidi u vrtu s njime?" **27** I Petar opet zanijeka, a pijetao odmah zapjeva. **28** Nato odvedoše Isusa od Kajfe u dvor upraviteljev. Bilo je rano jutro. I oni ne uđoše da se ne okajaju, već da mognu blagovati pashu. **29** Pilat tada izide pred njih i upita: "Kakvu tužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?" **30** Odgovore mu: "Kad on ne bi bio zločinac, ne bismo ga predali tebi." **31** Reče im nato Pilat: "Uzmite ga vi i sudite mu po svom zakonu." Odgovoriše mu Židovi: "Nama nije dopušteno nikoga pogubiti" - **32** da se ispuni riječ Isusova kojom je označio kakvom mu je smrću umrijeti. **33** Nato Pilat uđe opet u dvor, pozove Isusa i upita ga: "Ti li si židovski kralj?" **34** Isus odgovori: "Govoriš li ti to sam od sebe ili ti to drugi rekoše o meni?" **35** Pilat odvrati: "Zar sam ja Židov? Tvoj narod i glavari svećenički predadoše te meni. Što si učinio?" **36** Odgovori Isus: "Kraljevstvo moje nije od ovoga svijeta. Kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga svijeta, moje bi se sluge borile da ne budem predan Židovima. Ali kraljevstvo moje nije odavde." **37** Nato mu reče Pilat: "Ti si dakle kralj?" Isus odgovori: "Ti kažeš: ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i došao na svijet da svjedočim za istinu. Tko je god od istine,

sluša moj glas." 38 Reče mu Pilat: "Što je istina?" 39 pisati: 'Kralj židovski', nego da je on rekao: 'Kralj sam Rekavši to, opet izide pred Židove i reče im: "Ja ne židovski." 22 Pilat odgovori: "Što napisah, napisah!" nalazim na njemu nikakve krivice. A u vas je običaj da vam o Pashi nekoga pustim. Hoćete li dakle da vam pustim kralja židovskoga?" 40 Povikaše nato opet: "Ne toga, nego Barabu!" A Baraba bijaše razbojinik.

19 Tada Pilat uze i izbičeva Isusa. 2 A vojnici spletio vijenac od trnja i staviše mu ga na glavu; i zaogruše ga grimiznim plaštem. 3 I prilazili su mu i govorili: "Zdravo kralju židovski!" I pljuskali su ga. 4 A Pilat ponovno izide i reče im: "Evo vam ga izvodim da znate: ne nalazim na njemu nikakve krivice." 5 Izide tada Isus s trnovim vijencem, u grimiznom plaštu. A Pilat im kaže: "Evo čovjeka!" 6 I kad ga ugledaše glavari svećenički i služe, povikaše: "Raspni, raspni!" Kaže im Pilat: "Uzmite ga vi i raspnite jer ja ne nalazim na njemu krivice." 7 Odgovoriše mu Židovi: "Mi imamo Zakon i po Zakonu on mora umrjeti jer se pravio Sinom Božjim." 8 Kad je Pilat čuo te riječi, još se više prestraši 9 pa ponovno uđe u dvor i kaže Isusu: "Odakle si ti?" No Isus mu ne dade odgovora. 10 Tada mu Pilat reče: "Zar meni ne odgovaraš? Ne znaš li da imam vlast da te pustum i da imam vlast da te razapnem?" 11 Odgovori mu Isus: "Ne bi imao nada mnjom nikakve vlasti da ti nije dano odozgor. Zbog toga ima veći grijeh onaj koji me predao tebi." 12 Od tada ga je Pilat nastojao pustiti. No Židovi vikahu: "Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj caru. Tko se god pravi kraljem, protivi se caru." 13 Čuvši te riječi, Pilat izvede Isusa i posadi na sudačku stolicu na mjestu koje se zove Litostrotos - Pločnik, hebrejski Gabata - 14 a bijaše upravo priprava za Pashu, oko šeste ure - i kaže Židovima: "Evo kralja vašega!" 15 Oni na to povikaše: "Ukloni! Ukloni! Raspni ga!" Kaže im Pilat: "Zar kralja vašega da razapnem?" Odgovoriše glavari svećenički: "Mi nemamo kralja osim cara!" 16 Tada im ga predaje da se razapne. Uzeše dakle Isusa. 17 I noseći svoj križ, izide on na mjesto zvano Lubanjsko, hebrejski Golgota. 18 Onde ga razapeše, a s njim i drugu dvojicu, s jedne i druge strane, a Isusa u sredini. 19 A napisala Pilat i natpis te ga postavi na križ. Bilo je napisano: "Isus Nazarećanin, kralj židovski." 20 Taj su natpis čitali mnogi Židovi jer mjesto gdje je Isus bio raspet bijaše blizu grada, a bilo je napisano hebrejski, latinski i grčki. 21 Nato glavari svećenički rekoše Pilatu: "Nemoj

haljine i razdijeliše ih na četiri dijela - svakom vojniku po dio. A uzeše i donju haljinu, koja bijaše nešivena, otkana u komadu odozgor dodolje. 24 Rekoše zato među sobom: "Ne derimo je, nego bacimo za nju kocku pa komu dopane" - da se ispuni Pismo koje veli: Razdijeliše među se haljine moje, za odjeću moju baciše kocku. I vojnici učiniše tako. 25 Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. 26 Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: "Ženo! Evo ti sina!" Zatim reče učeniku: "Evo ti majke!" 27 I od toga časa uze je učenik k sebi. 28 Nakon toga, kako je Isus znao da je sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, reče: "Žedan sam." 29 A ondje je stajala posuda puna octa. I natakoše na izopovu trsku spužvu natopljenu octom pa je primakoše njegovim ustima. 30 Čim Isus uze ocat, reče: "Dovršeno je!" I prignuvši glavu, preda duh. 31 Kako bijaše Priprava, da ne bi tijela ostala na križu subotom, jer velik je dan bio one subote, Židovi zamoliše Pilata da se raspetima prebiju goljeni i da se skinu. 32 Dodoše dakle vojnici i prebiše goljeni prvom i drugom koji su s Isusom bili raspeti. 33 Kada dodoše do Isusa i vidješe da je već umro, ne prebiše mu goljeni, 34 nego mu jedan od vojnika kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda. 35 Onaj koji je vidio svjedoči i istinito je svjedočanstvo njegovo. On zna da govoriti istinu da i vi vjerujete 36 jer se to dogodilo da se ispuni Pismo: Nijedna mu se kost neće slomiti. 37 I drugo opet Pismo veli: Gledat će onoga koga su proboli. 38 Nakon toga Josip iz Arimateje, koji je - kromice, u strahu od Židova - bio učenik Isusov, zamoli Pilata da smije skinuti tijelo Isusovo. I dopusti mu Pilat. Josip dakle ode i skine Isusovo tijelo. 39 A dođe i Nikodem - koji je ono prije bio došao Isusu noću - i doneše sa sobom oko sto libara smjese smirne i aloja. 40 Uzmu dakle tijelo Isusovo i poviju ga u povoje s miomirisima, kako je u Židova običaj za ukop. 41 A na mjestu gdje je Isus bio raspet bijaše vrt i u vrtu nov grob u koji još nitko ne bijaše položen. 42 Onde dakle zbog židovske Priprave, jer grob bijaše blizu, polože Isusa.

20 Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov
dode Marija Magdalena na grob i opazi da je bok, neću vjerovati.” **26** I nakon osam dana bijahu
kamen s groba dignut. **2** Otrići stoga i dođe k Šimunu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata
Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče:
reče: “Uzeše Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga “Mir vama!” **27** Zatim će Tomi: “Prinesi prst ovamo i
staviše.” **3** Uputiše se onda Petar i onaj drugi učenik i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne
dodoše na grob. **4** Trčahu obojica zajedno, ali onaj budi nevjeran nego vjeran.” **28** Odgovori mu Toma:
drugi učenik prestignu Petra i stiže prvi na grob. **5** “Gospodin moj i Bog moj!” **29** Reče mu Isus: “Budući
Sagne se i opazi povoje gdje leže, ali ne uđe. **6** Uto da si me video, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe,
dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe u grob. **7** a vjeruju!” **30** Isus je pred svojim učenicima učinio i
Ugleda povoje gdje leže **7** i ubrus koji bijaše na glavi mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj
Isusovoj, ali nije bio uz povoje, nego napose svijen knjizi. **31** A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist,
na jednome mjestu. **8** Tada uđe i onaj drugi učenik Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.
koji prvi stiže na grob i vide i povjerova. **9** Jer oni
još ne upoznaše Pisma da Isus treba da ustane od
mrtvih. **10** Potom se učenici vratiše kući. **11** A Marija
je stajala vani kod groba i plakala. **12** Zaplakana zaviri
u grob i ugleda dva anđela u bjelini kako sjede na
mjestu gdje je ležalo tijelo Isusovo - jedan kod glave,
drugi kod nogu. **13** Kaže joj oni: “Ženo, što plaćeš?”
Odgovori im: “Uzeše Gospodina mojega i ne znam
gdje ga staviše.” **14** Rekavši to, obazre se i ugleda
Isusa gdje stoji, ali nije znala da je to Isus. **15** Kaže joj
Isus: “Ženo, što plaćeš? Koga tražiš?” Misleći da je to
vrtlar, reče mu ona: “Gospodine, ako si ga ti odnio,
reci mi gdje si ga stavio i ja će ga uzeti.” **16** Kaže
joj Isus: “Marijo!” Ona se okrene te će mu hebrejski:
“Rabbuni!” - što znači: “Učitelju!” **17** Kaže joj Isus:
“Ne zadržavaj se sa mnom jer još ne užidoh Ocu,
nego idi mojoi braći i javi im: Uzlazim Ocu svomu i
Ocu vašemu, Bogu svomu i Bogu vašemu.” **18** Ode
dakle Marija Magdalena i navijesti učenicima: “Vidjela
sam Gospodina i on mi je to rekao.” **19** I uvečer
toga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u
strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane
u sredinu i reče im: “Mir vama!” **20** To rekavši, pokaza
im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši
Gospodina. **21** Isus im stoga ponovno reče: “Mir
vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.” **22**
To rekavši, dahne u njih i kaže im: “Primite Duha
Svetoga. **23** Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se;
kojima zadržite, zadržani su im.” **24** Ali Toma zvani
Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima
kad dođe Isus. **25** Govorili su mu dakle drugi učenici:
“Vidjeli smo Gospodina!” On im odvrati: “Ako ne vidim
na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst

21 Poslije toga očitova se Isus ponovno učenicima
na Tiberiadskome moru. Očitova se ovako: **2**
Bijahu zajedno Šimun Petar, Toma zvani Blizanac,
Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedejevi i još
druga dva njegova učenika. **3** Kaže im Šimun Petar:
“Idem ribariti.” Rekoše: “Idemo i mi s tobom.” Izadoše
i uđoše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa. **4** Kad
je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu
znali da je to Isus. **5** Kaže im Isus: “Dječice, imate li
što za prismok?” Odgovoriše mu: “Nemamo.” **6** A
on im reče: “Bacite mrežu na desnu stranu lađe i
nači cete.” Baciše oni i više je ne moguće izvući od
mnogočeta ribe. **7** Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio
kaže Petru: “Gospodin je!” Kad je Šimun Petar čuo
da je to Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše
gol, te se baci u more. **8** Ostali učenici dodoše s
lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu daleko od
kraja, samo kojih dvjesta lakata. **9** Kad izidu na kraj,
ugledaju pripravljenu žeravicu i na njoj pristavljenu
ribu i kruh. **10** Kaže im Isus: “Donesite riba što ih sada
uloviste.” **11** Nato se Šimun Petar popne i izvuče
na kraj mrežu punu velikih riba, sto pedeset i tri. I
premda ih je bilo toliko, mreža se ne raskinu. **12** Kaže
im Isus: “Hajde, doručkujte!” I nitko se od učenika ne
usudi upitati ga: “Tko si ti?” Znali su da je Gospodin.
13 Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu.
14 To se već treći put očitova Isus učenicima pošto
uskrnsu od mrtvih. **15** Nakon doručka upita Isus
Šimuna Petra: “Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego
ovi?” Odgovori mu: “Da, Gospodine, ti znaš da te
volim.” **16** Kaže mu: “Pasi jaganje moje!” Upita ga po
drugi put: “Šimune Ivanov, ljubiš li me?” Odgovori mu:
“Da, Gospodine, ti znaš da te volim!” Kaže mu: “Pasi

ovce moje!" 17 Upita ga treći put: "Šimune Ivanov, voliš li me?" Ražalosti se Petar što ga upita treći put: "Voliš li me?" pa mu odgovori: "Gospodine, ti sve znaš! Tebi je poznato da te volim." Kaže mu Isus: "Pasi ovce moje!" 18 "Zaista, zaista kažem ti: Dok si bio mlađi, sam si se opasivao i hodio kamo si htio; ali kad ostariš, raširit ćeš ruke i drugi će te opasivati i voditi kamo nećeš." 19 A to mu reče nagovješćujući kakvom će smrću proslaviti Boga. Rekavši to doda: "Idi za mnom!" 20 Petar se okrene i opazi da ga slijedi onaj učenik kojega je Isus ljubio i koji se za večere bijaše privio Isusu uz prsa i upitao ga: "Gospodine, tko će te to izdati?" 21 Vidjevši ga, Petar kaže Isusu: "Gospodine, a što s ovim?" 22 Odgovori mu Isus: "Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što je tebi do toga? Ti idi za mnom!" 23 Stoga se pronese među braćom glas da onaj učenik neće umrijeti. No Isus mu nije rekao: "Neće umrijeti", nego: "Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što je tebi do toga?" 24 Taj učenik za ovo svjedoči i ovo napisa. I znamo da je istinito svjedočanstvo njegovo. 25 A ima još mnogo toga što učini Isus i kad bi se sve redom popisalo, sav svijet, mislim, ne bi obuhvatilo knjiga koje bi se napisale.

Djela apostolska

1 Prvu sam knjigu, Teofile, sastavio o svemu što je Isus činio i učio 2 do dana kad je uznesen pošto je dao upute apostolima koje je izabrao po Duhu Svetome. 3 Njima je poslije svoje muke mnogim dokazima pokazao da je živ, četrdeset im se dana ukazivao i govorio o kraljevstvu Božjem. 4 I dok je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalem, nego neka čekaju Obećanje Očeve "koje čuste od mene: 5 Ivan je krstio vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim." 6 Nato ga sabrani upitaše: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet uspostaviti kraljevstvo?" 7 On im odgovori: "Nije vaše znati vremena i zgodе koje je Otac podredio svojoj vlasti. 8 Nego primit ćete snagu Duha Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje." 9 Kada to reče, bi uzdignut njima naočigled i oblak ga ote njihovim očima. 10 I dok su netremice gledali kako on odlazi na nebo, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih u bijeloj odjeći 11 i rekose im: "Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus koji je od vas uznesen na nebo isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo." 12 Onda se vratise u Jeruzalem s brda zvanoga Maslinsko, koje je blizu Jeruzalem, udaljeno jedan subotni hod. 13 I pošto uđu u grad, uspnu se u gornju sobu gdje su boravili: Petar i Ivan i Jakov i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov Alfejev i Šimun Revnitelj i Juda Jakovljev - 14 svi oni bijahu jednodušno postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, majkom Isusovom, i braćom njegovom. 15 U one dane ustade Petar među braćom - a bijaše sakupljenog naroda oko sto i dvadeset duša - i reče: 16 "Braćo! Trebalо je da se ispunи Pismo što ga na usta Davidova proreče Duh Sveti o Judi koji bijaše vođa onih što uhvatiše Isusa. 17 A Juda se ubrajao među nas i imao udio u ovoj službi. 18 On, eto, steće predio cijenom nepravednosti pa se stropošta, raspuče po sredini i razli mu se sva utroba. 19 I svim je Jeruzalemcima znano da se onaj predio njihovim jezikom zove Akeldama, to jest Predio smrti. 20 Pisano je doista u Knjizi psalama: Njegova kuća nek opusti, nek ne bude stanovnika u njoj! Njegovo nadgledništvo nek dobije drugi! 21 Jedan dakle od ovih ljudi što bijahu s nama za sve vrijeme što je

među nama živio Gospodin Isus - 22 počevši od krštenja Ivanova pa sve do dana kad bi uzet od nas - treba da bude svjedokom njegova uskrsnuća. 23 I postaviše dvojicu: Josipa koji se zvao Barsaba a prozvao se Just, i Matiju. 24 Onda se pomoliše: "Ti, Gospodine, poznavaoče svih srdaca, pokaži koga si od ove dvojice izabrao 25 da primi mjesto ove apostolske službe kojoj se iznevjeri Juda da ode na svoje mjesto." 26 Onda baciše kocke i kocka pade na Matiju; tako bi pribrojen jedanaestorici apostola.

2 Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istome mjestu. 2 I eto iznenada šuma s neba, kao kad se dignе silan vjetar. Ispuni svu kuću u kojoj su bili. 3 I pokažu im se kao neki ognjeni razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. 4 Svi se napuniše Duha Svetoga i počeše govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše zboriti. 5 A u Jeruzalemu su boravili Židovi, ljudi pobožni iz svakog naroda pod nebom. 6 Pa kad nasta ona huka, strča se mnoštvo i smetnje jer ih je svatko čuo govoriti svojim jezikom. 7 Svi su bili izvan sebe i divili se govoreći: "Gle! Nisu li svi ovi što govore Galilejci? 8 Pa kako to da ih svatko od nas čuje na svojem materinskom jeziku? 9 Parti, Međani, Elamljani, žitelji Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije, 10 Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva libijskih oko Cirene, pridošlice Rimljani, 11 Židovi i sljedbenici, Krećani i Arapi - svi ih mi čujemo gdje našim jezicima razglašuju veličanstvena djela Božja." 12 Svi su izvan sebe zburnjeno jedan drugog pitali: "Što bi to moglo biti?" 13 Drugi su pak, podrugujući se, govorili: "Slatkog su se vina ponapili!" 14 A Petar zajedno s jedanaestoricom ustade, podiže glas i prozbori: "Židovi i svi što boravite u Jeruzalemu, ovo znate i riječi mi poslušajte: 15 Nisu ovi pijani, kako vi mislite - ta istom je treća ura dana - 16 nego to je ono što je rečeno po proroku Joelu: 17 "U posljedne dane, govorи Bog: Izlit ћu Duha svoga na svako tijelo i proricat ћe vaši sinovi i kćeri, vaši ћe mladići gledati viđenja, a starci vaši sne sanjati. 18 Čak ћu i na sluge i sluškinje svoje izliti Duha svojeg u dane one i proricat ћe. 19 Pokazat ћu čudesna na nebu gore i znamenja na zemlji dolje, krv i oganj i stupove dima. 20 Sunce će se prometnut u tminu, a mjesec u krv prije nego svane Dan Gospodnjи velik i slavan. 21 I tko god prizove ime Gospodnje bit ћe spašen." 22 "Izraelci,

čujte ove riječi: Isusa Nazarećanina, čovjeka kojega Bog pred vama potvrdi silnim djelima, čudesima i znamenjima koja, kao što zname, po njemu učini među vama - **23** njega, predana po odlučenu naumu i promislu Božjem, po rukama bezakonika razapeste i pogubiste. **24** Ali Bog ga uskrisi oslobođivši ga grozote smrti jer ne bijaše moguće da ona njime ovlađa. **25** David doista za nj kaže: Gospodin mi je svagda pred očima jer mi je zdesna da ne posrnem. **26** Stog mi se raduje srce i kliče jezik, pa i tijelo mi spokojno počiva. **27** Jer mi nećeš ostaviti dušu u Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda. **(Hadēs g86)** **28** Pokazat ćeš mi stazu života, ispuniti me radošću lica svoga. **29** Braćo, dopustite da vam otvoreno kažem: praotac je David umro, pokopan je i eno mu među nama groba sve do današnjeg dana. **30** Ali kako je bio prorok i znao da mu se zakletvom zakle Bog plod utrobe njegove posaditi na prijestolje njegovo, **31** unaprijed je video i navijestio uskrsnuće Kristovo: Nije ostavljen u Podzemlju niti mu tijelo truleži ugleda. **(Hadēs g86)** **32** Toga Isusa uskrisi Bog! Svi smo mi tomu svjedoci. **33** Desnicom dakle Božjom uzvišen, primio je od Oca Obećanje, Duha Svetoga, i izlio ga kako i sami gledate i slušate. **34** Ta David nije bio uznesen na nebesa, a veli: Reče Gospodin Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna' **35** dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim! **36** Pouzdano dakle neka znade sav dom Izraelov da je toga Isusa kojega vi razapeste Bog učinio i Gospodinom i Kristom." **37** Kad su to čuli, duboko potreseni rekoše Petru i drugim apostolima: "Što nam je činiti, braćo?" **38** Petar će im: "Obratite se i svatko od vas neka se krsti u ime Isusa Krista da vam se oproste grijesi i primit ćete dar, Duha Svetoga. **39** Ta za vas je ovo obećanje i za djecu vašu i za sve one izdaleka, koje pozove Gospodin Bog naš." **40** I mnogim je drugim riječima još svjedočio i hrabrio ih: "Spasite se od naraštaja ovog opakog!" **41** I oni prigrliše riječ njegovu i krstiše se te im se u onaj dan pridruži oko tri tisuće duša. **42** Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenu kruhu i molitvama. **43** Strahopštovanje obuzimaše svaku dušu: apostoli su činili mnoga čudesna i znamenja. **44** Svi koji prigrliše vjeru bijahu združeni i sve im bijaše zajedničko. **45** Sva bi imanja i dobra prodali porazdijelli svima kako bi tko trebao. **46** Svaki bi dan jednodušno i postojano hrili u Hram, u kućama bi uzimali hranu **47** hvaleći Boga i uživajući naklonost svega naroda. Gospodin je pak danomice zajednici pridruživao spasenike.

3 Petar i Ivan uzlazili su u Hram na devetu molitvenu uru. **2** Upravo su donosili nekog čovjeka, hroma od majčine utrobe; njega bi svaki dan postavljali kod hramskih vrata, zvanih Divna, da prosi milostinju od onih koji ulaze u Hram. **3** On ugleda Petra i Ivana upravo kad zakoračiše u Hram te zamoli milostinju. **4** Petar ga zajedno s Ivanom prodorno pogleda i reče: "Pogledaj u nas!" **5** Dok ih je molećivo motrio očekujući od njih nešto dobiti, **6** reče mu Petar: "Srebra i zlata nema u mene, ali što imam - to ti dajem: u ime Isusa Krista Nazarećanina hodaj!" **7** I uhvativši ga za desnu ruku, pridiže ga: umah mu omočaše noge i gležnjevi **8** pa skoči, uspravi se, stane hodati te uđe s njima u Hram hodajući, poskakujući i hvaleći Boga. **9** Sav ga narod vidje kako hoda i hvali Boga. **10** Razabraše da je to on - onaj koji je na Divnim vratima Hrama prosio milostinju - i ostadoče zapanjeni i izvan sebe zbog onoga što se s njim dogodilo. **11** Kako se pak on držao Petra i Ivana, sav se narod zapanjen strča k njima u trijem zvani Salomonov. **12** Kada to vidje Petar, obrati se narodu: "Izraelci, što se ovomu čudite? Ili što nas gledate kao da smo svojom snagom ili pobožnošću postigli da ovaj prohoda? **13** Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev, Bog otaca naših, proslavi slugu svoga, Isusa kojega vi predadoste i kojega se odrekoste pred Pilatom kad već bijaše odlučio pustiti ga. **14** Vi se odrekoste Svecu i Pravednika, a izmoliste da vam se daruje ubojica. **15** Začetnika života ubiste. Ali Bog ga uskrisi od mrtvih, čemu smo mi svjedoci." **16** "I po vjeri u njegovo ime, to je ime dalo snagu ovomu kojega gledate i poznate: vjera u Njega vratila je ovomu potpuno zdravlje naočigled vas sviju." **17** "I sada, braćo, znam da ste ono uredili iz neznanja kao i glavari vaši. **18** Ali Bog tako ispuni što unaprijed navijesti po ustima svih proroka: da će njegov Pomazanik trpjeti. **19** Pokajte se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši **20** pa od Gospodina dođu vremena rashlade te on pošalje vama unaprijed namijenjenog Pomazanika, Isusa." **21** Njega treba da nebo pridrži do vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih

proroka svojih odvijeka.” (aiōn g165) 22 “Mojsije tako reče: Proroka poput mene od vaše braće podignut nego Boga. 20 Mi doista ne možemo ne govoriti što će vam Gospodin, Bog vaš. Njega slušajte u svemu vidjesmo i čusmo.” 21 Ali oni ne našavši kako da ih što vam god reče. 23 I svaka duša koja ne posluša kazne, opet im zaprijete pa ih otpuste poradi naroda toga proraka, neka se iskorijeni iz naroda.” 24 “I svi jer su svili slavili Boga zbog onoga što se dogodilo. 22 Proroci koji su - od Samuela dalje - govorili, također su navjestili ove dane.” 25 “Vi ste sinovi proroka i Saveza koji sklopi Bog s ocima vašim govoreći Abrahamu: Potomstvom će se tvojim blagoslivljati sva plemena zemlje. 26 Vama najprije podiže Bog Slugu svoga i posla ga blagoslivljati vas da se svatko obrati od opačina svojih.”

4 Dok su oni još govorili narodu, priđu im svećenici, hramski zapovjednik i saduceji, 2 ozlovoljeni što uče narod i navješćuju - u Isusu - uskrsnuće od mrtvih; 3 pograbe ih i bace u tamnicu do sutra jer već bijaše večer. 4 Ipak mnogi od onih koji su čuli Riječ, povjerovaše te broj vjernika poraste nekako do pet tisuća. 5 Sutradan se sastadoše u Jeruzalemu glavari, starještine i pismoznanci - 6 i veliki svećenik Ana, i Kajfa, i Ivan, i Aleksandar, i svi od roda velikosvećeničkoga. 7 Izvedoše apostole pred se pa ih stadoše ispitivati: “Kojom snagom ili po kojem imenu vi to učiniste?” 8 Onda Petar pun Duha Svetoga reče: “Glavari narodni i starještine! 9 Zar mi danas odgovaramo zbog dobra djela učinjena bolesnu čovjeku? Po kome je ovaj spašen? 10 Neka bude znano svima vama i svemu narodu Izraelovu: po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi raspeli, a kojega Bog uskrisi od mrtvih! Po njemu ovaj stoji pred vama zdrav! 11 On je onaj kamen koji vi graditelji odbaciste, ali koji postade kamen zaglavni. 12 I nema ni u kome drugom spasenja. Nema uistinu pod nebom drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti.” 13 Kad vidješe neustrašivost Petrovu i Ivanovu, a znajući da su to ljudi nepismeni i neuki, bijahu u čudu; znali su ih, da bijahu s Isusom, ali 14 videći gdje s njima stoji izlijеčeni čovjek, nisu mogli ništa protusloviti. 15 Stoga zapovjediše da izadu iz vijećnice pa stadoše raspravljati: 16 “Što ćemo s tim ljudima? Ta učinili su očit znak, poznat svim Jeruzalemcima, ne možemo ga nijekat; 17 ali da se još više ne razglasiti u narod, zaprijetimo im da nikomu životom o tom imenu više ne govore.” 18 Pozvaše ih i zapovjediše im da podnipošto ne zbole niti naučavaju u ime Isusovo. 19 Ali im Petar i Ivan odgovoriše:

Jer čovjeku na kom se dogodi čudo ozdravljenja bijaše više od četrdeset godina. 23 Otpušteni, odoše svojima i javiše što im rekoše veliki svećenici i starještine. 24 Kad su oni to čuli, jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše: “Gospodine, ti si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima! 25 Ti si na usta oca našega, sluge svoga Davida, po Duhu Svetom rekao: Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti snuju? 26 Ustaju kraljevi zemaljski, Knezovi se rotāe protiv Gospodina i protiv Pomazanika njegova. 27 Rotāe se, uistinu, u ovome gradu na svetog Slugu tvoga Isusa, kog pomaza, rotāe se Herod i Poncije Pilat zajedno s narodima i pucima izraelskim 28 da učine što tvoja ruka i tvoja volja predodredi da se zbude. 29 I evo sada, Gospodine, promotri prijetnje njihove i daj slugama svojim sa svom smjelošću navješćivati riječ tvoju! 30 Pruži ruku svoju da bude ozdravljenja, znamenja i čudesa po imenu svetoga Sluge tvoga Isusa.” 31 I pošto se pomoliše, potrese se mjesto gdje bijahu sabrani, i svi se napuniše Duha Svetoga te stanu navješćivati riječ Božju smjelo. 32 U mnoštva onih što prigrišće vjera bijaše jedno srce i jedna duša. I nijedan od njih nije svojim zvao ništa od onoga što je imao, nego im sve bijaše zajedničko. 33 Apostoli pak velikom silom davahu svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa i svi uživahu veliku naklonost. 34 Doista, nitko među njima nije oskudijevao jer koji bi god posjedovali zemljista ili kuće, prodavalibih i utržak donosili 35 i stavljali pred noge apostolima. A dijelilo se svakomu koliko je trebao. 36 A Josip, od apostola prozvan Barnaba, što znači Sin utjehe, levit, rodom Cipranin, 37 posjedovaše jednu njivu; proda je pa donese novac i postavi pred noge apostolima.

5 Neki pak čovjek po imenu Ananija, zajedno sa svojom ženom Safirom proda imanje 2 pa u dogovoru sa ženom odvoji nešto od utrška, a samo jedan dio donese i postavi pred noge apostolima. 3 Petar mu reče: “Ananija, zašto ti Sotona ispunisrc te si slagao Duhu Svetom i odvojio od utrška imanja? 4 Da je ostalo neprodano, ne bi li tvoje ostalo; i jednoć prodano, nije li u tvojoj vlasti? Zašto

si se na takvo što odlučio? Nisi slagao ljudima, nego naukom i hoćete na nas navući krv toga čovjeka." 29 Bogu!" 5 Kako Ananija ču te rijeći, sruši se i izdahnu. Petar i apostoli odvrate: "Treba se većma pokoravati I silan strah spopade sve koji su to čuli. 6 Nato Bogu negoli ljudima! 30 Bog otaca naših uskrisi Isusa ustanu mladići, poviju ga, iznesu i pokopaju. 7 Nakon kojega vi smakoste objesivši ga na drvo. 31 Njega otprilike tri sata uđe njegova žena ne znajući što Bog desnicom svojom uzvizi za Začetnika i Spasitelja se dogodilo. 8 Petar joj reče: "Reci mi, jeste li za da obraćenjem podari Izraela i oproštenjem grijeha. toliko dali imanje?" Ona odgovori: "Da, za toliko." 9 32 I mi smo svjedoci tih događaja i Duh Sveti kojega A Petar će joj: "Što vam bi da se složiste iskušati dade Bog onima što mu se pokoravaju." 33 Nato se Duha Gospodnjega? Eto na vratima nogu onih koji ti oni razgnjeviše i htjedoše ih ubiti. 34 Ali ustade u pokopaše muža! I tebe će iznijeti!" 10 Ona se umah Vijeću neki farizej imenom Gamaliel, zakonoznanac, sruši do njegovih nogu i izdahnu. Oni mladići uđu, kojega je poštovao sav narod. On zapovjedi da ljude nađu je mrtvu, iznesu je i pokopaju uz muža. 11 načas izvedu 35 pa će vijećnicima: "Izraelci, dobro I silan strah spopade cijelu Crkvu i sve koji su to promislite što ćete s tim ljudima. 36 Ta prije nekog čuli. 12 Po rukama se apostolskim događala mnoga vremena podiže se Teuda tvrdeći da je netko, i uza nj znamenja i čudesa u narodu. Svi su se jednodušno prista oko četiri stotine ljudi. Bi smaknut i sve mu se okupljali u Trijemu Salomonovu. 13 Nitko se drugi nije pristaše razbjegoše i netragom ih nestao. 37 Nakon usudivo pridružiti im se, ali ih je narod veličao. 14 I toga se u dane popisa podiže Juda Galilejac i odvuce sve se više povećavalo mnoštvo muževa i žena što narod za sobom. I on propade i sve mu se pristaše vjerovahu Gospodinu 15 tako da su na trgove iznosili raspršiše. 38 I sad evo kanite se, velim vam, tih ljudi i bolesnike i postavljali ih na ležaljkama i posteljama otpustite ih. Jer ako je taj naum ili to djelo od ljudi, ne bi li, kad Petar bude prolazio, bar sjena njegova propast će; 39 ako li je pak od Boga, nećete ga moći osjenila kojega od njih. 16 A slijegalo bi se i mnoštvo uništiti - da se i s Bogom u ratu ne nadete." Poslušaju iz gradova oko Jeruzalema: donosili bi bolesnike i ga 40 pa dozovu apostole, išibaju ih, zapovjede im opsjednute od nečistih duhova, i svi bi ozdravljali. 17 da ne govore u ime Isusovo pa ih otpuste. 41 Oni Onda se podiže veliki svećenik i sve njegove pristaše pak odu ispred Vijeća radosni što bijahu dostojni - sljedba saducejska. 18 Puni zavisti, pohvataju podnijeti pogrde za lme. 42 I svaki su dan u Hramu apostole i strpaju ih u javnu tamnicu. 19 Ali anđeo i po kućama neprestance učili i navješćivali Krista, Gospodnji noću otvorili vrata tamnice, izvede ih i reče: Isusa.

20 "Podite i postojano u Hramu navješćujte narodu sve riječi Života ovoga." 21 Poslušni, u praskozorje su ušli u Hram te naučavali. Uto stiže veliki svećenik i njegove pristaše, sazovu Vijeće i sve starješinstvo sinova Izraelovih pa pošalju u zatvor da ih dovedu. 22 Kad stražari stigoše onamo, ne nađoše ih u tamnici pa se vrate i jave: 23 "Zatvor smo našli sa svom pomnjom zatvoren i čuvare na straži pred vratima, ali kad smo otvorili, nikoga unutra ne nađosmo." 24 Kad su hramski zapovjednik i veliki svećenici čuli te riječi, u nedoumici su se pitali što bi to moglo biti. 25 Nato netko pristigne i dojavim: "Eno, ljudi koje baciste u tamnicu, u Hramu stoje i uče narod." 26 Tada zapovjednik sa stražarima ode te ih dovede - ne na silu jer se bojahu da ih narod ne kamenuje. 27 Dovedoše ih i privedoše pred Vijeće. Veliki ih svećenik zapita: 28 "Nismo li vam strogo zabranili učiti u to lme? A vi ste eto napunili Jeruzalem svojim

6 U one dane, kako se broj učenika množio, Židovi grčkog jezika stadoše mrmljati protiv domaćih Židova što se u svagdanjem služenju zanemaruju njihove udovice. 2 Dvanaestorica nato sazvase mnoštvo učenika i rekoše: "Nije pravo da mi napustimo riječ Božju da bismo služili kod stolova. 3 De pronađite, braćo, između sebe sedam muževa na dobru glasu, punih Duha i mudrosti. Njih ćemo postaviti nad ovom službom, 4 a mi ćemo se posvetiti molitvi i posluživanju Riječi." 5 Prijedlog se svidje svemu mnoštву pa izabraše Stjepana, muža puna vjere i Duha Svetoga, zatim Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmenu te antiohijskog pridošlicu Nikolu. 6 Njih postave pred apostole, a oni pomolivši se, polože na njih ruke. 7 I riječ je Božja rasla, uvelike se množio broj učenika u Jeruzalemu i veliko je mnoštvo svećenika prihvaćalo vjeru. 8 Stjepan je pun milosti i snage činio velika čudesa i znamenja

narodu. 9 Nato se digoše neki iz takozvane sinagoge Sihemu.” 17 “Kako se bližilo vrijeme obećanja koje Slobodnjaka, Cirenaca, Aleksandrinaca te onih iz Bog obreće Abrahamu, rastao je u Egiptu narod i Cilicije i Azije pa počeše raspravljati sa Stjepanom, množio se 18 dok ondje ne zavlada drugi kralj koji 10 ali nisu mogli odoljeti mudrosti i Duhu kojim je nije poznavao Josipa. 19 Lukav prema rodu našemu, govorio. 11 Onda podmetnuše neke ljudi koji rekoše: tlačio je on oce naše da bi djecu svoju izlagali da ne “Čuli smo ga govoriti pogrdne riječi protiv Mojsija i ostanu na životu. 20 U taj se čas rodi Mojsije. Bijaše Boga.” 12 Podjare i narod, starješine i pismoznance božanski lijep. Tri je mjeseca hranjen u kući očinskoj, pa priđu, zgrabe ga i odvuku u Vijeće. 13 Ondje 21 a onda, kad je bio izložen, prigrli ga kćи faraonova i namještše lažne svjedočke koji rekoše: “Ovaj čovjek othranili sebi za sina. 22 Tako Mojsije, odgojen u svoj neprestance govoriti protiv svetog Mjesta i Zakona. 14 mudrosti egipatskoj, bijaše silan na riječima i djelima.” Čuli smo ga doista govoriti: ‘Isus Nazarečanin razvalit 23 “Kad mu bijaše četrdeset godina, ponuka ga srce će ovo Mjesto i izmijeniti običaje koje nam predaje da pohodi braću svoju, sinove Izraelove. 24 I kad vidje Mojsije.” 15 A svi koji su sjedili u Vijeću upriješe kako je jednomu nanesena nepravda, suprotstavi se pogled u Stjepana te opaziše - lice mu kao u andela. i osveti zlostavljenoga ubivši Egipćanina. 25 Mislio

7 Veliki svećenik upita: “Je li to tako?” 2 Stjepan

odgovori: “Braćo i oci, čujte! Bog slave ukaza se ocu našemu Abrahamu dok bijaše u Mezopotamiji, prije negoli se nastani u Haranu, 3 i reče mu: Izidi iz zemlje svoje, iz zavičaja svoga, hajde u zemlju koju će ti pokazati. 4 On nato izide iz zemlje kaldejske i nastani se u Haranu. Odande ga nakon smrti oca njegova Bog preseli u ovu zemlju u kojoj vi sada boravite. 5 U njoj mu ne dade ni stope baštine, nego obeća dati je u posjed njemu i potomstvu njegovu nakon njega, premda još nije imao djeteta. 6 Bog isto tako reče da će potomci njegovi biti pridošlice u zemlji tudioj, da će ih porobljavati i tlačiti četiri stotine godina. 7 Ali narod kojemu budu robovali ja ću suditi, reče Bog. A nakon toga izići će i iskazati mi štovanje na ovome mjestu. 8 Dade mu i Savez obrezanja. Tako rodi Izaka i obreza ga osmi dan, Izak Jakova, Jakov dvanaest rodozačetnika.” 9 “Rodozačetnici pak, iz zavisti, Josipa predadoše u Egipt. Ali Bog bijaše s njim 10 te ga izbavilaše iz svih nevolja, podari ga naklonošću i mudrošću pred faraonom, kraljem egipatskim koji ga postavi za upravitelja nad Egiptom i nad cijelim dvorom svojim. 11 Onda u cijeloj zemlji egipatskoj i kanaanskoj nastala gladi i nevolja velika: oci naši ne mogahu naći hrane. 12 Kad Jakov doču da u Egiptu ima žita, posla onamo najprije oce naše. 13 Drugi se put Josip očitova braći svojoj pa faraon dozna za podrijetlo Josipovo. 14 Josip tada posla po Jakova, oca svoga, i svu rodbinu, sedamdeset i pet duša. 15 Jakov tako siđe u Egipt. I umrije on ioci naši. 16 Preneseni su u Sihem i položeni u grob koji je Abraham za srebro kupio od sinova Hamorovih u

je da će braća njegova shvatiti kako će im Bog po njegovoj ruci pružiti spasenje, ali oni ne shvatise.

26 Sutradan se pojavi pred onima koji su se tukli te ih stade nagovarati da se izmire: ‘Ljudi, braća ste! Zašto zlostavljate jedan drugoga?’ 27 Ali ga onaj što je zlostavljao svoga bližnjega odabi riječima: Tko te postavi glavarom i sucem nad nama? 28 Kaniš li ubiti i mene kao što si jučer ubio onog Egipćanina? 29 Na te riječi pobježe Mojsije i skloni se u zemlju midjansku, gdje mu se rodiše dva sina.” 30 “Nakon četrdeset godina ukaza mu se Andeo u pustinji brda Sinaja u rasplamteljelo vatri jednoga grma. 31 Opazivši to, zadivi se Mojsije viđenju. Dok je prilazio da bolje promotri, eto glasa Gospodnjega: 32 Ja sam Bog Otaca tvojih, Bog Abramov, Izakov i Jakovljev. Sav preplašen, Mojsije se ne usudi pogledati. 33 A Gospodin će mu: Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš, sveto je tlo. 34 Vidiš sam, vidiš nevolju naroda svoga u Egiptu i uzdisaj mu čuo pa siđoh izbaviti ga. I sad hajde! Šaljem te u Egipt!” 35 “Toga Mojsija - kojega su se odrekli rekavši: Tko te postavi glavarom i sucem? - toga im Bog kao glavara i otkupitelja posla po Andelu koji mu se ukaza u grmu. 36 On ih izvede učinivši čudesu i znamenja u zemlji egipatskoj, u Crvenome moru i u pustinji kroz četrdeset godina. 37 To je onaj Mojsije koji reče sinovima Izraelovim: Proroka poput mene od vaše braće podići će vam Bog. 38 To je onaj koji za skupa u pustinji bijaše između Andela što mu govorase na brdu Sinaju i otaca naših; onaj koji je primio riječi životne da ih nama preda. 39 Njemu se ne htjedoše pokoriti oci naši, nego ga odbiše i u srcima se svojima vratise u

Epipat 40 rekavši Aronu: 'Napravi nam bogove koji pustošio Crkvu: ulazio je u kuće, odvlačio muževe će ići pred nama! Ta ne znamo što se dogodi s tim i žene i predavao ih u tamnicu. 4 Oni dakle što su Mojsijem koji nas izvede iz zemlje egipatske.' 41 Tele se raspršili obilazili su navješćujući Riječ. 5 Filip načiniše u dane one, prinesoše žrtvu tom kumiru tako siđe u grad samarijski i stade im propovijedati i veseljahu se djelima ruku svojih. 42 Bog se pak Krista. 6 Mnoštvo je jednodušno prihvaćalo što je odvratiti i prepustiti ih da časte vojsku nebesku, kao Filip govorio slušajući ga i gledajući znamenja koja je što piše u Knjizi proročkoj: Prinosite li mi žrtve i činio. 7 Doista, iz mnogih su opsjednutih izlazili nečisti prinose četrdeset godina u pustinji, dome Izraelov? duhovi vičući iza glasa, a ozdravljali su i mnogi uzeti i 43 Poprimiste šator Molohov i zvjezdnu boga Refana - hromi. 8 Nasta tako velika radost u onome gradu. 9 likove koje napraviste da biste im se klanjali. Odvest Čovjek se neki, imenom Šimun, u gradu već duže ću vas stoga u progonstvo onkraj Babilona!" 44 "Oci bavio čarobnjaštvom i općaravao narod tvrdeći da je naši imahu u pustinji Šator svjedočanstva kako odredi neki veliki. 10 Priklanjalo mu se sve, malo i veliko, te Onaj koji reče Mojsiju da se on načini po praliku govorilo: "Ovaj je Snaga Božja, zvana Velika." 11 A koji je bio. 45 Taj su Šator preuzeli oci naši i pod priklanjuju mu se jer ih je duže vremena općaravao Jošuom ga unijeli u posjed s kojega Bog pred licem svojim vratžbinama. 12 Ali kad povjerovaše Filipu njihovim rastjera narode. Tako bijaše sve do dana koji navješćivaše evanđelje o kraljevstvu Božjem i o Davida, 46 koji je našao milost pred Bogom te molio imenu Isusa Krista, krštavahu se - muževi i žene, da nađe boravište Bogu Jakovljevu. 47 Istom Salomon 13 Povjerova i Šimun te se krsti i osta uz Filipa: bio izgradi mu Dom. 48 Ali Svevišnji u rukotvorinama je zanesen promatrajući znamenja i čudesna koja su ne prebiva, kao što veli prorok: 49 Nebesa su moje se događala. 14 Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli prijestolje, a zemlja podnože nogama. Kakav dom da da je Samarija prigrlila riječ Božju, poslaše k njima mi sagradite, govoril Gospodin, i gdje da bude mjesto Petra i Ivana. 15 Oni sidoše i pomolile se za njih mog počinka? 50 Nije li ruka moja načinila sve to? 51 da bi primili Duha Svetoga. 16 Jer još ni na koga Tvrdrovati i neobrezanih srdaca i ušiju, vi se uvijek od njih ne bijaše sišao; bijahu samo kršteni uime opirete Duhu Svetomu: kako oci vaši tako i vi! 52 Gospodina Isusa. 17 Tada polagahu ruke na njih i Kojega od proraka nisu progonili oci vaši? I pobiše oni primahu Duha Svetoga. 18 Kad Šimun vidje da one koji su unaprijed navijestili dolazak Pravednika čiji se polaganjem ruku apostolskih daje Duh, ponudi ste vi sada izdajice i ubojice, 53 vi koji po andeoskim apostolima novaca 19 govoreći: "Dajte i meni tu uredbama primiste Zakon, ali ga se niste držali." 54 moći da svatko na koga položim ruke primi Duha Kad su to čuli, uskupješe u srcima i počeše škripati Svetoga." 20 Petar mu odvratil: "Novac tvoj zajedno s Zubima na njega. 55 Ali on, pun Duha Svetoga, uprije tobom propao kad si mislio dar Božji novcima steći! pogled u nebo i ugleda slavu Božju i Isusa gdje stoji 21 Nema tebi ovde dijela ni udjela jer twoje srce zdesna Bogu 56 pa reče: "Evo vidim nebesa otvorene nije pravo pred Bogom! 22 Obrati se od te opakosti i Sina Čovječjega gdje stoji zdesna Bogu." 57 Vičući svoje i moli Gospodina ne bi li ti se kako oprostila iza glasa, oni zatisnuše uši i navališe jednodušno na namisao srca tvoga. 23 Ta gledam te: žuču si gorak i njega. 58 Izbacise ga iz grada pa ga kamenovahu. nepravdom okovan." 24 Šimun odgovori: "Molite i vi Svjedoci odložiše haljine do nogu mladića koji se za me Gospodina da me ne snađe ništa od toga što zvao Savao. 59 I dok su ga kamenovali, Stjepan je rekoste!" 25 Oni pak pošto posvjedočiše i dorekoše zazivao: "Gospodine Isuse, primi duh moj!" 60 Onda riječ Gospodnju, vratiše se u Jeruzalem navješćujući se baci na koljena i povika iza glasa: "Gospodine, ne evanđelje mnogim selima samarijskim. 26 Andeo se uzmi im ovo za grejeh!" Kada to reče, usnu.

8 Savao je pristao da se Stjepan smakne. U onaj dan navalil velik progon na Crkvu u Jeruzalemu. Svi se osim apostola raspršile po krajevima judejskim i samarijskim. 2 Bogobojsni su ljudi pokopali Stjepana i održali veliko žalovanje za njim. 3 Savao je pak

Gospodnji obrati Filipu: "Ustanji i podi na jug putom što iz Jeruzalema silazi u Gazu; on je pust." 27 On usta i pode. Odjednom eto nekog Etiopljanina, dvoranina, visokog dostojarstvenika kandake, kraljice etiopske koji bijaše nad svom njezinom riznicom. 28 Vraćao se iz Jeruzalema, kamo je bio pošao pokloniti se; sjedaše

na svojim kolima i čitaše proroka Izajiju. **29** Duh reče svećenika i punomoć okovati sve koji prizivlju ime Filipu: "Podi i pridruži se tim kolima!" **30** Filip pritrča i tvoje." **15** Gospodin mu odvrati: "Podi jer on mi je ču gdje onaj čita Izajiju proroka pa će mu: "Razumiješ oruđe izabrano da ponese ime moje pred narode li što čitaš?" **31** On odvrati: "Kako bih mogao ako i kraljeve i sinove Izraelove. **16** Ja ču mu uistinu me tko ne uputi?" Onda zamoli Filipa da se uspne i pokazati koliko mu je za ime moje trpjeti." **17** Ananija sjedne uza nj. **32** A čitao je ovaj odlomak Pisma: Ko ode, uđe u kuću, položi na nj ruke i reče: "Savle, ovcu na klanje odvedoše ga, ko janje nijemo pred brate! Gospodin, Isus koji ti se ukaza na putu kojim onim što ga striže on ne otvara svojih usta. **33** U si išao, posla me da progledaš i napuniš se Duha poniženju sud mu je uskraćen. Naraštaj njegov tko Svetoga." **18** I odmah mu s očiju spade nešto kao da opiše? Da, uklonjen je sa zemlje život njegov. Ijuske te on progleda pa usta, krsti se **19** i uvezši **34** Dvoranin se obrati Filipu pa će mu: "Molim te, o hrane, okrijepi se. Nekoliko dana provede s učenicima kome to prorok govori? O sebi ili o kome drugom? **35** u Damasku. **20** te odmah stade po sinagogama Filip prozbori te mu, pošavši od toga Pisma, navijesti propovijedati Isusa, da je on Sin Božji. **21** Koji ga god evanđelje: Isusa. **36** Putujući tako, stigoše do neke slušahu, izvan sebe gorovahu: "Nije li ovo onaj koji je vode pa će dvoranin: "Evo vode! Što prijeći da se u Jeruzalemu istrebljavao sve koji Ime ovo prizivlju, pa krstim?" **38** Zapovjedi da kola stanu pa obojica, Filip i ovamo zato došao da ih okovane odvede pred velike dvoranin, siđoše u vodu te ga Filip krsti. **39** A kad izidoše iz vode, Duh Gospodnj ugrabi Filipa te ga Židove koji prebivahu u Damasku dokazujući: "Ovo je dvoranin više ne vidje. On radosno nastavi svojim putom, **40** a Filip se nađe u Azotu. I kako je prolazio, navješčivaše evanđelje svim gradovima dok ne stiže u Cezareju.

9 Savao pak, sveudilj zadahnut prijetnjom i pokoljem prema učenicima Gospodnjim, pođe k velikomu svećeniku, **2** zaiska od njega pisma za sinagoge u Damasku, da sve koje nađe od ovoga Puta, muževe i žene, okovane dovede u Jeruzalem. **3** Kad se putujući približi Damasku, iznenada ga obasja svjetlost s neba. **4** Sruši se na zemlju i začu glas što mu govoraše: "Savle, Savle, zašto me progoniš?" **5** On upita: "Tko si, Gospodine?" A on će: "Ja sam Isus kojega ti progoniš! **6** Nego ustani, uđi u grad i reći će ti se što ti je činiti." **7** Njegovi suputnici ostadoše bez riječi: čuli su doduše glas, ali ne vidješe nikoga. **8** Savao usta sa zemlje. Otvorenih očiju nije ništa video pa ga povedu za ruku i ivedu u Damask. **9** Tri dana nije video, nije jeo ni pio. **10** U Damasku bijaše neki učenik imenom Ananija. Njemu u viđenju reče Gospodin: "Ananija!" On se odazva: "Evo me, Gospodine!" **11** A Gospodin će mu: "Ustani, podi u ulicu zvanu Ravnu i u kući Judinoj potraži Taržanina imenom Savla. Eno, moli se; **12** i u viđenju vidje čovjeka imenom Ananiju gdje ulazi i polaže na nj ruke da bi progledao." **13** Ananija odgovori: "Gospodine, od mnogih sam čuo o tom čovjeku kolika je zla tvojim svetima učinio u Jeruzalemu. **14** On ima od velikih Krist!" **23** Pošto je minulo podosta vremena, odluče Židovi pogubiti ga, **24** ali Savao dozna za njihov naum. Nadzirahu i vrata danju i noću da bi ga pogubili, **25** ali ga učenici noću uzeše i preko zidina oprezno spustiše u košari. **26** Kad je Savao došao u Jeruzalem, gledao se pridružiti učenicima, ali ga se svi bojahu: nisu vjerovali da je učenik. **27** Tada ga Barnaba uze i povede k apostolima te im pripovjedi kako je Savao na putu video Gospodina koji mu je govorio i kako je u Damasku smjelo propovijedao u ime Isusovo. **28** Od tada se s njima slobodno kretao po Jeruzalemu i smjelo propovijedao u ime Gospodnje. **29** Govorio je i raspravlja sa Židovima grčkog jezika pa i oni snovahu pogubiti ga. **30** Saznala to braća pa ga odvedoše u Cezareju i uputiše u Tarz. **31** Crkva je po svoj Judeji, Galileji i Samariji uživala mir, izgradivila se i napredovala u strahu Gospodnjem te rasla utjehom Svetoga Duha. **32** Jednom Petar, obilazeći posvuda, sиде i k svetima u Lidi. **33** Onde nađe nekog čovjeka imenom Eneja, koji je osam godina ležao na postelji: bijaše uzet. **34** Reće mu Petar: "Eneja, ozdravlja te Isus Krist! Ustani i prostri sam sebi!" On umah usta. **35** Vidješe to svi žitelji Lide i Šarona te se obratiše Gospodinu. **36** U Jopi pak bijaše učenica imenom Tabita, što prevedeno znači Košuta. Bijashe ona bogata dobrim djelima i milostnjama što ih je dijelila. **37** Upravo u one dane obolje i umrije. Pošto je operu, izlože je u gornjoj sobi. **38** A kako je Lida

blizu Jope, učenici čuše da je Petar ondje i poslaše skanjujući se jer ja sam ih poslao." 21 Petar siđe k
k njemu dva čovjeka s molbom: "Dodi k nama, ne ljudima i reče: "Evo me! Ja sam onaj kojega tražite!
oklijevaj!" 39 Petar usta i krenu s njima. Čim stiže, Zbog čega ste došli?" 22 Oni odgovore: "Satnik
odvedoše ga u gornju sobu. Okružiše ga sve udovice Kornelije, muž pravedan i bogobojazan, za kojega
te mu plačući pokazivahu haljinu i odijela što ih je svjedoči sav narod židovski, primi od svetog anđela
Košuta izrađivala dok je još bila s njima. 40 Petar sve naputak da te dozove u dom svoj i čuje od tebe riječi."
istjera van, kleknu, pomoli se pa se okrenu prema 23 Tada ih Petar pozva unutra i ugosti. Sutradan usta i
tijelu i reče: "Tabita, ustani!" Ona otvori oči, pogleda krenu s njima; pratila ga neka braća iz Jope. 24 Drugi
Petra i sjede. 41 On joj pruži ruku i pridiže je. Onda dan stiže u Cezareju. Kornelije ih je čekao sazvavši
pozove svete i udovice pa im je pokaza živu. 42 rodbinu i prisne prijatelje. 25 Kad je Petar ulazio,
Dozna se za to po svoj Jopi te mnogi povjerovaše pohrli mu Kornelije u susret, padne mu k nogama i
u Gospodina. 43 Petar osta neko vrijeme u Jopi u pokloni se. 26 Petar ga pridigne govoreći: "Ustani!
nekog Šimuna kožara.

10 U Cezareji bijaše neki čovjek imenom Kornelije,

satnik takozvane italske čete, 2 pobožan i bogobojazan sa svim svojim domom. Dijelio je mnoge milostinje narodu i bez prestanka se molio Bogu. 3 U viđenju negdje oko devete ure dana ugleda on jasno anđela Božjega gdje dolazi k njemu i veli mu: "Kornelije!" 4 Zagleda se u nj pa mu prestrašen reče: "Što je, Gospodine?" A on njemu: "Molitve su tvoje i milostinje uzišle kao žrtva podsjetnica pred Boga. 5 Zato sada pošalji ljudi u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar. 6 On je gost u nekog Šimuna kožara čija je kuća uz more." 7 Čim ode andeo koji mu je govorio, pozove on dvojicu slugu i jednoga pobožna, privržena vojnika, 8 sve im ispravljedi i posla ih u Jopu. 9 Sutradan, dok su oni putovali i približavalii se gradu, oko šeste ure uziđe Petar na krov moliti. 10 Ogladnje i zaželje se jela. Dok mu pripremahu, pade on u zanos. 11 Gleda on nebo rastvoreno i posudu neku poput velika platna: uleknuta s četiri okrajka, silazi na zemlju. 12 U njoj bijahu svakovrsni četveronošci, gmazovi zemaljski i ptice nebeske. 13 I glas će mu neki: "Ustaj, Petre! Kolji i jedi!" 14 Petar odvrati: "Nipošto, Gospodine! Ta nikad još ne okusih ništa okljano i nečisto". 15 A glas će mu opet, po drugi put: "Što Bog očisti, ti ne zovi okaljanim!" 16 To se ponovi do triput, a onda je posuda ponesena na nebo. 17 Dok se Petar dvoumio što bi imalo značiti viđenje koje vidje, eto ljudi koje je poslao Kornelije: pošto se raspitaše za Šimunovu kuću, pojave se na vratima, 18 zovnu te upitaju je li ondje ugošćen neki Šimun, nazvan Petar. 19 Dok je Petar sveudilj razmišljao o viđenju, reče mu Duh: "Evo, neka te trojica traže. 20 De ustani, sidi i podi s njima ne

I ja sam čovjek." 27 I razgovarajući s njime, uđe i nađe sabrane mnoge 28 te im reče: "Vi znate kako je Židovu zabranjeno družiti se sa strancem ili k njemu ulaziti, ali meni Bog pokaza da nikoga ne zovem okaljanim ili nečistim. 29 Stoga, pozvan, i dođoh bez pogovora. Da čujemo dakle zbog čega me pozvaste!" 30 Kornelije reče: "Prije četiri dana baš u ovo doba, o devetoj uri, molio sam se u kući kad gle: čovjek neki u sjajnoj odjeći stane preda me. 31 i reče: 'Kornelije, uslišana ti je molitva i milostinje su tvoje spomenute pred Bogom! 32 Pošalji dakle u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar. On je gost u kući Šimuna kožara uz more.' 33 Odmah sam dakle poslao k tebi, a ti si dobro učinio što si došao. Evo nas dakle sviju pred Bogom da čujemo sve što ti zapovjedi Gospodin!" 34 Petar tada prozbori i reče: "Sad uistinu shvaćam da Bog nije pristran, 35 nego - u svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu. 36 Riječ posla sinovima Izraelovim navješćujući im evanđelje: mir po Isusu Kristu; on je Gospodar sviju. 37 Vi znate što se događalo po svoj Judeji, počevši od Galileje, nakon krštenja koje je propovijedao Ivan: 38 kako Isusa iz Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i snagom, njega koji je, jer Bog bijaše s njime, prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše ovlađao davao." 39 "Mi smo svjedoci svega što on učini u zemlji judejskoj i Jeruzalemu. I njega smakoše, objesivši ga na drvo! 40 Bog ga uskrisi treći dan i dade mu da se očituje - 41 ne svemu narodu, nego svjedocima od Boga predodređenima - nama koji smo s njime zajedno jeli i pili pošto uskrsnu od mrtvih." 42 "On nam i naloži propovijedati narodu i svjedočiti: Ovo je onaj kojega Bog postavi sucem živih i mrtvih!" 43 "Za nj svjedoče svi proroci: da tko god u nj vjeruje,

po imenu njegovu prima oproštenje grjeha.” 44 Dok Kad stigoše u Antiohiju, propovijedahu i Grcima je Petar još govorio te riječi, siđe Duh Sveti na sve navješćujući evanđelje: Gospodina, Isusa. 21 Ruka koji su slušali tu besedu. 45 A vjernici iz obrezanja, Gospodnja bijaše s njima te velik broj ljudi povjerova i koji dodoše zajedno s Petrom, začudiše se što se i obrati se Gospodinu. 22 Vjest o tome doprije do Crkve na pogane izlio dar Duha Svetoga. 46 Jer čuli su ih u Jeruzalemu pa poslaše Barnabu u Antiohiju. 23 Kad govoriti drugim jezicima i veličati Boga. Tada Petar on stiže i vidje milost Božju, obradova se te potaknu reče: 47 “Može li tko uskratiti vodu da se ne krste ovi sve da u odlučnosti srca ostanu uz Gospodina. 24 koji su primili Duha Svetoga kao i mi?” 48 I zapovjedi Ta bijaše to muž čestit, pun Duha Svetoga i vjere. da se krste u ime Isusa Krista. Tada ga zamole da Znatno se mnoštvo prikloni Gospodinu. 25 Barnaba da se ondje nekoliko dana.

11 Dočuli apostoli i braća po Judeji da i pogani primiše riječ Božju 2 pa kad Petar uziđe u Jeruzalem, uzeše mu obrezanici prigovorati: 3 “Ušao si, dobacivahu, k ljudima neobrezanima i jeo s njima!” 4 Onda započe Petar te im izloži sve po redu: 5 “Molio sam se, reče, u Jopu kadli u zanosu ugledam viđenje: posudu neku poput velika platna, uleknutu s četiri okrajka, gdje silazi s neba i dolazi do mene. 6 Zagledah se, promotrih je i vidjeh četvoronošce zemaljske, zvijeri i gmazove te ptice nebeske. 7 Začuh i glas koji mi govorase: ‘Ustaj, Petre! Kolji i jedi!’ 8 Ja odvratih: ‘Nipošto, Gospodine! Ta nikad mi još ništa okaljano ili nečisto ne uđe u usta.’ 9 A 3 Kad vidje da je to drago Židovima, uhvati i Petra glas će s neba po drugi put: ‘Što Bog očisti, ti ne zovi (bijahu upravo Dani beskvasnih kruhova). 4 Uhiti ga, nečistim.’ 10 To se ponovi do triput, a onda se sve baci u tamnicu i dade da ga čuvaju četiri vojničke opet povuče na nebo.” 11 “I odmah se, evo, pred četverostraže, nakan izvesti ga nakon Pashe pred kućom u kojoj bijah pojaviše tri čovjeka poslana iz narod. 5 Petra su dakle čuvali u tamnici, a Crkva se Cezareje k meni. 12 A Duh mi reče da podđem s svesrdno moljaše Bogu za njega. 6 One noći kad njima ništa ne premisljavajući. Sa mnom podoše i ova 3 Kad vidje da je to drago Židovima, uhvati i Petra šestorica braće te udosmo u kuću tog čovjeka. 13 dva vojnika, okovan dvojnim verigama, a stražari pred On nam pripovjedi kako je u svojoj kući vidio anđela vratima čuvahu stražu. 7 Kad eto: pojavi se anđeo koji je stao preda nj i rekao: ‘Pošalji u Jopu i dozovi Gospodnji te svjetlost obasja celiju. Anđeo udari Petra Šimuna nazvanog Petar; 14 on će ti navijestiti riječi u rebra, probudi ga i reče: ‘Ustaj brzo!’ I spadoše mu po kojima ćeš se spasiti ti i sav dom tvoj.’” 15 “I kad verige s ruku. 8 Anđeo mu reče: ‘Opaši se i priveži počeh govoriti, siđe na njih Duh Sveti kao ono na nas obuću!’ On učini tako. Onda će mu anđeo: ‘Zaogni u početku. 16 Sjetih se tada riječi Gospodnje: ‘Ivan se i hajde za mnom!’ 9 Petar izade, pode za njim, a je, govoraše on, krstio vodom, a vi ćete biti kršteni nije znao da je zbilja što se događa po anđelu: činilo Duhom Svetim.” 17 Ako im je dakle Bog dao isti dar mu se da gleda viđenje. 10 Prošavši prvu stražu, i kao i nama koji povjerovasmo u Gospodina Isusa drugu, dodoše do željeznih vrata koja vode u grad. Krista, tko sam ja da bih se smio oprijeti Bogu?” 18 Ona im se sama otvore te oni izađu, produ jednu Kad su to čuli, umiriše se te stadoše slaviti Boga ulicu, a onda anđeo odjednom odstupi od njega. 11 govoreći: “Dakle i poganima Bog dade obraćenje na Petar pak, došavši k sebi, reče: “Sad uistinu znam život!” 19 Oni dakle što ih rasprši nevolja nastala da je Gospodin poslao anđela svoga i izbavio me iz u povodu Stjepana dopriješe do Fenicije, Cipra i Herodove ruke i od svega što je očekivao židovski Antiohije, nikomu ne propovijedajući Riječi doli samo narod.” 12 Kad je to uočio, zaputi se kući Marije, Židovima. 20 Neki su od njih bili Ciprani i Cirenci. majke Ivana nazvanog Marko. Ondje se mnogi bijahu

se zatim zaputi u Tarz potražiti Savlu. 26 Kad ga nađe, odvede ga u Antiohiju. Punu su se godinu dana sastajali u toj Crkvi i poučavali poveće mnoštvo te se u Antiohiji učenici najprije prozvaše kršćanima. 27 U one dane dodoše u Antiohiju neki proroci iz Jeruzalema. 28 Jedan od njih, imenom Agab, usta i po Duhu pretkaza da će uskoro nastati velika glad po svem svijetu. Ona i nastala za Klaudija. 29 Stoga će svatko od učenika, odlučiše, koliko smogne poslati da se posluži braći u Judeji. 30 To i učiniše te poslaše starješinama po Barnabi i Savlu.

12 U to vrijeme uze Herod zlostavlji neke od Crkve. 2 Mačem pogubi Jakova, brata Ivanova. 3 Kad vidje da je to drago Židovima, uhvati i Petra (bijahu upravo Dani beskvasnih kruhova). 4 Uhiti ga, nečistim.” 5 Petra su dakle čuvali u tamnici, a Crkva se Cezareje k meni. 6 One noći kad njima ništa ne premisljavajući. Sa mnom podoše i ova 3 Kad vidje da je to drago Židovima, uhvati i Petra šestorica braće te udosmo u kuću tog čovjeka. 7 Kad eto: pojavi se anđeo koji je stao preda nj i rekao: ‘Pošalji u Jopu i dozovi Gospodnji te svjetlost obasja celiju. Anđeo udari Petra Šimuna nazvanog Petar; 8 Anđeo mu reče: ‘Opaši se i priveži počeh govoriti, siđe na njih Duh Sveti kao ono na nas obuću!’ On učini tako. Onda će mu anđeo: ‘Zaogni u početku. 9 Petar izade, pode za njim, a je, govoraše on, krstio vodom, a vi ćete biti kršteni nije znao da je zbilja što se događa po anđelu: činilo Duhom Svetim.” 10 Prošavši prvu stražu, i kao i nama koji povjerovasmo u Gospodina Isusa drugu, dodoše do željeznih vrata koja vode u grad. Krista, tko sam ja da bih se smio oprijeti Bogu?” 11 Ona im se sama otvore te oni izađu, produ jednu Kad su to čuli, umiriše se te stadoše slaviti Boga ulicu, a onda anđeo odjednom odstupi od njega. 12 Kad je to uočio, zaputi se kući Marije, Židovima. 13 Majke Ivana nazvanog Marko. Ondje se mnogi bijahu

sabrali i molili. **13** Kad Petar pokuca na dvorišta da prestaneš iskrivljavati ravne puteve Gospodnje? vrata, dođe prisluhnuti sluškinja imenom Ruža. **14** **11** Evo stoga sada ruke Gospodnje na tebi: oslijepljet Kad prepozna Petrov glas, od radosti i ne otvoriti vrata, ćeš i neko vrijeme nećeš gledati sunca!" Odmah nego utrča i javi da je Petar pred vratima. **15** Oni joj pade na nj mrak i tama te on glavinjući stade tražiti rekoše: "Mahnitaš!" Ali je ona uporno tvrdila da je ruke vodilje. **12** Videći što se dogodilo, povjerova tako. Nato će oni: "Bit će njegov anđeo!" **16** Petar tada namjesnik, zanesen naukom Gospodnjim. **13** nastavi kucati. Kad napokon otvorio i ugledaše ga, Pošto se Pavao i oni oko njega otisnuše od Pafa, ostadoše izvan sebe. **17** On im rukom mahnu neka stigoše u Pergu pamfilijsku. Ivan ih napusti te se vратi šute pa im pripovjedi kako ga Gospodin izvede iz Jeruzalem. **14** Oni pak krenuše iz Perge i stigoše u tamnice te dometnu: "Javite to Jakovu i braću!" Onda Antiohiju pizidijsku. U dan subotni ušli su u sinagogu izađe i ode u drugo mjesto. **18** Kad se razdani, nastao i sjeli. **15** Nakon čitanja Zakona i Proroka pošalju među vojnicima uzbuna nemalena što li se s Petrom nadstojnici sinagoge k njima: "Braćo, rekoše, ima li u dogodilo. **19** Herod ga stade tražiti, a kad ga ne nađe, vas koja riječ utjehe za narod, gorovite!" **16** Nato usta sasluša stražare i naredi da se smaknu. Onda siđe iz Pavao, dadne rukom znak i reče: "Izraelci i vi koji Judeje u Cezareju i ondje osta. **20** A bio je u Žestoku se Boga bojite, čujte! **17** Bog naroda ovoga, Izraela, sukobu s Tircima i Sidoncima. Oni zajednički dodoše izabra oce naše i uzdiže narod za boravka u zemlji k njemu i pošto pridobiše kraljevskoga komornika egipatskoj te ga ispruženom rukom izvede iz nje. **18** Blasta, zaiskaše mir, jer je njihova zemlja dobivala Oko četrdeset ga je godina na rukama nosio u pustinji živež od kraljeve. **21** U određeni dan sjede Herod **19** pa pošto zatre sedam naroda u zemlji kanaanskoj, odjeven u kraljevsko ruho na prijestol i stade im ubaštini ga u zemlji njihovoj **20** za kakve četiri stotine goroviti. **22** Narod izvikivaše: "Božji glas, a ne ljudski!" i pedeset godina. Nakon toga dade im suce - do **23** Umah ga, zbog toga što ne dade slavu Bogu, Samuela proroka. **21** Onda zaiskaše kralja pa im udari anđeo Gospodnji te on rascrvotočen izdahnu. Bog za četrdeset godina dade Šaula, sina Kiševa, iz **24** Riječ je pak Božja rasla i širila se. **25** Barnaba i plemena Benjaminova. **22** Pošto svrgnu njega, podiže Savao, pošto obavije služenje u Jeruzalemu, vratiše im za kralja Davida za kojega posvjedoči: Nađoh se uvezši sa sobom Ivana zvanog Marko.

13 U antiohijskoj je Crkvi bilo proraka i učitelja:

Barnaba, Šimun zvani Niger, Lucije Cirenac, Manahen, suostranjenik Heroda četverovlasnika, i Savao. **2** Dok su jednom obavljali službu Božju i postili, reče Duh Sveti: "De mi odlučite Barnabu i Savlu za djelo na koje sam ih pozvao." **3** Onda su postili, molili, položili na njih ruke i otpustili ih. **4** Poslani od Svetoga Duha siđu u Seleuciju, a odande odjedre na Cipar. **5** Kad se nađoše u Salamini, navješćivahu riječ Božju u židovskim sinagogama. Imali su i Ivana za poslužitelja. **6** Pošto pak prođoše sav otok do Pafa, nađoše nekog враčara, nazoviproroka, Židova, imenom Barjesu. **7** On bijaše uz namjesnika Sergija Pavla, čovjeka razborita. Sergije dozva Barnabu i Savlu te zaiska čuti riječ Božju, **8** ali im se usprotivi Elim, Vračar - tako mu se ime prevodi - nastojeći odvratiti namjesnika od vjere. **9** Savao pak, zvan i Pavao, pun Duha Svetoga, ošinu ga pogledom **10** i reče: "Pun svake lukavosti i prevrtljivosti, sine đavolski, neprijatelju svake pravednosti, zar nikako

Davida, sina Jišajeva, čovjeka po svom srcu, koji će ispuniti sve moje želje. **23** Iz njegova potomstva izvede Bog po svom obećanju Izraelu Spasitelja, Isusa. **24** Pred njegovim je dolaskom Ivan propovijedao krštenje obraćenja svemu narodu izraelskomu. **25** A kad je Ivan dovršavao svoju trku, gororio je: 'Nisam ja onaj za koga me vi držite. Nego za mnom evo dolazi onaj komu ja nisam dostojan odriješiti obuće na nogama.' **26** "Braćo, sinovi roda Abrahama, vi i oni koji se među vama Boga boje, nama je upravljena ova Riječ spasenja. **27** Doista, žitelji Jeruzalema i glavari njihovi ne upoznaše njega ni riječi proročkih što se čitaju svake subote pa ih, osudivši ga, ispunise. **28** Premda ne nađoše nikakva razloga smrti, zatražiše od Pilata da ga smakne. **29** Pošto pak izvršiše sve što je o njemu napisano, skinuše ga s drveta i položiše u grob. **30** Ali Bog ga uskrisi od mrtvih. **31** On se mnogo dana ukazivao onima koji s njim bijahu uzašli iz Galileje u Jeruzalem. Oni su sada njegovi svjedoci pred narodom." **32** "I mi vam navješćujemo evanđelje: obećanje dano ocima **33** Bog je ispunio djeci, nama,

uskrisivši Isusa, kao što je i pisano u Psalmu drugom: 5 Pogani i Židovi sa svojim glavarima navališe da Ti si Sin moj, danas te rodih. 34 Da ga pak uskrisi od zlostave i kamenju apostole. 6 Kada to opaziše, mrtvih te se on više nikad neće vratiti u trulež, rekao prebjegoše oni u likaonske gradove Listru i Derbu i je ovime: Dat ču vama svetinje Davidove, pouzdane. okolicu. 7 Ondje su navješćivali evanđelje. 8 U Listri 35 Zato i na drugome mjestu kaže: Nećeš dati da je sjedio neki čovjek uzetih nogu, hrom od majčine Svetac tvoj ugleda truleži. 36 David doista, pošto u utrobe; nikada nije hodao. 9 Čuo je Pavla gdje govori. svom naraštaju posluži volji Božjoj, preminu, pridruži 10 Pavao ga pronikne pogledom, vidje da ima vjeru u se ocima svojim i vidje trulež, 37 a Onaj koga Bog spasenje pa mu iza glasa reče: "Uspravi se na noge!" uskrisi ne vidje truleži. 38 Neka vam dakle braćo, On skoči i prohoda. 11 Kad mnoštvo ugleda što učini znano bude: po Ovome vam se navješće oproštenje Pavao, povika likaonski: "Bogovi u ljudskom obličju grijeha! 39 Po Ovome se tko god vjeruje, opravdava siđoše k nama!" 12 I nazvaše Barnabu Zeusom, od svega od čega se po Mojsijevu zakonu niste mogli a Pavla Hermesom jer je Pavao vodio riječ. 13 A opravdati! 40 Pazite da se ne zbude što je rečeno u svećenik Zeusa Predgradskoga dovede pred vrata Prorocima: 41 Obazrite se, preziratelji, snebijte se i bikove i vijence te u zajednici s narodom htjede nestanite! Jer djelo činim u dane vaše, djelo u koje ne žrtvovati. 14 Kada su to dočuli apostoli Barnaba i biste vjerovali da vam ga tko ispriča." 42 Na izlasku Pavao, razdriješe haljine i uletješe u narod vičući: 15 su ih molili da im iduće subote o tome govore. 43 A "Ljudi, što to radite? I mi smo smrtnici, baš kao i vi! pošto se skup rasplastio, mnogi Židovi i bogobojazne Navješćujemo vam da se od tih ispravnosti obratite pridošlice podoše za Pavlom i Barnabom koji su k Bogu živomu koji stvori nebo i zemlju, more i sve ih nagovarali ustrajati u milosti Božjoj. 44 Iduće se što je u njima. 16 On je u prošlim naraštajima pustio subote gotovo sav grad zgrnu čuti riječ Gospodnju. da svi pogani podu svojim putovima. 17 Ipak ne 45 Kad su Židovi ugledali mnoštvo, puni zavisti psujući ostavi sebe neposvjedočena: dobročinstva iskazuje, s suprotstavljalji su se onomu što je Pavao govorio. 46 neba vam kišu daje i vremena plodonosna, napunja Na to im Pavao i Barnaba smjelo rekoše: "Trebalо je hrnom i radošću srca vaša." 18 I tako govoreći, da se najprije vama navijesti riječ Božja. Ali kad je jedva sklonuše mnoštvo da im ne žrtvuje. 19 Uto odbacujete i sami sebe ne smatraste dostojnima života iz Antiohije i Ikonija nadodu neki Židovi, pridobiju vječnoga, obraćamo se evo poganima. (aiōnios g166) svjetinu te kamenju Pavla i odvuku ga izvan grada 47 Jer ovako nam je zapovjedio Gospodin: Postavih misleći da je mrtav. 20 Kad ga pak okružiše učenici, te za svjetlost poganima, da budeš na spasenje do usta on i uđe u grad. Sutradan ode s Barnabom u nakraj zemlje. 48 Pogani koji su slušali radovali su Derbu. 21 Pošto navijestiše evanđelje tomu gradu se i slavili riječ Gospodnju te povjerovaše oni koji i mnoge učiniše učenicima, vratise se u Listru, u bijahu određeni za život vječni. (aiōnios g166) 49 Riječ Ikonij i u Antiohiju. 22 Učvršćivali su duše učenika se pak Gospodnja pronese po svoj onoj pokrajini. bodreći ih da ustraju u vjeri jer da nam je kroz mnoge 50 Ali Židovi potakoše ugledne bogobojazne žene i nevolje uči u kraljevstvo Božje. 23 Postavljali su im prvake gradske te zametnuše progon protiv Pavla i po crkvama starješine te ih, nakon molitve i posta, Barnabe pa ih izbacise iz svoga kraja. 51 Oni pak povjeravahu Gospodinu u kojega su povjerovali. 24 stresu prašinu s nogu protiv njih pa odu u Ikonij. 52 A Pošto su prešli Pizidiju, stigoše u Pamfiliju. 25 U Pergi učenici su se ispunjali radošću i Duhom Svetim. navijestiše Riječ pa siđu u Ataliju. 26 Odande pak

14 U Ikoniju isto tako uđoše u židovsku sinagogu i govorahu tako da povjerova veliko mnoštvo Židova i Grka. 2 Ali nepokorni Židovi razdražiše i podjariše pogane protiv braće. 3 Oni se ipak zadržaše duže vremena, smjeli u Gospodinu koji je svjedočio za Riječ milosti svoje, davao da se po njihovim rukama događaju znamenja i čudesa. 4 Mnoštvo se gradsko podvoji: jedni bijahu za Židove, drugi za apostole.

15 Uto neki siđoše iz Judeje i počeše učiti braću: "Ako se ne obrežete po običaju Mojsijevu, ne možete se spasiti." 2 Kad između njih te Pavla i

Barnabe nasta prepirka i raspra nemalena, odrediše 24 "Budući da smo čuli kako vas neki od naših, ali da Pavao i Barnaba i još neki drugi između njih uzađu bez našega naloga, nekakvima izjavama smetоše i u Jeruzalem k apostolima i starješinama poradi tog duše vam uznemiriše, 25 zaključismo jednodušno pitanja. 3 Oni su dakle, ispraćeni od Crkve, prolazili izabrati neke muževe i poslati ih k vama zajedno kroz Feniciju i Samariju pripovijedajući o obraćenju s našim ljubljenim Barnabom i Pavlom, 26 ljudima pogana i donoseći svoj braći veliku radost. 4 Kada koji su svoje živote izložili za ime Gospodina našega pak stigoše u Jeruzalem, primi ih Crkva, apostoli i Isusa Krista. 27 Šaljemo vam dakle Judu i Silu. Oni starješine. Ispripovjediše što sve Bog učini po njima. će vam i usmeno priopćiti to isto. 28 Zaključismo Duh 5 Onda ustanu neki od onih što iz farizejske sljedbe Sveti i mi ne nametati vam nikakva tereta osim onoga bijahu prigrili vjeru pa reknu: "Treba ih obrezati i što je potrebno: 29 uzdržavati se od mesa žrtvovana zapovjeti im da opslužuju Zakon Mojsijev." 6 Nato idolima, od krvi, od udavljenoga i od bludništva. se apostoli i starješine sastanu da to razmotre. 7 Budete li se toga držali, dobro ćete učiniti. Živjeli!" Nakon duge raspre ustade Petar i reče im: "Braćo, 30 Oni su se dakle oprostili i sišli u Antiohiju; sabrali vi znate kako me Bog od najprihvih dana između vas su mnoštvo i predali pismo. 31 Kad ga pročitaše, izabra da iz mojih usta pogani čuju riječ evanđelja i svи se obradovaše zbog ohrabrenja. 32 Juda i Sila, i užveruju. 8 I Bog, Poznavatelj srdaca, posvjedoči za sami proroci, mnogim riječima ohrabriše i utvrdiše njih: dade im Duha Svetoga kao i nama. 9 Nikakve braću. 33 Neko se vrijeme zadrže pa se onda s razlike nije pravio između nas i njih: vjerom očisti mirom od braće vrate onima koji ih poslaše. 35 A njihova srca. 10 Što dakle sada iskušavate Boga Pavao i Barnaba ostadoše u Antiohiji naučavajući stavljajući učenicima na vrat jaram kojeg ni oci naši i navješćujući zajedno s mnogima drugima riječ ni mi nismo mogli nositi? 11 Vjerujemo, naprotiv: Gospodnju. 36 Nakon nekog vremena reče Pavao po milosti smo Gospodina Isusa spašeni, baš kao Barnabi: "Vratimo se i pohodimo braću po svim i oni." 12 Nato sve mnoštvo umuknu. Slušali su gradovima u kojima smo navješćivali riječ Gospodnju, Barnabu i Pavla koji pripovjedahu kolika je znamenja da vidimo kako su!" 37 Barnaba je htio povesti i Ivana i čudesa Bog po njima učinio među poganim. 13 zvanog Marko. 38 Pavao pak nije smatrao uputnim sa Kad oni ušutješe, progovori Jakov: "Poslušajte me, sobom voditi onoga koji se u Pamfiliji odvojio od njih braćo! 14 Šimun je izložio kako se Bog već na te nije s njima pošao na djelo. 39 Spopade ih takva početku pobrinu između pogana uzeti narod imenu ogorčenost da se razidoše: Barnaba povede Marka i svojemu. 15 S time su u skladu riječi Proroka. Ovako otplovi na Cipar, 40 a Pavao sebi izabra Silu pa od je doista pisano: 16 Nakon toga vratit će se i opet braće povjeren milosti Gospodnjoj 41 proputova Siriju podići pali šator Davidov, iz ruševinu ga podići, opet i Ciliciju, utvrđujući Crkve.

ga sazidati 17 da preostali ljudi potraže Gospodina i svi pogani na koje je zazvano ime moje, govori Gospodin, koji to 18 obznanjuje odvijeka. (alio g165) 19 Zato smatram da ne valja dodijavati onima koji se s poganstva obraćaju k Bogu, 20 nego im poručiti da se uzdržavaju od mesa okaljana idolima, od bludništva, od udavljenoga i od krvi. 21 Ta Mojsije od pradavnih naraštaja ima po gradovima propovjednike koji ga u sinagogama svake subote čitaju." 22 Tad apostoli i starješine zajedno sa svom Crkvom zaključe izabrati neke muževe između sebe i poslati ih u Antiohiju s Pavlom i Barnabom. Bijahu to Juda zvani Barsaba, i Sila, muževi vodeći među braćom. 23 Po njima pošalju ovo pismo: "Apostoli i starješine, braća, braći iz poganstva po Antiohiji, Siriji i Ciliciji - pozdrav!"

16 Stiže tako u Derbu i Listru. Ondje, gde, bijaše učenik neki imenom Timotej, sin neke pokrštene Židovke i oca Grka. 2 Uživao je dobar glas među braćom u Listri i Ikoniju. 3 Pavao htjede da on pođe s njime pa ga uze i obreza zbog Židova koji bijahu u onim mjestima. Jer svи su znali da mu je otac Grk. 4 I kako su prolazili gradovima, predavali su im za opsluživanje odredbe koje su apostoli i starješine utvrdili u Jeruzalemu. 5 Tako se Crkve učvršćivahu u vjeri i broj im se danomice povećavao. 6 Prodoše Frigiju i galacijski kraj jer ih je Duh Sveti sprječio propovijedati riječ u Aziji. 7 Kad su došli do Mizije, htjedoše u Bitiniju, ali im ne dopusti Duh Isusov. 8 Onda prodoše Miziju i siđoše u Troadu. 9 Noću je Pavao imao viđenje: Makedonac neki stajaše i

zaklinjaše ga: "Prijedri u Makedoniju i pomozi nam!" domu njegovu. **33** Te iste noćne ure uze ih, opra im **10** Nakon viđenja nastojasmo odmah oputovati u rane pa se odmah krsti - on i svi njegovi. **34** Onda Makedoniju, uvjereni da nas Bog zove navješčivati ih uvede u dom, prostre stol te se zajedno sa svim im evanđelje. **11** Otplovismo iz Troade i zaputismo domom obradova što je povjerovao Bogu. **35** Kad se se ravno u Samotraku pa sutradan u Neapol, **12** razdani, poslaše pretori liktore s porukom: "Pusti te a odande u naseobinu Filipe - grad prvog dijela ljudi!" **36** Tamničar to priopći Pavlu: "Pretori, reče, Makedonije. U tom se gradu zadržasmo nekoliko poručiše da vas pustim. Izidite dakle sad i podiće dana. **13** U dan subotni izidosmo izvan gradskih u miru!" **37** Nato im Pavao odvrati: "Javno su nas vrata k rijeci, gdje smo mislili da će biti bogomolja. neosuđene išibali, nas rimske građane, i bacili u Sjedosmo i stadosmo govoriti okupljenim ženama. tamnicu. A sada da nas potajno izbace? Nipošto, **14** Slušala je tako i neka bogobojažna žena imenom nego neka oni sami dođu i izvedu nas!" **38** Liktori to Lidija, prodavačica grimiza iz grada Tijatire. Gospodin jave pretorima. Oni su se uplašili kada doznaše da su joj otvori srce, te ona prihvati što je Pavao govorio. **15** Pošto se pak krsti ona i njezin dom, zamoli: "Ako Rimljani. **39** Zato dođu da ih nagovore pa ih izvedu i smatrati da sam vjerna Gospodinu, udite u moj dom i zamole da odu iz grada. **40** Izšavši iz tamnice, oni pođu k Lidiji, pogledaju i obodre braću pa odu.

ostanite u njemu." I prisili nas. **16** Jednom nas na putu u bogomolju sretne neka ropkinja koja je imala duha vračarskoga i gatajući donosila veliku dobit svojim gospodarima. **17** Pošla je za Pavlom i za nama te vikala: "Ovi su ljudi sluge Boga Svevišnjega; navješčuju vam put spasenja." **18** To je činila mnogo dana. Pavlu to napokon dodija pa se okrenu i reče duhu: "Zapovijedam ti u ime Isusa Krista: izidi iz nje!" I izide toga časa. **19** Kad njezini gospodari vidješe da im nesto nade u dobit, pograbiše Pavla i Silu te ih odvukoše na trg pred glacare. **20** Privedoše ih pretorima i rekoše: "Ovi ljudi uznemiruju naš grad. Židovi su **21** te šire običaje kojih mi Rimljani ne smijemo ni prihvativi ni držati." **22** Nato svjetina nahrupi na njih, a pretori trgoše s njih odijelo i zapovjediše da se išibaju. **23** Pošto ih izudaraše, bace ih u tamnicu i zapovjede tamničaru da ih pomno čuva. **24** Primivši takvu zapovijed, uze ih on i baci u nutarnju tamnicu, a noge im stavi u klade. **25** Oko ponoći su Pavao i Sila molili pjevajući hvalu Bogu, a uznici ih slušali. **26** Odjednom nasto potres velik te se poljulaše temelji zatvora, umah se otvorile sva vrata, i svima spadoše okovi. **27** Tamničar se prenu oda sna pa kad ugleda tamnička vrata otvorena, trgnu mač i samo što se ne ubi misleći da su uznici pobjegli. **28** Ali Pavao povika iza glasa: "Ne čini sebi nikakva zla! Svi smo ovdje!" **29** Onaj nato zaiska svjetlo, uleti i dršćući baci se pred Pavla i Silu; **30** izvede ih i upita: "Gospodo, što mi je činiti da se spasim?" **31** Oni će mu: "Vjeruj u Gospodina Isusa i spasit ćeš se - ti i dom tvoj!" **32** Onda navijestiše riječ Gospodnju njemu i svima u

17 Prošavši kroz Amfipol i Apoloniju, stigoše u Solun, gdje bijaše židovska sinagoga. **2** Po običaju uđe Pavao onamo. Tri je subote s njima raspravlja na temelju Pisama. **3** Tumačio je i izlagao: "Trebalo je da Krist trpi i uskrse od mrtvih. Taj Krist jest Isus koga vam ja navješćujem." **4** Neki se od njih uvjeriše pa se pridružiše Pavlu i Sili; tako i veliko mnoštvo bogobojažnih Grka i nemalo uglednih žena. **5** Židove nato spopade zavist pa se pridobiše neke opake uličnjake, potakoše ih i pobuniše grad te nahrupiše u kuću Jasonovu tražeći da se Pavao i Sila izvedu pred narod. **6** Kako ih ne nađoše, odvukoše Jasona i neke od braće pred gradske glacare vičući: "Evo i ovđe onih koji pobuniše sav svijet. **7** Jason ih je ugostio. Svi oni rade protiv carskih odredaba: tvrde da postoji drugi kralj - Isus." **8** Time uzbuniše svjetinu i glacare koji su to čuli **9** te oni od Jasona i ostalih uzeše jamčevinu pa ih pustiše. **10** Braća su pak brže bolje noću odaslala Pavla i Silu u Bereju. Kad su stigli, odoše u židovsku sinagogu. **11** Ovi su Židovi bili plemenitiji od solunskih: primili su Riječ sa svom spremnošću i danomice istraživali Pisma, da li je to tako. **12** Mnogi od njih stoga povjerovaše, a tako i nemalo uglednih grčkih žena i muževa. **13** Ali kad su solunski Židovi doznali da Pavao i u Bereji navješćuje riječ Božju, odoše te i ondje podjariše i uzbuniše svjetinu. **14** Braća tada brže-bolje uputiše Pavla k moru. Sila pak i Timotej ostadoše ondje. **15** Pratioci dovedoše Pavla do Atene pa se vratiše noseći Sili i Timoteju zapovijed da što prije dođu k njemu. **16** Dok ih je u Ateni iščekivao, ogorči se Pavao u duši

promatrajući kako je grad pokumiren. 17 Međutim zanimanju bijahu šatorari. 4 Svake je pak subote raspravljaše u sinagogi sa Židovima i bogoboaznima, raspravljao u sinagogi i uvjерavao Židove i Grke. 5 a na trgu svaki dan s onima koji bi se ondje zatekli. Kad iz Makedonije pristiglo Sila i Timotej, Pavao se 18 Dobacivahu mu i neki od epikurejskih i stocihkih potpuno posveti Riječi svjedočeći Židovima da Isus filozofa. Jedni su govorili: "Što bi htjela reći ta čavka?" jest Krist. 6 Kako se pak oni stadoše protiviti i huliti, Drugi pak: "Navješćuje, čini se, neke tuđe bogove." otrese on haljine i reče im: "Krv vaša na glave vaše! Jer navješćivaše Isusa i usksnuće. 19 Onda su ga Ja sam nedužan. Od sada idem k poganim." 7 I uzeli i odveli na Areopag i upitali: "Bismo li mogli ode odande te prijeđe u kuću nekoga bogoboazna znati kakav to nov nauk naučavaš? 20 Čudnovatim čovjeka, imenom Ticija Justa, čija kuća bijaše tik do nam nekim tvrdnjama uši puniš. Željni bismo stoga sinagoge. 8 A nadstojnik sinagoge Krisp povjerova znati što bi to imalo biti." 21 Nijedan Atenjanin ni Gospodinu zajedno sa svim svojim domom. I mnogi doseljeni stranac ni na što drugo ne trati vrijeme od Korinćana koji su to slušali povjerovaše i pokrstiše nego na pripovijedanje i slušanje novosti. 22 Tada se. 9 Jedne noći reče Gospodin Pavlu u viđenju: Pavao stade posred Areopaga i reče: "Atenjani! U "Ne boj se, nego govor i ne daj se ušutkat! 10 Ta ja svemu ste, vidim, nekako veoma bogoljubni. 23 sam s tobom i nitko se neće usudititi da ti naudi. Jer Doista, prolazeći i promatrajući vaše svetinje nađoh i mnogo je naroda mojega u ovome gradu." 11 Tako se žrtvenik s natpisom: Nepoznatom Bogu. Što dakle ne zadrža godinu i šest mjeseci naučavajući među njima poznajete, a štujete, to vam ja navješćujem." 24 "Bog riječ Božju. 12 Ali dok je Galion bio prokonzul Ahaje, koji stvori svijet i sve na njemu, on, neba i zemlje navalio Židovi jednodušno na Pavla, dovukao ga Gospodar, ne prebiva u rukotvorenim hramovima; u sudnicu 13 i rekoše: "Ovaj potiče ljudi da protiv 25 i ne poslužuju ga ljudske ruke, kao da bi što zakona štuju Boga." 14 Pavao samo što nije zaustio trebao, on koji svima daje život, dah i - sve. 26 kadli Galion reče Židovima: "Da je posrijedi zločin Od jednoga sazda cijeli ljudski rod da prebiva po kakav ili nedjelo opako, saslušao bih vas, Židovi, svem licu zemlje; ustanovi određena vremena i međe kako je pravo; 15 je li pak raspra o riječi i imenima i prebivanja njihova 27 da traže Boga, ne bi li ga kako o nekom vašem zakonu, providajte sami; u tome ja napipali i našli. Ta nije daleko ni od koga od nas. 28 ne želim biti sudac." 16 I otpremi ih iz sudnice. 17 U njemu doista živimo, mičemo se i jesmo, kao što i A oni svi pograbiše nadstojnika sinagoge Sostena i neki od vaših pjesnika rekoše: "Njegov smo čak i rod!" stadoše ga šibati pred sudnicom. Galion nije za to 29 "Ako smo dakle rod Božji, ne smijemo smatrati ništa mario. 18 Pavao osta još podosta vremena, a da je božanstvo slično zlatu, srebru ili kamenu, liku onda se oprosti s braćom pa pošto se u Kenhreji isklesanu umijećem i maštom ljudskom." 30 "I ne ošira jer imaše zavjet, zaplovi prema Siriji, a s njime i obazirući se na vremena neznanja, nutka sada Bog Priscila i Akvila. 19 Stigoše u Efez. Tu ih ostavi, a ljudi da se svi i posvuda obrate 31 jer ustanovi Dan u on uđe u sinagogu i stade raspravljati sa Židovima. koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega 20 Oni ga zamole da ostanu duže vremena, ali on odredi, pred svima ovjerivo uskrisivši ga od mrtvih." ne pristade, 21 nego se oprosti: "Još ču se, reče, 32 Kad čuše "usksnuće od mrtvih", jedni se stadoše vratiti k vama, bude li Božja volja." I otplovi iz Efeza. rugati, a drugi rekoše: "Još čemo te o tom slušati!" 33 22 Kad stiže u Cezareju, užide pozdraviti Crkvu pa Tako se Pavao povuće od njih. 34 Neki ipak prionuše onda siđe u Antiohiju. 23 Neko se vrijeme zadrža pa uza nj i povjerovaše; među njima i Dionizije Areopagit, neka žena imenom Damara i drugi s njima.

18 Nakon toga napusti Pavao Atenu i ode u Korint.

2 Ondje nađe nekog Židova imenom Akvilu, rodom iz Ponta, koji netom bijaše došao iz Italije sa svojom ženom Priscilom jer je Klaudije naredio da svi Židovi napuste Rim. Pohodio ih je 3 i, kako bijahu istog zanimanja, ostao kod njih i radio. Po

onda ode i zareda galacijskim područjem i Frigijom utvrđujući sve učenike. 24 Uto neki Židov imenom Apolon, rodom Aleksandrijac, čovjek rječit i upućen u Pisma, stiže u Efez. 25 On bijaše upućen u Put Gospodnji pa je vatrenе duše govorio i naučavao ponovo o Isusu, premda je znao samo za Ivanovo krštenje. 26 Poče on tako smjelo govoriti u sinagogi. Čuše ga Priscila i Akvila, uzeše ga k sebi i pomnije

mu izložiše Put Božji. 27 A kad je nakano otici u dvojicu svojih poslužitelja, Timoteja i Erasta, a on Ahaju, ohrabriše ga braća i napisće učenicima da provede još neko vrijeme u Aziji. 23 Nekako u ono doba nastala nemalena pobuna protiv ovog Puta. 24 Neki srebrar, imenom Demetrijie, izradivao je srebrne hramiće Artemidine i namicao obrtnicima nemalu dobit. 25 Skupi on njih i sve koji su se bavili takvim poslom te im reče: "Ljudi, vi znate, u ovom je umijeću naše blagostanje. 26 A vidite i čujete da je taj Pavao ne samo u Efezu nego gotovo i u svoj Aziji uvjerio i preokrenuo poveliko mnoštvo govoreći da nema bogova rukama izdjeđanju. 27 Tako prijeti opasnost ne samo da na zao glas dode naše zanimanje, nego i to da se ništa neće držati do hrama velike božice Artemide te će nestati veličanstva one koju štuje sva Azija i sav svijet." 28 Čuvši to, razgnjeve se pa poviču: "Velika je Artemida efeška!" 29 Sav se grad uskomeša; jednodušno nahrupe u kazalište vukući sa sobom Makedonce Gaja i Aristarha, suputnike Pavlove. 30 Kad je Pavao htio među narod, ne dopustiše mu učenici. 31 Čak i neki azijarsi, njegovi prijatelji, poslaše k njemu i zamoliše da ne dolazi u kazalište. 32 Jedni su izvikivali jedno, drugi drugo jer je skup bio uskomešan te mnogi nisu ni znali zašto su se strčali. 33 Neki iz svjetine uputiše nekog Aleksandra jer su ga Židovi gurali naprijed. Aleksandar pak mahnu rukom i htjede se obraniti pred narodom. 34 Ali kada doznaše da je Židov, udarahu gotovo dva sata svi u jedan glas: "Velika je Artemida efeška!" 35 Onda tajnik umiri svjetinu pa reče: "Efežani! Tko to od ljudi ne zna da je grad Efez čuvar hrama velike Artemide i kipa s neba palog? 36 Budući dakle da je to neporecivo, valja da budete mirni te ništa brzopletu ne činite. 37 Doveli ste ove ljudi, a nisu ni svetokradice ni hulitelji naše božice. 38 Ako pak Demetrijie i njegovi obrtnici imaju protiv koga kakvu tužbu, sudovi se sastaju, a tu su i prokonzuli. Neka se tuže! 39 Ištete li pak što drugo, u zakonitu će se skupu riješiti. 40 Ta izlažemo se opasnosti da za ovo današnje budemo optuženi s pobune jer nema nikakva razloga kojim bismo mogli opravdati ovu strku." 41 To rekavši, raspusti skup.

19 Dok je Apolon bio u Korintu, Pavao, pošto prođe gornje krajeve, dođe u Efez, nađe neke učenike ² pa ih upita: "Jeste li primili Duha Svetoga kad ste povjerovali?" Oni će mu: "Ta ni čuli nismo da ima Duh Sveti." 3 Nato će on: "Kako ste onda kršteni?" "Krštenjem Ivanovim", odvrate oni. 4 Nato će Pavao: "Ivan je krstio krštenjem obraćenja govoreći narodu da vjeruje u Onoga koji za njim dolazi, to jest u Isusa." 5 Čuvši to, krste se u ime Gospodina Isusa, ⁶ pa kad Pavao položi na njih ruke, dođe Duh Sveti na njih te stanu govoriti drugim jezicima i prorokovati. 7 Bijaše u svemu dvanaestak muževa. 8 Onda Pavao uđe u sinagogu te je tri mjeseca hrabro raspravljao i uvjeravao o kraljevstvu Božjem. 9 Ali kako neki, okorjeli i nepokorni, ocrnjivahu ovaj Put pred mnoštvom, odstupi od njih, odvoji učenike i danomice raspravljaše u školi nekog Tirana. 10 Trajalo je to dvije godine, tako da su svi azijski žitelji, Židovi i Grci, čuli riječ Božju. 11 Bog je pak činio čudesna nesvakidašnja po rukama Pavlovima. 12 tako da bi na bolesnike stavljali rupce ili rublje s Pavlova tijela pa bi s njih nestajalo bolesti i zli duhovi iz njih izlazili. 13 Zato i neki Židovi zaklinjaoci-potukači pokušaše zazvati ime Gospodina Isusa nad one koji imaju zle duhove. Govorili su: "Zaklinjem vas Isusom koga Pavao propovijeda." 14 To činjavi sedam sinova nekog Skeve, židovskoga velikog svećenika. 15 Zli im duh odvratil: "Isusa poznajem i Pavla znam, ali tko ste vi?" 16 I čovjek u kome bijaše zli duh, nasrnu na njih i nadjača ih te oni goli i izranjeni pobjegoše iz one kuće. 17 Doznaše to svi žitelji efeški, Židovi i Grci, pa ih sve obuze strah te se stade veličati ime Gospodina Isusa. 18 Mnogi pak od onih koji su povjerovali dolazili su isповijedati i očitovati svoja djela. 19 I podosta onih koji su se bavili praznovjerjem donosili su knjige i spaljivali ih pred svima. Procijeniše ih te nađoše da vrijede pedeset tisuća srebrnjaka. 20 Tako se snagom Gospodnjom Riječ širila i jačala. 21 Pošto se to ispunii, naumi Pavao preko Makedonije i Ahaje otici u Jeruzalem te reče: "Pošto budem ondje, trebat će da i Rim vidim." 22 Onda posla u Makedoniju

20 Kad se sleže metež, posla Pavao po učenike, ohrabri ih, pozdravi i otpušta u Makedoniju. 2 Prešavši one krajeve, hrabreći braću besjedom mnogom, dođe u Grčku ³ i provede ondje tri mjeseca. Upravo kad je htio otploviti u Siriju, postaviše mu Židovi zasjedu pa odluči vratiti se preko Makedonije.

4 Pratili su ga: Sopater Pirov, Berejac, Solunjani u kojem vas Duh Sveti postavi nadglednicima, da Aristarh i Sekund, Gaj Derbanin, Timotej i Azijci Tihik pasete Crkvu Božju koju steće krvlju svojom.” 29 “Ja i Trofim. 5 Oni odoše prije te nas dočekaše u Troadi. znam da će nakon mog odlaska među vas uljeti 6 Mi pak nakon dana Beskvasnih kruhova otplovismo vuci okrutni koji ne štede stada, 30 a između vas iz Filipa i nakon pet dana dodosmo k njima u Troadu če samih ustati ljudi koji će iskrivljavati nauk da bi gdje proboravismo sedam dana. 7 U prvi dan tjedna, odvukli učenike za sobom. 31 Zato bdijte imajući na kad se sabrasmo lomiti kruh, Pavao im govoraše i pameti da sam tri godine bez prestanka noću i danju kako je sutradan kanio otputovati, probesjedi sve do suze lijevajući urazumljivao svakoga od vas.” 32 “I ponoći. 8 U gornjoj sobi gdje smo se sabrali bijaše sada vas povjeravam Bogu i Riječi milosti njegove dosta svjetiljaka. 9 Na prozoru je sjedio neki mladić koja je kadra izgraditi vas i dati vam baštinu među imenom Eutih. Kako je Pavao dulje govorio, utone svima posvećenima.” 33 “Ni za čijim srebrom, zlatom on u dubok san. Svladan snom, pade s trećeg kata ili ruhom nisam hlepio. 34 Sami znate: za potrebe dolje. Digoše ga mrtva. 10 Pavao siđe, nadnese moje i onih koji su sa mnom zasluzivale su ove se nad dječaka, obujmi ga i reče: “Ne uznemirujte ruke. 35 U svemu vam pokazah: tako se trudeći treba se! Duša je još u njemu!” 11 Zatim se pope pa se zauzimati za nemoćne i na pameti imati riječi pošto razlomi kruh i blagova, dugo je još zborio, sve Gospodina Isusa jer on reče: ‘Blaženije je davati nego do zore. Tad otpotova. 12 Mladica odvedoše živa, primati.’” 36 Kada to doreče, klekne te se zajedno neizmjerno utješeni. 13 Mi pak podosmo naprijed sa svima njima pomoli. 37 Tad svi briznuše u velik lađom: otplovismo u As. Odande smo imali povesti Pavla - tako je odredio kad se spremao poći pješice. 14 Kad nam se u Asu pridruži, uzesmo ga i stigosmo u Mitilenu. 15 Odande odjedrismo sutradan i stigosmo nadomak Hija, prekosutra krenusmo u Sam, a idućeg dana stigosmo u Milet. 16 Jer Pavao je odlučio mimoći Efez da se ne bi zadržao u Aziji: žurio se da, uzmogne li, na dan Pedesetnice bude u Jeruzalemu. 17 Ipak iz Mileta posla u Efez po starješine Crkve. 18 Kad stigoše, reče im: “Vi znate kako sam se sve vrijeme, od prvog dana kada stupih u Aziju, ponašao među vama: 19 služio sam Gospodinu sa svom poniznošću u suzama i kušnjama koje me zadesiše zbog zasjeda židovskih; 20 ništa korisno nisam propustio navijestiti vam i naučiti vas - javno i po kućama; 21 upozoravao sam Židove i Grke da se obrate k Bogu i da vjeruju u Gospodina našega Isusa.” 22 “A sad, evo, okovan Duhom idem u Jeruzalem. Što će me u njemu zadesiti, ne znam, 23 osim što mi Duh Sveti u svakom gradu jamči da me čekaju okovi i nevolje. 24 Ali ni najmanje mi nije do života, samo da dovršim trku svoju i službu koju primih od Gospodina Isusa: svjedočiti za evanđelje milosti Božje.” 25 “I sad, evo, znam: nećete više vidjeti lica moga, svi vi posred kojih prođoh propovijedajući Kraljevstvo. 26 Zato vam u ovaj dan današnji jamčim: čist sam od krvi sviju 27 jer nisam propustio navijestiti vam ništa od svega nauma Božjega.” 28 “Pazite na sebe i na sve stado

21 Pošto se otgosmo od njih, zaplovismo. Jedreći ravno, stigosmo na Kos, a sutradan na Rod pa odande u Pataru. 2 Kad nađosmo lađu za Feniciju, popesmo se i otplovismo. 3 Kad bijasmo napomol Cipru, ostavismo ga slijeva jedreći prema Siriji. Pristadosmo u Tiru jer je ondje lađa imala iskrati tovar. 4 Pronađosmo učenike i ostadosmo ondje sedam dana. Oni po Duhu nagovarahu Pavla da ne uzlazi u Jeruzalem. 5 Ali kad nam istekoše dani, ipak otpotovasmo. Ispratiše nas svi, sa ženama i djecom, do izvan grada. Na žalu klekosmo i pomolismo se. 6 Pozdravismo se, popesmo se na lađu, a oni se vratise kući. 7 Tako dovršimo plovidbu. Iz Tira stigosmo u Ptolemaidu. Pozdravili smo braću i ostali jedan dan u njih. 8 Sutradan otpotovasmo i stigosmo u Cezareju. Uđosmo u kuću Filipa evanđelista, jednog od sedmorice, i ostadosmo kod njega. 9 On je imao četiri kćeri djevice koje su prorokovale. 10 Kako smo se zadržali mnogo dana, siđe iz Judeje neki prorok imenom Agab, 11 dođe k nama, uze Pavlov pojash, sveza sebi noge i ruke te reče: “Ovo govori Duh Sveti: Čovjeka čiji je ovo pojas ovako će svezati Židovi u Jeruzalemu i predati u ruke pogana.” 12 Kada smo to čuli, stadosmo mi i mještani zaklinjati Pavla da ne uzlazi u Jeruzalem. 13 Nato on odvrati:

“Što plaćete i parate mi srce? Ta spremam sam ne samo biti svezan nego i umrijeti u Jeruzalemu za ime Gospodina Isusa.” **14** A kako se nije dao nagovoriti, tih dana spremismo se i uzadosmo u Jeruzalem. **15** Nakon tih dana spremismo se i uzadosmo u Jeruzalem. **16** S mnoštvo je naroda išlo za njima i vikalo: “Smakni ga!” **17** Nama podoše i učenici iz Cezareje pa nas odvedoše k nekomu Mnasonu Cipraninu, starom učeniku, da njega odsjednemo. **18** Sutradan ode Pavao zajedno s nama k Jakovu. Nadoše se ondje i sve starješine. **19** Pošto ih pozdravi, stade im potanko izlagati što učini Bog među poganim po njegovoj službi. **20** Pošto su ga oni poslušali, dadoše slavu Bogu pa mu rekoše: “Vidiš, brate: deseci su tisuća Židova povjerovali i svi su revnitelji Zakona. **21** A o tebi im je dojavljeno da sve Židove koji su među poganim upućuješ na otpad od Mojsija učeći ih da ne obrezuju djece i ne žive po običajima. **22** Što dakle? Čut će svakako da si došao. **23** Učini stoga što ti kažemo. U nas su četiri čovjeka koji imaju zavjet. **24** Njih uzmi, s njima se zajedno posveti, plati za njih da se ošišaju pa će sví spoznati da nema ništa od onoga što im je o tebi dojavljeno, nego da si i ti na pravu putu i da opslužuješ Zakon. **25** A što se tiče pogana koji povjerovali - poslali smo što odlučismo: da se klone mesa žrtvovana idolima, krvi, udavljenoga i bludništva.” **26** Nato Pavao uze one ljude, sutradan se s njima zajedno posveti, uđe u Hram, oglasi svršetak dana posvećenja nakon kojih će se za svakoga od njih prinijeti prinos. **27** Kad se upravo navršavalо tih sedam dana, neki ga Židovi iz Azije opaze u Hramu, uzbune sav narod pa podignu na nj ruke **28** vičući: “Izraelci, u pomoć! Evo čovjeka koji sve posvuda poučava protiv naroda, Zakona i ovoga mjesta pa je još i Grke uveo u Hram i oskrnuo ovo sveto mjesto.” **29** Jer prije su s njime u Gradu vidjeli Trofima Efežanina i mislili da je Pavao njega uveo u Hram. **30** Sav se grad uskomeša, nasto strka naroda. Pograbe Pavla i odvuku ga izvan Hrama pa odmah pozatvaraju vrata. **31** Dok su mu o glavi radili, dode do tisućnika čete glas da je sav Jeruzalem uzavreo. **32** On odmah uze vojnike i satnike pa otrča dolje k njima. Oni pak kako ugledaše tisućnika i vojnike, prestadoše udarati Pavla. **33** Onda se tisućnik približi, uhvati ga, zapovjedi da ga okuju dvojim verigama pa stade ispitivati tko je i što je učinio. **34** Iz svjetine su jedni izvikivali ovo, drugi ono. Kako zbog graje nije mogao saznati ništa pouzdano, zapovjedi da se odvede u stubama, morali ušutjesmo rekavši: “Gospodnja budi volja!” **35** Kad se Pavao pojavi na stubama, su ga vojnici nositi zbog silovitosti svjetine. **36** Jer tih dana spremismo se i uzadosmo u Jeruzalem. **37** Upravo na ulazu u vojarnu reče Pavao tisućniku: “Smijem li nešto reći?” On ga upita: “Zar znaš grčki? **38** Ti dakle nisi onaj Egipćanin koji je prije nekoliko primiše nas braća radosno. **39** Dana pobunio i u pustinju odveo one četiri tisuće dana zajedno s nama k Tarza starješine. **40** Kad mu on dopusti, izlaziti na stubama mahnu rukom narodu pa Pavao stojeći na stubama mahnu rukom narodu pa kad nasto velika tišina, prozbori hebrejskim jezikom: “Braćo i oci, poslušajte što ču vam sad u svoju obranu reći.” **2** Kad čuše da im govori hebrejskim jezikom, još većma utihnuše. On nastavi: **3** “Ja sam Židov, rođen u Tarzu ciličijskom, ali odrastao u ovom gradu, do nogu Gamalielovih odgojen točno po otačkom Zakonu; bijah revnitelj Božji kao što ste svi vi još danas. **4** Ovaj sam Put na smrt progonio, u okove bacao i predavao u tamnice muževe i žene, **5** kako mi to može posvjedočiti i veliki svećenik i sve starješinstvo. Od njih sam i pisma dobio za braću u Damasku pa se zaputio da i one ondje okovane dovedem u Jeruzalem da se kazne.” **6** “Dok sam tako putovao i približavao se Damasku, s neba me oko podneva iznenada obasja svjetlost velika. **7** Sruših se na tlo i začuh glas što mi govoraše: ‘Savle, Savle, zašto me progoniš?’ **8** Ja odgovorih: ‘Tko si, Gospodine?’ Reče mi: ‘Ja sam Isus Nazarećanin koga ti progoniš.’ **9** Oni koji bijahu sa mnom svjetlost doduše primijetiše, ali ne čuše glasa Onoga koji mi govoraše. **10** Rekoh nato: ‘Što mi je činiti, Gospodine?’ Gospodin će mi: ‘Ustani, podi u Damask i ondje će ti se reći što ti je određeno učiniti.’ **11** Kako od sjaja one svjetlosti obnevidjeh, pratiodi me povedoše za ruku te stigoh u Damask.” **12** “Neki Ananija, čovjek po Zakonu pobožan i na dobru glasu u Židova ondje nastanjeneh - **13** dode k meni, pristupi mi i reče: ‘Savle, brate, progledaj!’ I ja se u taj čas zagledah u nj. **14** A on će: ‘Bog otaca naših predodredi te da upoznaš volju njegovu, da vidiš Pravednika i čuješ glas iz usta njegovih. **15** jer bit ćeš mu pred svim ljudima svjedokom onoga što si video i čuo. **16** I što sad oklijevaš? Ustani, krsti se i operi grijeha svoje, prizivljuci Ime njegovo!”

17 "Pošto se vratih u Jeruzalem, dok sam se jednom da nema uskrsnuća, ni anđela, ni duha, a farizeji sve molio u Hramu, padoh u zanos 18 i vidješ Gospodina to priznaju. 9 Nasta velika graja te ustadoše neki gdje mi govorи: 'Pohiti, žurno izadi iz Jeruzalema jer pismoznaci farizejske stranke i zaoštре boj govoreći: neće primiti tvoga svjedočanstva o meni.' 10 Ja rekoh: "Ništa zlo ne nalazimo na tom čovjeku! A što ako mu 'Gospodine, oni znaju da sam ja u tamnice bacao je duh govorio, ili andeo?' 10 Kad razmirica posta i bičevao po sinagogama one koji vjeruju u te. 20 još većom, poboja se tisućnik da Pavla ne rastrgaju I dok se proljevala krv Stjepana, svjedoka tvoga, pa zapovjedi da vojska siđe, otme ga ispred njih i i ja sam ondje stajao i odobravao te čuvao haljine povede u vojarnu. 11 Iduće noći pristupi mu Gospodin onih koji ga ubijahu.' 21 Nato mi reče: 'Podi jer ču i reče: "Hrabro samo! Jer kao što si za me svjedočio te poslati daleko k poganim!" 22 Slušali su ga sve u Jeruzalemu tako treba da i u Rimu posvjedočiš!' do te riječi, a tada podigoše glas: "Ukloni takva sa 12 Kad osvanu dan, skovaše Židovi urotu i zakleše zemlje! Nije pravo da živi!" 23 Kako oni stadoše bučiti, se da neće ni jesti ni pitи dok ne ubiju Pavla. 13 Bilo odbacivati haljine i vitlati prašinu u zrak, 24 zapovjedi je više od četrdeset onih koji su skovali tu zavjeru. tisućnik da Pavla uvedu u vojarnu pa odredi da ga 14 Oni odu k velikim svećenicima i starješinama pa bićevima ispitaju kako bi doznao zašto tako viču reku: "Zakletvom se zaklesmo ništa ne okusiti dok protiv njega. 25 Kad ga remenjem rastegoše, reče ne ubijemo Pavla. 15 Stoga vi sada zajedno s Vijećem on nazоčnom satniku: "Rimskoga građanina, i još predočite tisućniku neka vam ga dovede kao da kanite neosuđena, smijete bičevati?" 26 Kad je to čuo satnik, točnije razaznati njegov slučaj. A mi smo spremni pride tisućniku i dojavi mu: "Što si to nakanio? Ovaj pogubiti ga prije negoli se i približi." 16 Ali sin Pavlove je čovjek Rimljaniń!" 27 Tisućnik tada priđe Pavlu sestre doču za zavjeru, približi se i uđe u vojarnu pa mu reče: "Reci mi, jesli li Rimljaniń!" On odvrati: dojaviti Pavlu. 17 Pavao pak pozove jednog satnika i "Da." 28 Tisućnik dometnu: "Ja stekoh to građanstvo reče mu: "Ovog mladića odvedi k tisućniku: ima mu za skupe novce." Pavao nato reče: "Ja sam se pak nešto dojaviti." 18 On ga uze, odvede k tisućniku i s njim i rodio." 29 Brže stoga odstupe od njega oni reče mu: "Uznik me Pavao pozva i zaiska da ovog koji su ga imali ispitivati. I tisućnik se preplasi kad mladića privedem k tebi; ima ti nešto reći." 19 Tisućnik sazna da je Pavao Rimljaniń, a on ga bijaše okovao. ga prihvati za ruku, povede nasamo pa ga upita: 30 Sutradan pak kad je htio točno saznavati za što "Što mi imaš dojaviti?" 20 "Židovi su se, reče on, ga Židovi optužuju, odriješi ga pa zapovjedi da se dogovorili da te zamole da im sutra Pavla dovedeš sastanu veliki svećenici i sve Vijeće te privede Pavla i u Vijeće kao da se kane točnije raspitati o njemu. postavi ga pred njih.

23 Pavao uprije pogled u Vijeće i reče: "Braćo, ja sam posve mirne savjesti živio pred Bogom sve do dana današnjega." 2 Nato veliki svećenik Ananija naredi onima što stajahu uza nj da ga udare po ustima. 3 Onda mu Pavao reče: "Udarit će Bog tebe, zide obijeljeni! Ti li sjediš da me po Zakonu sudiš, a protuzakonito zapovijedaš da me biju?" 4 Oni što su ondje stajali rekoše nato: "Zar velikog svećenika Božjega da pogruješ?" 5 Pavao odvrati: "Nisam znao, braćo, da je veliki svećenik. Ta pisano je: Glavar naroda svoga ne proklinji." 6 Pavao je znao da su oni dijelom saduceji, a dijelom farizeji pa povika u Vijeće: "Braćo, ja sam farizej, sin farizeja. Sudi mi se zbog nade, uskrsnuća mrtvih." 7 Tek što je on to rekao, nastala razmirica između farizeja i saduceja i mnoštvo se razdjeli. 8 Jer saduceji vele

21 Ne vjeruj im! U zasjedi ga čeka više od četrdeset onih koji se zakleše da neće jesti ni pitи dok ga ne smaknu. Već su spremni, samo čekaju tvoru privolu." 22 Tisućnik onda otpusti mladića i zapovjedi mu: "Nikomu ne kazuj da si mi to dojavio." 23 Zatim dozva dva satnika i reče im: "Pripravite dvjesta vojnika, sedamdeset konjanika i dvjesta strijelaca da nakon treće noćne ure pođu u Cezareju. 24 Neka se pripravi živila na koju će se posaditi Pavao te živ i zdrav dovesti k upravitelju Feliksu." 25 Napisa i pismo ovoga sadržaja: 26 "Klaudije Liziјa vrlom upravitelju Feliksu - pozdrav! 27 Ovoga čovjeka Židovi uhvatise i tek što ga ne smakoše kadli s vojskom pritrčah i istrogh im ga kada dozna da je Rimljaniń. 28 Htjedoh saznavati za što ga okrivljuju pa ga dovedoh u njihovo Vijeće. 29 Utvrđih da ga okrivljuju za nešto prijeporno u njihovu zakonu i da nema nikakve krivnje kojom

bi zaslužio smrt ili okove. **30** Kad mi pak dojaviše ovi sami kažu: koji su zločin na meni našli kad sam da su protiv njega skovali zavjeru, poslali ga k tebi, stajao pred Vijećem, **21** osim možda one jedne riječi a tužitelje uputih neka se tebi obrate protiv njega." koju doviknuh među njima stojeći: Zbog uskrsnuća **31** Vojnici dakle, po primljenoj naredbi uzeše Pavla i mrtvih sudi mi se danas pred vama!" **22** Nato Feliks, odvedoše ga noću u Antipatridu. **32** Sutradan ostave koji je točno znao sve o ovom Putu, odgodi njihovu konjanike da s njime pođu dalje, a oni se vratiše u parnicu rekavši: "Kada dođe tisućnik Lizija, rješit vojarnu. **33** Kad konjanici stigoše u Cezareju, uručiše čuvaš spor." **23** Satniku pak naredi da se Pavao upravitelju pismo i privedoše mu Pavla. **34** Pošto čuva, ali da uživa olakšice i da se nikomu od njegovih upravitelj pročita pismo, zapita iz koje je pokrajine. ne brani posluživati ga. **24** Nakon nekoliko dana Kad sazna da je iz Cilicije: **35** "Saslušat ču te, reče, stigne i Feliks sa svojom ženom Druzilom koja bijaše kad pristignu i tužitelji tvoji." Onda zapovjedi čuvati ga Židovku; posla po Pavla i posluša ga o vjeri u Isusa u dvoru Herodovu.

24 Nakon pet dana siđe veliki svećenik Ananija s nekim starješinama i odvjetnikom, nekim Tertulom te izniješe upravitelju tužbu protiv Pavla. **2** Pošto dozvaše Pavla, poče ga Tertul optuživati: "Veliki mir što ga po tebi, vrli Felikse, uživamo i boljitat što tvjom providnošću narodu ovomu nastaje, **3** u svemu i posvuda primamo sa svom zahvalnošću.

4 Ali, da ti dulje ne dodijavam, molim te da nas u svojoj blagonaklonosti ukratko poslušaš. **5** Utvrđimo da je ovaj čovjek kuga, da pokreće bune među svim Židovima po svijetu, da je kolovođa nazaretske sljedbe, **6** da je čak i Hram pokušao oskvrnuti pa ga uhitišmo. **8** Od njega, ako ga o svemu tomu ispitаш, možeš saznati za što ga mi optužujemo." **9** Podržaše ga i Židovi tvrdeći da je tako. **10** Nato Pavao odvrati pošto mu upravitelj kimnu da govori: "Kako znam da si već mnogo godina sudac narodu ovomu, mirne se duše branim. **11** Ta možeš se osvjedočiti da nema više od dvanaest dana otkad uzadoh u Jeruzalem da se poklonim. **12** A nisu me našli ni u Hramu da s kim raspravljam ili bunu podižem, ni u sinagogama, ni po gradu. **13** I ne mogu ti dokazati ono za što me sada optužuju." **14** "Jamčim ti, naprotiv, ovo: Putom koji nazivaju sljedbom služim otakom Bogu vjerujući u sve što je u Zakonu i u Prorocima napisano, **15** uzdajući se u Boga da će uskrsnuti pravednici i nepravednici, što oni i sami očekuju. **16** Zato se i ja trudim uvijek imati savjest besprjekornu pred Bogom i pred ljudima." **17** "Nakon više godina dođoh da donesem milostinju za svoj narod i prinose; **18** dok sam ih prinosio, nadioše me posvećena u Hramu, a ne sa svjetinom ni u metežu. **19** Ali neki Židovi iz Azije - da, trebalo bi da se oni pojave pred tobom i optuže me ako što imaju protiv mene. **20** Ili neka

ovi sami kažu: koji su zločin na meni našli kad sam da su protiv njega skovali zavjeru, poslali ga k tebi, stajao pred Vijećem, **21** osim možda one jedne riječi a tužitelje uputih neka se tebi obrate protiv njega." koju doviknuh među njima stojeći: Zbog uskrsnuća **31** Vojnici dakle, po primljenoj naredbi uzeše Pavla i mrtvih sudi mi se danas pred vama!" **22** Nato Feliks, odvedoše ga noću u Antipatridu. **32** Sutradan ostave koji je točno znao sve o ovom Putu, odgodi njihovu konjanike da s njime pođu dalje, a oni se vratiše u parnicu rekavši: "Kada dođe tisućnik Lizija, rješit vojarnu. **33** Kad konjanici stigoše u Cezareju, uručiše čuvaš spor." **23** Satniku pak naredi da se Pavao upravitelju pismo i privedoše mu Pavla. **34** Pošto čuva, ali da uživa olakšice i da se nikomu od njegovih upravitelj pročita pismo, zapita iz koje je pokrajine. ne brani posluživati ga. **24** Nakon nekoliko dana Kad sazna da je iz Cilicije: **35** "Saslušat ču te, reče, stigne i Feliks sa svojom ženom Druzilom koja bijaše kad pristignu i tužitelji tvoji." Onda zapovjedi čuvati ga Židovku; posla po Pavla i posluša ga o vjeri u Isusa u dvoru Herodovu.

25 Fest dakle tri dana nakon dolaska u provinciju uziđe iz Cezareje u Jeruzalem. **2** Veliki mu svećenici i prvaci Židovski izniješe tužbu protiv Pavla te ga zaklinjahu **3** ištući milost protiv Pavla: da ga pošalje u Jeruzalem. Jer spremali su zasjedu da ga putom smaknu. **4** Ali Fest odvrati kako Pavao treba da ostane zatvoren u Cezareji, a i on da će uskoro onamo. **5** "Ovlašteni dakle među vama, reče, neka sa mnom siđu pa ako na tom čovjeku ima krivnje, neka ga tuže." **6** Pošto se u njih zadriži najviše osam ili deset dana, siđe u Cezareju. Sutradan sjede na sudačku stolicu i zapovjedi da se doveđe Pavao. **7** Kad se on pojavi, okružiše ga Židovi koji su sišli iz Jeruzalema i izniješe protiv njega mnoge i teške optužbe kojih ne mogahu dokazati. **8** Pavao se branio: "Ničim se nisam ogrijšeš ni o Židovski Zakon, ni o Hram, ni o cara." **9** Nato Fest hoteći ugoditi Židovima, odvrati Pavlu: "Hoćeš li u Jeruzalem da ti se onđe za to sudi preda mnom?" **10** A Pavao će: "Stojim pred sudom carevim, gdje treba da mi se sudi. Židovima ništa ne skrivih, kao što i ti veoma dobro znaš. **11** Ako sam pak doista što skrivio i učinio štogod što zavređuje smrt, ne izmičem smrti; ako li pak ne stoji ono za što me ovi tuže, nitko me ne može njima izručiti. Na cara se prizivljem!" **12** Tada se Fest posavjetovao s vijećem pa odgovorio: "Na cara si se prizvao, pred cara ćeš ići!" **13** Nekoliko dana poslije dođu kralj

Agripa i Berenika u Cezareju da pozdrave Festa. **14** zbog nade u obećanje koje Bog dade ocima našim **7** Kako se ondje zadržaše nekoliko dana, izloži Fest i kojemu se dovinuti nada dvanaest plemena naših, kralju to o Pavlu: "Ima neki čovjek, reče, što ga je svesrdno noću i danju služeći Bogu. Za tu me nadu, Feliks ostavio uznikom. **15** Kad bijah u Jeruzalemu, kralju, tuže Židovi. **8** Zašto nevjerojatnim smatrati izniješe veliki svećenici i starješine protiv njega tužbu da Bog mrtve uskrisuje?" **9** "Pa i ja sam nekoč i zatražiše osudu. **16** Odgovorih im da u Rimljana smatrao da mi se svim silama boriti protiv imena nije običaj izručivati kojega čovjeka prije negoli se, Isusa Nazarećanina. **10** To sam i činio u Jeruzalemu: optužen, suoči s tužiteljima i dobije prigodu da se mnoge sam svete, pošto od velikih svećenika dobih brani od optužbe. **17** Pošto zajedno dodosmo ovamo, punomoć, u tamnice zatvorio, dao svoj glas kad su ih bez ikakva odgađanja sjedoh ja sutradan na sudačku ubijali **11** i po svim ih sinagogama često mučenjem stolicu i zapovjedih dovesti toga čovjeka. **18** Tužitelj ga prisiljavao psovati i, prekomjerno bijesan na njih, okružiše, ali ne izniješe tužbe ni za jedno od zlodjela progonio sam ih čak i u tuđim gradovima." **12** "Radi koja sam ja naslućivao, **19** nego su protiv njega imali toga podoh u Damask s punomoći i ovlaštenjem nešto prijeporno o svojoj vjeri i o nekom Isusu koji je velikih svećenika **13** kadli u pol bijela dana na putu umro, a Pavao tvrdi da je živ. **20** Ne snalažeći se u vidjeh, kralju, kako s neba svjetlost od sunca sjajnija takvoj raspravi, upitah bi li htio u Jeruzalem da mu se obasja mene i moje suputnike. **14** Pošto popadasmu ondje za to sudi. **21** Budući da se Pavao prizivom na zemlju, začuh glas što mi govoraše hebrejskim podložio presudi njegova Veličanstva, zapovjedih da jezikom: 'Savle, Savle, zašto me progoniš? Teško ga čuvaju dok ga ne pošaljem caru.' **22** Na to će ti se protiv ostana praćakati." **15** Ja odvratih: 'Tko Agripa Festu: "Htio bih i ja čuti toga čovjeka." "Sutra si, Gospodine?" Gospodin će mi: 'Ja sam Isus koga ćeš ga, reče, čuti.' **23** Sutradan dakle dođu Agripa i ti progoniš! **16** Nego ustani, na noge se jer zato ti Berenika s velikim sjajem te uđu u dvoranu zajedno s se ukazah da te postavim za poslužitelja i svjedoka tisućnicima i najuglednijim gradskim muževima. Kad onoga što si vidio i što će ti pokazati. **17** Izbavit ćeš na zapovijed Festovu dovedu Pavla, **24** reče Fest: te od naroda i od pogana kojima te šaljem **18** da "Agripa, kralju, i vi svi ovdje s nama nazočni, gledajte im otvoriš oči pa se obrate od tame k svjetlosti, od ovoga čovjeka! Zbog njega me sav narod židovski vlasti Sotonine k Bogu te po vjeri u mene prime salijetao i u Jeruzalemu i ovdje vičući da on ne smije oproštenje grijeha i baštinu među posvećenima." **19** više živjeti. **25** Ali ja nađoh da nije učinio ništa čime bi "Otada, kralju Agripa, ne bijah neposlušan nebeskom zasluzio smrt pa kad se on sam prizvao na njegovo viđenju. **20** Nego najprije onima u Damasku pa onda Veličanstvo, odlučih poslati mu ga. **26** Ja nemam i u Jeruzalemu, svoj zemlji židovskoj i poganimu ništa pouzdano o njemu napisati Gospodaru. Zato ga navješčivah da se pokaju i obrate k Bogu i čine djela izvedoh pred vas, ponajpače pred te, kralju Agripa, dostojava obraćenja. **21** Zbog toga me Židovi uhvatise u Hramu i pokušaše ubiti. **22** Ali s pomoću Božjom sve do dana današnjega svjedočim, evo, malu i veliku, ne govoreći ništa osim onoga što Proroci govorahu i Mojsije da se ima zbiti: **23** da će Krist trpjeti i da će on, prвouskrsli od mrtvih, svjetlost navješčivati narodu i poganimu." **24** Dok se on tako branio, Fest će mu u sav glas: "Mahnitaš, Pavle! Veliko ti znanje mozgom zavrnulo." **25** "Ne mahnitam, vrli Feste, odvrati Pavao, nego riječi istine i razbora kazujem. **26** Ta znade za to kralj komu s pouzdanjem govorim. Ništa mu od toga, uvjeren sam, nije nepoznato; jer nije se to dogodilo u kakvu zakutku. **27** Vjeruješ li, kralju Agripa, Prorocima? Znam da vjeruješ!" **28** Agripa će Pavlu: "Zamalo pa me uvjeri te kršćaninom postahl!"

26 Nato Agripa reče Pavlu: "Dopušta ti se o sebi govoriti." Pavao ispruži ruku i stade se braniti: **2** "Smatram se sretnim što se u svemu za što me Židovi optužuju mogu, evo, danas braniti pred tobom, kralju Agripa, **3** jer ti najbolje poznaješ židovske običaje i zadjevice. Zato me, molim, velikodušno poslušaj." **4** "Dakle, život moj od najranije mladosti proveden u narodu mojem, u Jeruzalemu, znaju svi Židovi. **5** Poznaju me odavna te mogu, ako samo hoće, svjedočiti da sam po najstrožoj sljedbi naševjere živio kao farizej. **6** I sada stojim pred sudom

29 Pavao pak: "Dao Bog te i za malo i za mnogo, više dana nije pomaljalo ni sunce ni zvijezde, a oluja ne samo ti nego i svi koji me danas slušaju postali bjesnjela nemalena, bila je već propala svaka nada da ovakvima kakav sam ja, osim ovih okova!" **30** Nato čemo se spasiti. **21** Ni jelo se već dugo nije. Onda usta usta kralj, upravitelj, Berenika i oni koji su s njima Pavao posred njih i reče: "Trebalo je, ljudi, poslušati zasjedali. **31** Udaljujući se govorili su među sobom: me, ne se otiskivati od Krete i izbjegći ovu nepogodu i "Ovaj čovjek ne čini ništa čime bi zasluzio smrt ili štetu. **22** Sada vas pak opominjem: razvedrite se jer okove." **32** Agripa pak reče Festu: "Ovaj bi čovjek ni živa duša između vas neće stradati, nego samo mogao biti pušten da se nije prizvao na cara."

27 Kad je odlučeno da odjedrimo u Italiju, predadoše i Pavla i neke druge uznike satniku carske čete, imenom Juliju. **2** Popesmo se na neku adramitsku lađu koja je imala ploviti u azijska mjesta pa otplovismo. S nama je bio Aristarh Makedonac, Solunjanin. **3** Sutradan doplovismo u Sidon. Julije, koji je s Pavlom čovječno postupao, dopusti mu poći k prijateljima da se pobrinu za nj. **4** Odande smo otplovili, jedrići uz Cipar - jer su nam vjetrovi bili protivni - **5** pa preplovili more duž Cilicije i Pamfilije i stigli u Miru licijsku. **6** Ondje satnik nađe neku aleksandrijsku lađu za Italiju i ukrcu nas na nju. **7** Više smo dana plovili sporo i jedva doprli do Knida. Kako nam vjetar ne dade pristati, doplovismo pod Kretnu kod Salmone **8** pa jedva jedvice ploveći uza nju, stigosmo na neko mjesto zvanu Dobra pristaništa, blizu kojega je grad Laseja. **9** Kad je nakon duljeg vremena plovidba već postala pogibeljna jer je Post već bio izminuo, opominjaše Pavao: **10** "Ljudi, govorio im je, vidim da će plovidba biti nezgodna i na veliku štetu ne samo za tovar i lađu nego i za naše živote." **11** Ali je satnik više vjerovao kormilaru i brodovlasniku negoli Pavlovim riječima. **12** A kako luka nije bila prikladna za zimovanje, većina je predlagala da odande otplove ne bi li kako doprli do kretske luke Feniksa, što gleda prema jugozapadu i sjeverozapadu, pa onđe prezimili. **13** Uto duhne blagi južnjak i oni, misleći da bi mogli ostvariti naum, digoše sidro i zaploviše tik uz Kretnu. **14** Ali nedugo zatim razbjesni se žestok vjetar zvan sjeveristočnjak. **15** Zahvatiti lađu te mu nije mogla odoljeti pa se prepustisimo da nas nosi. **16** Prolazeći ispod nekog otočića zvanog Kauda, jedva uspjesmo dohvatići čamac. **17** Podigoše ga pa upotrijebiše snast da potpašu lađu. Bojeći se pak da se ne nasuču u Sirti, spuštiše prvenjaču. Tako ih je nosilo. **18** Budući da nas je oluja silovito udarala, sutradan se riješiše tovara, **19** a treći dan svojim rukama izbacije brodsку opremu. **20** Kako se pak

i komu služim **24** te reče: 'Ne boj se, Pavle! Pred cara ti je stati i evo Bog ti daruje sve koji plove s tobom.' **25** Zato razvedrite se, ljudi! Vjerujem Bogu: bit će kako mi je rečeno. **26** Ali treba da se nasučemo na neki otok." **27** Bijaše već četrnaesta noć što smo bili tamo-amo gonjani po Jadranu kad oko ponoći naslutile mornari da im se primiče neka zemlja. **28** Bacivši olovnicu, nađoše dvadeset hvati dubine; malo poslije bacise je opet i nađoše ih petnaest. **29** Kako se bojahu da ne naletimo na grebene, bacise s krme četiri sidra iščekujući da se razdani. **30** Kad su mornari bili naumili uteći iz lađe i počeli spuštati čamac u more pod izlikom da s pramca kane spustiti sidra, **31** reče Pavao satniku i vojnicima: "Ako ovi ne ostanu na lađi, vi se spasiti ne možete!" **32** Nato vojnici presjekoše užad čamca i pustiše da padne. **33** Do pred svanuće nutkao je Pavao sve da uzmu hrane: "Četrnaesti je danas dan, reče, što bez jela čekate, ništa ne okusivši. **34** Stoga vas molim: založite nešto jer to je za vaš spas. Ta nikome od vas ni vlas s glave neće propasti." **35** Rekavši to, uze kruh, pred svima zahvali Bogu, razlomi i stade jesti. **36** Svi se razvedre te i oni uzmu hrane. **37** A svih nas je u lađi bilo dvjesta sedamdeset i šest duša. **38** Jednom nasićeni, stanu rasterećivati lađu bacajući žito u more. **39** Kad osvanu, mornari ne prepoznaše zemlje; razabraše neki zaljev ravne obale pa odluče, bude li moguće, u nj zavesti lađu. **40** Odriješe sidra i ostave ih u moru. Istodobno popuste i spone kormila, razapnu prvenjaču prema vjetru pa udare k obali. **41** Ali naletješe na plićak i nasukaše brod: pramac, nasaden, osta nepomičan, a krmu razdiraše žestina valova. **42** Tada vojnici naumiše poubijati sužnje da ne bi koji isplivao i pobjegao, **43** ali im satnik, hoteći spasiti Pavla, omete naum: zapovjedi da oni koji znaju plivati najprije poskaču i izadu na kraj, **44** a ostali će, tko na daskama, tko na olupinama lađe. Tako svi živi i zdravi prispeje na kopno.

28 Jednom spašeni, doznamo da se otok znamo samo da joj se posvuda proturječi.” **23** Nato zove Malta. **2** Urođenici nam iskazivahu urekoše dan pa dodoše mnogi k njemu u stan. Izlagao nesvakidašnje čovjekoljublje. Zapališe krije i okupiše im je i svjedočio o kraljevstvu Božjemu te ih od jutra nas oko njega jer je počela kiša i bilo zima. **3** Pavao do večeri iz Mojsjeva Zakona i Proroka uvjeravao o nakupi naramak granja i baci na krije kadli zbog Isusu. **24** I jedne uvjeriše njegove riječi, a drugi nisu vrućine izade zmija i pripije mu se za ruku. **4** Kad su vjerovali. **25** Nesložni tako među sobom, stadoše se urođenici vidjeli gdje mu životinja visi o ruci, govorili razilaziti kadli im Pavao reče još jednu riječ: “Lijepo su među sobom: “Ovaj je čovjek zacijelo ubojica: Duh Sveti po Izaji proroku reče ocima vašim: **26** Iди k umakao je moru i Pravda mu ne da živjeti.” **5** Ali tomu narodu i reci mu: Slušat ćeete, slušati - i nećete on otrese životinju u vatru i ne bi mu ništa; **6** a oni razumjeti; gledat ćeete, gledati - i nećete vidjeti! **27** očekivahu da će oteći i umah se srušiti mrtav. Pošto Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše, oči su dugo čekali i vidjeli da mu se ništa neobično nije zatvorio da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem dogodilo, promijeniše mišljenje te stadoše govoriti da ne razumiju te se ne obrate pa ih izlječim. **28** Neka je bog. **7** U okolici onoga mjesta bilo je imanje prvaka vam je dakle svima znano: poganima je poslano ovo otoka, imenom Publij. On nas je primio i tri dana spasenje Božje; oni će poslušati!” **30** Pavao osta uljedno gostio. **8** A Publijeva je oca uhvatila ognjica i pune dvije godine u svom unajmljenom stanu gdje je srđobolja pa je ležao. Pavao uđe k njemu, pomoli se, primao sve koji su dolazili k njemu, **31** propovijedao stavi na nj ruke i izlječi ga. **9** Nakon toga su dolazili i kraljevstvo Božje i naučavao o Gospodinu Isusu drugi koji na otoku bijahu bolesni te ozdravljali. **10** Kristu sa svom slobodom, nesmetano.

Oni nas mnogim počastima počastiše i na odlasku nam priskrbiše što je potrebno. **11** Nakon tri mjeseca otplovismo aleksandrijskom ladjom koja je prezimila na otoku i imala za znak Dioskure. **12** Doplovismo u Sirakuzu i ostadosmo ondje tri dana. **13** Odande ploveći uz obalu, stigosmo u Regij. Sutradan okrenu južnjak te za dva dana stigosmo u Puteole. **14** Ondje nađosmo braću koja nas zamoliše da ostanemo u njih sedam dana. Tako stigosmo u Rim. **15** Kada su tamošnja braća čula za nas, izidoše nam u susret do Apijeva trga i Triju gostonica. Kad ih Pavao ugleda, zahvali Bogu i ohrabri se. **16** A kad udosmo u Rim, Pavlu su dopustili stanovati zasebno, zajedno s vojnikom koji ga je čuvao. **17** Nakon tri dana sazva on židovske pravake. Kad se sabraše, reče im: “Ja, braćo, ne učinih ništa protiv naroda ni običaja otačkih, a ipak me okovana u Jeruzalemu predadoše u ruke Rimljana. **18** Oni me nakon istrage htjedoše pustiti jer nije na meni bilo ništa čime bih bio zaslužio smrt. **19** Kako se Židovi tome opriješe, bio sam prisiljen prizvati se na cara; ne dakle stoga što bih imao bilo za što tužiti svoj narod. **20** S toga dakle razloga zamolih vidjeti vas i obratiti vam se jer zbog nade Izraelove nosim ove verige.” **21** Oni mu odvrate: “Mi o tebi nismo primili nikakva pisma iz Judeje niti nam je tko od pristigle braće o tebi što zlo javio ili rekao. **22** Nego htjeli bismo od tebe čuti što misliš jer o toj sljedbi

Rimljanima

1 Pavao, sluga Krista Isusa, pozvan za apostola, odlučen za evangelje Božje - 2 koje Bog unaprijed obećavaše po svojim prorocima u Pismima svetim 3 o Sinu svome, potomku Davidovu po tijelu, 4 postavljenu Sinom Božjim, u snazi, po Duhu posvetitelju uskrsnućem od mrtvih, o Isusu Kristu, Gospodinu našemu, 5 po komu primismo milost i apostolstvo da na slavu imena njegova k poslušnosti vjere privodimo sve pogane 6 među kojima ste i vi pozvanici Isusa Krista: 7 svima u Rimu, miljenicima Božjim, pozvanicima, svetima. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista. 8 Ponajprije zahvaljujem Bogu mojemu po Isusu Kristu za sve vas: što se vaša vjera navješće po svem svijetu. 9 Doista, svjedok mi je Bog - komu duhom svojim služim u evangelju Sina njegova - da vas se 10 u svojim molitvama neprekidno spominjem i uvijek molim ne bi li mi se već jednom s voljom Božjom nekako posrećilo doći k vama. 11 Jer čeznem vidjeti vas da vam predam nešto dara duhovnoga te se ojačate, zapravo - 12 da se zajedno s vama ohrabrim zajedničkom vjerom, vašom i mojom. 13 A ne bih htio, braćo, da ne znate: često sam bio nakanio doći k vama - i sve dosad bio spriječen - da i među vama uberem koji plod kao i među drugim narodima. 14 Dužnik sam Grcima i barbarima, mudracima i neznaćicama. 15 Od atlete moja nakana da i vama u Rimu navijestim evangelje. 16 Ne stidim se, uistinu, evangelja: ono je snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje - Židovu najprije, pa Grku. 17 Jer pravednost se Božja od vjere k vjeri u njemu otkriva kao što je pisano: Pravednik će od vjere živjeti. 18 Otkriva se doista s neba gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu sputavaju nepravednošću. 19 Jer što se o Bogu može spoznati, očito im je: Bog im očitova. 20 Uistinu, ono nevidljivo njegovo, vječna njegova moć i božanstvo, onamo od stvaranja svijeta, umom se po djelima razabire tako da nemaju isprike. (aidios g126) 21 Jer premda upoznaše Boga, ne iskazše mu kao Bogu ni slavu ni zahvalnost, nego ishlapiše u mozganjima svojim te se pomrači bezumno srce njihovo. 22 Gradeći se mudrima, poludješe i 23 zamijeniše slavu neraspadljivog Boga likom, obličjem raspadljiva

čovjeka, i ptica, i četveronožaca, i gmazova. 24 Zato ih je Bog po pohotama srdaca njihovih predao nečistoći te sami obeščaću svoja tijela, 25 oni što su Istinu - Boga zamjenili lažu, častili i štovali stvorene umjesto Stvoritelja, koji je blagoslovjen u vjekove. Amen. (aiōn g165) 26 Stoga ih je Bog predao sramotnim strastima: njihove žene zamijeniše naravno općenje protunaravnim, 27 a tako su i muškarci napustili naravno općenje sa ženom i raspalili se pohotom jedni za drugima te muškarci s muškarcima sramotno čine i sami na sebi primaju zaslženu plaću svoga zastranjenja. 28 I kako nisu smatrali vrijednim držati se spoznaje Boga, predade ih Bog nevaljanu umu te čine što ne dolikuje, 29 puni svake nepravde, pakosti, lakovosti, zloče; puni zavisti, ubojstva, svađe, prijevare, zlonamernosti; došaptavači, 30 klevetnici, mrzitelji Boga, drznici, oholice, preuzetnici, izmišljači zala, roditeljima neposlušni, 31 nerazumni, nevjerni, beščutni, nemilosrdni. 32 Znaju za odredbu Božju - da smrt zaslužuju koji takvo što čine - a oni ne samo da to čine nego i povlađuju onima koji čine.

2 Zato nemaš isprike, čovječe koji sudiš, tko god ti bio. Jer time što drugoga sudiš, sebe osuđuješ: ta to isto činiš ti što sudiš. 2 Znamo pak: Bog po istini sudi one koji takvo što čine. 3 Misliš li da ćeš izbjegći sudu Božjemu, tu čovječe što sudiš one koji takvo što čine, a sam to isto činiš? 4 Ili prezireš bogatstvo dobrote, strpljivosti i velikodušnosti njegove ne shvaćajući da te dobrota Božja k obraćenju privodi? 5 Tvrdomornošću svojom i srcem koje neće obraćenja zgrćeš na se gnjev za Dan gnjeva i objavljenja pravedna suda Boga 6 koji će uzvratiti svakom po djelima: 7 onima koji postojanošću u dobrim djelima ištu slavu, čast i neraspadljivost - život vječni; (aiōnios g166) 8 buntovnicima pak i nepokornima istini, a pokornima nepravdi - gnjev i srdžba! 9 Nevolja i tjeskoba na svaku dušu čovječju koja čini zlo, na Židova najprije, pa na Grka; 10 a slava, čast i mir svakomu koji čini dobro, Židovu najprije, pa Grku! 11 Ta u Boga nema pristranosti. 12 Uistinu koji bez Zakona sagriješiše, bez Zakona će i propasti; i koji pod Zakonom sagriješiše, po Zakonu će biti suđeni. 13 Ne, pred Bogom nisu pravedni slušatelji Zakona, nego - izvršitelji će Zakona biti opravdani. 14 Ta kad se god pogani, koji nemaju Zakona, po naravi drže Zakona, i nemajući Zakona, oni su sami sebi

Zakon: **15** pokazuju da je ono što Zakon nalaže da su pod grijehom, **10** kao što je pisano: Nema upisano u srcima njihovim. O tom svjedoči i njihova pravedna ni jednoga, **11** nema razumna, nema ga savjest, a i prosuđivanja kojima se među sobom tko bi Boga tražio. **12** Svi skrenuše, svi se zajedno optužuju ili brane. **16** To će se očitovati na Dan u pokvariš, nitko da čini dobro - nijednoga nema. **13** koji će, po mojem evanđelju, Bog po Isusu Kristu Grob otvoren grlo je njihovo, jezikom lažno laskaju, sudit ono što je skriveno u ljudima. **17** Ako pak pod usnama im je otrov ljutičin, **14** usta im puna ti koji se Židovom nazivaš, koji mirno počivaš na kletve i grkosti; **15** noge im hitre da krv proliju, **16** Zakonu i dićiš se Bogom, **18** koji poznaješ Volju i razvaline i nevolja na njim su putima, **17** put mira oni iz Zakona poučen razlučuješ što je bolje **19** te si ne poznaju, **18** straha Božjega nemaju pred očima. uvjeren da si voda slijepih, svjetlo onih u tami, **20** **19** A znamo: što god Zakon veli, govori onima pod odgojitelj nerazumnih, učitelj nejačadi jer u Zakonu Zakonom, da svaka usta umuknu i sav svijet bude imaš oličenje znanja i istine; **21** ti, dakle, koji drugoga krivac pred Bogom. **20** Zato se po djelima Zakona učiš, sam sebe ne učiš! Ti koji propovijedaš da se nitko neće opravdati pred njim. Uistinu, po Zakonu - ne krade, kradeš! **22** Ti koji zabranjuješ preljub, samo spoznaja grijeha! **21** Sada se pak izvan Zakona preljub počinjaš! Ti komu su odvratni kumiri, pljačkaš očitovala pravednost Božja, posvjedočena Zakonom i hramove! **23** Ti koji se Zakonom dićiš, kršenjem Prorocima, **22** pravednost Božja po vjeri Isusa Krista, toga Zakona Boga obeščaćuješ! **24** Doista, kako je prema svima koji vjeruju. Ne, nema razlike! **23** Svi pisano, ime se Božje zbog vas huli među narodima. su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božja; **25** Da, obrezanje koristi ako vršiš Zakon; ako pak **24** opravdani su besplatno, njegovom milošću po kršiš Zakon, obrezanje tvoje postalo je neobrezanje. otkupljenju u Kristu Isusu. **25** Njega je Bog izložio **26** Ako dakle neobrezani opslužuje propise Zakona, da krvlju svojom bude Pomirilište po vjeri. Htio je neće li se njegovo neobrezanje smatrati obrezanjem? tako očitovati svoju pravednost kojom je u svojoj **27** I onaj koji je podrijetlom neobrezanik, a ispunja božanskoj strpljivosti propuštao dotadašnje grijeha; **26** Zakon, sudit će tebi koji si, uza sve slovo i obrezanje, htio je očitovati svoju pravednost u sadašnje vrijeme - prijestupnik Zakona. **28** Ta nije Židov tko je Židov da bude pravedan i da opravdava onoga koji je od naizvana i nije obrezanje ono izvana, **29** na tijelu, vjere Isusove. **27** Gdje je dakle hvastanje? Isključeno nego pravi je Židov u nutrini i pravo je obrezanje u je. Po kojem zakonu? Po zakonu djela? Ne, nego srcu, po duhu, ne po slovu. Pohvala mu nije od ljudi, po zakonu vjere. **28** Smatramo zaista da se čovjek opravdava vjerom bez djela Zakona. **29** Ili je Bog samo Bog Židova? Nije li i pogana? Da, i pogana. **30** Jer jedan je Bog: on će opravdati obrezane zbog vjere i neobrezane po vjeri. **31** Obeskrepljujemo li dakle Zakon po vjeri? Nipošto! Naprotiv, Zakon utvrđujemo.

3 Koja je dakle prednost Židova? Ili kakva korist od obrezanja? **2** Velika u svakom pogledu. Ponajprije: povjerena su im obećanja Božja. **3** Da, a što ako su se neki iznevjerili? Neće li njihova nevjernost obeskrnjepiti vjernost Božju? **4** Nipošto! Nego neka Bog bude istinit, a svaki čovjek lažac, kao što je pisano: Da pravedan budeš po obećanjima svojim i pobijediš kada te sudili pravednost, što ćemo na to reći? Nije li onda - po ljudsku govorim - nepravedan Bog koji daje maha gnjevu? **6** Nipošto! Ta kako će inače Bog suditi svijet? **7** Ako je, doista, istina Božja po mojoj lažljivosti obilno zasjala njemu na slavu, zašto da ja još budem suđen kao grešnik? **8** I zar da ne "činimo zlo da dođe dobro", kako nas kleveću i kako neki kažu da govorimo? Sud je zločin otpušten, kojima je grijeh pokriven! **8** Blago ih pravedni čeka! **9** Što dakle? Imamo li prednost? Ne baš! Jer upravo optužismo sve, i Židove i Grke, dakle ovo blaženstvo samo obrezane ili i neobrezane?

4 Što ćemo dakle reći? Što je Abraham, otac naš, našao po tijelu? **2** Doista, ako je Abraham po djelima opravdan, ima se čime dići - ali ne pred Bogom. **3** Ta što veli Pismo? Povjerova Abraham Bogu i uračuna mu se u pravednost. **4** Onomu tko radi ne računa se plača kao milost, nego kao dug. **5** Onomu tko ne radi, a vjeruje u Onoga koji opravdava bezbožnika, vjera se uračunava u pravednost, **6** kao što i David blaženim proglašuje čovjeka kojemu Bog uračunava pravednost bez djela: **7** Blaženi oni kojima je zločin otpušten, kojima je grijeh pokriven! **8** Blago ih pravedni čeka! **9** Što dakle? Imamo li prednost? Čovjeku komu Gospodin ne ubraja krivnju. **9** Ide li Rimljanim

Ta velimo: Vjera se Abrahamu uračuna u pravednost. prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist
10 A kako mu se uračuna? Već obrezanu ili još za nas umrije. 9 Koliko li ćemo se više sada, pošto
neobrezanu? Ne obrezanu, nego neobrezanu! 11 I smo opravdani krvlju njegovom, spasiti po njemu od
znak obrezanja primi kao pečat pravednosti koju je srdžbe? 10 Doista, ako se s Bogom pomirismo po
po vjeri zadobio još neobrezan, da bude ocem svih smrti Sina njegova dok još bijasmo neprijatelji, mnogo
vjernika: neobrezanih - te im se uračuna pravednost - ćemo se više, pomireni, spasiti životom njegovim. 11 I
12 i ocem obrezanih, ne onih koji su samo obrezani, ne samo to! Dičimo se u Bogu po Gospodinu našemu
nego onih koji uz to idu stopama vjere još neobrezana Isusu Kristu po kojem zadobismo pomirenje. 12 Zbog
oca našeg Abrahama. 13 Doista, obećanje da će biti toga, kao što po jednom Čovjeku uđe u svijet grijeh i
baštinik svijeta nije Abrahamu ili njegovu potomstvu po grijehu smrt, i time što svi sagriješiše, na sve ljudе
dano na temelju nekog zakona, nego na temelju prijeđe smrt... 13 Doista, do Zakona bilo je grijeha u
pravednosti vjere. 14 Jer ako su baštinici oni iz svijetu, ali se grijeh ne ubraja kad nema zakona. 14
Zakona, prazna je vjera, jalovo obećanje. 15 Ta Zakon Da, ali smrt je od Adama do Mojsija doista kraljevala
rađa gnjev; gdje pak nema Zakona, nema ni prekršaja. i nad onima koji ne sagriješiše prekršajem sličnim
16 Zato - zbog vjere da bude po milosti to obećanje kao Adam, koji je pralik Onoga koji ima doći. 15 Ali
zajamčeno svemu potomstvu, ne potomstvu samo po s darom nije kao s grijehom. Jer ako su grijehom
Zakonu, nego i po vjeri Abrahama, koji je otac svih jednoga mnogi umrli, mnogo se obilatije na sve razlila
nas - 17 kao što je pisano: Ocem mnoštva naroda milost Božja, milost darovana u jednom čovjeku,
ja te postavljam - pred Onim komu povjerova, pred Isusu Kristu. 16 I dar - to nije kao kad je ono jedan
Bogom koji oživljuje mrtve i zove da bude ono što nije. sagriješio: jer presuda nakon jednoga grijeha posta
18 U nadi protiv svake nade povjerova Abraham da osudom, a dar nakon mnogih grijeha - opravdanjem.
postane ocem naroda mnogih po onom što je rečeno: 17 Uistinu, ako grijehom jednoga smrt zakraljeva -
Toliko će biti tvoje potomstvo. 19 Nepokolebljivom po jednome, mnogo će više oni koji primaju izobilje
vjerom promotri on tijelo svoje već obamrlo - bilo milosti i dara pravednosti kraljevati u životu - po
mu je blizu sto godina - i obamrlost krila Sarina. 20 Jednome, Isusu Kristu. 18 Dakle, grijeh jednoga -
Ali pred Božjim obećanjem nije nevjeran dvoumio, svim ljudima na osudu, tako i pravednost Jednoga -
nego se vjerom ojačao davši slavu Bogu, 21 posve svim ljudima na opravdanje, na život! 19 Doista, kao
uvjeren da on može učiniti što je obećao. 22 Zato što su neposluhom jednoga čovjeka mnogi postali
mu se i uračuna u pravednost. 23 Ali nije samo za nj grešnici tako će i posluhom Jednoga mnogi postati
napisano: Uračuna mu se, 24 nego i za nas kojima pravednici. 20 A zakon nadode da se umnoži grijeh.
se ima uračunati, nama što vjerujemo u Onoga koji Ali gdje se umnožio grijeh, nadmoćno izobilova milost:
od mrtvih uskrisi Isusa, Gospodina našega, 25 koji 21 kao što grijeh zakraljeva smrću, da tako i milost
je predan za opačine naše i uskrišen radi našeg kraljuje pravednošću za život vječni po Isusu Kristu
opravdanja.

6 Što ćemo dakle reći? Da ostanemo u grijehu da milost izobiluje? 2 Nipošto! Jednom umrli grijehu,

Gospodinu našem Isusu Kristu. 2 Po njemu imamo u vjeri i pristup u ovu milost u kojoj stojimo i dičimo se nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću, 4 kršteni. 4 Krštenjem smo dakle zajedno s njime postojanost prokušanošću, prokušanost nadom. 5 ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom Nada pak ne postiđuje. Ta ljubav je Božja razlivena u bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan! 6 života. 5 Ako smo doista s njime srasli po sličnosti Doista, dok mi još bijasmo nemoćni, Krist je, već u smrti njegovoj, očito ćemo srasti i po sličnosti njegovu to vrijeme, za nas bezbožnike umro. 7 Zbilja, jedva uskrsnuću. 6 Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra s njim raspet da onemoća ovo grešno tijelo te više tko i odvazio umrijeti. 8 A Bog pokaza ljubav svoju ne robujemo grijehu. 7 Ta tko umre, opravdan je od

grijeha. 8 Pa ako umrijesmo s Kristom, vjerujemo da slova. 7 Što ćemo dakle reći? Je li Zakon grijeh? ćemo i živjeti zajedno s njime. 9 Znamo doista: Krist Nipošto! Nego: grijeha ne spoznahu doli po Zakonu jer uskrišen od mrtvih, više ne umire, smrt njime više za požudu ne bih znao da Zakon nije govorio: Ne ne gospoduje. 10 Što umrije, umrije grijehu jednom poželi! 8 A grijeh je, uhvativši priliku, po zapovijedi u zauvijek; a što živi, živi Bogu. 11 Tako i vi: smatrajte meni prouzročio svakovrsnu požudu. Ta bez zakona sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! grijeh je mrtav. 9 Da, ja sam nekoč živio bez zakona. 12 Neka dakle ne kraljuje grijeh u vašem smrtnom Ali kad je došla zapovijed, grijeh oživje. 10 Ja pak tijelu da slušate njegove požude; 13 i ne predajte umrijeh i ustanovi se: zapovijed dana za život bi mi grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, na smrt. 11 Doista grijeh, uhvativši priliku, zapovijedu od mrtvih oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte me zavede, njome me i ubi. 12 Tako: Zakon je svet, Bogu za oružje pravednosti. 14 Valjda grijeh neće i zapovijed je sveta, i pravedna, i dobra. 13 Pa za vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom nego pod se to dobro meni u smrt prometnu? Nipošto! Nego: milošću! 15 Što dakle? Da griješimo jer nismo pod grijeh, da se grijehom očituje, po tom dobru uzrokuje Zakonom nego pod milošću? Nipošto! 16 Ne zname li: mi smrt - da grijeh po zapovijedi postane najvećim ako se komu predate za robeve, na poslušnost, robovi grešnikom. 14 Zakon je, znamo, duhovan; ja sam pak ste onoga koga slušate: bilo grijeha - na smrt, bilo tjelesan, prodan pod grijeh. 15 Zbilja ne razumijem što poslušnosti - na pravednost. 17 Bijaste robovi grijeha, radim: ta ne činim ono što bih htio, nego što mrzim - ali ste, hvala Bogu, od srca poslušali ono pravilo to činim. 16 Ako li pak činim što ne bih htio, slažem nauka kojemu ste povjereni; 18 da, oslobođeni grijeha, se sa Zakonom, priznajem da je dobar. 17 Onda to postadoste sluge pravednosti. 19 Po ljudsku govorim ne činim više ja, nego grijeh koji prebiva u meni. 18 zbog vaše ljudske slabosti: kao što nekoč predadoste Doista znam da dobro ne prebiva u meni, to jest u udove svoje za robeve nečistoći i bezakonju - do mojem tijelu. Uistinu: htjeti mi ide, ali ne i činiti dobro. bezakonja, tako sada predajte udove svoje za robeve 19 Ta ne činim dobro koje bih htio, nego zlo koje ne bih pravednosti - do posvećenja. 20 Uistinu, kad bijaste htio - to činim. 20 Ako li pak činim ono što ne bih htio, robovi grijeha, "slobodni" bijaste od pravednosti. 21 nipošto to ne radim ja, nego grijeh koji prebiva u meni. Pa kakav ste plod onda imali? Onoga se sada stidite 21 Nalazim dakle ovaj zakon: kad bih htio činiti dobro, jer svršetak je tomu - smrt. 22 Sada pak pošto ste oslobođeni grijeha i postali sluge Božje, imate plod nameće mi se zlo. 22 Po nutarnjem čovjeku s užitkom svojim udovima drugi zakon koji vojuje protiv zakona svog za posvećenje, a svršetak - život vječni. (aiōnios g166) 23 Jer plača je grijeha smrt, a dar Božji jest život uma moga i zarobljuje me zakonom grijeha koji je u mojim udovima. 24 Jadan li sam ja čovjek! Tko će me vječni u Kristu Isusu, Gospodinu našem. (aiōnios g166)

7 Ili zar ne zname, braćo - poznavacima zakona govorim - da zakon gospodari čovjekom samo za vrijeme njegova života. 2 Doista, udana je žena vezana zakonom dok joj muž živi; umre li joj muž, riješena je zakona o mužu. 3 Dakle: dok joj muž živi, zvat će se, očito, preljubnicom podje li za drugoga. Ako li joj pak muž umre, slobodna je od zakona te nije preljubnica podje li za drugoga. 4 Tako, braćo moja, i vi po tijelu Kristovu umrijeste Zakonu da pripadnete drugomu, Onomu koji je od mrtvih uskrišen, te plodove donosimo Bogu. 5 Doista, dok bijasmo u tijelu, grešne su strasti, Zakonom izazvane, djelovale u našim udovima te smrti donosile plodove; 6 sada pak umrijevši onomu što nas je sputavalо, riješeni smo

pravednost Zakona ispunili u nama koji ne živimo po tijelu nego po Duhu. 5 Da, oni koji žive po tijelu, teže za onim što je tjelesno; a koji po Duhu, za onim što je Duhovo: 6 težnja je tijela smrt, a težnja Duha život i mir. 7 Jer težnja je tijela protivna Bogu: zakonu se Božjemu ne podvrgava, a i ne može. 8 Oni pak koji

su u tijelu, ne mogu se Bogu svidjeti. **9** A vi niste u predao! Kako nam onda s njime neće sve darovati? tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji prebiva u vama. **A** **33** Tko će optužiti izabranike Božje? Bog opravdava! nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov. **10** I ako je **34** Tko će osuditi? Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu, Krist u vama, tijelo je doduše mrtvo zbog grjeha, ali on je i zdesna Bogu - on se baš zauzima za nas! Duh je život zbog pravednosti. **11** Ako li Duh Onoga **35** Tko će nas rastaviti od ljubavi Kristove? Nevolja? koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, Onaj Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao? koji uskrisi Krista od mrtvih oživit će i smrtna tijela Mač? **36** Kao što je pisano: Poradi tebe ubijaju nas vaša po Duhu svome koji prebiva u vama. **12** Dakle, dan za danom i mi smo im ko ovce za klanje. **37** U braćo, dužnici smo, ali ne tijelu da po tijelu živimo! svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome koji **13** Jer ako po tijelu živite, umrijeti vam je, ako li pak nas uzljubi. **38** Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete. **14** Svi andeli ni vlasti, ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, **39** koje vodi Duh Božji sinovi su Božji. **15** Ta ne primiste ni dubina ni visina, ni ikoji drugi stvor neće nas moći duh robovanja da se opet bojite, nego primiste Duha rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu posinstva u kojem kličemo: "Abba! Oče!" **16** Sam našem.

Duh susvјedok je s našim duhom da smo djeca Božja; **17** aко pak djeca, onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo. **18** Smatram, uistinu: sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se ima očitovati u nama. **19** Doista, stvorene sa svom žudnjom iščekuje ovo objavljenje sinova Božjih: **20** stvorene je uistinu podvrgnuto ispraznosti - ne po svojoj volji, nego zbog onoga koji ga podvrgnu - ali u nadi. **21** Jer i stvorene će se oslobođiti robovanja pokvarljivosti da sudjeluju u slobodi i slavi djece Božje. **22** Jer znamo: sve stvorene zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada. **23** Ali ne samo ono! I mi koji imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo, otkupljenje svoga tijela. **24** Ta u nadi smo spašeni! Nada pak koja se vidi nije nada. Jer što tko gleda, kako da se tomu i nada? **25** Nadamo li se pak onomu čega ne gledamo, postojano to iščekujemo. **26** Tako i Duh potpomaže našu nemoć. Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima. **27** A Onaj koji proniče srca zna koja je želja Duha - da se on po Božju zauzima za svete. **28** Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani. **29** Jer koje predviđe, te i predodredi da budu suočeni slici Sina njegova te da on bude prvorodenac među mnogom braćom. **30** Koje pak predodredi, te i pozva; koje pozva, te i opravda; koje opravda, te i proslavi. **31** Što ćemo dakle na to reći? Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? **32** Ta on ni svojega Sina nije poštudio, nego ga je za sve nas

9 Istину говорим у Кристу, не лаžem; susvједок ми је савјест моја у Духу Светом: **2** сиљна ми је туга и непrekidна бол у srcu. **3** Да, htio bih ja sam проклет бити, одвојен од Криста, за браћу своју, sunarodnjake svoje по tijelu. **4** Oni су Израелци, njihovo је posinstvo, I Slava, I Savezi, I zakonodavstvo, I bogoslovље, I обеćanja; **5** njihovi су и очи, од njih је, по tijelu, и Крист, који је изнад свега, Бог благословљен у вјекове. Amen. (aiōn g165) **6** Ali ne kao да се изжаловица ријеч Božja. Jer nisu Израел сvi који потјећу од Израела; **7** i nisu svi djeca Abrahamova zato što su njegovo потомство, nego по Izaku ће ti se називати потомство; **8** то јест: djeca tijela nisu i djeca Božja, nego - djeca обеćanja računaju se u потомство. **9** Evo doista riječi обеćanja: U ово ћу doba доći i Sara ће имати sina. **10** Ali ne само то! I Rebeka je s jednim, s Izakom, ocem našim, zanijela. **11** Pa kad još blizanci ne bijahu rođeni niti učiniše što dobro ili зло - da bi trajnom остала odluka Božja o izabranju: **12** ne по djelima, nego по onome tko poziva - рећено јој је: Stariji ће služiti младему, **13** како је pisano: Jakova sam zavolio, a Ezav mi omrznu. **14** Што ćemo dakle рећи? Možda da u Бога има nepravde? Nipošto! **15** Ta Mojsiju veli: Smilovat ћу се кому hoću да се smilujem; sažalit ћу се nad kim hoću да се sažalim. **16** Nije dakle do onoga koji hoće ni do onoga koji trči, nego do Бога koji se smiluje. **17** Jer Pismo veli faraonu: Zato te upravo podigoh da на теби pokažem svoju moć i да se razglasim име моје по svoj земљи. **18** Tako dakle: smiluje се кому hoće, а отврнује koga hoće. **19** Da, рећи ћес mi: Што se onda još tužи? Ta tko se to volji njegovoj odupro? **20** Čovјећe, tko

si ti zapravo da se pravdaš s Bogom? Zar da djelo jedan je Gospodin sviju, bogat prema svima koji ga rekne tvorcu: "Što si me ovakvim načinio?" 21 Ili zar prizivlju. 13 Jer: Tko god prizove ime Gospodnje, bit lončar nema vlasti nad glinom da od istoga tijesta če spašen. 14 Ali kako da prizovu onoga u koga ne načini posudu sad časnu, sad nečasnu. 22 A što povjerovali? A kako da povjeruju u onoga koga nisu ako je Bog, hoteći očitovati gnjev i obznaniti svoju čuli? Kako pak da čuju bez propovjednika? 15 A kako moć u silnoj strpljivosti podnosio posude gnjeva, propovijedati bez poslanja? Tako je pisano: Kako li su dozrele za propast, 23 da obznani bogatstvo slave ljudske noge onih koji donose blagovijest dobra. 16 svoje na posudama milosrđa, koje unaprijed pripravi Ali nisu svi poslušali blagovijesti - evanđelja! Zaista, za slavu, 24 na nama koje pozva ne samo između Izajia veli: Gospodine, tko povjera našoj poruci? 17 Židova nego i između pogana? 25 Tako i u Hošeji veli: Dakle: vjera po poruci, a poruka riječu Kristovom. 18 Ne-narod moj prozvat će narodom mojim i Neljubljenu Nego pitam: Zar nisu čuli? Dapač! Po svoj zemlji ljubljenom. 26 Na mjestu gdje im je rečeno: Vi niste razlike se jeka, riječi njihove sve do kraja svijeta. moj narod prozvat će se sinovi Boga živoga. 27 19 Onda pitam: Zar Izrael nije shvatio? Najprije Mojsije Izajia pak proglašuje o Izraelu: Zaista, sinova će veli: Ja ču vas na ljubomor izazvati pukom ništavnim, Izraelovih brojem biti kao pijeska morskog - Ostatak razdražiti će vas glupim nekim narodom. 20 Izajia pak će se spasiti; 28 jer riječ će ispuniti i uskoro izvršiti hrabro veli: Nađoše me koji me ne tražahu, objaviv Gospodin na zemlji. 29 Tako je Izajia i prorekao: se onima koji me ne pitaju. 21 A Izraelu veli: Cio dan Da nam Gospodin nad Vojskama ne ostavi sjeme, pružah ruku narodu nepokornom i buntovnom.

ko Sodoma bismo bili i Gomori nalik. 30 Što ćemo dakle reći? Da pogani koji nisu tražili pravednost stekoše pravednost, pravednost po vjeri. 31 Izrael pak koji je tražio neki zakon pravednosti, nije do zakona dopro. 32 Zašto? Jer nije tražio po vjeri, nego kao po djelima. Spotakoše se o kamen spoticanja, 33 kao što je pisano: Evo postavljam na Sionu kamen spoticanja i stijenu posrtanja. Ali tko u nj vjeruje, neće se postidjeti.

10 Braćo! Želja je srca moga i molitva Bogu za njih: da se spase. 2 Svjedočim doista za njih: po milosnom izboru. 6 Ako pak po milosti, nije po imaju revnosti Božje, ali ne u pravom razumijevanju. 3 Ne priznajući, doista, Božje pravednosti i tražeći uspostaviti svoju, pravednosti se Božjoj ne podložiše. 4 Jer dovršetak je Zakona Krist - na opravdanje svakomu tko vjeruje. 5 Da, Mojsije piše o onoj 7 Što dakle? 8 Nego što veli? Blizu ti je Riječ, spasenje poganim da se tako oni, Židovi, izazovu u ustima tvojim i u srcu tvome - to jest Riječ vjere koju na ljubomor. 12 Pa ako je njihov posrtaj bogatstvo propovijedamo. 9 Jer ako ustima ispovijedaš da je za svijet, i njihovo smanjenje bogatstvo za pogane, Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio koliko li će više to biti njihov puni broj? 13 Vama od mrtvih, bit ćeš spašen. 10 Doista, srcem vjerovati pak, poganim, velim: ja kao apostol pogana službu opravdava, a ustima ispovijedati spasava. 11 Jer svoju proslavljam 14 ne bih li na ljubomor izazvao veli Pismo: Tko god u nj vjeruje, neće se postidjeti. njih, tijelo svoje, i spasio neke od njih. 15 Jer ako 12 Nema uistinu razlike između Židova i Grka jer

11 Pitam dakle: Zar je Bog odbacio narod svoj?

Nipošto? Ta i ja sam Izraelac, iz potomstva Abrahamova, plemena Benjaminova. 2 Nije Bog odbacio naroda svojega koga predvidje. Ili zar ne znate što veli Pismo, ono o Iliju - kako se tuži Bogu na Izraela: 3 Gospode, proroke tvoje pobiše, žrtvenike tvoje porušiš; ja ostadoh sam i još mi o glavi rade. 4 Pa što mu veli Božji glas? Ostavih sebi sedam tisuća ljudi koji ne priguše koljena pred Baalom.

5 Tako dakle i u sadašnje vrijeme postoji Ostatak 5 Ne priznajući, doista, Božje pravednosti i tražeći Što Izrael ište, to nije postigao, ali izabrani postigoše. Ostali pak otvrduše, 8 kao što je pisano: Dade im uspostaviti svoju, pravednosti se Božjoj ne podložiše. Bog duh obamrstoti, oči da ne vide, uši da ne čuju svakomu tko vjeruje. 9 I David veli: Nek im stol pred njima bude zamkom, i mrežom, i stupicom, i plaćom. 10 Nek im potamne oči da ne vide i leđa im zauvijek pogni! 11 Pitam dakle: jesu li posrnuli

7 Ili: Tko će sići u bezdan - to jest izvesti Krista od da propadnu? Nipošto! Naprotiv: po njihovu posrtaju mrtvih? (Abyssos g12) 8 Nego što veli? Blizu ti je Riječ, spasenje poganim da se tako oni, Židovi, izazovu

u ustima tvojim i u srcu tvome - to jest Riječ vjere koju na ljubomor. 12 Pa ako je njihov posrtaj bogatstvo

propovijedamo. 9 Jer ako ustima ispovijedaš da je za svijet, i njihovo smanjenje bogatstvo za pogane,

Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio koliko li će više to biti njihov puni broj? 13 Vama od mrtvih, bit ćeš spašen. 10 Doista, srcem vjerovati pak, poganim, velim: ja kao apostol pogana službu

opravdava, a ustima ispovijedati spasava. 11 Jer svoju proslavljam 14 ne bih li na ljubomor izazvao veli Pismo: Tko god u nj vjeruje, neće se postidjeti. njih, tijelo svoje, i spasio neke od njih. 15 Jer ako

je njihovo odbačenje izmirenje svijeta, što li će biti **što li je dobro, Bogu milo, savršeno. (aiōn g165)** 3 njihovo prihvaćanje ako ne oživljenje od mrtvih? 16 Da, po milosti koja mi je dana svakomu između vas Ako li su prvine svete, sveto je i tjesto; ako li je korijen velim: ne precjenjujte se više no što se treba cijeniti, svet, svete su i grane. 17 Pa ako su neke grane nego cijenite se razumno, kako je već komu Bog odlomljene, a ti, divlja maslina, pricijepljen umjesto odmjerio mjeru vjere. 4 Jer kao što u jednom tijelu njih, postao suzajedničar korijena, sočnosti masline, imamo mnogo udova, a nemaju svi isto djelovanje, 5 18 ne uznoси se nad grane. Ako li se hoćeš uznositi - tako smo i mi, mnogi, jedno tijelo u Kristu, a pojedinci ne nosiš ti korijena, nego korijen tebe. 19 Reći ćeš udovi jedan drugomu. 6 Dare pak imamo različite na to: grane su odlomljene da se ja pricijepim. 20 po milosti koja nam je dana: je li to prorokovanje - Dobro! Oni su zbog nevjere odlomljeni, a ti po vjeri neka je primjereno vjeri; 7 je li služenje - neka je stojiš. Ne uznoси se, nego strahuji! 21 Jer ako Bog ne u služenju; je li poučavanje - u poučavanju; 8 je li poštjeđe prirodnih grana, ni tebe neće poštediti. 22 hrabrenje - u hrabrenju; tko dijeli, neka je darežljiv; Promotri dakle dobrotu i strogost Božju: strogost na tko je predstojnik - revan; tko iskazuje milosrđe palima, a dobrotu Božju na sebi ako ostaneš u toj - radostan! 9 Ljubav nehinjena! Zazirite oda zla, dobroti, inače ćeš i ti biti odsječen. 23 A i oni, ako prianajte uz dobro! 10 Srdačno se ljubite pravim ne ostanu u nevjeri, bit će pricijepljeni; ta moćan je bratoljubljem! Pretječite jedni druge poštovanjem! 11 Bog da ih opet pricijepi. 24 Doista, ako si ti, po naravi U revnosti budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodinu divlja maslina, odsječen pa mimo narav pricijepljen služite! 12 U nadi budite radosni, u nevolji strpljivi, na pitomu maslinu, koliko li će lakše oni po naravi biti u molitvi postojani! 13 Pritječite u pomoć svetima u pricijepljeni na vlastitu maslinu! 25 Jer ne bih htio, nuždi, gajite gostoljubivost! 14 Blagoslovljajte svoje braćo, da budete sami po sebi pametni, a da ne znate progonitelje, blagoslovljajte, a ne proklinjite! 15 Radujte ovo otajstvo: djelomično je otvrđnuće zadesilo Izraela se s radosnima, plaćite sa zaplakanima! 16 Budite dok punina pogana ne uđe. 26 I tako će se cio Izrael istomišljenici među sobom! Neka vas ne zanosи što spasiti, kako je pisano: Doći će sa Siona Otkupitelj, je visoko, nego privlači što je ponizno. Ne umišljajte odvratiti će bezbožnost od Jakova. 27 I to će biti moj si da ste mudri! 17 Nikome zlo za zlo ne vraćajte; Savez s njima, kad uklonim grjehe njihove. 28 U zauzimajte se za dobro pred svim ljudima! 18 Ako pogledu evandelja oni su, istina, protivnici poradi je moguće, koliko je do vas, u miru budite sa svim vas, ali u pogledu izabranja oni su ljubimci poradi ljudima! 19 Ne osvećujte se, ljubljeni, nego dajte otaca. 29 Ta neopozivi su dari i poziv Božji! 30 Doista, mjesa Božjem gnjevu. Ta pisano je: Moja je odmazda, kao što vi nekoč bijaste neposlušni Bogu, a sada po ja ču je vratiti, veli Gospodin. 20 Naprotiv: Ako je njihovoj neposlušnosti zadobiste milosrđe 31 tako gladan neprrijatelj tvoj, nahrani ga, i ako je žedan, i oni sada po milosrđu vama iskazanu postadoše napoj ga! Činiš li tako, ugljevљje mu ražareno zgrćeš na glavu. 21 Ne daj se pobijediti zlom, nego dobrim svladavaj zlo.

(eleēsē g1653) 33 O dubino bogatstva, i mudrosti, i spoznanja Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi i neistraživi putovi njegovi! 34 Doista, tko spozna misao Gospodnju, tko li mu bi savjetnikom? 35 Ili: tko ga darom preteče da bi mu se uzvratiti moralo? 36 Jer sve je od njega i po njemu i za njega! Njemu slava u vjekove! Amen. (aiōn g165)

12 Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu živu, svetu, Bogu milu - kao svoje duhovno bogoslužje. 2 Ne suoblicujte se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da mognete razabirati što je volja Božja,

13 Svaka duša neka se podlaže vlastima nad sobom. Jer nema vlasti doli od Boga: koje postoje, od Boga su postavljene. 2 Stoga tko se suprotstavlja vlasti, Božjoj se odredbi protivi; koji se pak protive, sami će na se navući osudu. 3 Vladari doista nisu strah i trepet zbog dobra, nego zbog zla djela. Hoćeš li se ne bojati vlasti? Dobro čini pa ćeš imati pohvalu od nje! 4 Ta Božji je ona poslužitelj - tebi na dobro. Ako li zlo činiš, strahuji! Ne nosi uzalud mač! Božji je ona poslužitelj: gnjev njegov iskaljuje na onome koji zlo čini. 5 Treba se stoga podlagati, ne samo zbog gnjeva nego i zbog savjesti.

6 Zato i poreze plaćate: ta službenici su Božji oni je poradi hrane tvoj brat ražalošćen, već nisi na putu koji se time bave. 7 Dajte svakomu što mu pripada: ljubavi. Ne upropasćuj tom svojom hranom onoga komu porez - porez, komu carina - carina, komu za koga je Krist umro! 16 Nemojte da se pogrdje poštovanje - poštovanje, komu čast - čast. 8 Nikomu vaše dobro! 17 Ta kraljevstvo Božje nije jelo ili piće, ništa ne dugujte, osim da jedni druge ljubite. Jer tko nego pravednost, mir i radost u Duhu Svetome. 18 drugoga ljubi, ispunio je Zakon. 9 Uistinu: Ne čini Da, tko tako Kristu služi, mio je Bogu i cijene ga preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne poželi! Ima li koja ljudi. 19 Nastojmo stoga promicati mir i uzajamno druga zapovijed, sažeta je u ovoj riječi: Ljubi svoga izgrađivanje! 20 Ne razaraj djela Božjega poradi bližnjega kao sebe samoga. 10 Ljubav bližnjemu hrane! Sve je, istina, čisto, ali je zlo za onoga tko zla ne čini. Punina dakle Zakona jest ljubav. 11 To na sablazan jede. 21 Dobro je ne jesti mesa i ne piti tim više što shvaćate ovaj čas: vrijeme je već da se vina i ne uzimati ništa o što se tvoj brat spotiče. 22 Ti oda sna prenemo jer nam je sada spasenje bliže imaći uvjerenje. Za sebe ga imaj pred Bogom. Blago nego kad povjerovasmo. 12 Noć poodmače, dan se onomu tko samoga sebe ne osuđuje u onom na što se približi! Odložimo dakle djela tame i zaodjenimo se se odlučuje! 23 Jede li tko dvoumeći, osudio se jer ne oružjem svjetlosti. 13 Kao po danu pristojno hodimo, radi iz uvjerenja. A sve što nije iz uvjerenja, grijeh je. ne u pijankama i pijančevanjima, ne u priležništima i razvratnostima, ne u svađi i ljubomoru, 14 nego zaodjenite se Gospodinom Isusom Kristom i, u brzi za tijelo, ne pogodujte požudama.

15 Mi jaki treba da nosimo slabosti slabih, a ne da sebi ugađamo. 2 Svaki od nas neka ugađa bližnjemu na dobro, na izgrađivanje. 3 Ta ni Krist nije sebi ugađao, nego kao što je pisano: Poruge

14 Slaboga u vjeri prigrilate, ali ne da se prepirete o onih koji se rugaju tebi padaše na me. 4 Uistinu, mišljenjima. 2 Netko vjeruje da smije sve jesti, što je nekoć napisano, nama je za pouku napisano slabi opet jede samo povrće. 3 Tko jede, neka ne da po postojanosti i utjesi Pisama imamo nadu. 5 A prezire onoga tko ne jede; tko pak ne jede, neka ne Bog postojanosti i utjehe dao vam da međusobno sudi onoga tko jede. Ta Bog ga je priglio. 4 Tko si t budete složni po Kristu Isusu 6 te jednodušno, iz da sudiš tuđega slugu? Svojemu Gospodaru i stoji i jednoga grla, slavite Boga i Oca Gospodina našega pada! A stajat će jer moćan je Gospodin da ga podrži. Isusa Krista. 7 Prigrljujte jedni druge kao što je 5 Netko razlikuje dan od dana, nekomu je opet svaki Krist priglio vas na slavu Božju. 8 Krist je, velim, dan jednak. Samo nek je svatko posve uvjeren u postao poslužitelj obrezanika za istinu Božju da ispuni svoje mišljenje. 6 Tko na dan misli, poradi Gospodina obećanja dana ocima, 9 a pogani da za milosrđe misli; i tko jede, poradi Gospodina jede: zahvaljuje proslave Boga, kao što je pisano: Zato ću te slaviti Bogu. I tko ne jede, poradi Gospodina ne jede i - medu pucima i psalam pjevati tvome imenu. 10 I zahvaljuje Bogu. 7 Jer nitko od nas sebi ne živi, još veli: Kličite, puci, s njegovim narodom. 11 I još: nitko sebi ne umire. 8 Doista, ako živimo, Gospodinu Hvalite, svi puci, Gospodina, slavili ga svi narodi! 12 živimo, i ako umiremo, Gospodinu umiremo. Živimo li Izaja opet veli: Pojavit će se Jišajev izdanak, dignut dakle ili umiremo - Gospodinovi smo. 9 Ta Krist zato da vlada narodima, u njemu je nada narodima. 13 umrije i oživje da gospodar bude i mrtvima i živima. A Bog nade napunio vas svakom radošću i mirom 10 A ti, što sudiš brata svoga? Ili ti, što prezireš brata u vjeri da izobilujete u nadi snagom Duha Svetoga. svoga? Ta svi ćemo stati pred sudište Božje. 11 Jer 14 Ja sam, braćo moja, uvjeren: vi ste i sami puni pisano je: Života mi moga, govori Gospodin, prgnut čestitosti, ispunjeni svakim znanjem, sposobni jedni će se preda mnom svako koljeno i svaki će jezik druge urazumljivati. 15 Ipak vam djelomično smionije priznati Boga. 12 Svaki će dakle od nas za sebe Bogu napisati da vas na poznato nekako podsjetim poradi dati račun. 13 Dakle, ne sudimo više jedan drugoga, milosti koja mi je dana od Boga - 16 da budem nego radije sudite o tome da ne valja postavljati bogoslužnik Krista Isusa među poganim, svećenik bratu stupice ili spoticala. 14 Znam i uvjeren sam u evanđelja Božjega te prinos pogana postane ugodan, Gospodinu: ništa samo od sebe nije nečisto. Samo je posvećen Duhom Svetim. 17 Imam se dakle čime onomu nečisto tko to smatra nečistim. 15 Doista, ako dičiti u Kristu Isusu s obzirom na ono što je Božje. 18

Jer ne bih se usudio govoriti o nečemu što Krist riječju Kristu, i ljubljenog mi Staha. **10** Pozdravite Apela, i djelom, **19** snagom znamenja i čudesa, snagom prokušanoga u Kristu. Pozdravite Aristobulove. **11** Duha nije po meni učinio da k poslušnosti privede Pozdravite Herodiona, rođaka moga. Pozdravite pogane. Tako sam od Jeruzalema pa uokolo sve Narcisove koji su u Gospodinu. **12** Pozdravite Trifenu do Ilirika pronio evanđelje Kristovo, **20** i to tako da i Trifozu koje se trude u Gospodinu. Pozdravite sam se trsio navješćivati evanđelje ne gdje se već ljubljenu Persidu koja se mnogo trudila u Gospodinu. spominjao Krist - da ne bih gradio na temeljima drugih **13** Pozdravite Rufa, izabranika u Gospodinu, i majku - **21** nego, kako je pisano: Vidjet će ga oni kojima nije njegovu i moju. **14** Pozdravite Asinkrita, Flegonta, naviješten, shvatiti oni koji za nj nisu čuli. **22** Time Herma, Patrobu, Hermu i braću koja su s njima. **15** sam ponajčešće i bio spriječen doći k vama. **23** Sad Pozdravite Filologa i Juliju, Nereja i njegovu sestru, i mi pak više nema mjesta u ovim krajevima, a živa Olimpu, i sve svete koji su s njima. **16** Pozdravite mi je želja, ima već mnogo godina, doći k vama **24** jedni druge cijelovom svetim. Pozdravljuju vas sve kad pođem u Španjolsku. Nadam se doista da ću Crkve Kristove. **17** Zaklinjem vas, braćo, čuvajte vas na proputovanju posjetiti i da ćete me onamo se onih koji siju razdore i sablazni mimo nauk u otpraviti pošto mi se najprije bar donekle ispuni želja kojem ste poučeni, i klonite ih se. **18** Jer takvi ne biti s vama. **25** Ali sad idem u Jeruzalem da poslužim služe Gospodinu našemu Kristu, nego svom trbuhu svetima. **26** Makedonija i Ahaja odlučiše očitovati neko te lijepim i laskavim riječima zavode srca nedužnih. zajedništvo prema siromašnim svetima u Jeruzalemu. **19** Doista, vaša je poslušnost doprla do sviju. Zbog **27** Da, odlučiše, a i dužnici su im. Jer ako su pogani vas se dakle radujem i htio bih da budete mudri postali sudionicima njihovih duhovnih dobara, dužni za dobro, a bezazleni za zlo. **20** Bog mira satrt će su im u tjelesnima poslužiti. **28** Pošto dakle to obavim ubrzo Sotonu pod vašim nogama. Milost Gospodina - ovaj im plod zapečaćen uručim - uputit ću se u Isusa s vama! **21** Pozdravlja vas Timotej, suradnik Španjolsku i usput k vama. **29** A kada dođem k vama, moj, i Lucije, Jason i Sosipater, rođaci moji. **22** doći ću, znam, s puninom blagoslova Kristova. **30** Ali Pozdravljam vas u Gospodinu ja, Tercije, koji napisah zaklinjem vas, braćo, Gospodinom Isusom Kristom i ovu poslanicu. **23** Pozdravlja vas Gaj, gostoprimec ljubavlju Duha: suborci mi budite u molitvama Bogu moj i cijele Crkve. Pozdravlja vas Erast, gradski upravljenima za me, **31** da umaknem onim nevjernima blagajnik, i brat Kvart. **25** Onomu koji vas može u Judeji i da moja pomoć Jeruzalemu bude po volji učvrstiti - po mojem evanđelju i propovijedanju Isusa Krista, po objavljenju Otajstva prešućenog drevnim vremenima, (aiōnios g166) **26** a sada očitovanog i po proročkim pismima odredbom vječnoga Boga svim narodima obznanjenog za poslušnost, vjeru - (aiōnios g166) **27** jedinomu Mudromu, Bogu, po Isusu Kristu: Njemu slava u vijeke! Amen. (aiōn g165)

16 Preporučujem vam Febu, sestraru našu, poslužiteljicu Crkve u Kenhreji: **2** primite je u Gospodinu kako dolikuje svetima i priskočite joj u pomoć u svemu što od vas ustreba jer je i ona bila zaštitnicom mnogima i meni samomu. **3** Pozdravite Prisku i Akvilu, suradnike moje u Kristu Isusu. **4** Oni su za moj život podmetnuli svoj vrat; zahvaljujem im ne samo ja nego i sve Crkve pogana. **5** Pozdravite i Crkvu u njihovoj kući. Pozdravite ljubljenog mi Epeneta koji je prvina Azije za Krista. **6** Pozdravite Mariju koja se mnogo trudila za vas. **7** Pozdravite Andronika i Juniju, rođake i suuznike moje; oni su ugledni među apostolima i prije mene bili su u Kristu. **8** Pozdravite Amplijata, ljubljenoga moga u Gospodinu. **9** Pozdravite Urbana, suradnika moga u

1 Korinčanima

1 Pavao, po Božjoj volji pozvan za apostola Krista

Isusa, i brat Sosten **2** Crkvi Božjoj u Korintu - posvećenima u Kristu Isusu, pozvanicima, svetima, sa svima što na bilo kojem mjestu prizivlju ime Isusa Krista, Gospodina našega, njihova i našega. **3** Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! **4** Zahvaljujem Bogu svojemu svagda za vas zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu:

5 u njemu se bogatiste u svemu - u svakoj riječi i svakom spoznaju. **6** Kako li se svjedočanstvo o Kristu utvrdilo u vama **7** te ne oskudijevate ni na jednom daru čekajući Objavljenje Gospodina našega Isusa Krista! **8** On će vas učiniti i postojanim do kraja, besprigovornima u Dan Gospodina našega Isusa Krista. **9** Vjeran je Bog koji vas pozva u zajedništvo Sina svojega Isusa Krista, Gospodina našega. **10** Zaklinjem vas, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista: svi budite iste misli; neka ne bude među vama razdora, nego budite savršeno istog osjećanja i istog mišljenja. **11** Jer Klojini mi, braćo moja, o vama rekoše da među vama ima svađa. **12** Mislim to što svaki od vas gorovi: "Ja sam Pavlov", "A ja Apolonov", "A ja Kefin", "A ja Kristov". **13** Zar je Krist razdijeljen? Zar je Pavao raspet za vas? Ili ste u Pavlovo ime kršteni? **14** Hvala Bogu što ne krstih nikoga od vas, osim Krispa i Gaja; **15** da ne bi tko rekao da ste u moje ime kršteni. **16** A da, krstih i Stefanin dom. Inače ne znam krstih li koga drugoga. **17** Jer ne posla me Krist krstiti, nego navješčivati evandelje, i to ne mudrošću besjede, da se ne obeskrijepi križ Kristov. **18** Uistinu, besjeda o križu ludost je onima koji propadaju, a nama spašenicima sila je Božja. **19** Ta pisano je: Upropastit ču mudrost mudrih, i odbacit ču umnost umnih. **20** Gdje je mudrac? Gdje je književnik? Gdje je istraživač ovoga svijeta? Zar ne izludi Bog mudrost svijeta? (aiōn g165) **21** Doista, kad svijet u mudrosti Božjoj Boga ne upozna mudrošću, svidjelo se Bogu ludošću propovijedanja spasiti vjernike. **22** Jer i Židovi znake ištu i Grci mudrost traže, **23** a mi propovijedamo Krista raspetoga: Židovima sablazan, poganim ludost, **24** pozvanima pak - i Židovima i Grcima - Krista, Božju snagu i Božju mudrost. **25** Jer ludo Božje mudrije je od ljudi i slabo Božje jače je od ljudi. **26** Ta gledajte, braćo, sebe, pozvane: nema

mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih. **27** Nego lude svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami jake; **28** i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest, **29** da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom. **30** Od njega je da vi jeste u Kristu Isusu, koji nama posta mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje, **31** da bude kako je pisano: Tko se hvali, u Gospodu neka se hvali.

2 I ja kada dođoh k vama, braćo, ne dođoh s uzvišenom besjedom ili mudrošću navješčivati vam svjedočanstvo Božje **2** jer ne htjedoh među vama znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga. **3** I ja pridoh k vama slab, u strahu i u veliku drhtanju. **4** I besjeda moja i propovijedanje moje ne bijaše u uvjeljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha i snage **5** da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj nego na snazi Božjoj. **6** Mudrost doduše navješčujemo među zrelima, ali ne mudrost ovoga svijeta, ni knezova ovoga svijeta koji propadaju, (aiōn g165) **7** nego navješčujemo Mudrost Božju, u Otajstvu, sakrivenu; onu koju predodredi Bog prije vjekova za slavu našu, (aiōn g165) **8** a koje nijedan od knezova ovoga svijeta nije upoznao. Jer da su je upoznali, ne bi Gospodina slave razapeli. (aiōn g165) **9** Nego, kako je pisano: Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječe ne uđe, to pripravi Bog onima koji ga ljube. **10** A nama to Bog objavi po Duhu jer Duh sve proniče, i dubine Božje. **11** Jer tko od ljudi zna što je u čovjeku osim duha čovječjega u njemu? Tako i što je u Bogu, nitko ne zna osim Duha Božjega. **12** A mi, mi ne primisimo duhu svijeta, nego Duha koji je od Boga da znamo čime nas je obdario Bog. **13** To i navješčujemo, ne naučenim riječima čovječje mudrosti, nego naukom Duha izlažući duhovno duhovnim. **14** Naravan čovjek ne prima što je od Duha Božjega; njemu je to ludost i ne može spoznati jer po Duhu valja prosvuđivati. **15** Duhovan pak prosuđuje sve, a njega nitko ne prosuđuje. **16** Jer tko spozna misao Gospodnju, tko da ga pouči? A mi imamo misao Kristovu.

3 I ja, braćo, nisam mogao govoriti vama kao duhovnima, nego kao tjelesnima, kao nejačadi u Kristu. **2** Mlijekom vas napojih, ne jelom: još ne mogoste, a ni sada još ne možete **3** jer još ste tjelesni.

Doista, dok je među vama zavist i prepiranje, zar te se ne nadimate jednim protiv drugoga. 7 Ta tko tebi niste tjelesni, zar po ljudsku ne postupate? 4 Jer kad daje prednost? Što imaš da nisi primio? Ako si primio, jedan govor: "Ja sam Pavlov", a drugi: "Ja Apolonov", što se hvastaš kao da nisi primio? 8 Već ste siti, već niste li odveć ljudi? 5 Ta što je Apolon? Što je Pavao? se bogatiste, bez nas se zakraljiste! Kamo sreće da Poslužitelji po kojima povjerovaste - kako već komu se zakraljiste da i mi s vama zajedno kralujemo! 9 Jer Gospodin dade. 6 Ja zasadih, Apolon zali, ali Bog Bog je, čini mi se, nas apostole prikazao posljednje, dade rasti. 7 Tako niti je što onaj tko sadi ni onaj kao na smrt osuđene, jer postali smo prizor svijetu, i tko zalijeva, nego Bog koji daje rasti. 8 Tko sadi i anđelima, i ljudima - 10 mi ludi poradi Krista, vi mudri tko zalijeva, jedno su; a svaki će po svome trudu u Kristu; mi slabici, vi jaci; vi čaščeni, mi prezreni; primiti plaću. 9 Jer Božji smo suradnici: Božja ste 11 sve do ovoga časa i gladujemo, i žđamo, i goli njiva, Božja građevina. 10 Po milosti Božjoj koja mi je smo, i pljuskaju nas, i beskućnici smo, 12 i patimo dana ja kao mudri graditelj postavih temelj, a drugi se radeći svojim rukama. Prokljinjani blagoslivljam, naziđuje; ali svaki neka pazi kako naziđuje. 11 Jer proganjani ustrajavamo, 13 pogrdjivani tješimo. Kao nitko ne može postaviti drugoga temelja osim onoga smeće svijeta postasmo, svačiji izmet sve do sada. koji je postavljen, a taj je Isus Krist. 12 Naziđuje li tko 14 Ne pišem ovoga da vas postidim, nego da vas kao na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem, ljubljenu svoju djecu urazumim. 15 Jer da imate u drvom, sijenom, slamom - 13 svačije će djelo izići Kristu i deset tisuća učitelja, ipak ne biste imali više na svjetlo. Onaj će Dan pokazati jer će se u ognju otaca. Ta u Kristu Isusu po evanđelju ja vas rodil! 16 očitovati. I kakvo je čije djelo, organj će iskušati. 14 Zaklinjem vas, dakle: nasljedovatelji moji budite. 17 Ostane li djelo, primiti će plaću onaj tko ga je nazidao. Zato upravo poslah k vama Timoteja, koji mi je dijete 15 Izgori li čije djelo, taj će štetovati; ipak, on će se ljubljeno i vjerno u Gospodinu, da vas podsjeti na sam spasiti, ali kao kroz organj. 16 Ne znate li? Hram naputke moje, u Kristu, kako posvuda u svakoj crkvi ste Božji i Duh Božji prebiva u vama. 17 Ako tko učim. 18 Neki se uzniyeše kao da ja neću doći k vama. upropušćuje hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer 19 Ipak, eto me ubrzo k vama, ako Gospodin htjedne, hram je Božji svet, a to ste vi. 18 Nitko neka se ne i rasudit će ne riječi onih nadutih, nego krepost. 20 Ta vara. Ako tko misli da je mudar među vama na ovome svijetu, neka bude lud da bude mudar. (aiōn g165) 19 želite? Da k vama dođem sa šibom ili s ljubavlju i Jer mudrost ovoga svijeta ludost je pred Bogom. Ta duhom blagosti?

pisano je: On hvata mudre u njihovu lukavstvu. 20 I opet: Gospodin poznaje namisli mudrih, one su isprazne. 21 Zato neka se nitko ne hvasta ljudima jer sve je vaše. 22 Bio Pavao, ili Apolon, ili Kefa, bio svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnje, ili buduće: sve je vaše, 23 vi Kristovi, a Krist Božji.

4 Tako, neka nas svatko smatra službenicima Kristovim i upraviteljima otajstava Božjih. 2 A od upravitelja iziskuje se napokon da budu vjerni. 3 Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim. 4 Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan: moj je sudac Gospodin. 5 Zato ne sudite ništa prije vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vlasti, i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga. 6 starim kvascem ni s kvascem zloče i pakosti, nego Time, braćo, smjerah na sebe i Apolona radi vas: da s beskvasnim kruhovima čistoće i istine. 9 Napisah na nama naučite onu "Ne preko onoga što je pisano" vam u poslanici da se ne mijesate s bludnicima - 10

5 Općenito se čuje o bludnosti među vama, i to takvoj bludnosti kakve nema ni među paganima: da netko ima očevu ženu. 2 I vi mi se uznjeli, mjesto da žalujete pa da se iskorijeni iz vaše sredine onaj koji takvo djelo počini. 3 A ja, i nenažočan tijelom, ali nazočan duhom, već sam presudio kao

nazočan onoga koji je takvo što počinio. 4 Pošto se u ime Gospodina našega Isusa Krista okupite vi i moj duh, snagom Gospodina našega Isusa, 5 neka se takav preda Sotoni na propast tijela da bi se spasio duh u Dan Gospodina Isusa. 6 Ne valja vam hvastanje! Zar ne znate da malo kvasca sve tijesto ukvara? 7 Očistite stari kvasac da budete novo tijesto, kao što i jeste beskvasni jer već je vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane žrtvovana Pasha naša, Krist. 8 Zato svetujmo, ne sa srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga. 6 starim kvascem ni s kvascem zloče i pakosti, nego Time, braćo, smjerah na sebe i Apolona radi vas: da s beskvasnim kruhovima čistoće i istine. 9 Napisah na nama naučite onu "Ne preko onoga što je pisano" vam u poslanici da se ne mijesate s bludnicima - 10

ne općenito s bludnicima ovoga svijeta, ili lakomcima, imate od Boga, te niste svoji. 20 Jer kupljeni ste ili razbojnicima, ili idolopoklonicima jer biste inače otkupnynom. Proslavite dakle Boga u tijelu svojem! morali iz svijeta izići. 21 Napisah vam zapravo da se ne miješate s nazovibratom koji bi bio bludnik, ili lakomac, ili idolopoklonik, ili pogrđivač, ili pijanica, ili razbojnik. S takvim ni za stol! 22 Što spada na me suditi one vani? Ne sudite li vi one koji su unutra? 23 A one vani sudit će Bog. Iskorijenite opakoga iz svoje sredine.

6 Tko bi se od vas u sporu s drugim usudio parničiti se pred nepravednima, a ne pred svetima? 2 Ili zar ne znate da će sveti suditi svijet? Pa ako ćete vi suditi svijet, zar niste vrijedni suditi sitnice? 3 Ne znate li da ćemo suditi andele, kamo li ne ono svagdanje? 4 A vi, kad imate sporove o svagdanjem, sucima postavljate one do kojih Crkva ništa ne drži! 5 Vama na sramotu govorim. Tako? Zar nema među vama ni jednoga mudra koji bi mogao rasuditi među braćom? 6 Nego brat se s bratom parniči, i to pred nevjernicima? 7 Zapravo, već vam je to nedostatak što se parničite među sobom. Zašto radije ne trpite nepravdu? Zašto se radije ne pustite opljeniti? 8 Nego vi činite nepravdu i pljenite, i to braću. 9 Ili zar ne znate da nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne varajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici, ni muškoložnici, 10 ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega. 11 To evo, bijahu neki od vas, ali oprali ste se, ali posvetili ste se, ali opravdali ste se u imenu Gospodina našega Isusa Krista i u Duhu Boga našega. 12 "Sve mi je dopušteno!" Ali - sve ne koristi. "Sve mi je dopušteno!" Ali - neću da mnome išta vlada. 13 "Jela trbuhi, a trbuhi jelima; Bog će i jedno i drugo uništiti." Ali ne tijelo bludnosti, nego Gospodinu, i Gospodin tijelu! 14 Ta Bog koji je Gospodina uskrisio i nas će uskrisiti snagom njegovom. 15 Ne znate li da su tijela vaša udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima bludničnim? Nipošto! 16 Ili zar ne znate: tko uz bludnicu prione, jedno je tijelo? Jer veli se: Bit će njih dvoje jedno tijelo. 17 A tko prione uz Gospodina, jedan je duh. 18 Bježite od bludnosti! Svaki grijeh koji učini čovjek, izvan tijela je, a bludnik grijesi protiv svojega tijela. 19 Ili zar ne znate? Tijelo vaše hram je Duha Svetoga koji je u vama, koga

7 Sada o onome što ste mi pisali. Dobro je čovjek ne dotači ženu. 2 Ipak, zbog bludnosti, neka svaki ima svoju ženu i svaka neka ima svoga muža. 3 Muž neka vrši dužnost prema ženi, a tako i žena prema mužu. 4 Žena nije gospodar svoga tijela, nego muž, a tako ni muž nije gospodar svoga tijela, nego žena. 5 Ne uskraćujte se jedno drugome, osim po dogovoru, povremeno, da se posvetite molitvi pa se opet združite da vas Sotona ne bi napastovao zbog vaše neizdržljivosti. 6 Ali to velim kao dopuštenje, ne kao zapovijed. 7 A htio bih da svi ljudi budu kao i ja; ali svatko ima svoj dar od Boga, ovaj ovako, onaj onako. 8 Neoženjenima pak i udovicama velim: dobro im je ako ostanu kao i ja. 9 Ako li se ne mogu uzdržati, neka se žene, udaju. Jer bolje je ženiti se negoli izgarati. 10 A oženjenima zapovijedam, ne ja, nego Gospodin: žena neka se od muža ne rastavlja - 11 ako se ipak rastavi, neka ostane neudana ili neka se s mužem pomiri - i muž neka ne otpušta žene. 12 Ostalima pak velim - ja, ne Gospodin: ima li koji brat ženu nevjernicu i ona privoli stanovati s njime, neka je ne otpušta. 13 I žena koja ima muža nevjernika te on privoli stanovati s njome, neka ne otpušta muža. 14 Ta muž nevjernik posvećen je ženom i žena nevjernica posvećena je bratom. Inače bi djeca vaša bila nečista, a ovako - sveta su. 15 Ako li se nevjernik hoće rastaviti, neka se rastavi; brat ili sestra u takvim prilikama nisu vezani: ta na mir nas je pozvao Bog. 16 Jer što znaš, ženo, hoćeš li spasiti muža? Ili što znaš, mužu, hoćeš li spasiti ženu? 17 U drugome svatko neka živi kako mu je Gospodin dodijelio, kako ga je Bog pozvao. Tako određujem po svim crkvama. 18 Je li tko pozvan kao obrezan, neka ne prepravlja obrezanja. Ako je pozvan kao neobrezan, neka se ne obrezuje. 19 Obrezanje nije ništa i neobrezanje nije ništa, nego - držanje Božjih zapovijedi. 20 Svatko neka ostane u onom zvanju u koje je pozvan. 21 Jesi li pozvan kao rob? Ne brini! Nego, ako i možeš postati slobodan, radije se okoristi. 22 Jer tko je u Gospodinu pozvan kao rob, slobodnjak je Gospodnji. Tako i tko je pozvan kao slobodnjak, rob je Kristov. 23 Otkupninom ste kupljeni: ne budite robovi ljudima. 24 Svatko u čemu je pozvan, braćo, u tome neka i ostane pred Bogom. 25 O djevcama

nemam zapovijedi, nego dajem savjet kao čovjek nejaka. **8** A k Bogu nas ne privodi jelo. Niti što gubimo po milosrđu Gospodnjem vrijedan povjerenja. **26** ako ne jedemo; niti što dobivamo ako jedemo. **9** A Smatram dakle: dobro je to zbog sadašnje nevolje, pazite da ne bi možda ta vaša sloboda bila spoticaj dobro je čovjeku tako biti. **27** Jesi li vezan za ženu? nejakima. **10** Jer vidi li tko tebe koji imaš znanje za Ne traži rastave. Jesi li sloboden od žene? Ne traži stolom u hramu idolskomu, neće li se njegova savjest, žene. **28** Ali ako se i oženiš, nisi sagriješio; i djevica jer je nejaka, "izgraditi" da jede žrtvovano idolima? **11** ako se uda, nije sagriješila. Ali takvi će imati tjelesnu I s tvoga znanja propada nejaki, brat za kojega je nevolju, a ja bih vas rado poštedio. **29** Ovo hoću reći, Krist umro. **12** Tako grijšeći protiv braće i ranjavajući braćo: Vrijeme je kratko. Odsele i koji imaju žene, njihovu nejaku savjest, protiv Krista griješite. **13** Zato neka budu kao da ih nemaju; **30** i koji plaću, kao ako jelo sablažnjava brata moga, ne, neću jesti mesa da ne plaću; i koji se vesele, kao da se ne vesele; dovijeka da brata svoga ne sablaznim. (aiōn g165)

9 Nisam li ja sloboden? Nisam li apostol? Nisam li vidio Isusa, Gospodina našega? Niste li vi djelo moje u Gospodinu? **2** Ako drugima nisam apostol, vama svakako jesam. Ta vi ste pečat mojega apostolstva u Gospodinu. **3** Moj odgovor mojim tužiteljima jest ovo: **4** Zar nemamo prava jesti i pitи? **5** Zar nemamo prava ženu vjernicu voditi sa sobom kao i drugi apostoli i braća Gospodnja i Kefa? **6** Ili samo ja i Barnaba nemamo prava ne raditi? **7** Tko ikada vojuje o svojem trošku? Tko sadi vinograd pa roda njegova ne jede? Ili tko pase stado pa od mlijeka stada ne jede? **8** Zar to gorovim po ljudsku? Ne kaže li to i Zakon? **9** Jer u Mojsijevu zakonu piše: Ne zavezuj usta volu koji vrši! Zar je Bogu do volova? **10** Ne govori li on baš radi nas? Doista, radi nas je napisano, jer tko ore, u nadi treba da ore; i tko vrši, u nadi da će dobiti dio. **11** Ako smo mi vama sijali dobra duhovna, veliko li je nešto ako vam požanjemo tjelesna? **12** Ako drugi sudjeluju u vašim dobrima, zašto ne bismo mi mogli još većma. Ali nismo se poslužili tim pravom, nego sve teglimo da ne bismo postavili kakvu zapreku evanđelju Kristovu?

8 U pogledu mesa žrtvovana idolima, znamo, svi posjedujemo znanje. Ali znanje nadima, a ljubav izgrađuje. **2** Ako tko misli da što zna, još ne zna kako treba znati. **3** A ljubi li tko Boga, Bog ga poznaje. **4** Dakle, u pogledu blagovanja mesa žrtvovana idolima, znamo: nema idola na svijetu i nema Boga do Jednoga. **5** Jer sve kad bi i bilo nazovibogova ili na nebu ili na zemlji - kao što ima mnogo "bogova" i mnogo "gospodara"! - **6** nama je jedan Bog, Otac, od koga je sve, a mi za njega; i jedan Gospodin, Isus Krist, po kome je sve, i mi po njemu. **7** Ali nemaju svi toga znanja. Neki, navikli na idole, još jedu meso kao idolima žrtvovano i njihova se savjest kalja jer je

13 Ne znate li: koji obavljaju svetinje, od svetišta se hrane; i koji žrtveniku služe, sa žrtvenikom dijele? **14** Tako je i Gospodin onima koji evanđelje navješćuju odredio od evandelja živjeti. **15** No ja se ničim od toga nisam poslužio. A i ne napisah toga da bi se tako postupilo prema meni. Radije umrijeti, nego... Te mi slave nitko neće oduzeti! **16** Jer što navješćujem evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, jao meni ako evanđelja ne navješćujem. **17** Jer ako to činim iz vlastite pobude, ide me plaća; ako li ne iz vlastite pobude - služba je to koja mi je povjerena. **18** Koja mi je dakle plaća? Da propovijedajući pružam evanđelje besplatno ne služeći se svojim pravom u

evangelju. **19** Jer premda slobodan od sviju, sam tijelo mi mnogi; ta svi smo dionici jednoga kruha. sebe svima učinih slugom da ih što više steknem. **18** Gledajte Izraela po tijelu! Koji blaguju žrtve nisu **20** Bijah Židovima Židove steknem; onima li zajedničari žrtvenika? **19** Što dakle hoću reći? pod Zakonom, kao da sam pod Zakonom - premda ja Idolska žrtva da je nešto? Ili idol da je nešto? **20** nisam pod Zakonom - da one pod Zakonom steknem; Naprotiv, da pogani vrazima žrtvuju, ne Bogu. A **21** onima bez Zakona, kao da sam bez zakona - neću da budete zajedničari vražji. **21** Ne možete biti zakonu - da steknem one bez Zakona; **22** bijah sudionici stola Gospodnjega i stola vražjega. **22** Ili nejakima nejak da nejake steknem. Svima bijah sve da izazivamo ljubomor Gospodnj? Zar smo jači od da pošto-poto neke spasim. **23** A sve činim poradi njega? **23** "Sve je slobodno!" Ali - sve ne koristi. "Sve evanđelja da bih i ja bio suzajedničar u njemu. **24** je dopušteno!" Ali - sve ne sažiduje. **24** Nitko neka Ne znate li: trkači u trkalištu svi doduše trče, ali ne traži svoje, nego dobro drugoga. **25** Sve što se jedan prima nagradu? Tako trčite da dobijete. **25** prodaje na tržnici, jedite ništa ne ispitujući poradi Svaki natjecatelj sve moguće izdržava; oni da dobiju savjesti. **26** Ta Gospodnja je zemlja i sve na njoj raspadljiv vjenac, mi neraspadljiv. **26** Ja dakle tako **27** Pozove li vas koji nevjernik i želite se odazvati, trčim - ne kao bescijljno, tako udaram šakom - ne jedite što vam se ponudi ništa ne ispitujući poradi kao da mlatim vjetar, **27** nego krotim svoje tijelo i savjesti. **28** Ako vam tko reče: "To je žrtvovano", ne zarobljavam da sam ne budem isključen pošto sam jedite poradi onoga koji vas je upozorio, i savjesti. **29** drugima propovijedao. Savjesti mislim, ne svoje, nego onoga drugoga. Ta zašto da moju slobodu druga savjest sudi? **30** Ako sa zahvalom sudjelujem, zašto da me grde zbog onoga za što zahvaljujem? **31** Dakle, ili jeli, ili pili, ili drugo što činili, sve na slavu Božju činite. **32** Ne budite na sablazan ni Židovima, ni Grcima, ni Crkvi Božjoj, **33** kao što i ja svima u svemu ugađam ne tražeći svoju korist, nego što koristi mnogima na spasenje.

10 Jer ne bih, braćo, htio da budete u neznanju: oci naši svi bijahu pod oblakom, i svi prijeđoše kroz more, **2** i svi su se na Mojsija krstili u oblaku i u moru, **3** i svi su isto duhovno jelo jeli, **4** i svi su isto duhovno piće pili. A pili su iz duhovne stijene koja ih je pratila; stijena bijaše Krist. **5** Ali većina njih nije bila po volji Bogu: ta poubijani su po pustinji. **6** To bijahu pralikovi naši: da ne žudimo za zlima kao što su žudjeli oni. **7** I ne budite idopoklonici kao neki od njih, kako je pisano: Posjeda narod da jede i piye pa ustadoše da igraju. **8** I ne podajimo se bludu kao što se neki od njih bludu podaše i padaše u jednom danu dvadeset i tri tisuće. **9** I ne iskušavajmo Gospodina kao što su ga neki od njih iskušavali te od zmaja izginuli. **10** I ne mrmljajte kao što neki od njih mrmljuh te izgibioše od Zatornika. **11** Sve se to, kao pralik, događalo njima, a napisano je za upozorenje nama, koje su zapala posljednja vremena. (aiōn g165) **12** Tko dakle misli da stoji, neka pazi da ne padne. **13** Nije vas zahvatila druga kušnja osim ljudske. Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati. **14** A Zato, ljubljeni moji, bježite od idopoklonstva. **15** Kao razumim u velim: sudite sami što govorim. **16** Čaša blagoslovna koju blagoslivljamo nije li zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo tijela Kristova? **17** Budući da je jedan kruh, jedno smo

11 Naslijedovatelji moji budite, kao što sam i ja Kristov. **2** Hvalim vas što me se u svemu sjećate i držite se predaja kako vam predadoh. **3** Ali htio bih da znate: svakomu je muž glava Krist, glava ženi muž, a glava Kristu Bog. **4** Svaki muž koji se moli ili prorukuje pokrivene glave sramoti glavu svoju. **5** Svaka pak žena koja se moli ili prorukuje gologlava sramoti glavu svoju. Ta to je isto kao da je obrijana. **6** Jer ako se žena ne pokriva, neka se šiša; ako li je pak ružno ženi šišati se ili brijati, neka se pokrije. **7** A muž ne mora pokrivati glave, ta slika je i slava Božja; a žena je slava muževa. **8** Jer nije muž od žene, nego žena od muža. **9** I nije stvoren muž radi žene, nego žena radi muža. **10** Zato žena treba da ima "vlast" na glavi poradi anđela. **11** Ipak, u Gospodinu - ni žena bez muža, ni muž bez žene! **12** Jer kao što je žena od muža, tako je i muž po ženi; a sve je od Boga. **13** Sami sudite dolikuje li da se žena gologlava Bogu moli? **14** Ne uči li nas i sama narav da je muž sramota ako goji kosu? **15** A

ženi je dika ako je goji jer kosa joj je dana mjesto jednom Duhu; **10** drugomu čudotvorstva, drugomu prijevjesa. **16** Ako je kome do prepirke, takva običaja prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu mi nemamo, a ni Crkve Božje. **17** Kad već dajem ta različiti jezici, drugomu tumačenje jezika. **11** A sve upozorenja, ne mogu pohvaliti što se ne sastajete na to djeluje jedan te isti Duh dijeleći svakomu napose bolje, nego na gore. **18** Ponajprije čujem, djelomično i kako hoće. **12** Doista, kao što je tijelo jedno te ima vjerujem: kad se okupite na Sastanak, da su među mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su vama razdori. **19** Treba doista da i podjela bude među tijelo - tako i Krist. **13** Ta u jednom Duhu svi smo u vama da se očituju prokušani među vama. **20** Kad jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci, bilo robovi, se dakle tako zajedno sastajete, to nije blagovanje bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni. **14** Gospodnje večere: **21** ta svatko se pri blagovanju Ta ni tijelo nije jedan ud, nego mnogi. **15** Rekne li prihvati svoje večere te jedan gladuje, a drugi se nogu: "Nisam ruka, nisam od tijela", zar zbog toga opija. **22** Zar nemate kuću da jedete i pijete? Ili Crkvu nije od tijela? **16** I rekne li uho: "Nisam oko, nisam od Božju prezirete i postiđujete one koji nemaju? Što da tijela", zar zbog toga nije od tijela? **17** Kad bi sve tijelo vam kažem? Da vas pohvalim? U tom vas ne hvalim. bilo oko, gdje bi bio sluhi? Kad bi sve bilo sluhi, gdje bi **23** Doista, ja od Gospodina primih što vama predadoh: bio njuh? **18** A ovako, Bog je rasporedio udove, svaki Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, od njih u tijelu, kako je htio. **19** Kad bi svi bili jedan **24** zahvalivši razlomi i reče: "Ovo je tijelo moje - za ud, gdje bio bilo tijelo? **20** A ovako, mnogi udovi - vas. Ovo činite meni na spomen." **25** Tako i čašu po jedno tijelo! **21** Ne može oko reći ruci: "Ne trebam te", večeri govoreći: "Ova čaša novi je Savez u mojoj ili pak glava nogama: "Ne trebam vas." **22** Naprotiv, krvi. Ovo činite kad god pijete, meni na spomen." **26** mnogo su potrebniji udovi tijela koji izgledaju slabiji. Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu, smrt **23** A udove koje smatramo nečasnijima, okružujemo Gospodnju navješćujete dok on ne dode. **27** Stoga, većom čašcu. I s nepristojnjima se pristojnije postupa, tko god jede kruh ili piye čašu Gospodnju nedostojno, **24** a pristojni toga ne trebaju. Nego, Bog je tako bit će krivac tijela i krvi Gospodnje. **28** Neka se dakle sastavio tijelo da je posljednjem udu dao izobilniju svatko ispita pa tada od kruha jede i iz čaše piye. **29** čast **25** da ne bude razdora u tijelu, nego da se Jer tko jede i piye, sud sebi jede i piye ako ne razlikuje udovi jednako brinu jedni za druge. **26** I ako trpi Tijela. **30** Zato su među vama mnogi nejaki i nemoćni, jedan ud, trpe zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan i spavaju mnogi. **31** Jer kad bismo sami sebe sudili, ud, raduju se zajedno svi udovi. **27** A vi ste tijelo ne bismo bili suđeni. **32** A kad nas sudi Gospodin, Kristovo i, pojedinačno, udovi. **28** I neke postavi odgaja nas da ne budemo sa svijetom osuđeni. **33** Bog u Crkvi: prvo za apostole, drugo za proroke, Zato, braćo moja, kad se sastajete na blagovanje, treće za učitelje; onda čudesna, onda dari liječenja; pričekajte jedni druge. **34** Je li tko gladan, kod kuće zbrinjavanja, upravljanja, razni jezici. **29** Zar su svi neka jede da se ne sastajete na osudu. Drugo ču apostoli? Zar svi proroci? Zar svi učitelji? Zar svi uređiti kada dođem.

12 O darima Duha ne bih, braćo, htio da budete u neznanju. **2** Znate kako ste se dok bijaste

pogani, zavedeni, zanosili nijemim idolima. **3** Zato vam obznanjujem: nitko tko u Duhu Božjem govori ne kaže: "Prokletstvo Isusu". I nitko ne može reći: "Gospodin Isus" osim u Duhu Svetom. **4** Različiti su dari, a isti Duh; **5** i različite službe, a isti Gospodin; **6** i različita djelovanja, a isti Bog koji čini sve u svima. **7** A svakomu se daje očitovanje Duha na korist. **8** Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu riječ spoznanja po tom istom Duhu; **9** drugomu vjera u tom istom Duhu, drugomu dari liječenja u tom

13 Kad bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske, a ljubavi ne bih imao, bio bih mjenj što ječi ili cimbali što zveči. **2** Kad bih imao dar prorokovanja i znao sva otajstva i sve spoznanje; i kad bih imao svu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao - ništa sam! **3** I kad bih razdao sav svoj imutak i kad bih predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi ne bih imao - ništa mi ne bi koristilo. **4** Ljubav je velikodušna, dobrostiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; **5** nije nepristojna, ne traži

svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; 6 ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; 7 sve pokriva, sve vjeruje, nego svi vi. 8 Ljubav nikad ne svemu se nada, sve podnosi. 9 Uminut če. Jezici? Umuknut tisuća riječi drugim jezikom. 10 Braćo, ne budite djeca prestaje. Prorokovanja? Uminut če. Jezici? Umuknut tisuća riječi drugim jezikom. 11 usnama govorit ču ovomu narodu pa me ni tako neće Kad bijah nejače, govorah kao nejače, mišljah kao poslušati, govoris Gospodin. 12 Doista, sada gledamo znak vjernicima, nego nevjernicima; a prorokovanje kroza zrcalo, u zagonetki, a tada - licem u lice! Sada sva Crkva zajedno i svi govore drugim jezicima, a uđu spoznajem djelomično, a tada ču spoznati savršeno, neupućeni ili nevjernici, neće li reći da mahnitate? 13 A sada: ostaju vjera, ufanje 14 Ako pak svi prorokuju, a uđe koji nevjernik ili i ljubav - to troje - ali najveća je među njima ljubav. 15 Tajne se njegova srca očituju te će pasti ničice i pokloniti se Bogu priznajući: Zaista, Bog je u vama.

14 Težite za ljubavlju, čeznate za darima Duha, a najvećma da prorokujete. 2 Jer tko govoris drugim jezikom, ne govoris ljudima nego Bogu: nitko ga ne razumije jer Duhom govoris stvari tajanstvene. 3 Tko pak prorokuje, ljudima govoris: izgrađuje, hrabri, tješi. 4 Tko govoris drugim jezikom, sam sebe izgrađuje, a tko prorokuje, Crkvu izgrađuje. 5 A htio bih da vi svi govorite drugim jezicima, ali većma da prorokujete. Jer veći je tko prorokuje, negoli tko govoris drugim jezicima, osim ako protumači Crkvi radi izgrađivanja. 6 A sada, braćo, kad bih došao k vama govoreći drugim jezicima, što bi vam koristilo kad vam ne bih priopćio bilo otkrivenje, bilo spoznanje, bilo proroštvo, bilo nauk? 7 Ako neživa glazbala, svirala ili citra, ne daju razgovijetna glasa, kako će se razabrati što se to izvodi na svirali ili citri? 8 Ili ako trublja daje nejasan glas, tko će se spremiti na boj? 9 Tako i vi, ako jezikom ne budete jasno zborili, kako će se razabrati što se govoris? Govorit čete u vjetar. 10 Toliko, recimo, ima na svijetu vrsta glasova i - nijedan bez značenja. 11 Ako dakle ne znam značenja glasa, bit ču sugovorniku tuđinac, a sugovornik tuđinac meni. 12 Tako i vi, budući da čeznate za darima Duha, nastojte njima obilovati radi izgrađivanja Crkve. 13 Stoga tko govoris drugim jezikom, neka se moli da može protumačiti. 14 Jer ako se drugim jezikom molim, moj se duh moli, ali um je moj neplodan. 15 Što dakle? Molit ču se duhom, molit ču se i umom; pjevat ču hvalospjeve duhom, ali pjevat ču ih i umom. 16 Jer ako Boga blagoslivljaš duhom, kako će neupućen reći "Amen" na tvoju zahvalnicu? Ne zna što govoris. 17 Ti doduše lijepo zahvaljuješ, ali se drugi ne izgrađuje. 18 Hvala Bogu, ja govorim drugim jezicima većma po svojoj pameti, da i druge poučim, negoli deset prestaja. Prorokovanja? Uminut če. Jezici? Umuknut tisuća riječi drugim jezikom. 19 Ali draže mi je u Crkvi reći pet riječi svemu se nada, sve podnosi. 20 Braćo, ne budite djeca če. Spoznanje? Uminut če. 21 U Zakonu je pisano: Drugim jezicima i drugim dođe ono savršeno, uminut če ovo djelomično. 22 Tako drugi jezici nisu nejače, rasuđivah kao nejače. A kad postadoh zreo znak vjernicima, nego nevjernicima; a prorokovanje vjernicima, ne nevjernicima. 23 Ako se dakle skupi sva Crkva zajedno i svi govore drugim jezicima, a uđu spoznajem djelomično, a tada ču spoznati savršeno, neupućeni ili nevjernici, neće li reći da mahnitate? 24 Ako pak svi prorokuju, a uđe koji nevjernik ili i ljubav - to troje - ali najveća je među njima ljubav. 25 Tajne se njegova srca očituju te će pasti ničice i pokloniti se Bogu priznajući: Zaista, Bog je u vama. 26 Što dakle braćo? Kad se skupite te poneki ima hvalospjev, poneki ima nauk, ima otkrivenje, ima jezik, ima tumačenje - sve neka bude radi izgrađivanja. 27 Ako tko govoris drugim jezikom - dvojica, najviše trojica, i to jedan za drugim - jedan neka tumači; 28 ako pak ne bi bilo tumača, neka šuti u Crkvi, neka govoris sam sebi i Bogu. 29 Od proroka pak neka govore dvojica ili trojica, drugi neka rasuđuju. 30 Ali ako drugomu uza nj bude što objavljeno, prvi neka šuti. 31 A možete jedan po jedan svi prorokovati da svi budu poučeni i svi ohrabreni. 32 Proročki su duhovi prorocima podložni 33 jer Bog nije Bog nesklada, nego Bog mira. Kao u svim Crkvama svetih, žene na Sastancima neka šute. 34 Nije im dopušteno govoriti, nego neka budu podložne, kako i Zakon govoris. 35 Žele li što saznati, neka kod kuće pitaju svoje muževe jer ružno je da žena govoris na Sastanku. 36 Ili zar je riječ Božja od vas proizašla, zar je samo k vama došla? 37 Smatra li tko da je prorok ili duhom obdaren, neka zna: što vam pišem, Gospodnja je zapovijed. 38 Tko to ne prizna, ne priznaje se. 39 Zato, braćo moja, težite prorokovati i ne priječite da se govoris drugim jezicima! 40 A svi neka bude dostojno i uredno.

15 Dozivljem vam, braćo, u pamet evanđelje koje vam navijestih, koje primiste, u kome stojite, 2 po kojem se spasavate, ako držite što sam vam navijestio; osim ako uzalud povjerovaste. 3 Doista, predadoh vam ponajprije što i primih: Krist umrije za grijhe naše po Pismima; 4 bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima; 5 ukaza se Kefi, zatim dvanaestorici.

6 Potom se ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina 34 Otrijeznite se kako valja i ne grijesite jer neki, na zajedno; većina ih još i sada živi, a neki usnuše. 7 sramotu vam kažem, ne znaju za Boga. 35 Ali reći će Zatim se ukaza Jakovu, onda svim apostolima. 8 netko: Kako uskršavaju mrtvi? I s kakvim li će tijelom Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni. 9 Da, doći? 36 Bezumniče! Što siješ, ne oživljuje ako ne ja sam najmanji među apostolima i nisam dostojan umre. 37 I što siješ, ne siješ tijelo buduće, već golo zvati se apostolom jer sam progonio Crkvu Božju. 10 zrno, pšenice - recimo - ili čega drugoga. 38 A Bog Ali milošću Božjom jesam što jesam i njegova milost mu daje tijelo kakvo hoće, i to svakom sjemenu svoje prema meni ne bijaše zaludna; štoviše, trudio sam se tijelo. 39 Nije svako tijelo isto tijelo; drugo je tijelo više nego svi oni - ali ne ja, nego milost Božja sa čovječe, drugo tijelo stoke, drugo tijelo ptičje, a drugo mnem. 11 Ili dakle ja ili oni: tako propovijedamo, tako riblje. 40 Ima tjelesa nebeskih i tjelesa zemaljskih, ali vjerujete. 12 No ako se propovijeda da je Krist od drugi je sjaj nebeskih, a drugi zemaljskih. 41 Drugi je mrtvih uskrsnuo, kako neki među vama govore da sjaj sunca, drugi sjaj mjeseca i drugi sjaj zvijezda; jer nema uskrsnuća mrtvih? 13 Ako nema uskrsnuća zvijezda se od zvijezde razlikuje u sjaju. 42 Tako i mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo. 14 Ako pak Krist uskrsnuće mrtvih: sije se u raspadljivosti, uskršava nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, u neraspadljivosti; 43 sije se u sramoti, uskršava u uzalud i vjera vaša. 15 Zatekli bismo se i kao lažni slavi; sije se u slabosti, uskršava u snazi; 44 sije svjedoci Božji što posvjedočimo protiv Boga: da je se tijelo naravno, uskršava tijelo duhovno. Ako ima uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako doista mrtvi tijelo naravno, ima i duhovno. 45 Tako je i pisano: ne uskršavaju. 16 Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist Prvi čovjek, Adam, postade živa duša, posljednji nije uskrsnuo. 17 A ako Krist nije uskrsnuo, uzaludna Adam - duh životvorni. 46 Ali ne bi najprije duhovno, je vjera vaša, još ste u grigesima. 18 Onda i oni koji nego naravno pa onda duhovno. 47 Prvi je čovjek usnuše u Kristu, propadoše. 19 Ako se samo u ovom od zemlje, zemljan; drugi čovjek - s neba. 48 Kakav životu u Kristu ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi. je zemljani takvi su i zemljani, a kakav je nebeski 20 Ali sada: Krist uskrsnu od mrtvih, prvina usnulih! takvi su i nebeski. 49 I kao što smo nosili sliku 21 Doista po čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće zemlanoga, nosit ćemo i sliku nebeskoga. 50 A ovo, od mrtvih! 22 Jer kao što u Adamu svi umiru, tako braćo, tvrdim: tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva će i u Kristu svi biti oživljeni. 23 Ali svatko u svom Božjega i raspadljivost ne baštini neraspadljivosti. redu: prvina Krist, a zatim koji su Kristovi, o njegovu 51 Evo otajstvo vam kazujem: svi doduše nećemo Dolasku; 24 potom - svršetak, kad preda kraljevstvo usnuti, ali svi ćemo se izmjeniti. 52 Odjednom, u tren Bogu i Ocu, pošto obeskrijepi svako Vrhovništvo, oka, na posljednju trublju - jer zatrubit će - i mrtvi će svaku Vlast i Silu. 25 Doista, on treba da kraljuje dok uskrsnuti neraspadljivi i mi ćemo se izmjeniti. 53 Jer ne podloži sve neprijatelje pod noge svoje. 26 Kao ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena Smrt 27 i ovo smrtno da se obuče u besmrtnost. 54 A kad jer sve podloži nogama njegovim. A kad veli: Sve je se ovo raspadljivo obuče u neraspadljivost i ovo podloženo, jasno - sve osim Onoga koji mu je sve smrtno obuče u besmrtnost, tada će se obistiniti riječ podložio. 28 I kad mu sve bude podloženo, tada će napisana: Pobjeda iskapi smrt. 55 Gdje je, smrti, se i on sam, Sin, podložiti Onomu koji je njemu sve pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj? (Hadēs g86) podložio da Bog bude sve u svemu. 29 Što onda 56 Žalac je smrti grijeh, snaga je grijeha Zakon. 57 čine oni koji se krste za mrtve? Ako mrtvi uopće ne A hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu uskršavaju, što se krste za njih? 30 Što se onda i našem Isusu Kristu! 58 Tako, braćo moja ljubljena, mi svaki čas izlažemo pogiblima? 31 Dan za danom budite postojani, nepokolebljivi, iobiljite svagda u umirem, tako mi slave vaše, braćo, koju imam u Kristu djelu Gospodnjem znajući da trud vaš nije neplodan u Isusu, Gospodinu našem! 32 Ako sam se po ljudsku Gospodinu.

borio sa zvijerima u Efezu, kakva mi korist? Ako mrtvi ne uskršavaju, jedimo i pijmo jer sutra nam je umrijeti. 33 Ne varajte se: "Zli razgovori kvare dobre običaje."

16 U pogledu sabiranja za svete, i vi činite kako odredih crkvama galacijskim. 2 Svakoga prvog dana u tjednu neka svaki od vas kod sebe na

stranu stavlja i skuplja što uzmogne da se ne sabire istom kada dođem. **3** A kada dođem, poslat ću s preporučnicom one koje odaberete da odnesu vašu ljubav u Jeruzalem. **4** Bude li vrijedno da i ja podem, poći će sa mnom. **5** A k vama ću doći kad prođem Makedoniju; Makedonijom ću samo proći, **6** a kod vas ću se možda zadržati ili čak zimovati da me otrpatite kamo god pođem. **7** Ne bih vas doista htio tek na prolazu vidjeti jer se nadam neko vrijeme proboraviti kod vas, dopusti li Gospodin. **8** U Efezu ću ostati do Pedesetnice **9** jer vrata mi se otvorile velika i uspješna, a protivnika mnogo. **10** Ako dode Timotej, gledajte da bude kod vas bez bojazni jer radi djelo Gospodnje kao i ja. **11** Neka ga dakle nitko ne prezre. A ispratite ga u miru da dode k meni jer ga s braćom iščekujem. **12** A što se tiče brata Apolona: mnogo sam ga nagovarao da ode k vama s braćom. I nikako mu ne bijaše s voljom da sada dođe, no doći će kad mu bude zgodno. **13** Bdjite postojani u vjeri, muževni budite, čvrsti. **14** Sve vaše neka bude u ljubavi! **15** Zaklinjem vas, braćo - zname dom Stefanin, da je prvina Ahaje i da se posvetiše posluživanju svetih - **16** da se i vi pokoravate takvima i svakomu tko surađuje i trudi se. **17** Radujem se s dolaska Stefanina i Fortunatova i Ahajikova jer oni nadoknadiše vašu nenazočnost: **18** umiriše duh moj i vaš. Cijenite dakle takve. **19** Pozdravljaju vas crkve azijske. Pozdravljaju vas mnogo u Gospodinu Akvila i Priska zajedno s Crkvom u njihovu domu. **20** Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedni druge cijelovom svetim. **21** Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. **22** Ako tko ne ljubi Gospodina, neka bude proklet. Marana tha! **23** Milost Gospodina Isusa s vama! **24** Ljubav moja sa svima vama u Kristu Isusu!

2 Korinčanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa, i brat

Timotej: Crkvi Božjoj u Korintu sa svima svetima u svoj Ahaji. **2** Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! **3** Blagoslovjen Bog i Otac

Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehе! **4** On nas tješi u svakoj našoj nevolji da bismo i mi sve koji su u nevolji mogli tješiti onom utjehom kojom nas same tješi Bog. **5** Jer kao što su obilate patnje Kristove u nama, tako je po Kristu obilata i utjeha naša. **6** Bili mi nevoljama pritisnuti za vašu je to utjehu i spasenje; bili utješeni, za vašu je utjehu - djelotvornu: da strpljivo podnesete iste patnje koje i mi podnosimo. **7** I tako je stamena nada naša o vama jer znamo: kao što ste zajedničari patnja tako ste i utjehe. **8** Ne bismo doista htjeli, braćo, da ne znate za nevolju koja nas je snašla u Aziji. Bijasmo prekomjerno, preko snage, opterećeni te smo već strepili i za život. **9** Ali u sebi prihvatismo i smrtnu osudu da se ne bismo uzdali u same sebe, nego u Boga koji uskrisuje mrtve. **10** On nas je od takve smrti izbavio i izbavit će nas; u njega se uzdamo, on će nas i dalje izbavljati. **11** A i vi ćete nam pomagati molitvom da bi mnogi za nas zahvaljivali Bogu na milosti koja nam je darovana posredovanjem mnogih.

12 A ovo je naša slava: svjedočanstvo naše savjesti da smo u svijetu živjeli - osobito prema vama - u svetosti i iskrenosti Božjoj, ne u mudrosti tjelesnoj, nego u Božjoj milosti. **13** Ta i ne pišemo vam drugo ovo što čitate i razumijete; a nadam se da ćete i do kraja razumjeti, **14** kao što nas djelomično i razumjeste: da smo mi vaša slava kao i vi naša u Dan Gospodina našega Isusa. **15** U tom uvjerenju namjeravao sam najprije doći k vama **16** i preko vas prijeći u Makedoniju pa se opet, da biste imali i drugu milost, iz Makedonije vratiti k vama da me vi otpratite u Judeju. **17** Pa jesam li možda bio lakovislen kad sam to namjeravao? Ili što namjeravam, po tijelu namjeravam te je u mene istodobno "Da, da!" i "Ne, ne!"? **18** Bog je svjedok: naša riječ vama nije "Da!" i "Ne!" **19** jer Sin Božji, Isus Krist, koga mi - ja i Silvan i Timotej - vama navijestisemo nije bio "Da!" i "Ne!" nego u njemu bijaše "Da!". **20** Doista, sva obećanja Božja u njemu su "Da!". I stoga po njemu i naš "Amen!" Bogu na slavu! **21** A Bog je onaj koji nas zajedno

s vama utvrđuje za Krista; on nas i pomaza, **22** on nas i zapečati i u srca naša dade zalog - Duha. **23** A ja prizivljem Boga za svjedoka: duše mi, da vas poštēdim, nisam više dolazio u Korint. **24** Ta mi nismo gospodari vaše vjere, nego suradnici vaše radosti. Ta u vjeri ste postojani.

2 Odlučih dakle u sebi da neću k vama opet sa žalošću. **2** Jer ako ja vas ražalostim, a tko će mene obradovati ako ne onaj koga ja žalostim? **3** Zato vam to i napisah da me, kada dođem, ne ražaloste oni koji bi mi imali biti na radost. Uzdam se doista u sve vas, da je moja radost - radost svih vas. **4** Pisah vam uistinu uz mnoge suze, iz velike nevolje i tjeskobe srca, ne da se ražalostite, nego da upoznate moju preveliku ljubav prema vama. **5** Ako me tko ražalostio, nije ražalostio mene, nego u neku ruku - da ne pretjeram - sve vas. **6** Dosta je takvu ona kazna od većine **7** pa ga vi radije pomilujte i utješite da ga pretjerana žalost ne shrva. **8** Zato vas molim, iskažite mu ljubav. **9** Ta zato vam i pisah da vidim jeste li prokušani, jeste li u svemu poslušni. **10** Komu dakle vi što oprostite, tomu i ja; jer i ja, ako kome što oprostih, oprostih poradi vas - pred Kristom, **11** da nas ne nadmudri Sotona. Ta znamo njegove namjere! **12** Kada dodoh u Troadu poradi evanđelja Kristova, premda mi se otvorise vrata u Gospodinu, **13** ne bijaše mi duši spokoja što ne nađoh Tita, brata svoga; oprostih se stoga s njima i podoh u Makedoniju. **14** Ali hvala Bogu koji nas u Kristu uvijek proslavlja te širi po nama na svakome mjestu miris svoga spoznanja. **15** Da, Kristov smo miomiris Bogu i među onima koji se spasavaju i među onima koji propadaju: **16** ovima miris iz smrti za smrt, onima miris iz života za život. A tko je za to podoban? **17** Uistinu, mi nismo kao mnogi koji trguju riječu Božjom, nego iskreno - kao od Boga pred Bogom - u Kristu gorovimo.

3 Počinjemo li opet sami sebe preporučivati? Ili trebamo li, kao neki, preporučna pisma na vas ili od vas? **2** Vi ste pismo naše, upisano u srcima vašim; znaju ga i čitaju svi ljudi. **3** Vi ste, očito, pismo Kristovo kojemu mi poslužismo, napisano ne crnilom, nego Duhom Boga živoga; ne na pločama kamenim, nego na pločama od mesa, u srcima. **4** Takvo pouzdanje imamo po Kristu u Boga. **5** Ne kao da smo sami sobom, kao od sebe, sposobni

što pomisliti, nego naša je sposobnost od Boga. 6 Isusov očituje u našem smrtnom tijelu. 12 Tako smrt On nas osposobi za poslužitelje novoga Saveza, ne djeluje u nama, život u vama. 13 A budući da imamo slova, nego Duha; jer slovo ubija, a Duh oživljuje. 7 isti duh vjere kao što je pisano: Uzvjerovah, zato Pa ako je smrtonosna služba, slovima uklesana u besjedim, i mi vjerujemo pa zato i besjedimo. 14 kamenju, bila tako slavna da sinovi Izraelovi nisu Ta znamo: onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i mogli pogledati u lice Mojsijevo zbog prolazne slave nas će s Isusom uskrisiti i zajedno s vama uza se lica njegova, 8 koliko li će slavnija biti služba Duha. 9 postaviti. 15 A sve je to za vas: da milost - umnožena Jer ako je služba osude bila slavna, mnogo je slavnija - zahvaljivanjem mnogih izobiluje Bogu na slavu. 16 služba pravednosti. 10 I zbilja, nije ni bilo proslavljeni Zato ne malakšemo. Naprotiv, ako se naš izvanjono što je u toj mjeri proslavljen, ako se usporedi čovjek i raspada, nutarnji se iz dana u dan obnavlja. s uzvišenijom slavom. 11 Jer ako je ono prolazno 17 Ta ova malenkost naše časovite nevolje donosi bilo slavno, mnogo je slavnije ovo što ostaje. 12 Imajući dakle takvo pouzdanje, nastupamo sa svom nam obilato, sve obilatije, breme vječne slave (aiōnios g166) 18 jer nama nije do vidljivog nego do nevidljivog: otvorenosću, 13 a ne kao Mojsije koji je stavljao prijevjes na lice da sinovi Izraelovi ne vide svršetak prijevjesa na lice da sinovi Izraelovi ne vide svršetak prolaznoga. 14 Ali otvrdu im pamet. Doista, do dana današnjega zastire taj prijevjes čitanje Staroga zavjeta: nije im otkriveno da je u Kristu prestao. 15 Naprotiv, kad god se čita Mojsije, do danas prijevjes zastire srce njihovo. 16 Ali kad se Izrael obrati Gospodinu, skinut će se prijevjes. 17 Gospodin je Duh, a gdje je Duh Gospodnji, onđe je sloboda. 18 A svi mi, koji otkrivenim licem odrazujemo slavu Gospodnju, po Duhu se Gospodnjem preobražavamo u istu sliku - iz slave u slavi.

4 Zato, budući da po milosrdju imamo ovu službu, ne malakšemo. 2 Ali odrekosmo se sramotnoga prikrivanja: ne nastupamo lukavo niti izopačujemo riječ Božju, nego se objavljuvajućem istine preporučujemo svakoj savjesti ljudskoj pred Bogom. 3 Ako je i zastro evanđelje naše, u onima je zastro koji propadaju: 4 u onima kojima bog ovoga svijeta oslijepi pameti nevjerničke da ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Krista koji je slika Božja. (aiōn g165) 5 Jer ne propovijedamo same sebe, nego Krista Isusa Gospodinom, a sebe slugama vašim poradi Isusa. 6 Ta Bog koji reče: Neka iz tame svjetlost zasine!, on u glinenim posudama da izvanredna ona snaga bude očito Božja, a ne od nas. 8 U svemu pritisnuti, ali ne Isusovo u tijelu našem očituje. 11 Doista, mi se živi Kristu, sada ga tako više ne poznajemo. 12 Dakle, je

5 Znamo doista: ako se razruši naš zemaljski dom, šator, imamo zdanje od Boga, dom nerukotvoren, vječan na nebesima. (aiōnios g166) 2 U ovome doista stenjemo i čeznemo da se povrh njega zaodjenemo svojim nebeskim obitavalištem; 3 dakako, ako se nađemo obučeni, ne goli. 4 Da, i mi koji smo u ovom šatoru, stenjemo opterećeni jer nećemo da budemo svučeni, nego da se još obučemo da život iskapi što je smrtno. 5 A zato nas je sazda Bog - on koji nam dade zalog Duha. 6 Uvijek smo stoga puni pouzdanja makar i znamo: naseljeni u tijelu, iseljeni smo od Gospodina. 7 Ta u vjeri hodimo, ne u gledanju. 8 Da, puni smo pouzdanja i najradnije bismo se iselili iz tijela i naselili kod Gospodina. 9 Zato se i trsimo da mu omilimo, bilo naseljeni, bilo iseljeni. 10 Jer svima nam se pojaviti pred sudištem Kristovim da svaki dobije što je kroz tijelo zaradio, bilo dobro, bilo zlo. 11 Prožeti dakle strahom Gospodnjim uvjeravamo ljudе; razotkriveni smo Bogu, a nadam se - i vašim savjestima. 12 Ne preporučujemo vam opet sami sebe, nego vam dajemo prigodu ponositi se nama, da imate odgovor za one koji se diče licem, a ne zasvijetli u srcima našim da nam spoznanje slave srcem. 13 Doista, ako bijasmo "izvan sebe" - Bogu bijasmo; ako li "pri sebi" - vama bijasmo. 14 Jer ljubav nas Kristova obuzima kad promatramo ovo: jedan za ali ne napušteni; dvoumeći, ali ne zdvajajući; 9 progonjeni, oni koji žive ne žive više sebi, nego onomu koji je ali ne barani, ali ne oboreni - 10 uvijek njih umrije i uskrnsu. 16 Stoga mi od sada nikoga ne umiranje Isusovo u tijelu pronosimo da se i život pozajmimo po tijelu; ako smo i poznivali po tijelu Isusov u tijelu našem očituje. 11 Doista, mi se živi Krista, sada ga tako više ne poznajemo. 17 Dakle, je uvijek na smrt predajemo poradi Isusa da se i život li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle,

nastal! **18** A sve je od Boga koji nas sa sobom pomiri po Kristu i povjeri nam službu pomirenja. **19** Jer Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opačina njihovih i polažući u nas riječ pomirenja. **20** Kristovi smo dakle poslanici; Bog vas po nama se u srcima ste našim te umiremo i živimo zajedno. **21** Njega koji ne okusi grijeha Bog za njakva spokoja nije imalo tijelo naše, nego nevolje nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite odasvud: izvana borbe, iznutra strepnje. **6** Ali Bog, se s Bogom! **21** Njega koji ne okusi grijeha Bog za tješitelj poniznih, utješi nas dolaskom Titovim. **7** Ne nas grijehom učini da mi budemo pravednost Božja u samo dolaskom njegovim, nego i utjehom kojom se njemu.

6 Kao suradnici opominjemo vas da ne primite uzalud milosti Božje. **2** Jer on veli: U vrijeme milosti usliših te i u dan spasa pomogoh ti. Evo sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa. **3** Ni u čemu ne dajemo nikakve sablazni da se ne kudi ova služba, **4** nego se u svemu iskazujemo kao poslužitelji Božji: velikom postojanošću u nevoljama, u potrebama, u tjeskobama, **5** pod udarcima, u tamnicama, u bunama, u naporima, u bdjenjima, u postovima, **6** u čistoći, u spoznanju, u velikodušnosti, u dobroti, u Duhu Svetomu, u ljubavi nehinjenoj, **7** u riječi istinitoj, u snazi Božjoj; oružjem pravde zdesna i sljeva; **8** slavom i sramotom; zlim i dobrim glasom; kao zavodnici, a istiniti; **9** kao nepoznati, a poznati; kao umirući, a evo živimo; kao kažnjeni, a ne ubijeni; **10** kao žalostni, a uvijek radosni; kao siromašni, a mnoge obogaćujemo; kao oni koji ništa nemaju, a sve posjeduju. **11** Usta su naša otvorena vama, Korinčani, srce naše rašireno. **12** Nije vam tjesno u nama, ali je tjesno u vašim grudima. **13** Za uzdarje - kao djeci govorim - raširite se i vi. **14** Ne ujarmljujte se s nevjernicima. Ta što ima pravednost s bezakonjem? Ili kakvo zajedništvo svjetlo s tamom? **15** Kakvu slogu Krist s Belijarom? Ili kakav dio vjernik s nevjernikom? **16** Kakav sporazum hram Božji s idolima? Jer mi smo hram Boga živoga, kao što reče Bog: Prebivat ću u njima i hoditi među njima; i bit ću Bog njihov, a oni narod moj. **17** Zato izidite iz njihove sredine i odvojite se, govori Gospodin, i ništa nečisto ne dotičite i ja ću vas primiti. **18** I bit ću vam otac i vi ćete mi biti sinovi i kćeri, veli Gospodin Svetog.

7 Dakle, budući da imamo ta obećanja, očistimo se, ljubljeni, od svake ljage tijela i duha te dovršimo posvećenje u strahu Božjem. **2** Shvatite nas! Nikomu nismo nanijeli nepravde, nikoga nismo upropastili, nikoga zakinuli. **3** Ne govorim da osudim. Ta rekoh

već: u srcima ste našim te umiremo i živimo zajedno. **4** Veliko je moje pouzdanje u vas, uvelike se vama nevolju našu. **5** Doista, i kada dođosmo u Makedoniju, nevolju našu. **6** Doista, i kada dođosmo u Makedoniju, nevolju našu. **5** Doista, i kada dođosmo u Makedoniju, nevolju našu. **6** Doista, i kada dođosmo u Makedoniju, nevolju našu. **7** Ne volju našu. **8** Doista, i kada dođosmo u Makedoniju, nevolju našu. **9** Doista, i kada dođosmo u Makedoniju, nevolju našu. **10** Doista, i kada dođosmo u Makedoniju, nevolju našu. **11** Gle, doista baš to što ste se po Božju ožalostili, kolikom gorljivošću urodi među vama, pa opravdavanjem, pa ogorčenjem, pa strahom, pa čežnjom, pa revnošću, pa kažnjavanjem. Svi ste time pokazali da ste u onome nedužni. **12** Ako sam vam dakle pisao, nisam to zbog uvreditelja ni zbog uvrijedenoga, nego zbog toga da vam se očituje vaša gorljivost za nas pred Bogom. **13** To nas je utješilo. A povrh te naše utjehe još se mnogo više obradovasmo zbog radosti Titove jer svi vi okrijepiste duh njegov. **14** Doista, ako sam mu se što vama pohvalio, ne postidjeh se, nego kao što smo po istini vama govorili, tako je istina bila i pohvala naša pred Titom. **15** I njegovo je srce prema vama još nježnije kad se sjeti poslušnosti svih vas, kako ga sa strahom i trepetom primiste. **16** Radujem se što se u svemu mogu pouzdati u vas.

8 Priopćujemo vam, braće, milost Božju koja je dana crkvama makedonskim: **2** unatoč mnogim kušnjama i nevoljama izobilna njihova radost i skrajne siromaštvo preli se u bogatstvo darežljivosti. **3** Svjedočim uistinu: oni su nas dragovoljno - po svojim mogućnostima i preko mogućnosti - **4** veoma usrdno molili za milost zajedništva u ovom posluživanju svetih. **5** I to ne samo kako se nadasm, nego same sebe predadoše najprvo Gospodinu, a onda nama, po volji Božjoj. **6** Zato zamolismo Tita da kao što je započeo, tako i dovrši među vama i to djelo

darežljivosti. 7 Stoga kao što se u svemu odlikujete zamoliti braću da unaprijed pođu k vama i da pripreme - u vjeri, i riječi, i spoznaju, i svakoj gorljivosti, i vaš još prije obećani dar te bude pripravan - kao dar u ljubavi svojoj prema nama - odlikujte se i u ovoj darežljivosti, a ne škrtosti. 6 Ta eno: tko sije oskudno, darežljivosti. 8 Ne zapovijedam, nego gorljivošću oskudno će i žeti; a tko sije obilato, obilato će i žeti. drugih prokušavam istinitost vaše ljubavi. 9 Ta poznate 7 Svatko neka dade kako je srcem odlučio; ne sa darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda žalošć ili na silu jer Bog ljubi vesela darivatelja. 8 A bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim Bog vas može obilato obdariti svakovrsnim darom siromaštvom obogatite. 10 Time dajem samo savjet: da u svemu svagda imate svega dovoljno za se i to doista dolikuje vama koji već prošle godine prvi izobilno za svako dobro djelo - 9 kao što je pisano: to započeste, ne samo činom nego i odlukom. 11 Rasipno dijeli, daje sirotinji, pravednost njegova ostaje Sada dovršite to djelo da kao što spremno odlučiste, dovjeka. (aiōn g165) 10 A onaj koji pribavlji sjeme tako prema mogućnostima i dovršite. 12 Jer ima li sjajući kruh za jelo, pribavit će i umnožiti sjeme vaše spremnosti, mila je po onom što ima, a ne po onom i povećati plodove pravednosti vaše. 11 Tako će se čega nema. 13 Ne dakako: drugima olakšica, vama u svemu obogatiti za svakovrsnu darežljivost koja oskudica, nego - jednakost! 14 U sadašnjem trenutku se, našim posredovanjem, izvija u zahvalnicu Bogu. vaš suvišak za njihovu oskudicu da jednom njihov 12 Jer ovo bogoslužno posluživanje ne samo da suvišak bude za vašu oskudicu - te bude jednakost, podmiruje oskudicu svetih nego se i obilno preljeva 15 kao što je pisano: Nije ništa preteklo onome koji u mnoge zahvalnice Bogu. 13 Osvedočeni ovim bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome posluživanjem, slave Boga zbog vašega pokornog koji bijaše nakupio manje. 16 A hvala Bogu koji isповijedanja evanđelja Kristova i zbog velikodušnog je stavio jednaku gorljivost za vas u srce Titovo. zajedništva prema njima i prema svima. 14 A moleći 17 On je prihvatio i molbu, ali budući da je veoma se za vas, čeznu za vama zbog preobilne milosti Božje revan, otide k vama i dragovoljno. 18 S njime pak na vama. 15 Hvala Bogu na njegovu neizrecivom Šaljemo brata kojega s evanđelja slave sve crkve. daru!

19 Štoviše, crkve ga izabraše za našeg suputnika u ovom djelu darežljivosti kojemu služimo - na slavu samoga Gospodina i na našu želju 20 kako bismo izbjegli da nas tko ne prekori zbog ovog obilja kojim raspolaćemo. 21 Doista, revno nastojimo oko dobra ne samo pred Gospodinom nego i pred ljudima. 22 Šaljemo s njima i našega brata koji je, kako smo u mnogome često iskusili, gorljiv, a sada je još mnogo gorljiviji zbog velikoga pouzdanja u vas. 23 A Tito? Moj je drug i suradnik za vas. A braća naša? Poslanici su crkava, slava Kristova. 24 Pružite im dakle pred crkvama dokaz svoje ljubavi i toga da se s pravom vama ponosimo.

9 A o posluživanju svetih suvišno je da vam pišem.

2 Ta poznajem vašu spremnost s koje se vama ponosim pred Makedoncima: "Ahaja je spremna od prošle godine." I vaša gorljivost potaknu mnoge. 3 Ipak šaljem braću da se u tome pogledu ne opovrgne što se vama ponosimo; da budete spremni kao što sam tvrdio te se - 4 ako sa mnom dođu Makedonci i nađu vas nespremne - ne osramotimo s preuzetnosti mi, da ne kažemo vi. 5 Smatrao sam dakle potrebnim ovo: kako je on Kristov, tako smo i mi. 8 Kad bih se doista i malo više pohvalio našom vlaštu - koju nam Gospodin dade za vaše izgrađivanje, a ne rušenje - ne bih se morao stidjeti. 9 Samo da se ne bi činilo kao da vas zastrašujem poslanicama! 10 Jer "poslanice su, kaže, stroge i snažne, ali tjelesna nazočnost nemoćna i riječ bezvrijedna". 11 Takav neka promisli ovo: kakvi smo nenazočni riječju u poslanicama,

takvi smo i nazočni djelom. 12 Ne usuđujemo se, njegovi prerušju u službenike pravednosti. Svršetak doista, izjednačiti ili usporediti s nekim koji sami će im biti po djelima njihovim. 16 Opet velim: da sebe preporučuju, ali nisu razumni jer sami sebe me tko ne bi smatrao bezumnim! Uostalom, primite sobom mjere i sami sebe sa sobom uspoređuju. 13 Me makar i kao bezumna da se i ja nešto malo Mi se pak nećemo hvaliti u bezmjerje, nego po mjeri, pohvalim. 17 Što govorim, ne govorim po Gospodnju, mjerilu što nam ga odmjeri Bog kao mjeru: doprijeti nego kao u bezumlju, u ovoj hvalisavoj smionosti. sve do vas. 14 Jer mi ne posežemo preko svoga, kao 18 Budući da se mnogi hvale po ljudsku, i ja ču se da još nismo stigli do vas. Ta prvi doista doprijesmo hvaliti. 19 Ta rado podnosÄite bezumne, vi umni! 20 do vas s evanđeljem Kristovim. 15 Ne hvalimo se u Da, podnosÄite ako vas tko zarobljava, ako vas tko bezmjerje, tuđim naporima. A nadamo se da ćemo proždire, ako tko otima, ako se tko uznosi, ako vas tko s uzrastom vaše vjere među vama i mi - po našem po obrazu bije. 21 Na sramotu govorim: bili smo, biva, mjerilu - prerasti u izobilje: 16 i preko vaših granica slabl! Ipak, čime se god tko osmjeruje - u bezumlju navijestiti evanđelje, a ne hvastati se onim što je govorim - osmjerujem se i ja! 22 Hebreji su? I ja sam! već učinjeno na tuđem području. 17 Tko se hvali, u Izraelci su? I ja sam! Potomstvo su Abramovo? I ja Gospodinu neka se hvali. 18 Ta nije prokušan tko sam sam! 23 Poslužitelji su Kristovi? Kao mahnit govorim: sebe preporučuje, nego koga preporučuje Gospodin.

11 O kad biste podnjeli nešto malo bezumlja mojega! Da, podnesite me! 2 Ljubomoran sam doista na vas Božjim ljubomorom: ta zaručih vas s jednim mužem, kao čistu djevicu privedorah vas Kristu. 3 Ali se bojim da se - kao što zmija zavede Evu svojom lukavštinom - misli vaše ne pokvare i odmetnu od iskrenosti prema Kristu. 4 Uistinu, ako tko dođe i propovijeda drugog Isusa, kojega mi nismo propovijedali - ili ako drugoga Duha primate, kojega niste primili; ili drugo evanđelje, koje niste prigrili - takva lijepo podnosÄite. 5 Smatram, eto, da ni u čemu nisam manji od "nadapostola". 6 Jer ako sam i nevješt u govoru, nisam u znanju; naprotiv, u svemu vam ga i pred svima očitovasmo. 7 Ili sam grijeh počinio što sam vam - ponizujući sebe da se vi uživisite - besplatno navješćivao Božje evanđelje? 8 Druge sam crkve pljenio, od njih primao potporu da bih mogao vama služiti. I dok bijah u vas, premda u oskudici, nikomu nisam bio na teret. 9 U oskudici su mi pomogla braća koja dodoše iz Makedonije. U svemu sam se čuvao da vam ne budem težak, a i čuvat ču se. 10 Istine mi Kristove u meni, ove mi hvale nitko neće oduzeti u ahajskim krajevima.

11 Zašto? Jer vas ne ljubim? Bog znade! 12 A što ponesen do trećeg neba. 3 I znam da je taj čovjek činim, i dalje ču činiti da izbijem izliku onima koji - da li u tijelu, da li izvan tijela, ne znam, Bog zna izliku traže ne bi li se s nama izjednačili u onom - 4 bio ponesen u raj i čuo neizrecive riječi, kojih čime se hvastaju. 13 Jer takvi su ljudi lažni apostoli, čovjek ne smije govoriti. 5 Time ču se hvaliti, a samim himbeni radnici, prerušuju se u apostole Kristove. 14 I se sobom neću hvaliti osim slabostima svojim. 6 nikakvo čudo! Ta sam se Sotona prerusuje u anđela Uistinu, kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman; svjetla. 15 Ništa osobito dakle ako se i službenici istinu bih govorio. Ali se uzdržavam da ne bi tko

ja još više! U naporima - preobilno; u tamnicama - preobilno; u batinama - prekomjerno; u smrtnim pogiblima - često. 24 Od Židova primio sam pet puta po četrdeset manje jednu. 25 Triput sam bio šiban, jednom kamenovan, triput doživio brodolom, jednu noć i dan proveo sam u bezdanu. 26 Česta putovanja, pogibli od rijeka, pogibli od razbojnika, pogibli od sunarodnjaka, pogibli od pogana, pogibli u gradu, pogibli u pustinji, pogibli na moru, pogibli od lažne braće; 27 u trudu i naporu, često u nespavanju, u gladu i žeđi, često u postovima, u studeni i golotinji! 28 Osim toga, uz drugo, salijetanje svakodnevno, briga za sve crkve. 29 Tko je slab, a ja da ne budem slab? Tko se sablažnjuje, a ja da ne izgaram? 30 Treba li se hvaliti, svojom ču se slabošću hvaliti. 31 Bog i Otac Gospodina Isusa, blagoslovjen u vijeke, zna da ne lažem. (aiōn g165) 32 U Damasku namjesnik kralja Arete čuvaše grad damaščanski hoteći me uhvatiti. 33 Ali kroz proroz spustiše me u košari preko zida te umakoh njegovim rukama.

12 Hvaliti se treba? Ne koristi doduše ali - dolazim na viđenje i objave Gospodnje. 2 Znam čovjeka u Kristu: prije četrnaest godina - da li u tijelu, ne znam; da li izvan tijela, ne znam, Bog zna - taj je bio čovjek neizrecive riječi, kojih čime se hvastaju. 3 I znam da je taj čovjek činim, i dalje ču činiti da izbijem izliku onima koji - da li u tijelu, da li izvan tijela, ne znam, Bog zna izliku traže ne bi li se s nama izjednačili u onom - 4 bio ponesen u raj i čuo neizrecive riječi, kojih čime se hvastaju. 5 Time ču se hvaliti, a samim himbeni radnici, prerušuju se u apostole Kristove. 6 nikakvo čudo! Ta sam se Sotona prerusuje u anđela Uistinu, kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman; svjetla. 15 Ništa osobito dakle ako se i službenici istinu bih govorio. Ali se uzdržavam da ne bi tko

mislio o meni više nego što vidi na meni ili što čuje vama. 4 I raspet bi, istina, po slabosti, ali živi po od mene. 7 I da se zbog uzvišenosti objava ne bih snazi Božoj. I mi smo, istina, slabi u njemu, ali ćemo uzoholio, dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da po snazi Božjoj živjeti s njime za vas. 5 Same sebe me udara da se ne uzoholim. 8 Za to sam triput ispitujte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar molio Gospodina, da odstupi od mene. A on mi reče: ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama? 9 "Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti lnače niste pravi. 6 A spoznat ćete, nadam se, da smo usavršuje." Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim mi pravi. 7 Molimo se Bogu da ne činite nikakva zla; slabostima da se nastani u meni snaga Kristova. 10 ne da se mi pokažemo pravi, nego da vi dobro činite, Zato uživam u slabostima, uvredama, poteškoćama, pa izašli mi i kao nepravi. 8 Ta ništa ne možemo progostvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam protiv istine, nego samo za istinu. 9 Da, radujemo se slab, onda sam jak. 11 Postao sam bezuman! Vi me kad smo mi slabi, a vi jaki. Za to se i molimo, za vaše natjeraste. Ta trebalo je da me vi preporučite jer ni u usavršavanje. 10 To vam nenazočan pišem zato da čemu nisam manji od "nadapostola", premda nisam nazočan ne bih morao oštro nastupiti vlašću koju mi ništa. 12 Znamenja apostolstva moga ostvarena su Gospodin dade za izgrađivanje, a ne za rušenje. 11 među vama u posvemašnjoj postojanosti: znakovima Uostalom, braćo, radujte se, usavršujte se, tješite se, i čudesima i silnim djelima. 13 Ta u čemu ste to manji složni budite, mir njegujte i Bog ljubavi i mira bit će s od drugih crkava, osim što vam ja nisam bio na teret? vama. 12 Pozdravite jedni druge svetim cjelovom. 13 Oprostite mi ovu "nepravdu". 14 Evo, spremam se Pozdravljuju vas svi sveti. 14 Milost Gospodina Isusa treći put doći k vama i neću vam biti na teret jer Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa ne ištem vaše, nego vas. Djeca doista nisu dužna svima vama!

stjecati roditeljima, nego roditelji djeci. 15 A ja ću najradije trošiti i istrošiti se za duše vaše. Ako vas više ljubim, zar da budem manje ljubljen? 16 Ali neka! Ja vas nisam opterećivao, nego, "lukav" kako jesam, "na prijevaru vas uhvatih". 17 Da vas možda nisam zakinuo po kome od onih koje poslah k vama? 18 Zamolio sam Tita i poslao s njime brata. Da vas možda Tit nije u čemu zakinuo? Zar nismo hodili u istom duhu? I istim stopama? 19 Odavna smatrate da se pred vama branimo. Pred Bogom u Kristu govorimo: sve je to, ljubljeni, za vaše izgrađivanje. 20 Bojim se doista da vas kada dođem, možda neću naći kakve bih htio i da ćete vi mene naći kakva ne biste htjeli: da ne bi možda bilo svađa, zavisti, žestina, spletkarenja, klevetanja, došaptavanja, nadimanja, buna; 21 da me opet kada dođem, ne bi ponizio Bog moj kod vas kako ne bih morao oplakivati mnoge koji su prije sagrijesili, a nisu se pokajali za nečistoću i bludnost i razvratnost koju počiniše.

13 Evo treći put idem k vama. Svaka presuda neka počiva na iskazu dvojice ili trojice svjedoka. 2 Onima koji su prije sagrijesili i svima drugima rekoh već i opet - kao onda drugi put nazočan, tako i sada nenazočan - unaprijed velim: ako opet dođem, neću štedjeti. 3 Jer vi tražite dokaz da u meni govori Krist koji prema vama nije nemočan, nego je snažan među

Galačanima

1 Pavao, apostol - ne od ljudi ni po kojem čovjeku, nego po Isusu Kristu i Bogu Ocu koji ga uskrisi od mrtvih - 2 i sva braća koja su sa mnom: Crkvama u Galaciji. 3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista, 4 koji sam sebe dade za grijehu naše da nas istrgne iz sadašnjega svijeta opakoga kao što je volja Boga i Oca našega, (aiōn g165) 5 komu slava u vjeke vjekova! Amen. (aiōn g165)

6 Čudim se da od Onoga koji vas pozva na milost Kristovu tako brzo prelazite na neko drugo evanđelje, 7 koje uostalom i ne postoji. Postoje samo neki koji vas zbunjuju i hoće prevratiti evanđelje Kristovo. 8 Ali kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao neko evanđelje mimo onoga koje vam mi navijestimo, neka je proklet! 9 Što smo već rekli, to sad i ponavljam: navješćuje li vam tko neko evanđelje mimo onoga koje primiste, neka je proklet.

10 Doista, nastojim li ovo pridobiti ljudi ili Boga? Ili idem li za tim da ljudima ugodim? Kad bih sveudilj

nastojao ljudima ugađati, ne bih bio Kristov sluga.

11 Obznanjujem vam, braćo: evanđelje koje sam navješćivao nije od ljudi, 12 niti ga ja od kojeg čovjeka

primih ili naučih, nego objavom Isusa Krista. 13 Ta čuli ste za moje negdašnje ponašanje u židovstvu:

preko svake sam mjere progonio i pustiošio Crkvu Božju 14 te sam u židovstvu, pravreno odan otačkim

predajama, nadmašio mnoge vršnjake u svojem narodu. 15 Ali kad se Onomu koji me odvoji već

od majčine utrobe i pozva milošću svojom, svijedlo

16 otkriti mi Sina svoga da ga navješćujem među poganicima, odmah, ne posavjetovah se s tijelom i krvljem 17 i ne uzidoh u Jeruzalem k onima koji bijahu

apostoli prije mene, nego odoh u Arabiju pa se opet vratih u Damask. 18 Onda nakon tri godine uzidoh u

Jeruzalem potražiti Kefu i ostadoh kod njega petnaest dana. 19 Od apostola ne vidjeh nikoga drugog osim Jakova, brata Gospodinova. 20 Što vam pišem, Bog mi je svjedok, ne lažem. 21 Zatim dođoh u krajeve

sirijske i cilicijske. 22 Osobno pak bijah nepoznat Kristovim crkvama u Judeji. 23 One su samo čule:

"Negdašnji naš progonitelj sada navješćuje vjeru koju je nekoč pustiošio" 24 i slavile su Boga zbog mene.

2 Zatim nakon četrnaest godina opet uzidoh u Jeruzalem s Barnabom, a povedoh sa sobom

i Tita. 2 Uzidoh po objavi i izložih im - napose uglednijima - evanđelje koje propovijedam među poganicima da ne bih možda, ili da nisam, trčao uzalud.

3 Čak ni Tit, pratilac moj, premda Grk, nije bio prisiljen obrezati se, 4 i to radi uljeza, lažne braće, koja se

ušuljaše da vrebaju slobodu koju imamo u Kristu Isusu, ne bi li nas učinili robovima. 5 Ne, ni načas im

nismo popustili, nismo se podložili: da istina evanđelja ostane kod vas! 6 A oni koji štogod znače - bili oni

što bili, nije mi do toga, Bog ne gleda tko je tko - ti uglednici, uistinu, ništa nisu pridometnuli. 7 Nego

naprotiv, vidjevši da mi je povjerenje evanđelje za neobrezane, kao Petru za obrezane - 8 jer Onaj

koji je bio na djelu po Petrovu apostolstvu među obrezanima, bio je na djelu i po meni među poganicima

- 9 i spoznavši milost koja mi je dana, Jakov, Kefa i Ivan, smatrani stupovima, pružiše meni i Barnabi desnice zajedništva: mi ćemo među pogane, a oni

među obrezane! 10 Samo neka se sjećamo siromaha, što sam revno i činio. 11 A kad Kefa stiže u Antiohiju,

u lice mu se usprotivih jer je zavrjedio osudu: 12 doista, prije nego stigše neki od Jakova, blagovao je

zajedno s poganicima; a kad oni dođoše, poceo se povlačiti i odvajati bojeći se onih iz obrezanja. 13

Za njim se povedoše i ostali Židovi te je i Barnaba zaveden tom prijetvornošću. 14 Ali kad vidjeh da

ne hode ravno, po istini evandelja, rekoh Kefi pred svima: "Ako ti, Židov, poganski živiš, a ne židovski,

kako možeš siliti pogane da se požidove?" 15 Mi smo podrijetlom Židovi, a ne "grešnici iz poganstva". 16 Ali

znamo: čovjek se ne opravdava po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. Zato i mi u Krista Isusa

povjerovasmo da se opravdamo po vjeri u Krista, a ne po djelima Zakona jer se po djelima Zakona nitko neće opravdati. 17 Ako se pak po tome što zaiskasmo

opravdati se u Kristu očitovalo da smo i mi grešnici, nije li onda Krist u službi grijeha? Nipošto! 18 Doista,

ako ponovno gradim što sam bio srušio, pokazujem da sam prijestupnik. 19 Ta po Zakonu ja Zakonu umriješ da Bogu živim. S Kristom sam razapet. 20

Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene. 21 Ne dokidam milosti Božje! Doista, ako je opravdanje po Zakonu,

onda je Krist uzalud umro.

3 O bezumni Galačani, tko li vas opčara? A pred imala objaviti. **24** Tako nam je Zakon bio nadzirateljem očima vam je Isus Krist bio ocrtan kao Raspeti. sve do Krista da se po vjeri opravdamo. **25** A otkako **2** Ovo bih samo htio doznati od vas: jeste li primili je nadošla vjera, nismo više pod nadzirateljem. **26** Duha po djelima Zakona ili po vjeri u Poruku? **3** Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu. Tako li ste bezumni? Započeli ste u Duhu pa da **27** Doista, koji ste god u Kristu kršteni, Kristom se sada u tijelu dovršite? **4** Zar ste toliko toga uzalud zaodjenuste. **28** Nema više: Židov - Grk! Nema više: doživjeli? A kad bi doista bilo uzalud! **5** Onaj dakle rob - slobodnjak! Nema više: muško - žensko! Svi ste koji vam daje Duha i čini među vama silna djela, čini vi Jedan u Kristu Isusu! **29** Ako li ste Kristovi, onda li to zbog djela Zakona ili zbog vjere u Poruku? **6** ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju. Tako Abraham povjerova Bogu i uraćuna mu se u pravednost. **7** Shvatite dakle: oni od vjere, to su sinovi Abrahamovi. **8** A Pismo, predviđevši da Bog po vjeri opravdava pogane, unaprijed navijesti Abrahamu: U tebi će blagoslovjeni biti svi narodi. **9** Tako: oni od vjere blagoslovljivu se s vjernikom Abrahamom. **10** Doista, koji su god od djela Zakona, pod prokletstvom su. Ta pisano je: Proklet tko se god ne drži i tko ne vrši svega što je napisano u Knjizi Zakona. **11** A da se pred Bogom nitko ne opravdava Zakonom, očito je jer: Pravednik će od vjere živjeti. **12** Zakon pak nije od vjere, nego veli: Tko ga vrši, u njemu će naći život. **13** Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom - jer pisano je: Proklet je tko god visi na drvetu - **14** da u Kristu Isusu na pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po vjeri. **15** Braćo, po ljudsku govorim: već i ljudski valjan savez nitko ne poništava niti mu što dodaje. **16** A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: "i potomcima" kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomstvu tvojem, to jest Kristu. **17** Ovo hoću kazati: Saveza koji je Bog valjano sklopio ne obeskrepljuje Zakon, koji je nastao četiri stotine i trideset godina poslije, i ne dokida obećanja. **18** Doista, ako se baština zadobiva po Zakonu, ne zadobiva se po obećanju. A Abrahama je Bog po obećanju obdario. **19** Čemu onda Zakon? Dometnut je poradi prekršaja dok ne dođe potomstvo komu je namijenjeno obećanje; sastavljen je po anđelima preko posrednika. **20** Posrednika pak nema gdje je samo jedan. A Bog je jedan. **21** Zar je dakle Zakon protiv obećanja Božjih? Nipošto! Jer da je dan Zakon koji bi mogao oživljavati, pravednost bi doista proizlazila iz Zakona. **22** Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh da se, po vjeri u Isusa Krista, obećano dade onima koji vjeruju. **23** Prije dolaska vjere, pod Zakonom zatvoreni, bili smo čuvani za vjeru koja se imala objaviti.

4 Hoću reći: sve dok je baštinik maloljetan, ništa se ne razlikuje od roba premda je gospodar svega: **2** pod skrbnicima je i upraviteljima sve do dana koji je odredio otac. **3** Tako i mi: dok bijasmo maloljetni, robovasmo počelima svijeta. **4** A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podložan **5** da podložnike Zakona otkupi te primimo posinstvo. **6** A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji klječe: "Abba! Oče!" **7** Tako više nisi rob nego sin; ako pak sin, onda i baštinik po Bogu. **8** Onda dok još niste poznavali Boga, služili ste bogovima koji po naravi to nisu. **9** Ali sada kad ste spoznali Boga - zapravo, kad je Bog spoznao vas - kako se sad opet vraćate k nemoćnim i bijednim počelima i opet im, ponovno, hoćete robovati? **10** Dane pomno opslužujete, i mjesece, i vremena, i godine! **11** Sve se bojim za vas! Da se možda nisam uzalud trudio oko vas! **12** Postanite, braćo, molim vas, kao ja jer i ja postadoh kao vi. Ničim me niste povrijedili. **13** Znate: prvi sam vam put za bolesti navješćivao evandelje. **14** Svoju kušnju, moje tijelo, niste ni prezreli ni odbacili, nego ste me primili kao anđela Božjega, kao Krista Isusa. **15** Gdje je sada ono vaše blaženstvo? Svjedočim vam doista: kad bi bilo moguće, oči biste svoje bili iskopali i dati mi ih. **16** Tako? Postadoh li vam neprijateljem propovijedajući vam istinu? **17** Oni revnuju za vas, ne časno, nego - odvojiti vas hoće da onda vi za njih revnujete. **18** Dobro je da se za vas revnuje u dobur uvijek, a ne samo kad sam nazočan kod vas, **19** dječice moja, koju ponovno u trudovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama. **20** Htio bih sada biti kod vas, pa i jezik promijeniti, jer ne znam što bih s vama. **21** Recite mi vi, koji želite biti pod Zakonom, zar ne čujete Zakona? **22** Ta pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje i jednoga od slobodne. **23** Ali onaj od ropkinje rođen je po tijelu, a onaj od

slobodne snagom obećanja. 24 To je slika. Doista, te razdori, strančarenja, 21 zavisti, pijančevanja, pijanke žene dva su Saveza: jedan s brda Sinaja, koji rađa za i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam ropstvo - to je Hagara. 25 Jer Hagara znači brdo Sinaj već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu jer robuje neće baštiniti. 22 Plod je pak Duha: ljubav, radost, zajedno sa svojom djecom. 26 Onaj pak Jeruzalem mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, 23 gore slobodan je; on je majka naša. 27 Pisano je blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona. 24 Koji doista: Kliči, nerotkinjo, koja ne rađaš, podvikuj od su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama. radosti, ti što ne znaš za trudove! Jer osamljena više 25 Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo! 26 djece ima negoli udana. 28 Vi ste, braćo, kao Izak, Ne hlepimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedni djeca obećanja. 29 I kao što je onaj po tijelu druge, ne zavidajmo jedni drugima!

rođeni progonio onoga po duhu rođenoga, tako je i sada. 30 Nego, što veli Pismo? Otjeraj sluškinju i sina njezina jer sin sluškinje ne smije biti baštinik sa sinom slobodne. 31 Zato, braćo, nismo djeca ropkinje nego slobodne.

6 Braćo, ako se tko i zatekne u kakvu prijestupu, vi, duhovni, takva ispravljajte u duhu blagosti. A pazi na samoga sebe da i ti ne podlegneš napasti. 2 Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov! 3 Jer misli li tko da jest štogod, a nije ništa,

5 Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i sam sebe vara. 4 Svatko neka ispita sam svoje djelo ne dajte se ponovno u jaram ropstva! 2 Evo ja, pa će onda u samom sebi imati čime se dičiti, a ne u Pavao, velim vam: ako se obrežete, Krist vam ništa usporedbi s drugim. 5 Ta svatko će nositi svoj teret. neće koristiti. 3 I ponovo jamčim svakom čovjeku koji se obreže: dužan je opsluživati sav Zakon. 4 Prekinuli 6 Koji se uči Riječi, neka sva dobra dijeli sa svojim milosti ste ispalili. 5 Jer mi po Duhu iz vjere očekujemo Što tko sije, to će i žeti! 8 Doista, tko sije u tijelo pravednost, nadu svoju. 6 Uistinu, u Kristu Isusu svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni. (aiōnios g166) 9 Neka nam ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje - vjera ljubavlju djelotvorna. 7 Dobro ste trčali; tko ćemo vrijeme žeti! 10 Dakle, dok imamo vremena, li vas je samo sprječio da se više ne pokoravate činimo dobro svima, ponajpače domaćima u vjeri. 11 istini? 8 Ta pobuda nije od Onoga koji vas zove! 9 Gledajte kolikim vam slovima pišem svojom rukom. Malo kvasca cijelo tijesto ukvasa. 10 Ja se uždam 12 Svi koji se hoće praviti važni tijelom, sile vas na u vas u Gospodinu: vi nećete drukčije misliti. A tko obrezanje, samo da zbog križa Kristova ne bi trpjeli vas zbunjuje, snosit će osudu, tko god bio. 11 A ja, progonstvo. 13 Ta ni sami obrezani ne opslužuju braćo, ako sveudilj propovijedam obrezanje, zašto me Zakona, ali hoće da se vi obrežete da bi se mogli sveudilj progone? Onda je obeskrjepljena sablazan ponositi vašim tijelom. 14 A ja, Bože sačuvaj da bih križa! 12 Uškopili se oni koji vas podbunjaju! 13 se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svjetu. 15 ta sloboda ne bude izlikom tijelu, nego - ljubavlju Uistinu, niti je što obrezanje niti neobrezanje, nego - služite jedni drugima. 14 Ta sav je Zakon ispunjen novo stvorene. 16 A na sve koji se ovoga pravila u jednoj jedinoj riječi, u ovoj: Ljubi bližnjega svoga budu držali, i na sveg Izraela Božjega - mir i milosrđe! kao sebe samoga! 15 Ako li pak jedni druge grizete 17 Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom i gledete, pazite da jedni druge ne proždrete. 16 tijelu nosim biljege Isusove! 18 Milost Gospodina Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo! Amen tijela! 17 Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. Doista, to se jedno drugomu protivi da ne činite što hoćete. 18 Ali ako vas Duh vodi, niste pod Zakonom. 19 A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost, 20 idolopoklonstvo, vračanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkařenja,

Efežanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa: svetima koji su u Efezu i vjernima u Isusu Kristu. **2** Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! **3** Blagoslovjen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, on koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima, u Kristu. **4** Tako: u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim; **5** u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje, **6** na hvalu Slave svoje milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenome **7** u kome, njegovom krvlju, imamo otkupljenje, otpuštenje prijestupa po bogatstvu njegove milosti. **8** Nju preobilno u nas uli zajedno sa svom mudrošću i razumijevanjem **9** obznanići nam otajstvo svoje volje po dobrohotnom naumu svojem što ga prije u njemu zasnova. **10** da se provede punina vremena: uglaviti u Kristu sve - na nebesima i na zemlji. **11** U njemu, u kome i nama - predodređenima po naumu Onoga koji sve izvodi po odluci svoje volje - u dio pade **12** da budemo na hvalu Slave njegove - mi koji smo se već prije nadali u Kristu. **13** U njemu ste i vi, pošto ste čuli Riječ istine - evanđelje spasenja svoga - u njemu ste, prigrivši vjeru, opečaćeni Duhom obećanim, Svetim, **14** koji je zalog naše baštine: otkupljenja, posvojenja - na hvalu Slave njegove. **15** Zato i ja, otkad sam čuo za vašu vjeru u Gospodinu Isusu i za ljubav prema svima svetima, **16** ne prestajem zahvaljivati za vas i sjećati vas se u svojim molitvama: **17** Bog Gospodina našega Isusa Krista, Otac Slave, dao vam Duha mudrosti i objave kojom ćeće ga spoznati; **18** prosvijetlio vam oči srca da upoznate koje li nade u pozivu njegovu, koje li bogate slave u baštini njegovoj među svetima **19** i koje li prekomjerne veličine u moći njegovoj prema nama koji vjerujemo: ona je primjerena djelotvornosti sile i snage njegove **20** koju na djelu pokaza u Kristu, kad ga uskrisi od mrtvih i posjede sebi zdesna na nebesima **21** iznad svakog Vrhovništva i Vlasti i Moći i Gospodstva i svakog imena imenovana ne samo na ovom svijetu nego i u budućemu. (aiōn g165) **22** Sve mu podloži pod noge, a njega postavi - nad svime - Glavom Crkvi, **23** koja je Tijelo njegovo, punina Onoga koji sve u svima ispunja.

2 I vi bijaste mrtvi zbog prijestupa i grijeha **2** u kojima ste nekoć živjeli po Eonu ovoga svijeta, po Knezu vlasti zraka, po tomu duhu koji sada djeluje u sinovima neposlušnima. (aiōn g165) **3** Među njima smo i mi nekoć živjeli u požudama tijela svoga, udovoljavajući prohtjevima tijela i čudi, te po naravi bijasmo djeca gnjeva kao i drugi. **4** Ali Bog, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi kojom nas uzljubi, **5** nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupa, oživi zajedno s Kristom - milošću ste spašeni! - **6** te nas zajedno s njim uskrisi i posadi na nebesima u Kristu Isusu: **7** da u dobrohotnosti prema nama u Kristu Isusu pokaže budućim vjekovima preobilno bogatstvo milosti svoje. (aiōn g165) **8** Ta milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar! **9** Ne po djelima, da se ne bi tko hvastao. **10** Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi da u njima živimo. **11** Spominjite se stoga da nekoč bijaste neznačajci u tijelu - neobrezanicima su vas zvali oni koji se zovu obrezani, rukom, na tijelu - **12** i da u ono vrijeme bijaste izvan Krista, udaljeni od građanstva izraelskoga, tuđi Savezima obećanja, bez nade bijaste i neznačajci na svijetu. **13** Sada pak, u Kristu Isusu, vi koji nekoć bijaste daleko, dođoste blizu - po Krvi Kristovoj. **14** Doista, on je mir naš, on koji od dvoga učini jedno: pregradu razdvojnici, neprijateljstvo razori u svome tijelu. **15** Zakon zapovijedi s propisima obeskrnjepi da u sebi, uspostavljajući mir, od dvojice sazda jednoga novog čovjeka **16** te obojicu u jednome Tijelu izmiri s Bogom po krizu, ubivši u sebi neprijateljstvo. **17** I dođe te navjesti mir vama daleko i mir onima blizu, **18** jer po njemu jedni i drugi u jednome Duhu imamo pristup Ocu. **19** Tako dakle više niste tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani ste svetih i ukućani Božji **20** nazidani na temelju apostola i proraka, a zaglavni je kamen sam Krist Isus. **21** U njemu je sva građevina povezana i raste u hram svet u Gospodinu. **22** U njemu ste i vi ugrađeni u prebivalište Božje u Duhu.

3 Radi toga ja, Pavao, sužanj Krista Isusa za vas pogane... **2** Zacijelo ste čuli za rasporedbu milosti Božje koja mi je dana za vas: **3** objavom mi je obznanjeno otajstvo, kako netom ukratko opisah. **4** Čitajući to, možete dokučiti kako ja shvaćam Kristovo otajstvo, **5** koje nije bilo obznanjeno sinovima ljudskim drugih naraštaja. Ono je sada u Duhu objavljeno

svetim njegovim apostolima i prorocima: 6 da su do mjere uzrasta punine Kristove: 14 da više ne pogani subaštinici i "sutijelo" i sudionici obećanja budemo nejačad kojom se valovi poigravaju i koje u Kristu Isusu - po evanđelju, 7 kojega postadoh goni svaki vjetar nauka u ovom kockanju ljudskom, poslužiteljem darom milosti Božje koja mi je dana u lukavosti što put krči zabludi. 15 Nego, istinući djelotvornošću snage njegove. 8 Meni, najmanjemu u ljubavi da poradimo te sve uzraste u Njega, koji od svih svetih, dana je ova milost: poganim biti je Glava, Krist, 16 od kojega sve Tijelo, usklađeno blagovjesnikom neistraživog bogatstva Kristova 9 i i povezano svakovrsnim zglobom zbrinjavanja po osvijetliti rasporedbu otajstva, pred vjekovima skrivena djelotvornosti primjerenoj svakom pojedinom dijelu, u Bogu, koji sve stvori, (aiōn g165) 10 da sada - po promiče svoj rast na sazidivanje u ljubavi. 17 Ovo Crkvi - Vrhovništvinama i Vlastima na nebesima bude govorim i zaklinjem u Gospodinu: ne živite više kao obznanjena mnogolika mudrost Božja. 11 zasnovana - što pogani žive - u ispravnosti pameti nijihove: 18 po naumu o vjekovima - u Kristu Isusu Gospodinu zamraćena uma, udaljeni od života Božjega, sve zbog našemu. (aiōn g165) 12 U njemu, s pouzdanjem po vjeri neznanja koje je u njima, zbog okorjelosti srca njihova. u njega, imamo sloboden pristup. 13 Zato ne klonite, 19 Sami su sebe otupili i podali se razvratnosti da molim, s nevolja mojih za vas! One su slava vaša! 14 bi u pohlepi počinjali svaku nečistoću. 20 Vi pak ne Zato prigibam koljena pred Ocem, 15 od koga ime naučiste tako Krista, 21 ako ste ga doista čuli i u svakom očinstvu na nebu i na zemlji: 16 neka vam njemu bili poučeni kako je istina u Isusu: 22 da vam dadne po bogatstvu Slave svoje ojačati se po Duhu je odložiti prijašnje ponašanje, starog čovjeka, koga njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka 17 da po vjeri varave požude vode u propast, 23 a obnavljati se Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni duhom svoje pameti 24 i obuci novog čovjeka, po i utemeljeni 18 mognete shvatiti sa svima svetima Bogu stvorena u pravednosti i svetosti istine. 25 Zato što je Dužina i Širina i Visina i Dubina 19 te spoznati odložite laž i gorovite istinu jedan drugomu jer udovi nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve smo jedni drugima. 26 Srdite se, ali ne griješite! Sunce Punine Božje. 20 Onomu pak koji snagom u nama nek ne zađe nad vašom srdžbom 27 i ne dajte mesta djelatnom može učiniti mnogo izobilnije nego li mi davlu. 28 Tko je kralj, neka više ne krade, nego neka moliti ili zamisliti - 21 Njemu slava u Crkvi i u Kristu Isusu za sva pokoljenja vijeka vjekovječnoga! Amen. (aiōn g165)

4 Zaklinjem vas dakle ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću i blagošću, sa strpljivošću živite dostoјno poziva kojim ste pozvani! 2 Podnosite jedni druge u ljubavi; 3 trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! 4 Jedno tijelo i jedan Duh - kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! 5 Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! 6 Jedan Bog

i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima! 7 A svakomu je od nas dana milost po mjeri dara Kristova.

8 Zato veli: Na visinu uzađe vodeći sužnje, dade dare i side u donje krajeve, na zemlju? 10 Koji side, isti je onaj koji i uzađe ponad svih nebesa da sve ispuni. 11 On i "dade" jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje 12 da opremi svete za djelo služenja, za izgradivanje Tijela Kristova. 13 dok svi ne prispijemo do jedinstva

5 Budite dakle naslijedovatelji Božji kao djeca ljubljena 2 i hodite u ljubavi kao što je i Krist ljubio vas i sebe predao za nas kao prinos i žrtvu Bogu na ugodan miris. 3 A bludnost i svaka nečistoća ili pohlepa neka se i ne spominje među vama, kako dolikuje svetima! 4 Ni prostota, ni ludorija, ni dvosmislica, što se ne priliči, nego radije zahvaljivanje! 5 Jer dobro znajte ovo: nijedan bludnik, ili bestidnik, ili pohlepnik - taj idolopoklonik - nema baštine u kraljevstvu Kristovu i Božjemu. 6 Nitko neka vas vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka savršena, ispraznim riječima ne zavarava: zbog toga dolazi

gnjev Božji na sinove neposlušne. **7** Nemajte dakle ulagaju ljudima, nego kao sluge Kristove koje zdrušno ništa s njima! **8** Da, nekoč bijaste tama, a sada ste vrše volju Božju; **7** dragovoljno služe - kao Gospodinu, svjetlost u Gospodinu: kao djeca svjetlosti hodite - **9** a ne ljudima, **8** znajući da će svatko, bio on rob ili plod je svjetlosti svaka dobrota, pravednost i istina slobodnjak, učini li što dobro, za to dobiti plaću od - **10** i odlučite se za ono što je milo Gospodinu. Gospodina. **9** I vi, gospodari, isto se tako vladajte **11** A nemajte udjela u jalovim djelima tame, nego prema njima: kanite se prijetnje, znajući da je i njihov ih dapače raskrinkavajte, **12** jer što potajno čine, i vaš Gospodar na nebesima i da u njega nema sramota je i govoriti. **13** A sve što se raskrinka, pod pristranosti. **10** Ubuduće jačajte se u Gospodinu i u svjetlošću postaje sjajno; što je pak sjajno, svjetlost silnoj snazi njegovo. **11** Obucite svu opremu Božju. **12** Zato veli: "Probudi se, ti što spavaš, ustani od mrtvih i zasvijetlij! će ti Krist." **15** Razmotrite dakle Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv pomno kako živite! Ne kao ludi, nego kao mudri! **16** Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača ovoga Iskupljujte vrijeme jer dani su zli! **17** Zato ne budite mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima. nerazumnii, nego shvatite što je volja Gospodnja! **18** I (aión g165) **13** Zbog toga posegnite za svom opremom ne opijajte se vinom u kojem je razuzdanost, nego Božjom da uzmognete odoljeti u dan zli i održati se - punite se Duhom! **19** Razgovarajte među sobom kada sve nadvladate. **14** Držite se dakle! Opašite psalmima, hvalospjevima i duhovnim pjesmama! bedra istinom, obucite oklop pravednosti, **15** potpašite Pjevajte i slavite Gospodina u svom srcu! **20** Svakda i noge spremnošću za evanđelje mira! **16** U svemu za sve zahvaljujte Bogu i Ocu u imenu Gospodina imajte uza se štit vjere: njime ćete moći ugasiti našega Isusa Krista! **21** Podložni budite jedni drugima ognjene strijele Zloga. **17** Uzmite i kacigu spasenja i u strahu Kristovu! **22** Žene svojim muževima kao mač Duha, to jest Riječ Božju. **18** Svakovrsnom se Gospodinu! **23** Jer muž je glava žene kao i Krist molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite. Glava Crkve - On, Spasitelj Tijela. **24** Pa kao što se Poradi toga i bdiye sa svom ustrajnošću i molitvom Crkva podlaže Kristu, tako i žene muževima u svemu! za sve svete, **19** i za me, da mi se otvore usta i dade **25** Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist ljubio riječ hrabro obznaniti otajstvo evanđelja **20** kojeg sam Crkvu te sebe predao za nju **26** da je posveti, očistivši poslanik u okovima, da se ohrabrim o njemu kako je kupelji vode uz riječ **27** te sebi predvede Crkvu treba govoriti. **21** A da i vi znate što je sa mnom, kako slavnui, bez ljage i nabora ili čega takva, nego da mi je, o svemu će vas obavijestiti Tihik, ljubljeni brat bude sveta i bez mane. **28** Tako treba da i muževi i vjerni poslužitelj u Gospodinu. **22** Njega šaljem k ljube svoje žene kao svoja tijela. Tko ljubi svoju ženu, vama baš zato da znate kako smo i da ohrabri srca sebe ljubi. **29** Ta nitko nikada ne mrzi svoga tijela, vaša. **23** Mir braći i ljubav, s vjerom, od Boga Oca i nego ga hrani i njeguje kao i Krist Crkvu. **30** Doista, Gospodina Isusa Krista! **24** Milost sa svima koji ljube mi smo udovi njegova Tijela! **31** Stoga će čovjek Gospodina našega Isusa Krista - u neraspadljivosti. ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; dvoje njih bit će jedno tijelo. **32** Otajstvo je to veliko! Ja smjeram na Krista i na Crkvu. **33** Dakle, neka svaki od vas ljubi svoju ženu kao samog sebe, a žena neka poštuje svog muža.

6 Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno. **2** Poštuj oca svoga i majku - to je prva zapovijed s obećanjem: **3** da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji. **4** A vi, očevi, ne srdite djece svoje, nego ih odgajajte stegom i urazumljivanjem Gospodnjim! **5** Robovi, slušajte svoje zemaljske gospodare kao Krista - sa strahom i trepetom, u jednostavnosti srca. **6** Ne naoko, kao oni koji se

Filipljanima

1 Pavao i Timotej, sluge Krista Isusa, svima svetima u Kristu Isusu koji su u Filipima, s nadglednicima i poslužiteljima. **2** Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! **3** Zahvaljujem Bogu svomu kad vas se god sjetim. **4** Uvijek se u svakoj svojoj molitvi za vas s radošću molim **5** zbog vašeg udjela u evanđelju od onoga prvog dana sve do sada - **6** uvjeren u ovo: Onaj koji otpoče u vama dobro djelo, dovršit će ga do Dana Krista Isusa. **7** I pravo je da tako osjećam o svima vama! Ta ja vas nosim u srcu jer u okovima mojim i u obrani i utvrđivanju evanđelja svi ste vi suzajedničari moje milosti. **8** Bog mi je doista svjedok koliko žudim za svima vama srcem Isusa Krista! **9** I molim za ovo: da ljubav vaša sve više i više raste u spoznaju i potpunu pronicanju **10** te mognete prosuditi što je najbolje da budete čisti i bespriječni za Dan Kristov, **11** puni ploda pravednosti po Isusu Kristu - na slavu i hvalu Božju. **12** A hoću da znate, braće: ovaj se moj udes pače okrenuo u napredovanje evanđelja **13** tako da se moji okovi u Kristu razglasile u svem pretoriju i među svima drugima, **14** a većina braće u Gospodinu, ohrabrena mojim okovima, još se više usuđuje neustrašivo zboriti Riječ. **15** Neki, istina, propovijedaju Krista iz zavisti i nadmetanja, a neki iz dobre volje: **16** ovi iz ljubavi jer znaju da sam ovdje za obranu evanđelja; **17** oni pak Krista navješćuju iz suparništva, neiskreno - misleći da će tako otežati nevolju mojih okova. **18** Pa što onda? Samo se na svaki način, bilo himbeno, bilo istinito, Krist navješćuje. I tome se radujem, a i radovat ću se. **19** Jer znadem: po vašoj molitvi i pomoći Duha Isusa Krista to će mi biti na spasenje, **20** kako željno i očekujem i nadam se da se ni zbog čega neću smesti, nego da će se mojom posvemašnjom odvažnošću - kako uvijek tako i sada - Krist uzveličati u mome tijelu, bilo životom, bilo smrću. **21** Ta meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak! **22** A ako mi živjeti u tijelu omogućuje plodno djelovanje, što da odaberem? Ne znam! **23** Pritješnjen sam od ovoga dvoga: želja mi je otići i s Kristom biti jer to je mnogo, mnogo bolje; **24** ali ostati u tijelu potrebnije je poradi vas. **25** U to uvjeren, znam da ću ostati i biti uz vas sve, za vaš napredak i na radost vjere, **26** da ponos vaš mnome poraste u

Kristu Isusu kad opet dođem k vama. **27** Samo se ponašajte dostoјno evanđelja Kristova, pa - došao ja i vidio vas ili nenazočan slušao što je s vama - da mogu utvrditi kako ste postojani u jednomu duhu i jednodušno se zajednički borite za evanđeosku vjeru **28** ne plašći se ni u čemu protivnika. To je njima njava njihove propasti, a vašega spasenja, i to od Boga. **29** Jer vama je dana milost: "za Krista", ne samo u njega vjerovati nego za njega i trpjeti, **30** isti boj bijući koji na meni vidjeste i sada o meni čujete.

2 Ima li dakle u Kristu kakve utjehe, ima li kakva ljubazna bodrenja, ima li kakva zajedništva Duha, ima li kakva srca i samilosti, **2** ispunite me radošću: složni budite, istu ljubav njegujte, jednodušni, jedne misli budite; **3** nikakvo suparništvo ni umišljenost, nego - u poniznosti jedni druge smatrajte višima od sebe; **4** ne starajte se samo svaki za svoje, nego i za ono što se tiče drugih! **5** Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu: **6** On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, **7** nego sam sebe "opljeni" uvezši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, **8** ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu. **9** Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim imenom, **10** da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnika, zemnika i podzemnika. **11** I svaki će jezik priznati: "Isus Krist jest Gospodin!" - na slavu Boga Oca. **12** Tako, ljubljeni moji, poslušni kako uvijek bijaste, ne samo kao ono za moje naznočnosti nego mnogo više sada, za moje nenazočnosti, sa strahom i trepetom radite oko svoga spasenja! **13** Da, Bog u svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati. **14** Sve činite bez mrmljanja i oklijevanja **15** da budete bespriječni i čisti, djeca Božja neporočna posred poroda izopačena i lukava u kojem svjetlite kao svjetila u svijetu **16** držeći riječ Života meni na ponos za Dan Kristov, što nisam zaludu trčao niti se zaludu trudio. **17** Naprotiv, ako se ja i izlijevam za žrtvu i bogoslužje, za vjeru vašu, radostan sam i radujem se sa svima vama. **18** A tako i vi budite radosni i radujte se sa mnom. **19** Nadam se u Gospodinu Isusu da ću vam uskoro poslati Timoteja da mi odlane kad saznam što je s vama. **20** Nikoga doista nemam tako srodne duše tko bi se kao on svojski za vas pobrinuo **21** jer svi traže svoje, a ne ono što je Isusa Krista. **22** A prokušanost vam je njegova poznata: kao dijete s

ocem služio je sa mnom evanđelju. 23 Njega se dakle objaviti. 16 Samo, držimo se onoga do čega smo stigli! nadam poslati tek što razvidim što je sa mnom. 24 A 17 Braćo! Naslijedovatelji moji budite i promatrajte uvjeren sam u Gospodinu da ču i sam uskoro doći. one koji žive po uzoru koji imate u nama. 18 Jer 25 Smatrao sam potrebnim poslati k vama Epafroditu, često sam vam govorio, a sada i plačući govorim: brata, suradnika i suborca moga kojega ste poslali da mnogi žive kao neprijatelji križa Kristova. 19 Svršetak mi poslužuje u potrebi. 26 Jer je čeznuo za svima im je propast, bog im je trbuš, slava u sramoti - jer vama i bio zabrinut što ste saznavali da je obolio. 27 I misle na zemaljsko. 20 Naša je pak domovina na doista je gotovo na smrt bio obolio, ali Bog mu se nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina smilovao, ne samo njemu nego i meni, da me ne našega Isusa Krista: 21 snagom kojom ima moć sve zadesi žalost na žalost. 28 Brže ga dakle poslah da sebi podložiti on će preobraziti ovo naše bijedno tijelo se, pošto ga vidite, opet obradujete, i ja da budem i suobličiti ga tijelu svomu slavnому.

manje žalostan. 29 Primitate ga dakle u Gospodinu sa svom radosti i poštujte takve 30 jer se za djelo Kristovo smrti sasvim približio, životnoj se pogibli izložio da nadopuni ono u čemu me vi ne mogoste poslužiti.

4 Stoga, braćo moja ljubljena i željkovana, radosti moja i vjenče moj, tako - čvrsto stojte u Gospodinu. 2 Evodiju zaklinjem, i Sintihu zaklinjem da budu složne u Gospodinu. 3 Da, molim i tebe, čestiti druže, pomaži im jer su se one u evanđelju borile zajedno sa mnom,

3 Uostalom, braćo moja, radujte se u Gospodinu!

i s Klementom i ostalim mojim suradnicima, kojih

Pisati vam jedno te isto meni nije dosadno, a za vas je sigurnije. 2 Čuvajte se tih pasa, čuvajte uvijek! Ponavljam: radujte se! 5 Blagost vaša neka se tih opakih radnika, čuvajte se te osakaćenosti! je znana svim ljudima! Gospodin je blizu! 6 Ne 3 Jer mi smo obrezanje, mi koji u Duhu Božjem budite zabrinuti ni za što, nego u svemu - molitvom i obavljamo bogoslužje i dičimo se Kristom Isusom, a prošnjom, sa zahvaljivanjem - očituju svoje molbe ne pouzdajemo se u tijelo, 4 iako bih se ja mogao Bogu. 7 I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat pouzdati i u tijelo. Smatra li tko drugi da se može če srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu. 8 Uostalom, uzdati u tijelo, ja još više: 5 obreza osmog dana, od braćo, što je god istinito, što god časno, što god roda sam Izraelova, plemena Benjamnova, Hebrej od pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god Hebreja; po Zakonu farizej, 6 po revnosti progonitelj hvalevrijedno; je li što krepost, je li što pohvala - to Crkve, po pravednosti zakonskoj besprjekoran. 7 Ali nek vam je na srcu! 9 Što ste naučili, i primili, i čuli, i što mi god bijaše dobitak, to poradi Krista smatram vidjeli na meni - to činite i Bog mira bit će s vama! 10 gubitkom. 8 Štoviše, čak sve gubitkom smatram zbog Uvelike se obradovah u Gospodinu što ste napokon onoga najizvrsnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista, procvali te mislite na me; mislili ste i prije, ali niste Gospodina mojega, radi kojega sve izgubili i otpadom imali prigode. 11 Govorim to ne zbog oskudice, ta smatram: da Krista steknem 9 i u njemu se nađem naučen sam u svakoj prigodi biti zadovoljan. 12 Znam - ne svojom pravednošću, onom od Zakona, nego i oskudijevati, znam i obilovati! Na sve sam i na svašta pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga, na vjeri navikao: i sit biti i gladovati, i obilovati i oskudijevati. utemeljeno - 10 da upoznam njega i snagu uskrsnuća 13 Sve mogu u Onome koji me jača! 14 Ipak, lijepo je njegova i zajedništvo u patnjama njegovim, 11 ne bih od vas što sa mnom podijelite moju nevolju. 15 A i vi, li kako, suočeni smrți njegovoj, prispij k uskrsnuću Filipljani, znate: u početku evanđelja, kad otputovali od mrtvih. 12 Ne kao da sam već postigao ili dopro iz Makedonije, nijedna mi se Crkva nije pridružila u do savršenstva, nego - hitim ne bih li kako dohvatio pogledu izdataka i primitaka, doli vi jedini. 16 Čak ste jer sam i zahvaćen od Krista. 13 Braćo, ja nipošto ne mi i u Solun i jednom, i dvaput, za potrebe poslali. 17 smatram da sam već dohvatio. Jedno samo: što je Ne, ne tražim dara; tražim samo plod izobilan u vašu za mnom, zaboravljam, za onim što je preda mnom, korist. 18 Imam svega i u izobilju; namiren sam otkad prežem, 14 k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva po Epafroditu primih ono da vas, miris ugodan, žrtvu Božjeg u Kristu Isusu. 15 Koji smo god zreli, ovako milu, ugodnu Bogu. 19 A Bog moj ispunit će svaku mislimo! I ako što drukčije mislite, Bog će vam ovako vašu potrebu po bogatstvu svome, veličanstveno, u

Kristu Isusu. 20 Bogu pak, Ocu našemu, slava u vijeke
vjekova! Amen. (aiōn g165) 21 Pozdravite svakoga
svetog u Kristu Isusu. Pozdravljuju vas braća koja su
sa mnom. 22 Pozdravljuju vas svi sveti, ponajprije
oni iz careva dvora. 23 Milost Gospodina Isusa Krista
s duhom vašim!

Kološanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa, i brat Timotej: 2 Kološanima, svetoj i vjernoj braći u Kristu. Milost vam i mir od Boga, Oca našega! 3 Zahvaljujemo Bogu, Ocu Gospodina našega Isusa Krista, svagda za vas moleći. 4 Jer čuli smo za vašu vjeru u Kristu Isusu i za ljubav koju gajite prema svima svetima 5 poradi nade koja vam je pohranjena u nebesima. Za nju ste već čuli u Riječi istine - 6 evanđelju koje je do vas doprlo te plodove nosi i raste, kao što po svem svijetu, tako i među vama od dana kad ste čuli i spoznali milost Božju po istini, 7 kako ste naučili od ljubljenog Epafre, sluge zajedno s nama; on je umjesto nas, vjeran poslužitelj Kristov, 8 on nas je i obavijestio o vašoj ljubavi u Duhu. 9 Zato i mi, od dana kada to čusmo, neprestano za vas molimo i ištemo da se ispunite spoznajom volje Njegove u svoj mudrosti i shvaćanju duhovnome: 10 da živite dostojno Gospodina i posve mu ugodite, plodni svakim dobrim djelom i rastući u spoznaji Božjoj; 11 osnaženi svakom snagom, po sili Slave njegove, za svaku postojanost i strpljivost; 12 s radošću zahvaljujući Ocu koji vas ospособi za dioništvo u baštini svetih u svjetlosti. 13 On nas izbavi iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, 14 u kome imamo otkupljenje, otpuštenje grijeha. 15 On je slika Boga nevidljivoga, Prvorodenac svakog stvorenja. 16 Ta u njemu je sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo i nevidljivo, bilo Prijestolja, bilo Gospodstva, bilo Vrhovništva, bilo Vlasti - sve je po njemu i za njega stvoreno: 17 on je prije svega i sve stoji u njemu. 18 On je Glava Tijela, Crkve; on je Početak, Prvorodenac od mrtvih, da u svemu bude Prvak. 19 Jer svidjelo se Bogu u njemu nastaniti svu Puninu 20 i po njemu - uspostavivši mir krvlju križa njegova - izmiriti sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima. 21 I vas, nekoć po zlim djelima udaljene i neprijateljski raspoložene, 22 sada u ljudskom tijelu Kristovu, po smrti, sa sobom izmiri da vas k sebi privede svete, bez mane i besprigovorne. 23 Samo ako ostanete u vjeri utemeljeni, stalni i nepoljuljani u nadi evanđelja koje čuste, koje se propovijeda svakom stvorenju pod nebom, a ja mu, Pavao, postadoh poslužiteljem. 24 Radujem se sada dok trpim za vas i u svom tijelu dopunjaju što nedostaje mukama

Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu. 25 Njoj ja postadoh poslužiteljem po rasporedbi Božjoj koja mi je dana za vas da potpuno pronesem Riječ Božju - 26 otajstvo pred vjekovima i pred naraštajima skriveno, a sada očitovano svetima njegovim. (aiōn g165) 27 Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom bogato otajstvo među poganim: to jest Krist u vama, nada slave! 28 Njega mi navješćujemo, opominjući svakoga čovjeka, poučavajući svakoga čovjeka u svoj mudrosti da bismo svakoga čovjeka doveli do savršenstva u Kristu. 29 Za to se i trudim i borim njegovom djelotvornošću koja u meni snažno djeluje.

2 Htio bih uistinu da znate koliko mi se boriti za vas, za one u Laodiceji i za sve koji me nisu vidjeli licem u lice: 2 da se ohrabre srca njihova, povezana u ljubavi, te se vinu do svega bogatstva, punine shvaćanja, do spoznaja otajstva Božjega - Krista, 3 u kojem su sva bogatstva mudrosti i spoznaje skrivena. 4 To govorim zato da vas tko ne prevari zavodljivim riječima. 5 Jer ako sam tijelom nenazočan, duhom sam ipak s vama: s radošću promatram vaš red i čvrstoću vaše vjere u Krista. 6 Kao što primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite: 7 ukorijenjeni i nazidani na njemu i učvršćeni vjerom kako ste poučeni, obilujte zahvaljivanjem. 8 Pazite da vas tko ne odvuče mudrovanjem i ispraznim zavaravanjem što se oslanja na predaju ljudsku, na "počela svijeta", a ne na Krista. 9 Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva; te ste i vi 10 ispunjeni u njemu, koji je glava svakoga Vrhovništva i Vlasti. 11 U njemu ste i obrezani obrezanjem nerukotvorenim - svukoste tijelo puteno - obrezanjem Kristovim: 12 s njime suukopani u krštenju, u njemu ste i suuskrsti po vjeri u snagu Boga koji ga uskrsi od mrtvih. 13 On i vas, koji bijaste mrtvi zbog prijestupa i neobrezanosti svoga tijela, i vas on oživi zajedno s njime. Milostivo nam je oprostio sve prijestupe, 14 izbrisao zadužnicu koja propisima bijaše protiv nas, protivila nam se. Nju on ukloni pribivši je na križ. 15 Skinu Vrhovništva i Vlasti, javno to pokaza: u pobjedičkoj ih povorci s njime vodi. 16 Neka vas dakle nitko ne sudi po jelu ili po piću, po blagdanima, mlađacima ili subotama. 17 To je tek sjena onoga što dolazi, a zbiljnost jest - tijelo Kristovo. 18 Nitko neka vas ne podcjenjuje zato što on sam uživa u "poniznosti i štovanju anđela", zadubljuje se u svoja viđenja, bezrazložno se nadima

tjelesnom pameću svojom, **19** a ne drži se Glave, ulaguju ljudima, nego u jednostavnosti srca, bojeći Njega od kojeg sve Tijelo, zglobovima i svezama se Gospodina. **23** Što god radite, zdušno činite, zbrinuto i povezano, raste rastom Božjim. **20** Ako ste kao Gospodinu, a ne ljudima, **24** znajući da čete od s Kristom umrli za počela svijeta, zašto se, kao da još Gospodina primiti nagradu, baštinu. Gospodinu Kristu u ovom svijetu živite, dajete pod propise: **21** "Ne diraj, služite. **25** Doista, nepravedniku će se uzvratiti što je ne kušaj, ne dotiči"? **22** Sve će to uporabom propasti. nepravedno učinio. Ne, nema pristranosti!

Uredbe i nauci ljudski! **23** Po samozvanu bogoštovljvu, poniznosti i trapljenju tijela sve to doduše slovi kao mudrost, ali nema nikakve vrijednosti, samo zasićuje tijelo.

4 Gospodari, pružajte svojim robovima što je pravo i pravično, znajući da i vi imate Gospodina na nebu!

2 U molitvi ustrajte, bdijte u njoj u zahvaljivanju! **3** Molite ujedno i za nas: da nam Bog otvorí vrata riječi

3 Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje te propovijedamo otajstvo Kristovo, za koje sam i Krist sjedi zdesna Bogu! **2** Za onim gore težite, ne okovan; **4** da ga očitujem propovijedajući kako treba. za zemaljskim! **3** Ta umriješte i život je vaš skriven s **5** Mudro se ponašajte prema onima vani: iskupljujte Kristom u Bogu! **4** Kad se pojavi Krist, život vaš, tada vrijeme! **6** Riječ neka vam je uvijek ljubazna, solju ćete se i vi s njime pojavit u slavi. **5** Umrtvite dakle začinjenja: znajte svakomu odgovoriti kako treba. **7** udove svoje zemaljske: bludnost, nečistoću, strasti, **Što je sa mnom - o svemu će vas obavijestiti Tihik, zlu požudu i pohlepu - to idolopoklonstvo!** **6** Zbog ljubljeni brat, vjerni poslužitelj i sa mnom sluga u toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne. **7** Tim Gospodinu. **8** Njega šaljem k vama baš zato da ste putom i vi nekoć hodili, kad ste u tome živjeli. **8** Ali znate kako smo i da ohrabri srca vaša. **9** Šaljem sada i vi odložite sve! Gnjev, srdžba, opakost, hula, ga s Onezimom, vjernim i ljubljenim bratom, koji prostota van iz vaših usta! **9** Ne varajte jedni druge! je vaš zemljak: oni će vam priopćiti kako je ovdje. Jer svukoste staroga čovjeka s njegovim djelima **10** **10** Pozdravlja vas Aristarh, suuznik moj. I Marko, i obukoste novoga, koji se obnavlja za spoznanje nečak Barnabin, o kome primiste naredbe: dođe li po slici svoga Stvoritelja! **11** Tu više nema: Grk - k vama, lijepo ga primite. **11** Pozdravlja vas i Isus, Židov, obrezanje - neobrezanje, barbar - skit, rob - zvani Just. Od onih koji su iz obrezanja samo su mi slobodnjak, nego sve i u svima - Krist. **12** Zaodjenite ovi suradnici na kraljevstvu Božjem, oni mi bijahu se dakle - kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni - utjehom. **12** Pozdravlja vas Epafra, vaš zemljak, sluga u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, Krista Isusa; on se uvijek bori za vas u molitvama: strpljivost **13** te podnosite jedni druge praštajući da se održite, savršeni i ispunjeni, u posvemašnjoj ako tko ima protiv koga kakvu pritužbu! Kao što je volji Božjoj. **13** Svjedočim doista za nj: mnogo se Gospodin vama oprostio, tako i vi! **14** A povrh svega trudi za vas i za one u Laodiceji i one u Hierapolu. - ljubav! To je sveza savršenstva. **15** I mir Kristov **14** Pozdravlja vas Luka, ljubljeni liječnik, i Dema. neka upravlja srcima vašim - mir na koji ste pozvani **15** Pozdravite braću u Laodiceji, i Nimfu i Crkvu u jednom tijelu! I zahvalni budite! **16** Riječ Kristova njezinoj kući. **16** A kad se ova poslanica pročita kod neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj vas, pobrinite se da se pročita i u Laodicejskoj crkvi, i se mudrosti poučavajte i urazumljujte! Psalmima, vi da pročitate onu iz Laodiceje. **17** I recite Arhipu: hvalospjevima, pjesmama duhovnim od srca pjevajte "Pazi na službu koju si primio u Gospodinu: ispuni je!" hvalu Bogu! **17** I sve što god riječu ili djelom činite, **18** Pozdrav mojom rukom, Pavlovom! Spominjite se sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući mojih okova! Milost s vama!

Bogu Ocu po njemu! **18** Žene, pokoravajte se svojim muževima kao što dolikuje u Gospodinu! **19** Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima. **20** Djeco, slušajte roditelje u svemu, ta to je milo u Gospodinu! **21** Očevi, ne ogorčujte svoje djece da ne klonu duhom. **22** Robovi, slušajte u svemu svoje zemaljske gospodare! Ne naoko, kao oni koji se

1 Solunjanima

1 Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu

Ocu i Gospodinu Isusu Kristu. Milost vam i mir! 2 Zahvaljujemo uvijek Bogu za sve vas i bez prestanka vas se sjećamo u svojim molitvama 3 spominjući se vaše djelotvorne vjere, zauzete ljubavi i postojane nade u Gospodinu našem Isusu Kristu, pred Bogom i Ocem našim. 4 Svesni smo, braćo od Boga ljubljena, vašeg izabranja 5 jer evanđelje naše nije k vama došlo samo u riječi nego i u snazi, u Duhu Svetome i mnogostrukoj punini. Takvi smo, kao što znate, poradi vas među vama bili. 6 I vi postadoste naslijedovatelji naši i Gospodinovi: sve u nevolji mnogoj prigrliste Riječ s radošću Duha Svetoga 7 tako da postadoste uzorom svim vjernicima u Makedoniji i Ahaji. 8 Od vas je doista ne samo riječ Gospodnja odjeknula po Makedoniji i Ahaji, nego se i vaša vjera u Boga posvuda tako proširila te nije potrebno da o tome govorimo. 9 Oni sami o nama pripovijedaju: kako dodosmo k vama, kako se od idola obratiste k Bogu da biste služili Bogu živomu i istinskomu 10 i iščekivali s nebesa Sina njegova koga uskrisi od mrtvih, Isusa koji nas izbavlja od gnjeva što dolazi.

2 Sami doista znate, braćo: naš dolazak k vama nije

bio uzaludan. 2 Naprotiv, i pošto smo, kako znate, u Filipima trpjeli i bili pogrđeni, odvažismo se u Bogu našemu iznjeti vam, uz tešku borbu, evanđelje Božje. 3 Uistinu, naše poticanje ne proistjeće iz zablude, ni nečistoće, ni prijevare, 4 nego kako je Bog prosudio povjeriti nam evanđelje, tako ga i navješćujemo - ne kao da želimo ugoditi ljudima, nego Bogu koji prosuđuje srca naša. 5 Nikada se zaista kako znate, ne poslužismo ni laskavom riječju ni - Bog nam je svjedok - prikrivenom pohlepom. 6 Niti smo od ljudi iskali slavu - ni od vas, ni od drugih - 7 premda smo se mogli nametnuti kao Kristovi apostoli. Ali bili smo među vama nježni kao majka što hrani i njeguje svoju djecu. 8 Tako, puni ljubavi prema vama, htjedosmo vam predati ne samo evanđelje Božje nego i naše duše jer ste nam omiljeli. 9 Sjećate se doista, braćo, našega truda i napora. Propovijedali smo vam evanđelje Božje i radili noću i danju da ne bismo opteretili koga od vas. 10 Svjedoci ste vi i Bog kako smo se sveto, pravedno i besprijeckorno

vladali prema vama, vjernicima. 11 Kao što znate, svakoga smo od vas kao otac svoju djecu, 12 poticali, sokolili i zaklinjali da živite dostoјno Boga koji vas pozvau svoje kraljevstvo i slavu. 13 Zato, eto, i mi bez prestanka zahvaljujemo Bogu što ste, kad od nas primiste riječ poruke Božje, primili ne riječ ljudsku, nego kakva uistina jest, riječ Božju koja i djeluje u vama, vjernicima. 14 Doista, vi ste, braćo, postali naslijedovatelji crkava Božjih koje su u Judeji u Kristu Isusu: i vi isto trpite od svojih suplemenika što i oni od Židova, 15 koji su i Gospodina Isusa i prroke ubili, i nas progonili, te Bogu ne ugadaju i svim se ljudima protive 16 kad nam priječe propovijedati poganim da se spase, da bi tako u svaku vrijeme navršili mjeru zlodjela svojih. Ali sručio se na njih konačni gnjev. 17 A mi, braćo, pošto smo za kratko vrijeme ostali bez vas - licem, ne srcem - brže se bolje, u silnoj čežnji, pozurismo ugledati vaše lice. 18 Zaista, htjedosmo k vama - ja, Pavao, i jednom i dvaput - ali nas je sprječio Sotona. 19 Ta tko li će biti naša neda, radost ili vijenac dični - zar možda ne i vi? - pred Gospodinom našim Isusom o njegovu Dolasku? 20 Vi ste doista slava naša i radost!

3 Zato kad više ne mogosmo izdržati, pristadosmo

ostati u Ateni sami 2 te poslasmo Timoteja, brata našega i suradnika Božjega u Kristovu evanđelju, da vas učvrsti i ohrabri u vjeri 3 da se nitko ne pokoleba u tim nevoljama. Ta i sami znate da smo za to određeni: 4 doista, kad smo bili kod vas, pretkazivali smo kako nas imaju zadesiti nevolje, što se, kako znate, i dogodilo. 5 Zbog toga i ja, ne mogavši više izdržati, poslal da saznam o vašoj vjeri, da vas možda Zavodnik nije zaveo te je naš trud postao uzaludan. 6 A sada kad se Timotej od vas k nama vratio i donio nam radosnu vijest o vašoj vjeri i ljubavi, i da nas se sveudilj ugodno sjećate i čeznete vidjeti nas, kao i mi vas - 7 zbog toga smo, braćo, nad vama, vašom vjerom, bili utješeni uza svu svoju tjeskobu i nevolju. 8 Da, sada živimo kada ste vi postojani u Gospodinu! 9 I kojom bismo zahvalom mogli Bogu uzvratiti za vas, za svu radost kojom se zbog vas radujemo pred Bogom svojim, 10 dok noću i danju najusrdnije molimo da vidimo vaše lice i nadoknadimo manjkavosti vaše vjere? 11 A sam Bog i Otac naš i Gospodin naš Isus upravio naš put prema vama! 12 Vama pak Gospodin dao te

jedni prema drugima i prema svima rasli i obilovali zaskočiti kao kradljivac: 5 ta svi ste vi sinovi svjetlosti ljubavlju kakva je i naša prema vama. 13 Učvrstio i sinovi dana. Nismo doista od noći ni od tame. 6 vam srca da budu besprijeckorno sveta pred Bogom i Onda i ne spavajmo kao ostali, nego bdijmo i trijezni Ocem našim o Dolasku Gospodina našega Isusa i budimo. 7 Jer koji spavaju, noću spavaju; i koji se svih svetih njegovih s njime.

4 Uostalom, braćo, molimo vas i zaklinjemo u Gospodinu Isusu: primili ste od nas kako treba da živate da biste ugodili Bogu. Vi tako i živate pa sve više napredujete! 2 Ta znate koje smo vam zapovijedi dali u Gospodinu Isusu. 3 Doista, ovo je volja Božja: vaše posvećenje - da se uzdržavate od bludnosti, 4 da svatko od vas zna svoje tijelo posjedovati u svetosti i poštovanju, 5 a ne u pohotnoj strasti kao pogani koji ne poznaju Boga, 6 pa time ne prikraćivati i varati svoga brata. Jer Gospodin je osvetnik za sve to, kao što vam već rekosmo i posvjedočismo. 7 Bog nas, doista, nije pozvao na nečistoću, nego na svetost. 8 Prema tome, tko to odbacuje, ne odbacuje čovjeka nego Boga koji svoga Duha Svetoga udahnjuje u vas. 9 A o bratoljublju vam nije potrebno pisati. Ta i sami ste od Boga naučili ljubiti jedni druge, 10 a to doista i činite prema svoj braći u cijeloj Makedoniji. Samo vas, braćo, potičemo da u tom još više uznapredujete 11 pa da se trsite mirno živjeti, svoje činiti i raditi svojim rukama, kako smo vam zapovijedili, 12 te tako časno živate prema onima vani i nikoga ne trebate. 13 Nećemo da budete u neznanju, braćo, o onima koji su usnuli, da ne tugujete kao drugi koji nemaju nade. 14 Doista, ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, onda će Bog i one koji usnuše u Isusu, privesti zajedno s njime. 15 Ovo vam uistinu velimo po riječi Gospodnjoj: mi živi, preostali za Dolazak Gospodnj, nećemo preteći onih koji su usnuli. 16 Jer sam će Gospodin - na zapovijed, na glas arkandelov, na zov trublje Božje - sići s neba. I najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu, 17 a zatim ćemo mi živi, preostali, zajedno s njima biti poneseni na oblacima u susret Gospodinu, u zrak. I tako ćemo uvijek biti s Gospodinom. 18 Tješite se dakle uzajamno ovim riječima!

5 A o vremenima i trenucima nije, braćo, potrebno pisati vam. 2 Ta i sami dobro znate da Dan Gospodnji dolazi baš kao kradljivac u noći. 3 Dok još budu govorili: "Mir i sigurnost", zadesit će ih iznenadna propast kao trudovi trudnicu i neće umaći. 4 Ali vi, braćo, niste u tami, da bi vas Dan mogao

zaskočiti kao kradljivac: 5 ta svi ste vi sinovi svjetlosti i sinovi dana. Nismo doista od noći ni od tame. 6 Onda i ne spavajmo kao ostali, nego bdijmo i trijezni kacigu, nadu spasenja! 9 Ta Bog nas nije odredio za gnjev, nego da imamo spasenje po Gospodinu našem Isusu Kristu, 10 koji je za nas umro da - bdjeli ili spaval - zajedno s njime živimo. 11 Zato, tješite se uzajamno i izgrađujte jedan drugoga, kako i činite. 12 Molimo vas, braćo: priznajte one koji se trude među vama, koji su vam predstojnici u Gospodinu i opominju vas; 13 s ljubavlju ih nadasve cijenite poradi njihova djela! Gajite mir među sobom! 14 Potičemo vas, braćo: opominjite neuredne, sokolite malodušne, podržavajte slabe, budite velikodušni prema svima! 15 Pazite da tko komu zlo zlom ne uzvrati, nego uvijek promičite dobro jedni prema drugima i prema svima. 16 UVijek se radujte! 17 Bez prestanka se molite! 18 U svemu zahvaljujte! Jer to je za vas volja Božja u Kristu Isusu. 19 Duha ne trnite, 20 proroštava ne prezirite! 21 Sve provjeravajte: dobro zadržite, 22 svake se sjene zla klonite! 23 A sam Bog mira neka vas posvema posveti i cijelo vaše biće - duh vaš i duša i tijelo - neka se besprijeckornim, savršenim sačuva za Dolazak Gospodina našega Isusa Krista. 24 Vjeran je Onaj tko vas poziva: on će to i učiniti. 25 Braćo, molite i za nas! 26 Pozdravite svu braću cijelovom svetim. 27 Zaklinjem vas u Gospodinu: neka se ova poslanica pročita svoj braći. 28 Milost Gospodina našega Isusa Krista s vama!

2 Solunjanima

1 Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu

Ocu našemu i Gospodinu Isusu Kristu. 2 Milost vam i mir od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista! 3 Zahvaljivati moramo Bogu uvijek za vas, braćo, kao što dolikuje jer izvanredno raste vaša vjera i množi se ljubav svakoga od vas prema drugima, 4 tako da se mi sami po crkvama Božjim vama ponosimo zbog vaše postojanosti i vjere u svim progostvima i nevoljama koje podnosite. 5 One su najava pravednog Suda Božjega: da ćete se naći dostojni kraljevstva Božjega za koje i trpite. 6 Jer pravo je da Bog vašim mučiteljima mukom, 7 a vama, mučenima, zajedno s nama spokojem uzvratи kad se Gospodin Isus objavi s nama, zajedno s anđelima svoje moći, 8 u ognju žarkome i osveti se onima koji ne poznaju Boga i ne pokoravaju se evanđelju Gospodina našega Isusa. 9 Oni će biti kažnjeni vječnom propašću, daleko od lica Gospodnjega i od slave njegova veličanstva, (aiōnios g166) 10 kada - u onaj Dan - dođe da se proslavi u svojim svetima i da se prodiči u svima koji povjerovaše. Jer povjerovalo se svjedočanstvu našemu među vama. 11 Zato i molimo uvijek za vas da vas Bog učini dostojnima poziva i snažno dovede do punine svako vaše nastojanje oko dobra i djelo vaše vjere 12 te da se proslavi ime Gospodina našega Isusa u vama i vi u njemu - po milosti Boga našega i Gospodina Isusa Krista.

2 A što se tiče Dolaska Gospodina našega Isusa

Krista i našeg okupljanja oko njega, molimo vas, braćo: 2 ne dajte se brzo pokolebiti u svom shvaćanju niti uz nemiriti ni nekim duhom, ni nekom riječju, ni nekim tobiože našim pismom, kao da će sad-na Dan Gospodnj. 3 Neka vas nitko ne zavede ni na koji način. Jer ako prije ne dođe onaj otpad i ne otkrije se Čovjek bezakonja, Sin propasti, 4 Protivnik, onaj koji uzdiže sebe protiv svega što se zove Bog ili svetinja, dotle da i u Božji hram zasjedne gradeći se Bogom... 5 Ne sjećate li se, to sam vam govorio dok sam još bio među vama? 6 I sada znate što ga zadržava da bi se pojавio tek u svoje vrijeme. 7 Doista, otajstvo bezakonja već je na djelu, samo ima tko da ga sada zadržava dok ne bude uklonjen. 8 Tada će se otkriti Bezakonik. Njega će Gospodin Isus pogubiti dahom

usta i uništiti pojavkom Dolaska svoga - 9 njega koji djelovanjem Sotoninim dolazi sa svom silom, lažnim znamenjima i čudesima 10 i sa svim nepravednim zavaravanjem onih koji propadaju poradi toga što ne prihvatiše ljubavi prema istini da bi se spasili. 11 I zato im Bog šalje djelovanje zavodničko da povjeruju laži 12 te budu osuđeni svi koji nisu povjerivali istini, nego su se odlučili za nepravednost. 13 Mi pak moramo uvijek zahvaljivati Bogu za vas, braćo od Gospodina ljubljena, što vas je od početka odabrao za spasenje, posvećenjem u Duhu i vjerom u istinu. 14 Da, na to vas pozva po našem evanđelju - na posjedovanje slave Gospodina našega Isusa Krista. 15 Stoga braćo, čvrsto stojte i držite se predaja u kojima ste poučeni bilo našom riječju, bilo pismom. 16 A sam Gospodin naš Isus Krist i Bog, Otac naš, koji nas uzljubi i koji nam po milosti dade trajno ohrabrenje i dobru nadu, (aiōnios g166) 17 neka ohrabri vaša srca i neka ih učvrsti u svakom dobru djelu i riječi!

3 Uostalom, molite, braćo, za nas da riječ Gospodnja

trči i proslavlja se kao i u vas 2 i da se oslobođimo nezgodnih i opakih ljudi. Jer nemaju svi vjere! 3 Ali, vjeran je Gospodin koji će nas učvrstiti i sačuvati od Zloga. 4 A uzdamo se, u Gospodinu, u vas: da vršite i da ćete vršiti ono što vam zapovijedamo. 5 A Gospodin neka upravi srca vaša k ljubavi Božjoj i postojanosti Kristovoj. 6 Zapovijedamo vam, braćo, u ime Gospodina Isusa Krista da se klonite svakoga brata što živi neuredno i ne po predaji koju primiste od nas. 7 Ta sami znate kako nas treba naslijedovati. Jer dok bijasmo među vama, nismo živjeli neuredno: 8 ničiji kruh nismo badava jeli, nego smo u trudu i naporu noću i danju radili da ne bismo opteretili koga od vas. 9 Ne što ne bismo imali prava, nego da vam sebe damo za uzor koji ćete naslijedovati. 10 Doista, dok bijasmo u vas, ovo vam zapovijedasmo: Tko neće da radi, neka i ne jede! 11 A čujemo da neki od vas žive neuredno: ništa ne rade, nego dangube. 12 Takvima zapovijedamo i zaklinjemo ih u Gospodinu Isusu Kristu: neka s mirom rade i svoj kruh jedu. 13 Vama pak, braćo, neka ne dodija činiti dobro. 14 Ako li se tko ne pokorava našoj riječi u ovoj poslanici, zabilježite ga, ne drugujte s njime, da se postidi, 15 ali ga ne smatrajte neprijateljem, nego ga urazumljite kao brata. 16 A sam Gospodin mira dao vam mir zauvijek i na svaki način! Gospodin sa svima vama!

17 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. Ovo je znak u svakoj poslanici: ovako pišem. **18** Milost Gospodina našega Isusa Krista sa svima vama!

1 Timoteju

1 Pavao, apostol Krista Isusa po nalogu Boga, Spasitelja našega, i Krista Isusa, nade naše, **2** Timoteju, pravomu sinu u vjeri: milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Krista Isusa, Gospodina našega! **3** Kao što sam te zamolio kad sam odlazio u Makedoniju, ostani u Efezu da zapovijediš nekim neka ne naučavaju drugih nauka **4** i neka se ne zanose beskrajnim bajkama i rodoslovljima, koja više pogoduju rasprama negoli rasporedbi Božjoj po vjeri. **5** Svrha je te zapovijedi ljubav iz čista srca, dobre savjeti i vjere neprijetvorne. **6** To su neki promašili i zastranili u praznorječe; **7** htjeli bi biti učitelji Zakona, a ne razumiju ni što govore ni što tvrde. **8** A mi znamo da je Zakon dobar ako se tko njime služi zakonito, **9** svjestan toga da je Zakon tu ne za pravednika nego za bezakonike i nepokornike, nepobožnike i grešnike, bezbožnike i svetogrđnike, ocoubojice i materoubojice, koljače, **10** bludnike, muškoložnike, trgovce ljudima, varalice, krivokletnike, i ima li još što protivno zdravom nauku - **11** po evanđelju Slave blaženoga Boga koje je meni povjerenio. **12** Zahvalan sam Onome koji mi dade snagu - Kristu Isusu, Gospodinu našemu - jer me smatrao vrijednim povjerenja, kad u službu postavi mene **13** koji prije bijah hulitelj, progonitelj i nasilnik. Ali pomilovan sam jer sam to u neznanju učinio, još u nevjeri. **14** I milost Gospodina našega preobilovala je zajedno s vjerom i ljubavlju, u Kristu Isusu. **15** Vjerodostojna je riječ i vrijedna da se posve prihvati: Isus Krist dođe na svijet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja. **16** A pomilovan sam zato da na meni prvome Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži primjer svima koji će povjerovati u njega za život vječni. (aiōnios g166) **17** A Kralju vjekova, besmrtnome, nevidljivome, jedinome Bogu čast i slava u vjeke vjekova. Amen. (aiōn g165) **18** Taj ti zadatak predajem, sine Timoteju, u skladu s proroštvima nekoć nad tobom izrečenima: na njih oslonjen, bij boj plemeniti **19** imajući vjeru i dobru savjest, koju su neki odbacili i doživjeli brodolom vjere. **20** Među njima je Himenej i Aleksandar, koje sam predao Sotoni da nauče ne huliti.

2 Dakle, preporučujem prije svega da se obavljaju prošnje, molitve, molbenice i zahvalnice za sve

ljude, **2** za kraljeve i sve koji su na vlasti, da provodimo miran i spokojan život u svoj bogoljubnosti i ozbiljnosti. **3** To je dobro i ugodno pred Spasiteljem našim Bogom, **4** koji hoće da se svi ljudi spase i dođu do spoznanja istine. **5** Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik između Boga i ljudi, čovjek - Krist Isus, **6** koji sebe samoga dade kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo, **7** za koje sam ja postavljen propovjednikom i apostolom - istinu govorim, ne lažem - učiteljem naroda u vjeri i istini. **8** Hoću dakle da muškarci mole na svakome mjestu, podižući čiste ruke bez srdžbe i raspre; **9** isto tako žene - u doličnu držanju: neka se rese stidljivošću i razborom, ne pletenicama i zlatom ili biserjem ili skupocjenim odijelom, **10** nego - dobrim djelima, kako dolikuje ženama koje isповijedaju bogoljubnost. **11** Žena neka u miru prima pouku sa svom podložnošću. **12** Poučavati pak ženi ne dopuštam, ni vladati nad mužem, nego - neka bude na miru. **13** Jer prvi je oblikovan Adam, onda Eva; **14** i Adam nije zaveden, a žena je, zavedena, učinila prekršaj. **15** A spasit će se rađanjem djece ako ustraje u vjeri, ljubavi i posvećivanju, s razborom.

3 Vjerodostojna je riječ: teži li tko za nadgledništвом, časnu službu želi. **2** Treba stoga da nadglednik bude besprijeđoran, jedne žene muž, trijezan, razuman, sređen, gostoljubiv, sposoban poučavati, **3** ne vinu sklon, ne nasilan nego popustljiv, ne ratoboran, ne srebroljubac; **4** da svojom kućom dobro upravlja i sinove drži u pokornosti sa svom ozbiljnošću - **5** a ne zna li netko svojom kućom upravljati, kako će se bruniti za Crkvu Božju? - **6** ne novoobraćenik da se ne bi uzoholio i pao pod osudu đavlovu. **7** A treba da ima i lijepo svjedočanstvo od onih vani, da ne bi u rug upao i zamku đavlovu. **8** Đakoni isto tako treba da budu ozbiljni, ne dvolični, ne odani mnogom vinu ni prljavu dobitku - **9** imajući otajstvo vjere u čistoj savjeti. **10** I neka se najprije iskušavaju, pa onda, budu li besprigovorni, neka obavljaju službu. **11** Žene isto tako neka budu ozbiljne, ne klevetnice nego trijezne, vjerne u svemu. **12** Đakoni neka budu jedne žene muževi, neka dobro upravljaju djecom i svojim kućama. **13** Jer oni koji dobro obavljaju službu, stječu častan položaj i veliku smjelost u vjeri, vjeri u Isusu Kristu. **14** Ovo ti pišem u nadi da će ubrzo doći k tebi, **15** a okasnim li, da znaš kako se treba

vladati u kući Božjoj, koja je Crkva Boga živoga, zanjekao je vjeru i gori je od nevjernika. 9 U popis stup i uporište istine. 10 Da, po sveopćem uvjerenju, neka se unosi udovica ne mlađa od šezdeset godina, veliko je Otajstvo pobožnosti: On, očitovan u tijelu, jednog muža žena, 11 koja ima svjedočanstvo dobrih opravdan u Duhu, viđen od andela, propovijedan djela: da je djecu odgojila, da je bila gostoljubiva, da među narodima, vjerovan u svijetu, uznesen u slavi.

4 Duh izričito govori da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere i prikloniti se prijevarnim duhovima i zloduhovskim naucima. 2 A sve to pod utjecajem himbe lažljivaca otupjele savjesti 3 koji zabranjuju ženiti se i nameću uzdržavati se od jela što ih je Bog stvorio da ih sa zahvalnošću uzimaju oni koji vjeruju i znaju istinu. 4 Doista, svako je Božje stvorenje dobro i ne valja odbaciti ništa što se uzima sa zahvalnošću 5 jer se posvećuje riječju Božjom i molitvom. 6 To izlaži braći i bit ćeš dobar poslužitelj Krista Isusa, hranjen riječima vjere i dobrog nauka za kojim postojano ideš. 7 Svetotvorene pak i bablje priče odbijaj! Vježbaj se u pobožnosti! 8 Uistinu, tjelesno vježbanje malo čemu koristi, a pobožnost je svemu korisna jer joj je obećan život - sadašnji i budući. 9 Vjerodostojna je to riječ i vrijedna da se posve prihvati. 10 Ta za to se trudimo i borimo jer se pouzdajemo u Boga živoga koji je Spasitelj svih ljudi, ponajpače vjernika. 11 Zapovijedaj to i naučavaj! 12 Nitko neka ne prezire tvoje mladosti, nego budi uzor vjernicima u riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjeri, u čistoći. 13 Dok ne dođem, posveti se čitanju, poticanju, poučavanju. 14 Ne zanemari milosnog dara koji je u tebi, koji ti je dan po proroštvu zajedno s polaganjem ruku starještva. 15 Oko toga nastoj, sav u tom budi da tvoj napredak bude svima očit. 16 Pripazi na samog sebe i na poučavanje! Ustraj u tome! Jer to vršeći, spasiti ćeš i sebe i one koji te slušaju.

5 Na starca se ne otrsaj, nego ga nagovaraj kao oca, mladiće kao braću, 2 starice kao majke, djevojke kao sestre - u svoj čistoći. 3 Udovice poštuj - one koje su zaista udovice. 4 Ako li ipak koja udovica ima djecu ili unuke, neka najprije oni znaju očitovati svoju pobožnost prema vlastitom domu i uzdarjem uzvratiči roditeljima jer to je ugodno Bogu. 5 A ona koja je zaista udovica, posve sama, pouzdaje se u Boga, odana prošnjama i molitvama noć i dan; 6 puka neznanica, samo boluje od raspra i rječoborstava, ona, naprotiv, koja provodi lagodan život, živa je već od kojih nastaje zavist, svađa, pogrde, zla sumnjičenja, umrla. 7 I to naglašuj da budu besprijeckorne. 8 Ako li 5 razračunavanja ljudi pokvarene pameti i lišenih se tkogod za svoje, navlastito za ukućane, ne stara, istine, što pobožnost smatraju dobitkom. 6 Pa i jest

je svetima noge prala, da je nevoljnima pomagala, da se svakom dobru djelu posvećivala. 11 Mlađe pak udovice odbijaj jer kad ih požuda odvrati od Krista, hoće se udati, 12 pa zasluge osudu što su pogazile prvotnu vjernost. 13 A uz to se, obilazeći po kućama, nauče biti besposlene, i ne samo besposlene, nego i brbljave i nametljive, govoreći što ne bi smjele. 14 Hoću dakle da se mlađe udaju, djecu rađaju, da budu kućevne te ne daju protivniku nikakva povoda za pogrdjivanje. 15 Jer već su neke zastranile za Sotonom. 16 Ako koja vjernica ima udovica, neka im pomaže, a neka se ne opterećuje Crkva, da uzmogne pomoći onima koje su zaista udovice. 17 Starještine koji su dobri predstojnici dostojni su dvostrukе časti, ponajpače oni koji se trude oko Riječi i poučavanja. 18 Pismo doista veli: Volu koji vrši ne zavezuj usta! I: Vrijedan je radnik plaće svoje. 19 Protiv starještine ne primaj tužbe, osim na osnovi dvaju ili triju svjedoka. 20 One koji griješe, pred svima ukori da i drugi imaju strahu! 21 Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom i izabranim andelima da se toga držiš bez predrasude i ništa ne činiš po naklonosti. 22 Ruku prebrzo ni na koga ne polazi i ne budi dionikom tuđih grijeha! Sebe čistim čuvaj! 23 Ne pij više samo vode, nego uzimaj malo vina poradi želuca i čestih svojih slabosti. 24 Grijesi nekih ljudi očiti su i prije suda, nekih pak samo nakon njega. 25 Tako su i dobra djela očita, a bila i drukčija, ne mogu se sakriti.

6 Koji su pod jarmom, robovi, neka svoje gospodare smatraju svake časti dostoјnjima da se ne bi pogrdjivalo ime Božje i nauk. 2 A oni kojima su gospodari vjernici, neka ih ne cijene manje zato što su braća, nego neka im još više služe jer ti koji primaju njihovo dobročinstvo vjernici su i ljubljena braća. To naučavaj i preporučuj! 3 A tko drukčije naučava i ne prijava uza zdrave riječi, riječi Gospodina našega Isusa Krista, i nauk u skladu s pobožnošću, 4 nadut je, 5 razračunavanja ljudi pokvarene pameti i lišenih istine, što pobožnost smatraju dobitkom. 6 Pa i jest

dobitak velik pobožnost, zadovoljna onim što ima! 7 Ta ništa nismo donijeli na svijet te iz njega ništa ni iznijeti ne možemo! 8 Imamo li dakle hranu i odjeću, zadovoljimo se time. 9 Jer oni koji se hoće bogatiti, upadaju u napast, zamku i mnoge nerazumne i štetne požude što ljudi strovaljuju u zator i propast. 10 Zaista, korijen svih zala jest srebroljublje; njemu odani, mnogi odlutaše od vjere i sami sebe isprobadaše mukama mnogima. 11 A ti se, Božji čovječe, toga kloni! Teži za pravednošću, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, postojanošću, krotkošću! 12 Bij dobar boj vjere, osvoji vječni život na koji si pozvan i radi kojega si dao ono lijepo svjedočanstvo pred mnogim svjedocima! (aiōnios g166) 13 Zapovijedam pred Bogom koji svemu život daje i pred Kristom Isusom koji pred Poncijem Pilatom posvjedoči lijepo svjedočanstvo: 14 čuvaj Zapovijed, neokaljano i besprijeckorno, do Pojavka Gospodina našega Isusa Krista. 15 Njega će u svoje vrijeme pokazati On, Blaženi i jedini Vladar, Kralj kraljeva i Gospodar gospodara, 16 koji jedini ima besmrtnost, prebiva u svjetlu nedostupnu, koga nitko od ljudi ne vidje niti ga vidjeti može. Njemu čast i vlast vjekovječna! Amen. (aiōnios g166) 17 Onima koji su u sadašnjem svijetu bogati zapovijedaj neka ne budu bahati i neka se ne uzdaju u nesigurno bogatstvo, nego u Boga koji nam sve bogato daje na uživanje; (aiōn g165) 18 neka dobro čine, neka se bogate dobrom djelima, neka budu darežljivi, zajedničari - 19 prikupljajući sebi lijepu glavnicu za budućnost da osvoje onaj pravi život. 20 Timoteju, poklad čuvaj kloneći se svjetovnoga praznoglasja i proturječja nekog nazovispoznanja, 21 koje su neki ispovijedali pa od vjere zastranili. Milost s vama

2 Timoteju

1 Pavao, apostol Krista Isusa voljom Božjom, po obećanju života, života u Kristu Isusu, 2 Timoteju, ljubljenom sinu: milost, milosrđe i mir od Boga Oca i Krista Isusa, Gospodina našega. 3 Zahvalan sam Bogu, kojemu onamo od predaka čiste savjesti služim, dok te se neprestano spominjem u svojim molitvama noć i dan. 4 Sjetim se tvojih suza i zaželim vidjeti te da se napunim radosti 5 imajući na pameti neprjetvornu vjeru koja je u tebi - onu vjeru koja je najprije prebivala u twojoj baki Loidi i twojoj majci Euniki, a uvjeren sam, i u tebi. 6 Poradi toga podsjećam te: raspiruj milosni dar Božji koji je u tebi po polaganju mojih ruku. 7 Jer nije nam Bog dao duha bojažljivosti, nego snage, ljubavi i razbora. 8 Ne stidi se stoga svjedočanstva za Gospodina našega, ni mene, sužnja njegova. Nego zlopati se zajedno sa mnom za evanđelje, po snazi Boga 9 koji nas je spasio i pozvao pozivom svetim - ne po našim djelima, nego po svojem naumu i milosti koja nam je dana u Kristu Isusu prije vremena vjekovječnih, (aiōnios g166) 10 a očitovana je sada pojavkom Spasitelja našega Krista Isusa, koji obeskrjepi smrt i učini da zasja život i neraspadljivost - po evanđelju 11 za koje sam ja postavljen propovjednikom, apostolom i učiteljem. 12 Poradi toga i ovo trpim, ali se ne stidim jer znam komu sam povjerovao i uvjeren sam da je on moćan poklad moj sačuvati za onaj Dan. 13 Uzorom neka ti budu zdrave riječi koje si od mene čuo u vjeri i ljubavi u Kristu Isusu. 14 Lijepi poklad čuvaj po Duhu Svetom koji prebiva u nama. 15 Napustiše me, to znaš, svi u Aziji, među njima i Figel i Hermogen. 16 Neka Gospodin milosrđem podari Oneziforov dom jer me često osvježavao i nije se studio mojih okova, 17 nego kad je bio u Rimu, brižljivo me potražio i našao. 18 Dao mu Gospodin nači milosrđe u Gospodina u onaj Dan! A koliko je usluga u Efezu iskazao, to ti najbolje znaš.

2 Ti se dakle, dijete moje, jačaj milošću u Kristu

Isusu 2 i što si od mene po mnogim svjedocima čuo, to predaj vjernim ljudima koji će biti podobni i druge poučiti. 3 S njima se zlopati kao dobar vojnik Krista Isusa. 4 Tko vojuje, ne zapleće se u svagdjanje poslove kako bi se vojskovodи svidio. 5 I natječe li se tko, ne ovjenčava se ako se zakonito ne natječe. 6 neljubitelji dobra,

Ratar koji se trudi treba da prvi primi od uroda. 7 Shvati što govorim! Ta dat će ti Gospodin razum u svemu. 8 Spominji se Isusa Krista, uskrsla od mrtvih, od potomstva Davidova - po mojojem evanđelju. 9 Za nj se ja zlopatisme sve do okova, kao zločinac. Ali riječ Božja nije okovana! 10 Stoga sve podnosim radi izabranih, da i oni postignu spasenje, spasenje u Kristu Isusu, zajedno s vječnom slavom. (aiōnios g166) 11 Vjerodostojna je riječ: Ako s njime umrijesmo, s njime ćemo i živjeti. 12 Ako ustrajemo, s njime ćemo i kraljevati. Ako ga zaniječemo, i on će zanjekati nas. 13 Ako ne budemo vjerni, on vjeran ostaje. Ta ne može sebe zanjekati! 14 Na to podsjećaj zaklinjući pred Bogom neka ne bude rječborstva: ničemu ne koristi, a na propast je onima koji slušaju. 15 Uznastoj da kao prokušan staneš pred Boga kao radnik koji se nema čega stidjeti, koji ispravno reže riječ istine. 16 Svetovnih se pak praznorječja kloni: sve će više provaljivati prema bezbožnosti 17 i riječ će njihova kao rak-rana izgrizati. Od njih su Himenej i Filet, 18 koji zastraniše od istine tvrdeći da je uskrsnuće već bilo te nekima prevraćaju vjeru. 19 Ipak čvrsti temelj Božji stoji - pod ovim je pečatom: Poznaje Gospodin one koji su njegovi i neka se kloni zloče tko god imenuje ime Gospodnje. 20 Pa u velikoj kući ima posuda ne samo zlatnih i srebrnih, nego i drvenih i glinenih; i jedne su časne, druge pak nečasne. 21 Očisti li se dakle tko od toga, bit će posuda časna, posvećena, korisna Gospodaru, za svako dobro djelo prikladna. 22 A mladenačkih se strastvenosti kloni! Teži za pravednošću, vjerom, ljubavlju, mirom sa svima koji iz čista srca prizivaju Gospodina. 23 Lude pak i neobuzdane raspre odbijaj znajući da rađaju svađama. 24 A sluga Gospodnji treba da se ne svađa, nego da bude nježan prema svima, sposoban poučavati, zlo podnosi, 25 da s blagošću preodgaja protivnike, ne bi li ih Bog podario obraćenjem te spoznaju istinu 26 i ponovno budu trijezni izvan zamke đavla koji ih drži robljem svoje volje.

3 A ovo znaj: u posljednjim danim nastat će teška vremena. 2 Ljudi će doista biti sebeljupci, srebroljupci, preuzetnici, oholice, hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalnici, bezbožnici, 3 beščutnici, nepomirljivci, klevetnici, neobuzdanici, goropadnici, tko, naduti,

ljubitelji užitka više nego ljubitelji Boga. 5 Imaju obličeje Tihika sam poslao u Efez. 13 Kabanicu koju ostavih pobožnosti, ali snage su se njezine odrekli. I njih se u Troadi kod Karpa, kada dođeš, donesi. I knjige, kloni! 6 Od njih su doista oni što se uvlače u kuće osobito pergamene. 14 Aleksandar kovač nanio mi i zarobljuju ženice, natovarene grijesima, vodane je mnogo zla. Uzvratio mu Gospodin po njegovim najrazličitijim strastima: 7 one uvijek uče, a nikako ne djelima! 15 Njega se i ti čuvaj jer se veoma usprotivio mogu doći do spoznaje istine. 8 Kao što se Janes našim riječima. 16 Za prve moje obrane nitko ne i Jambres suprotstaviše Mojsiju, tako se i ovi, ljudi bijaše uza me, svi me napustiše. Ne uračunalo im pokvarena uma, u vjeri neprokušani, suprotstavljaju se! 17 Ali Gospodin je stajao uza me, on me krije u istini. 9 Ali neće više napredovati jer bezumljeće ovih postati očito, kako se to i onima dogodilo. 10 A ti si pošao za nmom u poučavanju, u ponašanju, u naumu, u vjeri, u strpljivosti, u ljubavi, u postojanosti; 11 u progostvima, u patnjama koje su me zadesile u Antiohiji, u Ikoniju, u Listri. Kakva li sam progostvao! I iz svih me izbavio Gospodin! 12 A i svi koji hoće živjeti pobožno u Kristu Isusu, bit će proganjeni. 13 Zli pak ljudi i враćari napredovat će sve više u zlu - kao zavodnici i zavedeni. 14 Ti, naprotiv, ostani u onome u čemu si poučen i čemu si vjерu dao, svjestan od koga si sve poučen 15 i da od malena poznaćeš Sveta pisma koja su vrsna učiniti te mudrim tebi na spasenje po vjeri, vjeri u Kristu Isusu. 16 Sve Pismo, bogoduho, korisno je za poučavanje, uvjerenje, popravljanje, odgajanje u pravednosti, 17 da čovjek Božji bude vrstan, za svako dobro djelo podoban.

4 Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom, koji će suditi žive i mrtve, zaklinjem te pojavkom njegovim i kraljevstvom njegovim: 2 propovijedaj Riječ, uporan budi - bilo to zgodno ili nezgodno - uvjeravaj, prijeti, zapovijedaj sa svom strpljivošću i poukom. 3 Jer doći će vrijeme kad ljudi neće podnositi zdrava nauka nego će sebi po vlastitim požudama nagomilavati učitelje kako im godi ušima; 4 od istine će uho odvraćati, a bajkama se priklanjati. 5 Ti, naprotiv, budi trijezan u svemu, zlopati se, djelo izvrši blagovesničko, služenje svoje posve ispunil! 6 Jer ja se već prinosim za žrtvu ljevanicu, prisjepilo je vrijeme moga odlaska. 7 Dobar sam bio bio, trku završio, vjeru sačuvao. 8 Stoga, pripravljen mi je vijenac pravednosti kojim će mi u onaj Dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac; ne samo meni, nego i svima koji s ljubavlju čekaju njegov pojavak. 9 Nastoj što prije doći k meni! 10 Jer Demame, zaljubljen u sadašnji svijet, napustio i otisao u Solun; Krescencije u Galaciju, Tit u Dalmaciju. (aiōn g165) 11 Luka je jedini sa mnom. Marka uzmi i dovedi sa sobom jer mi je koristan za služenje. 12

Titu

1 Pavao, sluga Božji i apostol Isusa Krista poradi vjere izabranika Božjih i spoznanja istine usmjerene k pobožnosti **2** u nadi života vječnoga što ga, prije vremena vjekovječnih, obeća Bog, On koji ne laže, (aiōnios g166) **3** a u svoje doba očitova riječ svoju u propovijedanju koje je meni povjerenio po odredbi Spasitelja našega, Boga: **4** Titu, pravomu sinu po zajedničkoj vjeri, milost i mir od Boga i Krista Isusa, Spasitelja našega! **5** Poradi toga ostavite na Kreti da urediš preostalo te po gradovima postaviš starješine kako sam ti ja odredio: **6** je li tko besprigovoran, jedne žene muž, jesu li mu djeca vjernici i ne pod optužbom raskalašenosti ili nepokorna... **7** Jer nadstojnik kao Božji upravitelj treba da bude besprigovoran: ne samoživ, ne jedljiv, ne vinu sklon, ni nasilju, ni prljavu dobitku, **8** nego gostoljubiv, ljubitelj dobra, razuman, pravedan, svet, uzdržljiv, **9** priljubljen uz vjerodostojnu riječ nauka da može i hrabriti u zdravom nauku i uvjерavati protivnike. **10** Jer mnogi su nepokorni, praznorječni i zavodnici, ponajpoče oni iz obrezanja. **11** Njima treba začepiti usta jer cijele domove prevraćaju naučavajući što ne bi smjeli, i to poradi prljava dobitka. **12** Reče netko od njih, njihov vlastiti prorok: "Krećani uvijek lašci, opake zvijeri, trbusi dangubni." **13** Svjedočanstvo je to istinito. Zato ih karaj oštro da budu zdravi u vjeri, **14** da ne prianjaju uza židovske bajke i propise ljudi koji se odvraćaju od istine. **15** Sve je čisto čistima; okaljanima pak i nevjernima ništa čisto, nego su im okaljani i razum i savjest. **16** Ispovijedaju da Boga poznaju, ali djelima ga niječu - odvratni, neposlušni i za koje god dobro djelo nepodesni.

2 Ti, naprotiv, govorи što se priliči zdravu nauku: **2** starci da budu trijezni, ozbiljni, razumni, zdrave vjere, ljubavi, postojanosti; **3** starice isto tako - vladanja kakvo dolikuje svetima: ne klevetnice, ne ropkinje mnogog vina, nego učiteljice dobra **4** da urazumljuju mlađe neka ljube svoje muževe, djecu, **5** neka budu razumne, čiste, kućevne, dobre, podložne svojim muževima da se riječ Božja ne bi pogrdivala. **6** Mladiće isto tako potiči da budu razumni. **7** U svemu se pokaži uzorom dobrih djela: u poučavanju - nepokvarljivost, ozbilnjost, **8** riječ

zdrava, besprigovorna da se onaj nasuprot postidi nemajući o nama reći ništa zlo. **9** Robovi neka se svojim gospodarima u svemu podlažu, ugađaju im, ne proturječe, **10** ne pronevjeruju, nego neka im iskazuju svaku dobru vjernost da u svemu budu ures nauku Spasitelja našega, Boga. **11** Pojavila se doista milost Božja, spasiteljica svih ljudi; **12** odgojila nas da se odrekнемo bezbožnosti i svjetovnih požuda te razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem svijetu, (aiōn g165) **13** iščekujući blaženu nadu i pojavak slave velikoga Boga i Spasitelja našega Isusa Krista. **14** On sebe dade za nas da nas otkupi od svakoga bezakonja i očisti sebi Narod izabrani koji revnuje oko dobrih djela. **15** To govorи, zapovijedaj, karaj sa svom vlašću. Nitko neka te ne prezire.

3 Podsjеćaj ih da se podlažu poglavarsvima, vlastima, da slušaju, da budu spremni na svako dobro djelo, **2** nikoga da ne pogrdjuju, da budu neratoborni, popustljivi, da očituju svaku blagost prema svim ljudima. **3** Jer i mi nekoć bijasmo nerazumni, nepokorni, latalice, robovi raznih požuda i naslada, živjeli smo u zlu i zavisti, odvratni bili, mrzili jedni druge. **4** Ali kad se pojavila dobrostivost i čovjekoljublje Spasitelja našega, Boga, **5** on nas spasi ne po djelima što ih u pravednosti mi učinismo, nego po svojem milosrđu: kupelji novoga rođenja i obnavljanja po Duhu Svetom **6** koga bogato izli na nas po Isusu Kristu, Spasitelju našemu, **7** da opravdani njegovom milošću budemo, po nadi, baštinici života vječnoga. (aiōnios g166) **8** Vjerodostojna je ovo riječ i hoću da to uporno tvrdiš te da oni koji su povjerovali Bogu uznastoje prednjačiti dobrim djelima. To je dobro i korisno ljudima. **9** A ludih se raspra, i rodoslovija, i svada, i sukoba zakonskih kloni: beskorisni su i isprazni. **10** S krivovjercem nakon prvoga i drugog upozorenja prekini **11** znajući da je izopačen i da grijesi: on sam sebe osuđuje. **12** Kad pošaljem k tebi Artemu ili Tihiku, pozuri se k meni u Nikopol jer sam odlučio ondje prezimeti. **13** Zenu, pravnika, i Apolona brižljivo opremi da im ništa ne ponestane. **14** A i naši neka se uče prednjačiti dobrim djelima u životnim potrebama da ne budu neplodni. **15** Pozdravljuj te svi koji su sa mnom. Pozdravi one koji nas ljube u vjeri. Milost sa svima vama!

Filemonu

1 Pavao, sužanj Isusa Krista, i brat Timotej:
ljubljenom Filemonu, suradniku našemu, 2 i sestri
Apiji, i Arhipu, suborcu našem, i Crkvi u tvojoj kući. 3
Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina
Isusa Krista! 4 Zahvaljujem svagda Bogu svojemu
spominjući te se u svojim molitvama 5 jer čujem za
tvoju ljubav i vjeru koju imaš prema Gospodinu Isusu
Kristu i prema svima svetima. 6 Nek zajedništvo
tvoje vjere bude djelotvorno u spoznaju svakoga
mogućeg dobra među vama poradi Krista! 7 Uvelike
si me doista obradovao i utješio svojom ljubavlju jer
si, brate, okrijepio srca svetih. 8 Stoga, premda imam
punu slobodu u Kristu da ti zapovjedim što ti je činiti,
9 poradi ljubavi radije molim, kakav već jesam, Pavao,
starac, a sada i sužanj Krista Isusa. 10 Molim te za
svoje dijete koje rođih u okovima, za Onezima, 11
negda tebi nekorisna, a sada i tebi i meni veoma
korisna. 12 Šaljem ti ga - njega, srce svoje. 13 Htjedoh
ga zadržati kod sebe da mi mjesto tebe posluži u
okovima evanđelja. 14 Ali ne htjedoh preko tvoje volje
da ne bi tvoja dobrota bila od nevolje, nego od dobre
volje. 15 Možda baš zato bi za čas odijeljen da ga
dobiješ zauvijek - (aiōnios g166) 16 ne kao roba, nego
više od roba, kao brata ljubljenoga, osobito meni, a
koliko više tebi, i po tijelu i po Gospodinu. 17 Smatraš
li me dakle drugom, primi ga kao mene. 18 Ako ti je
u čemu skrivio ili ti je što dužan, to meni upiši. 19
Ja, Pavao, potpisujem svojom rukom: ja ću platiti.
Da ti ne rekнем da mi i samoga sebe duguješ! 20
Hajde, brate, da se tobom okoristim u Gospodinu:
okrijepi srce moje u Kristu! 21 Uzdajući se u tvoju
poslušnost, napisah ti uvjeren da ćeš još više učiniti,
nego te molim. 22 K tome, pripravi mi obitavalište
jer se nadam da ću vam po vašim molitvama biti
darovan. 23 Pozdravlja te Epafra, moj suuznik u
Kristu Isusu, 24 Marko, Aristarh, Dema i Luka, moji
suradnici. 25 Milost Gospodina našega Isusa Krista s
duhom vašim!

Jevrejima

1 Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po prorocima; **2** konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu. Njega postavi baštinicom svega; Njega po kome sazda svjetove. (aiōn g165)

3 On, koji je odsjaj Slave i otisak Bića njegova te sve nosi snagom riječi svoje, pošto očisti grijehe, sjede zdesna Veličanstvu u visinama; **4** postade toliko moćniji od anđela koliko je uzvišenije nego oni baštino ime. **5** Ta kome od anđela ikad reče: Ti si sin moj, danas te rodih; ili pak: Ja ču njemu biti otac, a on će meni biti sin. **6** A opet, kad uvodi Prvorodenca u svijet, govori: Nek pred njim nice padnu svi anđeli Božji. **7** Za anđele veli: Anđele čini vjetrovima, sluge svoje plamenom ognjenim, **8** ali za Sina: Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova, i pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva. (aiōn g165) **9** Ti ljubiš pravednost, a mrziš bezakonje, stoga Bog, Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti kao nikog od tvojih drugova. **10** I: Ti u početku, Gospodine, utemelji zemlju i nebo je djelo ruku tvojih. **11** Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti kao odjeća. **12** Mijenjaš ih poput haljine, kao odjeću, i nestaju. A ti si uvjek isti - godinama tvojim nema kraja. **13** Za koga pak od anđela ikad reče: Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnože nogama tvojim! **14** Svi ti zar nisu služnički duhovi što se šalju služiti za one koji imaju baštiniti spasenje?

2 Zato treba da mi svesrdnije prianjamo uz ono što čusmo da ne bismo promašili. **2** Jer ako je riječ po anđelima izrečena bila čvrsta te je svaki prijestup i neposluh primio pravednu plaću, **3** kako li ćemo mi umaći ako zanemarimo toliko spasenje? Spasenje koje je počeo propovijedati Gospodin, koje su nam potvrdili slušatelji, **4** a suposvjedočio Bog znamenjima i čudesima, najrazličitijim silnim djelima i darivanjima Duha Svetoga po svojoj volji. **5** Nije doista anđelima podložio budući svijet o kojem govorimo. **6** Netko negdje posvjedoči: Što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji te ga pohađaš. **7** Ti ga tek za malo učini manjim od anđela, slavom i časti njega ovjenča, **8** njemu pod noge sve podloži. Kad mu, doista, sve podloži, ništa ne ostavi što mu ne bi bilo podloženo. Sad još ne vidimo da mu je sve podloženo, **9** ali Njega, za malo manjeg od anđela, Isusa, vidimo

zbog pretrpljene smrti slavom i časti ovjenčana da milošću Božjom bude svakome na korist što je on smrt okusio. **10** Dolikovalo je doista da Onaj radi kojega je sve i po kojemu je sve - kako bi mnoge sinove priveo k slavi - po patnjama do savršenstva doveđe Početnika njihova spasenja. **11** Ta i Posvetitelj i posvećeni - svi su od jednoga! Zato se on i ne stidi zvati ih braćom, **12** kad veli: Braći ču svojoj naviještaš ime tvoje, hvalit ču te usred zbora. **13** I još: Ja ču se u njega uzdati, i još: Evo, ja i djeca koju mi Bog dade. **14** Pa budući da djeca imaju zajedničku krv i meso, i sam on tako postade u tome sudionikom da smrću obeskrijepi onoga koji imaše moć smrti, to jest đavla, **15** pa oslobodi one koji - od straha pred smrću - kroza sav život bijahu podložni ropstvu. **16** Ta ne zauzima se dašto za anđele, nego se zauzima za potomstvo Abrahamovo. **17** Stoga je trebalo da u svemu postane braći sličan, da milosrdan bude i ovjerovljen Veliki svećenik u odnosu prema Bogu kako bi okajavao grijehe naroda. **18** Doista, u čemu je iskušan trpio, može iskušavanim pomoći.

3 Stoga, braćo sveta, sudionici nebeskoga poziva, promotrite Apostola i Velikoga svećenika naše vjere - Isusa: **2** on je ovjerovljen kod Onoga koji ga postavi kao ono i Mojsije u svoj kući njegovoj. **3** Dostojan je doista toliko veće slave od Mojsija koliko veću čast od kuće ima onaj tko ju je sagradio. **4** Jer svaku kuću tkogod gradi, a sve je sagradio Bog. **5** Da, i Mojsije bijaše ovjerovljen u svoj kući njegovoj kao služnik da posvjedoči za ono što je imalo biti rečeno, **6** ali Krist - kao Sin, nad kućom njegovom. Njegova smo kuća mi ako sačuvamo smjelost i ponos nade. **7** Zato, kao što veli Duh Sveti: Danas ako glas mu čujete, **8** ne budite srca tvrda kao u Pobuni, kao u dan iskušenja u pustinji **9** gdje me kušnjom iskušavahu očevi vaši premda gledahu djela moja **10** četrdeset godina. Zato mi dodija naraštaj onaj pa rekoh: Uvijek su nestalna srca i ne proniču moje putove. **11** Tako se zakleh u svom gnjevu: Nikad neće ući u moj počinak! **12** Pazite, braćo, da ne bi u koga od vas srce bilo opako, nevjerno, odmetnuto se od Boga živoga. **13** Pače hrabrite jedni druge dan za danom dok još odjekuje ono Danas da ne otvrde stalnim sačuvamo **15** kad je rečeno: Danas ako glas

mu čujete, ne budite srca tvrda kao u Pobuni! **16** Jer, darove i žrtve za grijeha. **2** On može primjereno koji su to čuli pa se pobunili? Zar ne svi koji su pod suošjećati s onima koji su u neznanju i zabludi jer Mojsijem izašli iz Egipta? **17** Koji li mu dodijavahu je i sam zaognut slabošću. **3** Zato mora i za narod četrdeset godina? Zar ne oni koji sagriješše, kojih i za sebe prinosisi okajnice. **4** I nitko sam sebi ne mrtva tijela popadaše u pustinji? **18** Kojima se zakle prisvaja tu čast, nego je prima od Boga, pozvan kao da neće ući u njegov počinak, ako li ne nepokornima? **19** I vidimo da ne moguše ući zbog nevjere.

4 Bojmo se dakle da se, dok ostaje obećanje o ulasku u njegov Počinak, za koga od vas ne bi utvrdilo kako je zakasnio. **2** Jer nama je naviještena blagovijest kao i njima, ali njima Riječ poruke nije uskoristila jer se vjerom nisu pridružili onima koji su poslušali. **3** U Počinak doista ulazimo mi koji povjerovali, prema onom što je rekao: Tako se zakleh u svom gnjevu: Nikad neće ući u moj počinak, premda su djela od postanka svijeta dovršena. **4** Rekao je doista negdje o sedmom danu ovako: I počin Bog sedmoga dana od svih djela svojih. **5** A ovdje opet: Nikad neće ući u moj počinak. **6** Preostaje dakle da neki imaju u nj ući, a oni koji su prvi primili blagovijest ne uđoše zbog nepokornosti. **7** Zato Bog ponovno određuje jedan dan, Danas, u Davidu nakon toliko vremena govoreći, kako je već rečeno: Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda. **8** Zbilja, da je Jošua njih u Počinak uveo, ne bi Bog nakon toga govorio o drugome danu. **9** Dakle: preostaje neki subotni počinak narodu Božjemu! **10** Zaista, tko uđe u njegov počinak, počinuo je od djela svojih kao ono i Bog od svojih. **11** Pohitimo dakle ući u taj Počinak da nitko ne padne po uzoru na takvu nepokornost. **12** Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštira je od svakoga dvosjekla mača; prodire dotele da dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca. **13** Nema stvorenja njoj skrivena. Sve je, naprotiv, golo i razgoljeno očima Onoga komu nam je dati račun. **14** Imajući dakle velikoga Velikog svećenika koji prodirje kroz nebesa - Isusa, Sina Božjega - čvrsto se držimo vjere. **15** Ta nemamo takva Velikog svećenika koji ne bi mogao biti supatnik u našim slabostima, nego poput nas iskušavana svime, i obrađuje, prima blagoslov od Boga; **8** ona pak koja osim grijehom. **16** Pristupajmo dakle smjelo Prijestolju milosti da primimo milosrđe i milost nađemo za pomoć u pravi čas!

5 Svaki veliki svećenik, zaista, od ljudi uzet, za ljude se postavlja u odnosu prema Bogu da prinosi

svećenik, nego ga proslavi Onaj koji mu reče: Ti si sin moj, danas te rodih, **6** po onome što pak drugdje veli: Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu. **(aiōn g165)** **7** On je u dane svoga zemaljskog života sa silnim vapajem i suzama prikazivao molitve i prošnje Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti. I bi uslišan zbog svoje predanosti: **8** premda je Sin, iz onoga što prepati, naviknu slušati **9** i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja - **(aiōnios g166)** **10** proglašen od Boga Velikim svećenikom po redu Melkisedekovu. **11** O tome nas čeka besjeda velika, ali teško ju je riječima izložiti jer ste tvrdih ušiju. **12** Pa trebalo bi doista da nakon toliko vremena već budete učitelji, a ono treba da tkogod vas ponovno poučava početnička počela kazivanja Božjih. Takvi ste: mljeka vam treba, a ne tvrde hrane. **13** Doista, tko je god još pri mljeku, ne zna ništa o nauku pravednosti jer - nejače je. **14** A za zrele je tvrda hrana, za one koji imaju iskustvom izvježbana čula za rasuđivanje dobra i zla.

6 Stoga mimođimo početnički nauk o Kristu i uzdignimo se k savršenome ne postavljajući iznove temelja: obraćenje od mrtvih djela i vjera u Boga, **2** naučavanje o krštenjima i polaganje ruku, uskršnuće mrtvih i vječni sud. **(aiōnios g166)** **3** To ćemo pak učiniti, dakako, ako Bog da. **4** Zaista, onima koji su jednom prosvijetljeni, i okusili dar nebeski, i postali dionici Duha Svetoga, **5** i okusili Lijepu riječ Božju i snage budućega svijeta, **(aiōn g165)** **6** pa otpali, nemoguće je opet se obnoviti na obraćenje kad oni sami ponovno razapinju Sina Božjega i ruglu ga izvrgavaju. **7** Jer zemlja koja se napije kiše što na nju često pada i rađa raslinjem korisnim onima za koje se osim grijehom. **16** Pristupajmo dakle smjelo Prijestolju donosi trnje i drač, odbačena je, blizu prokletstvu a svršetak joj je: "U oganj!" **9** A uvjereni smo, ljubljeni, sve ako tako i govorimo, da je s vama dobro i da ste na putu spasenja. **10** Ta Bog nije nepravedan da bi zaboravio vaše djelo i ljubav što je iskazaste njegovu imenu posluživši i poslužujući svetima. **11** Želimo ipak

da svatko od vas sve do svršetka pokazuje tu istu gorljivost za ispunjenje nade **12** te ne omlitavite, nego budete naslijedovatelji onih koji po vjeri i strpljivosti baštine obećano. **13** Doista, kad je Bog Abrahamu davao obećanje, jer se nije imao kime većim zakleti, zakle se samim sobom: **14** Uistinu, blagosloviti, blagoslovit će te i umnožiti, umnožit će te. **15** I tako Abraham, strpljiv, postiže obećano. **16** Ljudi se doista kunu onim tko je veći i zakletva im je, kao potkrep, kraj svake raspre. **17** Tako i Bog: htio je baštinicima obećanja obilatije pokazati nepromjenljivost svoje odluke pa zato zajamči zakletvom **18** da bismo po dva nepromjenljiva čina - u kojima je nemoguće da bi Bog prevario - mi pribjeglice imali snažno ohrabrenje da se držimo ponuđene nade. **19** Ona nam je kao pouzdano i čvrsto sidro duše što ulazi u unutrašnjost izazvaj, **20** kamo je kao preteča za nas ušao Isus postavši zauvijek Veliki svećenik po redu Melkisedekovu. (aiōn g165)

7 Doista, taj Melkisedek, kralj šalemski, svećenik

Boga Svevišnjega što je izašao u susret Abrahamu koji se vraćao s poraza kraljeva i blagoslovio ga, **2** i komu Abraham odijeli desetinu od svega; on koji u prijevodu znači najprije "kralj pravednosti", a zatim i kralj šalemski, to jest "kralj mira"; **3** on, bez oca, bez majke, bez rodoslovlja; on, kojemu dani nemaju početka ni život kraja - sličan Sinu Božjem, ostaje svećenik zasvagda. **4** Pa promotrite koliki li je taj komu Abraham, rodozačetnik, dade desetinu od najboljega. **5** Istina, i oni sinovi Levijevi, koji primaju svećeništvo imaju zakonsku zapovijed da ubiru desetinu od naroda, to jest od svoje braće premda su i ona izašla iz boka Abrahamova. **6** Ali on, koji nije iz njihova rodoslovlja, ubra desetinu od Abrahama i blagoslov njega, nosioca obećanja! **7** A posve je neprijepono: veći blagoslivlja manjega. **8** K tome, ovdje desetinu primaju smrtni ljudi, a ondje onaj, za kojega se svjedoči da živi. **9** I u Abrahamu se, tako reći, ubire desetina i od Levija koji inače desetinu prima **10** jer još bijaše u boku očevu kad mu u susret izidiše Melkisedek. **11** Da se dakle savršenstvo postiglo po levitskom svećeništvu - jer na temelju njega narod je dobio Zakon - koja bi onda bila potreba da se po redu Melkisedekovu postavi drugi svećenik i mijenja svećeništvo, nužno se mijenja i Zakon. **12** Doista kad se

onaj o kojemu se to veli pripadao je drugom plemenu, od kojega se nitko nije posvetio žrtveniku. **14** Poznato je da je Gospodin naš potekao od Jude, plemena za sličnosti s Melkisedekom: **16** postao je svećenik po Zakonu tjelesne uredbe, nego snagom neuništiva života. **17** Ta svjedoči se: Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu. (aiōn g165) **18** Dokida se dakle prijašnja uredba zbog njezine nemoći i beskorisnosti - **19** jer Zakon nije ništa priveo k savršenstvu - a uvodi se bolja nada, po kojoj se približujemo Bogu. **20** I to se nije zbilo bez zakletve. Jer oni su bez zakletve postali svećenicima, **21** a on sa zakletvom Onoga koji mu reče: Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: "Zauvijek ti si svećenik". (aiōn g165) **22** Utoliko je Isus i postao jamac boljega Saveza. **23** K tomu, mnogo je bilo svećenika jer ih je smrt priječila trajno ostati. **24** A on, jer ostaje dovjeka, ima neprolazno svećeništvo. (aiōn g165) **25** Zato i može do kraja spasavati one koji po njemu pristupaju k Bogu - uvijek živ da se za njih zauzima. **26** Takav nam Veliki svećenik i bijaše potreban - svet, nedužan, neokaljan, odijeljen od grešnika i uzvišeniji od nebesa - **27** koji ne treba da kao oni veliki svećenici danomice prinosi žrtve najprije za svoje grijehe, a onda za grijehe naroda. To on učini jednom prinijevši samoga sebe. **28** Zakon doista postavi za velike svećenike ljudi podložne slabosti, a riječ zakletve - nakon Zakona - Sina zauvijek usavršena. (aiōn g165)

8 A glavno u ovom izlaganju jest: takva imamo

Velikog svećenika koji sjede zdesna prijestolja Veličanstva na nebesima **2** kao bogoslužnik Svetinje i Šatora istinskoga što ga podiže Gospodin, a ne čovjek. **3** Doista, svaki se veliki svećenik postavlja da prinosi darove i žrtve. Odatile je potrebno da i on ima što bi pronio. **4** Svakako, da je na zemlji, ne bi bio svećenik jer postoje oni koji po Zakonu prinose darove. **5** Oni služe slici i sjeni onoga nebeskoga, kako je upućen Mojsije kad se spremao praviti šator: Pazi, veli doista, načini sve po praliku koji ti je pokazan na brdu. **6** Ovako mu pak dopalo uzvišenije bogosluženje koliko je Posrednik boljega Saveza, koji je uzakonjen na boljim obećanjima. **7** Da je, zbilja, onaj prvi bio bespriješoran, ne bi se drugome tražilo mjesto. **8** Doista, kudeći ih veli: Evo dolaze dani -

govori Gospodin - kad ѡu s domom Izraelovim i s zadobiju obećanu vječnu baštinu. (aiōnios g166) 16 Jer domom Judinim dovršti novi Savez. 9 Ne Savez gdje je posrijedi savez-oporuka, potrebno je dokazati kakav učinih s ocima njihovim u dan kad ih uzeх za smrt oporučitelja. 17 Oporuka je doista valjana tek ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske jer oni ne nakon smrti: nikad ne vrijedi dok oporučitelj živi. 18 ustražaše u mom Savezu pa i ja zanemarih njih - Stoga ni onaj prvi Savez nije bez krvi ustanovljen. govori Gospodin. 19 Nego, ovo je Savez kojim ѡu se Pošto je svemu narodu priopćio svaku zapovijed svezati s domom Izraelovim nakon ovih dana - govori zakonsku, uze Mojsije krv junaca i jaraca s vodom Gospodin: Zakone ѡu svoje staviti u dušu njihovu i i grimiznom vunom i izopom te samu Knjigu i sav upisati ih u njihova srca. I bit ѡu Bog njihov, a oni narod poškropi 20 govoreći: Ovo je krv Saveza koji narod moј. 21 I neće više nitko učiti sugrađanina i vam odredi Bog; 21 a onda krvlju slično poškropi i nitko brata svoga govoreći: "Spoznaj Gospodina", Šator i sve bogoslužno posuđe. 22 I gotovo se sve ta svi će me poznavati, malo i veliko, 23 jer ѡu se po zakonu čisti krvlju i bez proljevanja krvi nema smilovati bezakonjima njihovim i grijeha se njihovih oproštenja. 23 Ako se dakle time čiste slike onoga što neću više spominjati. 24 Kad veli novi, ostari onaj je na nebu, potrebno je da se samo to nebesko čisti prvi. Što pak stOari i dotrajava, blizu je nestanku.

9 I onaj prvi je, svakako, imao bogoštovne uredbe i Svetinju, ali oovsvjetku. 2 Šator je uistinu bio uređen: prvi, u kojem bijaše svjećnjak, stol i prinos kruhova, a zove se Svetinja; 3 iža druge pak zavjese bio je Šator zvan Svetinja nad svetnjama - 4 u njoj zlatni kadionik i Kovčeg saveza, sav optočen zlatom, a u njemu zlatna posuda s manom i štap Aronov, koji je ono procvao, i ploče Saveza; 5 povrh njega pak kerubi Slave što osjenjuju Pomirilište. O tom ne treba sada potanko govoriti. 6 Pošto je to tako uređeno, u prvi Šator stalno ulaze svećenici obavljati bogoslužje, 7 a u drugi jednom godišnje samo veliki svećenik, i to ne bez krvi koju prinosi za sebe i za nepažnje naroda. 8 Time Duh Sveti očituje da još nije otkriven put u Svetinju dok još postoji prvi Šator. 9 To je slika za sadašnje vrijeme: prinose se darovi i žrtve koje ne mogu u savjesti usavršiti bogoslužnika - 10 sve same na ićima i pićima i raznim pranjima utemeljene tjelesne uredbe, nametnute do časa ispravka. 11 Krist se pak pojavi kao Veliki svećenik budućih dobara pa po većem i savršenijem Šatoru - nerukotvorenu, koji nije od ovoga stvorenja - 12 i ne po krvi jaraca i junaca, nego po svojoj uđe jednom zauvijek u Svetinju i nađe vječno otkupljenje. (aiōnios g166) 13 Doista, ako već poškropljena krv jaraca i bikova i pepeo juničin posvećuje onečišćene, daje tjelesnu čistoću, 14 koliko će više krv Krista - koji po Duhu vječnom samoga sebe bez mane prinese Bogu - očistiti savjest našu od mrtvih djela, na službu Bogu živomu! (aiōnios g166) 15 A radi ovoga je Posrednik novoga Saveza: da po smrti za otkupljenje prekršaja iz starog Saveza pozvani

zadobiju obećanu vječnu baštinu. (aiōnios g166) 16 Jer domom Judinim dovršti novi Savez. 9 Ne Savez gdje je posrijedi savez-oporuka, potrebno je dokazati kakav učinih s ocima njihovim u dan kad ih uzeх za smrt oporučitelja. 17 Oporuka je doista valjana tek ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske jer oni ne nakon smrti: nikad ne vrijedi dok oporučitelj živi. 18 ustražaše u mom Savezu pa i ja zanemarih njih - Stoga ni onaj prvi Savez nije bez krvi ustanovljen. govori Gospodin. 19 Nego, ovo je Savez kojim ѡu se Pošto je svemu narodu priopćio svaku zapovijed svezati s domom Izraelovim nakon ovih dana - govori zakonsku, uze Mojsije krv junaca i jaraca s vodom Gospodin: Zakone ѡu svoje staviti u dušu njihovu i i grimiznom vunom i izopom te samu Knjigu i sav upisati ih u njihova srca. I bit ѡu Bog njihov, a oni narod poškropi 20 govoreći: Ovo je krv Saveza koji narod moј. 21 I neće više nitko učiti sugrađanina i vam odredi Bog; 21 a onda krvlju slično poškropi i nitko brata svoga govoreći: "Spoznaj Gospodina", Šator i sve bogoslužno posuđe. 22 I gotovo se sve ta svi će me poznavati, malo i veliko, 23 jer ѡu se po zakonu čisti krvlju i bez proljevanja krvi nema smilovati bezakonjima njihovim i grijeha se njihovih oproštenja. 23 Ako se dakle time čiste slike onoga što neću više spominjati. 24 Kad veli novi, ostari onaj je na nebu, potrebno je da se samo to nebesko čisti žrtvama od tih uspješnjima. 24 Krist doista ne uđe u rukotvorenu Svetinju, protulik one istinske, nego u samo nebo: da se sada pojavi pred licem Božjim za nas. 25 Ne da mnogo puta prinosi samoga sebe kao što veliki svećenik svake godine ulazi u Svetinju s tudom krvlju; 26 inače bi bilo trebalo da trpi mnogo puta od postanka svijeta. No sada se pojавio, jednom na svršetku vječeva, da grijeh dokine žrtvom svojom. (aiōn g165) 27 I kao što je ljudima jednom umrijeti, a potom na sud, 28 tako i Krist: jednom se prinesa da grijeha mnogih ponese, a drugi će se put - bez obzira na grijeh - ukazati onima koji ga iščekuju sebi na spasenje.

10 Budući da Zakon ima tek sjenu budućih dobara, a ne sam lik zbiljnosti, on uistinu žrtvama koje se - iz godine u godinu iste - neprestano prinose ne može nikada usavršiti one što pristupaju. 2 Ta ne bi li se prestale prinositi kad bogoslužnici, jednom očišćeni, ne bi više imali nikakve svijesti grijeha? 3 Ali po njima se iz godine u godinu podsjeća na grijeha. 4 Jer krv bikova i jaraca nikako ne može odnijeti grijeha. 5 Zato On ulazeći u svijet veli: Žrtva i prinos ne mile ti se, nego si mi tijelo pripravio; 6 paljenice i okajnice ne svidaju ti se. 7 Tada rekoh: "Evo dolazim!" U svitku knjige piše za mene: "Vršiti, Bože, volju tvoju!" 8 Pošto gore reče: Žrtve i prinosi, paljenice i okajnice - koje se po Zakonu prinose - ne mile ti se i ne svidaju, 9 veli zatim: Evo dolazim vršiti volju tvoju! Dokida prvo da uspostavi drugo. 10 U toj smo volji posvećeni prinosom tijela Isusa Krista jednom zauvijek. 11 I svaki je svećenik dan za danom u bogoslužju te učestalo prinosi iste žrtve,

koje nikako ne mogu odnijeti grijeha. 12 A ovaj, pošto je prinio jednu jedincatu žrtvu za grijehu, zauvijek sjede zdesna Bogu 13 čekajući otad dok se neprijatelji ne podlože za podnožje nogama njegovim. 14 Jednim uistinu prinosom zasvagda usavrši posvećene. 15 A to nam svjedoči i Duh Sveti. Pošto je doista rekao: 16 "Ovo je Savez kojim ču se svezati s njima nakon ovih dana", Gospodin gorovi: "Zakone ču svoje staviti u njihova srca i upisati ih u dušu njihovu. 17 I grijeha se njihovih i bezakonja njihovih neću više spominjati." 18 A gdje su grijesi oprošteni, nema više prinosa za njih. 19 Imamo dakle, braćo, slobodan ulaz u Svetinju po krvi Isusovoj - 20 put nov i živ što nam ga On otvor kroz zavjesu, to jest svoje tijelo; 21 imamo i Velikog svećenika nad kućom Božjom. 22 Pristupajmo stoga s istinitim srcem u punini vjere, srdaca škropljenjem očišćenih od zle savjesti i tijela oprana čistom vodom. 23 Čuvajmo nepokolebljivu vjeru nade jer je vjeran Onaj koji dade obećanje. 24 I pazimo jedni na druge da se potičemo na ljubav i dobra djela 25 te ne propuštamo svojih sastanaka, kako je u nekih običaj, nego se hrabrimo, to više što vidite da se bliži Dan. 26 Jer ako svojevoljno grijesimo pošto primismo spoznanje istine, nema više žrtve za grijehu, 27 nego strašno isčekivanje suda i bijesa ognja što će proždrijeti protivnike. 28 Je li tko prekršio Zakon Mojsijev, bez milosrđa biva pogubljen na osnovi dvojice ili trojice svjedoka. 29 Zamislite koliko li će goru kaznu zavrijediti tko Sina Božjega pogazi, i nečistom smatra krv Saveza kojom je posvećen, i Duha milosti pogrdi? 30 Ta pozajemo Onoga koji je rekao: Moja je odmazda, ja ču je vratiti; i još: Sudit će Gospodin svome puku. 31 Strašno je upasti u ruke Boga živoga. 32 A spomenite se onih prvih dana kada ste, tek prosvitljeni, izdržali veliku patničku borbu: 33 ovamo javno izvrgnuti porugama i nevoljama, onamo postavši zajedničari onih s kojima se tako postupalo. 34 I doista, sa sužnjevima ste suošjećali i s radošću prihvatali otimanje dobara znajući da imate bolji, trajan posjed. 35 Ne gubite dakle pouzdanja! Pripada mu velika plaća! 36 Postojanosti vam uistinu treba da biste vršeći volju Božiju zadobili obećano. 37 Jer još malo, sasvim malo, i Onaj koji dolazi doći će i neće zakasniti 38 A pravednik će moj od vjere živjeti, ako li pak otpadne, ne mili se on duši mojoj. 39 A mi nismo od onih koji otpadaju, sebi na propast, nego od onih koji vjeruju na spas duše.

11 A vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo. 2 Zbog nje stari primiše svjedočanstvo. 3 Vjerom spoznajemo da su svjetovi uređeni riječju Božjom tako te ovo vidljivo ne posta od nečega pojavnoga. (aiōn g165) 4 Vjerom Abel prinese Bogu bolju žrtvu nego Kain. Po njoj primi svjedočanstvo da je pravedan - Bog nad njegovim darovima posvjedoči - po njoj i mrtav još gorovi. 5 Vjerom Henok bi prenesen da ne vidi smrti te iščeznu jer ga je prenio Bog. Doista, prije prijenosa primio je svjedočanstvo da omilje Bogu. 6 A bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu jer tko mu pristupa, vjerovati mora da postoji i da je platac onima koji ga traže. 7 Vjerom Noa, upućen u ono što još ne bijaše vidljivo, predano sagradi korabiju na spasenje svoga doma. Time osudi svijet i postade baštinikom vjerničke pravednosti. 8 Vjerom pozvan, Abraham posluša i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide. 9 Vjerom se kao pridošlica naseli u obećanoj zemlji kao u tuđini, prebivajući pod šatorima s Izakom i Jakovom, subaštinicima istog obećanja, 10 jer isčekivaše onaj utemeljeni Grad kojemu je graditelj i tvorac Bog. 11 Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne jer vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje. 12 Zato od jednoga, i to obamrla, nastala mnoštvo poput zvjezda na nebu i pijeska nebrojena na obali morskoj. 13 U vjeri svi su oni umrli, a da nisu zadobili obećanja, već su ih samo izdaleka vidjeli i pozdravili priznavši da su stranci i pridošlice na zemlji. 14 Doista, koji tako govore, jasno očituju da domovinu traže. 15 Dakako, da su mislili na onu iz koje su izišli, imali bi još prilike vratiti se u nju. 16 Ali sada oni čeznu za boljom, to jest nebeskom. Stoga se Bog ne stidi zvati se Bogom njihovim: ta pripravio im je Grad. 17 Vjerom Abraham, kušan, prikaza Izaka. Jedinca prikazivaše on koji je primio obećanje, 18 kome bi rečeno: Po Izaku će ti se nazivati potomstvo! - 19 uvjeren da Bog može i od mrtvih uskrisiti. Zato ga u predstici i ponovno zadobi. 20 Vjerom baš u pogledu budućnosti Izak blagoslovio Jakova i Ezava. 21 Vjerom Jakov, umirući, blagoslovio oba sina Josipova i duboko se prignu oslojen na vrh svojega štapa. 22 Vjerom Josip na umoru napomenu ono izlasku sinova Izraelovih i dade zapovijed o

svojim kostima. 23 Vjerom su Mojsija netom rođena omalovažavaj stege Gospodnje i ne kloni kad te on tri mjeseca krili njegovi roditelji jer vidješe da je ukori. 6 Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom djetešće lijepo i nisu se bojali kraljeve naredbe. 24 odgaja, šiba sina koga voli. 7 Poradi vašega odgajanja Vjerom Mojsije, već odrastao, odbi zvati se sinom trpite. Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima kćeri faraonove. 25 Radije izabra biti zlostavljan li koji sin kojega otac stegom ne odgaja? 8 Pa ako zajedno s Božjim narodom, nego se časovito okoristiti niste pod stegom, na kojoj su svi imali udjela, onda grijehom. 26 Većim je bogatstvom od blaga egipatskih ste kopilad, a ne djeca. 9 Zatim, tjelesne smo oce smatrao muku Kristovu jer je gledao na plaču. 27 imali odgojiteljima i poštivali ih. Pa nećemo li se Vjerom napusti Egipat, ne bojeći se bijesa kraljeva, kudikamo više podlagati Ocu duhova te živjeti? 10 Oni postojan kao da Nevidljivoga vidi. 28 Vjerom je obavio su nas doista nešto malo dana stegom odgajali kako pashu i škropljenje krvlju da Zatornik ne dotakne se njima činilo, a On - nama na korist, da postanemo prvenaca Izraelovih. 29 Vjerom prodoše Crvenim sudionici njegove svetosti. 11 Isprva se doduše čini da morem kao po suhu, što i Egipćani pokušaše, ali nijedno odgajanje nije radost, nego žalost, ali onima se potopiše. 30 Vjerom zidine jerihonske padoše koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod nakon sedmodnevнога ophoda. 31 Vjerom Rahaba, pravednosti. 12 Zato uspravite ruke klonule i koljena bludnica, ne propade zajedno s nepokornicima jer s klecava, 13 poravnite staze za noge svoje da se mirom primi uhode. 32 I što još da kažem? Ta ponestat hromo ne iščaši, nego, štoviše, da ozdravi. 14 Nastojte će mi vremena, počnem li raspredati o Gideonu, oko mira sa svima! I oko posvećenja bez kojega nitko Baraku, Samsonu, Jiftahu, Davidu, pa Samuelu i neće vidjeti Gospodina! 15 Pripazite da se tko ne prorocima, 33 koji su po vjeri osvojili kraljevstva, sustegne od milosti Božje, da kakav gorki korijen ne odjelotvorili pravednost, zadobili obećano, začepili prokljija pa ne unese zabunu i ne zarazi mnoge, 16 da ralje lavovima, 34 pogasili žestinu ognja, umakli tko ne postane bludnik ili svetoigrđnik kao Ezav, koji oštirci mača, oporavili se od slabosti, ojačali u boju, za jedan jedini obrok proda svoje prvorodstvo. 17 Ta odbili navale tuđinaca. 35 Žene su po uskrnsnuću znate da je i poslije, kad je htio baštiniti blagoslov, ponovno zadobile svoje pokojne. Drugi pak, stavljeni odbačen jer nije našao mogućnosti promjene premda na muke, ne prihvatiše oslobođenja da bi ih zapalo ju je sa suzama tražio. 18 Jer niste pristupili opipljivoj bolje uskrnsnuće. 36 Drugi su opet iskusili izrugivanja gori i usplamtjelu ognju, ni mraku, tami i vihoru, 19 i bičeve, pa i okove i tamnicu. 37 Kamenovani su, ni ječanju trublje i tutnjavi riječi. - Koju su je slušali, piljeni, poubijani oštromicom mača, potucali se u runima, zamoliše da im se više ne govorи 20 jer nisu podnosili u kozjim kožusima, u oskudici, potlačeni, zlostavljeni - naredbe: Ako se ma i živinče dotakne brda, neka 38 svijet ih ne bijaše dostoan - vrkuljali po pustinjama, se kamenuje! 21 I prizor bijaše tako strašan da gorama, pećinama i pukotinama zemaljskim. 39 I Mojsije reče: "Strah me je i dršćem!" - 22 Nego, vi ste svi oni po vjeri, istina, primiše svjedočanstvo, ali ne zadobiše obećano 40 jer Bog je za nas predvidio nešto bolje da oni bez nas ne dođu do savršenstva.

12 Zato i mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i grijeh koji nas sapinje te postojano trčimo u borbu koja je pred nama! 2 Uprimo pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu te sjedi zdesna prijestolja Božjega. 3 Doista pomno promotrite njega, koji podnese toliko protivljenje grešnika protiv sebe, da - premoreni - ne klonete duhom. 4 Ta još se do krvi ne odupriješte u borbi protiv grijeha. 5 Pa zar ste zaboravili opomenu koja vam je kao sinovima upravljenja: Sine moj, ne

kraljevstvo neuzdrmljivo, iskazujmo zahvalnost iz uskoro stigne, s njime ču vas pohoditi. 24 Pozdravite koje služimo Bogu kako je njemu milo, s predanjem sve svoje glavare i sve svete! Pozdravljaju vas ovi iz i strahopoštovanjem. 29 Jer Bog je naš oganj što Italije. 25 Milost sa svima vama!
proždire.

13 Bratoljublje neka je trajno! 2 Gostoljublja ne zaboravljajte: njime neki, i ne znajući, ugostiše anđele! 3 Sjećajte se uznika kao suuznici; zlostavljanih - ta i sami ste u tijelu! 4 Ženidba neka bude u časti u sviju i postelja neokaljana! Jer bludnicima će i preljubnicima suditi Bog. 5 U življenu ne budite srebroljupci, zadovoljni onim što imate! Ta on je rekao: Ne, neću te zapustiti i neću te ostaviti. 6 Zato možemo pouzdano reći: Gospodin mi je pomoćnik, ja ne strahujem: što mi tko može? 7 Spominjite se svojih glavara koji su vam nevješćivali riječ Božju: promatrajući kraj njihova života, naslijedujte njihovu vjeru. 8 Isus Krist jučer i danas isti je - i uvijek. (aiōn g165) 9 Ne dajte se zanijeti različitim tudim naucima! Jer bolje je srce utvrđivati milošću nego jelima, koja nisu koristila onima što su ih obdržavali. 10 Imamo žrtvenik s kojega nemaju pravo jesti služitelji Šatora. 11 Jer tijela životinja, kojih krv veliki svećenik unosi za grijeh u Svetinju, spaljuju se izvan tabora. 12 Zato i Isus, da bi vlastitom krvlju posvetio narod, trpio je izvan vrata. 13 Stoga izidimo k njemu izvan tabora noseći njegovu muku 14 jer nemamo ovdje trajna grada, nego onaj budući tražimo. 15 Po njemu dakle neprestano prinosimo Bogu žrtvu hvalbenu, to jest plod usana što isповijedaju ime njegovo. 16 Dobrotvornosti i zajedništva ne zaboravljajte jer takve su žrtve mile Bogu! 17 Poslušni budite svojim glavarima i podložni jer oni bdiju nad vašim dušama kao oni koji će polagati račun; neka to čine s radošću, a ne uzdišući jer vam to ne bi bilo korisno. 18 Molite za nas! Uvjereni smo doista da imamo dobru savjest i u svemu se želimo dobro ponašati. 19 Usrdnije vas pak molim: učinite to kako bih vam se što brže vratio. 20 A Bog mira, koji po krvi vječnoga Saveza od mrtvih izvede velikoga Pastira ovaca, Gospodina našega Isusa, (aiōnios g166) 21 ospособio vas za svako dobro djelo da vršite volju njegovu, činio u nama što je njemu milo, po Isusu Kristu, komu slava u vijke vjekova. Amen. (aiōn g165) 22 Molim vas, braćo, podnesite ovu riječ ohrabrenja: ta samo vam ukratko napisah! 23 Znajte: naš je brat Timotej oslobođen. Ako

Jakovljeva

1 Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista:

dvanaestorma plemena Raseljeništva pozdrav. **2** Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje **3** znajući da prokušanost vaše vjere rađa postojanošću. **4** Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostataka. **5** Nedostaje li komu od vas mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja, i dat će mu se. **6** Ali neka ište s vjerom, bez ikakva kolebanja. Jer kolebljivac je sličan morskom valovljvu, užburkanu i gonjenu. **7** Neka takav ne misli da će primiti što od Gospodina - **8** čovjek duše dvoumne, nepostojan na svim putovima svojim. **9** Neka se brat niska soja ponosi svojim uzvišenjem, **10** a bogataš svojim ponijenjem. Ta proći će kao cvijet trave: **11** sunce ograna žarko te usahnu trava i cvijet njezin uvenu; dražest mu lica propade. Tako će i bogataš na stazama svojim usahnuti. **12** Blago čovjeku koji trpi kušnju: prokušan, primit će vijenac života koji je Gospodin obećao onima što ga ljube. **13** Neka nitko u napasti ne rekne: "Bog me napastuje." Ta Bog ne može biti napastovan na zlo, i ne napastuje nikoga. **14** Nego svakoga napastuje njegova požuda koja ga privlači i mami. **15** Požuda zatim, zatrudnjevši, rađa grijehom, a grijeh izvršen rađa smrću. **16** Ne varajte se, braćo moja ljubljena! **17** Svaki dobar dar, svaki savršen poklon odozgor je, silazi od Oca svjetila u kome nema promjene ni sjene od mijene. **18** Po svom naumu on nas porodi riječju Istine da budemo prvina neka njegovih stvorova. **19** Znajte, braćo moja ljubljena! Svatko neka bude brz da sluša, spor da govori, spor na srdžbu. **20** Jer srdžba čovjekova ne čini pravde Božje. **21** Zato odložite svaku prijavštinu i preostalu zloču i sa svom krotkošću primite usadenu riječ koja ima moć spasiti duše vaše. **22** Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe. **23** Jer ako je tko slušatelj riječi, a ne i izvršitelj, sličan je čovjeku koji motri svoje rođeno lice u zrcalu: **24** promotri se, ode i odmah zaboravi kakav bijaše. **25** A koji se oglædā u savršenom zakonu slobode i uza nj prione, ne kao zaboravan slušatelj nego djelotvoran izvršitelj, blažen će biti u svem djelovanju svome. **26** Smatra li se tko bogoljubnim, a ne obuzdava svoga jezika, nego zavarava srce svoje, isprazna je njegova

bogoljubnost. **27** Bogoljubnost čista i neokaljana jest: zauzimati se za sirote i udovice u njihovoj nevolji, čuvati se neokaljanim od ovoga svijeta.

2 Braćo moja, vjeru Gospodina našega Isusa Krista slavnoga ne miješajte s pristranošću! **2** Dode li na vaš sastanak čovjek sa zlatnim prstenjem, u sjajnoj odjeći, a dove i siromahu u bijednoj odjeći **3** i vi se zagledate u onoga što nosi sjajnu odjeću te reknete: "Ti lijepo ovdje sjedni!", a siromahu reknete: "Ti stani - ili sjedni - ondje, podno podnožja mogu!". **4** niste li u sebi pristrano sudili te postali suci što naopako sude? **5** Čujte, braćo moja ljubljena: nije li Bog one koji su svijetu siromašni izabralo da budu bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obećao onima koji ga ljube? **6** A vi prezreste siromaha! Ne tlače li vas upravo bogataši? Ne vuku li vas baš oni na sudove? **7** Ne psuju li oni lijepo Ime na vas zazvano? **8** Ako doista izvršujete kraljevski zakon po Pismu: Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga, dobro činite; **9** ako li ste pristrani, grijeh činite i Zakon vas osuđuje kao prijestupnike. **10** Ta tko sav Zakon učuva, a u jednome samo posrne, postao je krivac svega. **11** Jer tko reče: Ne čini preljuba, reče i: Ne ubij. Ako dakle i ne činiš preljuba, a ubiješ, postao si prijestupnik Zakona. **12** Tako govorite i tako činite kao oni koji imaju biti suđeni po zakonu slobode. **13** Jer nemilosrdan je sud onomu tko ne čini milosrđa; a milosrđe likuje nad sudom. **14** Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti? **15** Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje **16** pa im tkogod od vas rekne: "Hajdete u miru, grije se i sitiće", a ne dadnete im što je potrebitno za tijelo, koja korist? **17** Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi. **18** Inače, mogao bi tko reći: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi svoju vjeru bez djela, a ja će tebi djelima pokazati svoju vjeru. **19** Ti vjeruješ da je jedan Bog? Dobro činiš! I davļi vjeruju, i dršću." **20** Hoćeš li spoznati, šuplja glavo, da je vjera bez djela jalova? **21** Zar se Abraham, otac naš, ne opravda djelima, kad na žrtvenik prinese Izaka, sina svoga? **22** Vidiš: vjera je surađivala s djelima njegovim i djelima se vjera usavršila. **23** te se ispunilo Pismo koje veli: Povjerova Abraham Bogu i uraćuna mu se u pravednost pa prijatelj Božji posta. **24** Gledajte: čovjek se opravdava djelima, a ne samom vjerom. **25** Ne opravda li se

slično, djelima, i Rahaba bludnica kad primi glasnike i drugim ih putom izvede? **26** Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djela mrtva.

3 Neka vas, braćo moja, ne bude mnogo učitelja!

Ta znate: bit ćemo strože suđeni. **2** Doista, svi mnogo grijesimo. Ako tko u govoru ne grijesi, savršen je čovjek, vrstan zauzdati i cijelo tijelo. **3** Ubacimo li uzde u usta konjima da ih sebi upokorimo, upravljamo i cijelim tijelom njihovim. **4** Evo i lađa: tolike su i silni ih vjetrovi gone, a neznatno ih kormilo upravlja kamo kormilarova volja hoće. **5** Tako i jezik: malen je ud, a velikim se može ponositi. Evo: kolicna vatrica koliku šumu zapali! **6** I jezik je vatrica, svijet nepravda jezik je među našim udovima, kalja cijelo tijelo te, zapaljen od pakla, zapaljuje kotač života. (**Geenna g1067**) **7** Doista, sav rod zvijeri i ptica, gmazova i morskih životinja dade se ukrotiti, i rod ih je ljudski ukrotio, **8** a jezik - zlo nemirno, pun otrova smrtonosnog - nitko od ljudi ne može ukrotiti. **9** Njime blagoslovljamo Gospodina i Oca, njime i prokljinjemo ljude na sliku Božju stvorene: **10** iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Ne smije se, braćo moja, tako događati! **11** Zar vrelo na isti otvor šiklja slatko i gorko? **12** Može li, braćo moja, smokva roditi maslinama ili trs smokvama? Ni slan izvor ne može dati slatke vode. **13** Je li tko mudar i razborit među vama? Neka dobrom življenjem pokaže svoja djela u mudroj blagosti. **14** Ako u srcu imate gorku zavist i svadljivost, ne uzносите se i ne lažite protiv istine! **15** Nije to mudrost koja odozgori silazi, nego zemaljska, ljudska, đavolska. **16** Ta gdje je zavist i svadljivost, ondje je nered i svako zlo djelo. **17** A mudrost odozgori ponajprije čista je, zatim mirovorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana, nehinjena. **18** Plod se pak pravednosti u miru sije onima koji tvore mir.

4 Odakle ratovi, odakle borbe među vama? Zar ne odavde: od pohota što vojuju u udovima vašim? **2** Žudite, a nemate; ubijate i hlepite, a ne možete postići; borite se i ratujete. Nemate jer ne ištete. **3** Ištete, a ne primate jer rđavo ištete: da u pohotama svojim potratite. **4** Preljubnici! Ne znate li da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu? Tko god dakle hoće da bude prijatelj svijeta, promeće se u neprijatelja Božjega. **5** Ili mislite da Pismo uzalud veli: Ljubomorno čezne za duhom što ga nastani u

nama? **6** A daje on i veću milost. Zato govorit: Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost. **7** Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavlju i pobjeći će od vas!

8 Približite se Bogu i on će se približiti vama! Očistite ruke, grešnici! Očistite srca, dvoličnjaci! **9** Zakukajte, protužite, proplačite! Smijeh vaš nek se u plač obrati i radost u žalost! **10** Ponizite se pred Gospodinom i on će vas uviziti! **11** Ne ogovarajte, braćo, jedni druge! Tko ogovara ili sudi brata svoga, ogovara i sudi Zakon. A sudiš li Zakon, nisi vršitelj nego sudac Zakona. **12** Jedan je Zakonodavac i Sudac: Onaj koji može spasiti i pogubiti. A tko si ti da sudiš bližnjega? **13** De sada, vi što govorite: "Danas ili sutra otici ćemo u taj i taj grad, provesti ondje godinu, trgovati i zaraditi", **14** a ne znate što će sutra biti. Ta što je vaš život? Dašak ste što se načas pojavi i zatim nestane! **15** Umjesto da govorite: "Htjedne li Gospodin, živjet ćemo i učiniti ovo ili ono", **16** vi se razmećete svojim hvastanjima! Svako je takvo hvastanje opako. **17** Znati dakle dobro činiti, a ne činiti - grijeh je.

5 De sada, bogataši, proplačite i zakukajte zbog nevolja koje će vas zadesiti! **2** Bogatstvo vam istrunu, haljine vaše postadoše hrana moljcima, **3** zlato vam i srebro zarđa i rđa će njihova biti svjedočanstvo protiv vas te će kao vatrica izjesti tijela vaša! Zgrnute blago u posljednje dane! **4** Evo: plača kosaca vaših njiva - koju im uskratiste - viče i vapaji žetelaca dopriješe do ušiju Gospoda nad Vojskama. **5** Raskošno ste na zemlji i razvratno živjeli, utoviste srca svoja za dan klanja! **6** Osudiste i ubiste pravednika: on vam se ne suprotstavlja! **7** Strpite se dakle, braćo, do Dolaska Gospodnjega! Evo: ratar iščekuje dragocjeni urod zemlje, strpljiv je s njime dok ne dobije kišu ranu i kasnu. **8** Strpite se i vi, očvrsnite srca jer se Dolazak Gospodnjeg približio! **9**

Ne tužite se jedni na druge da ne budete osuđeni! **Evo:** sudac stoji pred vratima! **10** Za uzor strpljivosti i podnošenja zala uzmite, braćo, proroke koji su govorili u ime Gospodnje. **11** Eto: blaženima nazivamo one koji ustrajaše. Za postojanost Jobovu čusti i nakanu Gospodnju vidjeste jer milostiv je Gospodin i milosrdan! **12** Prije svega, braćo moja, ne zaklinjite se ni nebom ni zemljom, ni ikojom drugom zakletvom. Vaše "da" neka bude "da", i "ne" - "ne", da ne padnete pod sud. **13** Pati li tko među vama? Neka mol! Je li tko radostan? Neka pjeva hvalospjeve! **14** Boluje li tko

među vama? Neka dozove starješine Crkve! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje **15** pa će molitva vjere spasiti nemoćnika; Gospodin će ga podići, i ako je sagriješio, oprostit će mu se. **16** Ispovijedajte dakle jedni drugima grijeha i molite jedni za druge da ozdravite! Mnogo može žarka molitva pravednikova. **17** Ilija bijaše čovjek baš kao i mi; usrdno se pomoli da ne bude kiše i kiše nije bilo na zemlji tri godine i šest mjeseci. **18** Zatim se ponovno pomoli te nebo dade kišu i zemlja iznese urod svoj. **19** Braćo moja, odluta li tko od vas od istine pa ga tkogod vrati, **20** znajte: tko vrati grešnika s lutalačkog puta njegova, spasit će dušu njegovu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

1 Petrova

1 Petar, apostol Isusa Krista: putnicima Raseljeništva u Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji, 2 po predznanju Boga Oca, posvećenjem Duha izabranima da budu poslušni te poškropljeni krvlju Isusa Krista. Punina vam milosti i mira! 3 Blagoslovjen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista koji nas po velikom milosrđu svojemu uskršnućem Isusa Krista od mrtvih nanovo rodi za životnu nadu, 4 za baštinu neraspadljivu, neokaljanu i neuvelu, pohranjenu na nebesima za vas, 5 vas koje snaga Božja po vjeri čuva za spasenje, spremno da se objavi u posljednje vrijeme. 6 Zbog toga se radujte, makar se sada možda trebalo malo i žalostiti zbog različitih kušnja: 7 da prokušanost vaše vjere - dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša - stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista. 8 Njega vi ljubite iako ga ne vidjeste; u njega, iako ga još ne gledate, vjerujete te klikćete od radosti neizrecive i proslavljenje 9 što postigoste svrhu svoje vjere: spasenje duša. 10 To su spasenje istraživali i pronicali proroci koji prorokovahu o milosti vama namijenjenoj. 11 Pronicali su na koje ili kakvo je vrijeme smjerao Duh Kristov u njima koji je unaprijed svjedočio o Kristovim patnjama te slavama što su nakon njih imale doći: 12 bi im objavljeno da ne sebi nego vama poslužuju ono što vam sada u Duhu Svetom s neba poslanom navijestiše vaši blagovjesnici, a nada što se i anđeli žude nadviti. 13 Zato opašite bokove pameti svoje, trijezni budite i savršeno se pouzdajte u milost koju vam donosi Objavljenje Isusa Krista. 14 Kao poslušna djeca ne supriličujte se prijašnjim požudama iz doba neznanja. 15 Naprotiv, kao što je svet Onaj koji vas pozva, i vi budite sveti u svemu življenju. 16 Ta pisano je: Budite sveti jer sam ja svet. 17 Ako dakle Ocem nazivate njega koji nepristrano svakoga po djelu sudi, vrijeme svoga proputovanja proživite u bogobojsnosti. 18 Ta znate da od svog ispraznog načina života, što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, 19 nego dragocjenom krvlju Krista, Jagarjca nevinu i bez mane. 20 On bijaše duduše predviđen prije postanka svijeta, ali se očitova na kraju vremena radi vas 21 koji po njemu vjerujete u Boga koji ga uskrsi od mrtvih te mu dade slavu da vjera vaša i nada bude

u Bogu. 22 Pošto ste posluhom istini očistili duše svoje za nehirjeno bratoljublje, od srca žarko ljubite jedni druge. 23 Ta nanovo ste rođeni, ne iz sjemena raspadljiva nego neraspadljiva: riječju Boga koji živi i ostaje. (aiōn g165) 24 Doista, svako je tijelo kao trava, sva mu slava ko cvjet poljski: sahne trava, vene cvjet, 25 ali Riječ Gospodnja ostaje dovjeka. Ta pak riječ jest evanđelje koje vam je naviješteno. (aiōn g165)

2 Odložite dakle svaku zloču i svaku prijevaru, himbe i zavisti i sva klevetanja. 2 Kao novorođenčad žudite za duhovnim, nepatvorenim mljekom da po njemu uzrastete za spasenje, 3 ako ste doista okusili kako je dobar Gospodin. 4 Pristupite k njemu, Kamenu živomu što ga, istina, ljudi odbaciše, ali je u očima Božjim izabran, dragocjen, 5 pa se kao živo kamenje ugradjuje u duhovni Dom za sveto svećenstvo da prinosite žrtve duhovne, ugodne Bogu po Isusu Kristu. 6 Stoga stoji u Pismu: Evo postavljam na Sionu kamen odabran, dragocjeni kamen ugaoni: Tko u nj vjeruje, ne, neće se postidjeti. 7 Vama dakle koji vjerujete - čast! A onima koji ne vjeruju - kamen koji odbaciše graditelji postade kamen zaglavni 8 i kamen spoticanja, stijena posrтанja; oni se o nj spoticu, neposlušni Riječi, za što su i određeni. 9 A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu; 10 vi, nekoć Ne-narod, a sada Narod Božji; vi Nemili, a sada Mili. 11 Ljubljeni! Zaklinjem vas da se kao pridošlice i putnici klonite putenih požuda koje vojuju protiv duše; 12 živiljenje vaše među poganim neka bude uzorno da upravo onim za što vas sada potvaraju kao zločince, pošto promotre vaša dobra djela, proslave Boga u dan pohoda. 13 Pokoravajte se svakoj ljudskoj ustanovi radi Gospodina: bilo kralju kao vrhovniku, 14 bilo upraviteljima jer ih on šalje da kazne zločince, a pohvale one koji dobro čine. 15 Doista, ovo je Božja volja: da čineći dobro uštkate neznanje bezumnika. 16 Kao slobodni ljudi - ali ne kao oni kojima je sloboda tek pokrivalom zloče, već kao Božje služe - 17 sve poštujte, bratstvo ljubite, Boga se bojte, kralja častite! 18 Sluge, budite sa svim poštovanjem pokorni gospodarima, ne samo dobrima i blagima nego i naopakima. 19 To je uistinu milost ako tko radi savjesti, radi Boga podnosi nevolje trpeći nepravedno. 20 Kakve li slave doista ako za

grijeha udarani strpljivo podnosite? No ako dobro čineći zlo. **18** Doista, i Krist jednom za grijehu umrije, čineći trpite pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo. **21** pravedan za nepravedne, da vas privede k Bogu Ta na to ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio - ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu. **19** U vam primjer da idete stopama njegovim. **22** On koji njemu otide i propovijedati duhovima u tamnici **20** koji grijeha ne učini nit mu usta prijevaru izustiše; **23** on bijahu nekoć nepokorni, kad ih ono Božja strpljivost koji na uvredu nije uvredom uzvraćao i mučen nije iščekivaše, u vrijeme Noino, dok se gradila korabija prijetio, prepuštajući to Sucu pravednom; **24** on koji u u kojoj nekolicina, to jest osam duša, bi spašena tijelu svom grijehu naše ponese na drvo da umrijeviši vodom. **21** Njezin protulik, krštenje - ne odlaganje grijesima pravednosti živimo; on čjom se modricom tjelesne nečistoće, nego molitva za dobru savjest izlječiste. **25** Doista, poput ovaca lutaste, ali se sada upravljeni Bogu - i vas sada spasava po uskrsnuću obratiste k pastiru i čuvaru duša svojih.

Isusa Krista. **22** koji, uzašavši na nebo, jest zdesna Bogu, pošto mu bijahu pokoreni anđeli, vlasti i sile.

3 Tako i vi, žene, pokoravajte se svojim muževima:

ako su neki od njih možda neposlušni Riječi, da i **4** Dakle, budući da je Krist trpio u tijelu, i vi se bez riječi budu pridobiveni življenjem vas žena, **2** oboružajte istim mišljenjem - jer tko trpi u tijelu pošto promotre vaše bogoljubno i čisto življenje. **3** okanio se grijeha - **2** da vrijeme što vam u tijelu još Vaš nakit neka ne bude izvanjski - pletenje kose, preostaje proživite ne više po ljudskim požudama nego kićenje zlatom ili oblačenje haljina. **4** Nego: čovjek po Božjoj volji. **3** Dosta je uistinu što ste u prošlom skrovita srca, neprolazne ljepote, blaga i smirena vremenu vršili volju pogana, hodeći u razvratnostima, duha. To je pred Bogom dragocjeno. **5** Tako su se požudama, pijančevanjima, pijankama, opijanjima i doista i nekoć svete žene, zaufane u Boga, resile: bezakoničkim idolopoklonstvima. **4** Stoga se čude pokoravale su se muževima. **6** Sara se tako pokori što se ne slijevate u tu istu rijeku raskalašenosti Abrahamu te ga nazva gospodarom. Njezina ste djeca te prokljinu. **5** Polagat će oni račun Onomu tko je ako činite dobro ne bojeći se nikakva zastrašivanja. **7** već spremam suditi žive i mrtve. **6** Zato je i mrtvima Tako i vi, muževi, obazrivo živite sa svojim ženama, navješteno evanđelje da osuđeni doduše po ljudsku, kao sa slabijim spolom, te im iskazujuće čast kao u tijelu, žive po Božju - u duhu. **7** Približio se svrsetak subaštinicima milosti Života da ne sprječite svojih svega! Osvijestite se i otrijeznite za molitvu! **8** Prije molitava. **8** Napokon, budite svi jednodušni, puni svega imajte žarku ljubav jedni prema drugima jer suošjećanja i bratske ljubavi, milosrdni, ponizni! **9** ljubav pokriva mnoštvo grijeha! **9** Gostoljubivo primajte Ne враćajte zlo za zlo ni uvredu za uvredu! Naprotiv, jedni druge bez mrmljanja! **10** Jedni druge poslužujte blagoslivljajte jer ste na to i pozvani da baštinite - svatko po primljrenom daru - kao dobri upravitelji blagoslov! **10** Doista, tko želi ljubiti život i naužit se različitim Božjih milosti! **11** Govori li tko? Neka gorovi dana sretnih, nek suspregne jezik oda zla i usne od riječi prijevarnih; **11** zla nek se kloni, a čini dobro, mir snagom koju daje Bog da se u svemu slavi Bog po neka traži i za njim ide: **12** jer oči Gospodnje gledaju Isusu Kristu, komu slava i vlast u vjeke vijekova! pravedne, uši mu slušaju vapaje njihove, a lice se Amen. (alioñ g165) **12** Ljubljeni! Ne čudite se požaru Gospodnje okreće protiv zločinaca. **13** Pa tko da vam što bukti među vama da vas iskuša, kao da vam se nauđi ako revnjete za dobro? **14** Nego, morali i trpjeli dogada štogod neobično! **13** Naprotiv, radujte se kao zbog svoje pravednosti, blago vama! No ne bojte zajedničari Kristovih patnja da i o Objavljenju njegove se njihova zastrašivanja i ne plašite se! **15** Naprotiv, slave mognete radosno klicati. **14** Pogrđuju li vas Gospodin - Krist neka vam bude svet, u srcima vašim, zbog imena Kristova, blago vama, jer Duh Slave, Duh te budite uvijek spremni na odgovor svakomu koji Božji u vama počiva. **15** Tek neka nitko od vas ne trpi od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama, **16** kao ubojica, ili kradljivac, ili zločinac, ili makar i kao ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti da oni koji nametljivac; **16** ako li kao kršćanin, neka se ne stidi, ozloglašuju vaš dobar život u Kristu, upravo onim nego slavi Boga zbog tog imena. **17** Ta vrijeme je budu postiđeni za što vas potvaraju. **17** Ta uspješnije da započne Sud - od doma Božjega. No ako već od je trpjeti, ako je to Božja volja, čineći dobro, nego vas započinje, kakav je onda svrsetak onih što nisu

poslušni Božjem evanđelju? 18 I ako se pravednik jedva spasava, opak i grešnik gdje da se pojavi? 19 Stoga oni koji po volji Božjoj trpe, neka dobrim djelima povjere duše svoje vjernom Stvoritelju.

5 Starještine dakle među vama opominjem, ja sustarješina i svjedok Kristovih patnja, a zato i zajedničar slave koja se ima očitovati: 2 pasite povjereni vam stado Božje, nadgledajte ga - ne prisilno, nego dragovoljno, po Božju; ne radi prljava dobitka, nego oduševljeno; 3 i ne kao gospodari Baštine nego kao uzori stada. 4 Pa kad se pojavi Natpastir, primit ćete neuveli vijenac slave. 5 Tako i vi, mladići, podložite se starješinama; svi se jedni prema drugima pripašite poniznošću jer Bog se oholima protivi, a poniznima daruje milost. 6 Ponizite se dakle pod snažnom rukom Božjom da vas uzvisi u pravo vrijeme. 7 Svu svoju brigu povjerite njemu jer on se brine za vas. 8 Otrijeznite se! Bdijte! Protivnik vaš, đavao, kao ričući lav obilazi tražeći koga da proždre. 9 Oprite mu se stameni u vjeri znajući da takve iste patnje podnose vaša braća po svijetu. 10 A Bog svake milosti, koji vas pozva na vječnu slavu u Kristu, on će vas, pošto malo potrpite, usavršiti, učvrstiti, ojačati, utvrditi. (aiōnios g166) 11 Njemu vlast u vijeke vjekova! Amen. (aiōn g165) 12 Pišem vam ukratko, po Silvanu, koga smatram bratom vjernim, da vas ohrabrim i posvjedočim kako je ovo istinska milost Božja. Nje se držite! 13 Pozdravlja vas suizabranaica u Babilonu i Marko, sin moj. 14 Pozdravite jedni druge cjelovom ljubavi! Mir svima vama koji ste u Kristu!

2 Petrova

1 Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista, onima koje pravednošću Boga našega i Spasitelja Isusa Krista zapade ista dragocjena vjera kao i nas. **2** Punina vam milosti i mira po spoznaji Boga i Isusa, Gospodina našega! **3** Doista, po spoznaji njega, koji nas pozva slavom svojom i krepošću, božanska nas je snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost. **4** Time smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima postanete zajedničari božanske naravi umakavši pokvarenosti koja je u svijetu zbog požude. **5** Zbog toga svim marom prionite: vjerom osigurajte krepost, krepošću spoznaje, **6** spoznjanjem uzdržljivost, uzdržljivošću postojanost, postojanošću pobožnost, **7** pobožnošću bratoljublje, bratoljubljem ljubav. **8** Jer ako to imate i u tom napredujete, nećete biti besposleni i neplodni za spoznanje Isusa Krista. **9** A tko toga nema, slijep je, kratkovidan; zaboravio je da je očišćen od svojih prijašnjih grijeha. **10** Zato, braćo, to revnije uznastojte učvrstiti svoj poziv i izabranje: to čineći - ne, nećete posrnuti nikada! **11** Tako će vam se bogato osigurati ulazak u vječno kraljevstvo Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista. (aiōnios g166) **12** Zato ću vas uvijek na to podsjećati premda to znate i utvrđeni ste u primljenoj istini. **13** Pravo je, mislim, da vas dok sam u ovom šatoru, budim opomenom, **14** svjestan da ću brzo napustiti svoj šator, kako mi i Gospodin naš Isus Krist očitova. **15** A pobrinut ću se da se i nakon mojeg izlaska uvijek toga sjećate. **16** Ta nismo vam navjestili snagu i Dolazak Gospodina našega Isusa Krista slijedeći izmudrene priče, nego kao očevici njegova veličanstva. **17** Od Oca je doista primio čast i slavu kad mu ono od užvišene Slave doprije ovaj glas: Ovo je Sin moj, Ljubljeni moj, u njemu mi sva milina! **18** Taj glas, koji s neba dopiraše, čusmo mi koji bijasmo s njime na Svetoj gori. **19** Tako nam je potvrđena proročka riječ te dobro činite što uza nju prijantate kao uza svjetiljku što svijetli na mrklu mjestu - dok Dan ne osvane i Danica se ne pomoli u srcima vašim. **20** Ponajprije znajte ovo: nijedno se proročstvo Pisma ne može tumačiti samovoljno **21** jer nikada proročstvo ne bi ljudskom voljom donezeno, nego su Duhom Svetim poneseni ljudi od Boga govorili.

2 Bilo je u narodu i lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih učitelja, onih koji će prokrijumčariti pogubna krivovjerja, zanijekati Gospodina koji ih otkupi, i navući na se brzu propast. **2** I mnogi će se povesti za njihovim razvratnostima. Zbog njih će se kudit put istine. **3** U svojoj će vas lakomosti kupovati izmišljotinama. Njihova osuda već odavna nije dokona i propast im ne drijema. **4** Doista, ako Bog anđela koji sagriješiše nije poštudio nego ih je sunovratio u Tartar i predao mračnom bezdanu da budu čuvani za sud; (Tartaroō g5020) **5** ako staroga svijeta ne poštedje, nego sačuva - osmoga - Nou, glasnika pravednosti, sručivši potop na svijet bezbožni; **6** ako gradove Sodomu i Gomoru u pepeo pretvori, osudi i za primjer budućim bezbožnicima postavi; **7** ako pravednog Lota, premorena razvratnim življenjem onih razularenika, oslobodi - **8** pravedniku se doista dan za danom duša razdirala dok je gledao i slušao bezakonička djela onih među kojima je boravio - **9** umije Gospod i pobožnike iz napasti izbaviti, a nepravednike za kaznu na Dan sudnji sačuvati, **10** ponajpače one koji u prijavoj požudi idu za puti i preziru Veličanstvo. Preuzetnici, drznici i ne trepnu pogrdajući Slave, **11** dok anđeli, iako jakošću i snagom od njih veći, ne izriču protiv njih pred Gospodinom pogrdna suda. **12** Oni pak kao nerazumne životinja, po naravi rođene za lov i istrebljenje, pogrdaju što ne poznaju. Istim će istrebljenjem i oni biti istrebljeni; **13** zadesit će ih nepravda, plaća nepravednosti. Užitkom smatraju razvratnost u pol bijela dana. Ljage i sramote! Naslađuju se prijevarama svojim dok se s vama goste. **14** Oči su im pure preljubnice, nikako da se nasite grijeha; mame duše nepostojane, srce im je uvježbano u lakomstvu, prokleti sinovi! **15** Zabludiše, napustivši ravan put, te podoše putom Bosorova sina Bileama, koji prigrli plaću nepravednosti, **16** ali primi i ukor za svoje nedjelo: nijemo živinče ljudskim glasom prozbori i sprječi prorokovo bezumlje. **17** Oni su izvori bezvodni, oblaci vjetrom gonjeni; za njih se čuva mrkla tmina. **18** Naklapajući naduvene ispraznosti, požudama putenim, razvratnostima mame one što netom odbjegoše od onih koji žive u zabludi. **19** Obećavaju im slobodu, a sami su robovi pokvarenosti. Jer svatko robuje onomu tko ga svlada. **20** Doista, pošto su po spoznaji Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista odbjegli od prijavština svijeta, ako se opet

u njih upleću i daju se svladati, ovo im je potonje gore Isusa Krista! Njemu slava i sada i do u dan vječnosti!
od onoga prvoga. 21 Bilo bi im doista bolje da nisu Amen! (aiōn g165)
spoznali puta pravednosti, negoli, pošto ga spoznaše,
okrenuti leđa svetoj zapovijedi koja im je predana. 22
Dogodilo im se što veli istinita izreka: "Pas se vraća
svojoj bljuvotini i okupana svinja valjanju u blatu."

3 Ljubljeni, pišem evo već drugu poslanicu. U objema
opomenom budim vaš zdrav razbor 2 da se
sjetite riječi što ih prorekoše sveti proroci i zapovijedi
apostola vaših, zapovijedi Gospodinove i Spasiteljeve.
3 Znajte ponajprije ovo: u posljednje će se dane
pojaviti podrugljivi izrugivači; povoditi će se za svojim
požudama 4 i pitati: "Što je s obećanjem njegova
Dolaska? Jer i otkad Oci pomriješe, sve ostaje kao
što bijaše od početka stvorenja." 5 Ta oni naumice
zaboravljuju da nebesa bijahu odavna i da zemљa
na Božju riječ posta iz vode i po vodi. 6 Na isti
način ondašnji svijet propade vodom potopljen. 7 A
sadašnja nebesa i zemљa istom su riječju pohranjena
za oganj i čuvaju se za Dan suda i propasti bezbožnih
ljudi. 8 Jedno, ljubljeni, ne smetnite s uma: jedan
je dan kod Gospodina kao tisuću godina, a tisuću
godina kao jedan dan. 9 Ne kasni Gospodin ispuniti
obećanje, kako ga neki sporim smatraju, nego je
strpljiv prema vama jer neće da tko propadne, nego hoće
da svi prispiju k obraćenju. 10 Kao tat će doći
Dan Gospodnj u koji će nebesa trijeskom uminuti,
počela se, užarena, raspasti, a zemљa i djela na njoj
razotkriti. 11 Kad se sve tako ima raspasti, kako li treba
da se svi vi ističete u svetu življenu i pobožnosti 12
iščekujući i pospješujući dolazak Dana Božjega u koji
će se nebesa, zapaljena, raspasti i počela, užarena,
rastaliti. 13 Ta po obećanju njegovu iščekujemo
nova nebesa i zemљu novu, gdje pravednost prebiva.
14 Zato, ljubljeni, dok to iščekujete, uznastoјite da
mu budete neokaljani i besprijekorni, u miru. 15 A
strpljivost Gospodina našega spasenjem smatrajte,
kako vam i ljubljeni brat naš Pavao napisa po mudrosti
koja mu je dana. 16 Tako u svim poslanicama gdje o
tome govori. U njima ima ponešto nerazumljivo, što
neupućeni i nepostojani iskriviljuju, kao i ostala Pisma
- sebi na propast. 17 Vi dakle, ljubljeni pošto ste
upozoreni, čuvajte se da ne biste, zavedeni bludnjom
razularenika, otpali od svoje postojanosti. 18 A rastite
u milosti i spoznaju Gospodina našega i Spasitelja

1 Ivanova

1 Što bijaše od početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima svojim, što razmotrismo i ruke naše opipaje o Riječi, Životu - **2** da, Život se očitova, i vidjeli smo i svjedočimo, i navješćujemo vam Život vječni, koji bijaše kod Oca i očitova se nama - (aiōnios g166) **3** što smo vidjeli i čuli, navješćujemo i vama da i vi imate zajedništvo s nama. A naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom njegovim Isusom Kristom. **4** I to vam pišemo da radost naša bude potpuna. **5** A ovo je navještaj koji smo čuli od njega i navješćujemo vama: Bog je svjetlost i tame u njemu nema nikakve! **6** Reknemo li da imamo zajedništvo s njim, a u tami hodimo, lažemo i ne činimo istine. **7** Ako u svjetlosti hodimo, kao što je on u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima i krv Isusa, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijeha. **8** Reknemo li da grijeha nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama. **9** Ako priznamo grijehe svoje, vjeran je on i pravedan: otpustit će nam grijehe i očistiti nas od svake nepravde. **10** Reknemo li da nismo zgriješili, pravimo ga lašcem i riječi njegove nema u nama.

2 Dječice moja, ovo vam pišem da ne griješite. Ako tko i sagriješi, zagovornika imamo kod Oca - Isusa Krista, Pravednika. **2** On je pomirница za grijeha naše, i ne samo naše, nego i svega svijeta. **3** I po ovom znamo da ga pozajemo: ako zapovijedi njegove čuvamo. **4** Tko veli: "Poznajem ga", a zapovijedi njegovih ne čuva, lažac je, u njemu nema istine. **5** A tko čuva riječ njegovu, u njemu je zaista savršena ljubav Božja. Po tom znamo da smo u njemu. **6** Tko veli da u njemu ostaje, valja mu ići putom kojim je on hodio. **7** Ljubljeni, pišem vam ne novu zapovijed, nego staru zapovijed, koju ste imali od početka. Ta stara zapovijed jest riječ koju ste čuli. **8** A opet, novu vam zapovijed pišem - obistinjuje se u njemu i vama - jer tama prolazi, svjetlost istinita već svjetli. **9** Tko veli da je u svjetlosti, a mrzi brata svojega, u tami je sve do sada. **10** Tko ljubi brata svojega, u svjetlosti ostaje i sablazni u njemu nema. **11** A tko mrzi brata svojega, u tami je, u tami hodi i ne zna kamo ide jer mu tama zasljepi oči. **12** Pišem vama, dječice, jer su vam grijesi oprošteni po njegovu imenu. **13** Pišem vama, oci, jer upoznaste onoga koji je od početka. Pišem

vama, mladići, jer ste pobijedili Zloga. **14** Napisah vama, djeco, jer upoznaste Oca. Napisah vama, oci, jer upoznaste onoga koji je od početka. Napisah vama, mladići, jer ste jaci i riječ Božja u vama ostaje i pobijedili ste Zloga. **15** Ne ljubite svijeta ni što je u svijetu. Ako tko ljubi svijet, nema u njemu ljubavi Očeve. **16** Jer što je god svjetovno - požuda tijela, i požuda očiju, i oholost života - nije od Oca, nego od svijeta. **17** Svijet prolazi i požuda njegova, a tko čini volju Božju, ostaje dovjeka. (aiōn g165) **18** Djeco, posljednji je čas! I, kako ste čuli, dolazi Antikrist. I sad su se već mnogi antikristi pojavili. Odatle znamo da je posljednji čas. **19** Od nas izidoše, ali ne bijahu od nas. Jer kad bi bili od nas, ostali bi s nama; ali neka se očituje da nisu od nas. **20** A vi imate Pomazanje od Svetoga, i znanje svi imate. **21** Ne pisah vam zato što ne biste znali istine, nego jer je znate i jer znate da nikakva laž nije od istine. **22** Tko je lažac, ako ne onaj koji tvrdi da Isus nije Krist? Antikrist je onaj tko nijeće Oca i Sina. Svaki koji nijeće Sina, nema ni Oca, a tko priznaje Sina, ima i Oca. **24** A vi - što čuste od početka, u vama nek ostane. Ako u vama ostane što čuste od početka, i vi ćete ostati u Sinu i Ocu. **25** A ovo je obećanje koje nam on obeća: život vječni. (aiōnios g166) **26** Ovo vam napisah o onima koji vas zavode. **27** A vi - Pomazanje koje primiste od njega u vama ostaje i ne treba da vas itko poučava. Nego njegovo vas Pomazanje uči o svemu, a istinito je i nije laž, pa kao što vas je ono naučilo, ostanite u Njemu. **28** I sada, dječice, ostanite u njemu da budemo puni pouzdanja kad se pojavi te se ne postidimo pred njim o njegovu dolasku. **29** Ako znate da je on Pravednik, znate i da je svaki koji čini pravdu od njega rođen.

3 Gledajte koliku nam je ljubav darovala Otac: djeca se Božja zovemo, i jesmo. A svijet nas ne poznaje zato što ne poznaje njega. **2** Ljubljeni, sad smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest. **3** I tko god ima tu nadu u njemu, čisti se kao što je on čist. **4** Tko god čini grijehe, čini i bezakonje; ta grijehe je bezakonje. **5** I znate: on se pojavi da odnese grijehe i grijeha nema u njemu. **6** Tko god u njemu ostaje, ne griješi. Tko god griješi, nije ga vidio nit upoznao. **7** Dječice, nitko neka vas ne zavede! Tko čini pravdu, pravedan je kao što je On pravedan. **8** Tko čini grijehe, od đavlja je jer

đavao griješi od početka. Zato se pojavi Sin Božji: da ljubi, ne upozna Boga jer Bog je ljubav. 9 U ovom razori djela đavolska. 9 Tko god je rođen od Boga, se očitova ljubav Božja u nama: Bog Sina svoga ne čini grijeha jer njegovo sjeme ostaje u njemu; ne jedinorođenoga posla u svijet da živimo po njemu. 10 može griješiti jer je rođen od Boga. 10 Po ovom se U ovom je ljubav: ne da smo mi ljubili Boga, nego - raspoznaju djeca Božja i djeca đavolska: tko god ne on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao pomirnicu za čini pravde i tko ne ljubi brata, nije od Boga. 11 Jer grijehe naše. 11 Ljubljeni, ako je Bog tako ljubio nas, i ovo je navještaj koji čuste od početka: da ljubimo mi smo dužni ljubiti jedni druge. 12 Boga nitko nikada jedni druge. 12 Ne kao Kajin, koji bijaše od Zloga i ubi ne vidje. Ako ljubimo jedni druge, Bog ostaje u nama, brata svog. A zašto ga ubi? Jer mu djela bijahu zla, a i ljubav je njegova u nama savršena. 13 Po ovom bratova pravedna. 13 Ne čudite se, braćo ako vas znamo da ostajemo u njemu i on u nama: od Duha svijet mrzi. 14 Mi znamo da smo iz smrti prešli u život nam je svoga dao. 14 I mi smo vidjeli i svjedočimo da jer ljubimo braću; tko ne ljubi, ostaje u smrti. 15 Tko je Otac poslao Sina kao Spasitelja svijeta. 15 Tko god mrzi brata svoga, ubojica je. A znate da nijedan isповједa da je Isus Sin Božji, Bog ostaje u njemu, ubojica nema u sebi trajnoga, vječnoga života. (aiōnios i on u Bogu. 16 I mi smo upoznali ljubav koju Bog g166) 16 Po ovom smo upoznali ljubav: on je za nas ima prema nama i povjerovali joj. Bog je ljubav i tko položio život svoj. I mi smo dužni živote položiti za ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu. 17 U braću. 17 Tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata ovom je savršenstvo naše uzajamne ljubavi: imamo svoga u potrebi pa zatvori pred njim srce - kako ljubav pouzdanje na Sudnji dan jer kakav je on, takvi smo i Božja ostaje u njemu? 18 Dječice, ne ljubimo riječju i mi u ovom svijetu. 18 Straha u ljubavi nema, nego jezikom, već djelom i istinom. 19 Po tom ćemo znati savršena ljubav izgoni strah; jer strah je muka i tko da smo od istine. I umirit ćemo pred njim srce svoje se boji, nije savršen u ljubavi. 19 Mi ljubimo jer on 20 ako nas ono bilo u čem osuđuje. Jer Bog je veći nas prije uzljubi. 20 Rekne li tko: "Ljubim Boga", a od našega srca i znade sve. 21 Ljubljeni, ako nas mrzi brata svog, lažac je. Jer tko ne ljubi svoga brata srce ne osuđuje, možemo zaufano k Bogu. 22 I što kojega vidi, Boga kojega ne vidi ne može ljubiti. 21 I god ištemo, primamo od njega jer zapovijedi njegove ovu zapovijed imamo od njega: Tko ljubi Boga, da čuvamo i činimo što je njemu draga. 23 I ovo je ljubi i brata svoga.

zapovijed njegova: da vjerujemo u ime Sina njegova Isusa Krista i da ljubimo jedni druge kao što nam je dao zapovijed. 24 I tko čuva zapovijedi njegove, u njemu ostaje, i On u njemu. I po ovom znamo da on ostaje u nama: po Duhu kojeg nam je dao.

5 Tko god vjeruje: "Isus je Krist", od Boga je rođen. I tko god ljubi roditelja, ljubi i rođenoga. 2 Po ovom znamo da ljubimo djecu Božju: kad Boga ljubimo i zapovijedi njegove vršimo. 3 Jer ljubav je Božja ovo: zapovijedi njegove čuvati. A zapovijedi njegove nisu

4 Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu, nego teške. 4 Jer sve što je od Boga rođeno, pobavljae provjeravajte duhove jesu li od Boga, jer su mnogi svijet. I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera naša. lažni proroci izišli u svijet. 2 Po ovom prepoznajete 5 Ta tko to pobavljae svijet ako ne onaj tko vjeruje da Duha Božjega: svaki duh koji isповједa da je Isus je Isus Sin Božji? 6 On, Isus Krist, dođe kroz vodu i Krist došao u tijelu, od Boga je. 3 A nijedan duh krv. Ne samo u vodi nego - u vodi i krvi. I Duh je koji koji ne isповijeda takva Isusa, nije od Boga: on je svjedoči jer Duh je istina. 7 Jer troje je što svjedoči: 8 Antikristov, a za nj ste čuli da dolazi i sad je već na Duh, voda i krv; i to je troje jedno. 9 Ako primamo svijetu. 4 Vi ste, dječice, od Boga i pobijedili ste ih svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo je Božje veće. Jer jer je moćniji Onaj koji je u vama nego onaj koji je u ovo je svjedočanstvo Božje, kojim je svjedočio za svijetu. 5 Oni su od svijeta, zato iz svijeta govore i Sina svoga: 10 Tko vjeruje u Sina Božjega, ima to svijet ih sluša. 6 Mi smo od Boga. Tko poznaje Boga, svjedočanstvo Božje u sebi. Tko ne vjeruje Bogu, nas sluša, a tko nije od Boga, ne sluša nas. Po tom učinio ga je lašcem jer nije vjerovao u svjedočanstvo prepoznajemo Duha istine i duha zablude. 7 Ljubljeni, kojim je svjedočio Bog za Sina svoga. 11 I ovo je ljubimo jedni druge jer ljubav je od Boga; i svaki koji svjedočanstvo: Bog nam je dao život vječni; i taj je ljubi, od Boga je rođen i poznaje Boga. 8 Tko ne život u Sinu njegovu. (aiōnios g166) 12 Tko ima Sina,

ima život; tko nema Sina Božjega, nema života. **13**
To napisah vama koji vjerujete u ime Sina Božjega
da znate da imate život vječni. (aiōnios g166) **14** I ovo
je pouzdanje koje imamo u njega: ako što ištemo
po volji njegovoj, uslišava nas. **15** I znamo li da nas
uslišava u svemu što ištemo, znamo da već imamo
što smo od njega iskali. **16** Vidi li tko brata svojega
gdje čini grijeh koji nije na smrt, neka ište i dat će
mu život - onima koji čine grijeh što nije na smrt.
Ima grijeh što je na smrt; za nj ne velim da moli. **17**
Svaka je nepravda grijeh. A postoji grijeh koji nije
na smrt. **18** Znamo: tko god je rođen od Boga, ne
griješi; nego Rođeni od Boga čuva ga i Zli ga se ne
dotiče. **19** Znamo: od Boga smo, a sav je svijet pod
Zlim. **20** Znamo: Sin je Božji došao i dao nam razum
da poznamo Istinitoga. I mi smo u Istinitom, u Sinu
njegovu, Isusu Kristu. On je Bog istiniti i Život vječni.

(aiōnios g166) **21** Dječice, klonite se idola!

2 Ivanova

1 Starješina izabranoj Gospodj i djeci njezinoj koju ja ljubim u Istini - a ne samo ja nego i svi koji upoznaše Istinu - **2** radi Istine koja ostaje u nama i bit će s nama dovijekā. (aiōn g165) **3** Bila s nama milost, milosrđe i mir od Boga Oca i od Sina Očeva Isusa Krista u istini i ljubavi! **4** Obradovah se veoma što sam među tvojom djecom našao takve koji hode u istini, kao što primisimo zapovijed od Oca. **5** I sada te molim, Gospodo, ne kao da ti novu zapovijed pišem, nego onu koju smo imali od početka: da ljubimo jedni druge. **6** A ovo je ta ljubav: da živimo po zapovijedima njegovim. To je zapovijed, kao što čuste od početka, da u njoj živite. **7** Jer izidoše na svijet mnogi zavodnici koji ne isповijedaju Isusa Krista koji dolazi u tijelu. To je zavodnik i Antikrist. **8** Čuvajte se da ne izgubite što ste stekli, nego da primite potpunu plaću. **9** Tko god pretjera i ne ostane u nauku Kristovu, nema Boga. Tko ostaje u nauku, ima i Oca i Sina. **10** Ako tko dolazi k vama i ne donosi tog nauka, ne primajte ga u kuću i ne pozdravljajte ga. **11** Jer tko ga pozdravlja, sudjeluje u njegovim zlim djelima. **12** Mnogo bih vam imao pisati, ali ne htjedoh na papiru i crnilom, nego se nadam da ću doći k vama i iz usta u usta govoriti da radost vaša bude potpuna. **13** Pozdravljaju te djeca tvoje izabrane sestre.

3 Ivanova

1 Starješina ljubljenom Gaju koga ljubim u Istini. **2** Ljubljeni! Želim ti u svemu dobro i da budeš zdrav, kao što je dobro twojoj duši. **3** Veoma se obradovah kada dodoše braća i posvjedočiše za tvoju istinu: kako ti živiš po Istini. **4** Čuti da moja djeca po Istini žive! - nema mi veće radosti od toga. **5** Ljubljeni, pravi si vjernik u svemu što činiš za braću, i to za došljake. **6** Oni posvjedočiše twoju ljubav pred Crkvom i dobro ćeš učiniti ako ih ispratiš Boga dostoјno. **7** Jer poradi Imena izidoše i ne primaju ništa od pogana. **8** Mi smo dakle dužni takve primati da budemo suradnici Istine. **9** Pisao sam nešto Crkvi: ali Diotref, koji hoće da bude prvi među njima, ne prima nas. **10** Zato ako dođem, spočitnut ću mu djela koja čini naklapajući zlobne riječi o nama. Ni to mu nije dosta, nego ne prima braće, a onima koji bi to htjeli, brani i izgoni ih iz Crkve. **11** Ljubljeni! Ne naslijeduj зло, nego dobro. Tko dobro čini, od Boga je; tko зло čini, nije vidio Boga. **12** Za Demetrija svjedoče svi, i sama Istina, a i mi svjedocimo. A znaš da je naše svjedočanstvo istinito. **13** Mnogo bih ti imao pisati, ali neću da ti pišem crnilom i perom. **14** Nadam se da ću te uskoro vidjeti pa ćemo iz usta u usta govoriti. Mir tebi! Pozdravljaju te prijatelji. Pozdravi prijatelje poimence.

Judina

1 Juda, sluga Isusa Krista, brat Jakovljev: ljubljenima u Bogu, Ocu, čuvanima za Isusa Krista - pozvanima. **2** Obilovali milošću, mirom i ljubavlju! **3** Ljubljeni! Dok sam u svojoj brižljivosti kanio pisati vam o našem zajedničkom spasenju, osjetio sam potrebu da vas pismom potaknem da vojujete za vjeru koja je jednom zauvijek predana svetima. **4** Jer ušuljali se neki, odavna već zapisani za ovaj sud, bezbožnici koji milost Boga našega promeću u razuzdanost i niječu jedinoga gospodara i Gospodina našega Isusa Krista. **5** Želim vas podsjetiti, premda jednom zauvijek sve znate, kako je Gospodin izbavio narod iz Egipta, a zatim uništio nevjerne. **6** I anđele, koji nisu čuvali svojeg dostojanstva nego su ostavili svoje prebivalište, sačuvao je za sud velikoga Dana, okovane u mraku vječnim okovima; (*aīdios g126*) **7** kao Sodoma i Gomora i okolni gradovi, koji su se poput njih podali bludu i otisli za drugom pōuti, stoe za primjer, ispaštajući kaznu u vječnom ognju. (*aīnios g166*) **8** Uza sve to i ovi sanjari jednakog skvrne tijelo, zabacuju Veličanstvo, pogrđuju Slave. **9** Kad se Mihael arkandeo s đavlom prepriao za tijelo Mojsijevo, nije se usudio izreći pogrdan sud protiv njega, nego reče: "Spriječio te Gospodin!" **10** A ovi pogrđuju ono što ne poznaju; a što po naravi kao nerazumne životinje poznaju, u tom trunu. **11** Jao njima! Putom Kajinovim podoše, i zabludi se Bileamovoj za plaću podaše, i propadoše od pobune Korahove. **12** Oni su ljage na vašim agapama, bezobzirno se s vama gosteći i napasajući se; obaci bezvodni što ih vjetrovi raznose, stabla besplodna u kasnoj jeseni, dvaput usahla, iskorijenjena, **13** bijesno morsko valovlje što ispjenjuje svoje sramote, zvijezde latalice kojima je spremljena crna tmina dovjeka. (*aīn g165*) **14** O njima prorokova sedmi od Adama, Henok: "Gle, dove Gospodin sa Desttisućama svojim **15** suditi svima i pokarati sve bezbožnike za sva njihova bezbožna djela kojima bezbožno sagriješše i za sve drzovite riječi koje grešni bezbožnici izrekoše protiv njega." **16** To su rogoborni nezadovoljnici koji hode putom svojih požuda, usta im zbore naduto, ulaguju se u lice radi dobitka. **17** A vi, ljubljeni, sjetite se riječi što ih prorekoše apostoli Gospodina našega Isusa Krista. **18** Oni vam govoraju: "U posljednje

će vrijeme biti podrugljivaca koji će se povoditi za bezbožnim požudama svojim." **19** To su sijači razdora, sjetilnici koji nemaju Duha. **20** A vi, ljubljeni, nazidujte se na presvetoj vjeri svojoj moleći se u Duhu Svetom, **21** uščuvajte se u ljubavi Božjoj, iščekujući milosrđe Gospodina našega Isusa Krista za vječni život. (*aīnios g166*) **22** I jedne, svadljivce, karajte, **23** druge spasavajte otimajući ih ognju, trećima se pak smilujte sa strahom, mrzeći i haljinu puti okaljanu. **24** Onomu kojih vas može očuvati od pada i besprijeckorne postaviti pred svoju Slavu u klicanju - **25** jedinomu Bogu, Spasitelju našemu, po Isusu Kristu, Gospodinu našemu: slava, veličanstvo, vlast i moć i prije svakoga vijeka, i sada, i u sve vijeke. Amen. (*aīn g165*)

Otkrivenje

1 Otkrivenje Isusa Krista: njemu ga dade Bog da on pokaže slugama svojim ono što se ima dogoditi ubrzo. I on to označi poslavši svog anđela sluzi svomu Ivanu **2** koji posvјedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa Krista - za sve što vidje. **3** Blago onomu koji čita i onima što slušaju riječ ovog proroštva te čuvaju što je u njem napisano. Jer vrijeme je blizu! **4** Ivan sedmerim crkvama u Aziji. Milost vam i mir od Onoga koji jest i koji bijaše i koji dolazi i od sedam duhova što su pred Prijestoljem njegovim **5** i od Isusa Krista, Svjedoka vjernoga, Prvorodenca od mrtvih, Vladara nad kraljevima zemaljskim. Njemu koji nas ljubi, koji nas krvlju svojom otkupi od naših grijeha **6** te nas učini kraljevstvom, svećenicima Bogu i Ocu svojemu: Njemu slava i vlast u vjeke vjekova! Amen! (*aīōn g165*) **7** Gle, dolazi s oblacima i gledat će ga svako oko, svi koji su ga proboli, i naricat će nad njim sva plemena zemaljska. Da! Amen. **8** Ja sam Alfa i Omega, govori Gospodin Bog - Onaj koji jest i koji bijaše i koji dolazi, Svevladar. **9** Ja, Ivan, brat vaš i suzajedničar u nevolji, kraljevstvu i postojanosti, u Isusu: bijah na otoku zvanu Patmos radi riječi Božje i svjedočanstva Isusova. **10** Zanjeh se u duhu u dan Gospodnjem i začuh iza sebe jak glas, kao glas trublje. **11** Govoraše: "Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji sedmerim crkvama: U Efez, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju, Laodiceju." **12** Okrenuh se da vidim glas koji govoraše sa mnom. I okrenuvši se, vidjeh sedam zlatnih svjećnjaka, **13** a posred svjećnjaka netko kao Sin Čovječji, odjeven u dugu haljinu, oko prsiju opasan zlatnim pojasmom; **14** glava mu i vlas bijele poput bijele vune, poput snijega, a oči mu kao plamen ognjeni; **15** noge mu nalik mjeđi uglađenoj, kao u peći užarenoj, a glas mu kao šum voda mnogih; **16** u desnici mu sedam zvijezda, iz usta mu izlazi mač dvosječan, oštar, a lice mu kao kad sunce sjaji u svoj svojoj snazi. **17** Kad ga vidjeh, padoh mu k nogama kao mrtav. A on stavi na me desnici govoreći: "Ne boj se! Ja sam Prvi i Posljednji, **18** i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vjeke vjekova te imam ključe Smrti, i Podzemlja. (*aīōn g165, Hadēs g86*) **19** Napiši dakle što si video: ono što jest i što se ima dogoditi poslije. **20** Glede tajne onih sedam zvijezda koje vidje u mojoj desnici i sedam zlatnih

svjećnjaka: sedam zvijezda anđeli su sedam crkava, sedam svjećnjaka sedam je crkava."

2 Anđelu Crkve u Efezu napiši: "Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda u desnici, Onaj koji stupa posred sedam zlatnih svjećnjaka: **2** Znam tvoja djela, tvoj trud i postojanost tvoju i da ne možeš podnijeti opakih. Iskušao si one koji se prave apostolima, a nisu, i otkrio si da su lažljivci. **3** Postojan si, podnio si za ime moje i nisi smalaksao. **4** Ali imam protiv tebe: prvu si ljubav svoju ostavio. **5** Spomeni se dakle odakle si pao, obrati se i čini prva djela. Inače dolazim k tebi i - uklonit ću tvoj svjećnjak s mjesta njegova ako se ne obratiš. **6** Ali ovo imаш: mrziš nikolaitska djela koja i ja mrzim." **7** "Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati jesti od stabla života koje je u raju Božjem." **8** I anđelu Crkve u Smirni napiši: "Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji bijaše mrtav i oživje: **9** Znam tvoju nevolju i siromaštvo - ali ti si bogat! - i pogrde od onih koji se nazivaju Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina. **10** Ne boj se onoga što ti je trpjeti! Evo, Sotona, će neke od vas baciti u tamnicu da budete iskušani. Bit ćete u nevolji deset dana. Budi vjeran do smrti i dat ću ti vjenac života." **11** "Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama! Pobjedniku neće nauđiti druga smrt." **12** I anđelu Crkve u Pergamu napiši: "Ovo govori Onaj u koga je mač dvosjek, oštar: **13** Znam gdje prebivaš - ondje gdje je Sotono prijestolje - a čvrsto se držiš moga imena te nisi zanjekao moje vjere ni u one dane kad je Antipa, moj svjedok, vjerni moj, ubijen kod vas - gdje Sotona prebiva. **14** Ali imam nešto malo protiv tebe: imаш ondje nekih što drže nauk Bileama što pouči Balaka da stupicu stavi sinovima Izraelovim te blaguju od mesa žrtvovana idolima i bludu se podadu. **15** Tako i ti imаш takvih koji drže nauk nikolaitski. **16** Obrati se dakle! Inače dolazim ubrzo k tebi da ratujem s njima mačem usta svojih." **17** "Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati mane sakrivene i bijel ću mu kamen dati, a na kamenu napisano ime novo koje nitko ne zna doli onaj koji ga prima." **18** I anđelu Crkve u Tijatiru napiši: "Ovo govori Sin Božji, Onaj u koga su oči kao plamen ognjeni, a noge mu nalik na mjeđ uglađenu: **19** Znam tvoja djela: tvoju ljubav, i vjeru, i služenje, i postojanost - i tvoja posljednja djela obilatija od prvašnjih. **20** Ali imam protiv tebe:

puštaš ženu Jezabelu, koja se pravi proročicom, da uči i zavodi moje sluge te se bludu podaju i blaguju od mesa žrtvovana idolima. 21 Dadoh joj vremena za obraćenje, ali ona neće da se obrati od bludnosti svoje. 22 Evo, bacam je na postelju, a bludne drugare s neba od Boga mojega, i ime moje novo." 13 "Tko njene u veliku nevolju ako se ne odvrate od njezinih imena uho, nek posluša što Duh govori crkvama!" 14 I djela; 23 i djecu ču joj smrću pobiti. I znat će sve crkve: Ja sam Onaj koji istražuje bubrege i srca - I Svjedok vjerni i istiniti, Početak Božjeg stvorenja: 15 dat ču vam svakomu po djelima. 24 Vama pak velim - Znam tvoja djela: nisi ni studen ni vruć. O da si studen vama drugim u Tijatiri koji ne drže ovog nauka te ne ili vruć! 16 Ali jer si mlak, ni vruć ni studen, povratit upoznaše takozvanih dubina sotonskih: Ne stavljam ču te iz usta. 17 Govoriš: 'Bogat sam, obogatih se, na vas drugoga bremena 25 nego - što imate, čvrsto ništa mi ne treba!' A ne znaš da si nevolja i bijeda, i držite dok ne dodem." 26 "Pobjedniku, onomu što do kraja bude vršio moja djela, dat ču vlast nad narodima 27 i vladat će njima palicom gvozdenom, kao posude se odjeneš da se ne vidi tvoja sramotna golotinja; i glineno satirati ih - 28 kao što i ja to primih od Oca svoga. I dat ču mu zvijezdu Danicu. 29 Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama!"

3 I anđelu Crkve u Sardu napiši: "Ovo govori Onaj koji ima sedam duhova Božjih i sedam zvijezda: Znam tvoja djela: imas ime da živiš, a mrtav si. 2 Budan budi i utvrđi ostatak koji tek što ne umre. Doista, ne nađoh da su ti djela pred Bogom mojim savršena. 3 Spomeni se dakle: kako si primio Riječ i poslušao, tako je i čuvaj - i obrati se. Ne budeš li dakle budan, doći će ukoj u koji će čas doći na te. 4 Ali imaš u Sardu nekolicinu imena što ne okaljaše svojih haljina; oni će hoditi sa mnom u bjelini jer su dostojni." 5 "Tako će pobjednik biti odjeven u bijele haljine i neće izbrisati imena njegovu iz knjige života i priznat će ime njegovo pred Ocem svojim i anđelima njegovim." 6 "Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama!" 7 I anđelu Crkve u Filadelfiji napiši: "Ovo govori Sveti, Istiniti, Onaj koji ima ključ Davidov i kad otvori, nitko neće zatvoriti; kad zatvori, nitko neće otvoriti: 8 Znam tvoja djela. Evo, otvorio sam pred tobom vrata kojih nitko zatvoriti ne može. Doista, malena je tvoja snaga, a očuvao si moju riječ i nisi zatajio mog imena. 9 Evo, dovest će neke iz sinagoge Sotonine - koji sebe zovu Židovi, a nisu, nego lažu - evo, prisilit će ih da dođu da ti se do nogu poklone te upoznaju da te ja ljubim. 10 Budući da si očuvao moju riječ o postojanosti, i ja će očuvati tebe od časa kušnje koji ima doći na sav svijet da se iskušaju svi pozemljari. 11 Dolazim ubrzo. Čvrsto drži

što imaš da ti nitko ne ugrabi vijenca." 12 "Pobjednika ču postaviti stupom u hramu Boga moga i odande on i ime grada Boga svoga, novog Jeruzalema koji siđe s neba od Boga mojega, i ime moje novo." 13 "Tko dat ču vam svakomu po djelima. 14 I Znam tvoja djela: nisi ni studen ni vruć. O da si studen vama drugim u Tijatiri koji ne drže ovog nauka te ne ili vruć! 15 Ali jer si mlak, ni vruć ni studen, povratit upoznaše takozvanih dubina sotonskih: Ne stavljam ču te iz usta. 16 Savjetujem ti: kupi od mene zlata u vatri žežena da se obogatiš i bijele haljine da pomasti da oči pomažeš i vidiš. 17 Govoriš: 'Bogat sam, obogatih se, one koje ljubim. Revan budi i obrati se! 20 Evo, na vratima stojim i kucam; posluša li tko glas moj i otvori mi vrata, unići će k njemu i večerati s njim i on sa mnom.' 21 "Pobjednika ču posjeti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s Ocem svojim na prijestolje njegovo." 22 "Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama!"

4 Nakon toga vidjeh: gle, vrata otvorena na nebu! A onaj prijašnji glas, što ga ono začuh kao glas trublje što govoraše sa mnom, reče: "Uzidi ovamo i pokazat će ti što se ima dogoditi nakon ovoga!" 2 I odmah se u duhu zanjeh kad gle: prijestolje stajaše na nebu i na prijestolje Netko sjede. 3 Taj što sjede bijaše nalik na jaspis i sard. A uokolo prijestolja duga slična smaragdu. 4 Uokolo prijestolja dvadeset i četiri prijestolja, a na prijestolja sjedoše dvadeset i četiri starještine, obučene u bijele haljine, sa zlatnim vijencima na glavi. 5 Od prijestolja izlaze munje, i glasovi, i gromovi; pred prijestoljem gori sedam ognjenih zubalja, to jest sedam duhova Božjih, 6 a pred prijestoljem kao neko stakleno more, nalik na prozirac. U sredini prijestolja, oko prijestolja, četiri bića, sprijeda i straga puna očiju: 7 prvo biće slično lavu, drugo biće slično juncu, treće biće s licem kao čovječjim, četvrto biće slično letećem orlu. 8 Ta su četiri bića - u svakoga po šest krila - sve naokolo i iznutra puna očiju. Bez predaha dan i noć govore: "Svet! Svet! Svet Gospodin, Bog Svevladar, Onaj koji bijaše i koji jest i koji dolazi!" 9 I kad god bića dadu slavu i čast pohvalnicu Onomu koji sjedi na

priestolju, Živomu u vijeke vjekova, (aiōn g165) 10 dvadeset i četiri starješine padnu ničice pred Onim koji sjedi na priestolju i poklone se njemu - Živomu u vijeke vjekova. I stavljaju svoje vijence pred priestolje govoreći: (aiōn g165) 11 "Dostojan si, Gospodine, Bože naš, primiti slavu i čast i moć! Jer ti si sve stvorio, i tvojom voljom sve postade i bi stvoreno!"

5 I vidjeh: na desnici Onoga koji sjedi na priestolju - knjiga, iznutra i izvana ispisana, zapečaćena sa sedam pečata! 2 I vidjeh snažna anđela gdje iza glasa proglašuje: "Tko je dostojan otvoriti knjigu i otpečatiti pečate njezine?" 3 I nitko - ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom - nije mogao otvoriti knjige i pogledati u nju. 4 Briznem u plač jer se nitko ne nađe dostojan otvoriti knjigu i pogledati u nju. 5 A jedan od starješina reče: "Ne plači! Evo, pobijedi Lav iz plemena Judina, Korijen Davidov, on će otvoriti knjigu i sedam pečata njezinih. 6 I vidjeh: posred priestolja i četiriju bića i posred starješina stoji, kao zaklan, Jaganjac sa sedam rogova i sedam očiju, to jest sedam duhova Božjih, po svoj zemlji poslanih. 7 On pristupi te iz desnice Onoga koji sjedi na priestolju uzme knjigu. 8 A kad on uze knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine padoše ničice pred Jaganjcima. U svakoga bijahu citre i zlatne posudice punе kada, to jest molitava svetačkih. 9 Pjevaju oni pjesmu novu: "Dostojan si uzeti knjigu i otvoriti pečate njezine jer si bio zaklan i otkupio, krvlju svojom, za Boga ljudi iz svakoga plemena i jezika, puka i naroda; 10 učinio si ih Bogu našemu kraljevstvom i svećenicima i kraljevatić će na zemlji." 11 I vidjeh, i začuh glas anđela mnogih uokolo priestolja, i bića i starješina. Bijaše ih na mirijade mirijada i tisuće tisuća. 12 Klicahu iza glasa: "Dostojan je zaklani Jaganjac primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov!" 13 I začujem: sve stvorene, i na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i u moru - sve na njima i u njima govori: "Onomu koji sjedi na priestolju i Jaganjcu blagoslov i čast, i slava i vlast u vijeke vjekova!" (aiōn g165) 14 I četiri bića ponavljaju: "Amen!" A starješine padnu ničice i poklone se.

6 I vidjeh: kad Jaganjac otvorí prvi od sedam pečata, začujem gdje prvo od četiri bića govori glasom kao gromovnim: "Dođil!" 2 Pogledam, a ono konj bijelac i u njegova konjanika luk. I dan mu je vijenac te kao

pobjednik pođe da pobijedi. 3 Kad Jaganjac otvorí drugi pečat, začujem drugo biće gdje govori: "Dođil!" 4 I izide drugi konj, riđan. I njegovu je konjaniku dano dignuti mir sa zemlje da se ljudi među sobom pokolju. I dan mu je mač velik. 5 Kad Jaganjac otvorí treći pečat, začujem treće biće gdje govori: "Dođil!"

Pogledam, a ono konj vranac i njegovu konjaniku u ruci tezulja. 6 Tada začujem kao neki glas isred četiriju bića gdje govori: "Mjera pšenice za denar! Tri mjere ječma za denar! A ulju i vinu ne udi!" 7 Kad Jaganjac otvorí četvrti pečat, začujem glas četvrtoga bića gdje govori: "Dođil!" 8 Pogledam, a ono konj sivac; konjaniku njegovu ime je "Smrt" i prati ga Podzemlje. Dana im je vlast nad četvrtinom zemlje: ubijati mačem i glađu i smrću i zvijerima zemaljskim. (Hadēs g86) 9 Kad Jaganjac otvorí peti pečat, vidjeh pod žrtvenikom duše zaklanih zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva što ga imahu. 10 Vikahu iza glasa: "Ta dokle, Gospodaru sveti i istiniti! Zar nećeš suditi i osvetiti krv našu na pozemljarama?" 11 I svakome je od njih dana bijela haljina i rečeno im je neka se strpe još malo vremena dok se ne ispuni broj njihovih sudrugova u službi i braće njihove koja imaju biti pobijena kao i oni. 12 I vidjeh: kad Jaganjac otvorí šesti pečat, potres velik nasta. I sunce pocrne kao dlakava kostrijet, sav mjesec posta kao krv. 13 I zvijezde padoše s neba na zemlju kao što smokva smokvice stresa kad je potrese žestok vjetar. 14 Nebo iščešnu kao savijena knjiga, a sve se planine i otoci pokrenuše s mjesta. 15 Kraljevi zemaljski, i velikaši, i vojvode, i bogataši, i mogućnici, rob i slobodnjak - svi se sakriše u spilje i pećine gorske 16 govoreći gorama i pećinama: "Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sjedi na priestolju i od srdžbe Jaganjeve. 17 Jer dođe Dan onaj veliki srdžbe njihove i tko će opstatiti!"

7 Nakon toga vidjeh: četiri anđela stoje na četiri kraja zemlje zadržavajući četiri vjetra zemaljska da nikakav vjetar ne puše ni zemljom ni morem nit ikojem drvećem. 2 I vidjeh drugoga jednog anđela gdje ulazi od istoka sunčeva s pečatom Boga živoga. On povika iza glasa onoj četvorici anđela kojima bi dano naudit zemlji i moru: 3 "Ne udite ni zemlji ni moru ni drveću dok ne opečatimo sluge Boga našega na čelima!" 4 I začujem broj opečaćenih - sto četrdeset i četiri tisuće opečaćenih iz svih plemena sinova

Izraelovih: 5 iz plemena Judina dvanaest tisuća zemlje izgorje, i trećina stabala izgorje, i sva zelena opečaćenih, iz plemena Rubenova dvanaest tisuća, trava izgorje. 8 Drugi andeo zatrubi. I nešto kao gora iz plemena Gadova dvanaest tisuća, 6 iz plemena velika, ognjem zapaljena, bačeno bi u more. I trećina Ašerova dvanaest tisuća, iz plemena Naftalijeva se mora pretvori u krv 9 te izgini trećina stvorenja što dvanest tisuća, iz plemena Manašeova dvanaest u moru žive i trećina lađa propade. 10 Treći andeo tisuća, 7 iz plemena Šimunova dvanaest tisuća, zatrubi. I pade s neba zvijezda velika - gorjela je kao iz plemena Levijeva dvanaest tisuća, iz plemena Zublja - pade na trećinu rijeka i na izvore voda. 11 Jisakarova dvanaest tisuća, 8 iz plemena Zebulunova Zvijezdi je ime Pelin. I trećina se voda pretvori u pelin dvanaest tisuća, iz plemena Josipova dvanaest tisuća, te mnoštvo ljudi poginu od zagorčenih voda. 12 Četvrti iz plemena Benjaminova dvanaest tisuća opečaćenih. andeo zatrubi. I bi udarena trećina sunca i trećina 9 Nakon toga vidjeh: eno velikoga mnoštva, što mjeseca i trećina zvijezda te pomrčaše za trećinu. ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i 1 dan izgubi trećinu svoga sjaja, a tako i noć. 13 I plemena, i puka, i jezika! Stoje pred prijestoljem i pred Jagancem odjeveni u bijele haljine; palme im u rukama. 10 Viču iz glasa: "Spasenje Bogu našemu koji sjedi na prijestolju i Jagancu!" 11 I svi anđeli, što stajahu uokolo prijestolja i starješina i četiriju bića, padaju pred prijestoljem ničice, na svoja lica, 12 i pokloniše se Bogu govoreći: "Amen! Blagoslov i slava, i mudrost, i zahvalnica, i čast, i moć i snaga Bogu našemu u vjeke vjekova. Amen." (aiōn g165) 13 I jedan me od starješina upita: "Ovi odjeveni u bijele haljine, tko su i odakle dođoše?" 14 Odgovorih mu: "Gospodine moj, ti to znaš." A on će mi: "Oni dođoše iz nevolje velike i oprali su haljine svoje i ubjelili ih u krvi Jaganjčevu. 15 Zato su pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć u hramu njegovu, i Onaj koji sjedi na prijestolju razapet će Šator svoj nad njima. 16 Neće više gladovati ni žeđati, neće ih više paliti sunce nit ikakva žega 17 jer - Jagancac koji je posred prijestolja bit će pastir njihov i vodit će ih na izvore voda života. I otvrće Bog svaku suzu s očiju njihovih."

8 Kad Jagancac otvorí sedmi pečat, nastá muk na nebu oko pola sata. 2 I vidjeh: sedmorici anđela što stoje pred Bogom dano je sedam trubalja. 3 I drugi jedan andeo pristupi i sa zlatnom kadionicom stane na žrtvenik. I dano mu je mnogo kada da ga s molitvama svih svetih prinese na zlatni žrtvenik pred prijestoljem. 4 I vinu se dim kadni s molitvama svetih iz ruke anđelove pred lice Božje. 5 Andeo uze kadioniku, napuni je vatrom sa žrtvenika i prosu na zemlju. I udariše gromovi, i glasovi, i munje, i potres. 6 A sedam anđela sa sedam trubalja pripremije se da zatrube. 7 Prvi zatrubi. I nastadoše tuča i oganj, pomiješani s krvljom, i budu bačeni na zemlju. I trećina

9 Peti andeo zatrubi. I vidjeh: zvijezda je s neba na zemlju pala i dani su joj ključi zjala Bezdanova. (Abysos g12) 2 Ona otvori zjalo Bezdanovo i vinu se iz zjala dim kao dim iz peći goleme te pomrča sunce i zrak od dima iz zjala. (Abysos g12) 3 Iz dima pak izidoše na zemlju skakavci i dana im je moć kakvu imaju štipavci zemaljski. 4 I zapovjeđeno im je da ne ude travi zemaljskoj nit ikojem zelenilu nit ikojem stablu, nego samo ljudima koji nemaju pečata Božjega na čelu. 5 I dano im je ne da ih ubijaju, nego samo da ih muče pet mjeseci, a muka njihova da bude kao muka od uboda štipavaca. 6 U one će dane ljudi iskati smrt, ali je neće naći; poželjet će umrijeti, ali smrt će bježati od njih. 7 Skakavci bijahu izgledom nalik na konje za boj spremne. Na glavama im kao neki zlatni vijenci, lica im kao u ljudi, 8 kose kao u žena, a zubi kao u lavova. 9 Imahu oklope kao od željeza, a šum krila njihovih kao štropot bojnih kola s mnogo konja što u boj jure. 10 Repovi im kao u štipavaca, sa žalcima, a u repovima im moć da ude ljudima pet mjeseci. 11 Nad njima je kralj, andeo Bezdana, hebrejski mu ime Abadon, grčki Apolion - Uppropastitelj. (Abysos g12) 12 Prvi Jao prođe. Evo, za njim dolaze još dva druga Jao. 13 Šesti andeo zatrubi. I začujem neki glas iz rogova zlatnoga žrtvenika pred Bogom. 14 Govoraše šestom anđelu koji je držao trublju: "Odriješi ona četiri anđela svezana na Rijeci velikoj, Eufratu." 15 I odriješena bijahu četiri anđela, spremna za taj čas i dan i mjesec i godinu, da pobiju trećinu ljudi. 16 A broj četa konjaničkih, kako sam čuo, bijaše dvije mirijade mirijada. 17 Ovako u viđenju

vidjeh konje i njihove jahače: imahu oklope ognjene, dvjesta i šezdeset dana. 4 Oni su dvije masline i dva plavetne i sumporne boje; glave im kao u lavova, iz svjećnjaka što stoe pred Gospodarom zemlje. 5 usta im sukljao oganj, dim i sumpor. 18 Od ovih triju zala poginu trećina ljudi - od ognja, dima i sumpora i proždire njihove neprijatelje. Doista, htjedne li im što sukljahu konjima iz usta. 19 Doista, snaga je ovim tko nauditi, tako treba da pogine. 6 Oni imaju vlast konjima u ustima i repovima: repovi im kao u zmaja, s zaključati nebo da ne pada kiša dok prorokuju; glavama kojima ude. 20 Ipak, preostali ljudi, što ne imaju vlast pretvoriti vode u krv i udariti zemlju kojim poginuše od tih zala, ne obratiše se od djela ruku god zlom kad god htjednu. 7 A kada dovrše svoje svojih, da se više ne klanjaju zlodusima i kumirima - ni zlatnima, ni srebrnima, ni mjedenima, ni kamenima ni drvenima koji niti vide niti čuju nit hodaju - 21 i ne obratiše se od svojih ubojstava ni od svojih čaranja ni zove Sodoma i Egipat, gdje je i Gospodin njihov raspet. 9 Ljudi iz svih puka i plemena i jezika i naroda gledat će njihova trupla tri i pol dana i neće dopustiti da im se trupla u grob polože. 10 Pozemljari će se radovati i veseliti zbog njihove nesreće i darivati jedan drugoga jer su ta dva proroka zadavala muku pozemljarima. 11 Ali nakon tri i pol dana duh životni od Boga uđe u njih i stadoše na noge te strah velik obuze one koji ih promatrahu. 12 I začuše glas s neba silan: "Uziđite ovamo!" I uziđoše na oblaku u nebo na očigled svojih neprijatelja. 13 U taj čas nasto velik potres: pade desetina grada, a u potresu poginu sedam tisuća ljudi. Preživjele spopade strah te proslaviše Boga nebeskoga. 14 Drugi Jao prođe. Evo, treći Jao dolazi ubrzo! 15 I sedmi anđeo zatrubi. I na nebu odjeknuše silni glasovi: "Uspostavljen je nad svijetom kraljevstvo Gospodara našega i Pomazanika njegova i kraljevatiće u vijeke vjekova!" (aiōn g165) 16 Tada dvadeset i četiri starješine, što pred Bogom sjedoše na prijestolja, 17 padoše ničice i pokloniše se Bogu govoreći. "Zahvaljujemo ti, Gospodaru, Bože, Svetladaru, koji jesi i koji bijaše, zato što uze u ruke moć svoju veliku i zakralji se! 18 Gnjevili se narodi, ali dođe srdžba tvoja i čas da se sudi mrtvima i naplata dade slugama tvojim prorocima i svetima i svima koji se boje imena tvojega, malima i velikima; i da se unište oni koji kvare zemlju." 19 I otvori se hram Božji na nebu i pokaza se Kovčeg saveza njegova u hramu njegovu te udare munje i glasovi i gromovi i potres i tuča velika.

10 I vidjeh drugoga jednog, snažnog anđela: silazio

s neba ogrnut oblakom, na glavi mu duga, lice mu kao sunce, a noge kao ognjeno stupovlje; 2 u ruci drži otvorenu knjižicu. I zakorači desnom nogom na more, lijevom na zemlju pa povika iza glasa kao kad lav riče. 3 I kad povika, oglasi se sedam gromova tutnjavom. 4 A kad se oglasi sedam gromova, htjedoh pisati, ali začujem glas s neba: "Zapečati to što prozbori sedam gromova! Toga ne piši!" 5 I onaj anđeo što ga vidjeh gdje stoji na moru i zemlji, podiže k nebu desnicu 6 i zakle se Živim u vijeke vjekova, koji stvori nebo i sve što je na njemu, zemlju i sve što je na njoj, more i sve što je u njemu: "Neće više biti vremena! (aiōn g165) 7 Nego - u dane kad se oglasi sedmi anđeo, čim zatrubi, dovršit će se otajstvo Božje kao što on to navijesti slugama svojim prorocima." 8 I glas što ga začuh s neba opet prozbori sa mnom: "Idi, uzmi otvorenu knjigu iz ruke anđela što stoji na moru i na zemlji!" 9 Pristupim k anđelu i zamolim ga da mi dade knjižicu. A on će mi: "Uzmi je i progutaj! Zagorčit će ti utrobu, ali će ti u ustima biti slatka kao med." 10 Uzeh knjižicu iz ruke anđelove i progutah je. I bijaše mi u ustima kao med slatka, ali kad je progutah, zagorči mi utrobu. 11 I rečeno mi je: "Treba da ponovno prorokuješ proti pucima i narodima i kraljevima mnogim!"

11 I dana mi je trska slična palici i rečeno mi je:

"Ustan i izmjeri hram Božji i žrtvenik i poklonike u njemu! 2 Vanjsko dvorište hrama mimođi, ne mjeri ga jer je dano poganim: gazit će svetim gradom četrdeset i dva mjeseca. 3 I ja ću poslati dva svoja svjedoka da, obučeni u kostrijet, prorokuju tisuću

I znamenje veliko pokaza se na nebu: Žena odjevena suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda. 2 Trudna viče u porodajnim bolima i mukama rađanja. 3 I pokaza se drugo znamenje na nebu: gle, Zmaj velik, ognjen, sa

sedam glava i deset rogova; na glavama mu sedam četrdeset i dva mjeseca. **6** I ona otvori usta da huli kruna, **4** a rep mu povlači trećinu zvijezda nebeskih Boga, da huli ime njegovo, njegov Šator i nebesnike. - i obori ih na zemlju. Zmaj stade pred Ženu koja **7** I dano joj je da se zarati sa svecima i da ih pobijedi. imaše roditi da joj, čim rodi, proždare Dijete. **5** I ona Dana joj je vlast nad svakim plemenom i pukom i porodi sina, muškića, koji će vladati svim narodima jezikom i narodom: **8** da joj se poklone svi pozemljari, palicom gvozdenom. I Dijete njeno bi uzeto k Bogu i oni kojima ime nije zapisano u knjizi života zaklanog prijestolju njegovu. **6** A Žena pobježe u pustinju gdje Jaganjca, od postanka svijeta. **9** Tko ima uho, nek joj Bog pripravi sklonište da se onđe hrani tisuću posluša! **10** Je li tko za progonstvo, u progonstvo će dvjesta i šezdeset dana. **7** I nasta rat na nebu: Mihael ići! Je li tko za mač, da bude pogubljen, mačem će i njegovi anđeli zarate se sa Zmajem. Zmaj uđe u biti pogubljen! U tom je postojanost i vjera svetih. **11** I rat i anđeli njegovi, **8** ali ne nadvlada. I ne bijaše vidjeh: druga jedna Zvijer uzlazi iz zemlje, ima dva im više mjesta na nebu. **9** Zbačen je Zmaj veliki, roga poput jagarica, a govori kao Zmaj. **12** Vrši svu Stara zmija - imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega vlast one prve Zvijeri, u njenoj nazočnosti. Prisiljava svijeta. Bačen je na zemlju, a s njime su bačeni i zemlju i sve pozemljare da se poklone prvoj Zvijeri anđeli njegovi. **10** I začujem glas na nebu silan: "Sada kojoj ono zaciјeli smrtna rana. **13** Čini znamenja nasto spasenje i snaga i kraljevstvo Boga našega velika: i oganj spušta s neba na zemlju naočigled ljudi. i vlast Pomazanika njegova! Jer zbačen je tužitelj **14** Tako zavodi pozemljare znamenjima koja joj je braće naše koji ih je dan i noć optuživao pred Bogom dano činiti u nazočnosti Zvijeri: svjetuje pozemljarima našim. **11** Ali oni ga pobijediše krvlju Jaganđevom i da načine kip Zvijeri koja bijaše udarena mačem, ali riječju svojega svjedočanstva: nisu ljubili života svoga preživje. **15** I dano joj je udahnuti život kipu Zvijeri - sve do smrti. **12** Zato veselite se, nebesa i svi te kip Zvijeri progovori i poubjija sve koji se god ne nebesnici! A jao vama, zemljo i more, jer Đavao siđe k klanjanju kipu Zvijeri. **16** Ona postiže da se svima - vama, gnjevan veoma, znajući da ima malo vremena!" malima i velikima, bogatima i ubogima, slobodnjacima **13** Kad Zmaj vidje da je zbačen na zemlju, stade i robovima - udari žig na desnicu ili na čelo, **17** i da progoniti Ženu koja rodi muškića. **14** No Ženi bijahu nitko ne mogne kupovati ili prodavati osim onog koji dana dva velika krila orljujska da odleti u pustinju, nosi žig s imenom Zvijeri ili s brojem imena njezina. u svoje sklonište gdje se, sklonjena od Zmije, hrani **18** U ovome je mudrost: u koga je uma, nek odgoneta jedno vrijeme i dva vremena i polovicu vremena. **15** broj Zvijeri. Broj je to jednog čovjeka, a broj mu je I Zmija iz usta pusti za Ženom vodu poput rijeke šest stotina šezdeset i šest.

da je rijeka odnese. **16** Ali zemlja priteče u pomoć Ženi: otvori usta i popi rijeku što je Zmaj pusti iz usta. **17** I razgnjevi se Zmaj na Ženu pa ode i zarati se s ostatkom njezina potomstva, s onima što čuvaju Božje zapovijedi i drže svjedočanstvo Isusovo.

13 I stade na morski žal. I vidjeh: iz mora Zvijer izlazi sa deset rogova i sedam glava; na rogovima joj deset kruna, na glavama bogohulna imena. **2** Ta Zvijer što je vidjeh bijaše nalik na leoparda, noge joj kao medvjede, usta kao usta lavlja. Zmaj joj dade svoju silu i prijestolje i vlast veliku. **3** Jedna joj glava bijaše kao na smrt zaklana, ali joj se smrtna rana zaliječila. Sva se zemlja, začudena, zanjela za Zvijeri **4** i svi se pokloniše Zmaju koji dade takvu vlast Zvijeri. **5** I dana su joj usta i puku. (aiōnios g166) **6** I vidjeh: drugi jedan anđeo leti posred neba s evanđeljem vječnim da ga proglaši Pokloniše se i Zvijeri govoreći: "Tko je kao Zvijer! svim pozemljarima, svakom narodu i plemenu i jeziku Tko bi smio ratovati s njom?" **5** I dana su joj usta i puku. (aiōnios g166) **7** Viće iza glasa: "Bojte se Boga i da govori drskosti i hule i dana joj je vlast da to čini dajte mu slavu jer dođe čas suda njegova! I poklonite

14 I vidjeh: gle, Jaganjac stoji na gori Sionu, a s njime sto četrdeset i četiri tisuće - na čelima im napisano ime njegovo i ime Oca njegova! **2** I začujem s neba glas, kao šum voda mnogih i tutnjavu silna groma; glas taj koji začuh bijaše kao glas citraša što sviraju na citrama. **3** Pjevali su pjesmu novu pred

prijestoljem i pred četiri bića i pred starješinama. Nitko ne moguće naučiti te pjesme doli one sto četrdeset i četiri tisuće - otkupljeni sa zemlje. **4** Ti se ne okalaše sa ženama, djevcu su! Oni prate Jaganjca kamo god pode. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jaganjcu; **5** na ustima se njihovim laž ne nađe, neporočni su. **6** I vidjeh: drugi jedan anđeo leti posred neba s evanđeljem vječnim da ga proglaši Pokloniše se i Zvijeri svim pozemljarima, svakom narodu i plemenu i jeziku Tko bi smio ratovati s njom?" **5** I dana su joj usta i puku. (aiōnios g166) **7** Viće iza glasa: "Bojte se Boga i da govori drskosti i hule i dana joj je vlast da to čini dajte mu slavu jer dođe čas suda njegova! I poklonite

se njemu koji stvori nebo i zemlju i more i izvore voda!" otvor se hram Šatora svjedočanstva na nebu! 6 Izide
8 Za njim eto drugog anđela koji govori: "Pade, pade sedam anđela sa sedam zala iz hrama; odjeveni
Babilon, veliki koji vinom gnjeva i bluda svojega opi
sve narode!" 9 Za njima eto i trećeg anđela koji vikaše
iza glasa: "Tko god se klanja Zvijeri i kipu njezinu
te primi žig na čelo ili ruku, 10 pit će vino gnjeva
Božjega, nerazvodnjeno, natočeno već u čaši srdžbe
njegove! I bit će udaren na muke u ognju i sumporu
svetim anđelima naočigled i naočigled Jagancu. 11

Dim muke njihove suklja u vijeke vjekova. Ni danju
ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju Zvijeri i
kipu njezinu i tko god primi žig s imenom njezinim."

(aiōn g165) 12 U tom je postojanost svetih - onih što
čuvaju zapovijedi Božje i vjeru Isusovu. 13 I začujem
glas s neba: "Piši! Od sada blaženi mrtvi koji umiru u
Gospodinu! Da, govori Duh, neka otpočinu od svojih
trudova! Jer prate ih djela njihova!" 14 I vidjeh: gle,
bijel oblak, a na oblak sjede Netko kao Sin Čovječji;
na glavi mu zlatan vjenac, u ruci oštar srp. 15 I drugi
jedan andeo izide iz hrama vičući iza glasa onomu
što sjedi na oblaku: "Mahni srpom i žanji jer dođe čas
žetvi, zrela je žetva zemaljska!" 16 I onaj što sjedi na
oblaku baci srp na zemlju i zemlja bi požnjevena.
17 I drugi jedan andeo izide iz hrama nebeskoga.
I on imaše oštar srp. 18 I od žrtvenika izide drugi
andeo - onaj koji ima vlast nad ognjem - pa povika
iza glasa onomu, s oštrim srpom: "Mahni oštrim
srpom i poberi grozdove u vinogradu zemaljskom
jer sazri grožđe!" 19 I andeo baci srp na zemlju i
obra vinograd zemaljski, a obrano baci u veliku kacu
gnjeva Božjega. 20 Gazila se kaca izvan grada te
poteče krv iz kace konjima do uzda, tisuću i šest
stotina stadija uokolo.

15 I vidjeh drugo znamenje na nebu, veliko
i čudesno: sedam anđela sa sedam zala

posljednjih - s njima se navršuje gnjev Božji. 2 I vidjeh
kao neko more od prozirca pomiješano s ognjem.
Oni koji pobijediše Zvijer i kip njezin i broj imena
njezina stoje u moru od prozirca s citrama Božjim
u ruci. 3 Pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i
pjesmu Jaganjčevu: "Velika su i čudesna djela twoja,
Gospodine, Bože, Svevladaru! Pravedni su i istiniti
putovi twoji, Kralju naroda! 4 Tko da te se ne boji,
Gospodine, tko da ne slavi ime twoje! Ti si jedini svet!

I zato svi će narodi doći i klanjati se pred tobom jer se

bijahu u blistav bijeli lan, oko prsiju opasani zlatnim
pojasom. 7 Jedno od četiri bića dade sedmorici
anđela sedam zlatnih čaša, punih gnjeva Boga koji
živi u vijeke vjekova. (aiōn g165) 8 I hram se napuni
dimom od Slave Božje i od njegove snage te nitko
ne moguće ući u hram dok se ne navrši sedam zala
sedmorice anđela.

16 I začujem iz hrama jak glas koji viknu sedmorici
anđela: "Hajdete, izlijte sedam čaša gnjeva
Božjega na zemlju!" 2 Ode prvi i izli svoju čašu na
zemlju. I pojavi se čir, koban i bolan, na ljudima što
nose žig Zvijerin i klanjaju se kipu njezinu. 3 Drugi
izli svoju čašu na more. I ono posta krv kao krv
mrtvačeva te izginu sve živo u moru. 4 Treći izli
svoju čašu na rijeke i izvore voda. I postadoše krv.
5 I začujem anđela voda gdje govori: "Pravedan si,
Ti koji jesи i koji bijaše, Sveti, što si tako dosudio!
6 Oni su prolili krv svetih i proraka i stoga ih krvlju
napajaš! Zavrijedili su!" 7 I začujem žrtvenik kako
govori: "Da, Gospode, Bože, Svevladaru! Istiniti su
i pravedni sudovi tvoji!" 8 Četvrti izli svoju čašu na
suncu. I suncu je dano da pali ljudi ognjem. 9 I silna
je zega palila ljudi te su hulili ime Boga koji ima
vlast nad tim zlima, ali se ne obratiše da mu slavu
dadu. 10 Peti izli svoju čašu na prijestolje Zvijeri. I
kraljevstvo joj prekriše tmine. Ljudi su grizli jezike
od muke 11 i hulili Boga nebeskoga zbog muka i
čireva, ali se ne obratiše od djela svojih. 12 Šesti
izli svoju čašu na Eufrat, rijeku veliku. I presahnu
voda te načini prolaz kraljima s istoka sunčeva. 13 I
vidjeh: iz usta Zmajevih i iz usta Zvijerih i iz usta

Lažnoga proroka izlaze tri duha nečista, kao žabe.
14 To su dusi zloduha što čine znamenja, a podoše
sabratni kraljeve svega svijeta na rat za Dan veliki
Boga Svevladara. 15 Evo dolazim kao tat! Blažen
onaj koji bdiće i čuva haljine svoje da ne ide gol te
mu se ne vidi sramota! 16 I skupiše ih na mjesto
jak glas i viknu: "Svršeno je!" 18 I udariše munje i
glasovi i gromovi iasta potres velik, kakva ne bijaše
otkako je ljudi - takо bijaše silan potres taj. 19 I prasnu
natroje grad veliki i gradovi naroda padaše. Spomenu
se Bog Babilona velikoga da mu dade piti iz čaše

vina gnjevne srdžbe Božje. 20 I pobjegoše svi otoci, iščezoše gore, 21 a iz neba se spusti na ljudi tuča velika, poput talenta. Ljudi su hulili Boga zbog zla tuče jer zlo njezino bijaše silno veliko.

17 I dođe jedan od sedam anđela što nose sedam čaša i prozbori mi: "Dođi pokazat ču ti sud nad Bludnicom velikom što sjedi nad vodama velikim, 2 s kojom su bludničili kraljevi zemlje i pozemljari se opiše vinom bluda njezina." 3 I odnese me u duhu u pustinju. Tu vidjeh Ženu koja sjede na skrletnu Zvijer, punu bogohulnih imena, sa sedam glava i deset rogova. 4 Žena bijaše odjevena u grimiz i skrlet, sva u zlatu, dragom kamenju i biseru. U ruci joj zlatna čaša puna gnušobe i nečisti bluda njezina. 5 Na čelo joj napisano ime - tajna: "Babilon veliki, mati bludnica i gnušoba zemaljnih." 6 I vidjeh: Žena je pijana od krvi svetih i od krvi svjedoka Isusovih. Kad je vidjeh, čudom se silnim začudih. 7 Nato će mi anđeo: "Što se čudiš? Ja ču ti kazati tajnu te žene i Zvijeri koja je nosi, Zvijeri sa sedam glava i deset rogova." 8 "Zvijer koju vidje bijaše i više nije; zamalo izlazi iz Bezdana i ide u propast. I zapanjt će se pozemljari - oni kojima ime, od postanka svijeta, nije zapisano u knjigu života - kad vide da Zvijer bijaše i više nije, a opet je tu. (Abyssos g12) 9 Tu se hoće mudre pameti! Sedam glava sedam je bregova na kojima žena sjedi. A i sedam kraljeva: 10 pet ih već pade, jedan jest, a jedan još ne dođe: kada dođe, ostati mu je zamalo. 11 I Zvijer koja bijaše i više nije, osma je, a iz broja je njih sedmero, i ide u propast. 12 Deset rogova što ih vidje deset je kraljeva; oni još ne primiše kraljevstva, ali će - samo za jedan sat - primiti vlast kao kraljevi zajedno sa Zvijeri. 13 Jedne su misli: svu svoju silu i vlast predati Zvijeri. 14 Ratovat će protiv Jaganjca, ali će ih pobijediti Jaganjac - i njegovi pozvanici, izabranici, vjernici - jer on je Gospodar gospodara i Kralj kraljeva." 15 I reče mi anđeo: "Vode što ih vidje, na kojima Bludnica sjedi, to su puci i mnoštva i narodi i jezici. 16 I onih deset rogova što ih vidje i Zvijer - oni će zamrziti Bludnicu, opustošiti je i ogoliti, najesti se mesa njezina i ognjem je spaliti. 17 Jer Bog im u srce stavi izvršiti naum njegov: da jednodušno predadu kraljevstvo svoje Zvijeri dok se ne ispune riječi Božje. 18 Žena koju vidje grad je veliki što kraljuje nad kraljevima zemaljskim."

18 Nakon toga vidjeh: jedan drugi anđeo silazi s neba s moći velikom! Sva se zemlja zasvjetila od njegova sjaja. 2 On povika iza glasa: "Pade, pade Babilon veliki - Bludnica - i postade prebivalištem zloduha, nastambom svih duhova nečistih, nastambom svih ptica nečistih mrskih 3 jer se gnjevnim vinom bluda njezina opiše narodi; s njom su bludničili svi kraljevi zemaljski, a trgovci se zemaljski obogatiše od silna raskošja njezina." 4 Začujem i drugi glas s neba: "Izidite iz nje, narode moj, da vas ne zadeset zla njezina te ne budete suzađeničari grijeha njezinih! 5 Jer njezini grijesi do neba dopriješe i spomenu se Bog zločina njezinih. 6 Vratite joj milo za drago, naplatite joj dvostruko po djelima! U času u koju je ona natakala natočite dvostruko! 7 Koliko se razmetala sjajem i raskoši, toliko joj zadajte muka i jada! Jer u srcu je svome govorila: 'Na prijestolju sjedim kao kraljica i nikad neću obudovjeti, jad me nikada zadesiti neće!' 8 Stoga u isti će je dan zla zadesiti: smrt i jad i glad te će sva u ognju biti spaljena. Jer silan je Gospod, Bog, Sudac njezin!" 9 I plakat će i naricati za njom kraljevi zemlje što su s njome bludničili i raskošno živjeli kad gledali budu dim požara njezina. 10 Prestrašeni mukama njezinim, izdaleka će stajati i naricati: "Jao, jao, grade veliki, Babilone, grade silni! Kako li te u tren oka stiže osuda!" 11 I trgovci zemaljski plaču nad njom i tuguju jer im trga nitko više ne kupuje: 12 ni zlata, ni srebra, ni dragoga kamenja, ni biserja, ni tanana lana, ni grimiza, ni svile, ni skrleta: nit ikakva mirisava drveta, nit ikakva predmeta od slonove kosti, nit ikakva predmeta od skupocjena drveta, nit od mjedi, nit od željeza, nit od mramora; 13 ni cimeta, ni balzama, ni miomirisa, ni pomasti, ni tamjana, ni vina, ni ulja, ni bijelogra brašna, ni pšenice; ni goveda, ni ovaca, ni konja, ni kočija, ni roblja nit ikoje žive duše. 14 "Voće za kojim ti duša žudjela pobijež od tebe, sav raskoš i sjaj propade ti - ne, nema ga više!" 15 Trgovci što svim tim trgovahu, što ih ona obogati, izdaleka će stajati, prestrašeni mukama njezinim, plakat će i tugovati: 16 "Jao, jao, grade veliki, odjeveni nekoć u lan tanan i grimiz i skrlet, nakićeni zlatom i dragim kamenjem i biserjem! 17 U tren oka opustje toliko bogatstvo!" I svi kormilarji i putnici, svi mornari i moreplovci izdaleka stojе 18 i, gledajući dim njezina požara, zapomažu: "Koji li je

grad sličan gradu ovom velikom?" 19 I posuše glavu nosi napisano ime kojeg nitko ne zna doli on sam; pepelom te plačući i tugujući viknuše: "Jao, jao, grada 13 ognut je ogtačem krvlju natopljenim; ime mu: li velikoga! Dragocjenostima se njegovim obogatiše Riječ Božja. 14 Prate ga na bijelcima Vojske nebeske, svi posjednici morskih brodova, a evo - u tren oka odjevene u lan tanan, bijel i čist. 15 Iz usta mu izlazi opustje!" 20 Veseli se nad njom, nebo, i svi sveti i oštar mač kojim će posjeći narode. Vladat će njima apostoli i proroci jer Bog osudivši nju, vama pravo palicom gvozdenom. On gazi u kaci gnjevne srdžbe dosudi! 21 I jedan snažan andeo uze kamen, velik Boga Svevladara. 16 Na ogtač, o boku, napisano poput mlinskoga kamena, i baci ga u more govoreći: mu ime: "Kralj kraljeva i Gospodar gospodara." 17 "Tako će silovito biti strovaljen Babilon, grad veliki, i 1 vidjeh jednog andela: stajaše na suncu vičući iza nikada ga više biti neće!" 22 "Glas citraša i pjevača i glasa svim pticama što nebom lete: "Ovamo! Skupite svirača i trubljača u tebi se više neće čuti! Obrnik se na veliku gozbu Božju 18 da se najedete mesa vješt kojem god umijeću u tebi se više neće naći! kraljeva, i mesa vojvoda, i mesa mogućnika, i mesa Klopot žrvnja u tebi se više neće čuti! 23 Svjetlost konja i konjanika njihovih, i mesa svih mogućih ljudi, svjetiljke u tebi više neće sjati! Glas zaručnika i slobodnjaka i robova, malih i velikih!" 19 I vidjeh: zaručnice u tebi se više neće čuti! Jer trgovci svoji Zvijer i kraljevi zemlje i vojske njihove skupiše se u bijahu velikaši zemlje i čaranja twoja zavedoše sve narode; 24 i u tebi se našla krv proroka i svetaca i svih zaklanih na zemlji."

19 Nakon toga začujem kao jak glas silnoga mnoštva na nebu: "Aleluja! Spasenje i slava i moć Bogu našemu! 2 Doista, istiniti su i pravedni sudovi njegovi jer osudi veliku Bludnicu, što pokvari zemlju bludom svojim, i osveti na njoj krv slugu svojih!" 3 I ponove: "Aleluja! Dim njezin sukija u vijke vjekova!" (aiōn g165) 4 Nato starješine, njih dvadesetčetvorica, i ona četiri bića padaše ničice i po okloniše se Bogu, koji sjedi na prijestolju, govoreći: "Amen! Aleluja!" 5 I s prijestolja izide glas: "Hvalite Boga našega, sve služe njegove, svi koji se njega bojite, i mali i veliki!" 6 I začuh kao glas silna mnoštva i kao šum voda mnogih i kao prasak gromova silnih: "Aleluja! Zakraljeva Gospod, Bog naš Svevladar! 7 Radujmo se i kličimo i slavu mu dajmo jer dođe svadba Jaganičeva, opremila se Zaručnica njegova! 8 Dano joj je odjenuti se u lan tanan, blistav i čist!" A lan - pravedna su djela svetih. 9 I reče mi: "Piš! Blago onima koji su pozvani na svadbenu gozbu Jaganičevu!" I reče mi: "Ove su riječi istinite, Božje." 10 Padoh mu pred noge da mu se poklonim. A on će mi: "Nipošto! Sluga sam kao i ti i braća twoja koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni!" Jer svjedočanstvo Isusovo duh je proročki. 11 I vidjeh: nebo otvoreno - i gle, konj bijelac, a na nj sjeo On, zvani Vjerni i Istiniti, a sudi i vojuje po pravdi; 12 oči mu plamen ognjeni, na glavi mu mnoge krune;

nositi ognut je ogtačem krvlju natopljenim; ime mu: li velikoga! Dragocjenostima se njegovim obogatiše Riječ Božja. 14 Prate ga na bijelcima Vojske nebeske, svi posjednici morskih brodova, a evo - u tren oka odjevene u lan tanan, bijel i čist. 15 Iz usta mu izlazi opustje!" 20 Veseli se nad njom, nebo, i svi sveti i oštar mač kojim će posjeći narode. Vladat će njima apostoli i proroci jer Bog osudivši nju, vama pravo palicom gvozdenom. On gazi u kaci gnjevne srdžbe dosudi! 21 I jedan snažan andeo uze kamen, velik Boga Svevladara. 16 Na ogtač, o boku, napisano poput mlinskoga kamena, i baci ga u more govoreći: mu ime: "Kralj kraljeva i Gospodar gospodara." 17 "Tako će silovito biti strovaljen Babilon, grad veliki, i 1 vidjeh jednog andela: stajaše na suncu vičući iza nikada ga više biti neće!" 22 "Glas citraša i pjevača i glasa svim pticama što nebom lete: "Ovamo! Skupite svirača i trubljača u tebi se više neće čuti! Obrnik se na veliku gozbu Božju 18 da se najedete mesa vješt kojem god umijeću u tebi se više neće naći! kraljeva, i mesa vojvoda, i mesa mogućnika, i mesa Klopot žrvnja u tebi se više neće čuti! 23 Svjetlost konja i konjanika njihovih, i mesa svih mogućih ljudi, svjetiljke u tebi više neće sjati! Glas zaručnika i slobodnjaka i robova, malih i velikih!" 19 I vidjeh: zaručnice u tebi se više neće čuti! Jer trgovci svoji Zvijer i kraljevi zemlje i vojske njihove skupiše se u bijahu velikaši zemlje i čaranja twoja zavedoše sve narode; 24 i u tebi se našla krv proroka i svetaca i svih zaklanih na zemlji."

20 I vidjeh andela: siđe s neba s ključima Bezdana i velikim okovima u ruci. (Abyssos g12) 2 Zgrabi Zmaja, Staru zmiju, to jest Đavla, Sotonu, i okova ga za tisuću godina. 3 Baci ga u Bezdan koji nad njim zatvori i zapečati da više ne zavodi narode dok se ne navrši tisuću godina. Nakon toga ima biti odriješen za malo vremena. (Abyssos g12) 4 I vidjeh prijestolja - onima što sjedoše na njih dano je suditi i duše pogubljenih zbog svjedočanstva Isusova i zbog Riječi Božje i sve koji se ne pokloniše Zvijeri ni kipu njezinu te ne primiše žiga na čela svoja ni na ruke. Oni oživeje i zakraljevaše s Kristom tisuću godina. 5 Drugi mrtvi ne oživeje dok se ne navrši tisuću godina. To je ono prvo uskrsnuće. 6 Blažen i svet onaj tko je dionik toga prvog uskrsnuća! Nad njim druga smrt nema vlasti: oni će biti svećenici Božji i Kristovi i s njime će kraljevati tisuću godina. 7 A kad se navrši tisuću godina, Sotona će iz svoga zatvora biti pušten: 8 izići će zavesti narode sa četiri kraja zemlje, Goga i Magoga, i skupiti ih u boj. Bit će ih kao pijeska morskoga. 9 Skupiše se na prostrano polje zemlje i opkolije tabor svetih i ljubljeni grad. Ali onaj siđe s neba te ih proguta. 10 A njihov zavodnik,

Đavao, bačen bi u jezero ognjeno i sumporno, gdje se nalaze i Zvijer i Lažni prorok: onđe će se mučiti danju i noću u vijeke vjekova. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 I vidjeh veliko bijelo prijestolje i Onoga što sjede na nj: pred licem njegovim pobježe zemlja i nebo; ni mesta im se više ne nađe. 12 I vidjeh mrtve, tisuća stadija - dužina mu i širina i visina jednaka. 13 velike i male: stoje pred prijestoljem, a knjige se mrtvace, a Smrt i Podzemlje svoje: i svaki bi suđen po djelima svojim. (Hadēs g86) 14 A Smrt i Podzemlje bili su bačeni u jezero ognjeno. Jezero ognjeno - to je druga smrt: (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) 15 tko se god ne nađe zapisan u knjizi života, bio je bačen u jezero ognjeno. (Limnē Pyr g3041 g4442)

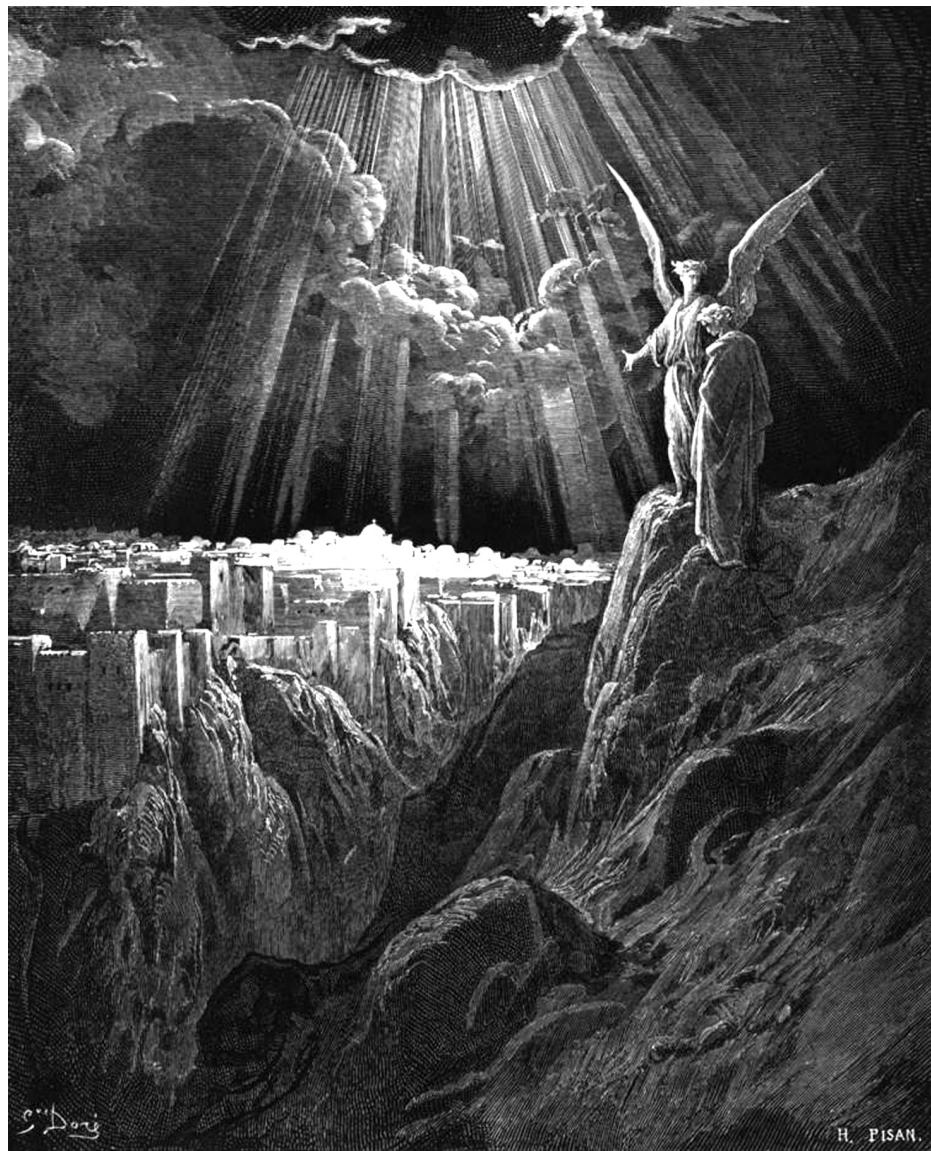
21 I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer - prvo nebo i prva zemlja uminu; ni mora više nema. 2 I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža. 3 I začujem jak glas s prijestolja: "Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. 4 I otprće im svaku suzu s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer - prijašnje uminu." 5 Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: "Evo, sve činim novo!" I doda: "Napiši: Ove su riječi vjerne i istinite."

6 I još mi reče: "Svršeno je! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak! Ja ču žednomu dati s izvora vode života zabadava. 7 To će biti baština pobjednikova. I ja ču njemu biti Bog, a on meni sin. 8 Kukavicama pak, nevjernima i okaljanim, ubojicama, bludnicima, враćarima i idolopoklonicima i svim lažljivcima udio je u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je druga smrt." (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 I dođe jedan od sedam anđela što imaju sedam časa punih zala konačnih te progovori sa mnom: "Dođi, pokazat ču ti Zaručnicu, Ženu Jaganjčevu!" 10 I prenese me u duhu na goru veliku, visoku i pokaza mi sveti grad Jeruzalem: silazi s neba od Boga, 11 sav u slavi Božjoj, blistav poput dragoga kamenja, kamena slična kristalnom jaspisu; 12 okružen zidinama velikim i visokim, sa dvanaest vrata: na vratima dvanaest anđela i napisana imena dvanaest plemena Izraelovih. 13 Od istoka vrata troja, od sjevera vrata troja, od juga vrata troja, od zapada vrata troja. 14 Gradske su zidine imale dvanaest

temelja, a na njima dvanaest imena dvanaestorice apostola Jaganjčevih. 15 Moj subesjednik imaše mjeru, zlatnu trsku, da izmjeri grad, vrata njegova i zidine. 16 Grad se stere u četvorini: dužina mu jednaka širini. On izmjeri trskom grad: dvanaest Izmjeri i njegove zidine: sto četrdeset i četiri lakta po gradsko sagrađene od jaspisa, a sam grad od čistoga zlata, slična čistu staklu. 19 Temelji su gradskih zidina urešeni svakovrsnim dragim kamenjem: prvi je temelj od jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda, 20 peti od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od krizolita, osmi od berila, deveti od topaza, deseti od krizopraza, jedanaesti od hijacinta, dvanaesti od ametista. 21 Dvanaest vrata - dvanaest bisera: svaka od svoga bisera. A gradski trg - čisto zlato, kao prozirno staklo. 22 Hrama u gradu ne vidjeh. Ta Gospod, Bog, Svevladar, hram je njegov - i Jaganjac! 23 I gradu ne treba ni sunca ni mjeseca da mu svijetle. Ta Slava ga Božja obasjala i svjetiljka mu Jaganjac! 24 Narodi će hoditi u svjetlosti njegovoj, a kraljevi zemaljski u nj donositi slavu svoju. 25 Vrata mu se ne zatvaraju obdan, a noći onđe i nema. 26 U nj će se donijeti slava i čast naroda. 27 Ali u nj neće unići ništa nečisto i nijedan tko čini gadost i laž, nego samo oni koji su zapisani u Jaganjčevoj knjizi života.

22 I pokaza mi rijeku vode života, bistro, kao prozirac: izvire iz prijestolja Božjeg i Jaganjčeva. 2 Posred gradskoga trga, s obje strane rijeke, stablo života što rodi dvanaest puta, svakog mjeseca svoj rod. A lišće stabla za zdravlje je narodima. 3 I neće više biti nikakva prokletstva. I prijestolje će Božje i Jaganjčevi biti u gradu i služe će mu se njegove klanjati 4 i gledati lice njegovo, a ime će im njegovo biti na celima. 5 Noći više biti neće i neće trebati svjetla od svjetiljke ni svjetla sunčeva: obasjavat će ih Gospod Bog i oni će kraljevati u vijeke vjekova. (aiōn g165) 6 I reče mi: "Ove su riječi vjerne i istinite jer Gospod Bog, nadahnitelj proroka, posla svoga anđela da on pokaže slugama njegovim što se ima dogoditi ubrzro. 7 I evo, dolazim ubrzro! Blago onomu koji čuva riječi proročtva ove knjige!" 8 Ja, Ivan, čuo sam i video sve ovo. I kad sam to video i čuo, padoh pred noge anđelu koji mi to pokaza da mu se poklonim. 9 A on će mi: "Nipošto! Sluga sam kao i ti braća tvoja proroci

i svi koji čuvaju riječi ove knjige. Bogu se pokloni!" **10**
A zatim će mi: "Ne zapečati riječi prorošta ove knjige
jer - vrijeme je blizu! **11** Nepravednik neka samo i
dalje čini nepravdu! Okaljan neka se i dalje kalja!
Pravednik neka i dalje živi pravedno! Svet neka se
i dalje posvećuje!" **12** "Evo, dolazim ubrzo i plaća
moja sa mnom: naplatit ću svakom po njegovu djelu!"
13 "Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji, Početak
i Svršetak! **14** Blago onima koji peru svoje haljine:
imat će pravo na stablo života i na vrata će smjeti
u grad! **15** Vani pak ostaju psi i vračari, bludnice,
ubojice i idolopoklonici i tko god ljubi i čini laž." **16**
"Ja, Isus, poslah anđela svoga posvjedočiti ovo po
crkvama. Ja sam korijen i izdanak Davidov, sjajna
zvijezda Danica." **17** I Duh u Zaručnica govore: "Dodi!"
I tko ovo čuje, neka rekne: "Dodi!" Tko je žedan, neka
dode; tko hoće, neka zahvati vode života zabadava!
18 Ja svjedočim svakomu tko sluša riječi prorošta u
ovoj knjizi: Tko ovomu što doda, Bog će njemu dodati
zla napisana u ovoj knjizi. **19** I tko oduzme od riječi
prorošta u ovoj knjizi, Bog će mu oduzeti udio na
stablu života i na svetom gradu - na svemu što je
napisano u ovoj knjizi. **20** Svjedok za sve ovo govori:
"Da, dolazim ubrzo!" Amen! Dodi, Gospodine Isuse!
21 Milost Gospodina Isusa sa svima!

I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža. I začujem jak glas s prijestolja: "Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima: oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima."

Otkrivenje 21:2-3

Vodič za Čitatelje

Hrvatski at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Glosari

Hrvatski at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosari +

AionianBible.org/Bibles/Croatian---Croatian-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luka 8:31
Rimljanima 10:7
Otkrivenje 9:1
Otkrivenje 9:2
Otkrivenje 9:11
Otkrivenje 11:7
Otkrivenje 17:8
Otkrivenje 20:1
Otkrivenje 20:3

Djela apostolska 3:21
Djela apostolska 15:18
Rimljanima 1:25
Rimljanima 9:5
Rimljanima 11:36
Rimljanima 12:2
Rimljanima 16:27
1 Korinčanima 1:20
1 Korinčanima 2:6
1 Korinčanima 2:7
1 Korinčanima 2:8
1 Korinčanima 3:18
1 Korinčanima 8:13
1 Korinčanima 10:11
2 Korinčanima 4:4
2 Korinčanima 9:9
2 Korinčanima 11:31
Galačanima 1:4
Galačanima 1:5
Efežanima 1:21
Efežanima 2:2
Efežanima 2:7
Efežanima 3:9
Efežanima 3:11
Efežanima 3:21
Efežanima 6:12
Filipljanima 4:20
Kološanima 1:26
1 Timoteju 1:17
1 Timoteju 6:17
2 Timoteju 4:10
2 Timoteju 4:18
Titu 2:12
Jevrejima 1:2
Jevrejima 1:8
Jevrejima 5:6
Jevrejima 6:5
Jevrejima 6:20
Jevrejima 7:17
Jevrejima 7:21
Jevrejima 7:24
Jevrejima 7:28
Jevrejima 9:26
Jevrejima 11:3
Jevrejima 13:8
Jevrejima 13:21
1 Petrova 1:23

aïdios

Rimljanima 1:20
Judina 1:6

1 Petrova 4:11
1 Petrova 5:11
2 Petrova 3:18
1 Ivanova 2:17
2 Ivanova 1:2
Judina 1:13
Judina 1:25
Otkrivenje 1:6
Otkrivenje 1:18
Otkrivenje 4:9
Otkrivenje 4:10
Otkrivenje 5:13
Otkrivenje 7:12
Otkrivenje 10:6
Otkrivenje 11:15
Otkrivenje 14:11
Otkrivenje 15:7
Otkrivenje 19:3
Otkrivenje 20:10
Otkrivenje 22:5

aiōn

Matej 12:32
Matej 13:22
Matej 13:39
Matej 13:40
Matej 13:49
Matej 21:19
Matej 24:3
Matej 28:20
Marko 3:29
Marko 4:19
Marko 10:30
Marko 11:14
Luka 1:33
Luka 1:55
Luka 1:70
Luka 16:8
Luka 18:30
Luka 20:34
Luka 20:35
Ivan 4:14
Ivan 6:51
Ivan 6:58
Ivan 8:35
Ivan 8:51
Ivan 8:52
Ivan 9:32
Ivan 10:28
Ivan 11:26
Ivan 12:34
Ivan 13:8
Ivan 14:16

aiōnios

Matej 18:8
Matej 19:16
Matej 19:29
Matej 25:41
Matej 25:46
Marko 3:29
Marko 10:17
Marko 10:30
Luka 10:25
Luka 16:9
Luka 18:18
Luka 18:30
Ivan 3:15
Ivan 3:16
Ivan 3:36
Ivan 4:14
Ivan 4:36
Ivan 5:24
Ivan 5:39
Ivan 6:27
Ivan 6:40
Ivan 6:47
Ivan 6:54
Ivan 6:68

Ivan 10:28	Marko 9:45	Psalmi 116:3
Ivan 12:25	Marko 9:47	Psalmi 139:8
Ivan 12:50	Luka 12:5	Psalmi 141:7
Ivan 17:2	Jakovljeva 3:6	Mudre Izreke 1:12
Ivan 17:3	Hadēs	Mudre Izreke 5:5
Djela apostolska 13:46	Matej 11:23	Mudre Izreke 7:27
Djela apostolska 13:48	Matej 16:18	Mudre Izreke 9:18
Rimljana 2:7	Luka 10:15	Mudre Izreke 15:11
Rimljana 5:21	Luka 16:23	Mudre Izreke 15:24
Rimljana 6:22	Djela apostolska 2:27	Mudre Izreke 23:14
Rimljana 6:23	Djela apostolska 2:31	Mudre Izreke 27:20
Rimljana 16:25	1 Korinčanima 15:55	Mudre Izreke 30:16
Rimljana 16:26	Otkrivenje 1:18	Propovjednik 9:10
2 Korinčanima 4:17	Otkrivenje 6:8	Pjesma nad Pjesmama 8:6
2 Korinčanima 4:18	Otkrivenje 20:13	Izajia 5:14
2 Korinčanima 5:1	Otkrivenje 20:14	Izajia 7:11
Galačanima 6:8	Limnē Pyr	Izajia 14:9
2 Solunjanima 1:9	Otkrivenje 19:20	Izajia 14:11
2 Solunjanima 2:16	Otkrivenje 20:10	Izajia 14:15
1 Timoteju 1:16	Otkrivenje 20:14	Izajia 28:15
1 Timoteju 6:12	Otkrivenje 20:15	Izajia 28:18
1 Timoteju 6:16	Otkrivenje 21:8	Izajia 38:10
2 Timoteju 1:9	Sheol	Izajia 38:18
2 Timoteju 2:10	Postanak 37:35	Izajia 57:9
Titu 1:2	Postanak 42:38	Ezekiel 31:15
Titu 3:7	Postanak 44:29	Ezekiel 31:16
Filemon 1:15	Postanak 44:31	Ezekiel 31:17
Jevrejima 5:9	Brojevi 16:30	Ezekiel 32:21
Jevrejima 6:2	Brojevi 16:33	Ezekiel 32:27
Jevrejima 9:12	Ponovljeni zakon 32:22	Hošea 13:14
Jevrejima 9:14	1 Samuelova 2:6	Amos 9:2
Jevrejima 9:15	2 Samuelova 22:6	Jona 2:2
Jevrejima 13:20	1 Kraljevina 2:6	Habakuk 2:5
1 Petrova 5:10	1 Kraljevina 2:9	Tartaroō
2 Petrova 1:11	Job 7:9	2 Petrova 2:4
1 Ivanova 1:2	Job 11:8	Questioned
1 Ivanova 2:25	Job 14:13	Job 28:22
1 Ivanova 3:15	Job 17:13	
1 Ivanova 5:11	Job 17:16	
1 Ivanova 5:13	Job 21:13	
1 Ivanova 5:20	Job 24:19	
Judina 1:7	Job 26:6	
Judina 1:21	Psalmi 6:5	
Otkrivenje 14:6	Psalmi 9:17	
eleēsē	Psalmi 10:10	
Rimljana 11:32	Psalmi 18:5	
Geenna	Psalmi 30:3	
Matej 5:22	Psalmi 31:17	
Matej 5:29	Psalmi 49:14	
Matej 5:30	Psalmi 49:15	
Matej 10:28	Psalmi 55:15	
Matej 18:9	Psalmi 86:13	
Matej 23:15	Psalmi 88:3	
Matej 23:33	Psalmi 89:48	
Marko 9:43		

Mesopotamia

Haran

Damascus

Mediterranean
Sea

Babylon

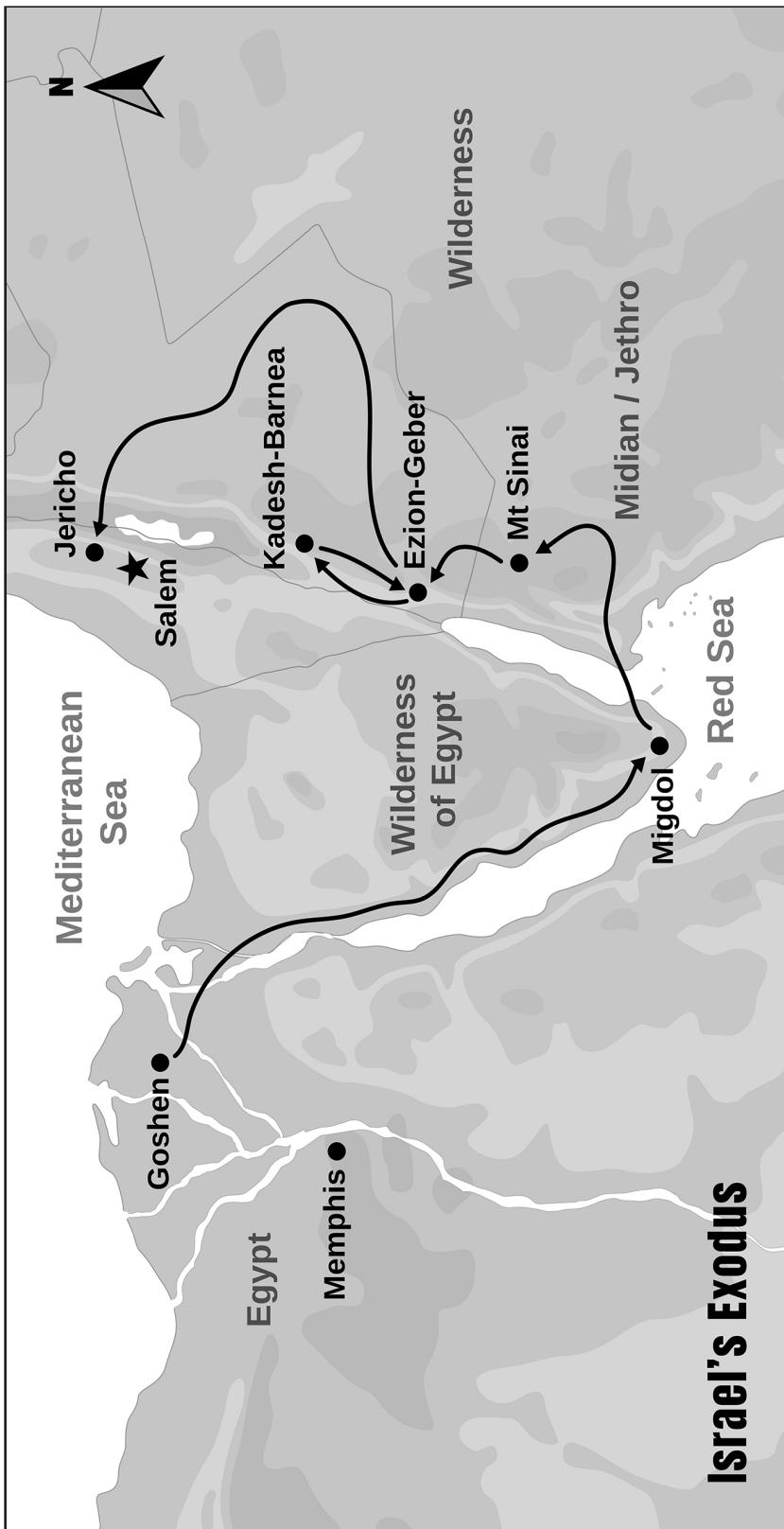
Salem

Egypt

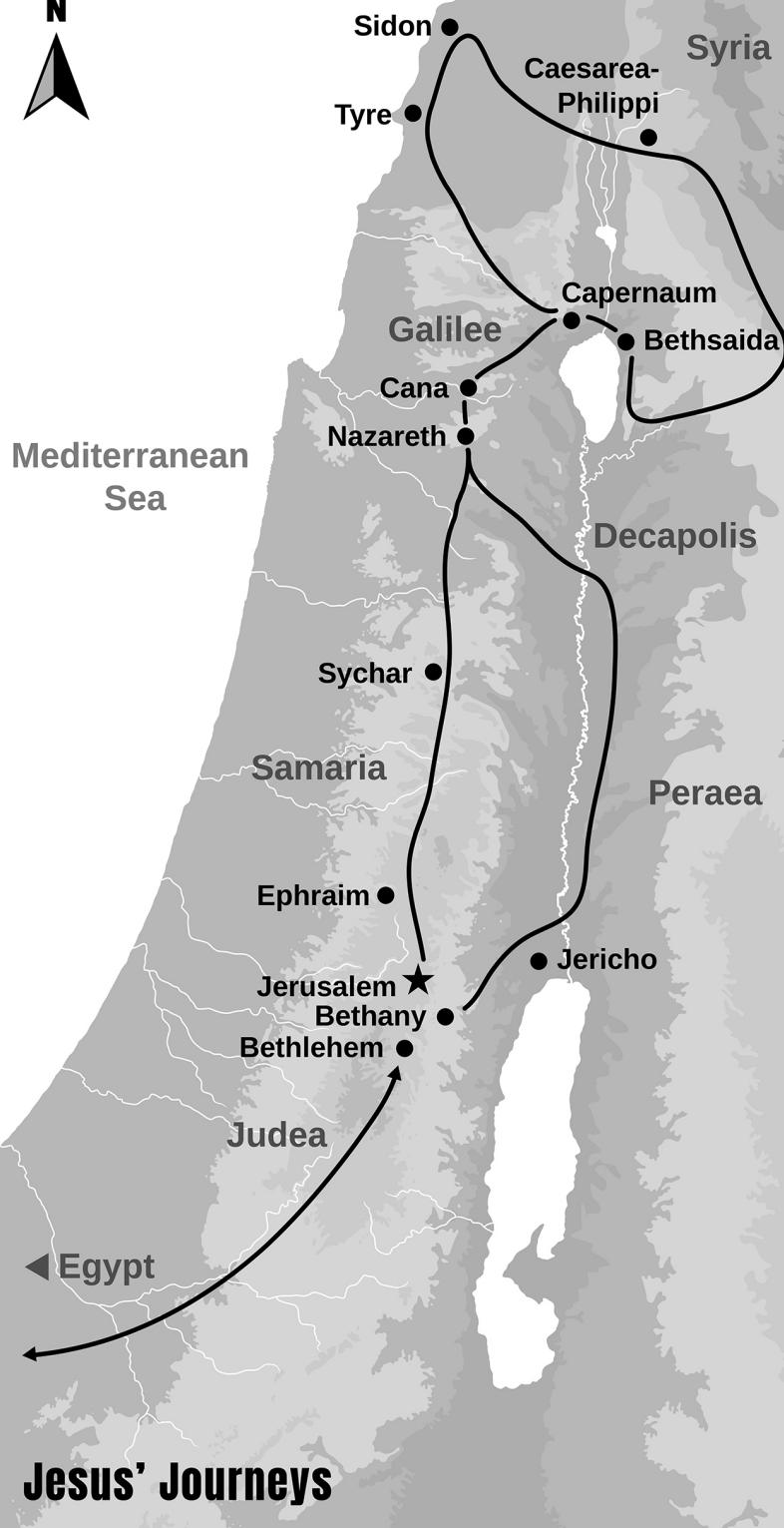
Persian
Gulf

Abraham's Journey

Vjerom pozvan, Abraham posluša i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide. - Jevrejima 11:8

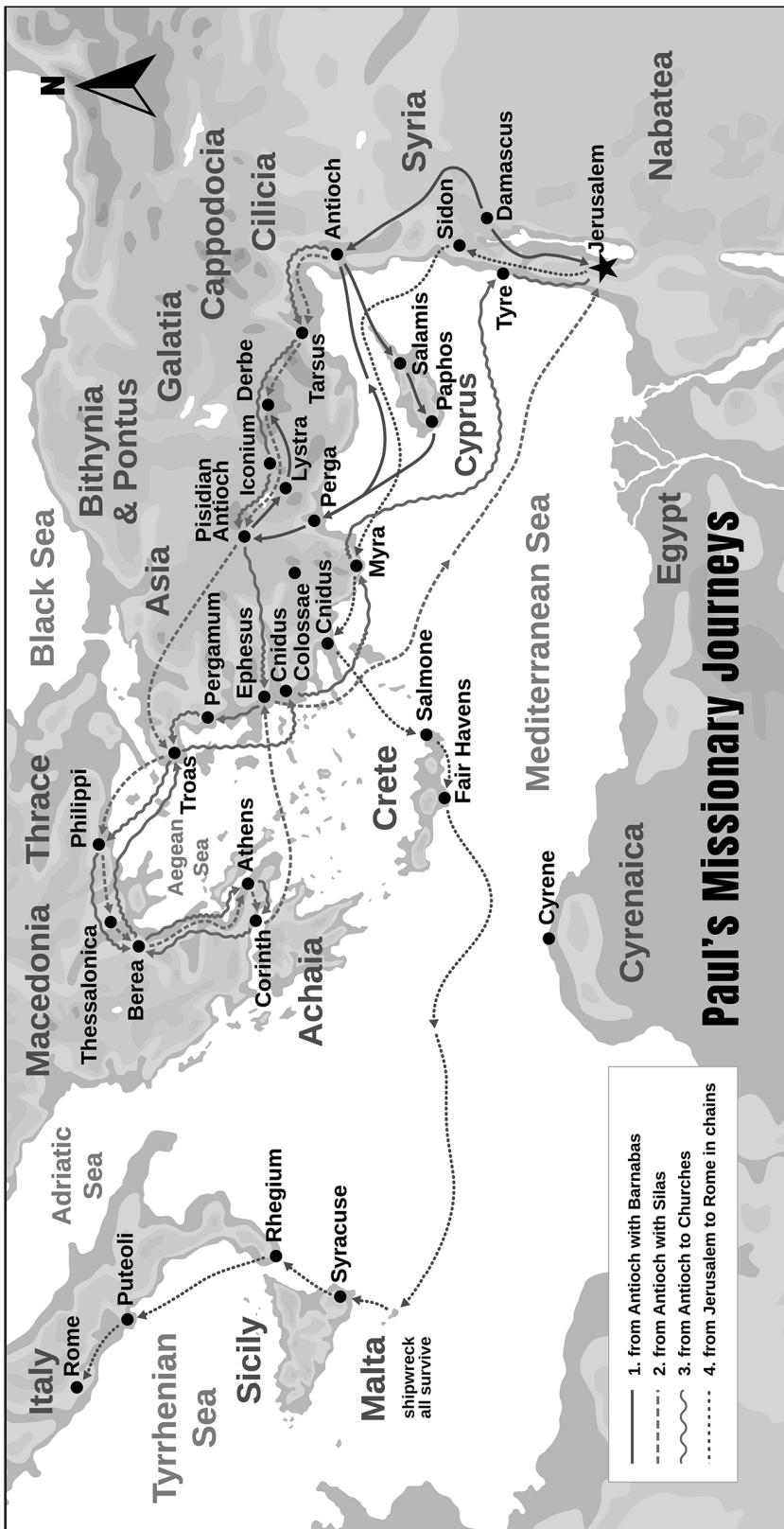

Kad je faraon dopustio da narod ode, Bog ih nije poveo prema filistejskoj zemlji, iako je onuda bilo najblizje. Bog je, naime, rekao:
"Mogao bi se narod predominisati i vratiti u Egipat kad vidi ratovanje." - Izlazak 13:17

Jer ni Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svog dade kao otkupnину za mnoge. - Marko 10:45

Paul's Missionary Journeys

Pavao, sluga Krista Isusa, pozvan za apostola, odlučen za evanđelje Božje - Rimljani 1ma 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
		Revelation 20:13 Thalaasa		
		Revelation 19:20 Lake of Fire		
		Revelation 20:2 Abyss		

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Sudbina

Hrvatski at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Podite dakle i učinite mojim učenicima sve narode krstecí ih u ime Oca i Šína i Duha Svetoga - Matej 28:19

